

فیوڈور دۆستوئفسکی

رومان

یادگار بیه کاشی

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

جهمه كهريم عارف كردويه به كوردی

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مەختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی ، عربی ، فارسی)

يادگار يىپەكانى خانەى مردوان

فيۇدۇر دۇستۇيىسكى

له زنجیره بلاوکراوه کانی
ناوهندی **غزەلنووس** - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه
زنجیری کتیب ۱۰۲

یادگارییه کانی خانە ی مردوان

نووسینی: فیۆدۆر دۆستۆیفسکی

حه مه کهریم عارف
کردوو به کوردی

- بهرگ: باسم رهسام
- نهخشه‌سازی ناره‌وه: ئاوات کهریم مسته‌فا
- رێنووس و هه‌له‌چنی: غزەلنووس
- بابەت: رۆمان
- چاپی یه‌که‌م: خانە ی وه‌رگێزان
- چاپی دووهم: غزەلنووس
- چاپخانه: تاران - په‌نجه‌ره
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار
- بلاوکار: ناهەندی **شەزەلنووس** - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه

له به‌ریوه‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سه‌پاردنی (۱۵۷۵) ی سالی (۲۰۱۵) ی به‌ن دراهه.

يادگار يیه کانی خانە ی مردوان

فیۆدۆر دۆستۆیفسکی

هههه کهریم عارف
کردوویه به کوردی

چاپی دووهم
٢٠١٥

پښت

- ۹.....وټه يه ک
- ۲۱.....سهرنجيکي پټويست
- ۲۳.....پيشه کی
- ۳۳.....۱- خانه ی مردوان
- ۶۱.....۲- هه سته سهره تاييه کان (۳-۱)
- ۹۳.....۳- هه سته سهره تاييه کان (۳-۲)
- ۱۲۱.....۴- هه سته سهره تاييه کان (۳-۲)
- ۱۵۱.....۵- مانگی يه که م (۲-۱)
- ۱۷۷.....۶- مانگی يه که م (۲-۲)
- ۲۰۳.....۷- هاوړپتيانی تازه
- ۲۲۵.....۸- لوقا
- ۲۳۷.....۹- نه شعيا قوميج - که رماو
- ۲۶۷.....۱۰- جه ژنی سهری سال

۲۹۷	۱۱- شانتونامه و نمایش
۳۳۳	۱۲- نهخوشخانه ۱-۳
۳۵۷	۱۳- نهخوشخانه ۲-۳
۳۸۳	۱۴- نهخوشخانه ۳-۳
۴۱۵	۱۵- میردهکە ی ئاکولکا
۴۳۷	۱۶- وەرزی هاوین
۴۶۷	۱۷- ئازەلە مالیهکانی زیندان
۴۸۹	۱۸- سکالا
۵۲۱	۱۹- هاوړیکانم
۵۴۷	۱۹- هەلاتن له زیندان
۵۷۳	۱۹- دەرچوون له زیندان
۵۸۳	۱۹- فەرەنگۆک

وتهیهک

١٠

دوستویفسکی یه کهم کهسه له بوارى سایکولوژیدا شتیکی
فیرکردوم.

نیتشه

بهنده پیموایه باشتترین پیناسه ی هر دهقیک خودی دهقه کهیه. هر
که سیک بیهوئ به جوانی له دهقیک بگات هیچ چاریکی نییه جگه له
خویندنه وهی دهقه که. به کورتی و کوردی پیموایه دهق هونه ری
نهینیسازی یان هونه ری نهینیدوزیه، ئەم دهقه ی بهنده دهیخه مه
به ردهستی خوینهرانی هیژا یه کیکه له شاکارهکانی که له ئه دیب و
نوسه ری سه دهی نۆزدهی پووسیا، فیودۆر دوستویفسکی (۱۸۲۱-
۱۸۸۱) که هه ندیک له پسپۆپان و شاره زایان به شاکاری ئه وی
دهزانن و هه ندیکی دی برایانی کارامازوف به شاکار دهزانن،
به هه ر حال ئه گه ر (یادگار یه کانی خانه ی مردوان) شاکاری
دوستویفسکیش نه بیت، ئه و له بوارى خویدا بی چه ندوچوون شاکاره.

دوستویفسکی له م بهرهمهیدا، تراجیدیای ژپانی تیره ی به شهری به شیوه یه کی هیته قوول و کاریگر بهرجهسته کردووه که خوینته ران و په خنه گران، نووسه ریان به دانتيه کی تازه و بهرهمه که یان به دوزه خه که ی دانتي شو بهاندووه، به لام چ دوزه خیک! دوزه خی واقع، دوزه خیک که پر به مانای دوزه خ له واقعدا هیه نه که ته نیا له خه یالی نووسه ردا. ئه و واقعده تال و په نهانه ی که نووسه ر بۆ خوینته رانی که شفکردووه: جیهانی هه پهمه ی زیندانیان، جیهانی بیگار و سوخره ی تاقه تپروکین، په فتاری ناکوک و هه فدری زیندانیان، ئه و کارانه ی ده یانکه ن، خوشی و ناخوشیه کانیان، که شیبینی و ره شیبینییه کانیان، ئه و نه خوشخانه قیزه ونه ی که تیایدا مالیجه ده کرین، ئه و سزا و نه شکه نجه به ده نییانه ی به سه ریاندا ده سه پیتريت.. هه ره موو ئه مانه و زور شتی دیکه ش له لایه ن نووسه ریکی به هره دار و بلیمه ته وه، که خوی له و دوزه خه دا ژیاوه و خوی پاسته وخو جهر باندوویه تی، به جورئ بهرجهسته کراوه و هونه رمنده انه و ده ستایانه هونه ریتراوه، که نه که هه رکاری له خوینته ر کردووه، بگره له ناخی ناخه وه هه ژاندوویه تی، ته نانه ت که سیکی وه کو ئه لکسانده ری دووه می ئیمپراتور! به ده م خویندنه وه ی ئه م کتیه وه هون هون گریاوه و پوندکی به سه ر لاپه ره کانیدا هه لپشتووه.

٢٠

هه لبه ته دوستویفسکی له یادگارییه کانی خانه ی مردواندا به شیک له ژپان و نه زموونی خوی له زیندانی سیبریادا ده گیتريتته وه، به لام هه ندئ نمونه ی زور زیندووشی له هاو زیندانییه کانی وه رگرتووه و به شیوازیکی ورد و داهیتنه رانه چاره نووسی خه مناکیان ده گیتريتته وه و

تهبیعت و سروشتیان شهنوکه و دهکات و پهرده له سهر زور نهینی و
پازی دهروونی مروڤ هله ده داته وه.

دوستویفسکی له زیندانی ئومسکا دهست به تومارکردنی سهرنج و
تییینییه کانی خوی دهکات و به په یف و وشه یان دهسپیزیت و
ده یان خاته سهر کاغه ز.. ئیدی ئه و یادگار ییانه ی که توماریان دهکات بۆ
ماوه یه کی زور به نهینی له لای یه کتیک له فهرمانبهرانی
نه خوشخانه ی زیندانه که داده نیت. پاشان له شاری سیمبالاتنسک
ده گه پیته وه سهر یادگار ییه کان و ئه نجام پاش گه پانه وه ی بۆ مؤسکو
ئه وسا ته وای دهکات. ئه م کتیه که سهر پیتزه له بیره وه ری یه کجار
ترسناک و ناخوش، زاده ی ئه زمونی شه خسی خویه تی، هه رچه نده
داویه تیه پال کابرایه ک که ناوی ناوه ئالکساندر گوریانچیکوف و به
زمانی ئه وه وه گتیراویه تییه وه، به لام ئه مه گه مه یه کی هونه رییه
به سهر خویته ردا تینا په پیت.

کاتی دوستویفسکی له سالی (۱۸۴۶) دا یه که مین به ره می خوی
(هه ژاران) ی بلاو کرده وه، بیلینسکی گه وره په خنه گری ناسراوی ئه و
پوژگار، زوری په سه ند کرد و مژده ی له دایکبوونی ئه دیبکی په سه ن
و گه وره ی به ئه هلی قه له م دا و پیتشین ئایینه ده یه کی ئه ده بی
پرشنگداری بۆ دوستویفسکی کرد که هه ر واش دهرچوو.

پاش بلاو بوونه وه ی هه ژاران، دوستویفسکی به تۆمه تی چالاکی
سیاسی نهینی و ژیرزه مینی، له مانگی نیسانی (۱۸۴۹) دا ده ستگیر
کراو له زیندانیان په ستاوت و حوکی ئیعدامیان به سه ردا دا. له مانگی
دوانزه ی هه مان سالدا، له گه ل نو که سی دیکه دا، که ئه وانیش به
هه مان تۆمه ت گیرابوون و هه مان سزای ئه ویان بۆ برابوو وه، برانه
مهیدانی ئیعدام و چاویان به سته وه و ته پلی ده سته کاربوون لیدرا و
فه رمانی تیرباران کردنیان درا، به لام مه به ست له م نمایشه زیاتر

ترساندنی تاوانبارەکان بوو نەک تیربارانکردنیان. بۆیە حوکمی تیربارانەکە ئەنجام نەدرا. پێیان پاگەیهنرا کە تزار بە میهر و دلۆفانی و مەرەمەتی خۆی چارپۆشیی لە خەتاگانیان کردوو، یەکیگانی بە تەواوەتی بەخشیوه و حوکمی ئەوانی تری سووک کردوو و کردوونی بە زیندان لە تاراوگەدا.

ئیدی شەوی ١٨٤٩/١٢/٢٥ کۆتوزنجیر لە دەست و لاقی ئەم زیندانییە قەرەبەختانە کرا و بەرە و تاراوگە و گرتووخانەکانی سیبیریا بران، دۆستویفسکی لە زیندانیکی شاری ئومسکدا گیرسایەوه و چوار سالی خشتی لەم زیندانەدا بەسەر برد، ئەم چوار سالە کاریکی دەروونی و پۆحیی یەجگار دژواری لیکرد، سیبیریا و تاراوگە و گرتووخانەکانی سیبیریا گالته نەبوون، لە کۆنی کۆنەوه هەزاران پۆلە پووس بوو بوون بە خۆراکی ئەو دۆزەخە ترسانکە و هەر کەسیک پێی کەوتبایە ئەویندەر، ئیدی کەس بە تەمای نەدەما و بیسەرۆشوی نەو گۆرستانی زیندوانەدا ون دەبوو. جا کاریگەریی ئەم تاراوگە و گۆرستانی زیندوانە، لە سەرانشەری ژیان و بەرەمەکانی دۆستویسکیدا مایەوه و خوش نەبووهوه و نەبووهوه. ئەوەتا بە خۆی، پاش ئەوەی لە زیندان ئازاد دەبیت، بە کەسەریکی زۆرەوه دەلیت: "چەندین سالم لە ژێر چاودێری وەردیان و زیندانەواناندا، دەگەل کۆمەلێکدا، لە نیو حەشاماتیکدا بەسەر برد کە بە درێژایی ئەم ماوهیە بۆ تاقە سەعاتیکیش تەنیا نەبووم، بە عەزەرەتی تەنیاپیهوه بووم، لە کاتیکدا تەنیاپی یەکیکە لە پێداویستییهکانی ژیاپی ئاسایی، لە حوکمی خەو و خۆراک دایە، ئەگەر ئەمە لە بەشەر قەدەغە بکەن، ئیدی بەشەر لە ژیاپی هاوبەشی زۆرەکی خۆی بێزار دەبیت و گومان لە پەگەزی بەشەر دەکات، من لە ماوهی ئەم چوار سالەدا ئەوەندە لەم حالەتە بێزار و بیتاقەت بووم لە هیچ شتیکی

دی بیزار نه بووم، زورجار رېک دهکوت که تووشی هر که سېک
 ده بووم خه تابار بوايه يان بېخته تا - رقم لینی ده بووه وه، به و چاوه
 سه یرم ده کردن که دزن و ژيانم لیده دزن
 بویه له سهرانسری ئهم شاکاره دا، خهم و په ژاره و کولوکو فانیکی
 کوشنده و دلته زین و خهم و که سهری پیاوینک که ناچار کراوه له
 دنیا یه کی غریب و نامودا بژی، پیاوینک که له هر مافینکی به شهری
 بیتیه ش کراوه، شه پۆل ده دات.

۳۰

ئهم پیاوه ههستیار و تورپه، بهوپه پری تامه زرویییه وه، بهوپه پری
 کونجکاوییه وه، له تاريکستانه تنگ و ترسناکه دا به دووی سیمای
 گهش و گه شیناندا، به دووی خۆشه ویستی و ته باییدا دهگه پريت،
 فرميسک بق ئازادی له دهستچووی خۆی ده پريت، نیکا تیز و
 پاکه کانی، ته ویلی داغمه دار و پرووی گرژومونی زیندانییه کان
 ده به زینت و هزره لیل و گونگه کانیان، خه ونه دورودريت و بیتال و
 بالداره کانیان ده خوینتیه وه و به توانست و سه ليقه یه کی داهینه رانه ی
 بیتونه وه ده یانخاته سهر کاغه ز.

ئوهی که دوستویفسکی له پرووی دهروونییه وه ناره حهت دهکرد،
 ئوه بوو که زوربه ی هاو زیندانییه کانی، به چاوی دوژمنه وه سه یریان
 دهکرد و ههستیکی دوژمنانه یان ده رهقی هه بوو، له بهر ئوهی گوايه
 له وان نه بوو، به لکو سهر به و چینه ده سه لاتدار و ده سترو و
 نه جیبزاده یه بوو که له شتویه ی مولکدار یان ئه فسهر یان گه وره
 فرمانبه ردا جه ماوه ری په شو پروتی خه لکیان ده چه وسانده وه. بویه
 له م کتیبه وه به ئاشکرا ئوه مان بق به دیار ده که وچ که دوستویفسکی
 له زینداندا فره غریب و نامو بووه، ههستی به گوشه گیریه کی

کوشنده کردووه، خه لکی هاوچین و هاوسنقی خوی له زیندانداندا نه بوون یان ئەگەر هه شېبووبن زۆر کهم بوون و هیچ ههستیکی هاوسۆزی به رانهریان نه بووه. بۆیه زۆر به گومانهوه، به تایبهتی له سه ره تاوه ته ماشای هاو زینداییهکانی خوی کردووه، به خه لکی بێویژدان و بێئامان و ده مپیس و ده ستپیس و تاوانبار و چه ته و ته ریده و پێگر و یاخی و بێپاک و بێپهروای زانیون. ئیدی دۆستویفسکی زۆر شاره زایانه خوی به ناخی ناخی مرقۇدا دهکات و ده رگا له سه ره په نهاتترین تهبع و ته بیعهتی ئینسان، دهخاته سه ره گازی پشت. بۆ نمونه ناخی جه لادمان بۆ دهخاته بهر وردبینی دهروونزانییهوه دهگاته ئه و نهجامه ی که پهنگه باشتترین مرقۇ، به حوکمی پاهاتن و عادهت بیهت به دلپه قترین مرقۇ، بیهت به دپندهیهکی سامناک و له هیچ تاوانیک نه پرینگیتهوه، خوین و دهسهلات مرقۇ مهست دهکهن و دهیکهن به دپنده و له مرقۇفایهتی دهخهن. دۆستویفسکی ئه وه دووپات دهکاته وه که ماکی دپندهیی و هۆفیکاری له زۆربه ی هه ره زۆری خه لکی سه ردهم و پۆزگاری ئه ودا هه بووه، به لام پاشان به ره به ره ئه و گیانی په شیبینییه ی له لا ده په ویته وه و جیاوازی نیتوان باش و خراپه کان دهکات، له نیتو زیندانییهکاندا خه لکانیک ده دۆزیته وه که ده شیت له پرووی ئه خلاقیه وه پاکانه بۆ خه تا و تاوانهکانیان بکریت.

"۴"

دۆستویفسکی به زمانی هونه ره ئه وه مان پنده لیت که تاوانباران زۆرجار قوربانی ئه و بارودۆخه کۆمه لایه تییه ن که تیایدا ژیاون و ده ژین، واته قوربانی ژینگه ن. بۆیه ئه و تاوانه ی که دهیکهن ده بیته به تهوقی نه فرهت و ده چیته گه ردنیان، ده بیته به به لای ناگه هان و

به روكيان دهگريټ، بڼه كومه لگه زور له سره هغه كه نه وانه به
قهره به خت و نه گېت ناو د هبات و به غريزه به زه يې پيښاندا د ټټه وه و
كه م و زور هاوسوزيان دهگل دهكات.

د دوستو فسكى هه ستي به وه كړدو وه كه مړوځ له تنگانده زياتر
پرو دهكات خوا و خواپه رستي و پټويستيه كي پوحي و د هروون يي
كه وړه به هيزه غه بيان يه كان پهيدا دهكات. هم بچوون و
نه جامگيري به له زور بهي قاره ماناني يادگار يه كانى خانه ي مردواندا
په نكي داوه ته وه و ده بينين زور بهي زيندان يه كان خلكي به دين و
خواناس بوون، خريكي نوټ و نزا بوون و چاويان له په حمت و
ميهرى خدا بووه و له بهري پاراونه ته وه. نه وه تا دوستو فسكى له و
پوانگه يوه و به مه به ستي دوو پات كړدنه وه ي بچوون و
نه جامگيري به كي خوى ده ليت: له هه موو شوټنيك خلكي خراب
هه، هم بن چه قل نابيت، كي ده زانيت له وه يه هم زيندان يه كانى كه
له م كوپر ستاني زيندو وانه ده زين، هه رگيز له وانه ي له ده ري
چواريوارى زيندانده ده زين، خراپتر نه بن! دوستو فسكى وه كو
پيشتر يش نمازه مان كړد ي له سهر تاوه هاو زيندان يه كانى خوى به
دړنده ده زاني، ته نيا ديوه خراپ و شه پانيه كانى ده بينين، تروسكه ي
مړوځد ستي و مړوځپه روهر يي تيا دا به دي نه ده كړدن، به لام به ره به ره
به رچاوى پوون بووه وه و ديوه باشه كشي ده بينين و هه ندي جار
هاوخه مي و هاوسوزي و فيان و ميهر و دلوقانيه كي نه و نه ده
مړويانه ي لئ ده بينين و ده بيس كه باوه پي به چاو و به گوڼي خوى
نه ده كړد! بڼه ده بينين دوستو فسكى له پوژاني بهر له نازاد بوونى،
پاش نه وه ي كومه ليك دوست و هاو پي باش له نيو زيندان يه كاندا
پهيدا دهكات و باشتريان ده ناسيت، داخ بڼه وه ده خوات كه گه ليك له
توانا و به هر ده كمه نه كانى هه زاران پوله ي به هر مه ندى گه لانس

پرووسیا لەو گۆرستانی زیندوانەدا پوکاونەوه و بە ناهەق بەفەر
 چوون، بەهەر حال دۆزی خەتا و گوناخ و تاوان و سزا، پانتاییەکی
 یەجگار زۆری لە کارە ئەدەبی و قەلەمییەکانی دۆستویفسکیدا
 گرتووەتەوه کە خۆی لە هەر نووسەریکی دیکە پتر دەرد و ئازاری
 ئەو دۆزانەی چەشتوو و لە نزیکەوه جەرباندوویەتی. زۆرجاریش
 مەمنوونی شانس و نێوچەوانی خۆیەتی کە تووشی ئەو ئەزموونە
 بوو و ددان بەویدا دەنیت کە زۆر قەرزارباری ئەو چوار سالەیه کە
 لە زینداندا بەسەری بردوو. تەنانتە هزر و بیر و ئەفسەت و پۆج
 و باوەڕ و ئیمانی بە هۆی ئەو ئەزموونەوه گۆپاوه و قالبووەتەوه و
 سیقال بووەتەوه. بە هۆی زیندانەوه ئیمانی بە خوا و بە گەلی
 پرووسیا دەمەزەرد و تازە بووەوه. بە خۆی لەو بارەیهوه دەلێت:
 "مرووف، لە بێگارە زینداندا، بە دەم حەسرەت و مەحروومیەتەوه، سیس
 هەلەدەگەریت، وەکو چۆن گیای سیسەوه بوو بە باران دەبوژیتەوه و
 دەژیتەوه و پاراو دەبیت، بەو ئاوايه بە ئیمان و باوەڕ پاراو دەبیت و
 دەگەشتەوه. ئەنجام دەگاتە ئیمان، چونکە ئیمان لە کاتی تەنگانە و
 بێدەسەلاتیییدا پروونتەر دەردەکەویت. هەر لە درێژەیهوه ئەو قسەیهدا
 دەلێت: "پەنگە یەزدانی بەرزوبالا، بۆیه بۆ ئەوێی ناردبم تا جەوهەری
 شتەکان فێربم و پاشان بۆ خەلکی تری بگوازمەوه، ئیدی دەرد و
 عەزاب بە تەواوەتی ئیمان و باوەڕی پاکژ کردەوه و لە هەموو
 خەڵتەیهکی پاککردەوه. خەمی هەرە گەورەیه بوو بە مرووفدۆستی و
 قەناعەتی تەواوی بەوه هێتا بوو کە ئەوانەیه بە هۆی هەلەوه لە قورپی
 کلۆلی و کوێرەوه ریی چەقیوون، زیاتر لە خەلکی ئاسایی شایستەیه
 هاوسۆزی و هاوخەمی و خوشەویستیین. بۆیه دەبینین گیانی
 مەسیحییەت لە سەرانشەری ئەم کتێبەدا شەپۆل دەدات. هەر ئەمەش
 وای لە تۆلستۆی کردوو زۆر بە گەرمی پیشوازی لەم شاکارە بکات

و له سالی (۱۸۸۰) دا له نامه کېدا بۆ سترخوف بلیت: "له م پوژانده دا ههستم به دلته نگییه کی زور دهکرد، دهستم دایه کتیبی یادگارییه کانی خانەى مردوان و بۆ جاری دووهم خویندمه وه، زور شتیم بیر چووبووه وه، که دووباره خویندمه وه گهیمه ئه و قه ناعه ته ی که له نه ده بی تازه دا هیچ کتیبیک له م کتیبه بالاتر نییه، ته نانه ت کتیبه کانی پوشکینش! جوانییه که ی له تۆن و شتوازه که پدا نییه، به لکو له و بۆ چوونانه دایه که له خۆی گرتووه؛ تا بلیی راستگۆیانه و مه سیحییانه یه، کتیبی فیزکردنی نایینه. که دۆستویفسکیت بینی ریز و خوشه ویستی منی پیتیگه یه نه."

ه'

دۆستویفسکی، دهروونناس و کومه لناس و ئەدیپ و نووسه ریکی مه زن بوو. بۆیه هه موو ئه و لایه نانه له قاره مانانی چیرۆک و پو مانه کانیدا زور هونه ریا نه پیشاندراون بۆ نمونه هه ندی له قاره مانانی ئه م کتیبه که بریتین له: ئالکساندره پتروفیچ، ئاکیم ئاکیمیچ، سروتکین، گازین، سوشیلوف، عه لی، فۆمیچ باکلۆشین، میخائیلوف، نورا، سمیکالوف، شیشکوف، لۆلیکوف، کولیر... تاد. هه ر یه که یان ته بیعه تی تایبه تی خۆیان هه یه و له هه ر پوویه کی دهروونی و کومه لایه تییه وه له یه کتر جیاوازن و مامه له ی هونه ریی جیاوازیان له که لدا کراوه و که سایه تی جیاوازیی خۆیان هه یه و ناشیت که سیان له جیا تی که سیان دابنریت.

کتیبی یادگارییه کانی خانەى مردوان له سالانی (۱۸۶۰-۱۸۶۱) دا له هه ردو و گۆفاری (العالم الروسى و الزمان) دا به زنجیره بلاو کراوه ته وه. هه لبه ته له که ل بلاو بوونه ویدا سه رکه وتنیکی گه وره ی به ده سه ته ئه نا و پیتشوازییه کی گه رمی لیکرا، به تایبه تی که له

سەردەمىكى بېرىك لە بارددا بلاوبوۋەو ۋ دامودەزگاي سانسۇر ئەو سەختىگىرىيەى جارانى نەماپوو. كىتىبى ۋە ھا بلاو دەبوۋنەو ۋە كە مەھال بوو چەند سالىك پىش ئەو ۋ پىگەى بلاو كىرەنەو ھىان پىتەرىت. ھەلبەتە ئەم كىتەبە زىندەبارى بايەخە ئەدەبى ۋ پۇشنىپىرىيەكەى كارىگەرىيەكى سىياسىي گەورەشى ھەبوو، ئەو بوو پاش بلاوبوۋنەو ھى، جەنەرال مىر نىكولا ئورلوف لە حوزەيرانى سالى ۱۸۶۲دا نامەيەكى بۇ تزار نووسىي ۋ تىكاي لىكرد ئەو سزاي ئەشكەنجە بەدەنىيەى كە دۇستوىفسكى لە كىتەبەكەى خۇيدا زۇر بەوردى ۋ بەوپەرى ئەمانەت ۋ پاستگوىيەو باسى كىرد بوو، لە سەر زىندانىيانى پووسىيا لا بېرىت ۋ بە يەكجارەكى ھەلبوۋەشنىرەتەو. ئىدى بەلەز لىژنەيەك بۇ ئەو مەبەستە پىكەيتىرا، ھەندىك دەيانگوت با بىمىنىت ۋ ھەندىكى دى دەيانگوت لا بېرىت، ئەو بوو لە ۱۸۶۳/۴/۱۷دا ياسايەك دەرگىرا ۋ ئەم سزا بەسام ۋ ترسناكە بە يەكجارەكى ھەلبوۋەشنىرايەو.

جا خوينەرى ھىژا، ئەم وتەيە ھەرچىيەك ۋ ھەرچۇنىك بىت، ئەلتەرناتىفى دەقەكە نىيە، ناتوانىت ھەمان سوود ۋ لەزەتى خويندەو ھى راستەوخۇ دەقەكەت بداتىت، بۇيە لەو پىتر لە سەرى ناپۇم ۋ لە لەزەتى خويندەو ھى دەقى ئەم شاكارە زىندوۋە مەحرۇمت ناكەم ۋ دەق خۇ پىتناسەى خۇيەتى، فەرموون ئىو ۋ دەقى (يادگارەيەكانى خانەى مردوان).

ھەمەكەرىم عارف

تېيىنى: بۇ زانىارى زياتر پروانه :

هه ژاران، رۆمان، دوستويفسكى، پېشەكى و پاچقەى ھەمەكەرىم
عارف/ چاپى دووھەم/ ۲۰۱۲.

مىژووى ئەدەبىياتى پرووسى، سەئىدى نەفىسى/ و: ھەمەكەرىم
عارف، چاپى يەكەم/ ۲۰۱۰.

الاعمال الادبىيە الكامله (۵) ذكريات من منزل الاموات/ دوستويفسكى/
ترجمه: الدكتور سامى الدروبى.

خاطرات مردگان/ فدور داستايفسكى/ ترجمه: محمد جعفر محبوب
چاپ دوم/ ۱۳۴۱.

سەرئەجەکی پێویست:

خوێنەری بەرکەتی، سەرچاوەی سەرەکیی ئەم دەقه کوردییە
کە لە خزمەتی ئێوەی هێژا دایە، عەرەبییە، بەلام لە پال عەرەبییە کەدا
بەپادەیهک سوودم لە دەقیکی فارسیش وەرگرتوووە کە هەندێ جار
دەستەواژە و پستە و پەرەگرافم پاستەوخۆ ئێوەی پاچەفە کردوووە.
جا ئەگەر ئەمە بووبێتە هۆی ئەوەی هەندێ دەستەواژە و پستە و
پەرەگرافی دەقه کوردییە کە، لە پڕۆلەت و شێوەدا بە تەواوەتی دەگەل
دەقه عەرەبییە کەدا تێکنەکەنەوه، ئەوا بە دڵنایاییەوه لە نێو پۆکدا هەر
یەکن و دەقه. کوردییە کەش ئەگەر لە هەردوو دەقه عەرەبی و
فارسییە کە باشتەر و ئەمێنتر نەبێ، هیچی لەوان کەمتر نییە و بێتەر
پرووی مەجلیسی دەقانی هەیه.

بېشه‌کی

پیاو، له ناوچه‌رگه‌ی دهشت یان چیا یان چپه‌دارستان و بېشه
چو غوړده‌کاني ناوچه و ده‌فهره دووره‌ده‌سته‌کاني سيبيريادا، ناو به
ناو تووشي هندی شاری بچووک و باژیرۆکان ده‌بیت که ژماره‌ی
دانیشتوانیان له هزار یان دوو هزار که‌سیک تیتناپه‌پښ.
خانوبه‌ره‌کاني هم باژیرۆکانه هر ه‌مووی له داروته‌خته
دروستکراون، تا بلتی ناشیرین و بچووکن، دوو کلیسیایان تیدایه،
یه‌کیکیان له ناوه‌ندی شار دایه و دووهمیان له ده‌ریی شاردا، له
گورپستانه‌که دایه، نه‌گه‌ر بمانه‌وئ به کورتی وه‌سفی هم شارانه
بکه‌ین ده‌بی بلتین زیاتر له گوندی ده‌ورو به‌ری مؤسکو ده‌چن تا له
شاری راسته‌قینه. به شتیه‌یه‌کی گشتی ژماره‌یه‌کی زوری پولیس و
باجه‌وان و فرمانبه‌ری بچووکیان تیدایه. نه‌گه‌رچی که‌شو ه‌وای
سیبیریا زور سارده، به‌لام شوینکی یه‌جگار باش و له‌بار و پر
سووده بق مائورانی ده‌وله‌تی. خه‌لکی نه‌و شارانه، خه‌لکانی ساده و
ساکار و محافه‌زه‌کارن و دوورن له هر ه‌زر و ه‌زینکی لیبرالی،
پابه‌ندی دابونه‌ریتی دیرین و نه‌گوپ و پیروزی خو‌یانن. ده‌شیت به
فرمانبه‌رانی سيبيريا بلتین نوینه‌ر یان نماینده‌ی چینی نه‌رستوکران،
نه‌مانه ه‌ندیکیان سيبیریایی نه‌سلن و ه‌ندیکیان لایده‌ن و له
پروسیاوه ه‌اتوون. هم لایدانه له لایه‌که‌وه به ته‌ماچی مووچه‌ی
گه‌وره و ده‌ستکوتی چه‌ور و کرینی سه‌فه‌ر و له لایه‌کی تره‌وه به
نومیدی ژیان و نایینه‌یه‌کی باشتر و ده‌وله‌مه‌ندتر ه‌اتوون،

چاوپۆشییان له خۆشی و جوانی پایتهخت و شاره گهورهكان کردوو. جا ئهوانه ی دهتوانن ئهم گرفته ی ژیان چارهسەر بکهن. زۆربه ی ههره زۆریان له سیبیریادا ده میتنهوه و به یه کجاره کی تیایدا ئاکنجی ده بن، چونکه ده زانن ئهو دهستکهوته زۆروزه بند و به له زهته ی له ئایینه دا به دهستی دین، به زیادهوه قهره بووی زیانه کانیان بۆ ده کاتهوه. به لام ئهوانی دی که به خۆ ناوهستن و ناتوانن به سهر ئهم گرفته دا زال بن، زۆر زوو تاقه تیان ده چیت و بیزارده بن و به داخوکه سه رهوه له خۆ ده پرسن: به چ ئه قلیکه وه پووم کردووته ئهم ده قهره دووره دهسته، چما لێره پۆن پڑاوه؟

ئهوانه به بی قهراری چاوه پوانن تا سێ سالی خزمه ته که یان تهواو بیت، تا یه کسه ر داوای گواسته نه وه ی کاره که یان بۆ شوینیکی تری پروسیا بکهن و بۆ زیدوزاگهی خۆ بگه پینه وه و به بیزاریه وه باسی سیبیریا بکهن و گالته ی پینکهن. به لام ئهوانه هه لهن، چونکه سیبیریا بۆ نیشته جی بوون، نه ک ههر له پووی خزمه تگوزاری گشتیه وه به لکو له زۆر لایه نه وه، شووینیکی خووش و له بهر دلانه. که شه وه وایه کی جوانی هه یه، بازرگانه ی دهوله مه مند و غه ربیدۆست و میوانپه روه رن، دهوله مه ندی زۆرن، بیگانه ی دهوله مه ندی زۆر تیدا یه. کیژۆلانیان ده لیتی گوله باخی تازه پشکووتوون و پا کره وشت و پا کره فتارن، ته یروتوور و نیچیران به ره للا ی ناو شه قامه کانه و خۆ به ملی نیچیراندا ده دن، پێ له نیچیرقان ده گرن، شامپانیا هیتده زۆره، خه لکی له جیاتی ئاو ده ی خو نه وه، کافیار ئه وه ههر باسی مه که، جووتیار خه نی بوون و دانه ویله و ده غلودانیان هیتد به برشته، له هه ندێ شویتان یه ک و پا زده دینێ. به کورتیه که ی سیبیریا خاکیکی به پیتوبه ره که ته، به لام ده بی بزانی چۆن ده کاری ده به بیت و سوودی لێ ده بینێ که ئه مه که میک زهحمه ته.

له یه کیک له م شاره چکوله به په ونه ق و خوشانه دا، که هر گیز یادی خه لکه میهره بانه که یم بیر ناچیت، یه کیک له دوورخواوه کانم بق ثم شاره به نیوی نه لکساندهر پتروفیچ گوریانچیکوف ناسی، ثم پیاوه له دهوله مند و نه جیزاده و مولکداره کانی پروسیا بوو، چونکه ژنه که ی خوی کوشتبوو، حوکی ده سال زیندانیان دهگل کاری قورسی نمره دوو(۱) بق برپیووه وه. پاش ته و اوکردنی ماوه ی مه حکومییه ته که ی، نارد بوویان بق گوندیکی شاری ک(۲) که نشیمن و کولونی مه حکومه کان بوو، تا ژیان و ته منی خوی له ویندهر به سهر به ریت. یانی به فهرمی له سهر ته و کولونییه حیساب بوو، به لام له شاری ک دا ده ژیا و دهیتوانی له پیگی و تنه وه ی دهرسی تاییه ته به مندالان، بژیوی خوی پهیدا بکات. پیاو زورجار له سیبیریدا توشی ته و دوورخراوانه دهیت ته که خهریکی دهرسگوته وهن و کاری ماموستایه تی دهکن و خه لکی رقیان لینیان نییه، چونکه دهرسی زمانی فهره نسی ده لینه وه که بق ژیان زور پیویسته، خو ته گهر ته و دوورخراوانه نه بواپه ن، هیچ که سینک له خه لکی ثم ده فهره دووره ده ستانه ی سیبیریا، زمانی فهره نسی نه ده زانی.

من یه که م جار (نه لکساندهر پتروفیچ) م له مالی (ثیفان ئیفانوفیچ گوسدیکوف) ی فرمانبه ردا بینی که پیره پیاویکی به ریز و به حورمه ت، به وبقار و میوانه پروهر بوو، ثم پیاوه سی کیژی به هرهداری هه بوون که ئومیدی ئایینده یه کی جوانیان لیده کرا. نه لکساندهر پتروفیچ، هه فته ی چوار جار وانه ی زمانی فهره نسی پیده گوته وه، له هه نهر هر وانه یه کدا چوار کویکی زیوی وهرده گرت. دیمه نی ثم پیاوه سه رنجی پاکیشام. کابرایه کی ره نگزه رد و زور لاواز بوو، هیشتا که نچ بوو، ته منی له سیوپینچ سال زیاتر نه ده بوو، کورته بالا و

ئەندام وردىلە بوو، جلوبەرگى زۆر پاكخاوين بوو، چلكى ئوروپايى
 لە بەر دەكرد. ئەگەر قسەت دەگەلى كىردى، بەوردى چاوى دەبىيە
 چاوت و بەوپەرى نەزاكەتووە گونى لىندەگىرتىت و تا لە قسەكەت
 نەبووتايەووە چاوى لىندەگواستىتەووە، لەو دەچوو بىەوى بزانى تو
 چ دەلىيت، يان گومانى ئەوەى هەيى كە بتەوى نەيتىيەكى لىندەبىيتى و
 پەى بە ناخى بىرە تايەتەيەكانى بىەيت. ئەگەر جوابىشى داباوە، زۆر
 بە كورتى و پوونى وەلامى دەدايەووە. هەندە بەوردى وشەكانى
 هەلدەبژارد، گوڭگەر خۆبەخۆ لە قسەكانى قەلس و ناپەحەت دەبوو، لە
 خاوى دەويست زووتر لىيتىتەووە، كە لىندەبوووەو گوڭگەر هەستى بە
 ئاسوودەيى دەكرد.

داوام لە ئىفان ئىفانوشىچ كىرد باسىم بۆ بكات.

بۆى باس كىردم كە گورىانچىكوف پىساويكى سەرپاست و
 جوانرەفتار و خانەدان و بىعەيبە و ئەگەر وا نەبوايە نەيدەكرد بە
 مامۇستا و فىركارى كىژەكانى، لى عەيبى ئەو (گورىانچىكوف) ئەوەيە
 كە لە بەشەران بىزارە، زۆرى پقى لە خەلكىيە، تىكەل نايىت،
 دوورەپەتەزە، هەرچەندە پىساويكى زىرەك و خوينەوار و پۆشنىيرە،
 پموودەى خويندەنەووە و موناالاىە، تىكەلى كەس نابى، زۆر كەمدووە و
 گەلەك زەحمەتە بەيتىزىتە قسە و دلى خۆى بۆ كەسىك بكاتەووە.

هەندى كەس پىيان وابوو شىتە، بەلام هىچ مەترسىيەكيان لەوهدا
 نەدەبىنى و زەرەرى بۆ كەس نەبوو، بۆيە هەموو مالباتە
 خانەدانەكانى شار ئامادەبوون مدارايى ئەلكساندەر پتروفىچ بكەن،
 چونكە دەيتوانى سوودوقازانجى بۆ هەموويان هەبىت، بۆ نمونە لە
 جياتى ئەوان عەزروخالنوسى و ئەو شتانەى بكردايە.

خەلكى بە شىوہەكى گشتى پىيان وابوو لە بنەمالەيەكى ناودارى
 پرووسىيە و خزمانى خودان پلەوپايە و پۆستى بەرزى لەویندەر هەن،

بهلام ئەو بە خواشستی خۆی، لەوەتای دورخرابووەوە پەيوەندیی دەگەل بپری بوون و بەمەش زیانی لە خۆی دابوو. هەموو خەلکی چیرۆک و بەسەرھاتەکیان دەزانی، دەیانزانی دواي سالیك لە ژنەتەنان، بە هۆی دلپێسی و بەدگومانییەو، ژنەكەي خۆی كوشتبوو و یەكسەر پۆیشتبوو، خۆی پادەستی پۆلیس و دادگا كرد بوو. ئەم كارە، حوكمەكەي لەسەری زۆر سووك كرد بوو. خەلکی لە سیبیریادا بە چاوی بەزەییەو سەیری ئەم جۆرە تاوانبارانەیان دەكرد، تاوانەكەیان بە بەلایەك دەزانی كە بەرۆكی تاوانباری گرتوو، بۆیە ئەم جۆرە تاوانبارە زیاتر مایەي بەزەیی و سۆزن تا شایستەي سزادان بن. كەچی ئەم كایرا سەیرە، خۆی لە خەلکی دور دەگرت، مەگەر بۆ دەرسگوێتەو لە مالی خۆی هاتبایە دەری.

لە هەوڵەو بە هێندم وەرەنگرت، كەم و زۆر گویم نەدایە. بەلام پاشان بینەوێ بزانم بۆچی: لێم بوو بە مەتەل و مەراق. قسەي دەگەلدا نەدەهاتە كردن، مەحال بوو بەئێریتە قسە. پاستە هەر پرسسیاریكم لێكردبا بەرسفی دەدامەو، بەلام كە لە وەلامەكەي دەبوووەو نەدەوێرام پرسسیاری تری لێبكەم و پێی لە بەرەي خۆم درێژتر بكەم. دواي هەر جۆرە گفتوگۆیەكی لەو بابەتە دەرد و ئازار و شەكەتي و ماندووییەتي دەنیشتە سەر سەروسیمای.

بیرم دێت كە شەویك لە شەوانی جوانی هاوین پێكفە لە مالی ئیقان ئیقانوفیچ هاتینە دەری كە بۆ مال بپۆینەو. لەناكاو هات بەسەرما و دەعوەتم كرد كە لاداتە نك من و جگەرەيەك بكێشیت. مەگەر هەر خوا بزانی لەو دەمدا چ ترسێك نیشتە سەر سیمای! چەند شەپزە بوو، چۆن پەشوكا، لەو سەفكردن نایەت، یەجگار شەپزە بوو، چەند ورتەورتێكی نامەفھووم و ناپەوان و بیسەرۆبەری لە زار دەرچوو، ئەوجا نیگایەكی توڕەي كردم، لەناكاو پێی وەغارەو نا و بۆی

دەرچوو. ئەمەم زۆر پىن سەیر بوو. لەو ساوھ ھەر کاتى تووشى
 يەكدى دەبووین، دەسلەمییەو و لە تو وایە ھەستى بە جۆرە ترسینک
 دەکرد. بەلام من کۆلم نەدا، شتیکی تیدابوو پای دەکیشام لە خۆرا
 پموودەى بوو بووم، دواى مانگیك لەو پرووداوە چکۆلەیه، پوژیک کە
 لە پۆستەخانە دەگەرامەو، بى ھیچ ھۆیک، بى ھیچ بیانووێک، لە
 خوتوخوڤایی خۆم بە مالى گوریانچیکوفدا کرد. دیارە ئەم کارەى من
 نەک ھەر گەوجانە بوو، بەلکەو لە ھەر نەزاکەت و ئەدەب و
 نەرمونیانى و زەوقیک بەدەر بوو. ئەم پیاوھ لە قەراخ شاردا، کرپچیی
 پیرەژنیکی بورژوا بوو کە کیزیکى سیلاوی ھەبوو. ئەم کیزەش،
 کچیکى ناشەرعی تەمەن دە سالانى ھەبوو، ئەم کچۆلەیه یەجگار
 جوان، دەمبەخەندە، شاد و شەنگول بوو. کە خۆم بە ژووردا کرد
 ئەلکساندەر پتروفیچ لە لایەو دانیشتبوو و فیزی خۆیتندنووی دەکرد.
 بە جۆری لە وەژوورکەوتنە کتوپر و چاوەپواننەکراوھەکی من شلەژا
 و پەشۆکا، دەرگوت بەسەر تاوانیکى گەرەوھە گرتوومە، لەناکاو
 ھەستایە سەر پیتان، شیتئاسا بۆ چەند دەمیک لیم مۆر بووھو، پاش
 ئەوێ ھێور بووھو، خولقی دانیشتنی کردم. ئەنجام دانیشتن، زۆر
 بەدیفەت چاودیری ھەر نیگایەکی دەکردم، دەرگوت لیم بەگومانە و وا
 تەسەور دەکات نیازی شتیکم ھەیه و لیتیدەشارمەو، یەکسەر زانیم
 ئەم پیاوھ، زۆر بە گومان و بەدگومان و بەپاریزە، بەوپەڕی
 نەفرەت و پقەوھە لیتیدەپوانیم و لەوھ دەچوو، لە ھەر ئانوساتیکدا
 بلن: "ئەرى دەکریت، لێرە بپۆی؟".

باسى شارە بچووکەکی خۆمان و دەنگوباسى باوى شارم بۆکرد،
 کپوکپ، بێتەوێ ھیچ بلن، گونى دەرگرت، یان بزەیکى تال دەنیشتە
 سەر لیتوی. ئیدی بۆم دەرگەوت کە نەک ھەر لە پروودا و واریقاتی
 شارەکەمان بیتاگایە، بەلکو ناشیەوئ ھیچ شتیك لەو بارەیهوھە بزانیئت.

که در اوسینگی سهرگرمی چ کاریک بووه و بزائم ئاخو شتیکی
 نووسیوه یان نا! هر که بیست کویکم دایه، خیرا سه به ته یه کی پر له
 کاغه زی بۆ هینام که له پاش یارۆ به جیما بوو، ئیعترا فیشی کرد که
 دوو دانه دهفته ری بۆ ئاگر کردنه وه به کار هیناوه و سووتاندوونی،
 خاوهن ماله که پیره ژنیکی عه بووسی ږوو گرژومۆنی که مدوو بوو، نه
 من توانیم شتیکی ئه وتۆی لیده ریتم و نه ئه توانی شتیکی ئه وتۆم
 ده باره ی کریچییه که ی خۆی پیتلی. به لام ئه وه ی بۆ گێرامه وه که ئه
 کابرایه هیچ شتیکی ئه وتۆی نه ده کرد، جاری وا هه بوو به مانگان نه
 کتیییکی ده کرده وه و نه قه له میکی به دهسته وه ده گرت، به لام هه ندی
 شه، تا به یانی نه ده خهوت و به دهم هزرین و پامانه وه به
 ژووره کهیدا دهات و دهچوو، ته نانه ت هه ندی جار به دهنگی به رزیش
 خۆی ده دواند، هه روه ها بۆی گێرامه وه که "کاتیای" نه وه ی ئه وه ی
 خوشده و یست، به تایبه تی پاش ئه وه ی که زانی ناوی (کاتیای) به زیاتر
 ږمووده ی بوو، هه موو سالیکی له ږۆژی (سان کاترین) دا به بۆنه ی
 سالیادی مردووه که وه یه وه، له پای ئاسووده یی ږۆجی ئه و مردووه دا
 ږیۆږه سمی عه شای ږه بانیی ده گێږا. حه زی نه ده کرد که س هاتوچۆی
 بکات و به خۆیشی بۆ ده رسکوته وه نه بوایه له مال نه ده چوو ده ری.
 ته نانه ت کاتی خاوهن ماله که هه فته ی جاریک دهات ژووره که ی بۆ
 پاک بکاته وه، مۆږه ی لیده کرد، به درێژایی ئه و سئ ساله ی که
 کریچی ئه و بوو بوو، تاقه جاریکی ش قسه ی ده گهل نه کرد بوو. له
 کاتیام ږرسی که ئاخو هیچ شتیکی له باره ی مامۆستا که یه وه له بیر
 یان نا؟ به بیده نگنی نیگایه کی کردم، ئه و سا ږووی کرده دیواره که و
 که و ته گریان. سه ږره! که واته ئه م ږیاوه سه ږره ش توانیویه تی خۆی
 خوشه و یست بکات، که سیک وا لیبکات خوشی بویت!

[illegible]

پهراویز:

۱- کاری قورسی نمره دوو: بریتی بوو له کار کردن له دروستکردنی ټو قه لایانه ی که له سیبیریا دا پډه نران بو کونترولکردنی ټو جموجوله یاخیکه ریا نه ی که همیشه ټه گه ری ټو هه بوو له لایه ن خه لکی سیبیریا وه بهرپا بکړئ. به لام کاری قورسی نمره یهک، بریتی بوو له کار کردن له کانه کاندا، کاری قورسی نمره سیپیه میش کارکردن بوو له کارخانه کاندا.

۲- شاری (ک) له وه یه مه به ست له شاری کوزنتسکی سر به هریمی ئالمولتسک بی، که دوستویفسکی له سالی ۱۸۵۷ دا ژنی به که می له ویندهر خواست.

«۱»

خانه‌ی مردوان

زیندانه‌که‌مان که‌وتبووه کوتایی شاره‌وه، له به‌رزاییه‌کدا بوو، هر چوارده‌وری حه‌ساری قایم و قولله و قه‌لا بوو. نه‌گه‌ر له درزی دیواره‌کانه‌وه، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی شتیک بیینی، ته‌ماشای بکه‌یت، جگه‌ له چمکیکی چکۆله‌ی ئاسمان و ساتر و مه‌ته‌ریستیکی گلی به‌رز و قایم که‌ یه‌کپارچه‌ گیاوگۆلی خۆرسکی ده‌شته و پاسه‌وانان به‌ به‌رده‌وامی به‌سه‌ریدا دین و ده‌چن، چ شتیکی ترت به‌رچاو ناکه‌وئ، هه‌نگی به‌ خۆت ده‌لێی ده‌بن سالانیکی دوورودریژ، له‌ درزی ئه‌م حه‌ساره‌وه هه‌مان مه‌ته‌ریس و سه‌نگه‌ر و قولله و هه‌مان ئه‌و پاسه‌وانانه‌ بیینی و بیینیته‌وه ، هه‌مان ئه‌م چمکه‌ بچوکه‌ی ئاسمان بیینی، هه‌لبه‌ته‌ نه‌ک ئه‌و ئاسمانه‌ی به‌سه‌ر زیندانه‌که‌وه‌یه، به‌لکو ئاسمانیکی دیکه‌ی دووری دوور.

حه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، درێژییه‌که‌ی دوو سه‌د شه‌قاویک و پانییه‌که‌ی سه‌دوپه‌نجا شه‌قاویک ده‌بوو، حه‌ساریکی شه‌ش گوشه‌ی ناریکوپینکی به‌ ده‌وردا کیشرا بوو، ئه‌م حه‌ساره‌ بریتی بوو له

عامودی نووکتیز و به قولی له عاردی چه قیترا بوون و هینده له یه که وه نزیك بوون هیچیان به بهینه وه نه ده چوو؛ نه وه تخوبی دهره وه ی زیندانه که بوو. له لایه کی نه م حه ساره وه دهرگایه کی گهره ی قایم هه بوو، نه م دهرگایه هه میشه داخرا بوو، شهو و پوژ له لایه ن ژماره یه ک پاسه وان و فهرمانبه ره وه پاسه وانی ده کرا، نه م دهرگایه ته نیا نه و کاته ده کرایه وه که زیندانیه کان بو کار بیرانیه دهری. نه و دیوی نه م دهرگایه، دنیای پووناکی بوو، ئازادی هه بوو، خه لکی ئازاد بوون، هه ر کاریکیان ویستبا ده یانکرد، به لام خه لکی ناو حه ساره که، نه و دنیا جوان و سهیره یان وه ک خه ون، وه کو نه فسانانی جن و په ری ده بینی و ده هاته بهرچاو، به لام دنیای ئیمه به هیچ جوړیک و له هیچ پوویه که وه له و دنیایه ناچیت، دنیایه کی زور تایبه تییه، نه له هیچ شتیک ده چیت و نه هیچ شتیکی لیده چیت. دنیایه که دابونه ریتی خوی هه یه، جلوبه رگی خوی هه یه، یاساوپرسیای خوی هه یه، پئوپه سمی تایبه تی خوی هه یه. مالیکه ’مردووی زیندوو، گوړستانی زیندوو، نه، ژیا نی نه وئ له ژیا نی هیچ شوینیکی تر ناچیت، خه لکه که ی له خه لکی هیچ شوینیکی تر ناچن. جا من هه ول ده دم باسی نه م نشینگه یه تان بو بکه م.

که ده چیته ناو حه وشه ی نشینگه که وه، دوو پیزه خانووی یه ک نهومی له ته خته و دار دروستکراو، له مبه ر و له و به ری حه وشه که ده بینی، نه مانه قاوش و نشینگه ی زیندانییه کان، پاش نه وه ی جیا ده کړینه وه و به پیی حوکی خو یان پو لین ده کړین، ده خرینه نه و قاوشانه وه. له و په پی حه وشه که دا بینایه کی تر دیاره، نه مه موبه قه و کراوه به دوو به شه وه. له ولای موبه قه که وه بینایه کی دی هه یه که له هه مان کاتدا وه کو ئازو و قه خانه و گه راجی گالیسکه و عه ماری دانه ویله ش به کار ده بریت. ناوه ندی حه وشه که، چوله و له، زیاتر له

مەيدانىكى گەورە دەچىت. زىندانىيەكان لەو مەيداندا رېز دەكرىن و تەفتىش دەكرىن و پۇژى سى جارار؛ بەيانى، نىوەرۇ، ئىوارە، سەرژمىر دەكرىن و ناويان دەخوئىترىتەو، خۇ ئەگەر سەرباز و پاسەوانەكان ھەندى بەدگومان و لە سەرژمىرىدا كۆل بوايەن، ئەم كارە لە پۇژىكا چەندىن جار دووبارە دەكرایەو. لە نىوان بىناكان و ھەسارەكەدا پانتايىيەكى چۆلى بەرىن ھەبوو، كە ھەندى لەو زىندانىيانەى ھەزىان لە تىكەلاو بوون نەدەكرد و بە پەشبين ناسرا بوون، لە كاتى بىئىشىدا لەو پانتايىيەدا پىياسەيان دەكرد: دور لە خەلكى، لە فكران پادەچوون و يادگار يىيە تال و شىرىنەكانى خۇيان وەرەو، دەدا. زۆرجار كە بەدەم ئەم جۆرە پىياسانەو دەمبىنىن و تووشيان دەبووم، ھەزم دەكرد لە سەروسىماى خەمناكيان ورد بېمەرە و مەزەندەى خۇم بخەمە كار كە بىر لەھى دەكەنەو و چيان لە بېسەر و لە خەپال دا، خۇشترىن شت بە لای يەككىك لەو زىندانىيانەو ئەو بوو كە عامودەكانى ھەسارەكە بژمىرى، ژمارەى عامودەكان ھەزاروپىنچ سەد دانە بوو، ھەر ھەموويانى ژمارد، لەبەرى بوون، ھەر عامودىك لەم عامودانەى بە نىشانەى پۇژىك لە ماوەى زىندانىيەكەى خۇى دادەنا، ھەموو پۇژىك يەككىك لە عامودەكانى لە ھىسابەكە دەردەكرد، بەم رېگەيە دەيزانى چەند پۇژى دىكەى لە زىنداندا ماو، گەرەترىن خۇشى ئەو ئەمە بوو كە دەگەيىيە دوا عامودى يەككىك لە لا دىوارەكانى ھەسارە شەش گۆشەكە! وىپراى ئەو ھەش دەبوا سالانىكى زۆر چاوەپوان بىت و سەبر بكات تا لە زىندان ئازاد بىي. ھىچ شتىك وەكو زىندان مرقۇف فىرى سەبر و ھەدا ناكات.

لە بىرمە جارىكيان يەككىك لە زىندانىيەكان پاش ئەوەى بىست سالى بە كارى قورسەو، لە زىنداندا بەسەر برد و ھوكمەكەى خۇى تەواو

کرد، ئازاد کړا، به سهر په کبه په کی هاورپیکانیدا گهړا تا مالواویان لیتیکات و گهردن ئازادیان دهگل بکات. هندی له هاوزیندانییه کانی ئوهیان له بیر بوو که هوهلجار بؤ زیندان هینرا، گهنجیکی بیتاک و بیتپه روا بوو، نه بیرى له و تاوانه ده کرده وه که کرد بووی و نه گوئی له و سزایش بوو که بؤی برابووه وه، به لام ئیستا که ئازاد ده بوو، بوو بوو به پیره میړیکی سهرسپی، خه مبار و لیو به بار، عه بووس و گرژومؤن. بؤ مالئاوایی به سهر هر شهش قاوشه که دا گهړا، به بیده نگی خؤی به هر قاوشیکدا ده کرد، پاش ئوهی له به ردهم ئیکونه که دا(۱) (ئیکونه؛ په یکه ری په کیک له ئه ولیاکان بوو که هه میسه له سه متی پوژهلایى ژووره کانددا داده نرا). نیشانه ی خاچی ده کتیشا، کړنؤشى بؤ هاوزیندانییه کانی ده برد، لییان ده پارپایه وه که گهردنی ئازاد بکن و به خیر و چاکه یادى بکه نه وه.

زیندانییه کی دیکه شم چاک له بیر. ئه م پیاوه جووتیاریکی ده وله مهندي سیبیریایی بوو، ئیواریه ک ژنه که ی هاتبوو بؤ دیده نی، بانگیان کرد بؤ به ردهرگا. شهش مانگ له وه پتشر ئاگادار کرابووه وه که ژنه که ی ردهووی پیاویکی تر که وتووه و شووی پیکردووه، ئوهی زور له بهر گران ده بیت، که چی ئوه تا ئه م ئیواریه هاتووه خیری بیتیکات. که هاته بهر ده رگا، ژنه که ی بری پاره ی که می دایه. نزیکه ی دوو ده قیقه په یک پیکه وه قسه یان کرد، هه ردوویان به کول گریان و پاشان به یه کجاره کی و بؤ هه تا هه تابه لیکنی دابران. وهختی ئه م زیندانییه بؤ قاوشه که ی خؤی گهړایه وه، له سهر و سیمای ورد بوومه وه، به راستی مروؤف له زینداندا فتر ده بیت چون سهر و هه دا بکات به پیشه، هر که خور ئاوا ده بوو، دنیا تاریک ده بوو، ده کرانه ئه و قاوش و ژوورانه وه که ده بوایه شهوی تیدا پوژ بکه ی نه وه. هه میسه زورم له بهر گران بوو که له هه وشه وه ده یان کردینه قاوش و

ژووره کانه وه. زور خه مبار ده بووم. ئیوه بیهینه بهرچاوی خوتان، له
 حهوشه یه کی ئازاده وه بته به نه ناو ژووریکه دریزه نزمی خه فه که
 یهک دوو مومی کز به ئاسته م پووناکی ده که نه وه و بۆگه نی پیاو
 هیزوکاس ده کات، چهند ناخوش و به ئازاره. که ئیستا بیرى
 لیده که مه وه نازانم چون توانیم ده دانه سالی خشت له م زیندانه دا
 به سهر به رم. جیگه که م له قاوشه که دا بریتی بوو له تهختیکه سی
 له وحی، ئه مه له جیاتی تهخته خه به کارده برا، بۆم هه بوو له
 سنووری ئه م تهخته دا پهفتار بکه م، ههر ژووره پتر له سی که سیان
 تیده په ستا. له وه زری زستاندا زووتر ده یانکردینه ژووره وه، ده بوايه
 چوار سه عاتیک چاوه پروان بکه ین تا هه موو زیندانه کان بخه ون و
 قاوشه که هه من ببیته وه. به لام پیتش ئه وه هه راوزه نایه کی ئه وتو بالی
 به سهر قاوشه که دا ده کیتشا که له وه سفکردن نایه ت. بانگکردن، هاوار،
 پیکه نین و قاقا، ده مریژی جنیوان، زپه ی زنجیر، بۆنی بۆگه نی و
 چه ره دوو که ل، له هه موو ئه مانه ش خراپتر سه رتاشین، نیوچه وانى به
 مۆر و نیشان، جلکی شروشه پریو، و زور شتی دیکه ی له و بابته که
 مایه ی قیزوبیز بوون، نیشانه ی ئه و په پری زه لیلی و زه بوونی بوون،
 به لى مرقوف حه یوانیکه ته مه ن دریزه! ده شیت بلیسین: مرقوف
 گورواویکه ده که ل هه موو شتی که دا رادیت، په نگه ئه مه باشتیرین پیناسه
 بیت بۆ مرقوف.

ژماره مان له م زیندانه دا دوو سه دپه نجا زیندانی بوو. ئه م ژماره یه
 به ده گمه ن ده گۆرا، پاسته به رده وام زیندانی تازه ده هیتران، به لام
 له که ل ئه وه شدا ههر زیندانییه ک که مه حکومییه ته که ی ته واو ده کرد،
 ئازاد ده بوو. جار جاریش خه لکانیکمان لیده مەردن، ئیمه تیکه له یه کی
 سه یر بووین له خه لکانی هه مه جۆر. پینموايه هه یج ده فەر و شار و
 شارستانیکی پووسیا نه بوو که زیندانییه کی له م زیندانه دا نه بیت.

زیندانییه‌کان غه‌واره و بیگانه‌شیان تیدابوو، هه‌ندیکیان له تیره و تایفه
 نیمچه هۆشیه‌کانی کۆساره‌کانی قه‌فقاژ بوون. ئەم خەڵکە بە گۆڕه‌ی
 گه‌وره‌یی و بچ‌ووکی تاوانه‌کانیان و به‌پیتی موده‌تی
 مه‌حکومییه‌ته‌که‌یان پۆلین ده‌کران. نوێنه‌ری هه‌موو جۆره‌ تاوانیک له
 نیو ئەو زیندانییه‌نه‌دا هه‌بوو. زۆربه‌ی خەڵکی ناو زیندانه‌که، ئەوانه
 بوون که به‌ کاری قورسی جۆری مه‌ده‌نی مه‌حکوم بوون، (یانی
 زیندانییه‌کان گوته‌نی: "گه‌وره‌مه‌حکومان" بوون). ئەمانه له‌و تاوانبارانه
 بوون که له‌ هه‌موو مافیکی مه‌ده‌نی خۆیان بیه‌ش کرابوون، ئەمانه
 خه‌لکانیک بوون کۆمه‌لگه‌ پشتی تیکرد بوون، تپۆی کرد بوون،
 وه‌ده‌ری نابوون، داغمه‌شه‌رمه‌زاری به‌ ته‌ویله‌وه‌ نابوون، تا بۆ هه‌تا
 هه‌تایه‌ شاید و نیشانه‌ی ئەو تاوانه‌ بیته‌ که کرد بوویان. ئەمانه بۆ
 ماوه‌ی (۸) تا (۱۲) سال ده‌خرانه‌ زیندانه‌وه، که ماوه‌ی سزاکه‌یان
 ته‌واو ده‌بوو، ده‌نێردران بۆ تاراوگه‌کانی ناو سیبیریا. جه‌ماعه‌تیکی
 دی له‌ زیندانه‌دا هه‌بوون، تاوانبارانی سوپاییان پێده‌گوترا، ئەمانه له
 مافه‌ مه‌ده‌نییه‌کانیان مه‌حرووم نه‌ده‌کران - ئەمه له‌ سیسته‌می هێزی
 سوپایی پووسیدا باو بوو- بۆ ماوه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک کورت له
 زیندانه‌دا ده‌هێلرانه‌وه، هه‌ر کاتی ماوه‌ی زیندانه‌که‌یان ته‌واو کردبا، بۆ
 ئەو شوێنه‌ ده‌نێردرانه‌وه که لیوه‌ی هاتبوون، به‌ سه‌ربازی بۆ
 سه‌ربازگه‌کانی سه‌ر سنووری سیبیریا، ده‌گوازانانه‌وه، گه‌لێک له‌مانه
 به‌ هۆی ئەنجامدانی تاوانی گه‌وره و مه‌ترسیداره‌وه بۆ لای ئێمه
 ده‌نێردرانه‌وه، ئەمجاره‌یان بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م زیندانی نه‌ده‌کران، به
 لای که‌مه‌وه بۆ ماوه‌ی بیست سال حوکم ده‌دران، ئەمانه زیندانییانی
 ئەبه‌دییه‌ پێده‌گوترا، ده‌خرانه‌ به‌شی زیندانی ئەبه‌دییه‌وه، که‌چی
 وێرای ئەمه‌ش له‌ مافی مه‌ده‌نی بیه‌ش نه‌بوون. تاقمیکي دیکه هه‌بوو،
 که ژماره‌یان زۆر بوو، ئەمانه ئەحکام خاسه‌یان پێده‌گوترا، له‌ به‌شی

تایبه تیدا زیندانی دهکران، ئەمانه پیسترتین و ترسناکترین تاوانبار بوون، خەڵکانیک بوون ئالوودەى تاوان بوون، بەبێ تاوان هەلیان نەدەکرد. لە هەر چوارنکالی ولاتی پووسیایو مەحکومانییان بۆ ئەم بەشە تایبەتە دەنارد. ئەوانە خۆیان بە زیندانی ئەبەدى دەزانی، چونکە مودەتی زیندانییەکیان دیار نەبوو. یاسا پێی دەدا کار قورسی زیادەشیان بەسەردا بەسەپتریت. زۆرجار خۆزگەیان بە زیندانییەکانی دی دەخواست و پێیان دەگوتن: "ئێو بۆ ماوێهێکی دیاری کراو لیژەن، درەنگ یان زوو ئازاد دەبن، بەلام ئێمە دەبێ بۆ هەتا هەتایە لیژە بێن." پاشان زانیم کە ئەم بەشە بە یەكجاری لابراوە و مەحکومە سوپاییەکانیش دوور خراوەتەو، نيزام و سیستەمیکى تایبەتییان بۆ دانراوە. هەلبەتە ئیدارەى زیندانەکەش گۆپاوە، بۆیە من ئێستە باسی دابونەریت و پێوپەسمی سەردەمیکى کۆن و هەندێ کاروباران دەگێرمەو کە لە میژو هەلوەشتراوەتەو،

بەلێ، زۆر لە میژو، کە من وەکو زیندانییەک دەژیام، بەلام تاكو ئەمڕۆ یادگارییەکانى ئەو سەردەمەم وەکو خەوێکی ترسناک لە بیرە. ئێستاش ئەو پۆژەم لە بیرە کە خراوە زیندانەو. ئێوارەیهکی درەنگى مانگی دیسەمبەر (کانوونی یەكەم) بوو، زیندانییەکان تازە لە کار و بێگار هاتبوونەو و فەرمانبەر و کارمەندەکان بۆ تەفتیش و سەرژمێریان پێزیان دەکردن. عەریفکی سەمیل بابری بالابەرز، دەرگای ئەم ماله سەیر و سەمەرەیهی لێکردمەو، کە ئەو هەموو سالەى تەمەنم تیدا بردە سەر، پەنج و عەزابێکی وام تیدا کێشا کە هەرگیز وێنەم نەدەکرد بەرگەى بگرم. ئاخەر لە کوێ تەسەورى ئەو عەزابەم پێدەکرا کە پیاو بۆ ماوێ دە دانه سال، نەهێلێ و نەتوانی بۆ تاقە چرکەیهکیش بە تەنیا و لەگەڵ خۆیدا بژی؟ بەلێ، بە درێژایی ئەو ماوێهە نەتوانی بۆ تاقە جارێکیش دەگەڵ خۆمدا تاک بکەومەو،

نه له و کاتانه دا که له ژیر چاودیری پاسه واناندا خه ریکی کارکردن بووم، نه له و کاتانه دا که ده گهل دوو سه د (هاوړئ) دا له ناو زیندان بووم، به لام چارم ناچار بوو ده بو خوم رابینم،

له نیو زیندانییه کاند ا خه لکانیک هه بوون له ساتیکی تورپیدا خه لکیان کوشتبوو، هه بوون کوشتنیان کرد بوو به پیشه و له زه تیان لیده بینی. هه بوون چه ته و پنگر بوون، هه بوون به ره لالا و گیرفانېر بوون و ده یان زانی چون پیبواران غافلگیر ده کهن و گیرفانیان ده بېر، یان چون شتی سر میزیک ده رفینن و بوی ده رده چن، هه ندیکش هه بوون پیاو نه ییده زانی له سه رچی و چون خرابوونه ئه م زیندانه وه. هر یه کینک له م زیندانییانه چیرو کینکی ئالوز و قورس و به سویی هه بوو که وه کو مته که پو حیی ئازار ددها و نه ییده توانی خوی له شه پی پرگار بکات. زیندانییان، به شیوه یه کی گشتی که متر باسی رابردووی خویان ده کهن. هه ز ناکهن ئه م رابردووه بگيرپنه وه، ته نانه ته هول ددهن له بییری خویانی به رنه وه، هر بییری لینه که نه وه. له زیندانا پیاو کوژانیکم ناسین، ئه وهنده شاد و به که یف و بیتخه م و خه یال بوون، پیاو ده توانی گریو بکات که پوژیک له پوژان ویژدانیان عه زابی نه داون و هه ستیان به په شیمانی نه کردووه. به لام خه لکانیکیشم ناسین تا بلئی گرژ و په ست بوون و به جوړئ ده میان لینکنا بوو به کیردیش نه ده کرایه وه. به ده گمه ن پیک ده که وت یه کینک سه ربوورده ی خوی بگيرپته وه، چونکه ئه مه له زیندانا باو نه بوو، که س گوئی له و سه ربوورده و حیکایه تانه نه ده گرت و کاریکی په سه ند نه بوو. ویزای ئه وهش پیک ده که وت جار جارئ زیندانییه که له بیکاری خویدا، سه ربوورده یه کی خوی بؤ زیندانییه کی دی بگيرپته وه، هه لبه ته زیندانیی دووهم به نابه دلی و به ساردی گوئی له زیندانیی یه که م ده گرت. راست ده وئ هیچ که سینک نه ییده توانی به گيرپنه وه ی

سه ربوردهی خۆی، سۆزی به رانبه ره که ی بزوینیت یان سه رنجی راکیشیت. وه لامی باوی زیندانییه کان ئه وه بوو، به راشکاو و به ته و سه وه ده یانگوت: 'به غه شیمان ده زانی؟'.

له بیرمه پوژیک یه کیک له دز و پێگره کان به دهم مهستی وه (هه ندی جار زیندانییه کان ده رفه تیان دینا و ده یان خوارد وه و مه ست ده بوون) بۆی گێرانی وه که چون مندا لکی پینچ سالانی خه له تاند وه و به زه بری له یستو کیک بر دویه تییه ناو عه ماریکی ئازو و قه وه و له ویندهر کوشتو ویه تی و پارچه پارچه ی کرد وه. زیندانییه کانی دی که تا ئه و کاته به حه نک و سوعه ته کانی ئه و پینده که نین. له پر لینی هاتنه زمان و به یه ک ده نگ پیندا هه لشاخین و ناچار یان کرد که بینه نگ بیت و چیت ره سه ره ئه و باب ته نه روا ت. زیندانییه کان له بهر ئه وه قسه که یان پین به بری که چیرۆکیکی تر سناک بو وه و په ست و بیزاری کرد وون، به لگو زیات ره بهر ئه وه بوو که گێرانه وه ی ئه و جو ره باب ته نه له زینداندا په سه ند و با و نه بوو! جا لێ ره دا پتو یسته ئه وه ش بلیم که له ناو زیندانییه کاند خوینده وارانکی زۆر هه بوون. نزیکه ی نیوه یان و بگره زیاتریش خوینده وه و نووسینیان ده زانی. جا له چ شارکی قه ره با لگی پروو سیادا، له نێوان کۆمه لگه یه کی دوو سه دو په نجا که سیدا، سه دو په نجا که سی خوینه وار، که خویندن و نووسین بزانتن، پهیدا ده بیت؟ له بیرمه یه کیک له و زیندانییه که م حوکه کان که خۆی نه خوینه وار بوو، ده یگوت خوینه واری ده بیت ه مایه ی بلا بوونه وه ی به در په و شتی له نێوان چینه نزمه کانی کۆمه لگه دا و ئه و جو ره پو و دا وانه ی به به لگه دینایه وه. به لام نا، ئه و حوکه هه له یه: خوینه واری هیه چه یه یه ون دییه کی به م دا پو خانه ئه خلاقییه وه نییه. ده بی ددان به وه دا بنین که عه یبه که له خودی خوینه واریدا نییه، به پینچه وانه وه خوینه واری وره بهرز ده کاته وه، ویست و ویژدانی

گەل دەپالئیوی. زیندانیانی ھەر بەشیکی زیندانەکانە جۆرە جلیکی
 تابەتیان لەبەر دەکرد: ھەندیک جۆرە چاکەتیکیان لەبەر دەکرد کە
 نیوہی کەوہیی و نیوہی قاوہیی تۆخ بوو، پانتۆلەکانیشیان بە ھەمان
 شیوہ لاقیکی کەوہیی و لاقەکەئ تری قاوہیی بوو. لە بیرمە پوژیک
 کە لە دەرەوہ خەریکی کارکردن بووین، کچۆلەیکە چۆرە کفرۆش
 ھات، پاش ئوہی ماوہیکە زۆر لیم پام، لە پەر لە قاقای پیکەننی دا
 و گوئی: "پەح، کە دیمەنیان ناشیرینە! وا دیارە ئەمانە پارچەیان
 لێپراوہ بۆیە جلەکانیان لە دوو پارچە جیاواز دروستکردوون."
 گروپیکی دی ھەبوو چاکەتی شیناویان لەبەر دەکرد، بە لام قۆلی
 چاکەتەکان قاوہیی بوو. سەریان بە شیوہی جیاواز دەرناشین، جاری
 وابوو گەوزیکیان لە پشتی ملوہ بۆ سەر تەوێل لێدەدا و جاری وا
 بوو لە مسەری ئەم گۆیچکە یوہ بۆ سەری ئەو گۆیچکە گەوزیان
 لێدەدا.

ئیدی ئەم زیندانیانە ھێندە لە یەکدی دەچوون، کە سادەترین کەس
 ھەستی بەو لێکچوونەیان دەکرد، پەفتار و ھەلسووکەوتیان زۆر لە
 یەکدی دەچوو، تەنانتە کە سایەتیە سەنگین و بەویقارەکانیش، ئەو
 کە سایەتیانەئ کە بیتوہی بیانەوئ، بەسەر باقی زیندانیەکاندا زال
 بوون، ھەولیان دەدا لەوانی دی جیاواز نەبن، ھەمان پەفتار و
 ھەلسووکەتی ئەوان بکەن. دەرناوین بلێن گشت زیندانیەکان – جگە لە
 ژمارەیکە کەم کە دنیایان دابووہ بەر کلکان و ھەمیشە شاد و
 شەنگول خەریکی فشقیات بوون و لەبەر ئەمە لە لایەن ئەوانی ترەوہ
 دەبوغزینران – خەلکانیکی گرژومۆن، عەبووس، حەسوود، بەغیل،
 لەخۆپازی، فیشالباز، تۆرینۆک و پووالەت بازبوون و بە موو لە
 ئەتەکیتی زیندان لایان نەدەدا. یەکیک لەو ئەتەکیتانە ئوہ بوو کە ھیچ
 شتیک سەرسامیان نەکات، بۆ ھیچ شتیک خۆیان شیوہ نەکەن،

یه کینکی تر ئه وه بوو که هه می شه مهند و به سام و و یقار بنوینن. به لام
 زۆر جار ئه و پواله تبارزیه، ئه و لوتوبه رزیه، ئه و به رزه فربه له
 چاوتروکانیکدا ده گۆرا بۆ بچوو کایه تی و ترسنۆکییه کی زه ق و
 ئاشکرا. به لام و یپرای ئه وه ش پیاوانی به راستی مه رد و په ند و
 وره به رزیانی ش تیدابوو، ئه مانه ده گهل خۆیان و ته بیعه تی خۆیاندا
 دلسۆز و پاستگو بوون، به لام زۆربه ی کات به پاده یه ک به خۆ
 ده نازین، که خه ریک بوو لییان ده بوو به نه خوشی. لوتوبه رزی و
 خۆپه سه ندی هه می شه له سه رووی هه موو شتی که وه بوو. به لام
 زۆربه ی زیندانییه کان بو ده له و په وشت نزم بوون، بۆیه پێژنه ی دوو
 زمانی، بوختان، قسه هیتان و بردن، قه رقه شه، ته وسوتوانج، پاپۆرت
 لیدان، کاری چه پهل و نامه ردانه، به خو پزم ده باری، ژیانمان لیبوو
 بوو به دۆزه خی راسته قینه، هه موو زیندانییه کان هه ستیان به مه
 ده کرد، زۆریان له بهر گران بوو، به لام کهس نه یده وه یزا دهنگی
 به رزبکاته وه، گله یی له سیسته می ناوخۆی زیندانه که بکات، دابونه ریت
 و پێوپه سمی باوی زیندانه که په فز بکات. هه موو زیندانییه کان،
 درهنگ یان زوو، کهوی ده بوون و ملیان بۆ ئه م سیسته م و
 دابونه ریتانه ده دا. خه لکانیک هه بوون زۆر دپ و که له له په ق و جنگن و
 شه په نگیز، ئه مانه درهنگ رام ده بوون. به لام له ئه نجامدا هه ر
 دهسته مق ده بوون. ئه و زیندانییه تی بهر له زیندانیی کردنیان، هه موو
 سنووریکیان به زاند بوو، به هۆی جینگزی و مله وپی خۆیا نه وه
 ترسناکترین تاوانیان ئه نجام دا بوو و شار و ناوچه یه کی ته واویان له
 زهواق نابوو، ئه وانه ی ش درهنگ یان زوو ملیان بۆ سیسته می
 زیندانه که ده دا و کهوی ده بوون، نه رم ده بوون و داده مرکانه وه. کاتی
 که بۆیان ده رده کهوت، کهس نییه لیتره گوێیان لیگری ت و به کاره
 دپدانه کانیان سه رسام بێ، به ره به ره بیده نگ ده بوون، خۆیان ده گهل

که شوه‌وای گشتی زیندانه‌که‌دا ده‌گون‌جان‌د و وه‌کو هر زیندانییه‌ک
 خویان گران ده‌گرت و شانازیان به‌وه ده‌کرد که له‌به‌ر که‌مته‌رخ‌می
 زیندانی کراون وه‌ک ئه‌وه‌ی زیندانی بوون و که‌مته‌رخ‌می،
 قاره‌مانیه‌تی بیت. یانی هیچ نیشانه‌یه‌کی شهرم یان په‌شیمانیت پتوه
 نه‌ده‌بینین، به‌لکو به‌پتچه‌وانه‌وه شانازیان به‌وه‌وه ده‌کرد که‌حوکم
 دراون، وه‌ک ئه‌وه‌ی حوکمدان و زیندانی بوون نیشانه و میدالی
 شانازی بیت و ته‌نیا به‌چهند که‌سیکی هه‌لبژارده‌ بدریت. زۆرجار به
 شوخی و سوعبه‌ته‌وه باسی خویان ده‌کرد. بۆ نمونه ده‌یانگوت: ئیمه
 خه‌لکانیکی گومپاین، ئیمه که‌ ئازاد بووین قه‌دری ژیانمان نه‌ده‌زانی،
 ئاماده‌ نه‌بووین پتی راست بگرین، ئیستا ده‌بی به‌ غار به‌ شه‌قامی
 که‌سکدا(2)* برۆین، به‌ شه‌قامی که‌سک مه‌منوون بین و پیزه‌کانی
 ئه‌مبه‌ر و ئه‌وه‌به‌ر بژمیرین و بژمیرینه‌وه. ئیمه که‌ به‌ گوئی دا‌کو‌بابی
 خۆمان نه‌ده‌کرد، ئیستا ده‌بی دوا‌ی ده‌نگی ده‌هۆلی بۆش و به‌تال
 بکه‌وین. ئیمه که‌ ئاماده‌ نه‌بووین به‌ دا‌وی زیر دروومان بکه‌ین، ئیستا
 ده‌بی که‌ قهر و به‌ردان بشکینین. ئیدی گه‌لێک له‌و په‌ند و قسه
 با‌وانه‌یان ده‌گوت و ده‌گوت‌وه، بیته‌وه‌ی که‌سیان به‌ هه‌ندی بگرین،
 به‌لکو ته‌نیا بۆ خوشی و که‌یفی دلی خویان ده‌یانگوت و ده‌یانگوت‌وه،
 چما که‌سیان تیدا‌بوو ته‌نانه‌ت له‌ دلی خوشیدا‌دان به‌ تا‌وانه‌که‌یدا
 بنیت؟ هه‌رگیز! بۆ چ قودره‌ت بوو که‌سیک، که‌سیکی بیگانه‌- نه‌ک
 زیندانی- یه‌کیک له‌و زیندانیانه‌ی به‌ تا‌وانبار زانیبا، یان له‌سه‌ر
 تا‌وانه‌که‌ی لۆمه‌ی کردبا، ئیدی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌مپژێ جینوی
 به‌سه‌ردا ده‌باری و خوشی نه‌ده‌کرده‌وه! جا چهند له‌ جینو و قسه‌ی
 به‌توێکل و تانه و ته‌شه‌راندا کارامه و وه‌ستا و لیزان بوون! جینوی
 مزر و ئاودار، ورد و پڕ به‌ پیتست... به‌ پاستی له‌مه‌دا هونه‌رمه‌ندن!
 ئیدی جینو بۆ خۆی بوو بوو به‌ زانست. نه‌ده‌هاتن جینوی زه‌ق و

پاسته و خۇق بە خەنیم و پەقەبەکانیان بەدن، بەلکو تانە و تەشەری ژەھراوییان لە بن حەوت تۆکلان دەشاردەوێ تا پتر بەرانبەرەکیان ئازار بدات. جا شەپ و قەرەشەیی بەردەوام هێندەیی دی پەواج و برەوی بەم ھونەرە تایبەتییه؛ ھونەری جینیو، دەدا و زەمینەیی گەشەکردن و پەرەسەندنی بۆ خۆش دەکرد.

چونکە ھەموویان ناچاربوون بە زەبری دار و بە بێگار کار بکەن، زیاتر پەرویان لە تەمەلی و ساخەچیاتی و بیتامی و گومرایی بوو. تەنانەت ئەوانەش کە لە دەریی زینداندا خەلکانی چەلەنگ و چالاک و سەرپاست بوون، ھەر کە دەگەییە ناو زیندان، بە ماوەیەکی کەم خوویان بە تەمەلی و گەندەلی و بێبارییەو دەگرت. چونکە بە یەکتەر بێگانە بوون و شەقی زەمانە لە زیندانی کۆکرد بوونەو، پەقیان لە یەکدی بوو، قەسەیی باوی سەرزاریان ئەمە بوو کە: "شەیتان سە پێلاوی دەرپەو ئەوجا توانیویەتی ئێمە لێرە کۆبکاتەو". ئیدی فیل و تەلەکەبازی، پیلان و ملشکاندن، بوختان، دوو زمانی، بەغیلی و قەرەشە دیاردەیی ھەرە باوی ئەم دۆزەخە بوو کە تیایدا دەژیاین. ھیچ زمانیکی پەیس نەبوو، بتوانی خۆی لە ھەمبەر پێژنەیی دەمی ھەمیشە پەر جینیو و سەخیفی ئەو پیاو کوژ و چەقۆکێشانە بگریت.

و ھەکو پێشتر گوتم، لە نێو ئەمانەدا پیای بەو، بەھێز، سەلار و سەنگین و مەرد و پەند و ئازا و بویەر ھەبوون، دەیانزانی چۆن ھەلسوکەوت دەکەن و پەفتاری خۆیان کۆنترۆل دەکەن. ئەوانی دی خۆبەخۆ شەرمیان لەمانە دەکرد، لێیان دەسلەمینەو و پێز و حورمەتیان دەگرتن، جا ئەمانە ھەرچەندە خۆیان خۆشدەویی و لە خەمی ناوبانگی خۆیان، ھەولەدەن خۆیان بەسەر کەسدا نەسەپێتن و کەس تەنگەتاو و سەغەلت نەکەن، ئەمانە بە خۆرایی و لە خۆرا نە بوختانیان دەکرد، نە شەپیان بە کەس دەفروشت و نە جینیویان دەدا.

پهفتاریان له هه موو پرویه که وه مردانه و په سهند بوو. خه لکانیکی
 برده بار و نه قلمه ند و به ئاوه ز بوون، به شیوه یه کی گشتی
 گوږایه لی بهرپرسانی زیندان بوون، جا ئه م گوږایه لیه نه زاده ی
 پرهنسیپنکی نه خلاقیه تاییه تی بوو، نه زاده ی واجب و نه رکی
 سه رشانیا ن بوو، به لکو جوړه سازش و ږیکه و تنیکی ژیراوژیر و
 بیده نگ بوو له نیوان نه وان و ئیداره ی زینداند، ږیکه و تنیکی
 ناراسته و خو که نه وان ده یانزانی به قازانجی خویانه و به م پهفتاره یان
 شه ږی مائمو رانی زیندانیان له خو دوور ده خسته وه. و ږیای نه وه ش
 به پار ږه وه مامه له یان له ته کدا ده کرا. له بیرمه زیندانییه کی ئازا و ږ
 و سه رکتش هه بوو، زیاتر له ږنده ده چوو، که توږه بووايه
 دوو دوشاوی تیکه ل ده کرد، نه ده هاته کو نتر و لکردن، پوژیکي جوانی
 هاوین، که س کاری نه ده کرد، له سه ر سه ر پښیه ک له قاوشه که برایه
 ده ری بؤ شه لاق لیدان. نه و نه فسه ره ی که سه روکی راسته و خو ی
 زیندانه که بوو خو ی که یانده ژووری پاسه وانانی (قه ره ولخانه) نزیکي
 ده روازه گه وره که، تا به چاوی خو ی جیبه جیکردنی سزایه که ببینی.
 نه م نه فسه ره (3) * پله که ی میجر بوو، به لای هره گه وره ی گیانی
 زیندانییه کان بوو، زوریان ږق لی بوو، که ده یان بیني له رزیان
 لیده هات. به ږاده یه ک توږه و ترو و سه ختگیر بوو، زورجار
 کو نتر و لی خو ی له ده ست دها و هوشی له خو ی نه ده ما. خو یان
 گوته نی وه کو هه وره تریشه به سه ریاندا داده باری. زیاتر له چاوه تیژ
 و زهقه کانی ده ترسان که هیچی له نیگای تیژی پلنگ که متر نه بوو.
 مه حال بوو هیچی لی بشارد ریته وه. وهک ده لین پشتی سه ریشی چاو
 بوو. که خو ی به زیندانه که دا کردبا، ده یزانی له و په ږی هه ساره که ش
 چ هه یه و چ نییه. بؤیه زیندانییه کان ناویان نابوو (هه شت چاو).
 پهفتاری ده گه ل زیندانییه کاندایه جگار خراپ بوو، به پهفتاری

ملهورانهی خۆی، زیندانییه‌کانی هیندهی دی توپه ده‌کرد. خۆ ئه‌گه‌ر (فرمانداری زیندانه‌که) نه‌بویه، که گه‌وره ئه‌فسه‌ریکی نهرمونیان و دلفراوان و پشوو‌دریژ و به ئاو‌ه‌ز بوو، یارۆی میجهری هیتور ده‌کرده‌وه، کابرای میجهر، به ملهوری خۆی زۆری ئه‌زیه‌ت ده‌داین. من ئیستاش له خۆم ده‌پرسم چۆن خانه‌نشین کرا و به سه‌لامه‌تی ده‌رباز بوو. ئه‌م پیاوه پاش ئه‌وه‌ی چه‌ندین سال زالمانه حوکمی ئیمه‌ی کرد، ئه‌نجام له خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س کرا. راسته پاشان درایه دادگای جه‌نگ و له‌وینده‌ر دادگایی کرا، به‌لام ئه‌م کاره قه‌ره‌بووی ئه‌و هه‌موو زولمه‌ی نه‌ده‌کرده‌وه، که له ئیمه‌ی کرد بوو.

کاتی زیندانییه‌که‌یان بۆ ژووری پاسه‌وانی (قه‌ره‌ولخانه) هینا، په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را. ئه‌م زیندانییه‌ پیاویکی ئازا و به‌وره بوو، به‌بێ ده‌نگی له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که پاده‌کشیا و ملی بۆ سزای خۆی ده‌دا، که له شه‌لاقاری ده‌بوونه‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌چ نه‌بووبی، هه‌له‌سه‌تا و خۆی ده‌ته‌کاند. ئه‌م ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ی به‌هه‌مان مه‌ندی و هه‌یمنی و ئارامی فه‌یله‌سوفیکه‌وه ته‌ح‌م‌ول ده‌کرد. پاسته بیتخه‌تا سزایان نه‌ده‌دا و زۆر به‌پارێزه‌وه سزایان ده‌دا. به‌لام ئه‌م‌جاره‌یان خۆی به‌بیتاوان ده‌زانی. لێب‌را بوو، مل بۆ ئه‌و بیتادیه‌ نه‌دات. هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌م‌جاره‌یان په‌نگی هه‌لب‌ز‌پ‌کا بوو، له‌کاتی‌که‌دا به‌وپه‌ری ئارامی له‌سه‌ری‌ازه پاسه‌وانه‌کان نزیک ده‌بووه‌وه، کێژدیکی، له‌و کێژدانه‌ی پینه‌دۆزان به‌کاری دینن، له‌قۆلی چاکه‌ته‌که‌یدا هه‌شاردا‌بوو. هه‌لبه‌ته‌ ده‌بێ ئه‌وه‌ش ب‌ل‌ت‌ین که چه‌ق‌ق و خه‌نجه‌ر و هه‌ر ئامیژیکی تیژ و ب‌ر‌نده، له‌ زیندانییه‌کان قه‌ده‌غه و یاساغ بوو. بۆیه هه‌ندی جار، پشکه‌نه‌ران له‌ناکاودا، به‌ناو زیندانه‌که ده‌که‌وتن و زۆر به‌وردی هه‌موو په‌ناو په‌س‌پ‌ریکیان ده‌پشکنی. هه‌ر که‌سی‌ک کێژد و چه‌ق‌ق و ئامیژی ب‌ر‌نده‌ی لیگیرابا، ده‌سه‌ت به‌سه‌ر ئامیره‌ ب‌ر‌نده‌که‌یدا ده‌گیرا و سزای توند و قورس ده‌درا. به‌لام چونکه

دۆزینەو و گرتنی ھەر ھەموو کێرد و ئامیزە بڕندەکان زەحمەت بوو، ھیچ کاریکیش بەبێ چەقۆ ئەنجام نەدەدرا، بۆیە چەقۆ و ئامیزی بڕندە لە زیندانەکانە دەبەرا، ئەگەر ھەندێ لەو ئامیزە بڕندانە لە ھەلمەتیکێ پشکنیندا گیرابان و دەستیان بە سەردا گیرابا، زۆری پێتەدەچوو زیندانییەکان کێرد و چەقۆی تریان پەیدا دەکردەو.

ھەموو زیندانییەکان، بەپەلە خۆیان گەیاندە بن ھەساری زیندانەکان، بە تاسە و نیگەرانییەو لە درزەکانەو تەمەشایان دەکرد بزانن چ دەقەوێ. چونکە قاو داگەوتبوو کە پترۆف لیبراوێ ئەمجارە مل بۆ شەلاقکاری نەدات و یارۆی میجر بکوژیت. بەلام بۆ نەگەتێ کابرای میجر لە دوا ساندای سواری گالیسکەکە بوو و سەرپەرشتیی جێبەجێکردنی سزاکە بە ئەفسەرێکی دیکە ژێر دەستی خۆی سپارد. زیندانییەکان دوا بگویتان: "خودا نەجاتی دا!". ئیدی بیروکەکی کوشتن لە میسکی پترۆف پەری و بەوپەری خوێنساردی ملی بۆ قەساس و سزاکە دا، چونکە لەگەڵ پویشتنی میجرەدا، توپەییەکی دامرکایەو. زیندانێ تا رادەییەکی دیاری کرا و ملکەچ و گوێپرایە، کە لەو تێپەری زۆر خەتەر و ترسناک دەبێت. ھیچ شتێک لەو سەیرتر نییە، پیاویک دەبینی کە سالەهای سال، کڕوکپ، ھیدی و ھینمن، بەوپەری خوێنساردی، توندترین سزای قەبۆل کردووە، قورستەین عەزابی کێشاو، کەچی لەناکاو لەسەر شتێکی زۆر بچووک، لەسەر ھیچ دەھاروژێ، یاخی دەبێت، شیتوشەر دەبێت، وەکو پێشترش گوتوومە، من بە درێژایی ئەو سالانەی کە دەگەڵ زیندانیمان بەسەر بردوون، بچووکتەین نیشانەی شەرم و پەشیمانیم لێنەدیتوون، زۆربەی زیندانییەکان لە دلی خۆدا وایان بێردەکردەو ھەقی خۆیانە بە کەیفی دلی خۆیان بکەن، پێموایە ھۆی ئەم دڵپەقییە دەگەڕێتەو بۆ فرناخی و لووتبەرزێ و خۆبینی و خۆنەندن و تەوازە درۆینە.

به هر حال كڻ ده تواني بلڻ په ى به ناخ و كانگاي دلى نهوانه بردووه
 و توانويوه تى نهوه ى له خه لگى په نهانه بخوښته وه و كه شفى بكات؟!
 پنده چى نه مه مه حال بښت، د هـا هـلبـته مـن جاريك له جارـان، به
 دريژايى نه وه موو سـاله، دهـمـتـوانى نهـگـر به شـيـوهـيهـكى رـهـوتـهـنـيش
 بووه، بچووكـترين نـيشـانه ى پـه شـيـمانى يـان عـزـابى وـيژـدان به سـيـماى
 يـه كـيـك لهـو زـيـنـدـانـيـيـانـه وه بـيـيـنـم. هـلـبـته دـوـبـارـه ى دهـكـهـمـوه كه
 هـر گـيـز شـتى وـام له كهـسـدا نهـبـيـنى. شـهـرح و شـرـوـځـه ى تـاـوانـان به
 گوږـه ى بـوچـوون و تـيـوړـيـاى پـيـشـوـهـخـته و نـامـادـه مهـحـاله، فـهـلـسـفـه ى
 مـرـوـځ بـو هـلـسـهـنـگـانـدن و حـوـكـمـدان لهـسـر تـاـوان، لهـوه نـالـوژـتره كه
 وينا و تهـسـوړ دهـكـريـت. بهـلام گـوـمـان لهـوهـدا نـيـيه كه زـيـنـدانى و
 تـاـوانـبار نه به زـيـنـدان و گـرتن، نه به تـارـاوگه و نه به سـيـسـتـهـمى كـارى
 قـورس و سـوـخـره و بـيـگـار نـايـهـتـه وه تـاـيـم و چـاك نـاـيـتـ. هـر چـهـنـده
 نهـمانه به هـوړـيـك بـو سـزادانـى نهـو و پـارـاسـتنـى كـومـهـلگه له شـهـر ى نهـو
 دـاـدهـنـرښ و دهـزـانـرښ، بهـلام له پـاسـتـيـدا نهـم سـزايـانه هـيـنـده ى دى
 دهـهـريـان دهـكـات و ږق و بوغـزيـان دهـخـاته دل و زياتـر پـمـوـوده و
 تـيـنـوى كـاره يـاسـاغ و قـهـدهـغه كـانـيان دهـكـات و گـوـسـاخى و بـيـهـروايـى و
 بـيـباكـيـى زياتـريـان له لا دروست دهـكـات. هـهـروهـا دلـنـيـام كه حـهـپـسى
 ئيـنـفـرـادى و (تـاك سـالـولى) ش مـهـبـهـسـت و نـامـانـجى خـو ى نـاـپـيـكـى،
 حـهـپـسى ئيـنـفـرـادى هـهـموو هـيـز و تـوـانـايـه كى مـرـوـځى تـاـوانـبار كـوـنـتـرـول
 دهـكـات، پـوـځى دهـهـاوړوژيـنځى، دل و دهـروونـى لاواز دهـكـات،
 دهـيـترسـيـنځى، پـاشـان وهـكو مـؤمـيـايـه كى وشكى شـيـتـئـاسـا، دـيـته دهـرځ و
 وهـكو نمـوـنهـيـه ك پـيـشان دهـدريـت كه گـوايه له زـيـنـدان چـاك بووه و له
 تـاـوانـه كـه ى خـو ى ژيـوان بووهـتـه وه و تـوـبه ى كـردووه! جـا نهـم تـوـبه و
 پـه شـيـمـانـيـه، چـهـند مـردوويـه كى مـؤمـيـا كـراو له كه سـيـكى زـيـندو دهـچـيـت،
 هـر نهـوهـنده له تـوـبه و پـه شـيـمانى پـاسـتـهـقـينه دهـچـيـت. نهـو تـاـوانـبار ى

که له کومه لکه یاخی ده بیت، کومه لکه ده بوغزینې، رقی لى هه لده گریټ،
 هه میسه خوی به هق ده زانې: به بچوونى ئو کومه لکه تاوانباره
 نهک ئو. ئه مه جگه له وهى مادامیکى سزای خوی وهرگرتووه، ئیدی
 له هه موو خه تا و تاوانیک پاک بووه توه، تو واز له جیاوازیی
 بیروبوچوونى خه لکى له مه پ تاوان بیته، هه ر که سه و بوچوونى
 تایبه تی خوی هه یه، به لام ویرای ئه مه ش هه ندی تاوان هه یه له لای
 هه موو که سیک و له گشت شوین و کاتیکدا هه ر تاوانه و به تاوان
 ده ژمیردرئ، هه ر هه موو یاساوپسا و سیستهم و باوه په کان بى
 چه ندوچوون دانى پيدا ده نین که تاوانه و تا مروف مابى و مروف
 هه بى تاوانه و هیچ چه ندوچوون و گهنگه شه یه که هه لئاگریټ. من بو
 یه که م جار له زینداندا گویم له چیروکى ترسناکترین و درېندانه ترین
 تاوان بوو، که تاوانکاره که به دم پیکه نینه وه، که پتر له پیکه نینى منډال
 ده چوو، ده یگتړایه وه. به عه مراتم ئو چیروکم له بیر ناچیت که چوڼ
 کوړیک بابى خوی کوشتبوو(۴)، ئه مه پېشتر ئه فسه ر بوو و له قه بى
 ئه شرافیه ت و خانه دانى هه بوو. ئه م کوړه مایه ی کلولى و داماوى
 بابى بوو. هه لبه ته کوړیکى جه لو و نارېسه ن بوو. بابى هه میسه له
 هه ولئى ئه وه دا بووه به ئاموزگارى و قسه ی خوش به یتنه وه سه ر
 رېگه ی راست و به یه کجاره کی نه که ویته ئو دوزه خه بیینه وه که
 بوئ ده خزا، به لام بیته ده ئاموزگارى دادى نه دا، له م گویتنه وه ده هات
 له وه گویتنه وه ده رده چوو. کوړه تا بیته قاقای له قه رزا بوو، وای
 مه زهنده ده برد که بابى جگه له مه زراکه ی سه روه ت و سامانیکى
 دیکه شى هه یه و له مى ده شاریتنه وه، بابى خوی کوشت تا به زووترین
 کات به شه میراتى به ر بکه وئ. ئه م تاوانه دواى مانیک ئه و جا که شف
 بوو. له ماوه ی ئو مانگه دا له جار ان پتر سه رى کرده رابواردن و
 عه یش و نوش و خوشگوزهرانى و سه ر سه ریتى. هیتنه بیته رم بوو

که به خۆی خه بهری دیارنه مانه نهیتیشامیزه که ی بابی به پۆلیس راگه یاند. ئه نجام پۆلیس، له غیابی کورپه دا، جه نازه ی پیره میترده یان له زیرابیتی داپۆشراوی ناو حوشه ی ماله که یاندا دۆزییه وه. سه ره سپیه که ی له جهسته ی جیا کرابووه وه و خرابووه وه سه ر جهسته پروتوقوته که ی، یارۆی بکوژ بۆ سووکایه تی سه رینیکی نابووه ژیر سه ره بپردراوه که. کور ددانی به تاوانه که ی خۆیدا نه نا، به لام به لگه ی زۆری له سه ر بوو به مال، پله سوپاییه که ی لیسه ندرایه وه، له قه بی ئه شرافیه تی لیسه ندرایه وه حوکی بیست دانه سالی کاری قورس (بیگار ه زیندان) ی بۆ برایه وه. جا من به دیتژیایی ئه و ماوه یه ی ناسیم چۆن ده یی باشه؟ گهنجیک بوو زیتهل، بیپه روا، بیباک، په نگ و پروگه ش و کراوه. له ژیانمدا گهنجی وا بیتموبالات و خه مسارد و هه رزه و سووک و چرووکم نه دی بوو، ئه گه ر بلتی گه وچ و گیلش نه بوو ها، زیندانییه کانی دی رقیان لیبوو، به چاوی سووک ته مه شایان ده کرد، هه لبه ته له بهر ئه مه نه بوو که ئه و تاوانه دزیوه ی کردوه، که س باسی ئه و تاوانه ی نه ده کرد، له میژ بوو له بیریان کرد بوو، به لکو له بهر ئه وه بوو که که سیکی جه لۆ و هه له و هه رزه، سووک و چرووک بوو، که سیکی سه لار و سه نگین و به و یقار نه بوو.

ئهم کورپه عاده تی وا بوو جار جارچی به ده م قسانه وه ناوکی بابی بینن، له بیرمه جار یکیان باسی ئه وه ی ده کرد که مالبات و بنه ماله که یان به میرات له پرووی جهسته ییه وه ساغ و سه لامه ت و به توانا و به هیژن، گوته: "بۆ نمونه باوکم وه ربگرن، تا ئه و پۆژه ی مرد تاقه جار یک نه خۆش نه که وت!" هه لبه ته مه حاله ته سه وری ئه وه بکریته هه ستسزیی حیوانی بگاته ئهم ئاسته ترسناکه، ئه مه کاری کرده نی نه بوو. کاریکی ئاسایی نه بوو. تاوانیکی په وته نی نه بوو، ده بی زاده ی نو قستانیه که جهسته یی، دهروونی و پۆحیی ئه وتۆ بی که

زانست تا پوژگاری ئیمه پهی پینهبرد بیت، هر چه ندم ده کرد باوه پم نه ده کرد که ئم کوپه، ئو تاوانه دپندانیهی کرد بیت، به لام هندی له خه لکی شاره کهی خوی، که ئاگیان له ورد و درشتی ئم مه سه له یه بوو، دلیانیان کردم که تاوانه که پاسته و هیچ چه ندو چونیک هه لئاگریت.

زیندانییه کان، جاریک گوئیان لیوو بوو که به دهم خه وه وه هاواری کرد بوو: "بیگره! توند بیگره! سه ری بیره، سه ری بیره، سه ری!" زۆربه ی زیندانییه کان به دهم خه وه وه قسه یان ده کرد یان له خه ودا و پینه یان ده کرد. جا ئم قسانه به شیوه یه کی گشتی ده رباره ی کێرد و خه نجه ر و پاچ و ئامیری برنده بوون. هندی جاریش له خه وه کانیاندا سویندیان ده خوارد و جنیویان ده دا. ئه مانه ده یانگوت: "ئه وه نده یان لیداوین، ئه وه نده یان ئه شکه نجه داوین، هه ناومان شل بووه، بۆیه به دهم خه وه وه هاوار ده کهین، ده قیزینین."

هه لبه ته کاری قورس له زیندانه کهی ئیمه دا کار نه بوو به لکو سوخره و بیگار بوو، به پی یاسا له چه ند سه عاتیکی دیاری کراودا ئه نجام ده درا، که س ئم بیگاره ی پخوش نه بوو، به لام هیچ چاریکیش نه بوو، ریش بوو به ریشه وه ده بی شانیه ی بۆ هه لگری، که زیندانییه کان له کاری بیگار ده بوونه وه، بۆ زیندانه که ده که رانه وه. ئیدی هر زیندانییه ک کاتی خوی به کاری دلخوازی خویه وه ده برده سه ر، که هه م وه خسته کهی لێبه سه ر ده چوو و هه م سووکه ده سته که وتیکی پهیدا ده کرد. ئه گه ر ئه وه نه بووایه هیچ زیندانییه ک له زیندانا هه لی نه ده کرد. ئاخو چۆن هه لبه کن، به تایبه تی که ئه مانه خوویان به دلره قی و سه رکیشیه وه گرتوو، له ده رینی زیندانا له هیچ کار و کرده وه یه ک نه پرینگاونه ته وه و ئیستا شه قی زه مانه بیئیش و بیکار لێره ی کوی کردوونه ته وه و کۆمه لگه تروی کردوون،

ئاخر وەك دەلەن شەیتان كار بۆ تەمەل و بىكاران دەدۆزىتەو، ئىدى
ئەم زىندانىيانە چۆن دەتوانن ھەلبەكەن، ئاسايى بژىن؟ بە تايىبەتى كە
زۆربەيان لە ھەپەتى لاوى دان و ژيانيان لىدەچۆرى.

تەمەلى و بىكارى گىيانى تاوانكارى ئەوتۆ لە لاى زىندانىيان
دەگەشتىتەو كە ھەرگىز پۆژى لە پۆژان بىريان لىنەكردىتەو.

مرۆف بەبى كار ھەلناكات، بەبى دەستكەوتى ئاسايى و پەوا ناژى.
ئەگەر ھەلومەرجى كارى بۆ ھەراھەم نەبىت. گوئى بە ھىچ نادات،
ئەخلاقى دەگۆپى، پەفتار و تەبىعەتى دەشتۆى، پوو دەكاتە
دزىوتىن تاوان، دەبى بە دپندەيەك لەو گۆپە. وەك دەلەن شەپ لە
دەست بەتالى باشتەر، زىندانىيان ھەر بە تەبىعەت و غەرىزە بەمەيان
دەزانى و بە ھوكمى غەرىزەى ماندۆستى، بۆ ئەوھى لە داپوخانى
بەردەوام پزگار بن، ھەر كەسە و بە كارىكى دەستىو ھەقۇ مژول
دەكرد. لە پۆژانى درىژى ھاویندا، وەختمان زۆر كەم بوو، بەشى
كارى تايىبەتى نەدەمايەو، ھەموو پۆژەكەمان بە بىگارى زىندانەو
بەسەر دەبرد، شەویش ئەوئەندە كورت بوو، تىر خەو نەدەبووین.
بەلام زستان وا نەبوو. ھەر كە دنيا تارىك دەبوو، زىندانىيەكانىيان لە
ژوور و قاوشەكان دەپەستاوت. ھىچ چارىكىيان نەبوو جگە لەوھى
شەوانى دوورودرېژ و تاقەتەرى زستان بە كارىكەو پابوئىرن. بۆيە
لە شەوانى زستاندا ھەر ژوور و قاوشىكى زىندانەكە، خۆبەخۇ و بە
شىئەيەكى پەرجوئاسا دەبوو بە كارگە و وەرشەيەكى گەورە،
ھەرچەندە ئەمە زۆر قەدەغە و ياساغ بوو! ئەلھەقى كاركردن وەكو
كاركردن قەدەغە نەبوو، بەلكو ئامىر و ئەوزارى كاركردن قەدەغە
بوو! باشە كار بەبى ئامىر و ئەوزاران دەكرىت!! بۆيە زىندانىيان بە
دزىيەو كارىيان دەكرد، پىندەچوو ئىدارەى زىندانەكەش بەمە بزانن،
بەلام بېرىك چاوپۆشيان دەكرد و خويان لە گىلى دەدا. گەلىك لە

زیندانییه‌کان که ده‌هاتنه زیندان ده‌ستسپی بوون، هیچ کاریکیان
 نه‌ده‌زانی، به‌لام به‌ره‌به‌ره له هاوړیکانیانه‌وه فیزی کاروپیشه ده‌بوون،
 تا به‌رده‌بوون، پیشه‌وهر و کریکاری کارامه و لیهااتوویان لسی
 ده‌رده‌چوو، قونده‌ره‌چی و که‌وشدروو و به‌رگدروو و په‌یکه‌رساز و
 قفل‌ساز و نیگارکیش و که‌نده‌کاریان تیندا هه‌ل‌ده‌که‌وت. ته‌نانه‌ت
 جوله‌که‌یه‌کیان تیندا‌بوو به‌ ناوی شه‌عیا بومشتاین، شه‌مه‌کاری
 زه‌پنگه‌ری و سوخوړیشی ده‌کرد. هه‌موو زیندانییه‌کان کاریان ده‌کرد
 و ده‌ستکه‌وتیشیان هه‌بوو، چونکه داوایه‌کی زور له لایه‌ن خه‌ل‌کی
 شاره‌وه، له‌سه‌ر شته‌کانیان هه‌بوو. زپه‌ی پاره له نک په‌خسیر و
 ده‌ستبه‌سه‌ران، هاوتای ئازادییه. شه‌گه‌ر پاره‌یک به‌ خو‌ی شک به‌ری
 و گیرفانی گه‌رم بڼ. تا پاده‌یک خه‌می دلی ده‌په‌و‌یته‌وه، با نه‌شتوانی
 شه‌م پاره‌یه خه‌رج بکات. (ده‌بڼی شه‌وه‌ش بلینین پی‌او شه‌گه‌ر بیه‌وی
 ده‌توانی له هه‌موو شوین و کاتیکدا پاره خه‌رج بکات، به‌ تایبه‌تی به
 شتی حه‌رام و قه‌ده‌غه، که مرقوف زوری حه‌ز لیده‌کات، بو‌ نمونه
 مه‌شروب و خواردنه‌وه له زیندانی‌شدا ده‌ست ده‌که‌وت). زیندانییه‌کان،
 هه‌رچه‌نده که سه‌بیل و پایپ زور قه‌ده‌غه بوو، به‌لام تووتنیان
 ده‌کیشا. پاره و تووتن زیندانییه‌کانی له شه‌پ‌ری تاوان دوور
 ده‌خسته‌وه: شه‌گه‌ر کار نه‌بو‌ایه‌یه‌کیان ده‌کوشت، په‌کتریان و‌یران
 ده‌کرد. وه‌کو چو‌ن جال‌ال‌و‌کان بخه‌یه شو‌وشه‌یه‌که‌وه، په‌کتر ده‌خو‌ن،
 به‌و ئا‌وایه‌یه‌کتریان ده‌خوارد. و‌یرای شه‌وه‌ش کار و پاره هه‌ردو‌و‌کیان
 قه‌ده‌غه بوون: زور‌جار ئیداره‌ی زیندان، شه‌به‌یخونی ده‌کرد، به‌وردی
 ده‌که‌وتنه ته‌فتیش و هه‌ر شتیکی قه‌ده‌غه‌یان دوزیبا‌وه ده‌ستیان
 به‌سه‌ردا ده‌گرت و ده‌یان برد، ئیدی زیندانییه‌کان چه‌ند پاره و شته
 قه‌ده‌غه‌کانیان قایم شار‌دبا‌وه، هه‌ندیکیان هه‌ر ده‌دو‌زرانه‌وه و ده‌ستیان
 به‌سه‌ردا ده‌گیرا. شه‌مه‌یه‌ک‌یک بوو له‌و ه‌ویانه‌ی که زیندانییه‌کانی هان

دهدا پاره و شتی قهدهغه لای خویان گل ندهنهوه و هر چوئیک بووه بیدهن به مشرووب و بیخونهوه. ئهه حالته رهواجی به قاچاغچیاتى مشرووب دهدا. جا زیندانیی داماو سهرباری ئهوهی دهست بهسهر پاره و سووکه دهستگهوتهکانیدا دهگیرا، چونکه سهرپچیی له بریار و یاساوپیتساکانی زیندان کرد بوو، زور بهتوندی شهلاقکاریش دهکراا.

هر که ماوهیهکی کهم بهسهر ههلمهت و پشکنین و تهفتیش و گهرانی مائمورانی ئیداره‌ی زیندانهکه‌دا تیدهپه‌ری، زیندانییه‌کان سهرله‌نوئ، هاوشیوه‌ی ئهه ئامیر و ئهه‌زارانه‌یان ده‌کریه‌وه که دهستیان به‌سهر‌دا گیرا بوو، کاروباران ئاوه‌پو‌ی خویان وهرده‌گرتوه، مائموران بهم شته‌یان ده‌زانی، به‌لام تا سهرپچیه‌کی دی پرووی نه‌دایا، هه‌قیان به‌سهر هه‌چه‌وه نه‌ده‌بوو. زیندانییه‌کانیش ئه‌گه‌رچی ژیانیان له ژیانى ئهه که‌سانه ده‌چوو که له‌سهر گرکانی فیزوف ئاکنجی بوون، هه‌چ گله‌یی و گازانده‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد.

خو ئه‌گه‌ر یه‌کیک ده‌ستوپى سپی بوایه و هه‌چ کاروپیشه‌یه‌کی نه‌بوایه، هه‌ولی ده‌دا به ههر شتیه‌یه‌ک بووه چه‌ند کۆپیکیک په‌یدا بکات. سه‌ودای ده‌کرد، کرپین و فروشتنی ده‌کرد. هه‌ندیکیان شتی کونه‌یان ده‌کری و ده‌فروشته‌وه، شتی وایان ده‌کری و ده‌فروشت، جگه له بابایه‌کی زیندانی به بیرى که‌سدا نه‌ده‌هات کرپین و فروشتنیان پتوه بکری، یان هه‌چ نرخ و بایه‌خیکیان هه‌بیت. پاره وه‌ک ده‌لین له قورگی شیردا بوو، زورجار زیندانی له هه‌نهر کاریکی قورس و زوردا ته‌نیا چه‌ند کۆپیکیکی که‌می وهرده‌گرت. بۆیه پاره له زیندانا بایه‌خیکی جیاوازتری هه‌بوو وه‌ک له ده‌ریی زیندان. هه‌ندى له زیندانییه‌کان بق ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک پاره‌یان به سوود وهرده‌گرت، سووکه قازانجیکیان له‌مه ده‌ستده‌که‌وت. زیندانیانی ده‌ستبلاو که

پاره‌یان پټه‌ده‌ما شپو‌شیتال و شمه‌که که‌مه‌کانی خویان ده‌برد، ده‌یان‌خستنه په‌هنه‌وه، له هه‌نبر نه‌مه‌دا پاره‌یه‌کی که‌میان وهرده‌گرت و قازانجیکی زوریان ده‌دا. خو نه‌گه‌ر خاوه‌نی شمه‌که‌کان له‌کاتی خویدا پاره‌که‌ی بۆ یارۆی سوو‌خۆر نه‌برد‌بایه‌وه، نه‌وا سوو‌خۆره‌که بۆی هه‌بوو بـ چـندو‌چوون شمه‌که‌کانی بخاته هه‌راجه‌وه و هه‌زان‌فرۆشیان بکات و پاره‌که‌ی خۆی هه‌لگریته‌وه. سوو‌خۆری له زینداندا به‌را‌ده‌یه‌ک په‌واجی په‌یدا کرد بوو و بره‌وی سه‌ند بوو، که که‌لوپه‌ل و شمه‌که ده‌وله‌تییه‌کانیش، وه‌ک جلو‌به‌رگ و پیتلاو و نه‌و شتانه‌ی هه‌موو کاتی پئویست بوون، به‌په‌هن ده‌دران، ده‌خرانه بارمه‌وه. کاتی که سوو‌خۆر نه‌م جوړه په‌هنه‌ی قه‌بول ده‌کرد، سه‌ودا و مامه‌له‌که ئاراسته‌یه‌کی تری وهرده‌گرت. کابرای قه‌رزوه‌رگر، پاش نه‌وه‌ی پاره‌که‌ی وهرده‌گرت، ده‌چوو بۆ لای به‌رپرسی چاودیزی زیندانیه‌کان، خه‌بری نه‌مانی شمه‌که ده‌وله‌تییه‌کانی خۆی پنده‌دا، ئیدی نه‌م مائمو‌ره یه‌کسه‌ر حوکمی له‌کابرای سوو‌خۆر ده‌کرد که نه‌و شته ده‌وله‌تییا‌نه بگێرته‌وه، هه‌لبه‌ته نه‌م حوکمه بـ هـیچ که‌نگه‌شه و نه‌په‌زاییه‌ک نه‌نجام ده‌درا. خو‌ش نه‌وه بوو پوژیک له‌پوژان، له‌سه‌ر نه‌م شته قه‌رقه‌شه نه‌ده‌که‌وته نیوان سوو‌خۆره‌که و خاوه‌ن شمه‌که‌کان. کابرای سوو‌خۆر کړوکپ، گرژومۆن، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌میژ بـ چاوه‌پوانی نه‌مه بوو بـ شمه‌که‌کانی ده‌گێرپایه‌وه، له‌تۆ وایه له‌دلی خویدا نا‌هه‌قی کابرای قه‌رزداري نه‌ده‌گرت و ده‌یگوت نه‌میش له‌جیاتي نه‌و با هه‌ر وای ده‌کرد، بۆیه نه‌گه‌ر شه‌په‌ جنیو و ده‌مبۆله‌یه‌کیان بکه‌وتایه‌ته نیوان، زیاتر بۆ خو‌ په‌پاندنه‌وه و پا‌کانه بوو، نه‌ک زاده‌ی پق و بوغز و کینه.

دزی له‌نیو زیندانیا‌ندا شتیکی باو بوو، بـ هـیچ شه‌رم و شوره‌یه‌یه‌ک، به‌ئاشکرا دزییان لیکدی ده‌کرد. بۆیه ریگه‌یان دا‌بوو،

هەر زیندانییهک باولئیک چکۆلهی به کلیل و قفلێ هه بێت و شتهکانی
خۆی تێدا هه لگرێ. به لام بهم حاله شهوه دزی هەر دهکرا، جا بزانه چ
دزگه لیکمان له نیودا هه بوون.

له بیرمه یه کێک له زیندانییهکان، که زۆریش دلسۆزی من بوو (ئه م
قسه یه م به راستیه ها) ته و پاته که ی دزیم، ته و پاته تاقه کتیب بوو که
زیندانیان بۆیان هه بوو پێیان بێت و بیخویننه وه. یارو هه مان پوژ
ئیهترافی بۆ کردم که ئه و ته و پاته که ی دزیوم، هه لبه ته هۆی ئه م
ئیهترافه په شیمانی نه بوو، به لکو که بینی به په رۆشه وه بۆ کتیبه که
دهگه پێم و زۆر نیگه رانم به زه یی پێمدا هاته وه. هه ندێ له
هاو زیندانییهکانمان قاچاغچیتێ مه شرووباتیان دهکرد و له و پێگه یه وه
دهستکه وتی باشیان دهستدهکهوت. که له ئیستا به دواوه باسی
دهکهم، چونکه ئه م سه ودا و مامه له یه مایه ی سه رنجه و ئه وه دینی
هه لوهسته یه کی له سه ر بکه م. به شیکێ زۆر ئه و زیندانیانه ی بۆ ئیره
هیتر بوون قاچاغچی بوون، له سه ر قاچاغی گیرا بوون، بۆیه هیچ
سه یر نه بوو، سه رباری چاودیری توند و پاسه وانی به رده وام،
مه شرووبات به قاچاغ به یتریته ناو زیندانه که، هه لبه ته ده بی ئه وهش
بلیم که قاچاغچیتێ تاوانیکه تاییه ته ندی خۆی هه یه، باوه ر ده که ن
دهستکه وت و قازانج به لای قاچاغچییه وه زۆر گرینگ نییه و هه موو
کاتی به پله ی یه که م نایه ت؟ ئه مه حه قیقه تیککی حاشا هه لنه گره.
قاچاغچی بۆ قازانج کاری قاچاغ ناکات، به لکو خوی پێوه دهگریت،
لێی ده بێت به په یام: یانی قاچاغچی له بواری خۆیدا شاعیره. پێسک
به هه موو شتیکی خۆیه وه دهکات، خۆی دهخاته ئه و په ڕی تالوکه وه،
دهکه ویته داوه وه، په نا دهباته به ر فنده ل فیلان و ته له که بازی و
داهینانی تێدا دهکات، له تهنگانه ده رباز ده بێت و سه ریه شه ی له کۆل
ده بێته وه، که چی زووبه زوو وهک ئه وه ی نه بای دیتبی و نه بۆران، با

دەداتەوہ سەر کارەکەى جاران، مەراق و کەلکەلەى قاچاغچىاتى
 ھىچى لە مەراق و کەلکەلەى قومار کەمتر نىيە. زىندانىيەکم ناسى،
 پىاويكى زەلامى کەتەى بە داروبار و تۆکمە، لە ھەر ھەموو ئەو
 زىندانىيانەى کە دەمناسىن، نەرم و نىانتەر و لاشەپتر و ملکەچ و
 گوپرايەلتر بوو، پىاو زۆرجار لە خۆى دەپرسى چۆن ئەم مەرقە
 زىندانى کراوہ؟ ئەمە و زىندان کوجا مەرحەبا! پىاويكى ئەوئەندە خوش
 مەشرەب و ناسکەرەفتار و خەلکدۆست بوو، بە درێژايى ئەو ماوہىيەى
 کە لە زىنداندا بەردىيە سەر لەگەل ھىچ کەسىکدا بە شەر نەھاتبوو.
 خەلکى ڤووسىيائى ڤۆژئاوا بوو، مالىيان لەسەر سنوور بوو، بە تاوانى
 قاچاغچىتى گىرابوو و حەوالەى زىندان کرا بوو. بۆيە ئاسايى بوو بىر
 لەوہ بکاتەوہ بە قاچاغ مەشرووبات بىتتە ناو زىندانەکە. چەندىن جار
 لەسەر ئەو کارە سزا درابوو. مەگەر خودا بزانىت چەند لە شەلاق و
 جەلدە دەترسا! ديارە ئەم ئىشە جگە لە قازانچىكى زۆر کەم ھىچى
 ترى بۆ ئەو تىدا نەبوو، قازانچى گەورە قۆنتەرەتچىيەکە دەبىرد،
 قۆنتەرەتچىيەکە لەسەر حىسابى ئەو دەولەمەند دەبوو، ئىدى ئەم پىاوہ
 ھەر کاتى کە سزا دەدرا وەکو پىرەژنان دەگىرا، سوپىندى گەورەى
 دەخوارد کە ئەم ئىشە تەرک دەکات، ھەر مانگىک پابەندى
 سوپىندەکەى خۆى دەبوو و پاشان بايدەدایەوہ و دەگەرەپايەوہ سەر
 کارەکەى خۆى و سەرلەنوئى تىھەلدەچووەوہ، جا بە ھۆى ئەو
 قاچاغچيانەوہ، قەت مەشرووبات لە زىندانەکە نەدەبرا.

ھەلبەتە ڤۆيىستە لىرەدا باسى دياردەيەكى دىکەش بکەم، کە
 ھەرچەندە بۆ زىندانىيەکان باش بوو، بەلام دەردىشى دەرمان
 نەدەکردن، ئەويش خىروسەدەقە بوو. گومان لەوہدا نىيە کە گەورە
 دەولەمەندان و چىنە بالاگانى کۆمەلگای ڤووسى ئاگايان لەوہ نىيە کە
 کاسبکاران و چىنەکانى خوارەوہى کۆمەلگەى ڤووسى چەند بە

خەمى لىقە و ماوان و بەدبەختانە وەن. پۇژ نە بوو خىروسەدەقە بۇ زىندانە كەمان نەيت، ئەم خىروسەدەقانە بە زۆرى ناننى سېى بوو، و جار جاريكىش پارە و پولى تىدەكەوت. نانەكە بۇ زىندانىيان نىعمەت بوو، بە تايىبەتى بۇ ئەوانەى تووشى بەدخۇراكى بوو بوون. ئەم خىرانە بە يەكسانى بەسەر زىندانىيەكاندا دابەش دەكرا. خۇ ئەگەر خىروسەدەقەكە كەم بوایە، نان و كولیزەكان لەت دەكران تا بەشى گشت زىندانىيەكان بكات. ھەرگىز ئەو ھەم لە بىر ناچىت كە يەكەم خىروسەدەقەم پىكرا، سەدەقەكە برىتى بوو لە دراوىكى چكۆلە. تازە گىرا بووم، بەيانىيەك، كە بە تەنیا دەگەل پاسەوانىكدا لە كار دەگەرپامو، تووشى دايك و كچىك بووم، كچەكە لە تەمەنى دە سالىدا بوو، ھىندە جوان بوو دەتگوت فرىشتەيە، پىشتر جارىكم دىتبوو. (ژنەكە بىتوۋنى سەربازىكى گەنجى داماو بوو كە لە دادگای سوپايدا حوكم درابوو، لە خەستەخانەى زىنداندا، لەو سەردەمەدا كە من لەویندەر بووم، مرد. ئەم دايك و كچە كە ھاتبوون دوا مالىئاوايى لىكەن، بە كول و بەدل بە ديارىيەو ھە گریان). كاتى كە كىژۆلەكە منى بىنى كۆلمەكانى سوور ھەلگەپان، شتىكى بە گوئى دايكىدا چپاند، دايكەكە لە جىى خۇى وىستا، چارەكە كۆپىكىكى لە زەمىلەكەى دەرھىنا، دايە دەست كچۆلەكەو، كىژى بەغار بەدوومدا ھات و گوئى: 'وەرە ھاپۆ، ئەم كۆپىكە بگرە، لە ھای مەسىح! كۆپىكەكەى ئاخىنيە دەستمەو، لىم وەرگرت. ئەوسا بە خۇشى و شادى بە غار بۆ لای دايكى گەرپايەو. جا لەمىژە ئەو كۆپىكە كچۆلەيەم وەكو بەشىك لە شتەكانم ھەلگرتو و پاراستوومە.

په راوړيز:

۱- ټيكنونه: په پيكنه رې په كېنك له ټولياكان بوو كه هه ميشه له سه مټي
پوڅه لاتي ژووره كاندا داده نرا.

۲- شه قامي كه سك: ده سته واژه يه كي باوه ماناي شه لاقكاري
ده گه يه نني: ټو كه سه ي كه شه لاق و جه لده ي بډ ده براهه وه، ده بوا به
نيوان دوو پيزه سهربازي شه لاق به ده سته د پروات و هر سهربازه
و قامچپيه ك به پشيدا بكي شيت.

۳- مېچره كه ناوي كريفتسوك بوو. به لام سه روكي زيندان جه نه رال
فون گراف بوو.

۴- ټو كوپه ي كه بابي خوي كوشتبوو، دوستويفسكي زوري پي
سهر بوو، له بهري گران بوو، بكوڅه راسته قينه كه نه بوو، بكوڅه كه برا
بچووكه كي بوو. ټم تاوانه دواي بيست سال كه شف بوو.
دوستويفسكي له سهره تاي فوسلي حوته مي به شي دوه مي
(يادگار يه كاني خانه ي مردواندا) د ټه وه سهر ي و باسي ده كات.

۵- خه لكسي پووسيا به زيندان ياني كاري قورسيان ده گوت
ليقه و ماوان يان قهره به ختان.

«۲»

ههسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۱

پۆژانی یه‌که‌م و سه‌ره‌تا‌کانی هه‌وه‌لی زیندانییه‌که‌مم زۆر باش له بیره، زۆر به‌پوونی له‌خه‌یالدا‌مدا خۆ ده‌نوینن. به‌لام سه‌اله‌کانی دواتر، تیکه‌ل بوون و ته‌نیا شوینه‌واریکی گۆنگ و کال و که‌م‌په‌نگیان له‌یادگه‌مدا به‌جیه‌نیش‌تووه. ته‌نانه‌ت هه‌ندێ قۆناغی ئەم ژیا‌نه به‌ته‌واوه‌تی له‌بیر و له‌خه‌یالدا‌مدا سه‌راوه‌ته‌وه و ته‌نیا ئەوه‌نده‌م له‌یاددا ماوه‌ته‌وه که‌ به‌پاستی سه‌الانیکی سه‌خت و دژوار و یه‌که‌هاوی و تا‌قه‌تبه‌ر بوون.

به‌لام پووداوه‌کانی سه‌ره‌تای ئەسه‌ره‌ته‌که‌م به‌پوونی له‌به‌رچاوه: ده‌لێی دوینی پوویان داوه، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بوايه‌ وابی.

زۆر چاکم له‌بیره، ئەوه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه‌ سه‌رنجی پرا‌کیشام و مایه‌ی سه‌رسامیم بوو، ئەوه‌ بوو که‌ ئەم ژیا‌نه هه‌یج شتیکی نا‌ئاسایی و سه‌رنج پرا‌کیشی تیدا نه‌بوو، یانی شتیکی چاوه‌پوان نه‌کراوی تیدا

نەبوو، جياوازييهكى ئەوتۆى دەگەل ژيانى پيشوومدا نەبوو. تاوەكو سالانتيكى زۆرم لە زيندان بەسەر نەبرد، پەيم بە دياردە ئااسايى و چاوەپوان نەكراوەكانى ئەو جۆرە ژيانە نەبرد، هەنگى زۆر حەپەسام، سەرم سوپما، ئىدى تا بە دريژايى ئەو ماوہيەى لە زينداندا مامەوہ، ئەم حەپەسان و سەرسامىيە بەرى نەدام، بە هيچ جۆرى نەمتوانى خو بەم ژيانەوہ بگرم و دەگەلى پاييم.

لە سەرەتاوہ هەستم بە نەفرەت و بيزارييهكى لە پادەبەدەر دەکرد، بەلام کە گەييمە ناو زيندان، سەير ئەوہ بوو، وام ھاتە بەرچاو و خەيال کە ژيانى ناو زيندان لەوہ ئاسانتەر و پەھەتتەر کە لە پڭگادا وينا و تەسەورم دەکرد.

ئەوہ زيندانييهکانن، وياى ئەوہى دەستوپىن بە کۆتوزنجيرن، بە کەيفى خو، بە ئازادىي بەنيو زيندانەکەدا دەگەپين، دين و دەچن. شەپە جنيو دەکەن، گۆرانى دەلین، کار دەکەن. دووکەل بە بادا دەدەن، مەيتۆشى دەکەن (ژمارەى مەيتۆشان کەم بىو)، شەوانە کۆپى وەرەقەبازى ساز دەکەن. کارەکانيشم زۆر بە لاوہ قورس نەبوو. وام ھاتە بەر مەزەندە و خەيال کە سەرچاوەى ماندوويەتى و ناپەھەتتى زيندانييهکان خودى کارە قورسەکە نييه. بە ماوہيەكى زۆر دواى ئەوہ ئەوجا پەيم بەوہ برد بۆچى ئەم کارە لە شانى زيندانييهکان ناخۆش و سەخت و ناپەھەتە. لەبەر قورسى و دژوارى خودى کارەکە نەبوو، بەلکو لەبەر ئەوہ بوو کە بە زۆرەكى، بە خورتى، بە توپزى بوو، بە زەبرى کوتەک بوو. بيگومان جووتيار لە زيندانييهكى بيگارچى پتر دەپەتتى، پەنج دەدات و کار دەکات، لە ھاويندا شەو و پوژ کار دەکات. بەلام لە پشناوى بەرژەوہندى و قازانجى خويدا پەنج دەدات و کار دەکات، ئامانجەکەى ماقوول و پەسەندە، مەرامى ئاشکرايە، بۆيە لە شانى ناخۆش نييه. بەلام

زیندانییه کی بیکارچی، کاریکی به سهردا دهسه پیترئ، که مترین قازانجی
 خوی تیدا نییه، رهنجی بیوهره. بویه هندی جار بیرم له وه ده کرده وه
 نهگر بویستری مرؤفیک له مرؤفایه تی بخرئ، له ناو بیئرئ، توندترین و
 ترسناکترین سزا بدرئ و به جورئ بچه وسینریته وه و ژیر پیتان
 بنرئ، سزایه کی ئه وتوی بۆ بیردریته وه که دلره قترین جهلاد و
 خوینریژ له بهری به رزئ، ئه وهنده به سه که به توبزی کاریکی بیتانا و
 بیتهوده و بیسوودی به سهردا به سه پیترئ. هر چه نده ئه کارانه ی
 ده درئ به سهر زیندانییه کاندایه سوودیکی بۆ زیندانییه کان نییه، هیچ
 قازانجیکان لئی دهست ناکه وئ، به لام خودی کاره که بیتهوده و پووج
 نییه: زیندانی خشت ده برئ، زهوی ده کیلئ، له مه زرا و کیلگه دا کار
 دهکات، قورکاری دهکات، خانوو چندهکات، هر هه موو ئه وانه کاری
 په سهند و ماقولن، هه ول ده دا به جوانی بیکات، له هاوریکانی خیراتر
 و باشتر ئه نجامی بدات. به لام نهگر ناچارت کرد بۆ نمونه ئاو له
 دهفریکه وه بکاته دهفریکی تره وه و پاشان هه مان ئاو له دهفری
 دووه مه وه بگوازیته وه بۆ دهفری یه کهم، یان ناچارت کرد ئاو له دنگا
 بکوئ، لم له دهسکاوه ندا بکوئ، یان کومه لیک گلوخۆل له شوینیکه وه
 بۆ شوینیکی تر بگوازیته وه و هر که ته و او بوو دیسان بۆ شوینی
 یه که می بگوازیته وه، من دلنیام ههنگی کابرای زیندانی پاش چه ند
 پوژیک خوی ده کوژیت، یان هه زار و یه ک تاوانی ئه وتو دهکات که
 بیته مایه ی ئیعدام کردنی تا له م نهنگی و شهرمه زاری و زه بوونی و
 عه زابه رزگار بییت. ئه م جوړه سزایه زیاتر له ئه شکه نجه و تۆله ی
 ترسناکه وه نزیکه تا له ته من کردن و ته میکاری. دیاره سزایه کی
 که وانه یه و هیچ نامانج و ئاکامیکی په سهندی لیناکه ویته وه.
 به هه رحال، من له وه رزی زستاندا، له هه یقی کانوونی یه که مدا
 (دیسامبه ر) که ییمه زیندان، ئه و کاتانه له زیندانه که ماندا کار زور

نەبوو. بۆيە ھېچ ویتا و بیرۆکە یەکم دەربارە ی کاری ھاوینان، که پینچ ھیندە ی کار زستانان قورس بوو، له خەیاڵ و ھزردا نەبوو. له زستاندا، زیندانییەکان دەبران بۆ پووباری (ئیرتیش) و لەویندەر کۆنە بە لەمانی دەولەتییان پیدەشکاندن، یان له کارگه و کارخانانی جۆراوجۆردا کاریان پیدەکرا، بەفری که له که بووی سەربانانیان پیدەمالدرا، یان کوورە ی گەجیان دەسووتان، ھتد. بەلام چونکە پوژگاری زستان کورته، زوو له کاری پوژانە دەبوونەو و بۆ زیندانەکی خویان دەگەرانەو، بیتییش و بیکار کاتیان بەسەر دەبرد، مەگەر کاری شەخسی خویان کردبا.

تەنیا سیتیەکی زیندانییەکان بەجیدی له خەمی کاردا بوون و ھەزیان دەکرد کاریکی تایبەتی بۆ خۆ پەیدا بکەن و سنەتیک فیر ببن. ئیدی ھەموو ئەوانی دی تەمەل و تەوەزەل، بیتییش و بیکار، بێ ھېچ ئامانجیک بەم ژوور و بەو ژووردا دەگەران، زمانیان له یەک دەدا، چالیان بۆ یەکتر ھەلەدەکەند و جیتی و سخیقیان بە یەکدی دەدا. ئەوانە ی پارە یەکیان ھەبوا یە دەکەوتنە تاقیبی مەیتۆشی و خویان مەست دەکرد، یان له قوما ردا دایان دەنا، ھەر ھەموو ئەمەیان له بیتییشی و دەستبەتالی و بیتاقەتی و بیزاریدا دەکرد، بە تێپەربوونی پوژگار، پەیم بە جۆرە عەزاب و ئەشکەنجە یەک برد، که یەجگار له عەزابی نەبوونی ئازادی، له عەزابی سوخرە و بیکاری بە سویتەر و بە ئازارتر بوو، ئەویش سوکئە ی ھاوبەشی زۆرەکی بوو. زیندانی نەیدەتوانی بۆ ساتیکیش بە تەنیا بێ. ھەرچەندە سوکئە ی ھاوبەش و ھەقزینی زۆرەکی، له زۆرە ی شویتان بەسەر خەلکیدا دەسەپتیری، بەلام ئەم ھەقزینی زۆرەکییە، له ھېچ شویتیک وەکو زیندان دژوار و نارەحەت نییە: چونکە خەلکانیک ھەن کەس له گەلیاندا ھەلناکات. من

دانیام هه موو زیندانییهک، ههستی پیکردبج یان نا، ئەم تالاوێ
چهشتووه.

خواردن و خۆراکی زیندانییهکانم به لاوه خهراپ نهبوو.
زیندانییهکان به خۆیان دهیانگوت خواردن و خۆراکی وان، له هه
هموو زیندان و گرتووخانهکانی پووسیای ئهوروپی باشتیه. بهلام
من، چونکه لهم زیندانه زیاترم نه دیووه، ناتوانم له مبارهیهوه هیچ
داوهرییهک بکهه. بۆمان ههبوو، بۆ خۆمان و به خهرجی خۆمان
خواردن بۆ خۆ دروست بکهین. پاسته گوشت زۆر ههززان بوو له
زستاندا پهلێ له دوو کۆپیکان و له هاویندا له سێ کۆپیک
تینه دهپهپی، ئهوجاش تهنیا زیندانیانی پاره دار دهیانتوانی له سه
حیسابی خۆ خواردن دروست بکهن. بۆیه زۆربهی هههه زۆری
زیندانیان خواردنی زیندانیان دهخوارد.

مه بهستیان له ستایشی خۆراکی زیندان، تهنیا نانهکێ بوو که به
کێشانه به سههه ژووهرهکاندا دابهش دهکرا نهک به سههه نهفههرهکاندا، خۆ
ئهگهر به سههه نهفههراندا دابهش کرابا، زیندانییهکان حالیان شێر دهبوو،
به لای که مهوه، لهم حالهتدا، سێ یهکیان هه میشه برسی دهبوون،
به لام هه هه موویان لهم سیسته مه دابهشکردنه باوه پازی بوون.
نانه که مان زۆر به تام و به له زهت بوو، له سههرانه سهی شاردا دهنگی
دابوووه: باشی نانه که یان بۆ ئهوه دهگێرپایهوه که گوايه
نانه واخانهکانی زیندان زۆر به چاکی دروست کرا بوون. بهلام
شۆر باکه مان تا هه زکهی دیمه نیککی ناشیرینی هه بوو، که له رمیکان
دهخسته مه نهجلی ئاوی گه وه وه و لالوێچ ساواریان له چاوی
دهکرد تا که میک خهست بیهته وه، ئاویکی بیتام و بیخوێ بوو، به
ئاسته پۆنیان تیده کرد. هه وه لجا زۆرم قێز له و پێشکه و میروانه
دهکرده وه که به زۆری به سههه شۆر باکه وه بوون. که چی هاو

زیندانییه کانم هر گویشیان لینی نه بوو، پتیان و ابوو تام و له زه تی
شورباکه به و پتشکه و سیسارکه ره شانوه یه!

سئ پوژی یه کهم دهگل نه وانی دیدا بۆ کاریان نه بردم، چونکه
ره سمی زیندان وا بوو، که مدارای هر تازه زیندانییه ک بکری و
پشوویه کی کورتی سئ پوژی بدهنی تا ماندوویه تی سه فیری پنگای
له گیان ده رچیت و که میک به سیتوه. پوژی دووهم چووم بۆ
دوکانی ئاسنگری تا کۆتوزنجیره کانی ده ستوپیم بگویم، چونکه له
مؤدیلی باوی زیندانه که جیاواز بوو، به ئهلقه ئهلقه دروستکرا بوو، به
زرینکه زرینک، زیندانییه کان گوته نی له زهنگوله ده چوو. ئه م زنجیرانه
له سه ر جله وه له ده ستوپیه ده کران، به پیچه وانه ی زنجیری
هاوبه ندیه کانمه وه که به ئهلقه دروست نه کرا بوون، به لکو چوار
شیش بوون، هر یه که یان به ئه ندازه ی قامکیک ئه ستور بوو، سئ
ئهلقه ی پیوه بوو، له ژیر جله وه ده به ستراو، ئهلقه یه کیان به پشتینیکی
چه رمه وه به سترا بوو، که له سه ر کراسه وه وه کو پشتین و له جیاتی
پشتین ده به سترا.

تا کو ئیستاش هه موو پووداوه کانی یه کهم به یانی زیندانی خۆم به
پوونی له یاد و له بهر چاوه. شه پیوری بیدار باش، له لای پاسگه ی
پاسگری نزیکه ده روازه گه وره که ی هه ساری زیندانه که وه لیدرا،
دوای ده دهقیقه یه ک مائموری ئیداری ده رگای زیندانه که ی کرده وه.
زیندانییه کان یه ک له دوای یه ک که وتنه هه ستان. له بهر پووناکی ئه و
مؤمه ی کزکز له ژووره که ی ئیمه دا ده سووتا، زیندانییه کان ده بینران
که چۆن له سه ر تهخته خه وه کانیان که له له وح دروست کرا بوون،
هه لده ستان و به ده م سه رماوه هه لده له رزین، به ده م باویشکه وه
کیشمانی خۆیان ده دا.

زۆر به يان گرژومون، تاقه تي قسه شيان نه بوو. هه نديكيان نيشانه ي
 خاچيان ده كيشا و هه نديكيان تووك و نه فره ت و نه فريبيان ده كرد.
 هه لم و هه وای ژووره كه بۆخنكاو (بۆ سارد) بوو. كه ده رگا
 ده كرايه وه و هه وای ساردی ده ره وه هيرشی ديتايه ژوورئ و وه كو
 كه ده له وول به زيندانه كه دا له وول ده خوارد و ده سوپايه وه، پياو
 هه ستي به ئاسووده يی ده كرد. زيندانييه كان به پاله په ستق خويان
 ده گه يانده مه نجه له ئاوه كان و هه ر كه سه و له نوره ي خويدا كو پيگ
 ئاوي ده ردينا و قومي، دواني ليده خواره وه و به وه كه ي تری
 ده ستوچاوي پشيله شور ده كرد. ئه م ئاوه له لايه ن سه قاوه ئاماده
 ده كرا، له ئيواره وه ي پيشووتره وه ئاماده ده كرا. سه قا؛ يه كينك بوو له
 زيندانييه كان، ئيشي ئه وه بوو ژوور و قاوشه كان پاك بكاته وه و له
 لايه ن زيندانييه كان خويانه وه هه لده بژيردرا، سه قا نه ده چوو بۆ بيگار،
 چونكه ئيشي ئه وه بوو نوين و ياتاخه كان پيگ بخات، عارده كه
 هاوين بكاته وه و گسك بدات، شه وئ مه نجه لي ئاوه كه بيتيته ژوورئ
 و به ياني بيبياته ده ره وه و ته شت و كو په ي زيندانه كه له ئاوي سارد
 په ر بكات تا به يانيان بۆ شستوشو به كار بيري و به رۆژ بۆ
 خواردنه وه.

يه كه م به يانيم بوو له زينداندا، كه دوو كه س له سه ر كو پيكي ئاو،
 ليبيان بوو به ده مه قالي. يه كيكيان كه زيندانييه كي دريژ دا هولي،
 باريك و بنيسي، په شتاله بوو، كه لله ي سه ري يه كپارچه گريوگولي
 سه ير بوو، به ده ست كه وته ده له كداني زيندانييه كي ديكه ي خه له ي،
 كوله بالاي، چوارشانه ي، چروچا و سوور و بۆلاندی:

- بۆ كوي؟ پيزه كه تيك مه ده، له جني خۆت بوه سته.

دووهم وه لامي دايه وه:

- هينواش بابه، توژئ سه برت بي!

- بۆ ھاوارم بەسەردا دەکەي؟ ئاڭات لە دەمت بى؟ بېرۆ بە پىي
خۆتەو! سەيرى ئەمە ناکەن دەلنى پەيکەرە و پەق پراوەستاو! نا، نا،
يەك زەرە (فارتیکوليتانبوست) (1) ى نىيە.

وشەي (فارتیکوليتانبوست) کارى خۆى کرد، زىندانىيەکان لە قاقای
پىکەننىيان دا، زىندانىيە کور تەبالاکە، کەوا ديار بوو لە زىندانەکەدا
پۆلى بابايەکی لىبۆک و قوشمە دەبينى، بەمە زۆر خۆشحال بوو.
زىندانىيە دريژ داھۆلەکە، خىسەيەکی لىکرد و بۆلاندی:

- دەلنى بەرازى دابەستەي، وا ديارە نانى زىندان ت پىکەوتوو. ئەم
بايە لەم کونەوہ بىت تا سەرى سالى ئاييندە، تا کرىسمىسى ئاييندە،
دوازە بىچوومان بۆ دىنى!

- ئەدى تو خۆت بەچى دەزانی؟ تەيرىکی زۆر جوانی؟

- بە کەيفى تو!

- کەواتە پىتمان بلئ، خۆت بە چ تەيرىک دەزانی؟

- ئەوہم کە دەى بينى

- چۆن دەبينم؟

- پىمگوتيت: تەير

- بەلام چ تەيرىک؟

ھەردووکیان کەوتنە خىسە لە يەکتەرى، خەرىک بوو بە چاو
يەکتريان دەخوارد. کۆلەبالاکە چاوەپوانى وەلام بوو، کۆلەمستى
گوشى، لە تو وایە خۆى بۆ ھىرش و پەلامار ئامادە دەکات. پىم وا
بوو شەپەکە مسۆگەرە و ھەر ئىستا دەچن بەگژ يەکترا. ھەموو ئەم
شتانەم بەلاوہ تازە بوو. بۆيە بە واقى و پەوہ تەمەشام دەکرد. بەلام
زۆوبەزۆو بۆم دەرکەوت کە ئەم قەرەشە و دەمبۆلانە، ھىچ نىيە و
گالتەجاربىيەکە، زياتر بۆ خوشى و پىکەننىيە زىندانىيەکانە و بە

دهگمن دهگاته شهړه دهست و به سهلامه تی دهبرېته وه. ئهم دیاردهیه نمونویه که له دابه باوه کانی ناو زیندان.

کابرای دریژداهؤل، مهندومنگ، هیدی و هیمن له جیتی خوی وهستا بوو، تهمه شای ئیمه دهکرد. دهیزانی هموو چاومان برپوهته ئه و چاوه پوانی وهلامی ئه وین. چاک دهیزانی ئه گهر بهرگری له قسه کهی خوی نه کات و نه یسه لمینی که تهیریکی گرینکه، که که سایه تییه کی، ئه و ده بیت به گالته چی و که پجاری خه لکه که و به ئاره زوی خویان پتی پیده که نن. بویه نیگای پر له ته وس و توانجی برپیه خه نیمه کهی، به جورئ لیتی ده پوانی له تو وایه سیسرکیکی خستوه ته ژیر میکرو سکوب و تهمه شای ده کات. ئه و جا به دهنگیکی نهرم و هیواش کوتی:

- من (کاجان) م (2).

دهیویست بلن من تهیریکم له جور و تیره ی (کاجان). هر که ئه و وشه یی له زار هاته دهر، ئاماده بوان له قاقای پتکه نینان دا و که و تنه چه پله لیدان بو ئه و وهلامه پر به پیسته.

کابرای کورته بالای قه له و، که بوری خوارد بوو و ئهم به زین و شکسته ی زور له دلگران بوو، به وپه ری توپه یی کوتی:

- تو تهیری کاجان نیت، به لکو حه یوانیکی هیچوپوچی. خوی ساز دا په لاماری بدات، که ئاماده بوان که و تنه به یینه وه و بو ئه وه ی مشتمره که گه وړه نه بیته وه جووته په قییبان لیکدی جیا کرده وه.

یه کیک له تهمه شافانان، له دووره وه له جیتی خویه وه هاواری کرد:

- ئهم دهمه قه یه تان له چییه، بوی به مست بهر نابنه یه کدی؟
وهلام درایه وه:

- ناوېژيان بګن، د هڼا په کټر ده کوژن، ئيمه پياوڼی ئازاين، سه ره
بيته سه ر پاستی هر په کيکمان به حوت ګه س ده وه ستين، باکمان
به شه پ نيه.

- به پاستی ئازان! ئازايه تی هر له خویان دیت، په کيکيان له سه ر
نان دزين هيتراوه بؤ ئيره، نه ویتريان له سه ر دزینی قاپه ماستی
پيره ژنيک، کابرای جه لاد ګرتیه ژير قامچی و شلکوتی عه مری کرد.
کوڼه سه ربازیکی نو قستانی جه نگ، که پنده چوو بؤ چاودیری و
پاراستنی ئارامی زیندانه که، لیره دا دانرا بڼ، له سوچیکی زیندانه که دا،
جیګه ی خوی تاییه تیيان پيدا بوو، هاواری کرد:

- هئی، به سه، بیبرنه وه.

- ئاو کوړپنه! ئاو بؤ نیفالید پتروفيچی براتان! ئاو بؤ نیفالید(3)
پتروفيچی برامان بیتن، وا له خه وه ستا!
کابرای نو قستانی جه نگ، به دهم له بهر کردنی پالتوکه یه وه پرتاندنی:
برای تو؟ من برای تو؟ ئاخر منیک پوژئ له پوژان بابی قروشیک
مه شرووبم له ګه لدا نه خوار دیته وه، به عه مراتم نان و پيازیکم له ګه ل
نه خوار دییت، له کوڼ برای تو!!

زیندانییه کان سه ر ژمیتر کران، پوژه ه لات، زیندانییه کان به پاله په ستو
و به قه ره بالفی خویان به مووبه قه که دا کرد، ئیله که کانیان له بهر کرد
بوو، به کلاوه دوو په نگه کانیا نه وه وه ستا بوون و به شه نانی خویان
له په کيک له ئاشپه زه کان وه رده ګرت. ئه م ئاشپه زانه له لایه ن
زیندانییه کان وه ه لده بژیردران، له هر مووبه قیګدا دوو ئاشپه ز
هه بوو، ته نیا نه وان بویان هه بوو کيترد و چه قق به کار بیتن، هه م بؤ
نان بړین و هه م بؤ ګوشت جنین به کاریان دیتا.

زیندانییه کان، به ناو مووبه قه که دا بلاو بوو بوونه وه و له ده وری
میژه کان دانیشتبوون، هه موو کلاو له سه ر، ئیله ک له بهر، قایش له

پشت، حازر و ئاماده‌بوون بۆ چوونه سەر کار. هەندیکیان شۆربای
(کفاس)یان لە بەر دەمدا بوو، پارووه نانه‌کیان پێدا دەکرد و ئه‌وجا
دەیانخوارد.

هه‌را و هه‌نگامه و ژاوه‌ژاوی ناو موبه‌قه‌که له کێشا نه‌بوو. وێپرای
ئه‌وه‌ش چهند زیندانییه‌ک له گۆشه‌یه‌کدا هێدی و هێمن بۆ خۆیان
قسه‌یان ده‌کرد.

زیندانییه‌کی گه‌نج که له تهنیشت پیره‌مێتریکێ بێددانی گرژومۆنه‌وه
دانیشتبوو گوتی:

- بابا ئانتونیچ به‌یانیت باش، نان و نمه‌کت باش و تۆشی گیان.
پیره‌مێره‌که، بێئه‌وه‌ی چاوانی هه‌لبێڕی، له کاتی‌که‌دا خه‌ریک بوو به
په‌وکه بێددانه‌کانی نانه‌که‌ی ده‌جوو، گوتی:

- ئه‌گه‌ر به‌ پاسته و پانا‌بوێری، به‌یانی تۆش باش!
- ئانتونیچ وام ده‌زانی مردوویت! چهند که‌رم! به‌ پاستی وام
ته‌سه‌ور ده‌کرد که مردوویت!

- تۆ جارێ بمره، پاشان منیش به‌ دووتدا دێم.
له نزیکی ئه‌و دووانه‌وه دانیشستم. دوو زیندانی دیکه‌ش له
ده‌سته‌پاستی مندا بوون و به‌وه‌په‌ری سه‌لاری و سه‌نگینی و زۆر به
جددی قسانیان ده‌کرد. یه‌کیکیان گوتی:

- من له‌وه ناترسم که‌سیک دزیم لێتاک، به‌لکو له‌وه ده‌ترسم ته‌ماح
بمگریت و به‌ خۆم دزی له‌ خه‌لکی بکه‌م، که‌س ناتوانی دزی له‌ من
بکات، ئه‌وه‌ی به‌ ته‌مای دزی بێ له‌ من خه‌یالی خاوه، ئه‌وه‌ی دزی له
من ده‌کات، هه‌شتا له‌ دایک نه‌بووه.

- تۆ خۆت به‌چی ده‌زانی، چیت له‌ ده‌ست دێ؟ تۆش وه‌کو ئه‌وانی
دیکه زیندانییه‌کی ئاساییت و ته‌واو، له‌وانی دی زیاتری؟ ئه‌گه‌ر
به‌رده‌ستی ئه‌و دێله‌دېره، ئه‌و له‌گامه، ئه‌و هه‌شه‌رییه ده‌که‌وی، بزانه

چون دزیت لیندهکات و نایه‌لی هر به خوتیش بزانی، پاره‌کات
لینده‌سهنی و هر پیتشت نالی سوپاس. ئەمە‌ی ده‌گەل خۆمدا کردووه.
ده‌زانی چەند پوژیک لەمە‌پیش هات بۆ ئێره؟ گوتی: لە کوێ پەنایەک
بدۆزینەوه و لە چاوی خەلکی بە دوور بین؟ گوتم با بچین بۆ لای
تیودوری جەلاد. کە خانووێه‌کی لە ده‌ریی شاردا هە‌بوو، ئەم
خانووێه‌ی لە کابرایه‌کی چە‌پە‌لی جوله‌کە بە نێوی سالومونه گول ک‌ری
بوو، ده‌یناسیت؟ ئەو جوله‌کە‌یه‌ی کە لەم نزیکانه‌دا خۆی ک‌وشت.

—بە‌لێ ده‌یناسم، سێ سالی‌ک لەمە‌پیش لێره ک‌ونیاکی ده‌فروشت و
ناویان نابوو گ‌ریشکا، واتە مە‌ی‌فروشه‌ک‌وێر، ئا ده‌یناسم، باشی ده‌ناسم
— نا، تۆ هە‌له‌یت، نایناسیت، ئەوه‌ی من ده‌یلێم گ‌ریشکایه‌کی ت‌ره.

— چون؟ گ‌ریشکایه‌کی ت‌ر؟ تۆ هە‌له‌یت نە‌ک من، تۆ خ‌وشت نازانی چ
ده‌لێی! ده‌توانم لە جیاتی شایه‌دی چە‌ندین شایه‌د بێنم کە تۆ هە‌له‌یت،
بە‌خ‌وشت نازانی چ ده‌لێی!

— تۆ شایه‌د بۆ من دینی؟ تۆ شایه‌د لە من ده‌گ‌ریت؟ ئاخ‌ر تۆ ک‌یی؟
تا شایه‌د لە من ب‌گ‌ریت؟ ده‌زانی لە‌گە‌ل ک‌ندا قسه‌ ده‌ک‌ی؟
— من ک‌یم؟ من ئە‌وه‌م کە چە‌ندین جار بە‌ر لیسم داویت و ه‌هر
باسیشم نه‌کردووه. ه‌یتشتا تۆ خ‌ۆت گ‌ی‌ف ده‌ک‌یه‌وه و بە‌ من ده‌لێی تۆ
ک‌یی؟

— تۆ منت بە‌ر لیسان داوه؟ ئەوه‌ی لە من ده‌دات ه‌یتشتا لە دایک
نه‌بووه، ئەوه‌ی لە من ده‌دات لە گ‌ۆپ دایه.

— تۆ کابرایه‌کی تووشی تا‌عوون بوویت!

— بریا گ‌ولی سیبیریا ده‌ک‌ه‌وته گیانت!

— بریا ک‌ه‌لله‌ت بە‌ر شمشیری تورک ده‌ک‌ه‌وت!

ئە‌وسا پ‌ێژنه‌ی سخیف و ج‌نیوان وه‌کو بارانی بە‌ خو‌ر دای کرد،
زیندانییه‌کانی دی هاواریان کرد:

- تەمەشاكەن، ديسان ھەريانە، پياو كە قەدرى ژيانى نەزانى،
پىنگەي دروستى نەگرتە بەر دەبى سەرى خۇي كز بكات، وا ديارە
ئەم دوو كۆرە ئازايە ئىزەريان زۆر پىنخۆشە، ئەي چۆن ناننى حكومت
زۆر خۆشە!

بەپەلە كەوتتە ناوېژيان، لىكيان دوورخستەنەو، شەپەدەم ئاسايە،
بگرە جۆرە سەرگەرمىيەكىشە بۇ تەمەشاقانان، بەلام شەپەمست و
كوتەككارى قەدەغەيە! بە دەگمەن پوو دەدات! چونكە مىجەر يان
زىندانىيەكان كوتەننى فەرماندارى زىندان پىتى دەزانى و تەحقىقى
وردى دەربارە دەكرد و بە خراپى بەسەر زىندانىيەكاندا دەشكايەو.
بۆيە زووبەزوو ھەر شەپىكى جىددى دەكوژىننەو. زۆرجار
شەپكەران، ھەر بە مەبەستى سەرگەرمى و تاقىكردنەو و نواندننى
بەلاغەت و فەساحەتى جىتوفروشى خۇيان، شەپ دەنىنەو، لە
ھەوئەلەو زۆر بەگەرمى بەگژ يەكدا دەچەن، بە جۆرى بە پق و
غەزەبەو، لىكىدى دادەپسەن، لە تق وايە لە ھەر ئان و ساتىكدا يەكدى
دەكوژن. كەچى پاش ئەوئەي داخى دلى خۇيان بە جىتوان ھەلدەپىژن،
پاشەكشە دەكەن و ھەر كەسە و بە پىتى خۇيدا دەپوات. مەن ئەمەم
زۆر بە لاوە سەير بوو، ئەوئەي لىترەدا گىپرامەوە مشتىك بوو لە
خەروارى ئەو شەپە دەمانەي كە پۆژانە لە زىندانەكەدا پرويان دەدا.
پىتشتەر ھەرگىز تەسەورم نەدەكرد دوو كەس ھەر بۇ كەيف و بۇ
خۇشى بەكونە شەپەجىنىو، لەزەت لە شەپەجىنىو بىيىن! ھەلبەتە لىترەدا
نابى ئەنگىزەي خۇنويىنى و شۆرەتدۆستى مرقۇف لە بىر بەكەين؟ ئەو
شەپكەرەي زانىبىاي چۆن ھونەرمەندانە، ھەستايانە جىتوى مزر
دەدات، لە لايەن زىندانىيەكانەوە ستايش دەكرا، چەپلەي بۇ لىدەدرا
وەكو چۆن خەلكى چەپلە بۇ ئەكتەرىكى سەرگەوتوو لىدەدەن.

هەر له یهكهم پوژی زیندانمهوه، ههستم بهوه كرد كه ههندی له
 زیندانییهكان، به پقهوه تهمهشام دهكهن، و ههندیکی تریان به
 پینچهوانهوه به دهوروخولمدا دههاتن، به تایبهتی ئهوانهیی پیتان وابوو،
 پارهیهكم پینیه، به دهورمدا دههاتن، خویان لا شیرین دهکردم. فیزیان
 دهکردم چون زنجیرهكانم بیهستم تا ئهزیهتم نه دات، باولیکی به قفل و
 کللیان بۆ پهیدا کردم تا دهرسی و بیجامهکانی خۆم و ئه
 كهلوپه لانهی تیدا هه لگرم كه ئیداره ی زیندان پیتان دابووم (ههلبهته
 پاره ی باولهكهم پیتان دا). ههلبهته به داخهوه م دهبی ئهوه بلیم، بۆ
 پوژی دواپی، دۆسته تازهكانم، هاو زیندانییهكانم، باولهكهیان لیدزیم و
 فرۆشتیهانهوه و به پارهكهی ئارهقیان خوارهوه!

دوا ی ئهوه یهکیکیان زۆر پمووده ی من بوو، وێرایی ئهمهش هه
 دهرفهتی بۆ پهمسابا، بێ هیچ شهرم و شورهیهك، شتیکی لیده دزیم،
 به جۆری شتهكهی دهرزی وهكو ئهوه ی فهرز بی له سهری، وهكو
 ئهوه ی مولکی خۆی بیت: بۆیه نه مدهتوانی هیچ رقیکی لئ هه لگرم.

هه ر له زیندانییهكان خویانم بیست كه پیاو دهتوانی خۆی چای بۆ
 خۆی دروست بکات، ههستم كرد وا چاکه قۆریهك پهیدا بکهم و خۆم
 چای بۆ خۆم دروست بکهم. قۆرییهکیان به کرێ بۆ پهیدا کردم.
 ئاشپهزیکیانیش پیتا ساندم كه ئاماده بوو مانگانه به سی کوپیکان،
 ئهگه ر ئازوو قه و كه رهسته ی خواردنی تایبهتی بکرم، خواردنی
 دلخوازی خۆم بۆ ئاماده بکات، ههلبهته یهكسه ر کو مه لیک قه رزیان
 لئ سه ند، جا نهك هه ر ئه و پوژه، به لکو له یهكهم پوژهوه سی دانه
 جار ها ته لام و داوای قه رزیان لیکردم.

ههلبهته زیندانیانی خانه دان و ئهسلزاده، دهبنه مایه ی نه فرهت و
 رقی هاو زیندانییهکانی خویان. به چاوی دۆستایهتی سهیر نا کرین.
 هه رچهنده له هه موو پله و پایه و مافیکی خانه دانی كه وتبوون و به لام

زیندانییه‌کان به دۆست و هاوڕێیان نه‌ده‌زانین. پاسته‌هه‌میشه‌وه‌کو
خانه‌دان ته‌مه‌شایان ده‌کردین، به‌لام زۆرجاریش گالته‌یان
پنده‌کردین و پێیان پاده‌ه‌واردین، لێکه‌وتنی ئیمه‌یان له‌ گیان خوش
بوو، بۆ نمونه ده‌یانگوت:

- تو ته‌مه‌شا! ته‌مه‌شای ئهم نه‌جییزاده‌یه! که جاران به‌ گالیسکه‌ به
ناو مۆسکودا ده‌پۆیی، پێبوا‌ری ده‌کرده‌ ژیره‌وه! شای به‌ سه‌پان
نه‌ده‌گرت! به‌لام ئیستا ئه‌و ده‌وروزه‌مانه‌ گوزه‌شت! ئه‌و باوکه‌ی مرد.
زیاتر ئه‌و کاتانه‌ گالته‌یان پنده‌کردین که له‌گه‌ل ئه‌واندا بۆ کار
کردن ده‌براین، چونکه‌ ئیمه‌ هیز و توانای ئه‌وانمان نه‌بوو، ئه‌له‌قه‌ی
نه‌مان ده‌توانی وه‌کو پێویست یارمه‌تیا‌ن بده‌ین و هاوکاریان بکه‌ین.
هیچ شتیک هینده‌ی به‌ ده‌سته‌هێنانی متمانه‌ی خه‌لکی قورس نییه‌، به‌
تایبه‌تی به‌ ده‌سته‌هێنانی متمانه‌ و خوشه‌ویستی ئه‌و جو‌ره‌ خه‌لکانه‌.

له‌ هه‌موو زیندانه‌که‌دا ته‌نیا چه‌ند کۆنه‌ نه‌جییزاده‌ و خانه‌دانیک
هه‌بوون، پێنجیان پۆلاندی بوون، زیندانییه‌کان زیاتر ڕقیان له‌وان بوو
تا له‌ نه‌جییزاده‌ ڕووسه‌کان (پاشان به‌ درێژی باسی ئه‌و پۆلاندیانه‌
ده‌که‌م). پۆلاندیه‌کان (من هه‌ر باسی زیندانییه‌ سیاسیه‌کان ده‌که‌م)،
به‌ پارێزه‌وه‌ مامه‌له‌یان ده‌گه‌ل زیندانییه‌کاندا ده‌کرد و زۆریان له‌ خو
ده‌کرد که ده‌گه‌لیاندا به‌ نه‌زا‌که‌ت بن، ڕۆژی دوو قسه‌یان ده‌گه‌لدا
نه‌ده‌کردن، نه‌بوا‌یه‌ به‌ تووشیا‌نه‌وه‌ هه‌ر قسه‌یان ده‌گه‌ل نه‌ده‌کردن، به‌
ئاشکرا پێشانه‌وه‌ دیار بوو که حه‌زیا‌ن به‌ هاو‌پیتی و دۆستایه‌تیا‌ن
نییه‌. زیندانییه‌کان زۆر چاک هه‌ستیا‌ن به‌مه‌ ده‌کرد و دووقا‌ت توله‌یا‌ن
لیده‌کردنه‌وه‌. له‌ جێی سندان قوزه‌لقورته‌.

دوا‌ی نزیکه‌ی دوو دانه‌ سا‌ل ئه‌وجا توانیم دۆستایه‌تی هه‌ندێ له‌
هاو‌پێیا‌نی زیندان به‌ ده‌ست بێنم. ئیدی به‌ره‌به‌ره‌ لیم نزیک بوونه‌وه‌،

متمانەیان پتکردم و زۆربەى ھەرە زۆریان خوشیانویستم و بە
ئینسانى باشیان زانیم.

ژمارەى كۆنە نەجیبزادە و خانەدانانى پووس لە زیندانەكەدا بە
منەوہ پینچ كەس بوو. باسى یەكینیانم - تەنانت پتش ھاتنم بۆ
زیندان - بیستبوو كە مرقۆنكى بودەلەى، شەپخوازی، نامەردى،
بەدئاكارى، گەندەپیاوہ و جاسووسى بەسەر زیندانىیەكانەوہ دەكات و
خەبەریان لیدەدات. بۆیە لە یەكەم پۆژەوہ خۆم لەم مرقۆہ دور
گرت. یەكینى دیکەى ئەو پینچ كەسە، ئەو زیندانىیە بوو، پینشتر باسم
کردوہ، كە بابى خۆى كوشتبوو. سیئەمیان ئاكیم ئاكیمیچ ناویك
بوو، كە بە عەمراتم پیاوی وا خوش و خوشرووم نەبینى بوو و تا
ئێستاش ھەر لە یادمە و لە تۆ وایە بەرانبەرم دانیشتوہ: پیاویك بوو
دریژ، باریك و بنێس، ئەقل، كۆپرە سیواتینكى یەجگار كەمى ھەبوو،
گەنگەشە كارینكى سەرسەخت و منجى، دەتگوت ئەلمانىیە.
زیندانىیەكان گالتهیان پیدەكرد و پتیان رادەبوارد، بەلام لێشى
دەترسان، چونكە پیاویك بوو بە تەبیەت جینگن، دەستوہشین،
بیانووگر و شەپرانى. ئەم پیاوہ لە ھەوہلەوہ تیکەلیان بوو بوو، خۆى
كرد بوو بە ھاوتایان و زۆرجار قەرەشە و شەپەجۆین و دەمقرەى
دەگەل دەکردن. جا چونكە پیاویكى سەر راست و ئابرومەند و پاك و
دلسۆز بوو، ھەر كە دیتبای غەدر و زولم لە یەكین دەكریت، یەكسەر
خۆى لە مەسەلەكە ھەلدەقورتاند و خۆى لیدەكرد بە خاوەن. بەلام
لەگەل ئەمەشدا تا بلێى سادە و ساویلکە و كالفام بوو. كە دەگەل
زیندانىیەكاندا بە شەپ دەھات، عەببى دزیتى لیدەگرتن، دلسۆزانە
ئامۆژگارى دەكردن كە دەستبەردارى دزىى ببن. ھەر لە یەكەم
پۆژەوہ، بووین بە دۆست و زووبەزوو بەسەرھاتى خۆى بۆ
گێرنامەوہ. ماوہیەكى زۆر بە سەربازى لە قەقازدا دەمیتیتەوہ تا

دهگاته پایه‌ی ئه‌فسه‌ری پله‌دوو. بۆ گنڤامه‌وه که خۆبه‌خش به‌ پله‌ی
 سه‌ربازی ده‌رجه‌دار په‌یوه‌ندی به‌ تییکی سوپایی سه‌ر سنوره‌وه
 ده‌کات. پاش چاوه‌روانییه‌کی زۆر بۆ پایه‌ی ئه‌فسه‌ری پله‌دوو به‌رز
 ده‌کریته‌وه و ده‌گوازریته‌وه بۆ کۆساران و ده‌کریت به‌ سه‌رۆک و
 فه‌رمانداری قه‌لایه‌کی چکۆله. ئیدی میریکی چکۆله‌ی قه‌فقازی ئه‌و
 ده‌قه‌ره، ئه‌مه‌ی له‌به‌ر گران ده‌بیت، هه‌ولده‌دات قه‌لاکه‌ بسووتی،
 شه‌ویک شه‌به‌یخونیکی بۆ ده‌کات، به‌لام شکست دینیت و به‌ ناچار
 به‌ ده‌ستی به‌تال ده‌گه‌ریته‌وه. ئیدی ئاکیم ئاکیمیچ ده‌که‌ویته‌ بیرى تۆله
 سه‌نده‌وه له‌ میره‌چکۆل، وا ده‌نوینی که نازانیت میره‌چکۆل
 شه‌به‌یخونی کردووته سه‌ر قه‌لاکه‌ی، ئیدی ده‌نگۆیه‌کی وا له‌ نیو
 خه‌لکیدا بلاوده‌کاته‌وه که کۆمه‌لێک یاخی و چه‌ته و پێگری ئه‌و
 چیاوچۆلانه شه‌به‌یخونه‌که‌یان کردووته سه‌ر قه‌لاکه‌ی. دواى
 مانگیک له‌و پروداوه، ئاکیم ئاکیمیچ، داوا له‌ میره‌چکۆل ده‌کات که
 سه‌ردانیکى دۆستانه و براده‌رانه‌ی بکات. ئیدی میره‌چکۆل، بینه‌وه‌ی
 هیچ گومانیک بکات، به‌ سواری ئه‌سپه‌که‌ی دیت بۆ لای. ئاکیم
 ئاکیمیچ، سه‌ربازه‌کانی خپ ده‌کاته‌وه و له‌ به‌رده‌م میوانه‌که‌یدا، باسی
 ئه‌و خبیانه‌ت و تاوانه‌ ده‌کات که میوانه‌که‌ی کردوویه‌تی، زۆری
 سه‌رکۆنه‌ ده‌کات و زۆر به‌وردی بۆی پروون ده‌کاته‌وه که سووتاندنی
 قه‌لایه‌کی ده‌وله‌تی چ تاوانیکى گه‌وره‌یه و ئه‌رکی سه‌رشانی میریکی
 سه‌ر به‌ حکومه‌ت چیه‌، له‌ کۆتایی هه‌موو ئه‌و قسانه‌دا فه‌رمان به‌
 سه‌ربازه‌کانی ده‌دا که یه‌کسه‌ر و له‌ جێدا میر تیرباران بکه‌ن، ئه‌وجا
 سه‌رانی خۆی له‌ ورد و درشتی مه‌سه‌له‌که‌ ئاگادار ده‌کاته‌وه و پێیان
 را ده‌گه‌یه‌نی که میری به‌ سزای خۆی گه‌یاندووه و تیربارانی کردووه.
 ئیدی ئاکیم ئاکیمیچ ده‌دریته‌ دادگایه‌کی سوپایی، حوکمی ئیعدام
 ده‌دریت، پاشان حوکمه‌که‌ی سووک ده‌کریت و وه‌کو مه‌حکومی

دهره جه دوو، وا تا دوانزه سال، بۆ سیبیریا دهنیزدریت. ئاکیم له لای من ئیعترافی کرد که رهفتاره که ی یاسایی نه بووه، ده بویه میره چکۆل له دادگایه کی مه ده نیدا دادگایی بکریت نهک له بهردهم نهنجوومه نیکی سوپاییدا. که چی ئاکیم وێپای ئه وهش ئه وهی به ئه قلدا ناچیت که چ تاوانیکی گه وره ی کردووه. له وهلامی هه موو نا په زانییه کانی مندا ده یگوت:

- ئاخو ئه ئاگری نا به قه لاکه ی منه وه، قه لاکه ی سووتاندم، ده بویه چی بکه م؟ چارم چ بوو یانی ده بویه سوپاسی بکه م؟ ده ستخۆشیم لیکردبا؟

هه رچه نده زیندانیه کانی، گالته یان به ئاکیم ئاکیمیچ ده کرد، پتیا ن پاده بوارد و پتیا ن وابوو ده ماریکی شیتی تیندایه، به لام چونکه ریکوپینک و به سه لیه و کارامه و ورد و لیزان بوو، پیزیا ن ده گرت.

هه موو سنعه تیکی دهستی ده زانی، چیت ویستبا بۆی دروست ده کردیت: قۆنده ره دروو بوو، پینه دۆز بوو، بۆیه چی بوو، نیگارکیش بوو، کهنده کار بوو، دارتاش بوو، قفل ساز بوو. هه موو ئه م کاروپیشانه له زینداندا، له هاو زیندانیه کانی خۆیه وه فیر بوو بوو، رهنگ نه بوو شتیکی دیبا، یه کسه ر و زۆر به باشی تهقلیدی ده کرده وه، ئیدی زه میله و صندوق و له یستۆک و فانۆسی کاغه زینی دروست ده کرد و دهیدا به یه کیک و له شاردای بۆیا ن ده فروشت. جا به هۆی کاره که یه وه هه میشه بریک پاره ی هه بوو، ئیدی فانیله و شوۆرت و بالیفی نه رم و پتویستیانی دیکه ی پی ده کپی. بۆ خۆی جینگه یه کی نه رم و خوشی فه راهه م کرد بوو. ئه ویش له هه مان قاوشی مندا بوو، له سه ره تای زیندانی بوونمدا زۆری مه حبه ت و چاکه له گه لدا کردم.

زیندانیه کانی به ره له وهی بۆ کار و بیگار له زیندانه که ده ربچن، به دوو ریز له بهردهم باره گای پاسه وانیدا (قه ره ولخانه) ده وهستان و

پاسه‌وانان به تفهنگی سواره‌وه بهر و پشتیان لینه‌گرتن. هه‌نگی
ئه‌فسهریکی به‌شی ئه‌ندازه و چاودیری کار و بێگار و چه‌ند
سه‌ربازیک له‌وانه‌ی سه‌ره‌رشتی کاری زیندانییه‌کانیان ده‌کرد
ده‌هاتن. چاودیره‌که زیندانییه‌کانی ده‌ژمارد و ده‌سته ده‌سته بۆ ئه‌و
شوینانه‌ی ده‌ناردن که ده‌بوا کاری تیدا بکن.

منیان ده‌گه‌ل چه‌ند زیندانییه‌کی دیکه‌دا بۆ کارگه‌ی ئه‌ندازه نارد،
ئه‌م کارگه‌یه له دار و ته‌خته دروستکرا بوو، له ناوه‌ندی حه‌وشه‌یه‌کی
که‌وه‌دا بوو پڕ بوو له که‌ره‌سته و تفاعی بیناسازی. کووره‌یه‌کی کان
توانه‌وه‌ی تیدا‌بوو، چه‌ند وه‌رشه و کارگه‌یه‌کی دارتاشی و قفل‌سازی و
بۆیه‌کاریشی تیدا‌بوو. ئاکیم ئاکیمیچ، له کارگه‌ی بۆیه‌سازیدا کاری
ده‌کرد: بۆیه‌ی زه‌یتی ئاماده ده‌کرد، په‌نگی تینکله ده‌کرد و ده‌گرت‌وه،
میز و کورسیانی به جوړی بۆیه ده‌کرد له تو وایه دارساجی راستیه.
به‌ده‌م چاوه‌روانی زنجیر و که‌له‌په‌چه‌ی تازه‌وه، هه‌سته
سه‌ره‌تاییه‌کانی خۆم له‌مه‌ر زیندان، بۆ گێڕایه‌وه. وه‌لامی دامه‌وه :

- هه‌ق به تو‌یه، راسته‌ده‌که‌ی، لێره‌دا خۆشیان به چاره‌ی نه‌جیب‌زاده
و ئه‌سل‌زاده‌دا نایه‌ت، به تاییه‌تی ئه‌گه‌ر زیندانی سیاسی بێ، ئه‌وا خوا
خوایانه ئه‌زیه‌تیان بده‌ن، خراپه‌یان ده‌ره‌ق بکن. هه‌لبه‌ته نابێ
ئه‌مه‌مان بێ سه‌یر بیت! چونکه تو له خۆیان نیت، له‌وان ناچیت: ئه‌وانه
هر هه‌موویان به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه ئێره یان مسکین و خوبزه بوون یان
سه‌رباز، ئیدی چۆن ده‌شیت خۆشیان بوئی؟ جا با ئه‌وه‌شت پیتلیم که
ژیان لێره‌دا سه‌خته، به‌لام سه‌خته‌یه‌کی وه‌ک ده‌لێن له چاو سه‌ختی
ژیانی ئۆردوگا و گرتووخانه ته‌مبیکارییه‌کانی پووسیادا هیچ نییه.
هه‌ندێ له‌و خه‌لکانه‌ی که ئه‌وێتیان دیتووه و له‌وێنده‌ر به‌ر بوون و
ئێستا لێره زیندانیین، زۆر ستایشی ئێره ده‌کهن، ده‌لێن ئێره له چاو
ئێره گرتووخانه‌دا به‌هه‌شته، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کار له‌وێنده‌ر

قورستره و دهلین ئیداره‌ی ئه‌وینده‌ر مامه‌له‌یه‌ک ده‌گه‌ل زیندانیانی
 ده‌ره‌جه‌یه‌کدا ده‌که‌ن (ئیداره‌ی ئه‌وینده‌ر، ئه‌م دیسپلین و زه‌بت‌وپه‌ته
 سوپاییه‌ی ئیره‌ی نییه‌) که زۆر جیاوازه‌ له مامه‌له‌ی ئیداره‌ی ئیره‌.
 گوايه زیندانیان له‌وئ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ له مالى خویان بژین (هه‌لبه‌ته‌ به
 مل گوتیاری چونکه‌ من به‌ خۆم نه‌مدیتووه‌)، جلی یه‌کجوریان پئ له
 به‌ر ناکه‌ن، سه‌ریان ناتاشن، ئه‌گه‌رچی به‌ بۆچوونی من جلی یه‌کجۆر
 و سه‌رتاشین شتیکی زۆر باشه‌، نیشانه‌ی ڕیکوپیکیه‌، دیمه‌نی
 جوانتره‌، که‌چی ئه‌وان هه‌زی لێناکه‌ن. ئیدی کۆمه‌لگه‌یه‌کی هه‌رپه‌مه‌ی
 سه‌یره‌! هه‌موو جۆریکی تێدایه‌؛ سه‌رباز، چه‌رکس، خوانه‌ناس،
 ئه‌رته‌دۆکس، جوتیارانی‌ک که‌ خانه‌واده‌ی خویان به‌جیه‌شتووه‌،
 جوله‌که‌، قه‌ره‌ج و خه‌لکانیکی دی که‌ مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی له
 کوینده‌ره‌وه‌ هاتوون! جا ده‌بی ئه‌م هه‌رپه‌مه‌ سه‌یره‌ پیکه‌وه‌ و وه‌کو
 یه‌ک خیزان و مالبات هه‌لبکه‌ن و بژین، له‌ هه‌مان قاپدا نان بخۆن و
 له‌سه‌ر هه‌مان تخته‌به‌ن بخه‌ون و هه‌یج جۆره‌ ئازادییه‌ک لێره‌ نییه‌:
 پیاو مه‌گه‌ر به‌دزییه‌وه‌ ده‌رده‌ دلیک بکات، ئه‌گه‌ر دوو پولی هه‌بوو
 ده‌بی له‌ پێلاوه‌که‌یدا بيشاپیته‌وه‌، ڕوو ده‌که‌یته‌ هه‌ر لایه‌ک هه‌ر زیندانه
 و زیندان، ئیدی له‌م حاله‌دا پیاو به‌ ده‌ست خۆی نییه‌ بیر له
 سه‌رکێشی و کاری خراپ ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌م شتانه‌م به‌ لاوه‌ تازه‌ نه‌بوون، پيشتریش ده‌مزانین. هه‌زم
 ده‌کرد پرسیا‌ری میچه‌ره‌که‌ی خۆمان له‌ ئاکیم ئاکیمیچ بکه‌م. ئیدی
 ئاکیم هه‌یچی لێنه‌شارده‌وه‌، له‌ سیری تا پیا‌زی بۆ گیرپه‌مه‌وه‌، ئه‌له‌هه‌قی
 قسه‌کانی زۆریان دله‌نگ و نیگه‌ران کردم!

ئیدی ڕیکه‌وت وا بوو دوو دانه‌ سالی ته‌واو له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتی
 ئه‌م ئه‌فسه‌رده‌ا بژیم. ئه‌وه‌ی ئاکیم ئاکیمیچ بۆی گیرپه‌مه‌وه‌، هه‌ر
 هه‌مووی مووبه‌موو وا ده‌رچوو. ئه‌م ئه‌فسه‌ره‌ مرقشیکی به‌دخوو،

تونده ته بیعت و ترسناک بوو، به تاییه تی که دهسه لاتیکی په های به سهر نزیکی دوو سهد مرقفه وه هه بوو. زیندانییه کانی به دژمنی شه خسی خوی ده زانی، دیاره نه مه خه تا و هه له یه کی زور ترسناک بوو. کابرایه ک بوو تا بلتی جینگن، هه له شه، سهره رق و دلره ش، که توپه ده بوو، نه گهر به پیکه وت چاکه و پیاوه تیه کی هه با، نه وه شی به ناوا ددها.

هه ندی جار که توپه ده بوو، وه کو چوڼ بزمیک له ناکاو، له نیوه شه ودا بته قیته وه به و ناوایه دهیدا به سهر زیندانه که دا، نه وسا وای به حالی نه و زیندانییه ی له سهر پشت نووستیا یان به سهر لای چه پدا خه وتبا، یه کسه ده چوه سهری و دهیگوت: ده بین له سهر لای راست بنووی، نه وه فرمانی منه. زیندانییه کان هه م پقیان لی بوو و هه م لیتی ده ترسان. ده موچاویکی سووری ترسناکی هه بوو. هه موو زیندانییه کان ده یافزانی که میچه به ته واوه تی ملکه چ و گوپرایه لی فرمانانی (فدکا) ی نوکه ر و خولامی خویه تی، سه گیک ی هه بوو ناوی (تریزورکا) (۴) بوو، نه م سه گه ی زور خو شده ویست، که سه گه که ی نه خو ش که وت، خه ریک بوو له هه ژمه تاندا شیت بیی. که (فدکا)، پنی راگه یاند له نیو زیندانییه کاندا یه کیک هه یه سهر له به یتالی دهر ده کات و زور نه خو شی قورسی چاک کرد و وه ته وه، یه کسه نه و زیندانییه ی بانگ کرد و گوتی:

- فریام بکه وه، تریزورکا م بق چاره بکه، نه گهر چاره ی بکه یت و چاک بیته وه زیپ و زیوی دنیات دده می.

نه و پیاوه، جووتیاریکی سیبیریایی زیره ک و به ناوه ز بوو، نه له ه قی به یتالیکی زور باش بوو، به لام به ر له هه ر شتیک جووتیاریکی فیل باز بوو. دوی چه ندین سال، پاش نه وه ی نه م

مهسه له يه كړن بوو، به ته واوه تی بیر چووه وه. ئه م به يتاله به م جوړه
بؤ هاوړېكانی گټړا بووه وه:

- سه گه كه له سهر قه نه فیه ك ړاكشا بوو، بالیفیكي نهرمی سپی له
ژیر سهر دا بوو. ته مه شایه كي تریزوركام كرد. یه كسهر زانیم توو شی
هو و ئیلتیهاب بووه، پټویستی به وه یه خوینی بهر بدرئ، پټویستی به
حه جاماته و دلنیا بووم كه ده توانم چاره ی بكه م، به لام له دلی خودا
گوتم: 'باشه ته قوتویی؟ ههنگی من چی بكه م؟' ئیدی به میچهرم گوت:
'نه خیر قوربان، زور درهنگ منت ټاگادار كردوه، ئه گهر دوینی یان
پیړئ بانگتنان كردبام، ئیستا چاك بوو بووه وه، به لام تازه درهنگه، كار
له كار تراز اووه، هیچم له ده ست نایه ت، فایده ی نییه هه ر ده تویی!'.
ئیدی تریزوركا تویی.

جاریك بؤیان گټړا مه وه كه یه كینك له زیندانیه كان ویستویه تی
میچهر بكوژیت. ئه م زیندانیه چه ندين سال بووه له زینداندو بووه،
پیاویك بووه ملكه چ و گوړپرايه ل، له بیدهنگی و كه مدویدا به ناوبانگ
بووه: ته نانه ت به گیلو كه و شیتو كه یان داناوه. به شی خوی
خوینده واری هه بووه و شه و پوژ خه ريكی خویندنه وه ی ته وړات
بووه. ده یانگوت كه زیندانیه كان هه موو ده نوستن، له نیوه شه و دا
هه لده ستا و مومیكي چكوله ی داده گیرساند، ده چووه نزيكي سوپاكه و
ته وړاته كه ی ده كرده وه و تا به یانی خه ريكی خویندنه وه ده بوو.

پوژيک له پیز دپته ده رئ و به مائور و سهرپه رشتیاری
كاروباری زیندانه كه ده لیت، ناچیت بؤ كار و بیگار. ئه م خه بهر ه گه ییه
میچهر، به راده یه ك توره بوو كه یه كسهر به خوی بؤ زیندانه كه هات.
زیندانیه كه كه پیشوه خته پارچه كه رپو و چيكي ئاماده كرد بوو و
شارد بوو یه وه، هه ر كه میچهری بینی یه كسهر بهر ه و پرووی پویی و
كه رپو و چه كه ی خیاندي، به لام بهر ی نه كه وت. زیندانیه كه گیرا،

دادگایی کړا، بڼو چهند ساتنیک خرایه ژیر جلد و شه لاقکاری، دواى
 نهوه برا بڼو خسته خانه، دواى سڼ دانه پوژ مرد. له سهره مه رگدا
 گوتېووى پقى له کهس نییه، هر حزی کرد بوو عه زاب بکیشیت،
 بازار بچیژیت، ویرای نهوهش سر به هیچ نایین و دیانه تیک نییه.
 نهله قی که له زینداندا ناوی ده هات زیندانییه کان به خیر و به ریزه وه
 ناویان ده برد و یادیان ده کرده وه.

له و کاته دا که پتوهند و زنجیره کانیان ده گوریم، پتوهند و زنجیری
 تازه یان لڼ ده به ستم، چهند کیژوله یه کی چوره کفروش یه که له دواى
 یه که خویان به کوره که دا کرد. نه مانه زوره یان مندا ل بوون، ده هاتن
 بڼو فروشتنی نه و کولیزه و چوره کانه ی دایکیان بویان ناماده ده کردن.
 تا که وړه ده بوون نه مه کاریان بوو، به که وړه ییش هر سهری
 زیندانیان ده دا، به لام بڼو شت فروشتن نا، همیشه یه کی که له وانه ت له
 ده ورو به ری زینداندا ده بینى. هندی ژنى به میردیش له نیتو
 چوره کفروش که کان و نانفروش که کانداه بوون، هر چوره کی که به دوو
 کوپیک بوو، یانی هر زان بوو، بویه زوره یی زیندانییه کان ده یان
 کړی.

جاریکیان زیندانییه کی دارتاشی سهر بوزی ده موچاو سووری
 پوه خوشی ده به پیکه نینم بینى، نه زیندانییه دارتاشه، گالته و
 سو عبته تی ده گهل کچوله چوره کفروش که کانداه کرد. بهر له هاتنی
 نه وان ده سه سرپکی سووری له ملی ئالاند. پاش که می که ژنیکى
 قه له وی ده موچاو کونج له پتو ه گیی، سه به ته که ی له سر میزی
 کاری دارتاشه که دانا، دارتاشه که به دم بزه یه کی پر له متمانوه لینی
 پرسى:

- دوینی دیار نه بویت؟

ژنه که، به جور نه توه گوتی:

- من هاتم، به لām تو له هیچ کوښهک دیار نه بوویت.

- هاتین، به لām پاشان بۆ شویننکی تریان بردین، نه گینا به کترمان
هر دهبینی، پیرئ هه موو دهسته خوشکه کانت هاتنه دیده نیم.

- کئ و کئ بوون؟

- ماریاشکا، خافروشکا، چیگوندا، دفوگر و شفایاش (چوار کۆپیک
بایی) هاتبوو.

یه کسه له ئاکیم ئاکیمیچم پرسى:

- باشه شتى وا ده بیته؟

ئاکیم، چونکه خۆی پیاوینکی زۆر بیکهرد و داوینپاک بوو، چاوی
داخست و به شهرمه وه گوتی:

- به لئى، هه ندئ جار شتى واش ده بیته، هه ندئ جار ئه و شتانه ڤوو
ده دن، به لām زۆر به که مى. چونکه زۆر زهحمهته، کۆسپى دنیاى
له بهر ده مه، بۆیه زیندانییه کان و یتراى هه موو حورمانینکی سیکسى
زیاتر خوویان ده دایه باده توشى و پاره کانیان له و مهیدانه دا خه رج
ده کرد. زۆر زهحمهت بوو بگه یته ئه و جوړه ژنانه. ده بوا له سه ر
جیژوان و کاته که ی ږیک بکه ون، شویننکی په نا به ده ست یتنن، که
ئه مه له هه موو شتیک ئهسته متر بوو، ده بوا یه پاسه وانه که ئیغفال
بکه ی یان ده مى چه ور بکه ی و به رتیلی بده یتنی که ئه مه نیمچه مه حال
بوو، ده بوا یه پاره یه کی تا ڤاده یه ک زۆر خه رج بکه ی، که چی ویتراى
ئه وه ش هه ندئ دیمه نى ئاشقینیم به چاوی خۆم بینیه، ڤۆژیکیان سى
که س بووین، نارد بوو یانین بۆ که ناری ڤووباری ئارتیش که
کووره ی خشت سوور کردنه وه دا بگيرسیتنین. چه ند سه ر بازیکی
پاسه وانمان له گه ل بوون زۆر نه رمونیان بوون و چاوپۆشیان
لیده کردین، له ڤر دوو ئافره تی له وانه په یدا بوون. یه کی که له
زیندانییه کان، دیار بوو چاوه ږوانی ده کردن، گوتی:

- بۆچی ئەۋەندە درەنگ كەۋتەن؟ لە كۆي بوون؟ لە مالى زفیركوف
 بوون، وا نىيە؟
 يەككىيان بە پىكەننەۋە گوتى:
 - زفیركوف؟ كە شەممە لە مانگ بىرا ھەنگى دەچم بۆ لای
 زفیركوف.

ئەمە پىستىرىن و ناشىرىنتىرىن ژنى پرووى زەۋى بوو. تا خەيال بىر
 بىكا پىس بوو. پىتيان دەگوت چىگوندا (ھەرزانبىي)، دەگەل دەستە
 خوشكەكەي تىرى دا دىفۇگروشفایا (چوار كۆپىك بايى) دا ھات، كە
 لەۋىش پىستىر بوو.

كابرای مېتاز پرووى كىرە ژنە چوار كۆپىك بايىكە و گوتى:
 - ھا، دەمىكە ديار نىت، چىيە دەلنى كەمىك لاۋاز بووى؟
 - بلىم چى، جاران جوان و قەلەۋ بووم، بەلام ئىستە ئەۋەندە لاۋاز
 بووم دەلنى دەرزىم قووت داۋە.

- ھىشتا ھەر دواى سەربازان دەكەۋى؟
 - دە تەمەشا، تۆش ھەمان قەسە و بوختانى خەلكى دەلئىتەۋە! جا با
 دواى سەربازانىش بىكەۋم قەيدى چىيە؟
 - ۋاز لە سەربازان بىتە، دواى ئىمە بىكەۋە كچى باش، پارەمان پىتە.
 ئىدى ئەم زىندانىيە سەرتاشراۋە، پىن بە كۆتوزنجىرە، جىل
 دوۋرەنگە، كە لە ژىر دەستى پاسەواناندا كارى دەكرد بىتە بەرچاۋ و
 بىرى لىتەكەنەۋە.

كاتى كە لە كارەكەم بوومەۋە و پىتيان گوتەم دەتوانم بۆ زىندان
 بگەپمەۋە، كۆتوزنجىريان لىتەستەم، خوا حافىزىم لە ئاكىم ئاكىمىچ
 كىرە و بە پاسەۋانى يەككىك لە سەربازەكان گەپامەۋە بۆ زىندان.
 ئەۋانەي كە بە قۇنتەرات و لەبىر كارىيان دەكرد نەك بە سەعات، ھەر
 كاتى لە كار تەۋاۋ بوان، چاۋەپروانى ئەۋانەي تىريان نەدەكرد و بۆيان

هه‌بوو بۆ زیندان بگه‌پینه‌وه، بۆیه که گه‌ییشتمه‌وه زیندان، چهند زیندانییه‌کی دیکه له پیش مندا گه‌ییشتبوونه‌وه: باشترین پینگه بۆ ئه‌وه‌ی زیندانیان بخه‌یته سه‌ر کار و به‌جددی کار بکه‌ن، ئه‌وه‌یه به قه‌به‌ل و له‌بهر (به قوتنه‌رات) کاره‌که‌یان بده‌یت، هه‌نگی چهندیش کاره‌که قورس بێ، به نیوه‌ی وهختی پتویست ته‌واوی ده‌که‌ن و هه‌نگی ئازادن له‌وه‌ی یه‌کسه‌ر بۆ زیندان بگه‌پینه‌وه بێته‌وه‌ی که‌س ده‌ست بێنێته پتیا‌ن.

چونکه مووبه‌قه‌که بچووک بوو، هه‌موو زیندانییه‌کانی به جاری ده‌هگرت، بۆیه گشت زیندانییه‌کان پتکه‌وه نانیان نه‌ده‌خوارد، ئه‌وانه‌ی له پتیشه‌وه ده‌گه‌ییشتن به‌شه خۆراکی خۆیان ده‌خوارد و هه‌له‌ستان و شوێنه‌که‌یان بۆ زیندانیانی دی چۆل ده‌کرد. ویستم که‌مێک شۆربای که‌له‌رم بخۆم، به‌لام چونکه پتیی پانه‌هات بووم، زۆرم له دهم ناخۆش بوو، نه‌مخوارد، توژی چام بۆ خۆم ئاماده کرد، پاشان ده‌گه‌ل یه‌کیک له زیندانییه‌کاندا، که ئه‌ویش وه‌کو خۆم کۆنه نه‌جیبزاده و خانه‌دان بوو، له سووچیکی میزه‌که‌وه دانیشتم.

زیندانیان، ده‌هاتنه ژووره‌وه و ده‌چوونه ده‌ره‌وه، هه‌یشتا هه‌موویان نه‌هاتبوونه‌وه، بۆیه جیگا زۆر بوو. پینچ که‌سیان، پتکه‌وه له پشت میزه‌گه‌وره‌که‌وه پۆنیشتن، ئاشپه‌زه‌که دوو کاسه شۆربای بۆ تێکردن و تاوه‌یکی گه‌وره‌ی پر له ماسی سووره‌وه‌کراویشی بۆ دانان، بێده‌چوو، ئه‌مانه به بۆنه‌یه‌کی خۆیا‌نه‌وه جه‌ژن بگێرن، بۆیه فراڤینیان له کیسه‌ی خۆیان دابوو پادان، پۆلاندیه‌ک وه‌ژوورکه‌وت و له نزیکی ئیمه‌وه پۆنیش.

زیندانییه‌کی بالابه‌رز به‌ده‌م هاتنه ژووره‌وه‌وه، چاویکی به گشت هاو‌پیکانیدا گێرا و به ده‌نگی به‌رز کوتی:
- من لی‌ره‌ش نه‌بم ده‌زانم چی ده‌که‌ن.

پیاویک بوو له تمه‌نی په‌نجا سالیډا، بالابهرز و توکمه، زیره‌کی و پروخوڅشی به سیمایه‌وه دیار بوو، لڼوه نه‌ستور و شوپړه‌کی دیمه‌نیکي پټکه‌نیناوی به ده‌موچاوی دېدا. له نژیکي نه و گروپه‌وه که چه‌ژنیان ده‌گیرا، دانیش و گوتی:

- پوژتان باش، هیوادارم باش خه‌وتبې؟ بؤچی سلاوه‌که‌م ناسه‌ننه‌وه، ده‌ی هاوړپیانې به‌پړیزي کورسیکیم، عافیتان بیت، نوشی گیانتان بیت، میوان راده‌گرن.

- ئیمه کورسیکی نین!

- زور باشه، که‌واته تامبوډین. برایانی تامبوډینم.

- خه‌لکی (تامبوډ)ش نین، هیچت له ئیمه ده‌ست ناکه‌وئ، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ خوت ده‌عوته بکه‌ی و دابمه‌زړینی، وا چاکه بجیت جووتیاریکی ده‌وله‌م‌ند بدوزیته‌وه‌و.

- قوړه‌ی سکم له برساندا سه‌عاته پټیه‌ک ده‌پوات، پیم نالین نه‌و جووتیاره ده‌وله‌م‌نده کټیه تا خومی بگه‌یه‌نم؟

- بړو بؤ لای گازین، نه‌و بگره و هه‌قت نه‌یت!

- براینه گازین نه‌مېړو خه‌ریکی خواردنه‌وه‌یه. هه‌رچییه‌کی هه‌بی خه‌رجی خواردنه‌وه‌وی ده‌کات!

زیندانیه‌کی دیکه گوتی:

- به لای که‌مه‌وه بیست پوړلی پټیه، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ پاره به‌ده‌ست بیټی، هیچ شتیک له باده فروشی باشتړ نییه، کیمیایه.

کابرا گوتی:

- که‌واته پام ناگرن؟ باشه، خواردنی حکومت ده‌خوم.

- بؤچی ناچپته لای نه‌و دوو به‌پړزه چا بخوږیته‌وه؟

زیندانییه کی دیکه ی خه مبار له سووچینکا دانیشتبوو، له وه پیتش
تاقه وشه یه کی له زار دهرنه چوو بوو، به دهنگیکی که رخ و خه مناک
گوتی: ئو به پیزانه به چی ده زانن؟
- دوو خانه دان و ئه رستوکرانی لیکه وتوون، ئیستا حالیان له حالی
ئیمه باشتتر نییه.

زیندانییه لیو ئه ستوره که، به پرووگه شی پروانییه ئیمه و گوتی:
- زۆرم حز له کوپن چایه، به لام پرووم نایه داوا بکه م، ئه وه ندهش
نه فسنزم نیم

به ئاماژه ی دهست ده عوه تم کرد و گوتم:
- فهرموو، ئه گهر حزت لیته وهره چا بخۆره وه.
له میزه که ی ئیمه هاته پیشه وه و گوتی:
- چۆنم حز لی نییه؟ کئ هیه حزی له چا نه بیت؟
زیندانییه گرژ و خه مناکه که هه لی دایه:
- ته مه شای ئه مه! که له مالی خۆی بوو شوڤرای پروون و نانی
جۆیشی به ته واوه تی دهست نه ده که وت، که چی لیتره، له زینداند، ده بی
چا بخواته وه، وه کو ئه وه ی ئه رستوکران (نه جیبزاده) بی!
لیم پرسى:

- بۆچی لیتره که س چا ناخواته وه؟
هیچ وه لامیکی نه دامه وه. ههر به پیاویشی نه زانیم.
- کولیره ی سپی، کولیره ی سپی! یه که م سفتاح.
زیندانییه کی گهنج کۆمه لیک کولیره ی سپی و چۆره کی به
پستیکه وه کرد بوو، دابووی به شانی دا و به ژووره کاندایه گئیرا
و ده یفرۆشت.

ئەو ژنەى كە ئەم كولتزانەى دەدايە تا بۆى بفرۆشیت، لە ھەنبەر
ھەر دە كولتزانەدا، كولتزانەىكى دەدايە بۆ خۆى، ئىدى لەسەر ئەم
كولتزانە دەژیا.

بەدەم بانگى: كولتزانەى بچووك! كولتزانەى بچووك! خۆى بە
موبەقەكەدا كرد و پاشان لەسەرى پۆیى:

- كولتزانەى بچووك، كولتزانەى مۆسكو، گەرم و نەرمە، حەزم دەكرد
خۆم ھەموویم خواردبە، بەلام پارەكەم دەرى ناھیتىن. دەى كۆپنە
فریا كەون، تەنیا يەك كولتزانە ماو، كى داكى خۆى خۆشدەوئى با
بىكریت، بە یادى دایكىیەو، نۆشى گيانى بكات.

بەو قسەى ھەموانى ھیتایە پێكەنین و چەند كولتزانەىكىان لێكپى.
ئەوسا گوتى:

- گازین خەرىكى خواردنەو، زۆر سەرخۆشە! ئیشىكى باش
ناكات! ئەمۆ پۆژىكى لەبار نىيە، كاتىكت زانى ھەشتچاو (مەبەستى
مىجەرە) خۆى كرد بە ژووردا، ھەنگى چى دەكات؟

- دەیشارینەو، سەرخۆشە؟

- بەلى، فول سەرخۆشە، پىس ھاپوژاوە. شەپ بە داروبەرد
دەفرۆشیت. ھەر كەسىكى دەست بكەوئى بە گژیا دەچیت.

- كەواتە كار دەكاتە شەپەمست.

لە پۆلاندییەكەى تەنیشت خۆمەو، پرسى:

- ئەوە باسى كى دەكەن؟

گوتى:

- باسى گازین دەكەن، ئەمە زىندانىيەكە كە بادەفرۆشى دەكات..
ھەر كاتى شتىكى قازانچ كرد و پارەىكى دەستكەوت، تا دوا كۆپىك
دەخواتەو. كە دەخواتەو، ئىدى دەبى بە دپندەيك لەو گۆرە.
تەبىعەتى ئاگرینی سەردەكات. بەلام بەر لەوێ بخواتەو و

سەرخۆش بېي، پياويکه هيدى و هيمن و بيوهى، بهلام که
خواردبيوه ئيدى له دهست دهردهچيت، دهست دهادته کيترد و
پهلامارى خه لکى دهادت و دهين فريا بکون و کيزدهکەى لئ بيهن.
- چۆن دهتوانن لئى بيهن؟

- ده دوانزه کەس به سهريدا دهرژين و ئهوهندهى ليدهدهن تانيوه
گيان دهبيت، ئيدى دهکوي و له هوش خوى دهچيت. که بورايه وه و
بوو به جهنازه ههنگى لهسەر تهخته بهندهکەى (تهختهخه) پالى
دهخن و پالتوکەى خوى پيدا دهدهن.

- باشه ناترسن بمریت؟!

- ئه و ليدانهى لهو دهرديت، له هەر کهسيكى تر بدریت بيگومان
پۆح دهرنابات، بهلام ئه و گيانسهخته، له پاده به دهر بههيز و پته وه،
له م زيندانه دا کەس لهو بههيزتر و پتهوتر نيه، دواى ئه وه موو
تيهه لدان و دارکارييه، سبهى بهيانى هينده چالاک و گورجوگۆل له
خو پادهبيت وهکو ئه وهى نهباى ديي و نه باران، وهکو ئه وهى هيچ
شتى پرووى نه داي.

له پۆلاندبييه کم پرسى:

- ئه رى بيزهحمهت، پيم نالئى ئه وانه که نانى خويان دهخۆن و من
چاي خۆم دهخۆمه وه، بۆچى چاويان له چايهکەى منه، بۆچى
ههسووديان به من ديت.

- مهسه له چايهکە نيه، هيچ پهيوه ندييهکى به چايهکە وه نيه، پقيان
له خۆته: تۆ نهجييزاده نيت؟ يانى لهوان ناچيت. بۆيه ههز دهکەن
بته زينن و شه پت پى بفرۆشن و بهگرتا بين، تۆ چاوه پوانى شتى
خراپتر بکه. ژيانى ئيمه ليره دا زۆر سهخت و دژواره. ئهگەر ژيانى
زيندانبييه کان سهخت بى، ئهوا ژيانى ئيمه مانان دووجار سهخته، هه
وهکو زيندانى و ههه وهکو نهجييزاده، بۆيه دهين زۆر به سهبر و

هوسه له بين تا دهگل هم ژيانه دا پايين، خووی پتوه بگرين.
 دلنيابه به هوی هم خوراک و چايه وه که به خوت دهیکړی،
 سهریه شوی زورتوت بۇ دهنينه وه، خو زور کهسی دیکهش خوراک و
 چای تاييه تی خویان هیه، همه بۇ ئهوان ئاساييه، به لام بۇ تو
 ئاسایی نییه.

پولاندييه که هو قسه يه ی کرد و ههستاو پویي. دواي چهند
 دهقيقه يه که قسه کانی هاتنه دی.

پهراویز:

- ۱- فارتیکوليتا نبوست: هم وشه يه هيچ مانايه کی نییه. زيندان ييه که
 وای دهزانی وشه يه کی فهره نسييه و مانای خوشره فتاری دهگه يه نی،
 بویه بهرده وام به ته شەر و تهلقيزييه وه بهو مانايه به کاری دینا.
- ۲- (کاجان) هيچ ته يریک بهو ناوه وه نییه. وشه ی کاجان له هه ندي
 زمانی پوژهلانيدا به مانای شا يا مير دیت.
- ۳- "نیفاليد" وشه يه کی سه روگوئ شکیترای فهره نسييه له
 (ئه نفاليد) وه وهرگيروه، به مانای "نوقستانی جهنگ" دیت.
- ۴- کفاس خواردنه وه يه که له خوساندنی نانی رهش و ئاردی جو
 دروست دهکړی.

«۳»

ههسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۲

هیشتا (م. کی) (۱) - ئەو پۆلاندییەیی که باسم کرد- به ته‌واوه‌تی نه‌گه‌یی‌بووه ده‌ری که گازین به لاره‌لار خۆی به مووبه‌قه‌که‌دا کرد. فوول سه‌رخۆش بوو، زۆرم به لاهه سه‌یر بوو، که به پۆژی پووناک ئەو دیمه‌نه له زیندانه‌دا ببینم، به تاییه‌تی له کاتی‌که‌دا که ده‌بوا هه‌موو زیندانییه‌کان بۆ کار و بیگار بپۆن، که کابرای میجهر یه‌جگار به زه‌بتۆره‌بت و سه‌ختگیر بوو، زۆر جار له‌ناکاو خۆی به ژوور و قاوشه‌کاندا ده‌کرد، ئەمه سه‌رباری ئەوه‌ی ئەفسه‌ره‌که‌ی ژیر ده‌ستی شه‌و و پۆژ خه‌ریکی پاسه‌وانی بوو، بۆ ساتیکیش زیندانه‌که‌ی به‌جی نه‌ده‌هیشت، ئەمه جگه له پاسه‌وان و ده‌ره‌جه‌داران و چاودێرانی ناو زیندانه‌که که چاوپۆشیان له که‌مترین سه‌رپێچی نه‌ده‌کرد. بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆرم پتۆیست بوو تا له‌م جۆره رووداوانه، که له

سەرەتادا وەکو لەگەز و مەتلان بوو بە لامووە، تیبگەم و بچمە
بەنج و بناوانی و پێشەیان بدۆزمووە.

پێشتر باسی ئەوێ کرد کە زۆربەی هەرە زۆری زیندانییەکان
هەر یەکە و کاروپیشەیهکی دەزانی، هەلبەتە ئەم کار و کارکردنە
زادەی پێوستییەکی ئاسایی بوو. ئەو کاتانەی کە لە بیگار و کاری
حکومەتی دەبوونەو، بۆ خۆیان کاریان دەکرد، هەم کاتەکانیان
بەسەر دەبرد و هەم پارەیه‌کیشیان بە دەست دینا. خەلکی زیندان
پارەیان جگە لە ئازادی لە هەموو شتیکی دی خۆشتر دەوی. بگرە بە
هاوتای ئازادیی دەزان، زیندانی کە چەند کوپنکیکی لە گیرفانی خۆیدا
شک برد زۆر دلخۆش دەبێت، بە پێچەوانەشەو ئەگەر پارە ی نەبێت
هەمیشە پەست و خەمگینە، هێندە بێزار و ناوێم دەبێت، لەگینە لە
پێناوی تۆزە پارەیکدا تاوانی گەورەش بکات. هەرچەندە پارە لە
زینداندان ئەو بایەخە گەورەیه‌ی هەبوو، لە دلی زیندانییەکاندا شیرین
بوو، بەلام زۆریش لە لایان نەدەمایەو، چونکە پاراستن و پاشەکەوت
کردنی یەجگار ئەستەم و قورس بوو. چونکە یان لێیان دەگیرا و
دەستی بەسەردا دەگیرا، یان لێیان دەدزرا. مێچەر کە لە ناغافلدا بۆ
تەحەری ژوور و قاوشەکان دەردەچوو، هەر کە زانییای زیندانییەکان
کەمێک پارە ی پاشەکەوت کردوو یەکسەری دەستی بەسەردا
دەگرت، هەنگی ئەو پارانە بۆ چاککردنی خواردنی زیندانییەکان
تەرخان دەکرا، چونکە ئیدارە ی زیندان هەر پارەیه‌کی لەو بابەتە ی بۆ
هاتبا، بۆ چاککردنی خۆراکی زیندانییەکان تەرخان دەکرد. خۆ ئەگەر
مێچەریش پە ی بە شوێنی پارەکانیان نەبردایە، ئەوا زۆربە ی کات
دەدزرا. مەحاله زیندانییەکان متمانە بە کەسێک بکات و دلی بیت پارە ی
خۆ ی لا دابێت. بەلام وێرای ئەوێش زیندانییەکان ئاخیری پێگە یەکیان
بۆ پاراستنی پارەکانیان دۆزییەو. پیرەمێزێک هەبوو سەر بە یەکیک

له ئایینزاکانی شاری فیاتکا(2) بوو، ئەمە پەنای برد بوو دەفەری ستارودوب، ئیدی ئەم پیرەمیزە پاشەکووتی زیندانییەکانی هەڵدەگرت و دەشاردەو. حەز دەکەم بە چەند وشەیەک باسی ئەم پیاوێ بکەم: پیاویەک بوو لە تەمەنی شەست سالیان، لاواز، کورتەبالا، سەری ماشووبرنجی تەواو بوو. کە یەکەم جار دێم زۆری سەرنج پراکێشام، لە هیچ شتێکدا لە زیندانییەکانی دیکە نەدەچوو. نیگای هێندە مەنگ و ئارام و پڕ ئاستی و ناسک بوو، کە حەزم دەکرد بەردەوام تەمەشای چاوە ساف و گەشەکانی بکەم. زۆر جار قسەمان دەگەل یەک دەکرد، بە دەگمەن پیاوی وا دلپاک، نەفسبەرز و خوشخوو، جوانپەتارم دیتوو. ئەم پیاوێ بە هۆی تاوانیکی گەورە و ترسناکەوه حوکم درابوو و بە بێگاری هەوالەیی تاراوگە کرا بوو. ژمارەیەک لە هاوڕێکانی لە ستارودوب (دەفەری چەرنیجوف) هەلگەرابوونەوه و بوو بوون بە ئەرتەدۆکسی. حکومەت بە هەموو توانایەکی خۆیەوه هانی داوون لەسەر ئەو پێبازە بەردەوام بن و هەموو یاخییەکانی دیکەش بێتێتە سەر هەمان پێگا. ئیدی پیرەمێرد دەگەل توندپەوانی دیکە ئایینزاکەدا لێ دەبێت بەرگری و داکۆکی لە (ئایینە کۆنەکە) بکەن. کە حکومەت دەکەوتێتە دامەزراندنی کلیسایەکی ئەرتەدۆکسی لە شارەکهیان، ئاگر بە کلیساکەوه دەنێن و دەیسووتێن. ئیدی بە هۆی ئەو کارەوه، یارۆی پیرەمێرد دەگیرێت و پەوانەیی تاراوگە و زیندانی سیبیریا دەکێت. ئەم پیرەمێردە پیاویکی دەولەمەند بوو، خەریکی بازرگانی بوو. ژن و منداڵەکانی خوشدەویست، بەلام وێرایی ئەوەش بەو پەڕی و رەبەرزێ پێگای تاراوگەیی گرتە بەر، پێوابوو ئەم پەنج و زەحمەتە لە پێناوی باوەڕەکەیدا (ئایینە کۆنەکە) دەکێشێت و ئەمەیی لە گیان خوش بوو.

پیاو، پاش ئووهی ماوهیک دهگهل ئەم پیره مێردا بەسەر دەبات،
 بە ناچارى لە خۆى دەپرسیت: ئەم پیاو چۆن توانیویەتى یاخی ببێ،
 بەگژ حکومەتدا بچیت؟ چەند جارێک ویستم باسی ئایینەکەیم بۆ
 بکات، خۆى دەدزییەو، باسی ئایینەکەى نەدەکرد، بەلام هیچ
 قەلسى و تورەییەک لە وەلامەکانیدا نەبوو. کەچی وێرای ئەوەش
 ئاگرى لە کلێسایەک بەر دابوو و سووتاند بوو، هەرگیز حاشای لەو
 کارە نەدەکرد: قەناعەتى تەواوى بەو هەبوو کە ئەم تەوانەى یان
 خۆى گوتهنى ئەم شەهاده تکارییە (العمل الاستشهادی) مایەى
 سەرەرزى و شانازى خاوەنەکەىەتى. زۆرجار پرسیارم لێدەکرد و
 دەمویست قەسەى لێدەریتم و لەو رێگەىووە زیاترى بناسم، بەلام
 بێهوودە. قەت پۆژى لە پۆژان لووتبەرزى و فیز و دەعیە و
 خۆپەسەندیم لێى نەبینى. زیندانییانى دیکەشمان لەگەل هەبوون کە
 سەر بە هەمان ئایین و ئایینزای ئەرته دۆکسى بوون، زۆربەیان
 خەلکى سیبیریا بوون، ئەمانە زیرەک و زیتەل بوون وەکو زۆربەى
 جووتیاران. ئەمانە حەزبان لە مشتومر و گەنگەشە و موناقلەشە بوو،
 هەلبەتە بە شتوازی خۆیان، کوێرانە پابەندى ئایینەکەى خۆیان بوون
 و بە ئاشکرا حەزبان لە موناقلەشە بوو. بەلام عەیبیان زۆر بوو! لە
 رادەبەدەر لووتبەرز و فرناخ و خۆپەسەند بوون، رێک بە پێچەوانەى
 هاوێی پیره کەمانەو کە لە هیچ شتیکدا لەوان نەدەچوو. هەرچەندە
 زۆر لەوان پتر شارەزای ئایینەکە بوو، لەوان پۆشنبیرتر و
 خوێنەوارتر بوو، بەلام هەمیشە خۆى لە باس و گەنگەشەى ئایینى
 دوور دەگرت، تەبیەتەنەرم، خۆشخوو، پووخواش بوو، هەمیشە شاد
 و دەمبەپێکنین بوو، بەلام پێکنینەکەى وەکو پێکنینى زیندانیه کانی
 دى ناخۆش و تەوسامیز نەبوو، بەلکو نەرم و خۆشنەوا بوو، زیاتر
 لە پێکنینى مندالێکی بێگەرد دەچوو، کە دەگەل سەرە سپیەکیەیدا

زۆر ده گونجا. (پهنگه نه گهر بلېم كه سايه تې پياو له ميانه ي
پيگه نينه كه يوه دهناسرېت بكا ته زېده پړوي و بچوونيكې هه له بې،
به لام نه وه ي من سه رنجم داوه نه وه يه كه پيگه نينې پياوې باش
خوش و دلگيره، پيگه نينې پياوې خراپ و دلېرش به پيچه وانه وه يه)
زېنداننېه كان زوريان پړزي هم پيره ميژده ده گرت، به لام نه مه توو شي
له خوبايې بووني نه كرد بوو. زېنداننېه كان پتيان ده گوت (باپيره)، قهت
هه ستيان بريندار نه ده كرد، دليان نه ده پره نجانده، ههنگې زانيم كه هم
پيره ميژده چون توانيو يه تي كاريگه رييه كي زور به سه ر په پيره واني
ثايننه كه يوه په يدا بكا ت. هه رچه نده هم پيره ميژده، به پواله ت
وره به رز و نارام و پروخوش بوو، گوئي به دژوا ري ژيانې زېندان
نه ده دا، به لام دهر د و نارازيكې به سوچ له ناخيدا شه پولي ده دا و
هه ولي ده دا هم دهر د و نارازه په نهانه ي خوي له هه مان بشاري ته وه.
من به پيگه وت په يم به م نارازه په نهانه ي برد. له بيرمه شه ويكيان،
نزيكې سعات ستي به ره به يان له خه و رابووم، گويم له دهنگي
گريانيكي سووك بوو. ته مه شاي ده ورو به ري خوم كرد، سه یرم كرد
پيره ميژده كه له پال سوپا كه دانېشتو وه و (هه مان سوپاي كه پېشت
نه و كابر ايه ي ويستي ميچر بكوژيت له پاليدا نوژي ده كرد) و
ده ستنوسى كتيبه ثايننېه كه ي خوي ده خوينده وه. گويم ليوو به دهم
گريانه وه ده پارا يه وه: "خودايا پشتم تيمه كه! خودايا هه توي په ناي
بيپه نايان! خودايا ورم بده يه، مندا له چكو له داماوه كانم، مندا له
كلوله كانم! نه ي ناريز ترين ناريزانم، جاريكي دي كه هه رگيز ناتان
بينمه وه،" مه گهر هه ر خوا خوي بزاني ههنگې چه ند م خه م لي خواردا.
ئيستا هم پيره ميژده بوو بوو به نه ميندار و بانقي پار ه ي
زېنداننېه كان. له زېندانه كه دا وا باو بوو-مه گهر خوا بزاني له به رچي؟-
كه كه س ناتواني دزي له پيره ميژده بكا ت. ده يانزاني نه و پار ه و

پاشه‌که‌وتانه له شوینتیکدا ده‌شاریت‌ه‌وه، به‌لام که‌س نه‌یتوانی بوو ئه‌و شوینه بدوژیت‌ه‌وه. کاتی که‌ت‌ه‌واو له یه‌کدی نزیک بووینه‌وه به‌خوی په‌ناگه‌ی پاره‌کانی به‌من و پۆلاندیی‌ه‌که‌ نیشاندا، بیری له‌شتیکی سه‌یر کردبووه‌وه، له‌نیو یه‌کیک له‌و عامودانه‌وه که‌ به‌سفتی و به‌چوار ده‌وری زیندانه‌که‌دا داکوترا بوون و ه‌ساری زیندانه‌که‌یان پیکه‌ینا بوو، لقیک ه‌اتبوو ده‌رئ، ئه‌گه‌ر به‌سه‌رپیی سه‌یرت کردبا واتده‌زانی به‌عاموده‌که‌وه به‌ستراوه و مه‌حاله ده‌ربه‌ینری یان لیتی بکریته‌وه، به‌لام له‌راستیدا به‌ئاسانی ده‌رده‌هینرا و ده‌خرایه‌وه شوینی خوی، هه‌لبه‌ته‌ بۆشاییه‌ک له‌نیوان عاموده‌که‌ و لقه‌که‌دا هه‌بوو. ئیدی باپیره ئه‌م بۆشاییه‌ی کرد بوو به‌قاسه‌ی پاره‌کان و که‌س مه‌زنده‌ی بۆ نه‌ده‌چوو.

جا ئیستا با بیمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆم. باسی ئه‌وه‌م ده‌کرد که‌ زیندانییه‌کان بۆچی پاره‌یان زۆر پینه‌ده‌ما؟ زیندانی پاره‌ی زۆر له‌لای خوی گل ناداته‌وه، نه‌ک ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاراستن و هه‌لگرتنی زه‌حمه‌ته، به‌لکو له‌به‌ر وه‌زع و حاله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ تاییه‌تییه‌که‌شیان، بابای زیندانی به‌ته‌بیعه‌ت تامه‌زرو و تینوی ئازادییه‌! زۆرجار ناچاره‌ سال به‌سال، بیته‌وه‌ی که‌مترین ئومیدی به‌ئازادی هه‌بی، درێژه به‌م ژیا‌نی ئه‌ساره‌تی دوور له‌ئازادییه‌ بدات. جا له‌م حاله‌دا نا‌هه‌قیه‌تی بیر له‌وه بکاته‌وه، به‌هر نرخ‌ بووه، ئه‌گه‌ر بۆچه‌ند ساتیکیش بووه له‌ریگه‌ی باده‌نۆشیه‌وه، خه‌می خوی به‌بادا بدات؟ پیاو زۆری پی سه‌یره که‌ خه‌لکانیک ده‌بینی به‌دل و گیان، به‌سه‌بر و هه‌وسه‌له‌یه‌کی زۆره‌وه، شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر کار، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رچییه‌کیان به‌ره‌نجی شان و ئاره‌قه‌ی ناوچه‌وان و به‌ماوه‌یه‌کی زۆر په‌یدا کردووه، له‌یه‌ک پوژدا و به‌که‌ره‌تیک تا دوا قروش له‌پای باده‌نۆشیدا دابنن! ئه‌وسا سه‌ر له‌نوی تیه‌له‌ده‌چنه‌وه و شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر کار و چه‌ندین

مانگ چاوه‌پوان ده‌کەن تا کات و وهختی بۆنه‌یه‌کی تازه دیتە پیشی. هه‌ندێ له زیندانییه‌کان مه‌راقیان جلی جوان و ناوازه‌یه، پاره‌کانیان ده‌دایه پانتۆلی عه‌نتیکه، چاکه‌ت، پالتۆی سیبیریایی، به‌لام له هه‌موو شت زیاتر چه‌زبان له کراسی هندی ده‌کرد، چه‌زبان له پشتینی چه‌رمی ئاو‌زوونه‌دار ده‌کرد.

شیکی‌پۆشان، له بۆنه و جه‌ژناندا (3) جوانترین جلکی خۆیان له‌به‌ر ده‌کرد: خۆزگه ده‌تبین چۆن بۆ خۆ نواندن ئه‌م ژوور و ئه‌و ژووریان ده‌کرد! هه‌نده دلیان به جله تازه و جوانه‌کانیان خۆش بوو ده‌تگوت منداڵن. ئه‌له‌ه‌قی زیندانیان له زۆر شتدا منداڵی گه‌وره‌ن. جا ئه‌م هه‌موو جله تازه و جوانانه کوتوپر نه‌ده‌ما، زۆرجار له هه‌مان پوژی کړینیدا، بۆ ئیواره‌که‌ی دیار نه‌ده‌ما، یانی خاوه‌نه‌کانیان یا ده‌یان‌خستنه په‌ه‌نه‌وه یان تالانفرۆشیان ده‌کرد یان لێیان ده‌دزرا. دیاره بۆنه و ئاهه‌نگ و جه‌ژنه‌کان کاتیان دیار بوو، ئیدی یان جه‌ژن و ئاهه‌نگه ئایینییه‌کان بوو، یان جه‌ژن و بۆنه‌ی له دایک‌بوونی شه‌خسی (4) بوون. ئه‌و که‌سه‌ی جه‌ژنی له دایک‌بوونی خۆی ده‌گێرا، که وه‌کو هه‌میشه به‌یانی له خه‌و هه‌لده‌ستا، مۆمیکێ دیتا، له‌به‌رده‌م په‌یکه‌ری مریه‌می پاکیزه‌دا دای ده‌نا و ئه‌وسا نوێژ و نزا و دوعای ده‌کرد و هه‌نگی جوانترین جلی له‌به‌ر ده‌کرد و ده‌چوو، خواردنی تاییه‌تی له کیسه‌ی خۆی به‌پادان ده‌دا. گوشت و ماسی، ده‌کپی و ئیدی به تاقی ته‌نیا وه‌کو گاجووت به‌ر ده‌بووه خواردن، به ده‌گه‌من هاوڕێیه‌کی خۆی بۆ ئه‌م بۆنه و ئاهه‌نگه ده‌عوته ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی مێ ده‌بوو ئه‌وجا تۆره‌ی مه‌ی و باده ده‌هات: زیندانی به‌که‌یفی دلی خۆی ده‌یخوارده‌وه، مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، ئه‌وجا به لاره‌لار ده‌که‌وته گه‌پان به ژووری قاوشه‌کاندا، به‌ده‌م پێک‌دنه‌وه به‌سه‌ر هه‌ر شتی‌که‌دا که هاتبا پێگه‌ی ده‌که‌وت و ده‌یویست به هه‌موو هاوڕێکانی

نیشان بدات که سهرخوش و مهسته، تا پیز و حورمه تی بگرن.
 چونکه گهلی پووسی به شیوهیهکی گشتی هاوسۆزی دهگه ل خه لکی
 مهستدا دهنوینن. به لام له زینداند، ههستی زیندانیان له ههنبهر
 مهستاندا زیاتر پیز و حورمه ته نهک سۆزداری. مهستی و بادهنۆشی
 له زینداند جۆره نیشانهیهکی ئهرستوکراتییه. ئیدی ئهم زیندانییه ههر
 کاتی ئارهزووی شادی و گۆرانی کردبا، مۆزیکژهنیکی بانگ دهکرد و
 پارهی دهدايه که موسیقای بۆ لێیدا. جا له زینداند کابرایهکی
 پۆلاندیمان دهگه ل بوو که له عهسکه ری ههلاتبوو، کورته بالایهکی
 ناشیرینی په زاقورسی به دغه سال بوو، به لام که مانچه ژهنیکی باش
 بوو، هه میشه که مانجه که ی پێبوو. ئهم پیاوه جگه له که مانجه ژهنی
 هیچ کاریکی تری نه دهکرد. جار جار له پێگهی ئهم که مانجه ژهنیه وه
 پارهیهکی که می پهیدا دهکرد و ههر زیندانییهکی مهست دهیتوانی به
 کرێی بگریته و گوێ له ئاههنگ و ئاوازه شاد و پۆح بزۆینهکانی
 بگریته. ئیدی ئهم پیاوه ده بوايه کون به کون، ژوور به ژوور، قاوش
 به قاوش دواي زیندانییه مهسته که بکهوێت و به هه موو
 توانستیکییه وه ئاوازی شادی بۆ لێدات. زۆرجار ماندوویهتی به
 سیمایه وه درده کهوت، له دووباره کردنه وهی له راده به ده ری ئهم
 موسیقایه بێزار ده بوو، به لام چاری نه بوو ده بوا به گوێی وه لی
 نیعمه ته که ی بکات که هاواری به سهردا ده کرد: 'ده ی بژهنه، پاره ته
 وهرگرتوه، خو به خۆپایی ناژهنی' ههنگی له سهر هه مان ئاوان،
 به تین و تاوێکی زیاتره وه بهردهوام ده بوو.

جا ئه و زیندانییه مهستانه زیاتر به پشتیوانی هاو پێکانیان خۆیان
 خومار و شاد ده کرد، چونکه ده یانزانی ئه گهر له تایم ده ربچن یان به
 پێکهوت مێچه ر بێت به سهردا، هاو پێکانیان ده یان به نه وه سهر
 جیگاکانیان، ده یان شارنه وه و نایه لێن مێچه ر پێیان بزانی. ئهم خزمه ته،

خزمه‌تیکى خۆرايى بوو. بى هېچ نياز و مەبەستىک ده‌کرا، هېچ قازانچ و بەرژه‌وه‌ندىيەکى له دوا نه‌بوو. هەلبەتە پاسەوان و چاوديز و دەرەجەدار و سەرباز و کارمەندانى زىندانە‌کەش چاوپۆشيان لەم بادەنۆشيانە ده‌کرد. چونکە بە تەجرەبە دەیانزانى يارۆى مەست و شەنگۆل هېچ ئاژاوه و هەرايەک نانیتەوه. هەر کاتى بهاپوژى يان بيهوئى هەراوه‌نگامە بنیتەوه، هاوپتيکاني هتورى ده‌کەنه‌وه و بەرههق و کۆنترۆلى ده‌کەن. هەروەها دەیانزانى به قەدەغەکردنى بادەنۆشى، هەموو کاروبارىکى زىندانە‌کە ژير و ژوور دەبييت و دەشتيوى. جا پرسىار ئەمەيه : ئەم زىندانىيانە چۆن مەى و خواردنەوه‌يان دەست ده‌کەوت؟

زىندانىيەکان هەر له ناو زىندانە‌کەدا و له مەيفروشه‌کانيان ده‌کړى (زىندانىيەکان به‌و که‌سانە‌يان، که ئەم کارە‌يان ده‌کرد ده‌گوت مەيفروشان، ئەمە کاسىيەکى به قازانچ بوو، هەرچە‌نده ژمارەى مەينۆشان و ئاهە‌نگگيران کهم بوو، چونکە خەرجى ئەم ئاهە‌نگ و بۆنانە، له چاو کهم دەرآمەتى زىندانىيە‌کاندا يەجگار زۆر و گران بوو). ئەم کاسىيە به شىۆه‌يه‌کى سەير و عەتتىکە دەستى پى ده‌کرد، بەردەوام و تەواو دەبوو. زىندانىيەکى دەستوپى سبى ديت، هېچ کارىک نازانيت و نايه‌وئى هېچ کارىکيش بکات و حەزىش ده‌کات و سوورە لەسەر ئەوهى که بەزوو‌ترین کات دەوله‌مە‌ند بى، ئىدى هەر که تۆزى پارەى دیتە دەست، بپيار دەدا بکەوێتە کپين و فروشتنى مەى و بادە. ديارە ئەمە پيسک و قومارىکى ترسناکە، جورئەتیکى گەورەى ده‌وئى، چونکە يارۆى پيسککار هەر قومار به خودى خۆى ناکات، هەر خۆى ناخاتە تالوکە‌وه، بگرە مالە‌کە‌شى ده‌خاتە مەترسىيە‌وه، بەلام کابراى مەيفروش گوى بەم کۆسپ و مەترسىيانە نادات. له هەوله‌وه خۆى، به قاچاغ مەيه‌کە ديتیتە ناو زىندان، چونکە

هیشتا دهستمایه‌یه‌کی ئه‌وتۆی نییه، ئیدی مه‌یه‌که‌ی ده‌فروشیته و خیریکی باش ده‌کات. چه‌شه ده‌بیت و ئهم کاره دووباره و سێباره ده‌کاته‌وه. خو ئه‌گه‌ر ئیداره‌ی زیندان پیتی نه‌زانی، ئه‌وه‌نده‌ی پاره ده‌ستده‌که‌وێ که کاروکاسیبه‌که‌ی گه‌وره‌تر بکات، هه‌نگی ده‌بیت به قۆنته‌راتچی، به سه‌رمایه‌دار: شاگرد و مه‌عمیل و هاوکار ده‌دۆزێته‌وه و به‌مه‌ش هه‌م له تالوکه و مه‌ترسیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه و هه‌م قازانجیکی زیاتر و بیسه‌ریه‌شه‌تری ده‌ست ده‌که‌وێ. چونکه له‌م حاله‌دا شاگرد و هاوکاره‌کانی له‌جیاتی ئه‌و و له پێناوی ئه‌ودا پرسک ده‌که‌ن.

زیندان، هه‌میشه پره له زیندانیانی لات و بیکار و ده‌ستپێی سپی، به‌لام له بری ئه‌وه بوێر و نه‌ترسن، چاپک و چه‌له‌نگن. بویری و سه‌رکێشیی تاقه ده‌ستمایه و سه‌رمایه‌یانه، زۆرجار لێده‌بێن ئهم ده‌ستمایه‌ی خۆیان بخه‌نه کار، ئیدی پێشنیاز بۆ یارۆی مه‌یفرۆش ده‌که‌ن که به قاچاغ مه‌ی بۆ بگه‌یه‌ننه ژوور و قاوشه‌کانی زیندان. هه‌لبه‌ته ئهم مه‌یفرۆشه له شاریشدا خه‌لکانیکی هه‌ن، ئیدی سه‌رباز بێ یان کاسبکار یان ژن که به پاره‌ی ئه‌و مه‌ی ده‌کرن (دیاره ئه‌مانه به کرێیه‌کی دیاری کراو ئه‌و کاره ده‌که‌ن، که به شیوه‌یه‌کی گشتی کرێیه‌کی که‌مه) و ده‌یه‌ینن و له شوێنکی تاقه‌ت ده‌که‌ن که زیندانییه قاچاغچیه‌که پیتی بزانی، نزیک بیت له‌و وه‌رشه و کارگه‌یه‌وه که زیندانییه‌که کاری تێدا ده‌کات، دیاره قاچاغچیه‌که له پێگای گه‌پانه‌وه‌دا بۆ زیندانه‌که له هه‌ر بوتله که‌میک ده‌خواته‌وه و پاشان به ئاو پری ده‌کاته‌وه و زمانی حالی ده‌لێت: "ده‌ته‌وێ ئه‌وه‌یه ناته‌وێ هه‌ر ئه‌وه‌یه. سوێسکه‌ت ده‌وێ ئه‌وه قوولته، قوولته ده‌وێ ئه‌وه قوولته" دیاره یارۆی مه‌یفرۆش ناتوانی هه‌یج شتیک بکات و ده‌بی مه‌منونی به‌ختی خۆی بیت که به‌و شیوه‌یه مه‌یه‌که‌ی بۆ هاتووه و، پاره‌که‌ی

لینه دزراوه. نو قاجاغچیهی، که مهفرۆشه که بۆ لای مهعمیل و
 وهسینه که ی ده نیرئ، پخه لۆکیکی مانگا، که پیشتر به جوانی خاوین
 کراوه ته وه و که مینک ئاوی تیکراوه بۆ نه وهی وشک نه بیته وه و
 نه شکیت، له ژیر جله کانییه وه ده شارپته وه و بۆ کابرای وه سیتی
 ده بات، ئیدی لیره وه بویری و لیزانیی نو زیندانییه ده ده که وئ،
 ده بی یه جگار کارامه و ته رده ست بن، ده نا که شف بین، ئابرویان
 ده جیت: ده بی فیل له پاسه وانه که بکه، نه یه لن نو زیندانییه نه ی
 له که لیاندا بۆ کار ده چن پیتی بزانی، پاسه وانه کان به زۆری سه ربازی
 ئیجباری بوون. ئیدی نه گهر قاجاغچیه که زیره ک بوایه، نه
 پاسه وانه که ههستی پیده کرد و نه هاوړی زیندانییه کانی پیده که سیان.
 بۆ نموونه نه گهر کووره چی و وه ستای که رپووچان بوایه،
 سه رده که وت بۆ سه ر کووره ی که رپووچه کان، هه لبه ته پاسه وانه
 سه ربازه که له م حاله دا دوا ی نه ده که وت تا بزانی چی ده کات و چی
 ناکات. ئیدی که س نه یده زانی و نه یده بینی له و سه ره وه چی ده کات.
 له و سه ره وه پخه لۆکه که ی، دوور له چاوی خه لک، ته ژێ مه شرووب
 ده کرد و ده که پایه وه. که کاتی که پرانه وه بۆ زیندان ده هات، دراویکی
 پازده یان بیست کوپیکی ئاماده ده کرد و چاوه روانی پاسه وانه که ی
 به ر ده رگای ده کرد. پاسه وانه که، هه ر زیندانییه کی به وردی و به جددی
 ده پشکنی، پاشان ده رگا که ی بۆ ده کرده وه، یارۆی قاجاغچی به ئومیده
 که پاسه وانه که شه رم بکات و ناوگه لی و شوینه که ساسه کان
 نه پشکنیت، به لام شتی وا نه بوو، پاسه وانه که نه گهر زیره ک و کارامه
 بی، هه ر به چاو په ی به شوینی مه شرووبه قاجاغه که ده بات و هه نگی
 زیندانییه قاجاغچیه که هه ی چاریکی نه ده ما ته نیا نه وه نه بی به
 دزییه وه پارچه دراوه که بخاته دهستی پاسه وانه که وه. ئیدی به م
 شیوه یه مه یه که زۆرجار به سه لامه تی ده که یه ده ست کابرای

مه‌یفرۆش. خۆ ئەگەر ئەم نەخشەیه سەری نەگرتبا، ئەوا یارۆی قاچاغچی دەبوا مل بۆ سزا بدات. کابرای پاسه‌وان (ه‌ریف) راپۆریکی بۆ مێجەر دهنووسی و مێجەر فەرمانی د‌ه‌دا که به‌وپه‌ری توندی قاچاغچی قه‌ره‌به‌خت به‌ر جه‌لده و شه‌لاقان بدری و ده‌ست به‌سه‌ر مه‌یه‌که‌دا ده‌گیرا، کابرای قاچاغچی، ملی بۆ سزایه‌که‌ ده‌دا و ه‌هرگیز ناوی قۆنته‌راتچیه‌که‌ی (مه‌یفرۆشه‌که) نه‌ده‌ه‌ینا، نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌م ئیعترافه‌ ئابرووی ده‌چوو، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ی ه‌یچ خێر و قازانجیکی پینه‌ده‌که‌یاندا، چونکه‌ ئەگەر ناوی دابا یان نا ئەو شه‌لاقاری ده‌کرا، خۆ ئەگەر ناوی دابا ئەوپه‌ره‌که‌ی کابرای قۆنته‌راتچی ده‌کرد به‌ شه‌ریکه‌ سزای خۆی، به‌لام ئەو پتویستی به‌ کابرای مه‌یفرۆشه، دنیا ه‌ر ئەم‌رۆ نییه، چون زما‌نی ل‌یده‌دات! ه‌هرچه‌نده، ئەگەر که‌شف ببی و نه‌توانی مه‌یه‌که‌ بگه‌یه‌نیته‌ ناو زیندان تاقه‌ پولیک کرنی نادریتی.

زمان‌ل‌یدان و بوختان و به‌دگۆیی له‌ زیندانداندا باوه. که‌چی زیندانییه‌کان له‌ جاسووس و سیخو‌ران تو‌په‌ نابن و له‌ خۆیان دو‌ور ناخه‌نه‌وه، بگه‌ر زۆرجاریش دۆستایه‌تیان ده‌که‌ن، خۆ ئەگەر یه‌کێک بیه‌وێ به‌ زیندانیه‌کانی به‌سه‌لمی‌تی که‌ بوختان و زمان‌ل‌یدان کاریکی ناشیرینه. ئەوا که‌س نه‌ ل‌یسی ده‌گات و نه‌گویی ل‌یده‌گری‌ت. ئەو نه‌جیب‌زاده‌یه‌ی که‌ پ‌یت‌ش‌تر با‌سم کرد، ئەو پیاوه‌ نام‌ه‌رد و خو‌پ‌ری و ترس‌تۆک و نه‌فس‌ن‌زم‌ی که‌ ه‌ر گه‌ییمه‌ زیندانه‌که‌ په‌یوه‌ندیم ده‌گه‌ل ب‌ری، دۆست و براده‌ری (فدکا‌ی) خولامی م‌یج‌ه‌ر بوو، ه‌ر ش‌تی‌ک له‌ زیندانه‌که‌دا پ‌و‌وی دابا بۆی ده‌گ‌ت‌ر‌ایه‌وه، ه‌ه‌لبه‌ته‌ فدکاش بۆ ئا‌غ‌ای خۆی ده‌برد. ه‌موو زیندانییه‌کانیش به‌مه‌یان ده‌زانی، به‌لام که‌س بیرى له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو ش‌ته‌ سزای بدات، یان گله‌یی

لیتکات. به لام وا دیاره له خه تی باسه کهم ده رچووم، با بیمه وه سه ر
باسه که ی خوم:

هر کاتی مه شرووبه که گه یشتبایه زیندان، مه یفرۆشه که کریی
یارۆی قاچاخچی ده دا و ده که وته حیساب و چیکی قازانچ و زهره ری
خۆی. تا ئیستا به س پاره ی داوه و هیچی تر، یانی کالاکه زۆری
له سه ر که وتروه، بۆیه چار نییه بۆ ئه وه ی خیر و قازانجیکی ده ست
بکه وئ ده بی یه کاویه ک ئاوی زولالی تیکه لاو بکات و ههنگی بیخه م،
چاوه پوانی مشتیری و کرپار ده کات. ئه مه ش چاوه پوانییکی زۆری
ناوی، چونکه زیندانیی هر که بۆنی کرد، به بۆنه وه، بیبۆنه، له
هه وه لی هر پۆژیکی هه فته دا: ئه وه ی به دریزیای چه ندین مانگ به
پهنجی شان و ئاره قی نیو چه وان پاشه که وتی کردوه، ده به پنی و به
یه ک که پت ده یدات به مه ی و ته واری ده کات. زیندانیی به ده بخت
له میژ بووه خۆی بۆ ئه و پۆژه ئاماده کردوه، شه وانی دریزی
زستان خه ونی پتوه دیتوه، به ده م کاری قورس و بیگاری
تاقه تبه ره وه به ئومیدی هاتی ئه م پۆژه ژیاوه، ئه میستا ئه و پۆژه
چاوه پوانکراوه ی لی هه لاتوه: پاره که ی به مۆلی له لا ماوه نه
دهستی به سه ردا گیراوه و نه لیتی دزراوه، ئازاده له وه ی به که یفی
دلی خۆی خه رچی بکات، ئیدی به په له به خۆی و پاشه که وته که یه وه
بۆ لای مه یفرۆشه که ده چیت، ئه ویش یه کسه ر یه ک قاپی ده داتی که
یه کاویه ک ئاوه. هر که شتیکی لیخواره وه، و قاپه که توزیک به تال
بوو، خیرا مه یفرۆشه که به ئاو بۆی پر ده کاته وه، یانی له ئه نجامدا
هر پتکه مه یه ک شه ش هینده ی نرخه ی ته سلی خۆی له ده ری زیندانا،
له سه ر زیندانییه که ده که ویت. په نگه وا ته سه ور بکه ن که به م
پتودانگه، زیندانییه که ده بی مه یه کی یه جگار زۆر بخواته وه تا
سه رخۆش و مه ست ببیت و پیش ئه وه ی مه ست ببیت پاره یه کی زۆر

بدات، به لام له راستیدا زیندانی، وپړایى پروونى مه یکه و که مى کحوله کهى، زور زوو، چونکه درهنگ درهنگ دهخاته وه و به زهبرى شوینه کهى و یاساغى مهى، به دهنى پاراوى مهى نییه، زور زوو و به چهند پیکنى کهم مهست و سهړخوش ده بیت و وپړای ئه وهش تا دوا پولى ته واو دهکات هر دهخاته وه، پاشان دهچیت که لوپه له تازه کهى دهفروشیت یان به په دهنى ددات تا له سهړ خوار دنه وه بهر دهوام بیت، هه لېته مه یفروشه که مامه له ی قهرز و بارمه کاریش دهکات، جا زیندانییه که که شمه که شه خسییه کانی، هه لېته که من، ته واو بوو ئه وس دهچیت ئه و شمه ک و که لوپه لانه ی، حکومت پتی داوه، دهخاته په دهن و بارمه وه. پاش ئه وهى هیچی به دهسته وه نامینى، پاره ی دوا کراس و دوا شرو شیتالی خرج دهکات، که به یانى به خومارى له خو و پاده بیت، دهچیت له کابرای مه یفروشه دهپارېته وه که به قهرز پیکنى خومار شکینى بداتى، هه لېته مه یفروشه که قهره ی به قهرز ناداتى، ئیدى ئه و به سته زمانه به نا ئومیدى و خه مینى دهگه پېته وه. ئه وس له و پوژده وه، دیسان دهکوه پته کار، چهن دین مانگ په نچ ددات، خوى ئه زیت ددات و خو به و پوژده خو شه وه دهبینى و به یادى ئه و پوژده وه دژى، بهر بهر وه خوق دېته وه، وره په یدا دهکاته وه و چاوه پروانى پوژىکى دیکه ی له و بابته پوژانه دهکات، راسته پوژىکى دووره، به لام که سى نه مرئ هر دهبینى. جا کاتى که مه یفروشه که پاره یه کى باش په یدا دهکات، یانى نزیکه ی سه د پوژلیک، ههنگى مهى دهکريت، به لام ئه مجاره یان ئاوى تیکه ل ناکات، چونکه به تاييه تى بق خویى داده نئ: ئیدى مامه له و کاسبى به سه، با ئه ویش خه مى به بادا بدات و که میک رابو پړئ. خو مردن هه لته گیراوه! ئیدى پوژىک بق شاههنگه که دهست نیشان دهکريت (دهمى پاسه وان و کارمهند و چاودېره چکوله کان چهور دهکات تا پتى بدهن). له م شاههنگه دا هم

باده‌نوشي و هم موسيqa و هم خواردني دانسقه و تاييه‌تي
 فراهمه، ثم ئاههنگه جاري وايه چهند پوژنيك به‌رده‌وام ده‌بيت، كه
 زه‌خيرهي مه‌شرووبى ته‌واو ده‌بن، ده‌چى بۆ لاي مه‌يفروشه‌كاني ديكه
 و تا دوا قروشي خه‌رج نه‌كات ده‌ستبه‌رداري خواردنه‌وه نابيت. جا به
 دريژايى پوژانسي ثم ئاههنگه، زيندانىيه‌كان چاوديري ئه‌و
 هاوپريانه‌يان ده‌كهن و هه‌ول ده‌دهن كه ئه‌گه‌ر ميچهر يان ئه‌فسه‌رى
 خه‌فه‌ر له‌په‌ر خويان به‌ زيندانه‌كه‌دا كرد، هاوپري ئاهه‌نگه‌په‌كه‌يان
 بشارنه‌وه و نه‌يه‌لن ميچهر پتي بزانيت، به‌لام ويپاي ئه‌وه‌ش زورجار
 ميچهر كه ليتيان به‌گومانه، ده‌يان دوزيته‌وه و هه‌نگي ياروي مه‌ست و
 سه‌رخوش ده‌بري بۆ ژووري قه‌ساس، ئه‌گه‌ر پاره‌يه‌كي پي مابن،
 ده‌ستي به‌ سه‌ردا ده‌گيري و پاشان شه‌لاقكاري ده‌كهن، كه لينده‌بنه‌وه،
 كابراي مه‌ست وه‌كو سه‌گيك له‌ سينه‌يدا و هاتيتته‌ ده‌ري، خوي
 ده‌ته‌كيني و بۆ زيندانه‌كه‌ ده‌گه‌پيته‌وه، دواي چهند پوژنيك ده‌ست به
 باده‌ فروشي ده‌كاتوه.

له‌ نيو زيندانىيه‌كاندا هه‌ندى جار خه‌لكي تولا‌ز و مي‌باز هه‌بوون.
 ئه‌مانه‌ به‌زه‌برى پاره‌يه‌كي زور هه‌ندى جار سه‌ربازنيك له‌ سه‌ربازه
 پاسه‌وانه‌كانيان فريو ده‌دا، به‌دزييه‌وه له‌ زيندانه‌كه‌يان ده‌برده
 ده‌ري و له‌ جياتي بۆ كار و بيگاريان به‌رن، ده‌چوون بۆ
 چنده‌خانه‌يه‌كي قه‌راغ شار. له‌وينده‌ر، له‌ ماليكي كړوكيدا، ئاهه‌نگيني
 گه‌وره‌ي په‌ر مه‌سه‌ره‌فيان ساز ده‌كرد. ئه‌و سه‌ربازانه‌ي كه قاييل
 ده‌بوون، يه‌كيني له‌و جوړه زيندانىيانه بۆ ئه‌و جوړه شوينا‌نه به‌رن
 به‌رتيليني زوريان وه‌رده‌گرت، بۆيه هه‌ندى جار به‌ ته‌ماحي پاره‌ي
 زور، زه‌مينه‌يان بۆ ئه‌و جوړه كاره خوش ده‌كرد و ده‌ره‌فيان بۆ
 ده‌په‌خساند. هه‌لبه‌ته‌ زور ئاسايي بوو ئه‌و جوړه سه‌ربازانه كه‌شف
 بب‌ن و بگيرين و بخريته زيندانه‌وه و به‌ خويان بب‌نه زينداني. دياره

ئەم كارە زۆر بەنەپتى و دزىيەو دەكرا. پىويستە ئەوئەش بلىم كە ئەم كارە يەجگار كەمە، چونكە خەرجىيەكى زۆرى دەوئ و ھەوادارانى قولازى و مېيازى پەنا دەبەنە بەر پىگەى ھەرزانتەر.

دواى ماوہىيەكى كەم لە ھاتنم بۆ زىندان، زىندانىيەكى گەنجى جوانخاس و پەزاشىرىن سەرنجى پاكىشام: ناوى سىروتنكىن بوو. ئەم كۆرە لە زۆر پووئە لە لەگەز و مەتەل دەچوو. لە ھەوئەو سىماى سەرنجى پاكىشام. تەمەنى لە 23 سال تىنەپەرى بوو، لە (بەشى تايبەتى) زىنداندا بوو، واتا ھۆكى ئەبەدى و بىگار درابوو، بەو پىيە دەبوا وا تەمەشا بگرئ كە لە تاوانبارە سوپايەكان ترسناكرە. كۆپىك بوو ھىمن، ناسك، قسەخۆش و كەمدوو، بە دەگمەن پىندەكەنى. چاوانى شىن، پىستى ناسك، قژى زەرد، ھىندە مندال و بىگەرد دەينواند، پياو باوہەرى نەدەكرد تاوانىكى ئەوتۆى كرد بىت، شاىستەى زىندانى تايبەتى و بىگار بىت. ھەرچەندە ھىچ ئىشوكارىكى نەدەكرد، بەلام ناوبەناو پارەيەكى كەمى دەھاتە دەست. لە ژيانمدا خەلكى وا تەمەل و تەوئەلم نەبىنى بوو، جلوبەرگەكەى شپۆلە بوو. خۆ ئەگەر كەسەك بە خىرى خۆى بۆ نمونە كراسىكى سوورى داېوايە، لە خۆشيدا لە پىستى خۆى نەدەھتورى، كراسەكەى لەبەر دەكرد و بۆ خۆنواندن، سەرانسەرى زىندانەكەى وەژىر پىيانەو دەدا. سىروتنكىن، نە بادەنۆشى دەكرد و نە قومار، كۆپىكى لاشەپ و بىكىشە بوو. زۆرپەى جار، كاتى دەستبەتالى بە پياسە لە ھوشى زىندانەكەدا بەسەر دەبەرد. ھەردوو دەستى لە بەركى پانتۆلەكەى دەنان، ھىدى ھىدى پىنى دەكرد، خەمگىن و خەمبار بەدەم پىوہ لە گژ فكران دەچوو. بىرى لە چى دەكردەوہ، نازانم. خۆ ئەگەر بانگ كرابا و دەربارەى ھەندئ شت پرسیارى لىكرابا، يان داواى شتىكى لىكرابا، بەوپەرى پىز و نەزاكەتەوہ وەلامى دەدايەوہ. زۆر بە

پوونی و پهوانی قسه‌ی ده‌کرد، بینه‌وه‌ی وه‌کو خه‌لکی تر چهنه‌بازی و درینژدادپری بکات: له کاتی قسه‌کردندا، وه‌کو ئه‌وه‌ی مندالینکی ده سالان بئ، به شهرمینکی مندالانه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردیت. ئه‌گه‌ر پاره‌یه‌کی هاتبایه ده‌ست ئه‌و شتانه‌ی پینه‌ده‌کپری که به لای زیندانییه‌کانی تره‌وه پتویست بوو، بۆ نمونه ئه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی درابا نه‌یده‌دا بۆی بدروونه‌وه، پتلاوی تازه‌ی نه‌ده‌کپری، زیاتر نانی سه‌ی و کینک و کولیچه و چۆره‌کی ده‌کپری. جا ئه‌م کولێزه و چۆره‌ک و کولیچانه‌ی هینده به تاسوق و له‌زه‌ته‌وه ده‌خوارد له تو وایه مندالینکی حه‌وت سالانه. زیندانییه‌کان ناویان نابوو (هه‌تیوه چکوله‌که‌ی قازان) و هه‌ر به‌و ناوه‌شه‌وه گازیان ده‌کرد: "هینی سیروتکین، هه‌تیوه چکوله‌که‌ی قازان!".

ئه‌گه‌ر هاو‌زیندانییه‌کانی بیکار بوایه‌ن، یان ئه‌گه‌ر سه‌رقالی کاریش بوایه‌ن ئه‌و به‌بێ ئیشوکار به‌سه‌ر ژوو‌ره‌کاندا ده‌گه‌را. ئه‌گه‌ر که‌سیک سوعبه‌تینکی ده‌گه‌ل کردبا یان گالته‌ی پیکردبا، که زۆرجار ئه‌مه‌ی ده‌هاته پێ- بێ ئه‌وه‌ی تاقه‌ قسه‌یه‌کی له زار بێته ده‌ر پشتی تینده‌کرد و بۆ شوینینکی دی ده‌پۆیی. خو ئه‌گه‌ر گالته‌که هه‌ندێ بیتام بوایه له شه‌رماندا سوور ده‌بووه‌وه، زۆرجار له خو‌م ده‌پرسی ده‌بێ چ تاوانینکی کردبێ، وا بۆ زیندانی تایبه‌تی و بیکارکاریان نارده‌وه. پوژیک نه‌خۆش بووم و له خه‌ستاخانه که‌وتبووم، (سیروتکین)ش له قه‌ره‌ویله‌یه‌کی ته‌نیشتی منه‌وه که‌وتبوو، ئیواره‌یه‌ک له‌گه‌لی که‌وته‌مه قسان، زۆر به‌ ئاو‌وتاو و بپه‌رده بۆی گێرامه‌وه که چۆن بووه به سه‌رباز و چۆن دایکی له کاتی به‌پیکردنیدا گریاوه، چۆن له سه‌ربازیدا نا‌په‌حه‌تی زۆری دیتوو و چۆن ژیا‌نی سه‌ربازی لێبووه به دۆزه‌خ و ئه‌فسه‌ران و سه‌ربازان چه‌ند سه‌ختگیر و دل‌په‌ق بوون و

چۆن لەسەر هیچترین شت تورە دەبوون و چۆن بەرپرس و
گەرەکانی هەمیشە لێی ناپازی بوون و پقیان لێی بوو.

لێم پرسى:

- باشە سىروتكىن تۆ بۆچى بۆ ئێره نێردراوى؟ بە تايهه تى بۆ

بەشى تايهه تى؟

گوتهى:

- بەلى ئالكساندەر پتروفيچ! تەنيا يەك سالم لە خزمەتى سوپاييدا

بەسەر برد: بۆيەش بۆ ئێره يان ناردم چونكه سەرھەنگ گريگورى

پتروفيچى سەرۆكى خۆم کوشت.

ئەمەم بيسستبوو، بەلام باوەرم نەدەکرد، باشە چۆن توانيت

بيكوژى سىروتكىن گيان؟

- ئەوەى بيسستووتە راستە، ژيانم ئەوەندە سەخت و دژوار بوو،

ناچار بووم ئەو كارە بكەم.

- ئەدى سەربازانى دى چۆن تەحەمولى ئەو ژيانە دەكەن؟ ژيانى

سوپايى لە سەرەتاوە قورس و دژوارە، بەلام پاشان وردەوردە

پادىيى و دەبى بە سەربازىكى كارامە و باش. وا ديارە دايكت زۆر

نازدارى كردوويت و بۆيە وا نازدار دەرچوويت، من دلنيام تا هەژدە

سالان هەر بە شير و كىك بەختى كردوويت!

- ئەرى، دايكم زۆرى خۆش دەويستم، دواى سەفەرى من نەخۆش

دەكەوئ و لە جىدا دەكەوئ و ھەلناسيتەو، بەلام چ بكەم ژيانى

سوپاييم يەجگار لەبەر سەخت و ناپەھەت بوو! ھەموو شتىك

ئاوھژوو بوو، سزا لەسەر سزايان دەدام، بۆچى؟ ئەگەر بلىنى زۆريش

گوێپرايەل بووم، ھەموو فرمانىكم جىتەجى دەکردن، سەرپىچى ياسام

نەدەکرد، ھەرگيز مەشرووبم نەدەخواردو، دزيم نەدەکرد، قەرزەم لە

كەس نەدەکرد، زۆر خراپە پياو فيرى قەرز بىيت، وىپراى ئەوھش

سهریان بۆز بوو. پاشان دیمه سهر باسی ئەم گروپه. سىروتکین، دۆستایه تی دهگه ل گازینی مه یفرۆشدا خوش بوو، ئەو گازینه ی که له سهره تاي ئەم فه سلّه دا باسم کرد .

ئەم گازینه، ئینساننکی ترسناک بوو. هەر که سیک بیهینی یه کسه رهست دهکات که پیاوینکی ترسناک و بێره زایه، ترس و نیکه رانی دهخاته دلّه. من پیموایه له م دنیا یه دا هیچ که سیک هینده ی ئەو شه رانی و دپ و درنده نییه. له بیرمه پیتشر له "توبولسک" دوو که سم بیهی یه کیکیان چته و پیکر بوو به ناوی (کامنیف) و ئەو ویتریان زیندانیه کی هه لاتووی عه سکه ری هیرار بوو به ناوی (سولوکوف) که پیاوکوژینکی بێره زا بوو، به لام هه چیان وه کو ئەم گازینه قه زه ون و مایه ی نه فره ت نه بوون. پیک ده تگوت جالجالو که یه کی زه لامه و له قالبی ئینسان دایه، تاتاری بوو. له سهرانسهری زیندانه که دا، که سی له و توکمه تر و به هیزتری تیدا نه بوو. ته ژه یه کی نا قولاً بوو، به ده نینکی هه رقلیان ه ی هه بوو، که لاله یه کی سه یر و شینوا و زۆر زه لامی هه بوو که هه تره شی پیاوی ده برد. زیندانیه کان چیرۆکی سه یر سه یریان ده رباره ده گێرپایه وه: هه ندیک ده لێن سه رباز بووه و له سوپا هه لاتووه، هه ندیک دی ده لێن له کانه کانی (نرچیسنک) (5) هه لاتووه و چه ند جار پیک بۆ سیبیریا دوور خراوه ته وه و هه موو جاره کان هه لاتووه و ئەنجام ده ستگیریان کردووه و حوکمی ئەبه دی به بێگاره وه دراوه و بۆ ئەم زیندانه ی ئیمه یان ناردووه. ده لێن زۆری حه ز له مندالکوژی بووه، منداله کی خه له تاندووه و پاشان بۆ شوینینکی دوور و چه په کی بردووه، تیر ترساندویه تی و عه زابی داوه و هه ر که کو لی دلی دامرکا وه ته وه، به و په ری ئارامی و خه مساردی و خوینساردی، به و په ری له زه ته وه کوشتویه تی. ره نگه هه موو ئەم حیکایه ت و چیرۆکانه درۆ و بوختان بن و دیمه نی ناشیرین و

قیزه‌ون و ترسناکی گازین له خه‌یالی زیندانییه‌کانی دروست کردبن،
 دوورش نییه پاست و دروست بن، چونکه ده‌گل سه‌روسه‌کوت و
 سیمای نه‌ودا تیکیان ده‌کرده‌وه. به‌لام نه‌م گازینه‌نه‌گر مه‌ست و
 سه‌رخۆش نه‌بوایه، پیاویک بوو شایسته په‌فتار و مه‌ندومه‌نگ.
 هیدی و هیمن، شه‌پی به‌که‌س نه‌ده‌فرۆشت، خۆی له‌قه‌رقه‌شه‌ دوور
 ده‌گرت، چونکه خۆی به‌گه‌وره‌تر له‌وانی دی ده‌زانی و بی‌زی نه‌ده‌هات
 بیته ئاستی نه‌وان. زۆر که‌م قسه‌ی ده‌کرد. به‌پاستی هه‌موو
 هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاریکی سه‌نگین بوو. هه‌رچه‌نده زیره‌کی به
 نیگایه‌وه دیار بوو، به‌لام نیگاشی وه‌کو زه‌رده‌خه‌نه‌کی ته‌شه‌رئامیز و
 نیشدار بوو. گازین ده‌وله‌مه‌ندترین مه‌یفرۆشی زیندانه‌که بوو. سالی
 دوو جار زیاتر نه‌یده‌خواره‌ده‌وه، که سه‌رخۆش ده‌بوو ئیدی جه‌وه‌ر
 و حه‌قیقه‌تی هۆشیانه و دپ‌ندانه‌ی ده‌رده‌که‌وت. که به‌ره‌به‌ره ده‌که‌وته
 نه‌شنه و خه‌یال ده‌بوو، ده‌که‌وته تانه و ته‌شه‌ری ژاراوی و پیش‌وه‌خته
 ئاماده‌کراو، له‌ زیندانییه‌کان. تا زیاتر مه‌ست ده‌بوو، دپ‌نده‌تر ده‌بوو،
 که مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، هه‌نگی ده‌ستی ده‌دایه‌ کێرد و هه‌ر که‌سیک
 به‌هاتبا پیش په‌لاماری ده‌دا، زیندانییه‌کان چونکه له‌ هینز و قوه‌تی
 هه‌رقلیانه‌ی ئاگادار بوون، له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ خۆیان لێده‌دزییه‌وه و خۆیان
 په‌نا ده‌دا. به‌لام نه‌نجام له‌م هێرشه‌ ناوبه‌ناوانه‌ی بێزار و بێ‌تاقه‌ت
 ده‌بن، بپیار ده‌ده‌ن کوتایی به‌م حاله‌ بینن، چه‌کی بکه‌ن، به‌هه‌ر
 شیوه‌یه‌ک بووه کێرده‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌ریبنن، ئیدی که مه‌ستی
 مه‌ست ده‌بوو، له‌په‌ر ده‌ زیندانی به‌جاری په‌لاماریان ده‌دا، بگره‌ کویت
 دیشیت، هینده‌یان لێده‌دا تا له‌ په‌لوپۆ ده‌که‌وت و له‌ هۆش ده‌چوو. نه‌و
 لێدانه‌ی له‌ گازینیان ده‌دا له‌ هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ درابا پۆحیی
 ده‌رنابرد، که‌چی گازین هه‌ر باکیشی پتیه‌بوو. پاش نه‌وه‌ی له
 په‌لوپۆیان ده‌خست، له‌ پۆستینه‌که‌ی خۆیانه‌وه ده‌پێچاو فریانی ده‌دایه

سەر جیگاکی خۆی و دەیانگوت: 'با به کەیفی خۆی بنوێت'. کەچی گازیڤ بۆ به یانی وهک ئه وهی نه بای دیتبێ نه باران، ساغ و سهلامهت له خهو پاده بوو. کڕوکپ، مات و خه مین بۆ سهر کار ده پۆیی.

که گازین دهیخواردوه، زیندانییه‌کان خه‌میان لیده‌هات، چونکه ده‌یانزانی چ ئاکامیتی به‌د چاوه‌روانیه‌تی، گازین به‌خویشی ئه‌مه‌ی ده‌زانی، که‌چی هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر خواردنه‌وه و فوول سه‌رخ‌خوش ده‌بوو.

چەند سالىک بەم شىۋەيە بۇرى، زىندانىيەكان سەيران كىرد
گازىن، بارىك و بنىس بوو، هيز و قوۋەتكەى جارانى ئەماو و پوو
لە شىكستە. نەخۆشى سەرى تىكىردوو و ھەمىشە لەش بە بارە.
زوزوو سەرى خەستەخانە دەدات. زىندانىيەكان دەيانگوت: 'خەرىكە
پىر دەبىت و لە گور دەكەوئى'.

گازین، ئەو پۆژە خۆی بە مووبەقەدا کرد، کابرا پۆلانیدیە کورتەبالا کە مانچە ژەنە کەشی بە دواوە بوو. گازین لە ناوەندی قلاوشە کەدا بە بێدەنگی وەستا. بەوردی پوانییە یەک بە یەکی زیندانییەکان. کەس ورتە ی لێو نەهات. کە چاوی بە من و هاوپیکم کەوت، نیگایەکی تەسەمیزی کردین، ژارخەنێکی ترسناکی بە پوودا داین. ئەوجا بە لارەلار لە میژە کەمان نزیک بوووە، بە بزیەکی پر غوروووە کوتی:

- پښم نالین پاره‌ی ئه‌م چاهه تایبه‌تییه له کو‌ی په‌یدا ده‌که‌ن؟
من و هاوړیکم به تیل‌ی چاو یه‌کرمان تیگه‌یاند باشتر وایه هیچ
وه‌لامیکی نه‌ده‌ینه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر وه‌لامه‌که‌مانی به دل نه‌بی‌ت،
هینده‌ی دی ده‌هری ده‌بی‌ت و خوی شی‌ت ده‌کات.
گازین له‌سه‌ری رو‌ی:

- هه‌لبه‌ته پاره‌یه‌کتان هه‌یه، نا، ده‌بی پاره‌یه‌کی زۆرتان هه‌بیت، وا به‌که‌مالی ئیسراحت چا ده‌خۆنه‌وه و چا بۆ خۆتان ساز ده‌که‌ن. باشه ئیوه بۆ چا خواردنه‌وه بۆ ئیره هاتوون، ئیره زیندانی ئه‌به‌دیه یان چایخانه ها؟ بۆ وه‌لامم ناده‌نه‌وه تا بزانی چۆن...

که زانی لێپراوین وه‌لامی نه‌ده‌ینه‌وه و گوئی نه‌ده‌ینی، به‌په‌له به‌ره‌و ئیمه‌هات، ده‌موچاوی سوور هه‌لکه‌پا و له‌ بۆ و توپه‌بیدا ده‌له‌رزی. به‌ پێکه‌وت سندوکیکی ته‌خته‌ی قورس به‌ دوو شه‌قاویک له‌و لای ئیمه‌وه بوو، ئهم سندوکه به‌شه نانی نیوه‌پۆ و ئیواره‌ی زیندانییه‌کانی تیدا هه‌لده‌گیرا و به‌شی نیوه‌ی زیندانییه‌کانی ده‌کرد. سندوکه‌که له‌و کاته‌دا قالا (به‌تال) بوو، گازی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی هه‌لی گرت و په‌یتا په‌یتا به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه پاری ده‌وه‌شاند. له‌گین بوو هه‌ر ساتیک بیکێشیت به‌ سه‌رماندا و پان و پلێشمان بکاته‌وه. هه‌رچه‌نده تاوانی کوشتن یان هه‌ولی کوشتن ده‌بووه مایه‌ی سه‌رپه‌شه و هاوردن و بردنیکێ زۆر بۆ زیندانییه‌کان (چونکه ته‌حقیقیکی زۆر و درێژیان ده‌که‌لدا ده‌کرا) بۆیه زۆرجار ده‌که‌وتنه ناو‌بژی و نه‌یانده‌هیتشت شه‌پ و ئا‌ژاوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ به‌رپا بێی که ئاقیبه‌تی بۆ خۆیان باش نه‌بیت، که‌چی که‌سیان به‌ هانای ئیمه‌وه نه‌هاتن، هه‌موو خۆیان کرد به‌ که‌په‌ی شه‌ربه‌ت و چاوه‌پوانی ئه‌وه بوون چ پوو ده‌دات و به‌ئاشکرا به‌و وه‌زعه ناله‌باره‌ی ئیمه‌ خۆشحال بوون، چونکه که‌س به‌ تاقه وشه‌یه‌کیش به‌رگری لێنه‌کردین! که‌س هاوریکێ له‌ گازی نه‌کرد! پقی زیندانییه‌کان له‌ نه‌جیبزاده‌کان به‌ پاده‌یه‌ک بوو، که‌ حه‌زیان ده‌کرد ئیمه به‌و حاله ناله‌بار و ترسناکه‌وه ببین، به‌ئاشکرا ئه‌وه‌یان پتوه دیار بوو، به‌لام خۆشه‌ختانه وه‌زع و حاله‌که به‌خێر گه‌پا، پێک له‌و کاته‌دا که گازی خه‌ریک بوو ئه‌و

سندوقه زهلامه‌ی دهدا به سهرماندا، زیندانییه‌ک به‌په‌له له قاوشه‌که‌ی
خویه‌وه هات و هاواری له گازین کرد:

- گازین ئه‌وه له کوینی، مه‌شرووبه‌که‌یان دزیت!

گازین سه‌ندوقه‌که‌ی دا به عاردی دا و به‌له‌ز له مووبه‌قه‌که
وه‌ده‌رکه‌وت. زیندانییه‌کان گو‌تیان: "خودا ره‌حمی پیکردن! خودا
فریایان که‌وت، تا ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌و پسته‌یه‌یان گوت و گوته‌وه.

ئێستاش نه‌مزانی ئاخۆ به راستی مه‌شرووبه‌که‌یان دزی بوو، یان
ئه‌مه ته‌گییر و ته‌کتیک‌یک بوو بۆ پرزگار کردنی ئێمه، هه‌مان ئێواره،
به‌ر له‌وه‌ی ده‌رگای قاوشه‌کان دابخه‌ڕی، له کاتی‌کدا له بن دیواری
حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌م ده‌کرد، خه‌میک‌ی قورس سه‌رو‌دلی
گرتم، هه‌رچه‌ند وا باوه که یه‌که‌م پوژی زیندان تالترین پوژه، به‌لام
له‌وه‌تای هاتبوومه ئه‌م زیندانه، خه‌م و په‌ژاره‌ی وام به‌ خووه‌ نه‌بینی
بوو. ئه‌و ئێواره‌یه بیروکه‌یه‌ک به‌روکی می‌شکی گرتبووم و به‌ری
نه‌ده‌دا و نه‌ده‌دا، بیروکه‌یه‌ک به‌ درێژای مانه‌وه‌م له زیندانه‌دا
ده‌سته‌به‌ردارم نه‌بوو، بیروکه‌ی پرسیاریک بوو که نه‌ ئه‌وسا و نه
ئێستا وه‌لامه‌که‌یم ده‌سته‌نه‌که‌وت. پرسیاره‌که‌ش ئه‌مه بوو: باشه
ده‌که‌ڕی، تاوانیک به‌ تاوانیکی دی به‌راورد بکه‌ڕی؟ بۆ نمونه دوو پیاو
هه‌ر یه‌که‌یان تاوانیکی کوشتنی ئه‌نجام داوه، هه‌لومه‌رج و چۆنیه‌تی
هه‌ردوو تاوانه‌که زۆر به‌وردی خراوته به‌ر تاقیق و لیکۆلینه‌وه،
ده‌بینی دادگا یه‌ک حوکم و یه‌ک سزایان ده‌دات، له کاتی‌کدا
جیاوازییه‌کی زۆر له نیوان هه‌ردوو تاوانه‌که‌دا هه‌یه! یه‌کتک له‌و دوو
پیاوه له‌سه‌ر شتیکی زۆر بێ‌بایه‌خ کرده‌ی کوشتنی ئه‌نجام داوه، بۆ
نمونه له‌پشناوی سه‌لکیک پیا‌زدا، له‌ رینگه‌ تووشی کابرایه‌کی دێهاتی
بووه، هه‌چی پێنه‌بووه جگه له سه‌لکی پیا‌ز.

- وهلا، له سەر جووتیارکی دێهاتی که جگه له سه لکن پياز هيجی تری پێ نه بووه، حوکمی نه به دی دراوم و بۆ زیندانی بیکاریان ناردووم!

- هه ی گه وچ خۆت! پيازیک بابی یه ک کۆپیکه، خۆ نه گه ر سه د جووتیار کوشتبأ نه و جا سه د کۆپیکت ده ست ده که وت، یانی یه ک رۆبڵت ده ست ده که وت، باشه سه د رۆبڵ نه وه دیتنی، ئاخ ر سه د رۆبڵ خۆی چیه و قیمة تی چیه؟

بۆ نمونه پیاوی دووم له سەر مه له سه ی نامووس، نامووسی ژنه که ی، خوشکه که ی، کیژه که ی کابرایه کی مله وری سته مکاری خوێری له خوێنی خۆیدا گه وزاندووه، یان کابرایه کی فیرار و ئاواره و سه رگهردان که خه ریکه له برساندا ده مریت و ده سته یه ک سه رباز گه ماروی ده دن و به رگری له ئازادی و ژیا نی خۆی ده کات. ئایا نه مه وه کو نه و به ره لالا و بیویژدانه یه که هه ر بۆ که یف و له زه ت مندا لان ده کو ژیت. تا له زه ت له وه بیینی که خوێته گه رمه که یان به سه ر ده ستی دا به رژی، له زه ت له و دیمه نه یان بیینی که وه کو چۆ له که ی سه ربه را و به به رچاوییه وه له قه فرتی بکه ن؟ نه و پیاو کوژانه هه موویان هه واله ی زیندانی بیکاری ده کرین. په نگه ماوه ی زیندانییه که یان یه کسان نه بیت. به لام جووری سزاکان که مه، له کاتیکدا جووری تاوانه کان به هه زاره. جووری تاوانه کان به ئه ندازه ی جووری مجیز و ته بیعه ته کانه، گریمان مه حاله له سزاداندا نه م زولمه لایه ر و نه هیلری، گریمان مه حاله نه م کیشه یه چاره سه ر بکری، گریمان چاومان له م زولم و سته مه پۆشی، گریمان نه م بیثینسافییه نه ده بوو، به لام زولم و بیثینسافییه کی تر هه ر هه یه، نه ویش په یوه ندی به جووری سزا که وه هه یه، که ده بوایه به پتی تاوانه که جیاواز بوایه، له وه یه زیندانییه ک وه کو مو م له زینداندا بتوێته وه و دابه رژی، له وه یه

زیندانییهکی دیکه به عهمراتی ئهوهی به بیردا نههاتی به زیندان بهم
 پادهیه خوش و ئاوهدان بی و بتوانی ئهم ههموو دوست و ئاشنایه
 پهیدا بکات و به خوشی دهگهلیاندا ههلبکات! بهلی لهم جوره خه لکانه،
 له زیندانی بیگارد هه. جا وهره ئهم جوره خه لکه دهگه ل ئینسانیکی
 دلناسکی پۆشنییری ویزدان بیداردا بهراورد بکه، ئهوهی ههستی
 پیدهکات زور به ئازارتره له خودی سزاکه، ئهم ههسته وهکو مۆریانه
 دههاته دلی و بهره بهره دهیکوژیت. ئهو حوکمهی خوی دهربارهی
 تاوانهکهی خوی داویهتی و بهسهه خۆیدا سهپاندوه، زور له حوکمی
 دادگا و یاسا توندتره. کهچی و یسرای ئهوهش ناچاره دهگه ل
 زیندانییهکی تردا بژی که بۆ تاقه جاریکیش بیی له تاوانهکهی خوی،
 ئهو تاوانهی له سههه سزادراوه، نه کردووه تهوه و بگره ههر خۆیشی
 به تاوانبار نازانیت! ته نانهت خه لکانیک هه، خه لکانیکی کلۆل و داماو،
 به ئانقهست تاوانان دهکن تا بۆ زیندانی بیگاری بنیردرین و له
 شهپی ژبانی ئازادی پرگار بن که باره به سههه ریانهوه و زیندانیان
 پینخوشتیه لهو ژبانه، ئیدی ژبان پره له کویره وهههه و نهگههتی،
 لهوهیه ئهو جوره خه لکانه نانی ژهمیکیان دهست نهکهوتی، به سکی
 تیر و به ده سک برسی بووبن، و ههر کردهی ئهوان بوو بی و
 بردهی ئاغا بوو بی، خۆ ئهگه ره مهسه له که ههر کار و بیگار و سوخره
 بی، کار و بیگاری زیندان ئاسانتره، ههر نهبی تیر به سکی خوی نان
 دهخوات و خواردنه کهی مسوگه ره، ئهمه جگه لهوهی که پۆژانی
 جهژن و یهکشه ممان گوشت دهخوات و بهشه خیروسه دهقهی
 خیره و مهنانی بهر دهکهویت و دهتوانی ئیواران کار بکات و پارهیهکی
 کهم بۆ خوی پهیدا بکات، ههلبهته ئهو ژینگه و کۆمه لگهیهی له
 زیندانا ئاشنای دهبیته بۆ خوی شته. زیندانیان خه لکانیکی چالاک و
 چههنگ و وریان، ههموو شتیک دهزانن و له عۆدهی ههر کاریک

دین، تازه زیندانیی که دیته ناو ئەم ژینگە و کۆمەلگەیەوه، بە
 ئیعبابەوه دەپوانیته هاوژنجیره‌کانی خۆی، پێشتر شتی وای
 نەدیتوو، بۆیە وا هەست دەکات پێی کەوتوووە ناو باشتەری و
 شایستەترین خەڵکەوه!

باشە ماقوولە هەمان سزا بۆ ئەم خەڵکە جیاوازه بپرێتەوه؟
 بەلام بۆچی سەری خۆمان بە کێشه‌یه‌که‌وه بیه‌شێنین کە چاری نییه،
 پرسیارێک بکەین کە وه‌لامی نییه! بێسووده، ئەوا تەپله‌که‌ لێی دا، کاتی
 ئەوه هاتوو بۆ قاوشه‌که‌ بگه‌ڕیمه‌وه.

په‌راویژ:

١- (م.کی) شۆڕشگێڕی پۆلاندی ئالکساندر میرتسکییه‌ کە له‌ سالی
 ١٨٤٦دا کە حوکمی دەسال زیندانی بێگاری درا پاشان پێش ئەوه‌ی
 ماوه‌ی دیاریکراو ته‌واو بکات فرمانی به‌خشینی بۆ ده‌رکرا.

٢- شارێ (فیاتکا) کە ده‌که‌وێته‌ خاکی لتوانیاوه‌ له‌ کوتایی سه‌ده‌ی
 هه‌ڤه‌یه‌مدا بوو به‌ مه‌لێه‌ند و په‌ناگه‌ی ئەم ئایینزایه‌ی کە دژایه‌تی
 ریفۆرمه‌کانی په‌تریارک نیکون ده‌کات.

٣- ناوی سیروتکین له‌ وشه‌ی سیروتاوه‌ وه‌رگیراوه‌ و به‌ مانای
 سیوی دیت. به‌ که‌سیک ده‌گوترێ 'هه‌تیوی قازان' کە نه‌دار و هه‌ژار
 بێت.

٤- نرچیسنک: شاریکه‌ له‌ ترانسبایکالی ئەمه‌ مه‌لێه‌ندی کانان بوو،
 زیندانیانی بێگاری ده‌ره‌جه‌ یه‌ک به‌ بێگاری بۆ ئەوێندهر ده‌نێردران.

«۴»

ههسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۳

پاش ئه‌وه‌ی سه‌رژمیریان کردین، ده‌رگای قاوشه‌کانیان له‌سه‌ر داخستین، سه‌روو قفلی تاییه‌تییان له‌هه‌ر ده‌رگایه‌ک دا، زیندانییه‌کان تا گه‌ردی به‌یانی له‌ژووره‌وه‌مانه‌وه:

ده‌ره‌جه‌دارێک ده‌گه‌ل دوو سه‌ربازدا، ناوه‌کانیان خوێندینه‌وه و سه‌رژمیریان کردین. ئه‌گه‌ر ئه‌م سه‌رژمیری و ته‌فتیشانه‌ له‌لایه‌ن ئه‌فسه‌ری گاره‌وه‌ سه‌ره‌پرشتی کرابا، هه‌نگی له‌حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا پیز ده‌کراین. به‌لام زۆربه‌ی کات ئه‌م پشکنین و ناو خوێندنه‌وه‌یه‌ له‌ ناو خودی قاوشه‌کاندا ده‌کرا. زۆرجار سه‌ربازه‌کان سه‌رژمیرییه‌که‌یان لێ تیکده‌چوو، هه‌له‌یان ده‌کرد، بۆیه‌ ده‌هاتنه‌وه و سه‌رله‌نوێ تێه‌لده‌چوونه‌وه و یه‌کیه‌ک به‌ سه‌ریان ده‌کردینه‌وه، تا به‌ ته‌واوه‌تی له‌ دروستی ژماره‌که‌ دلتیا ده‌بوون، هه‌نگی ده‌رگای قاوشه‌کانیان له‌سه‌ر داده‌خستین و ده‌پویشتن. هه‌ر قاوشیک نزیکه‌ی

سی که سی تیدابوو، بۆیه تهخته خهوهکان زۆر له یه کترهوه نزیک بوون. جا تا کاتی خه دههات ههر زیندانییهک خۆی به کاریکهوه مژول دهکرد.

تاقه کیشکچی زیندانهکه ئهوه سهربازه نوqsانه بوو که پیتشتیر باسم کرد، ئهوه نوینهری شهوانهی ئیدارهی زیندان بوو، شهوئ له گهل ئیمه دا ده مایه وه و ده نووست. جگه لهوه، له ههر ژووریکدا زیندانییهکی کۆنی خۆشهرهفتار له لایه ن میجره وه بۆ چاودیری داده نرا. هه ندی جار ئه م چاودیرانهش له بریاره کانی زیندان هه رده چوون و تاوانیکیان ده کرد. له وه حاله دا شه لاقاری ده کران و ترۆ ده کران و زیندانییهکی دیکه ی په فتار په سه ندیان له جیاتی ئه وه هه لده بژارد. جا عریف و چاودیری قاوشه که ی ئیمه ئاکیم ئاکیمچ بوو. زۆرم پهن سیر بوو که ئه م داماره ده یویست له پینگه ی جینو و هه ره شه وه و به تو بزی زیندانییهکان بیتیته په دا و کونترۆلیان بکات، به لام زیندانییهکان نه که ههر به گوئیان نه ده کرد، به لکو گالته شیان پیده کرد. به لام سهربازه نوqsانه که باشتیر بوو، خۆی له کاروباری زیندانییهکان هه لئه ده قورتاند و ئه گه ر جار جار قسه یه کی کردبا، ته نیا بۆ خۆ په راندنه وه بوو و هه چی تر. به پیده نگه ی له سوچیکه وه داده نیشت و خه ریکی پینه کردنی پیلاره کانی خۆی ده بوو. ئه وه نده بیده نگ و که مدوو بوو، زیندانییهکان نه هه ستیان پیده کرد و نه ئاوپیان لیده دایه وه.

له یه که م پۆژی زیندانه وه، سه رنجیکم لا چی بوو که پاشان دروستی و راستی ئه وه سه رنجه م بۆ ده رکه وت، سه رنجه که ئه وه بوو که ههر هه موو ئه وانه ی زیندانیی نه بوون و به هوکمی وه زیفه، هه لسوکه وتیان ده گهل زیندانییهکاندا هه بوو، ئیدی له ده رگاوانانه وه بیگره تا ده گاته پاسه وانان و چاودیران و کارمه ندانی ناو زیندانه که و

تا خودی فرمانبره‌وای زیندانه‌که، هر هه‌موویان بۆچوونیکى هه‌له و موباله‌غه‌ئامیزیان له‌مه‌پ زیندانییه‌کان هه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌وه بوو که هه‌نده له زیندانییه‌کان به‌گومان بوون که پێیان وا بوو هر که ده‌رفه‌تیاں بۆ بڕه‌خسیت، له‌سه‌ر هه‌چترین شت به‌گێردی پووته‌وه په‌لاماریان ده‌دهن. زیندانییه‌کان به‌م ترسه‌ی زیندانه‌وانه‌کانیان ده‌زانى و له‌و پووه‌وه زۆر به‌خۆده‌فشین و سینگیان ده‌رده‌په‌راند. بۆیه باشتترین به‌رپرس به‌ لای زیندانییه‌کانه‌وه ئه‌وه‌یه که ئه‌رباب و پوو‌خۆش و سه‌وداخۆش بێ و لێیان دێدۆنگ و به‌گومان نه‌بیت و متمانه‌ی پێیان هه‌بێ. که له‌وه‌یه بتوانی به‌م متمانه‌یه بۆ لای خۆی پایان بکێشیت. له‌ بیرمه‌یه‌ک دوو جار به‌رپرسان به‌بێ گاردی تایبه‌تى و شه‌خسى هاته‌ن زیندانه‌که و هه‌رگیز له‌ بیرم ناچیت که زیندانییه‌کان چه‌ند سه‌رسام بوون، به‌ چ گه‌رموگوپی و جۆشو‌خروشیکه‌وه که‌وتنه‌ پێشوازیان، هه‌لبه‌ته هه‌چ پیاوپیاکاریه‌ک له‌و ره‌فتاره‌یاندا نه‌بوو! چونکه‌ میوانی بوێر و ئازا پێز و حورمه‌تى به‌خۆیه‌وه‌یه، خۆبه‌خۆ سام و هه‌یه‌تى خۆی به‌سه‌ر زیندانییه‌کاندا ده‌سه‌پێتی. خۆ ئه‌گه‌ر پۆژی له‌ پۆژان، جارێ له‌ جاران کارێکی نابه‌جێش بکړیت له‌ حوزوری ئه‌ودا ناکړیت. هه‌لبه‌ته‌ حاله‌تى ترس له‌ زیندانییه‌کان شتێکی گشتی بوو، به‌لام من پێموايه ئه‌مه‌ حاله‌تێکی بێنه‌مايه. ئایا ئه‌مه‌ ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که بیچم و هه‌یه‌تى تاوان‌ئامیزی زیندانی، جۆره‌ نه‌فره‌ت و گومان‌تیک له‌ دلدا دروست ده‌کات؟ به‌ مه‌زنه‌ده‌ی من ئه‌م ترسه‌ ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ هه‌ستێکی تایبه‌تى، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هر که له‌و یه‌که‌م پۆژه‌وه پێ ده‌نه‌ینه‌ ناو زیندان، ئه‌و هه‌سته‌مان لا دروست ده‌بێ، که مه‌حاله‌ پیاو، وێپای هه‌موو هه‌ولێک وێپای هه‌موو ئیجرائاتیک، بتوانی مرۆفیکى زیندوو، بزۆز بگۆریت بۆ جه‌نازه‌یه‌کی مردوو، کړوکپ و ئارام، سۆزه‌کانی

ئەم مەزھەبە خەفە بىكەت، گىيانى تۆلە و بەرخودان و ئارەزووى ژيانى لە
 لا بىسپىتەو و خوليا و كەلگەلەى وەدەپەنەنى ئەو ئارەزووانەى لە لا
 نەهەتەى. بەھەرھال مەن دووپاتى دەكەمەو وەكە ترس لە زىندانىيانى
 بىگارى، كارىكى نابەجىيە و ئەو ترسناكە نىن وەكو وىنا دەكرى.
 مەزھەبە چەند ھىروگوساخش بىت، بەو ئاسانىيە، بە كىرەدەو و پەلامارى
 ھارەگەزى خۆى نادەت. خۆ ئەگەر بە پىكەوت بويەرى وا ھوو بەدەت،
 ئەوئەدە كەمە لە نرخى نەبوودايە. ھەلبەتە مەن لىرەدا باسى ئەو
 زىندانىيانە دەكەم كە حەكم دراون و سزاي خۆيان بەرەى دەكەن.
 بگەرە ھەندەى لەوانە خۆشھالەن كە حەكم دراون و لە زىنداندا
 گىرساوەتەو و چارەنووسيان يەكلایى بووئەتەو، ئىدى ئىنسان
 ژيانىكى تازە دەگرىتە بەر. ئەوانە ھىدى و ھىمەن، مەكەچ و گوپرايەل،
 بۆ خۆ دەژىن و دەست بە كەلەو خۆو دەگرن. سەبارەت بە
 ئازاوەچىيەكان، زىندانىيەكان بە خۆيان كۆنترۆلىان دەكردن و
 نەياندەھىشت لە خەت دەرىچەن. زىندانى، چەند بىياك و چەند بىپەرە
 و سەركىش بى، لە زىنداندا، لە ھەموو شەتەك دەترسىت. بەلام ئەو
 تاوانبارەى كە ھىشتا چارەنووسى يەكلایى نەبووئەتەو و نىيە. ئەم
 تاوانبارە سەل لە ھىچ ناكاتەو، لارى نىيە لە خۆرايى و بى ھىچ
 ئەنگىزەيەكى پەكەنى، تەنبا لەبەر ئەوئەى سەبەبى دادگايى دەكرىت و
 چارەنووسى يەكلایى دەكرىتەو، پەلامارى ھەر كەسەك بەدەت. چۆنكە
 ئەگەر تاوانىكى تازە بىكەت، كەيسەكەى ئالۆز دەبىت و دادگايى و
 سزاكەى دوا دەكەوئەت. ديارە ئەم جۆرە گىيانى دوژمنكارىيە پاكەنە و
 سۆنگەى خۆى ھەبوو، لە پىتاوى ئامانجىكدا ئەنجام دەدرا، زىندانى
 لەم ھالەتدا دەيوئەى بە ھەر نرخى بوو "چارەنووسى خۆى
 بگۆرەت" دەيوئەى يەكسەر ئەم چارەنووسەى بگۆرەت. جا ھەر بەم

بۆنەيەۋە ھەزەدەكەم بويەپكى دەروونی زۆر سەیرتان بۆ بگىرپمەۋە
كە بە چاۋى خۇم بىنىم.

سەربازىكى كۆن لە نىۋو زىندانىيە سوپاييەكاندا ھەبوو، لەبەر
لاسارى و يىتسەروبەرى ھوكمى دووسال زىندانى بە يىگەرەۋە
درايوو و بۆ ئىترە نىزدرايوو. ئەم سەربازە ھەم فېشالباز بوو ھەم
ترسنۆك. ئەم دوو سېفەتە بە دەگمەن بە جارى لە يەك سەربازى
پووسىدا كۆدەبنەۋە. سەربازى پووسى بە شىۋەيەكى گىشتى خۇ
ھەلگىش و فېشالباز نىن. خۇ ئەگەر لە نىۋو سەربازانى پووسدا
سەربازىكى فېشالباز و خۇ ھەلگىشت بىنى، ئەۋا بزانە كە ترسنۆك و
خاپىنۆك و ھىلەبازە. ئەۋ سەربازەي كە باسى دەكەم ناۋى (دوتوف)
بوو، كە ماۋەي مەھكۇمىيەتەكەي تەۋاۋ كىرد گەپايەۋە بۆ تىپەكەي
خۇي كە لەسەر سنوور بوو. بەلام ۋەكو ھەموو ئەۋانەي كە گۈايە بە
مەبەستى چاكبوون زىندانى دەكرىن، لە جىياتى چاك بىي خراپتر بوو
بوو. زۆربەي ئەۋانە كە بەر دەبوون ھەردو سى ھەفتەيەك لە
دەرىيى زىنداندا ھەلدەكەن، خىرا تاۋانىك دەكەن و بۆ زىندان
دەنئىردىنەۋە، ديارە ئەمجارەيان ھوكمى قورستر دەدرىن، ھوكمى
پازدە سال و بىست سال دەدرىن. جا (دوتوف)كەي لەمەر خۇشمان
ھەمان شتى بەسەر ھاتبوو. ۋەختى ئازاد كرا، پاش سى ھەفتە دزى
لە ھاپىيەكى خۇي دەكات، پاشان لە سىستەمى سوپايى ياخى
دەبىت، دەيدەن بە دادگاي سوپايى و ھوكمى شەلاقكارى دەدرىت، لە
پۇژى پىش جىبەجىكرىنى سزاكەيدا، ئەفسەرى ئىشكگر سەردانى
ژوۋرەكەي دەكات، (دوتوف) چونكە كابرايەكى بىغىرەت و ترسنۆك
دەبىت، بە كىردەۋە پەلامارى ئەفسەرى نىۋبراۋ دەدات. ديارە سوور
دەزانى كە ئەۋ كارە، تاۋانەكەي قورستر دەكات و مودەتى
ھوكمەكەي درىژتر دەبىت. ئەم تاۋانە ھەر بۆ ئەۋە دەكات كە ساتە

ترسناکه که ی سزا که ی به لای که مه وه بۆ چه ند پوژیک یان چه ند
سه عاتیک دوا بخات. ئه وه نده ترسنوک و بیتاشار ده بیت که نه ک
ناتوانی یارۆی ئه فسه ر بکوژیت بگره ناتوانی زامداریشی بکات.
هه لبه ته ئه م تاوانه ی ته نیا بۆ ئه وه کرد بوو که تاوانیکی نوێ بخاته
سه ر تاوانه کۆنه که ی و سه رله نوێ دادگایی بکریته وه و سزا که ی بۆ
چه ند پوژیکی که م دوا بکه وێ.

هه لبه ته ساتی پیش جێبه جێکردنی سزا، له پروانگه ی مه حکوم به
شه لاقکارییه وه، یه جگه ر ترسناک و سامناکه. زۆرجار پێکه و ته وه که
ئو جوړه مه حکومه نام به پوژیک پیش جێبه جێکردنی سزاکانیان
دیتوه. زۆرجار له نه خۆشخانه دا ده مبینن، ئه و سه رده مانه زووزوو
نه خۆش ده که وتم و ده چوومه نه خۆشخانه، هه لبه ته به به زه بیترین
خه لک له پروسیادا ده ره ق به مه حکومان، پزیشکان بوون. ئه و
جیاوازییه ی که زیندان هوان و کارمه ندانی کارگیری زیندان له نینوان
مه حکومان و خه لکی تر دا ده یانکرد، دکتۆران نه یانده کرد. له وه ده چی
جه ماوه ری خه لک و دکتۆران ده گه لیاندا به به زه یی بن، چونکه
تاوانبار هه رگیز له سه ر تاوانه که ی، ئیدی تاوانه که ی هه ر چیه ک بوایه
لۆمه نه ده کرا، به لکو لێی خۆش ده بوون، به تایبه تی ئه گه ر سزای
خۆی وه رگرتا.

گه لی پروسیا به خۆپایی تاوانی ناو نه ناوه نه گبه تی و
قه ره به ختی، به خۆپایی تاوانباری ناو نه ناوه قه ره به خت، ئه م پێناسه یه
خۆی له خۆیدا مانایه کی قول، مانایه کی گرینگ و ترسناکی هه یه به
تایبه تی که پێناسه یه کی خۆپسکونه ستیه جابا بێمه وه سه ر
باسه که ی خۆم، پزیشک و دکتۆران ئه و په ناگه ئاساییه ن که
زیندانیان، به تایبه تی ئه وانه ی که مه حکومن به شه لاقکاری و فه لاقه،
په نای بۆ ده بن، تومه تبار که ده درا به دادگای سوپایی، به مه زه نده

دهیزانی که ی حوکم دهدرئ، جا بق ئه وه ی خوی له و حوکمه بدزیته وه
 و به و ئومیده ی چهند پرۆژیک ئه و ساته ترسناکه دوا بخت، خوی
 نه خوش دهخست و داوای دهکرد رهوانه ی نه خوشخانه بکریته، که له
 خهسته خانه معایه نه و معاله جه دهکرا و ئیزن دهدرا، دهیزانی هر
 دوا ی ده رچوونی له خهسته خانه پرو به پرو ی ئه و ساته ترسناکه،
 ساتی جیبه جیکردنی فه لاقه و شه لاقکاری به که ده بیته وه. بۆیه ده بینی
 زیندان نیان له و پرۆژه دا یه جگار په ریشان و نیگه رانن. راسته هه ندیکان
 هه ول ده دن ئه و نیگه رانی به بشارنه وه و خویان که به رچاوی خه لکیدا
 نه شکینه وه، به لام به ری پرۆ به بیژنگ ناگیرئ، ئه م پراله تبا زی به
 به سه ر که سدا تینا په پینرئ. هه موو که سیک هه ست به دژواری ئه م
 ساته ده کات، به لام له بهر هه سته مرۆفانی به که و هاوسۆزی و
 هاوخه می ده گه ل مه حکومه که دا، بیده نگ ده بی و قسه ناکات. من
 سه ربازی کی گه نجم ده ناسی که به تۆمه تی پیاو کوژی قورسترین
 حوکم درابوو، حوکمی حه پسی بیگار، حوکمی ئه و په ری شه لاقکاریان
 بق بری بو وه وه، ئیدی پرۆژیک بهر له جیبه جیکردنی حوکمه که، لیده بری
 یه ک قاپ مه شرووی تیکه ل به برنووی بخواته وه. له نیو ئه و جۆره
 مه حکومه مانه دا و با بوو که پیش جیبه جیکردنی حوکمه که شتیک
 بخۆنه وه و خویان مه ست بکه ن، چونکه پیان و بوو مه ستان به
 ئه ندازه ی هۆشیاران هه ست به دهر د و ئازار ناکه ن. ئه م
 مه شروو به یان به قاچاغ وه ده ست دینا. هه لبه ته پارهی کی زۆریان
 پیده دا، ئاماده بوون بق ماوه ی شه ش دانه مانگ خۆ له پیوستترین
 شت بیبه ش بکه ن، به لام ده سته ردار ی ئه وه نه بن که به ماوه ی کی
 که م بهر له جیبه جیکردنی سزا که، قاپ مه شروو به نه خۆنه وه. جا ئه م
 سه ربازه قه ره به خت و داماو، پاش ئه وه ی مه شروو به که ی خواری ده وه
 یه کسه ر نه خوش که وت، که وته پشانه وه، خوینی هه لدینا، له هۆش خۆ

چوو، به بیتۆشی بۆ نهخۆشخانه برا. دواى چەند پوژىك نىشانەى سىلى لىدەرکەوت و دواى چەند مانگىك له هەپەتى لاويدا بهو نهخۆشيه مرد، ئەو دکتۆرانەى كه خەرىكى مەالهجەى بوون ئىستاش هۆى نهخۆشيهكهيان نهزانی.

هەرچەندە خەلكى ترسنۆك و بێئوره له نێو زىندانىيەكان زۆر بوون، بەلام وێرەى ئەمەش خەلكى يەجگار بە جەرگ و ئازايان تىدابوو، ئەوەى لىي نەدەترسان ئەشكەنجەى جەستەى بوو، من خەلكم لىدەناسين وەك دەلێن كۆن له جەرگياندا نەبوو، زۆرم لەو جۆره خەلكانه به چاوى خۆم دىتوون، تاكو ئىستاش ديمەنى يەكىك لەو پىگرانەم له يادە كه چۆن گەييه خەستەخانه.

پوژىكى خۆشى هاوين بوو، له نهخۆشخانهكهماندا دەنگۆى ئەو بەلابوووه كه ئىوارەى ئەو پوژە پىگرى بەناوبانگ (ئورلوف) له زىنداندا، شەلاقارى دەكرىت و پاش ئەو بۆ نهخۆشخانه دەبرى. ئەو زىندانىيانەى كه له نهخۆشخانهكه بوون، دەيانگوت سزاكەى يەجگار قورس دەبىت، بۆيه هەر هەموويان نىگەران و پەريشان بوون. لىتانى ناشارمەوه منىش بەپەرۆشەوه چاوه‌پوانى ئەو بووم كه ناوبراو بگاتە خەستەخانه، چونكه زۆر وارىقات و حىكايەتى ترسناكيان لى دەگىرايهوه. دەيانگوت له تاوانکردندا هاوتای نەبووئەتەوه، له هىچ تاوانىك ناپرىنگىتەوه، دىيۆكه لەو گۆرە، پىرەمىزد و منداڵ، هەر بۆ كەيف و لەزەت دەكوژىت. ئەم پىاو وەرەيكى پۆلايىنى هەبووه و زۆر بە توانست و هێزى خۆى نازىوه و سەركىش و ياخيەكى ئەوتۆ بووه كه بە هىچ شتىك پام نەبووه و كوشتروۆل نەكراوه. بەهەر حال له ئەنجامدا، دەستگىر دەكرىت و له سۆنگەى تاوانە زۆرەكانىيەوه حوكم دەدرىت و شەلاق و جەلدىكى زۆرى بۆ دەبردىتەوه. كه هىتايان شەو بوو. قاوشەكه نوقمى تارىكى بوو، زىندانىيەكان مۇميان هەلكرد،

پهنگ به پرووی (ئورلوف) هوه نه مابوو، هۆشی له بهر برپا بوو. قژه
په شه زوخالئاساکی تیکئالا بوو، پشتی شه قار شه قار بوو بوو،
ته واو ئاوسا بوو، شین هه لگه را بوو، یه کپارچه په له خوین بوو.
زیندانییه کان به درێژایی شه و په رستاریان ده کرد و که ماده کانیاں بۆ
ده گۆپی، له سه ر لا پالیان ده خست، هه توانیاں له زامه کانی پشتی ده دا،
وه کو خزمیکی نزیکی خویان سه ره په رشتی و په رستارییان ده کرد.

بۆ سبهینی هۆشی هاته وه، هه ستا، یه ک دوو جار به قاوشه که ده
هاتو چوو. زۆرم پی سهیر بوو، چونکه به نیوه گیانی بۆ
خهسته خانه که یان هینا بوو. نیوهی شه لاق و جهلده کانیاں لیدا بوو.
به لام دکتۆر پای گرتبوون چونکه قه ناعه تی وا بوو بوو که نه گه ر
هه موو جهلده کانی لیتدری، بهرگه ناگریت و ده مریت. ئه م تاوانباره،
زۆر لاواز بوو، له زینداندا و به ده م چاوه پروانی سزاوه هیندهی دی
لاواز بوو بوو. ئه وهی جاریک زیندانییانی مه حکوم به شه لاق و
جهلدهی بیینی، هه رگیز سیمای په ژمرده و نیگای ئاگرینیان له بیر
ناکات. ئورلوف زووبه زوو وه خه هاته وه و چاک بووه وه، ئه مه زادهی
وره به رزی خۆی بوو. ئورلوف که سیتی ئاسایی نه بوو. له پرووی
لاپره سه نی و فزولیه ته وه ناسیاویم ده گه ل پهیدا کرد، به درێژایی یه ک
هه فتهی ته واو، به کاوه خۆ و زۆر به وردی خسته بهر سه رنج. له
عه مراتم خه لکی وا به سه بر و به خه وسه له، بییاک و وره به رزم
نه بیینی بوو. له بیرم دیت که له توبولسکدا، پیاویکی دیکه ی له م
بابه ته م بیینی، پیاویک بوو زۆر به تاوانگ، سه رده سته ی کۆمه له چه ته
و پێگرتیک بوو. پیاویک بوو به راستی دپ و دپنده، زه په یه ک پیاوه تی
تیدا به دی نه ده کرا، نه گه ر نه شت ناسیبا، هه ر به یه که م نیگا بۆت
ده رده که وت چ نا په سه نیکه، دپنده یی له چاره ی دهباری. ئه وهی له و
پیاوه دا مایه ی ترس بوو. گه وجیتیه که ی بوو، هتپونه ژنوی وه ک

خوی نه بوو. ته ماحی دنیا هیڅه به سهریدا زال بوو، هر که ده تېښی
 په کسر ده ترانی له هه موو مرقایه تیه که شؤرد راوه ته وه و ته نیا
 تیرکردنی هز و ئاره زووه جه سته یی و حیوانیه کانی خوی لا
 مه به سته و هیچی تر، له گهل نه وه شدا دلنای دلنایم که کورنیف (ناوی
 کورنیف بوو) نه گهر بیستبای حوکم ده دریت و نه شکه نه چه یه کی
 جه سته یی وه کو نه وه ی ئورلوف ده دریت، له رزی لیده هات و هر
 که سیکی به رده ست که وتبا، بئ چه ندو چون، بئ هیچ سلکرد نه وه یه کی
 سهری ده پری. ئورلوف ده قاوده ق پیچه وانهی نه و بوو، پوچی به سهر
 جه ستهیدا زال بوو، گالته ی به دهر د و ئازار ده هات، به سهر خویدا
 زال بوو، سهری بق که س دانه ده واندا! گالته ی به قه ساس ده هات و له
 دنیا دا له هیچ شتیک نه ده ترسا. توانست و هیزیکی له راده به دهری
 هه بوو، به حه وسه له و پشوو دریژ بوو، نه گهر خولیا و که لکه له ی
 مه به ست و ئامانجیکی بکه وتبایه سهر، ده سته به ردار نه ده بوو تا به
 ئاواته که ی نه گه بیشتبا. نه وه ی که زؤرم به لاهه سهر بوو، کابرایه ک
 بوو به رزه فېر و لووتبه رز، له به رزییه وه ده پړوانیه خه لکی، هه لبه ته
 نه مه ی بق خوناندن و ویقار نه ده کرد، شتیکي ده سترکد نه بوو، به لکو
 به ته بیعه ت فرناخ و پو حزل بوو. باوه ر ناکه م پوژئ له پوژان
 که سیک کاری تیکرد بی. به خه مساردی و بیموبالاتی ده پړوانیه
 هه موو شتیک و گوئی له هیچ نه بوو، قه ت فشه ی به کارو کرده وه کانی
 خوییه وه نه ده کرد. هه رچه نده دهیزانی که زیندانییه کان زور به پړزه وه
 ته مه شای ده کن و حورمه تی ده گرن، به لام هه رگیز به مه له خوی
 بایی نه ده بوو و خوی به سهر که سدا نه ده نواند. هه رچه نده
 خوناندن و به خونازین دوو نه خوشی بوون و له هه موو زیندانییه کدا
 هه بوون، پیاویکی زیره ک بوو. سهر راست و قسه له پروو، به لام
 چه نه باز و فره وژ نه بوو. چه ند پرسیاریکم لیکرد، به راشکاو ی و بئ

هیچ پېچوپه نایه ک وهلامی دامه وه که خوا خواجه تی به زووترین کات چاک بیتته وه، تا پاشماوه ی سزاګه ی له کۆل بیتته وه. چاویکی لیداکرم و ګوتی: ههنگی هه موو شتیک ته واو ده بی، سزای خۆم وهرده گرم و ده گهل کاروانیکی زیندانیاندا بۆ فرچنسک ده پۆم، ده رفعت دینم و هه لدیم، به لئ هه لدیم، برپاریکه و داومه! به لام خۆزګه زامه کانی پشتم زوو ساپیژ ده بوونه وه! پینچ پۆژیک له گهل ئیمه دا مایه وه، به دریژایی ئه و پینچ پۆژه، به په رۆشه وه چاوه پروانی ئه و ساته بوو که له نه خوشخانه ده ربجیت، پیاویک بوو هه ندی جار زوری حهزی له شوخی و سوعه تان ده کرد. گه له ک خوشمیزاج ده بوو. جا من هه ولم ده دا سوود له و ده مانه وهر بگرم و له باره ی سه رکیشیه کانی خۆیه وه پرسپاری لیکه م. هه رچه نده حهزی نه ده کرد باسی خۆی بکات، به لام به ئاسته م برۆکانی ویک دینه انه وه و به وپه پری راستګویی و پاشکاو ی وهلامی ده دامه وه. به لام کاتی زانی من گه ره کمه دای بیشکنم و دزه بکه مه قولای ناخیه وه و شوینه واری په شیمانی له ده روونیدا بدۆز مه وه، یه کسه ر په فتاری ګۆرا، نیګایه کی پر غروور و ته و سامیژی ئه وتۆی کردم وهک ئه وه ی مندالیکي ګه وچ بم و حهز بکات قسه ی ده گهل بکات، بگه ره جوړه به زه یی و سۆزیکیشم ده رهق به خۆم، له سیمایدا به دی کرد. دوا ی چه ند ساتیکي که م، بئ هیچ ته و سوتوانجیک پر به زار له قاقای پیکه نینی دا. پیموایه دوا ی ئه وه ش هه ر کاتی قسه کانی منی بیر که ویتیتته وه له قاقای پیکه نینی داوه. ئه نجام، هه رچه نده هیشتا زامه کانی پشتی به ته و اوته ی ساپیژ نه بوو بوونه وه، ناوی خۆی نووسی که گه ره کیه تی له نه خوشخانه و ده ربکه وئ و منیش که چاک بوو بوومه وه، له هه مان پۆژدا و پیکه وه له نه خوشخانه که ده رچووین. من بۆ زیندان که پامه وه، به لام ئه و بۆ ئه و شوینه برایه وه که پیشتر تیایدا زیندانی

بوو. که له یه کدی جیا بووینه وه به گهرمی و توندی دهستی گوښیم،
 نه مه به لای ئه وه نه نیشانه ی لوتف و مه حبه ت بوو دهره هق به من،
 پیموایه بویه ئه وه ی کرد چونکه له و ساته دا که یفی قنچ و دلی خوش
 بوو. بیکومان به بو ده له و بچو وکی ده زانیم، چونکه من که سیکي لاواز
 و بیده سولات بووم و له هه موو پوویه که وه مایه ی به زه یی بووم،
 مروژنیک بووم ملی بۆ ئه و قه دهر و چاره نووسه داوه که له ناوچه وانم
 نووسراوه. بۆ سبه ینی باقی شه لاقه کانیا ن لیدا.

که شه وئ دهرگا کانی قاوشه که یان له سه ر داخستین، ژووره که مان
 شیوه یه کی تری وهرگرت، پیک شیوه ی مالی وهرگرت، شیوه ی
 مالیکی ئارا و ئاوه دان. ته نیا له م کاته دا ده متوانی به ئاسانی
 هاو زیندانییه کانم ببینم، چونکه زیندانییه کان ته نیا به شه و هه ست به
 جوړه ئاسووده یی و دلنیا ییه که ده کن و وه کو یه ک خیزان ده نوینن.
 زیندانییه کان به پوژ نیکه ران بوون، چونکه به رده وام چاوه روانی ئه وه
 بوون، پاسه وان و کارمه ندان و چاودیرانی زیندانه که، له نا کاودا خو به
 ژووردا بکن، به لام شه وئ، هه ر که دهرگا کان داده خزان، هه ر که سه
 و به ئاسووده یی و ئارامی له جیتی خو ی داده نیشست و خو ی به
 کاریکه وه مژول ده کرد، له پهر ژووره که پروناک ده بووه وه، چونکه
 هه ر که سه و شه م و شه مدانی خو ی دینا و لای خو یه وه دای
 ده گیرساند، هه ر زیندانییه که شه مدانی خو ی هه بوو و له ته خسته
 دروستکرا بوو، ئیدی یه کینک ده که وته پینه دوژی و پیتلاو دروونه وه،
 یه کینکی دی جلکی ده دروه وه. تا شه و زیاتر پاده شکا، هه واکه
 دووکه لاوی تر ده بوو، گروپنیک له سووچیکا، له سه ر به په یه ک
 داده نیشتن و ده که وته وهره قبازی. له هه ر ژووریکدا زیندانییه که هیه
 که راپه خیکی چکوله ی هه شتا سانتی و مؤمیکی گه وره و ده سته یه ک
 وهره قی کون و چلکنی هیه، نه مه که ره سته ی قوما ر بوو. خاوه نه که ی

به کرڼی ددها، شهوی به پانزه کوپیکي ددها، ئمه پیشه‌ی بوو.
 قومار بازه‌کان زیاتر یاری بیستویه‌کیان ده‌کرد، ئمه یاری به‌خت بوو.
 هر زیندانییه‌ک کومه‌لیک درای مسینی له به‌رده‌م خویدا داده‌نا، که
 هه‌موو داراییه‌که‌ی بوو، ئیدی هه‌لته‌ده‌ستا تا دوا قرۆشی خۆی
 ده‌دۆراند یان هه‌موو هاوړیکانی جوړ ددها، که‌مه‌که تا دره‌نگه
 شه‌وانیک به‌رده‌وام ده‌بوو، هه‌ندئ جار تا سپیده‌ی ده‌خایاند و
 زۆر جار تا چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کی پیش کرانه‌وه‌ی ده‌رگا‌کان هر به‌رده‌وام
 ده‌بوون. له قاوشه‌که‌ی ئیمه و هه‌روه‌ها له قاوشه‌کانی دیکه‌شدا
 نه‌دارانیک هه‌بوون که هه‌موو دارونه‌داری خۆیان له قوماردا، یان له
 باده‌نۆشیدا دۆراند بوو و له ده‌ستدا بوو. هه‌ندیکی دی هه‌بوون هر
 له ئیجادی نه‌دارونه‌بوو بوون. به نه‌داری هاتبوونه دنیاوه. که باسی
 ئمه ده‌که‌م مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه له نیو میلیه‌تی ئیمه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن و
ده‌بن، مه‌رجیش نیه ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل بن، له هه‌موو بارودۆختکدا
هر به نه‌داری و سوال‌که‌ری ده‌میتنه‌وه، چونکه قه‌ده‌ر سوال‌که‌ری
به‌سه‌ردا سه‌پاندوون، ئه‌مانه خۆیان سوال‌که‌رته‌بیعه‌تن، هر چیه‌ک
 بکه‌ن هر به سوال‌که‌ری ده‌میتنه‌وه، جله‌ویان له ده‌ستی خۆیاندا نییه،
 خاوه‌ن بریاری خۆ نین، بی‌باشارن، له ژیر کۆنترۆلی خه‌لکیکی تر
 دان و هر به‌و حاله‌وه و له سایه‌ی که‌سیکی تردا، به تاییه‌تی
 که‌سانی ده‌سه‌لای نۆکیسه ده‌میتنه‌وه. ئه‌و خوازه‌لۆکانه، هه‌موو
 هه‌ولیکیان لیباره، قه‌ت خۆبه‌خۆ په‌لاماری کاریک ناده‌ن، به‌لام
 هه‌میشه خزمه‌ت ده‌که‌ن و له سایه‌ی فه‌رمانی که‌سیکی تردا ده‌ژین،
 وا دروست بوون که خزمه‌تکاری خه‌لکی تر بن و خزمه‌تی خه‌لکی تر
 بکه‌ن. بۆیه له هیچ بارودۆختکدا ده‌وله‌م‌ند نابن و به‌ئاوات و
 مه‌به‌ستی خۆ ناگه‌ن، هر به سوال‌که‌ری و ده‌سه‌نده‌خۆری ده‌میتنه‌وه،
 له ناو هه‌موو چینه‌کانی کومه‌لگه‌دا له‌و باب‌ه‌ته که‌سانه‌م دیتوون، له

نیتو هه موو سنغه كاندا، له ناو هه موو دهسته و تاقمه كاندا، ته نانه ت له
 دنيای ئه ده بيشدا له و جوړه كه سانه م ديتوون. هه لېه ته له هه
 زينداننكدا و له هه ژووركي زيندانيشدا ده بېنرین، هه كه كۆپي
 قوما ساز ده بوو، په كيك له و گه دايانه بانگ ده كړا، شهوي به پېنچ
 كوپيكان به كرنيان ده گرت، ئيشه كه ي ئه وه بوو به و شهوي ساردی
 زستانه كه زورچار پله ي سهرما ده گه بيه سي ژير سفر، له پاره وه
 تاريخه كه دا بؤ ماوه ي شهش حوت سعاتان ئيشك بگريت و گوئ
 هه لېخات و هه دهنگ و په نكيكي بيست و بيني، په كسره خه بهر به
 قوما ريزه كان بدات تا فرياي خو بكه ون. چونكه هه ندئ جار ميتجر
 يان ئه فسه ري ئيشكگر، له دهره وه تيشك و پروناكي مؤمه كانی ناو
 ژوور و قاوشه كانيان ده بيني و به دزيه وه و له پر گه رده لولولئاسا
 خويان به قاوشه كاندا ده كرد و قوما رچيه كان فريا نه ده كه وتن
 مؤمه كان بكوژيننه وه، دوكانی قوما ره كه يان بېنچنه وه و خويان بكه نه
 خوتوو، ئيدى پيك به سهر تاوانه كه يانه وه ده گيران. جا چونكه
 يارچيه كان له گه ل ئه و جوړه ئيشكگره دا زور سه ختگر بوون، ئه و
 جوړه شه به يخونانه كه متر پرويان ددها، وهكو چون زور شتي ترم به
 لاوه سهر بوو و مايه ي سهرنج بوو، به و ئاوايه ئه م ديارده يه شم
 يه جگار به لاوه سهر بوو، ئاخر پېنچ كوپيك ته نانه ت له زيندانيشدا
 هيچ نيه، زور كه مه. كه چي ئه م پياوه خو په رستانه له كابراي ئيشكگر
 توپه ده بوون و ده يانگوت: به كرتمان گرتوويت و مه جبوري
 خزمه تمان بكه يت! ئيدى ئه مه چهن دوچوونى هه لئنه ده گرت، ماداميكی
 كرني خوي وهر گرتوه و به خوايشتي خوي چوه ته ژير باري ئه و
 ئيشه، ده بئ نهك هه ملكه چ و گوئرايه ل كاري خوي ئه نجام بدات،
 به لكو ده بئ منه تباريش بئ. مه منوونى ئه و كه سه بيت كه به كرني
 گرتووه، هه ندئ زيندانيم ديتوون كه بيحساب، پاره يان خه رج

کردووه و به پاست و چهپدا تهخشان و پهخشانیان کردووه، که چی
فیلان لهو کهسه کردووه که خزمه تی کردوون، زیاتر له جاریک هم
دیاردیه، له پتر له زیندانیکا به چاوی خوم دیتووه.

وهکو پشتر گوت، هموو زیندانییهکان، دهکه وخته کار کردن جگه
له پتری قوما خه ریکی یاری خو ده بوون و چوار پینج زیندانیی دیکه
که هر که ده رگاکان داده خران ده خه و تن. ته خته خه وه که ی من نژیکی
ده رگا که بوو، جیگا که ی ئاکیم ئاکیمیچ به رانبر جیگا که ی من بوو، که
ده خه و تین سه رمان لیکي دها. ئاکیم تا سه عات ده و یازده ی شه و ی
کاری ده کرد، فانوسیکی چینی په ننگا و په نگی دروست ده کرد که
یه کیکی خه لکی شار داوی لیکر ده بوو بوی دروست بکات و پاره یه کی
باشی له م کاره و ده رگرت. ئاکیم له م کاره دا یه جگار مه علان و لیزان
بوو، زور ورد و جدی بوو، سستی و خاوه خاوی نه ده زانی. که له
کار ده بووه و ده که رهسته و نامیره کانی کو ده کرده و ده و جوان تاقه تی
ده کردن، هه سیره که ی دینا نوژ و عیاده تی خوی ده کرد و پاشان
لنی ده خه و ت. ئاکیم ئاکیمیچ پیاویک بوو گوژپایه ل، بیکیشه، دور له
هر سه رپنچیه ک، هه لبه ته وه کو هه موو خه لکیکی نه قل مامنا و هندی
خوی به که سیکي زیره ک ده زانی. له سه ره تادا هیچ نه چووه دلمه وه،
هه رچهنده بووه مایه ی نه وه ی که نه و پوژه زور بیر بکه مه وه. پیم
سه یر بوو که پیاویکی وه کو نه م پیاوه به م ده ستره نگی نییه، له جیاتی
له ده ره و هه بی و خه ریکی سنعه تیک بی، له زیندانی بیگاریدا بیت.
به هه ر حال جاریکی تر، له م نووسینه دا دیمه وه سه ر باسی ئاکیم
ئاکیمیچ.

با جاری بیمه سه ر باسی هه ندیک له هاو زیندانییه کانی ترم.
قه ده ری من وا بوو چهنه سالتیک له م زیندان و قاوشه دا به سه ر به رم.
نه وانه ی ده ور به رم، به خوتو خورایی بوون به هاو پنی هه موو

ساتیکی ژيانم. هه لښته منيش به زه بری فزوليهت و لاپره سه نښی حه زم ده کرد هه موو شتيکیان دهرباره بزنام! هاوسیکانی دهسته چه پم گروپیکي خه لکی قه فقا ز بوون. هه هه موویان به هوی چه ته یی و ږیگریه وه حوکم درابوون، دیاره جوړ و ماوهی حوکمه کانیان جیاواز بوو، نه مانه دوانیان (له زگی) بوون، یه کیکیان (چه رکه سی) و سیانیان (تاتاری داغستان) ی بوون. چه رکه سیه که یان، پیاوړیکي گرژومون بوو، مه گه به ده گمن، ده نا قسه ی ده گه ل به شه ردا نه ده کرد، که ژیراوژیر نیگایه کی کردبای، بزه یه کی هوفیانه ی ترسناکی به روودا ده دایت. به لام له زگییه کان، یه کیکیان پیره میړدیکي لووتدریژی دهنو کدالاشی و دریژدا هوړیکي لاواز بوو، سیمای هاواری ده کرد که چه ته و ږیگره. به لام هاوړیکي که ناوی (نورا) بوو، وا نه بوو، هه ر که یه که م جار دیتم، چووه دلمه وه و حه زم له چاره ی کرد. پیاوړیکي چوارشانه ی کورته بالای توکمه بوو، هیشتا گنج بوو، قژی زهره، چاوانی شین و که پووی به رز، سیمای زیاتر له سیمای فنلاندی ده چوو، وه کو هه موو نه وانه ی که زوربه ی ژیانیان به سواری نه سپ و به سهر نه سپه وه ده به نه سهر، لاقه کانی خوار بوون، ئازای به دهنی شوینه واری کونه زامی قه مه و سونگی و فیشه ک بوو. نه م پیاوه، هه رچه نده یه کی که بوو له چیا ییه کوړال و بیوییه کان، به لام ژیراوژیر به گه ل یاخی و ږیگره کان که وتبوو و که وتبووه په لاماردانی پروسه کان. چونکه پیاوړیکي پروخوښ و سوعه تچیی بوو هه موو زیندانییه کان خوشیانده ویست. بی هیچ خوته و بوله یه ک ملی به کاره وه دهنه، هه میشه هیډی و له سهرخو بوو. زوری ږی له دزی و ناپاکی و ده ستپیسې و حیل بازی و باده نوشی بوو، به و جوړه کارانه زور په ست و تورپه ده بوو، کاری نامه ردانه و بیثابروانه ی پی قووت نه ده چوو، به لام ویرای نه وهش، به گژ که سدا نه ده چوو، به لکو به

نه فرهت و بېزارى به هه لده ستا و لهو ناوه دوور ده كه و ته وه. به
 دريژايى ته و ماوه يه كه له زينداندا بوو تاغه دزيه كي نه كړد، كاريكي
 نه كړد كله يي و گازانده ي بېته سر. پياويكي زور به دين و پر
 عيادت بوو، سهرى چووبا نويژى نه ده چوو، پوژووي مانگي
 رهمه زاني ده گرت، پابه ندى ئاييني خوى، ئيسلام بوو، زورجار تاكو
 به ياني هر خه ريكى شه ونويژ ده بوو. هه موو زيندانى به كان
 خوشيانده ويست و به پياويكي سهنگين و ئابرومهنديان ده زاني،
 زيندانى به كان ناويان نابوو (نورا شير) و ئيدى ته م ناوه بوو به
 نازناوى هه ميشه يي. زور دلنيا بوو كه ته گه ماوه ي چه پسيه كه ي
 ته واو نكات، ده گه پته وه بى قه فقان، له راستيدا به و ئاواته وه ده ژيا،
 دلنيام ته گه ته و ئاواته ي نه بوايه، له داخا ديقي ده كړد و ده مرد. هر
 به كه م پوژ كه گه يمه زيندان - له نيو هه موو زيندانى به كاندا، سه رنج
 له سه ر ته و گيرسايه وه، ئاخو چون ته م سيما هيدى و هيمن و پاك و
 ميهره بانه له نيو ته و هه موو سيما گرژومون و عه بوس و
 خه مناكانه ي ديدا جيا ناكريته وه و نايته مايه ي سه رنج! دواى نيو
 سه عاتيك هات به لامه وه، به سوز و لوتفيكي زور و به دم بزه يه كي
 شيرينه وه ده ستى به شانمدا هينا. له سه ره تاوه نه مزاني ده يه وي چيم
 پيبلت، چونكه زماني رووسى به باشى نه ده زاني. به لام دواى
 توژيكي دى هه مديس هاته وه و به دم بزه يه كي پر له سوز و
 دوستايه تيه وه ده ستى به شانمدا هينا. سى دانه پوژ، ته م په فتاره ي
 دووباره كرده وه، پاشان بوم ده ركوت كه ويستويه تى به م په فتاره ي
 هاو ده ردى و هاو خه م ي خويم بى ده ربېرئ و بلئ به زه يي به حالمدا
 دپته وه، ده زاني چه ند دلم تنگه و ته م به كه م ساتانه ي زيندان چه ند
 دژوار و قورسه، ده يو يست به زماني بى زماني بليت ئاماده يه

دۆستایه تیم بکات، پشتیوانیم لیتکات و بمپاریزیت. له خۆت غه ربیی
نورای میهره بان، نورای نازیز و ساده و ساویلکه!

تاتاره کانی داغستان، سێ کەس بوون، ئەمانه برا بوون. دوانیان
پوو له پیری بوون، سێیه میان که علی ناو بوو، گەنج بوو، له
تەمەنی 22 سالیدا بوو، به پوالت له تەمەنی خۆی بچووکتیش
دهینواند. ئەمە له لای منەوه دەنوست. به عەمراتم پیاوی وا قۆز و
جوانم نه دیوو، سهروسیمای جوانی، ئاوینهی دل و دهروون و
پۆحیی جوانی بوو. مەمنوون و سوپاسگوزاری قەدەر بووم که ئەم
کۆپەیی کرد بوو به دراوسیم و نه که وتبوومه لای زیندانییهکی تهرهوه.
سیمای ئاوینهیهکی بێگەرد بوو، دل و دهروونه پاکه کهی دهنواند.
همیشه بزهیهکی شیرینی مندالانه به سەر لیویهوه بوو، چاوه پەش و
درشته کانی سۆز و میهر و ئاسووده بیان لێدهباری، که چاوم به نیگا
خه مگینه کانی ده کهوت، هه رچی خەم و په ژاره و نا ئومیدی و
نیگه رانییه کم هه بوو ده ره وینه وه و هه ستم به ئاسوودهیی ده کرد.

پۆژیک که له ماله وه ده بیت، برا گه وره کهی (پینچ برای هه بوو،
دوانیان له زیندانیکی تر، له کانه کانی سیبیریدا بوون) ئەمری پێده کات
که شمشیره کهی هه لگرت و سواری ئەسپه کهی بی و دواي بکهوئ.
چیانیشینانی قه ققاز وا په روه رده کراون که کوێرانه کوێرایه لی
گه وره کانی خۆیان بکهن. بۆیه علی بێ چەندوچوون، بێ ئەوهی
بهرسیت کتوه ده چن و به نیازی چین، دواي براکانی خۆی کهوت.
تومەز براکانی به نیازی پێگری بوون. به مجۆره هه ر سێ برا ده چن
پێگه به کاروانیکی بازرگانی ده گرن، کاروانه که هی پیاویکی ئەرمەنی
ده بیت، پیاوه ده کوژن و ماله کهی تالان ده کەن. بۆ نه گه تی کاره که یان
له ناوچه که دا ده نگ ده داته وه و که شف ده بن، ئیدی هه ر شه ش
برایه که ده ستگیر ده کرین، حوکم ده درێن، دواي شه لاقکاری، هه واله ی

تاراوگه و بېگار هزیندانانی (سجن الاعمال الشاقه) سیبیریا دهکړین. دادگا به حکومتی علی دا دهچته وه و سزاګه یې بڼ سووک دهکړی، دهې به چوار سال زیندانی به بېگار وه. براګانی زوریان خوشه ویست، خوشه ویستی و پرفتاریان دهګل علی دا زیاتر باوګانه بوو تا برایانه. علی تاقه خه مړه وینی زیندان و تاراوګه یان بوو. هرچنده به تبعیت ګرځ و په ستومون بوون، به لام هه میسه به دم ئه وه پنده کین. هر کاتی قسه یان دهګل کردب - که زور به که می دهیان دوان، چونکه به لای ئه وانه وه له وه مندلتر بوو، که باسی شتی جدی و شته قووله کانی ژبانی له ګلدا بکړی - پووی ګرځوپه ستیان دهګه شایه وه، یه کسر هه ستم کرد، ئه مانه وه کو چن منالیک ده دویتری و سوعبتی دهګل دهکړی، بهو ئاویه قسه دهګل علی دا دهکن، خو ئه ګر به شهرم و نه زاکه ته وه وه لایمکی دابانه وه، خیرا ته مه شایه کی په کتریان دهکرد و به خوشیه وه به پوویدا دهګرځینه وه. علی ، ئه ونده حورمته براګانی دهګرت و شهرمی لیده کړن که قهت پرکیشی نه دهکرد، سهری قسه یان له ګلدا بکاته وه، به شهرمیکه وه کزکوله ی دهکرد و چاوه پوانی دهکرد تا ئه وان سهری قسان بکه نه وه و بیدوینن. کاتی که بیر له وه دهکه مه وه ئم کوړه به دریژی چوار دانه سال، له چ ژینگه یه کی ترسناک و ناله بار و ګنده لدا ژیاوه، ژینگه یه ک که هه واکه شی له و تاوه، سهرم سوږده میتن چن بهو حاله وه توانیویه تی بهو دلپاکي و بېګه ردیه، بهو ئاېرومه ندیه خورسکه وه، بهو دلوالیه وه، بهو دروستکاریه وه بمینتیه وه و ئاکاروئوتاری نه له وتی و خوی شې نه بیت، ئه مه سپرکه هېچ شروق و رافه یه که په ی پتنبات، سهرباری هه موو ناسکی و شیرینی و نرمونیانی و پاکیه که ی، دواتر بزم دهکوت که تبعیتکی مەردانه و وره یه کی یه جګار بهرزی له هه نېر ناخوشی و

تەنگاناندا ھەبوو. بە ئەندازەى كىژىكى عازەب بە ھەيا و حورمەت و پاك بوو، بە ھىچ پەست نەدەبوو بە كارى نادروست و ناشيرين و نەنگين نەبى، كە كارىكى نەنگين يان ناھەقى و زولمى ديتبا چاوى دەپەريپ تەوقى سەرى، چاوەرەشەكانى دەكرانەو و گرى تۆپەريان لىدەبوو، بەمە ھىندەى تر جوان دەبوون، ھەرچەندە لەوانە نەبوو سووكايەتى و بىحورمەتى و زىدەگافى لە كەس قەبوول بكات، بەلام خۆى لە شەپ و قەرەشە لا دەدا، خۆى لە جنىو و سخيفان دەدزيپو و بەتەنگ ھەيا و حورمەت و يقار و ئابرووى خۆيەو بوو. جا شەپ لەگەل كىدا بكات؟ ھەموو خوشياندەويست و مدارايان دەكرد، لە سەرەتاو لە دوورەو، زۆر بەنەزاكەتەو، پەفتارى دەگەل مندا دەكرد، منيش ھەندى ئىوارە دەم دواند، ئىدى زوبەزوو ھۆگرى يەكتر بووين. لە ماوھى چەند مانگىدا بە باشى فىزى زمانى پوووسى بوو، ئەم توانست و بەھرەيە لە براكانيدا نەبوو، چونكە ھەرگىز نەگەيشتە ئەو ئاستەى بە باشى بە پوووسى قسان بكەن. ھەر لە سەرەتاو ھەستم كرد عەلى گەنجىكى زىرەك، خاكى و ھەستيار و بە ئاوەزە. عەلى گەنجىكى كەم وىنە بوو. تاكو ئىستاش شانازى بەو پۆزانەو دەكەم كە ئەوم تىدا ناسى، بە خۆشتەين پۆزانى ژيانى خۇميان دەزانم. ھەندى كەس ھەن ھەر لە خۆو دەچنە دلەو، تەبىعەتيان ھىندە بەرزە، ھىندە جوانە، خودا بەھرەيەكى ئەوتۆى داوئەتى كە پياو تەسەور ناكات پۆژى لە پۆژان ژەنگ ھەليين و گەندەل بىن، پتويست ناكات كەس نىگەرانىان بى و خەميان لىبخوات، بۆيە من ھەرگىز لە عەلى نەدەترسام، متمانە و باوھەپى تەواوم پتوى ھەبوو، تۆ بلى ئىستا لە كوئ بى؟

ماوھەيكى زۆر بوو ھاتبوومە زىندان، پۆژىك لە سەر تەختە خەو كەم پاكشاپووم، نقومى خەيالەتى دوورودريژى خۆم بووم،

بیره و هریانی تال و به سوئی له ناخی ناخدا شه پۆلیان دهدا. عهلی که به دهگمهن به بی ئیش داده نیشت، لهو کاته دا کاری نه ده کرد، هیتشتا وهختی خویش نه هاتبوو. جه ژنی پهمه زان بوو، بۆیه هر سئ برا به بۆنه ی جه ژنه وه کاریان نه ده کرد. عهلی له سه ر گازی پشت پاكشاوه و ههردوو دهستی خستوونه ته ژیر سه ری و خوی داوه به دهه خه یاله وه. له پ لئی پرسیم:

- چیه، پیده چیت زۆر خه مبار بیت؟

به سه رسامی ته مه شام کرد، ئه م پرسیاره له که سێکی وه کو عهلی یه وه که هه میشه له خه می ئه ودا بوو دلی که س نه یه شیتنی و ههستی که س بریندار نه کات، دوور بوو. به لام که له سیمای وردبوومه وه، یه کسه ر هه ستم کرد ئه م پرسیاره ی به خۆپایی نه کردوه، خه م و په ژاره یه کی قوولم له سیمایدا خوینده وه که پیده چوو زاده ی ئه و بیره وه ریه شیرین و خه مناکانه بیت که له خه یالیدا ده خولانه وه. ئیدی زانیم خۆی لهو ساته دا یه جگار خه مبار و دلته نگه. یه کسه ر وه لامم دایه وه: "به لئ منیش خه مگین و دلته نگم." هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و بزه یه کی خه مناککی کرد. زۆرم هه ز له زه رده خه نه که ی بوو، یه کپارچه میهر و لوتف بوو. که پیده که نی و بزه ی ده هاتی دوو پرزه ددانه مرواری ئاساکه ی ده رده که وتن. ددانه کانی هیتته جوان بوون، له وه بوو جوانترین گورای دنیا ئیره ییان پتیه ریت.

گوتم: "عهلی گیان، پتیموایه بیر له وه ده که یه وه که ئه مپۆ له داغستاندا چۆن جه ژن ده گێرن! بیکومان ده بی ئاههنگی جه ژنی له ویتده ر زۆر خوش بێ."

چاوانی عهلی پرسنگیان دا و به تاسه یه کی زۆره وه گوتی: به لئ وایه، به لام چۆن زانیت من بیر له وه ده که مه وه؟

- چۆن نازانم عەلى گيان؟ باشە جەژن لەویندەر خۆشتر نییە تا
لێرە؟

- تەكایە، باسی ئەمە مەكە.

- هەلبەتە ئێستا لەویندەر وەرزی گولانە، دەشتودەر بە گول
خەملیو و هەموو شویتیکى ولاتەكەتان وەكو بەهەشتى بەرینە!

- تەكات لێدەكەم باسی مەكە.

دیار بوو نیکەران بوو، گوتم:

- باشە عەلى تۆ خوشکت هەیە؟

- بەلى، بەلام تۆ ئەو پرسىارە بۆ دەكەى؟

- ئەگەر لە تۆ بچیت، یەجگار خشکۆكە!

- منى چى؟ خواشمان یەك نییە. شاجوانى سەرانسەرى

(داغستان)ە. جوانى وا نەبوو و نایتەو! دانیام لە عەمراتت کیزى وا

جوانت نەدیتوو. دایکیشم ژنیكى جوان بوو.

- دایکت خۆشیدەویستى؟

- تۆخوا ئەو پرسىارە؟ دەترسم لە داخوخەفتەتا مردبى. زۆرى

خۆشەدەویستم، من گەوهەرى عەزیز و یەكدانەى ئەو بووم. لە

خوشكەكەم و لە هەموو براكانم خۆشترى دەویستم، ئەمشە و هاتە

خەوم و وەكو بارانى بۆهاری فرمیسكى بەسەردا باراندم.

عەلى لە پەر قسەكەى برى و ئیدی بە درێژایى ئەو شەو زارى

هەلنەهینا و تاقە وشەیهكى لە دەم نەهاتە دەر، بەلام لەو شەو بە

دواو، خوا خۆى دەرەفتیکى بوو كە قسەم دەگەلدا بكات، بەلام

ئەوێندە بە حورمەت و بە ئەدەب بوو، پێى بە خۆى نەدەدا ئەو لە

قسەکردندا دەست پێشكەر بیت، چەندى پێخۆش بوو كە قسەم

دەگەلى دەکرد! زۆر باسى قەققاز و ژيانى رابردووى خۆى دەکرد،

براكانى خۆیان لە قسەكانمان هەلنەدەقورتاند، پێیان ناخۆش نەبوو كە

عەلى قەسەى دەگەل مەن دەکرد، بە پىچەوانەو پىدەچوو پىنان خۆش
بىت، كە دەيانىنى پوو بە عەلى دەدەم و دەيلاوينم و خۆشم دەوئ،
ئەوانىش زياتر مدارايان دەکردم و لىم دەهاتتە پىشى.

عەلى، لە كاروبارى دەريدا كۆمەكى دەکردم، لە ناو زىندانىشدا
زۆر دلى پادەگرتەم و ئىشىكى نەدەکرد كە بىزانىايە بە دلم نىيە، زۆرى
مداراي دەکردم، هەلبەتە ئەمەى تەنيا لە پىاوەتى خۆى دەکرد، دەنا
هېچ نىياز و تەماحىكى بە مەن نەبوو، تەنيا هاوسۆزى و
خۆشەويستىيەكى بىژيا و پوويناى بوو. عەلى لە فېربوونى كارى
دەستىدا زۆر زىرەك و بەهرەمەند بوو. لە ماوەيەكى كورتدا فېرى
خەياتى بوو، فېرى پىنەدۆزى بوو و تەنانەت بىرە شارەزايىيەكى لە
دارتاشىشدا پەيدا كرد، لە زىنداندا هەر ئەو ئىشەنە هەبوو، بىرەكەكانى
شانەزىيان پىتو دەکرد.

پۆژىك پىمگوت: گوئ بگرە عەلى، بۆ نايەى فېرى خويندەن و
نووسىنى پووسى بىي؟ زانىنى پووسى لە ئايندەدا و لە دەفەرى
سىبىريادا، بە كەلكت دىت؟

- مەن زۆرم حەز لىيە! بەلام كى فېرم دەكات؟
- پىموايە خەلكى خوينەوار لىرە زۆرن. ئەگەر حەز دەكەى مەن
فېرت دەكەم.

- هەر حەز! مەمنونت دەبەم.

ئەوسا بە پەرۆشەو لەسەر تەختە خەوەكەى هەستا، دەست
لەسەر سىنگ پادەستا و نىگای پى پارانەو و مەتبارى تىپىم.
لە سەبەى شەوى دواترەو دەستمان بە دەرس خويندەن كرد.
پاچەفەيكى پووسى ئىنجىلم پىبوو، ئەمە تاقە كىتب بوو كە لە زىنداندا
قەدەغە نەبوو. عەلى لە ماوەى چەند هەفتەيەك، بە هۆى ئەم كىتبەو
و بەبى فېربوونى ئەلفبا، بە تەواوەتى فېرى خويندەنەو بوو، دواى

سښ هېښان به ته واوه تې فېرې نووسېنېش بوو، زوړی حه ز له خویندن و نووسین و فېرېبون بوو.

پوژیک که پیکه وه، به دووقولی ناموزگاری کیومان ده خوینده وه، ههستم کرد هه ندی له ئایه ته کان به دهنگیکې تاییه تی و پر سوزه وه ده خوینته وه، لیم پرسې ئه وهی خویندیه وه به دلی بوو، نیگایه کی تیژی کردم، ده موچاوی سوور هه لکه پا و کوتی: به لئ عیسا پیغه مېره و به زمانی خواوه ده دوی. تو بزانه ئه م په یفانه چهند چوان!

- باشه کام ئایه ته زیاتر به دل بوو؟

- ئه و ئایه تی ده لیت: له دوژمنانتان بیورن! دوژمنانتان خوشبوی، خراپه دهره ق به که س مه کن. که قسه گه لیکې چوان!

عەلی ئاوړیکې له براکانی دایه وه، که گونیان له قسه کانی ئیمه دهگرت، زور به گهرموگورې چهند قسه یه کی دهگل کردن. هر سښ برا ماویه کی زور به جدی قسه یان کرد، جووته براکې ناوبه ناو سهریان بق دهله قاند و پشتیوانیان له دروستی قسه کانی ده کرد. پاشان به دم بزه یه کی جدییه وه پرویان کرده من (بزه که یانم زور له گیان خوش بوو، چونکه به جدیان بوو) و تیانگه یاندم که عیسا پیغه مېرکی مه زنه و باسی ئه و یان کرد که په رجووی گهره ی کردوه، یه کیک له وانه بالنده یه کی له قور دروست کردوه و فوی پیدا کردوه، پوچی که وتووه ته بهر و له شقه ی بالی داوه و فریوه. ههستم ده کرد پیتانویه به ستایش کردنی عیسا، دلی من خوش ده کن. عەلی به سته زمانیش زوړی دل به وه خوش بوو که ده بیینی برایه کانی ئه و نده دهگل مندا میهره بان.

سهرکه وتوانه عه لیم فیرې خویندنه وه کرد. ئه مجار نوره هاته سهر نووسین. کاغز و قه لیم و مهره که بم بق پیدا کرد (عەلی

قه‌بوولی نه‌کرد من ئەو شتانه بکرم، به خۆی پارەکه‌ی دا) له ماوه‌ی دوو مانگا‌دا عه‌لی فیزی نووسین بوو. براکانی سه‌ریان له‌م پێشکه‌وتنه‌ گه‌وره‌ی عه‌لی سوپما، له‌ پاده‌به‌ده‌ر خۆش‌حال بوون، له‌ خۆشیدا نه‌یانده‌زانی چۆن سوپاسگوزاری و منه‌تباری خۆیانم بۆ ده‌ربهرین، که له‌ کارگه‌دا (وه‌رشه‌) کارمان ده‌کرد، به‌ شانازییه‌وه‌ کۆمه‌ک و به‌رده‌ستیان ده‌کردم و له‌زه‌تیان له‌م کاره‌ی خۆیان ده‌بینی. سه‌باره‌ت به‌ عه‌لی، ه‌هر باسی مه‌که، به‌ ئەندازه‌ی براکانی خۆی خۆشیده‌ویستم. ه‌هرگیز ئەو پۆژه‌م له‌ بیر ناچیت که‌ ئازاد کرا. له‌ قاوشه‌که‌ برده‌یه‌ ده‌ری، ده‌ستی له‌ گه‌ردنم وه‌رینا و ما بگری. قه‌ت پێشتر ماچی نه‌کردبووم و له‌به‌ر چاومدا نه‌گریا بوو. به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌ گوئی:

- تۆ زه‌حمه‌تیکی زۆرت به‌ منه‌وه‌ کێشاوه‌، چاکه‌یه‌کی زۆرت ده‌گه‌ل کردووم، ئەوه‌ی تۆ بۆ منت کردووه‌ دا‌کوبابم بۆیان نه‌کردووم، خودا پاوه‌ستاوت بکات. من ه‌هرگیز، تا ماوم تۆ له‌ بیر ناکه‌م، به‌ عه‌مراتم، ئاخۆ ده‌بی ئیستا له‌ کوئی بی؟ عه‌لی دۆستی دلپاک و ئازیزم ده‌بی له‌ کوئی بی؟

جگه‌ له‌ چه‌رکه‌سییه‌کان، شه‌ش که‌سی پۆلاندیش له‌ قاوشه‌که‌ماندا بوون، ئەمانه‌ گروپیکی تایبه‌تی بوون و ه‌همیشه‌ به‌ یه‌که‌وه‌ بوون، ه‌ینده‌ی کرابا تیکه‌ل به‌ زیندانییه‌کانی دی نه‌ده‌بوون و په‌یوه‌ندیان ده‌گه‌ل خه‌لکیدا ئەوه‌نده‌ کز بوو له‌ نرخ‌ی نه‌بوودا بوو. پێشتریش باسی ئەوه‌م کرد بوو که‌ به‌ هۆی گوشه‌گیری و دووره‌په‌ریزیان له‌ زیندانیانی پووس، بێ‌زراو بوون. ئەمانه‌ زۆر ه‌ه‌ستیار و به‌ گومان و حولولی ته‌بیعه‌ت و ده‌مه‌می مگێز و شه‌پزه‌ بوون. ژماره‌یان شه‌ش که‌س بوو، دوانیان خوینه‌واربوون که‌ پاشان به‌ درێژایی له‌م سه‌ربه‌رده‌دا باسیان ده‌که‌م، له‌ ئاخروئۆخری ماوه‌ی زیندانییه‌که‌مدا،

هه‌ندئ جار کتێبم به ئه‌مانه‌ت له‌و دوانه‌ وه‌رده‌گرت. که‌یه‌که‌م کتێبی ئه‌وانه‌م خوێنده‌وه‌، کارێکی ده‌روونی سه‌یری تیکردم، پاشتر دینه‌ سه‌ر باسی ئه‌و هه‌سته‌ سه‌یرانه‌ی که‌ له‌ لام دروست بوون، هه‌رچه‌نده‌ وه‌کو پۆژی پوون له‌ لام عه‌یانه‌ که‌م خوێنه‌ر وه‌کو پتووست له‌و هه‌ستانه‌ی من ناگه‌ن، چونکه‌ هه‌ندئ شت هه‌یه‌ مرقف تا به‌ خۆی نه‌یجه‌پێنێ به‌ ئاسانی لێی تێناگات. ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێ له‌م باره‌یه‌وه‌ بیلێم ئه‌وه‌یه‌ مه‌حرومیته‌ له‌ زه‌ته‌ فیکری و مه‌عه‌ویه‌یه‌کان زۆر قورستر و دژوارتره‌ له‌ مه‌حرومیته‌ و ئازاری جه‌سته‌یی.

پاشته‌ که‌سیکی عه‌وام و دێهاتی که‌ ده‌خریته‌ زیندان، له‌ مالموندال و که‌سوکار و ئازیزانی داده‌بریت، به‌لام له‌ کۆمه‌لگه‌ و ژینگه‌که‌ی خۆی دانابریته‌، له‌ هه‌مان کۆمه‌لگه‌دا و بگه‌ره‌ له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی باشتر و پێشکه‌وتووتردا ده‌گیرسێته‌وه‌ و خۆی ده‌بینێته‌وه‌. به‌لام ئه‌و پیاوه‌ پۆشنییر و خوێنه‌واره‌ی که‌ هه‌مان حوکم و سزای کابرای عه‌وام ده‌دریت، ئازاره‌که‌ی زۆر قورستره‌، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ مالموندال و که‌سوکار و ئازیزانی خۆی داده‌بریت، له‌ زۆر شتی دیکه‌ش مه‌حرووم و بیه‌ش ده‌بیت. ده‌بی ده‌ست له‌ هه‌موو عاده‌تیکی خۆی، له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌کی هزری خۆی که‌ به‌شیکه‌ له‌ ژبانی، بشۆریت و به‌ ناچاری بۆ ئاستیکی نرمی ئه‌وتۆ بیه‌ خواره‌وه‌ که‌ پیتی پازی نییه‌. یانی مێشکی خۆی به‌ مردنی به‌ره‌به‌ره‌ بسپیریت و خۆی به‌ هه‌لمژینی هه‌وایه‌کی دی پابه‌ینێ، ئیدی له‌ ماسیه‌یه‌که‌ ده‌چیت له‌ ئاو ده‌ره‌یترابن و فڕێ درابیه‌ته‌ سه‌ر له‌لانیکی و که‌وتیه‌ته‌ هه‌له‌که‌سه‌ما. ئیدی ئه‌و حوکم و سزایه‌ی به‌ پتی یاسا بۆ ئه‌م دوو جووره‌ تاوانباره‌ یه‌کسانه‌، بۆ کابرای خوێنه‌وار ده‌ ئه‌وه‌نده‌ کابرای عه‌وام ناخۆش و به‌ئازاره‌. ئیدی ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تیکی حاشا هه‌له‌نگه‌ره‌، هه‌رچه‌نده‌ ته‌نیا باسی ئه‌و لایه‌نه‌ مادیانه‌مان کرد که‌ ده‌بی ده‌ستیان لێ بشوات.

پۇلاندىيەكان يەك گروپ بوون و پىڭكەو دەژيان، لە نىو ھەموو
 زىندانىيەكاندا، تەنبا دەگەل زىندانىيەكى جولەكەدا بەينىيان خوش بوو،
 بۇيە خوشياندەويست چونكە پياويكى قوشمە و ھەنەكچى بوو،
 نوكتەى بۇ دەگوتن و دەيەننە پىڭكەنين و ھەمى دەپەواندەو. ھە
 بەھەرھال ئەم جولەكەيە وىراى ئەو ھەموو زىندانىيەكان
 قەشمەريان پىدەكرد و پىيان پادەبوار، بە شىو ھەكى گشتى پياويكى
 خوشەويست و پۇخسوك بوو. ئەمە تاقە جولەكە بوو لە ئاوماندا.
 ئىستاش كە بىرم دەكەويتەو ھۆم لەبەر پىڭكەنين ناگرم. ھەرچەند
 سەيرم دەكرد پىك (يانكل) ھە جووى قارەمانى چىرۆكى تاراس بولباى
 (گۇگۇل) م بىردەكەوتەو كە كاتى ھۆى پووت دەكردەو تا دەگەل
 ژنەكەيدا جووت ببى، پىك لە فەرخەمريشك دەچوو. جا بە راستى
 لىكچوونىكى سەير لە نىوان ئەشعيا قومىچ (ئەمە ناوى جولەكەكى
 لەمەر ھۆمان بوو) و فەرخەمريشكى پەروبال ھەلۋەريودا ھەبوو،
 دەتگوت دوو لەتى يەك سىتون. ئەشعيا قومىچ تەمەنى ھەبوو، نزيكى
 پەنجا سالىك دەبوو، كور تەبالايەكى رىو ھەبوو، فېلبازىكى زۇر
 گەوج، فشەكەر و ھۆھەلكىشكى فرە ترستۆك بوو. دەموچاوى
 يەكپارچە چرچولۇچ بوو، گۇنا و تەويلى پەر بوون لە شوينەوارى
 خالكوستان. ھەرچەندە تەمەشاي بە ژنوبالا و جەستەى وردىلەيم
 دەكرد، نەمدەتوانى باوەر بكم كە ئەم كابرايە چۆن بەرگەى شەست
 دانە شەلاقى گرتووە و نەمردووە. تاوانى كوشتنى لەسەر ساغ بوو
 بوو ھەو. ئەمە پەچەتەيكى دكتۆرى لە گىرفاندا بوو كە چەند
 جولەكەيكى دى يەكسەر دواى خالكوستانەكى، بۇيان ھەسەف كرد
 بوو. گوايە ئەو ھەتوانەى لەم پەچەتەيدا نووسرا بوو، بە كەمتر لە
 دوو ھەفتە جى زامەكانى ساپىژ دەكردەو، بەلام ئەشعيا قومىچ
 نەيوپرا بوو ئەم ھەتوانە بەكار بىتنى. چاوەروانى دەكرد بىست سالى

ھەپسەكەي تەواو بكتات و لەو دەفەرەدا بگيرسىتەو ھەتوانە
 شىفابەخشەكەي بەكاربىتى. پىشەگوتم: "ئەگەر ئىم ھەتوانە بەكار
 نەيەنم ناتوانم ئىن بىنم، خۇ ھەر چۆنى بى دەبى ئىنم. ئىدى
 بووين بە دۆست. ھەمىشە پووخۇش، بەكەيف و بەدەماخ بوو. لەو
 نەدەچو ئىانى زىندانى زۆر بە لاو ناخۇش بىت، ئىم پىاو ھەپشەي
 زەپنگەرى بوو، چونكە جگە لەو ھىچ زەپنگەرىكى دىكە لە
 شارەكەماندا نەبوو، ئىشى زۆر بوو و بازاپى گەرم بوو،
 داخوازىيەكى زۆر لەسەر ئىشەكانى ھەبوو و فرىا نەدەكەوت، بۆيە لە
 بىنگار ھەفو كرا بوو. ھەكو ھەر جولىكەيكە بەسوود قەرزى بە
 زىندانىيەكان دەدا، تا شتىكىان بە بارمە لا دانەنا با قەرزى نەدەدانى.
 ماوھى قەرزدانەكەشى تەنيا يەك ھەفتە بوو. لە پىش منداتبوو
 ئىم زىندانە و يەكتىك لە پۆلاندىيەكان بۆي گىپرامو ھەكە بە چ
 شكۆيەكەو ھەتبوو زىندان، ئىمە ھىكايەتىكى دوورودرىژى ھەيە و
 پاشان كە دىمەو ھە سەر ئەشەيا فومىچ دەگىرەمەو.

زىندانىيەكانى دىكە قاروشەكەمان برىتى بوون لە چوار كەس لەو
 ياخيىانەي كە سەر بە ئايىنزاكەي كاپراي پىرەمىرى خەلكى
 ستارودوب بوو، لەگەل دوو يان سى كەسى خەلكى پروسىيائى
 بچووك كە ھەموويان خەلكى گرژومو ھەبوس بوون. لەگەل
 گەنجىكى بىستوسى سالان دەموچا چكۆلەي كەپو بارىكى
 دەندووك دالاشىدا كە ھەشت كەسى كوشتبوو، لەگەل گروپىكى
 تەزويرچى پارەپولدا كە يەكتىكىان لىبۆكى ژوورەكەي ئىمە بوو،
 لەگەل كۆمەلە كەسىكى دىكە سەر تاشراوى، سەروچاوشىواوى
 بەغىل و بوغزن و خەمبار و دلتەنگ كە بە پىكۆنەو دەيانپوانىيە
 ھەموو ئەوانەي دەوروبەريان و ئامادە نەبوون قسە دەگەل كەسدا
 بكن و بە درىژايى سالانىكى زۆر ئەو ھەپشەيان بوو. ھەر ھەموو

ئەم سىمپايانەم، لە يەكەم پۇژى سامناكى زىندانىيەكەمدا وەكو تابۇ و تارمايى بەدى كرد، زىندانى چى، ژىنگەيەكى بۆگەن و دووگەلاويى و بەدبۇ و پىر لە جىنئوى سووك و بازارپى و قەرەشە و دەمبۇلە و تەوهىنى ژەهراوى و قاقا و پىكەنىنى تەوسەنامىز و زېرى زنجىر و كەلەپچە. لەسەر تەختە خەويكى پەقوتەق و بىنرايەخ پاكشام، چاكەتەكەم كرد بە سەرىن و لە ژىر سەرم دانا (هيشتا سەرىنم وەرەنگرتىو) و پالتوكەم بەخۆمدا دا. بىتھودە هەولم دا خۆم و ئەم ژىنگە تازەيە بە خەوتن فەرامۆش بكەم. ژيانى تازەم لەم ساتەوه دەستى پىدەكرد و ئايىندەش شتى ئەوتۆى پىيوو كە نە بىرم لىكردبوو وە نە خەيال.

«۵»

مانگی يه کهم

۲-۱

دواى سى پوژ، ئەرم پىکرا که دهگەل زىندانىيەکانى دىکهدا بۆ
کار و بىگار بچمە دەرى. تاكو ئىستاش ئەو پوژەم بەپوونى لە بىرە،
هەرچەندە ئەگەر دهگەل بارودۆخى گشتىمدا بەراورد بکرى، شتىكى
تايبەتى تيا نەبوو. بەلام ئىدى ھەست و سەرنجى بەرايىم بوو: لەو
ساتەدا زۆر بەدبەخت و بەتاسەوہ تەمەشای ھەموو شتىکم دەکرد.
ھەلبەتە ئەو سى پوژە دژوارترین پوژانى زىندانىم بوو. بەلام لە دلى
خۆمدا دەمگوت: "پوژانى سەفەر تەواو بوو. ئەوا ئىدى گەيشتمە ئەم
تاراوگە و گرتووخانەيەى که دەبى سالانىكى زۆرى تىدا بەسەر بەرم.
لەمە بەدوا دەبى لىرە، لەم کاو لەدا بژىم. ئىرە دەبىت بە مالم. بە دلى
تەنگ و دەروونى لىوان لىوى ژان و گومانەوہ خۆم بەم مالا لەدا دەکەم.
کى دەزانى چ پىشھاتىک دىتە پىم؟ لەوہ يە دواى سالانىكى زۆر، کاتى
که لىرە دەرم دەکەن، پىم ناخۆش بىت، بىرى ئىرە بکەم!" ھەندى جار

پیاو که پەى بە دژوارى و گەورەیی کلۆلى خۆى دەبات، ھەست بە قورسى ئو بەلا و نەگەتییە دەکات کہ بەرۆکی گرتوو، لەزەتییکی زۆر دەبینی.

جا من کہ بیرم لەو دەکردوو لەگینە ئو پۆژەى کہ ئیرە بەجێدێلم، پێم ناخۆش بیت، بیرى ئیرە بکەم، زۆر دەترسام. ئیدی لەو ساتەو ئەو ھەم لا چەسپى کہ "مروڤ حیوانیکە لەگەل ھەموو شتیکدا رادى" ئەم پێناسەى بە رادەیک پێ بە پێستى مروڤە کہ ئەقل نایبێرێ، بەلام ئەو ھەموو خەیاڵپلاوى بوو، پۆژگار بپاری لەسەر دەدا و ساغى دەکردوو، کارى پۆژگار و ئاییندە بوو، واتە ئاییندەم ھێشتا نادیار بوو. بەلام ئێستام، ژینگە تازەکەى دەورو بەرم ترسناک بوو، دژایەتى دەکردم، یان بە لای کەمەو من وام دەبینى، ھاوێرى تازەکانم، ھاوژیندانییەکانم بە دژدۆنگى و گومانەو لێیان دەپوانیم، فزولیانە چاودێرى ھەموو ھەلسووکەوتیکیان دەکردم، مامەلە و رەفتاریان دەگەل مندا، دەگەل کۆنە (نەجیبزادەیکدا) کہ تازە کەوتبوو ناویان و دەبواى بە ئێستوو بێ بە ئەندامى کۆمەلگەکەى وان، زۆر رەق بوو، بگرە پێر لە کەرب و کینەش بوو، ئەمەم زۆر لەبەر گران بوو، بە رادەیک عەزابى دەدام، کہ پێر بە دل حەزم دەکرد بچم بۆ کار، تا بە چاوى خۆم رادەى کلۆلى خۆم ببینم، تا منیش وەکو ئەوانى دى بژیم، بێم بە یەکیک لەوان، بە زووترین کات بێم بە ھاودۆزەخى ئەوان. لە سەرەتادا زۆر شتم نەدەبینى، لە زۆر بویەر و پروداوان تێتەگەیشتم: بۆ نمونە ئەمدەتوانى دۆژمناى تى و دۆستایەتییان لێکدى جیا بکەمەو. بەلام ھاوخەمى و ھاودەردى و ھاوسۆزى ھەندى لە زیندانییەکانى دەورو بەرم سیتوریان بە دلەى خەمناکم بەخشى و ورەیان بەرز کردمەو. یەکیک لەوانە ئاکیم ئاکیمیچ بوو، کہ لە ھەر ھەموویان میھرەبانتر و دلسۆزتر بوو، لە

پاده به در مدارای ده کردم. ههروه ها چهند که سیتی دیکه ی باش و
 میهره بانم له نیتو نهو خه لکه گرژ و پهستومونه دا به دی کرد. له دلی
 خۆدا گوتم: "له هه موو شوینیکا خه لکی باش و خراپ هه ن! کئی
 ده زانی، پهنگه هه ندیک له وانه ی لیتره ن. له خه لکانی ده ره وه ی ئیره،
 یانی ده ری ئه م زیندانه خراپتر نه بن." هه رچه نده نهو قسه یه م بۆ خۆ
 ده کرد، به لام دلنیا نه بووم تا چ پاده یه ک دروسته! ناسینی به شه ر
 کاریکی ئاسان نیه! بۆ نموونه له نیتو زیندانییه کاندایه کیک هه بوو
 نیتو سوشیلوف بوو. هه رچه نده نه م پیاوه به رده وام له گه ل مندا بوو،
 به لام تا ماوه یه کی زۆریش وه کو پتیوست نه مناسی. هه رچه ند باسی
 باش و خراپ دیته گوپی، یه کسه ر نهوم بیر ده که ویته وه. سوشیلوف،
 خزمه تکاری من بوو، خزمه تی ده کردم، ههروه ها زیندانییه کی دیکه ش
 به نیتو ئۆزیب خزمه تی ده کردم، هه ر له یه که م پۆژی زیندانه وه
 ئاکیم ئاکیمیچ بۆی ده ست نیشان کردم و هانی دام که وه کو
 ئاشپه زی تاییه تی لای خۆم رایگرم. ئیدی به ئینی دا، هه ر کاتی که
 خواردنی زیندانم به دل نه بوو، یان توانای نهوم هه بوو له کیسه ی
 خۆم خواردنی تاییه تی دروست بکه م، مانگانه خواردنم بۆ ئاماده
 بکات. ئۆزیب یه کیک بوو له و چوار ئاشپه زه ی که زیندانییه کان له نیتو
 خۆیاندایه بۆ هه ردوو موبه قه که یان هه لیژارد بوون. به لام ده بی ئه وه ش
 بلیم که نه م ئاشپه زانه ئازاد بوون له وه ی نه م کاره قه بول یان په فز
 بکه ن، ههروه ها بۆیان هه بوو، هه ر کاتی چه زیان کردبا واز له م کاره
 بینن. نه مانه بۆ بیگار و سوخره کاری نه ده بران، ئیشوکاریان
 نانکردن و خواردن و شۆربا لینان بوو. زیندانییه کان به مانه یان
 ده گوت (که بیانق)! هه لبه ته مه به ستیان له به کاره یانی نهو زاراو یه
 ته و سوتوانج نه بوو، چونکه زیره کترین و ده سته پاکترین زیندانیان بۆ
 نه م کاره هه لده بژێردان، به لکو هه ر بۆ گالته وشۆخی نهو ناوه یان

لیترابوو. ئەوانیش ھەرگیز بەم نازناوھ قەلس نەدەبوون. ئۆزب
 بەردەوام بە کەییانقۇ زیندان ھەلدەبۆیەردا و ھەلدەبۆیەردایەو،
 ئەویش بە دل و بە گیان ئەم کارەى دەکرد و مەگەر زۆر بیتزار و
 بیتاقەت بوایە، یان ھەندى جار کەلکەلەى قاچاغى مەشرووبى
 بکەوتایەتە سەر و دەرفەتى بۆ پەخسابا، دەنا دەستبەردارى ئەم
 کارەى نەدەبوو. ھەرچەندە لەسەر قاچاغ و قاچاغچىاتى حوکم
 درابوو، بەلام لە پاکی و دروستکاری و ئابرومەندیدا کەم وینە بوو،
 ویرای ئەمەش لە پادەبەدەر ترستۆک بوو، زۆر لە شەلاق دەترسا،
 ھەمیشە و ھەرچىھەکی کردبا، شەلاقى لەبەر چاو بوو. کابرایەکی
 ھىدى و ھىمن و بىوھى بوو، لەگەل خەلکیدا خۆشپەفتار و مامەلە
 نەرم بوو، دەگەل کەسدا بە شەپ نەدەھات. سەربارى ھەموو
 سلۆکی و ترستۆکیەکی، ھەر دلی بە قاچاغ و قاچاغچىاتىبوو، بە
 خۆى نەدەوھەستا، بە دل شەیدا و دلەندى قاچاغچىاتى بوو. وەکو
 ھەموو ئاشپەزەکانى دیکە قاچاغچىاتى مەشرووباتى دەکرد، بەلام
 دەستکەوتى زۆر لە گازىن کەمتر بوو، چونکە نەیدەویرا بە
 بەردەوامى ھەمان پىسكى گازىن بکات. من بەینم دەگەل ئۆزبیدا زۆر
 خوش بوو.

ھەلبەتە خواردنى تايیبتى زۆرى تىنەدەچوو، یانى مەرج نەبوو
 پیاو زۆر دەولەمەند بى ئەوجا بتوانى خواردنى تايیبتى بۆ خۆى
 فەرھەم بکات: خواردنە تايیبتىکەى من مانگانە نزیکەى یەک پۆبلى
 تیدەچوو، ھەلبەتە بىچگە لە نان کە ئیدارەى زیندان دەیانداىنى، ھەندى
 جار، بە تايیبتى کە برسىتى زۆرى بۆ دىنام، وەکو ھەر زیندانىیەک
 شۆرباکەى زیندانم دەخوارد، شۆربای کەلەرم بوو، ھەرچەندە لە
 سەرەتاوھ دلم لەم شۆربایە تیکەل دەھات، بەلام پاشان بە تەواوھەتى
 لەگەلى راھاتم. گۆشت لە سیبىريا زۆر ھەرزان بوو، پۆزى نیو

کیلۆیه کم گۆشت دهکپی، هەردوو کۆبیکیک لەسەرم دهکوت. ئەو سەربازە نوێستانانەیی که بۆ چاودێری، لە قاوش و ژوورەکاندا دانرا بوون، پۆژانە بۆ بازار پەرۆشتن و هەر زیندانییەکی پێیستی بە هەرچیەکی بواوە بۆیان دهکپی و بۆیان دینایەوه. ئەم کارەیان بەبێ بەرانەبەر دهکرد، مەگەر یەکیک ناوبەناو بە خۆایشتی خۆی بەخشیشیکی زۆر کەمی پێدايان، ئەو کارەیان لەبەر خاتری ئاسوودەیی خۆیان دهکرد، نەیاندهوێست سەریەشە بۆ خۆیان چێ بکەن، چونکە ئەگەر ئەو کارەیان نەکردبە، ژیاڤیان لە زیندانەکاندا لێدهکرا بە دۆزەخ. تووتن و چای و گوشتیان بۆ زیندانییەکان دهکپی، یانی جگە لە مەشرووب، ئیدی هەر پێیستییهکی تەرت پێراسپاردیان، بۆیان جێبەجێ دهکردی، کەسیش ئەو داوایەیی لێنەدهکردن.

ئۆزبە، چەندین سال بەو دهقهوه لهگەڵ ماوهوه، پۆژانە توێژاله گۆشتی بۆ سوور دهکردمەوه، بەلام چۆنی سوور دهکردەوه، ئەمە نهێنی تایبەتی خۆی بوو. لە هەمووی سەیرتر من بە درێژایی ئەو ماوهیه دوو کەلیمه قسەم دهگەڵی نەکرد: چەند جارێک ویستم قسەیی دهگەڵ بکەم، بەلام پێدهچوو نەتوانیت قسە دهگەڵ کەسدا بکات. هەر پرسسپاریکت لێکردبە، بزهیهکی بە پرودا دهدايت و لە کورتی دهیبریهوه بە نایان بە بەلێ وهلامی دهدايتەوه. بەپاستی پیاویکی سەیر بوو، بە کەلەش هەرقلێک بوو لەو گۆرە، بە ئاوەز مندالێک بوو حەوت سالان.

(سوشیلوف)ش یەکیک بوو لەو کەسانەیی که خزمەتیاڤ دهکردم، ئەم پیاوه خۆبەخۆ، بەبێ ئەوهی من پێی بلێم یاڤ پرووی لێبنیم خوری بە منەوه گرتبوو، خۆیشم نازانم کەئێرکی خزمەتکردنی منی لە ئەستو گرت. ئیشی سەرەکی ئەوه بوو که جەلەکانی بۆ دهشۆردم. جا بۆ ئەم مەبەستە، واتە بۆ کۆل و کانی. لە ناوهپاستی هەساری

زیندانه که دا ته ستیلیک هه بوو، زیندانییه کان له دهوری خر ده بوونه وه
 و جله کانیان له جوړنه ی دهوله تیدا ده شورد. سوشیلوف، جگه له
 شوردنی جله کانم، کومه لیک ورده خزمه تی دیکه شی ده کردم:
 کتربیه کم هه بوو ئاوی بۆ گهرم ده کردم، به راست و به چه پدا
 هه لده سووړا، هر کاریکم پیسپاردایه بۆی ته انجام دهدام، هر
 پیوستییه کم هه بوايه خیرا جیبه جی ده کرد، هر کاتی چاکه ته که م
 درابا یان هه لته قیبا بۆی ددرومه وه، مانگی چوار جار پیلاره کانی بۆ
 بویاخ ده کردم. زور به په رو شه وه ته م کارانه ی ته انجام ددا و به
 ته رکی سهرشانی خوی ده زانی. به کورتی ژبانی خوی وه قفی
 خزمه تی من کرد بوو، چاره نویسی خوی به چاره نویسی منه وه
 به ستبوو، خوی له هه موو کاروباریکی من هه لده قورتاند و خوی به
 خاوه نی هه موو کاروباریکم ده کرد. قهت به بیریدا نه ده هات بۆ نمونه
 پیم بلئ: "ته وهنده کراسه ت هه یه، چاکه ته که ت درپاوه، به لکو ده یگوت:
 "ته وهنده کراسه مان هه یه، چاکه ته که مان درپاوه." ئیدی له پاده به دهر
 پابه ندی من بوو بوو، پیموايه من بوو بووم به نمونه و ئایدیالی
 به رزی هه موو ژبانی. ته م پیاوه هیچ کاروپیشه یه کی دهستی به لده
 نه بوو، هه موو دارونه داری دنیای بریتی بوو له و چند قروشه که مه ی
 که من ناوبه ناو ده م دایه، که چی هه میسه به وه پازی بوو که ده مدایه.
 یه کیک بوو له و که سانه ی که به بی خزمه تی خه لکی نه ده ژیا. له وه
 ده چوو بۆیه هژگری من بوو بی، چونکه له وانی دی به لوتفتر بووم
 ده گه لی و کرته یه کی باشترم ده دایه. سوشیلوف یه کیک بوو له وانه ی
 که هرگیز ناتوانن پارویه که به دهست بیتن یان ته گهر به دهستی بیتن
 بتوانن به ریکوپیتی کاروباری خویانی پزایی بکن، سوشیلوف
 یه کیک بوو له و بابه ته خه لکانه ی که قوما رچییه کان به کریمان ده گرتن
 که به درپزایی شه و له پارپوهه که دا پاسه وانی بکن و گوی هه لخن و

هر که گوښيان له سرته وسرپه و ورته و خشپه يهک بوو که نيشانه ي
 هاتنی مڼجر بئ، خيرا قومارچيپه کان ناگادار بکه نه وه تا فرياي
 خويان بکه ون و دوکاني قومار که يان بپنچنه وه و خويان بکه نه خو.
 نه مانه بؤ شه ويکی ته او پينچ کږپيکيان کړئ وهرده گرت. خو نه گهر
 شه ويک به پټکه وت مه فزه ي ته فتش قومارچيپه کاني غافل گير
 کړدبا، پاسه وانه که پټی نه زانبيان، نه و نه ک هر نه و پينچ
 کږپيکه شيان نه ده دايه، به لکو دارکاريه کی باش ده کرا و تپه لدانتيکی
 زوريشی ده خوارد. نه وه ي نه م جوړه خه لکانه جيا ده کاته وه نه وه يه
 زور بپرو، که منموود و بيسه نگ و پټگه ي کومه لايه تيين، له هه موو
 شوين و کاتيکدا به دهره جی دووهم و سيته م دين. ئیدی په نگه به
 دهستی خوښيان نه بئ، له خه لقه ته وه واهين.

سوشيلوف، به شه ريکی زور به سته زمان و داماو بوو، که سه یرت
 ده کړد هينده سل و سلوک بوو ده تگوت تازه يه کټک لني داوه و
 غدری لیکر دووه، ئیدی و ا دروست بوو بوو. به لام هيچ که سينک له
 قاوشه که ي ئيمه دا پټی به خوی نه ده دا په نجه يه کی تيوه بدات، هه ميشه
 دلم به حالي ده سووتا، به خویشم نه مده زانی بؤ به زه ييم پتيده
 ده هاته وه؟ زور جار هه ولم ده دا بيدوينم، بيهينمه قسان، به لام بپه وده،
 چونکه قسه ي نه ده زانی، خودا خودای بوو ئيشيکی پئ بسپيرم، يان
 به په له بؤ کاريکی بنيرم، تا له قسه کړدن بخه له سي. کابرايهک بوو نه
 بالابه رز نه بالا کول، نه ناشيرين نه قوز، نه گوج نه زيرهک، نه پير
 نه گنج، زور زه حمت بوو پياو بتوانئ سيفه تيکی تايبه تي بداته پال،
 ده موچاوی که مينک کونج بوو، قژی زهره بوو، هه رچند سه یرم
 ده کړد، سه رم دينا و سه رم ده برد له بابته ي سيرو تگين ده چوو،
 کابرايهک بوو گيلوک و حولحولي و بيموبالات و خه مسارد. هه ندي
 جار زيندانيه کان گالته يان پتده کړد و ته شه ريان لينده دا چونکه که بؤ

سىبىريان ھېنا بوو لە پىڭدەدا خۇي بە كراسىكى سوور و پۇبلىكى زىو گۇرى بوو ۋە. ماناي گۇرپنە ۋە لە قامووسى زىنداندا ئەو بوو كە دوو مەحكوم بە خوايشت و رەزامەندى ناوى خۇيان بگۇرپنە ۋە، ھەر يەكەيان سزا و حوكمى ئەويتريان ھەلبىگرن. رەنگە ئەمە شتىكى سەير و باۋەرنە كەردەنى بىتتە بەرچاۋ، بەلام ئەمە حەقىقەتتىكى بى چەندوچوون بوو. ئەم باۋە كۆنە كە رەگۇرپشەي لە دابونەرىتانی كۇندا بوو، تاكو ئەو كاتەش كە منيان ھاۋرپى دەگەل كاروانىك مەحكومدا ھەوالەي تاراۋگەي سىبىريا كەرد ھەر ماۋو. لە سەرەتادا باۋەرم نەدەكەرد، بەلام پاش ئەۋەي بە چاۋى خۇم ئەو سەۋدایەم بىنى، ئىدى دۇنيا بووم لەو باۋە.

جا با بىننە سەر چۇنىەتتى ئەم سەۋدا و ئالوۋىرە: قافلەيەك لە مەحكومان بەرەو سىبىريا بەرپى دەكەۋى. ئەم قافلەيە ھەموو جۇرە مەحكومىكى تىدایە: ھىي وایان ھەن مەحكومىن بە بىنگارەزىندان (سجن الاعمال الشاقه)، ھەندىكىان مەحكومىن بە كاركردن لە كاناندا، ھەندىكىان مەحكومىن بەۋەي ماۋەيەك لە ئوردوگای دوورخراۋان بىمىننەۋە و ھىچى تر، ئەم قافلەيە لە پىگا بۇ نمونە لە دەقەرى (پرم) لا دەدات، لەۋىندەر يەككىك لە مەحكومانى بىنگارەزىندان پرايدەگەپەنى كە حوكمەكەي خۇي بگۇرپتەۋە. ۋاى دابنى ئەمە ناوى مىخائىلۇفە و بە ھۇي تاۋانىكى گەۋرەۋە مەحكومە بە بىنگارەزىندان و ناپەۋى بۇ سالانىكى دوورودرىژ، دوور لە ئازادى، لە زىنداندا بژى. ئىدى كەلگەلەي ئەۋەي دەكەۋىتتە سەر كە خۇي دەگەل كەسىكى تردا بگۇرپتەۋە. ديارە ئەمە پىۋايىكى فېلباز و دىيادىدە دەبىت، دەزانى كوى گال دىنى و كوى پەموو، دەبى چ بكات و چ نەكات، چاۋ بە مەحكومەكاندا دەگىرپى، دەپەۋى كەسىكى سادەي ساۋىلكەي، ھىدى و ھىمن بدۇزىتەۋە كە سزايەكى زۇر سوۋكتر و كەمتر لەۋەي

ئەوئى بۇ بىر ئايىتتە، بۇ نموونە مەحكوم بەۋە بىن كە لە كانه كاندا كار
 بىكات، يان بۇ چەند سالىكى كەم حوكمى بىنگارە زىندان درا بى، يان
 تەنيا حوكمى دوور خزانەۋە درابى. ئەنجام يەككىك دەۋزىتتەۋە، واى
 دابىنى ئەم نەگبەتە ناۋى سوشىلوفە، ئەمە كۆنە مسكىتە و سىزاكەى
 تەنيا دوور خستىنەۋە يەككى ئاسايىيە بۇ تاراۋگە و ھىچى تر، ئەم پىاۋە
 ھەزارو پىنچ سەد فەرسەخى بە پىتيان بىريۋە، بە درىژايى ئەو رىنگەيە
 بىرسى و ماندوۋ تاقە كۆپىكىكى لە بەركدا نەبوۋە و ئىستاش ھىلاك و
 ماندوۋ و مردوۋ جگە لەۋ خواردنە خراب و بىتەمەى كە دەۋلەت بە
 ئەندامانى كارۋانەكەى دەدا، تاقە قىرۋىشىكى پىتەبوۋ، پاروۋە ناننىكى پىن
 بىكرى و بىخوات، جگە لە جلكى پەسىمى زىندان كە نە لە باى
 دەپاراست و نە لە سەرما و باران ھىچى تىرى شىك نە بىرد لە بەرى
 بىكات. پارەى نەبوۋە ناۋە ناۋە پاروۋە ناننىكى بەلەزەتى پىن بىكرىت، بۆيە
 لە پىناۋى چەند قىرۋىشىكىدا خىزمەتى ھەموو زىندانىيەكان دەكەت،
 مىخائىلوف دەچىت بە لايەۋە، قىسەى دەگەل دەكەت، دۆستايەتى پەيدا
 دەكەن، لە قۇناغى دواتردا كە لادەدەن، مىخائىلوف دۆستەكەى
 دەعوەتى خواردنەۋە دەكەت، سەرخۋشى دەكەت. ئەۋجا پىشنىياز
 دەكەت كە ناۋى خۇيان بىگۆرنەۋە، پىنى دەلەت: "مەن ناۋم مىخائىلوفە،
 مەحكومم بە بىنگارە زىندان، راستە بىنگارە زىندانى پىن دەلەن، بەلام
 دەگەل زىندانىيەكانى دىدا ناچمە زىندانى ئاسايىيەۋە، بەلكو دەچمە
 زىندانى تايىبەتى، جا چونكە ئەم زىندانە تايىبەتتە، بىگومان لە زىندانى
 ئاسايى باشترە!".

ئەم زىندانى تايىبەتە (أحكام خاصه) بەر لەۋەى ھەلۋە شىئىرىتتەۋە
 زۆربەى فەرمانبەرانى دەۋلەتى، تەننەت ئەۋانەى شارى
 پىرسىبۇرگىش نە ناۋيان بىسىت بوۋ و نە دەيانزانى كەۋتوۋەتە
 كۆپىندە. ئەم زىندانە تايىبەتتە كەۋتوۋە جىئەكى زۆر لاچەپك و

نه دیوته یه کیک له ناوچه کانی سیبیریا و زور زهحمهت بوو خه لکی
 پتی بزائن. ژماره ی مه حکومتی ئه م زیندانه تایبه تیه زور که م بوو
 (له کاتی مندا له ههفتا کهس تینه ده په پی). پاشان زور که سم بینی که
 له سیبیریا دا کاریان کرد بوو، شاره زای ته وای سیبیریا بوون و
 سالانیک زوریان له ویندهر به سهر برد بوو، که چی نه ده یانزانی
 (زیندانی تایبه تی) چیه و نه ناویان بیستبوو. له یاسای تاواندا ته نیا
 به پینج شهس دیریک ناوی هینرا بوو: له زیندان به شیک تایبه تی بۆ
 تاوانبارانی زور ترسناک داده نرئ، تا ماوه و جوری حوکم و سزا و
 بیکاری توندترین بۆ دیاری بکریته... هتد). زیندانییه کان به خوشیان
 هیچ شتیک دهرباره ی ئه م زیندانه تایبه تیه نازان: ئاخو ئه به دییه یان
 کاتییه؟ ئه وی راستی بئ ماوه ی حوکمی زیندانی تایبه تی دیار نییه،
 ئیدی ماوه یه که تا (ئو پوژهی که ماوه و جوری حوکم و سزای
 توندتر ریک ده خرئ) درنژه ده کیشیت، یانی ئه وسهری دیار نییه،
 ئیدی نه سوشیلوف و نه هیچ یه کیک له ئه ندامانی کاروان و قافله که و
 نه میخائیلوف به خویشی سهریان له مانای ئه و دوو وشه یه
 دهرنه ده چوو، به لام میخائیلوف به حوکمی گهره یی و ترسناکی
 تاوانه که ی و به گویره ی ئه و سزایه ی بۆی برابووه که بریتی بوو
 له 3-4 هزار جولد وینایه کی دهرباره ی چۆنیته ی و پیکهاته ی ئه و
 زیندانه تایبه تیه هه بوو. بیکومان بۆ شوینیکان نه دهنارد که به دلی
 ئه و بیت، به لام سزاکی سوشیلوف سووک بوو، ته نیا دوورخسته وه
 بوو بۆ یه کیک له تاراوگه کان، یانی له چاو سزاکی میخائیلوف دا هیچ
 نه بوو. میخائیلوف کۆز و شهشی بوو، پتوی به پیرییه وه هاتبوو،
 مردوو له وه ی پاکتر ده شوردرئ؟ خیرا له هاوړیکه ی دهرستیت: "حه ز
 ده که ی ناوه کانمان بگورینه وه؟ سوشیلوفی به له نگاز و مهسته،
 کابرایه کی ساویلکه و دلپاکه، که ده بینی میخائیلوفی هاوړنی ئه و

ھەموو چاڭكەيەي دەڭەل دەڭەت، مەي دەرڭوارد دەدات و پارەي دەدات، ئەوھەندە لە خەمى ئەودايە و پىنى پادەڭەت ئىدى لە پروي و ھەفادارى و نەمەكناسىيەوھ لە پروو دادەمىنى و بە تەقە دەكەوئ و ناتوانى داواكەي پەفەز بىكات. ھەروھەا لە زىندانىيەكانى دىكەي ژنەوتبوو كە ناو گۆرپىنەوھ ئاسايىيە و زىندانىيەكانى دىكەش ئەم سەودايەيان كەردووه، بۆيە ئەگەر ئەوئىش ئەمە دەڭەل ھاوړىكەيدا بىكات نە عەيبە و نە شەرمە. ئىدى بەمچۆرە ئەو دوو پىاوه بۆ خۆ دەسازىن و رېك دەكەون. مېخائىلوفى فېلباز ناوى ھاوړىكەي بە كراسىكى سوور و رۆبلىكى زىو دەكرىت و سوشىلوف بە شايدى چەند شايدەيىك كراس و رۆبلىك وەرەگرىت و مامەلەكەيان سەر دەگرىت. بۆ سەبەينى سوشىلوف وھ ئاگادىتەوھ و سەرخۆشى بەرى دەدات، بەلام ھاوړىكەي دىسان مەي دەرڭوارد دەداتەوھ و ئەوئىش دىسان بە تەقە دەكەوئ و ناتوانى مامەلەكە پەفەز بىكات، ئىدى سوشىلوف چەشە دەبىت و لە پىتشدا بايى رۆبەلەكە دەخواتەوھ و زۆرى پىناچىت كراسەكەش بۆ مەي دەفرۆشەت. ھەنگى مېخائىلوف پىنى دەلەيت: "ئەگەر بە تەماي ژىوان ببىتەوھ و نكۆلى لە مامەلە و سەوداكەمان بىكەيت، پارە و كراسەكەم بدەوھ." سوشىلوف رۆبلى زىو لە كوئ بىنى. خۆ ئەگەر رۆبەلەكە رەت نەكاتەوھ، ئەوا ئەندامانى كاروانەكە ناچارى دەكەن. زىندانىيەكان ھەز ناكەن پىا و بەلەينى خۆى ژىوان ببىتەوھ، بۆيە سوشىلوف لەسەرىتى قسەي خۆى بىباتەسەر و وا وەيلا بە ھالى ئەگەر قسەي خۆى نەباتە سەر، ئىدى ئەوھەندەي تى ھەلدەدەن دەي گەيەننە ھالى مەرگ، لەگىنە بشىكوژن. چونكە ئەگەر زىندانىيەكان تەنيا بۆ تاقە جارىك رېكە بدەن ئەو جۆرە سەودايە، سەوداي ناو گۆرپىنەوھ ھەلبۆھشەيتەوھ، ئىدى ئەم سىستەمى ناو گۆرپىنەوھەيە لە بناغەوھ ھەلدەوھشەيتەوھ و بە تەواوھەتى

له ناو ده چیت، جا ئه گهر پیاو بتوانی له قهول و به لینی خوی پاشگهز
بیخته وه و پاش ئه وهی پاره که و وهرده گریت، مامه له که
هه لوه شینیتته وه، ئیدی کی پابه ندی شهرت و به لیتان ده بیت؟
مه سه له که له نۆپین و دیدگای زیندانییه کانه وه، مه سه له ی مهرگ و
ژیانه، په یوه ندی به هه موویانه وه هه یه، بۆیه ناتوانن نه رمی بنوینن و
سازشی له سه ر بکه ن. سوشیلوف ئه نجام بۆی ده رده که وئ که به
هیچ جورئ ناتوانی پاشگهز بیخته وه یان خوی بدزیتته وه، سوور
ده زانی هیچ شتیک له و داوه ی ده رباز ناکات که تئی که وتوه، بۆیه به
ناچاری مل ده دات. ههنگی سه ودا یه که له سه رانه ری کاروانه که دا
دهنگ ده داته وه و بلاوده بیتته وه، خو ئه گهر گومان و ترسی ئه وه په یدا
ببی که یه کتیک خه به ریان لیب دات، ههنگی ده می کابرای گومانلیکراو
چه ور ده کری و به به رتیل بیدهنگ ده کریت، ئیدی چی له وانه،
میخائیلوف یان سوشیلوف، کامیان بۆ زیندانی تایبه تی ده برین با
بیرین ئه مه که ی کیشه ی ئه وانه. ئه وانه مه ی خزیان خواردووه ته وه،
به رتیلی خزیان وهرگرتووه، ئیدی مه گهر گل ئه و نه یییه یان له زار
بژنه وئ. له قوناغی دووه مد، زیندانییه کان سه رژمیر ده کرین، ناویان
ده خوینزیتته وه و چیک ده کری. که بانگی میخائیلوف بکریت،
سوشیلوف وه لام ده داته وه: به لئ! ئه گهر سوشیلوف بانگ بکری،
میخائیلوف به رسف ده داته وه: به لئ! ئیدی کاروان وه پئ ده که وئ،
کهس نه له دور و نه له نزیک باسی ئه و سه ودا ژیراوژیر و نه یییه
ناکات، وهک ئه وه ی هیچ شتیک پرووی نه دابیت. که کاروان ده گاته
توبولسک زیندانییه کان لیکدی جیا ده کرینه وه، هه ر کومه له به گویره ی
حوکم و سزاکه ی خوی بۆ شوینن په وانه ده کری. میخائیلوف بۆ
تاراوگه ی موهاجیرنشین په وانه ده کریت و سوشیلوفیش له لایه ن
کومه لیک پاسه وانی زۆره وه بۆ زیندانی تایبه تی وه پیش ده درئ، بۆی

نییه داوای هیچ بکات یان هیچ نارەزاییەک دەربەرئ، چونکە بەلگەی بە دەستووە نییە، خۆ ئەگەر سکالاش تۆمار بکات، ئەم کێشەییە چەندین سال دەخایەنئ و هیچ شتێکی لەم سکالایە دەست ناکەوئ، کەس شایەدی بۆ نادات و کەسێش نازانی شایەدەکان کەوتوونەتە کوێو، گریمان دۆزرانشووە، شایەدی بۆ نادەن و خۆیان لە گێلی دەدەن و هیچ نالێن. جا ئێستا باسی سوشیلۆفتان بۆ دەکەم کە چون بە تاقە پۆبلیکی زیو و کراسیکی سوور خۆی ھەرزانیفرۆش کرد و بۆ زیندانی تایبەتی نێردرا و بوو بە گەپجاری زیندانییەکان. زیندانییەکان لەسەر ئەو گالتەیان پێندەکرد کە ئەو سەودایەیی کردووە، ھەرچەندە بە شیوہیەکی گشتی ئەو گیلە پیاوانەیان دەبوغزانند کە کاریکی ئاسانییان دەگوێبیووە بە کار و بیگاریکی قورس، بەلکو لەسەر ئەو گالتەیان پێندەکرد چونکە بە نرخیکی زۆر ھەرزان، بە کراسیکی سوور و پۆبلیکی زیو، کە نرخیکی یەجگار کەمە، ئەو سەودایەیی کردووە. چونکە ئەوانەیی ئەو سەودایەیان دەکرد داوای پارەییەکی زۆریان دەکرد (ھەلبەتە زۆر بە گوێزەیی دەرامەتی زیندانییەکان). یانی سی چل پۆبلیکیان وەرەگرت، کەچی سوشیلۆف سەنەتەکەیی بە پادەیک پەزیل کرد بوو کە شایستەیی گالتە پێکردنییش نەبوو.

من و سوشیلۆف ماوہیەکی زۆر پێکەوێ ژیاين، یانی بە تەواوەتی ھۆگری یەکدی بوو بووین، پۆژیک ھات داوای پارەیی لێکردم، بە پێکەوت ئەو پۆژە کارەکانی بۆ ئەنجام نەدایووم. بەوپەڕی توندی و دلپەقی وەلام دایەو: "تۆ بۆ داوا کردنی پارە ئازایت، بەلام گوئ بە دەستورەکانم نادەیت." بەپاستی کاریکی خراپم کرد، قەت لە خۆم نابورم. سوشیلۆف ھەنگی ھیچ وەلامیکی نەدامەو، بەپەلە و گوێپایەلانی پۆیی تا کارەکەم بۆ ئەنجام بدات، بەلام لەناکاو گۆرا،

خەم دای گرت. دوو پوژ بوری، هەر بەو دەقهوه، خەمگین و خەمبار دیار بوو، باوەرم نەدەکرد بەو پادەیه قسەکەم لە دل بگرێ. دەمزانێ زیندانیهکی دی بە نیوی ئانتوان فاسیلێف، قەرزیکی کەمی لە سەر یەتی و پینی لیکردوووە کەوشەوه و ئیستەرەم ئەو قەرزه ناچیزه‌ی لێده‌وێته‌وه. له‌وه‌یه سوشیلۆف شنفی پینه‌بی و زاتیش نه‌کات داوا له‌ من بکات، ئیدی بانگم کرد و گوتم: "گوێ بگره سوشیلۆف گیان! پیموایه، بۆیه ده‌تویست داوای پاره له‌ من بکە تا قهرزی ئانتوان فاسیلێف بده‌یته‌وه، فهرموو ئەوه پاره و بچو قهرزه‌که‌ی بده‌وه و حیسابی خۆتی له‌ گەل پاک بکەوه!" له‌ سەر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی خۆم پو‌نیشتبووم. سوشیلۆف به‌ سه‌رسامی له‌ به‌ر ده‌مدا وه‌ستا، زۆری پێ سه‌یر بوو که من به‌ خۆم ده‌مه‌وێ پاره‌ی بده‌م، له‌ کاتی‌کدا هه‌موو هه‌قیکی خۆیم دابوو، بۆیه چاوه‌روانی ئەوه نه‌بوو تا ماوه‌یه‌کی دی هیچی بده‌م، خۆشی پووی نه‌ده‌هات پووم لێنێ. سوشیلۆف نیگایه‌کی ئەو ئەسکه‌ناسه‌ی کرد که بۆم راگرت بوو، ئەوجا نیگایه‌کی خۆمی کرد، پشتی تیکردم و له‌ ژووره‌که وه‌ده‌رکه‌وت. زۆرم پێ سه‌یر بوو، به‌ په‌له وه‌ده‌رکه‌وتم و دووی که‌وتم، سه‌یرم کرد له‌و دیو قاوشه‌که‌وه سه‌ری ناوه به‌ هه‌ساری زیندانه‌که‌وه له‌ درزی به‌ینی عامود و له‌و هه‌کانه‌وه ده‌روانیه‌ ده‌ری.

لێم پرسى:

- سوشیلۆف گیان چیه‌؟

وه‌لامی نه‌دامه‌وه. ئەوه‌ی به‌ لامه‌وه سه‌یر بوو ئەوه بوو پوندک له‌ چاوانی قه‌تیس مابوو. ئەوجا به‌ ده‌نگیه‌کی له‌رزۆک و بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای من بکات، گوته‌:

- ئەلکسانده‌ر پترۆفیچ، تۆ پیتوایه‌ من بۆ پاره خزمه‌تی، تۆ ده‌کەم،

به‌لام من، من...!"

به‌دهم ئه‌و قسه‌یه‌وه هینده به توندی وهرسو‌پایه‌وه، که ته‌ویلی به توندی که‌وت به دیواری حه‌وشه‌که‌دا و له هۆ‌پژنی گریانى دا. ئه‌مه یه‌که‌م جار بوو که له زینداندای پیاویک ببینم بگری. به هزار زه‌حمه‌ت که‌وتمه دل‌دانه‌وه‌ی و ئاشتم کرده‌وه. ئه‌که‌رچی له‌وه دوا زۆر به جد‌دیتر و که‌رم‌تر له جارانی خزمه‌تی ده‌کردم و پێم راده‌گه‌یی، به‌لام به هه‌ندێ هیمای نادیار و نیشانی پهنامه‌کیدا بۆم ده‌رده‌که‌وت که له ناخی دلبییه‌وه، لێم خۆش نه‌بوو، ئه‌و سه‌ره‌زنشته تونده‌ی منی له بیر نه‌کردوو و قه‌ت که‌رده‌نم ئازا ناکات. که‌چی خه‌لکانی دی پێشان راده‌بوارد، سه‌ریان ده‌کرده سه‌ری و ته‌شه‌ریان لیده‌دا و جنیویان ده‌دایه و هیچ تو‌ره نه‌ده‌بوو، لێیان نه‌ده‌تو‌را و به‌عزی ده‌گه‌ل نه‌ده‌کردن و قسه‌ی لیده‌نه‌ده‌پین. به‌لی مه‌حاله پیاو مرو‌فیک به ته‌واوه‌تی و به دروستی بناسیت، ته‌نانه‌ت ئه‌که‌ر سالانیکی زۆریش ده‌که‌لیدا بژی.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که زیندان له سه‌ره‌تاوه و له پوانگه‌ی منه‌وه ئه‌و مانایه‌ی نه‌بوو که دواتر له لام په‌یدا بوو. سه‌رباری ئه‌وه‌ی زۆر به‌وریایی سه‌رنجی هه‌ر دیارده و پووداوێکم ده‌دا، که‌چی نه‌متوانی په‌ی به‌گه‌لیک له‌و پووداو و پێشه‌اتانه به‌رم که پاشان چاویان کردمه‌وه. ئه‌وانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه سه‌رنجیان راکیشام به رای من خه‌لکانی دیار و به‌رز بوون. به‌لام نا من هه‌له‌ بووم. چونکه جگه له شوینه‌وارێکی قورسی خه‌مناکی ئومێدکوژ هیچی تری له دل و ده‌روونمدا به‌جینه‌هیشته. ئه‌وه‌ی که پتر ئه‌م ئه‌نجام‌گیریه تایبه‌تییه‌ی له لا چه‌سه‌پاندم، دیدارم ده‌گه‌ل (ئا، ف) دا بوو. ئه‌مه زیندانییه‌ک بوو که که‌مێ پێش من که‌وتبووه زیندان، هه‌وه‌لین پوژانی زیندانی لیکردم به ژه‌هری مار، هینده‌ی دی ئازاره رۆحیه‌کانی زیاد کردم و ژیا‌نی له‌به‌ر چاو خستم. پیست‌رین نمونه‌ی بی‌فه‌ری و

دوونیه تی و بچوکی بوو، به ئاسته میس سۆز و ههستی مرقفانه و شهرم و شکو و مردهایه تی تیدا نه بوو. ئهم گهنجه کۆنه نه جییزاده بوو (پیشتریش باسم کردوه) سیخوپی بۆ میجر دهکرد، هه شتیک له قاوشهکاندا پووی دابا و وترابا، کرابا، خیرا دهیگه یانده میجر، چونکه دۆستی گیانی به گیانی (فدکا)ی نۆکه ری میجر بوو. ئهمه هه به مندالی خویندن و قوتابخانه ته رک دهکات، پوو دهکاته سه سه ریتی و بیته خلاقى و داوینپسی، که که سوکار و دایک و باوکی پیده زانن و ده یانه وی جله وی بگرن، ده گه لیان دا به شه پ دیت، ده تۆرئ و پوو دهکاته پترسبۆرگ، له وینده رش له سه ره هه مان په وشى نا په سهند به رده وام ده بیئت. که پاره ی دیت ته واو بوون، له پیناوی پاره دا کو له هیچ تاوان و بوختان و درۆیه ک ناکاته وه. بریار ده دات خوینی ده پیاوی بیتاوان، له پیناوی پاراوکردنی ئاره زوه حه یوانیه نزمه کانی خۆیدا بکاته کاسه وه، ئیدی به جۆری له زه لکاوی مه یخانه و سۆزانیخانانی پترسبۆرگدا نقوم ده بی و خۆی ده دۆرپینی، که به شداری له پیلانیکی خه ته رناکدا دهکات و که شف ده بی و ده گیریت و حوکم ده درئ و بۆ بیگاره زیندانی سیبیریا په وانه ده کریت. ئه وه سه ره تای ژیا نی ئه و کو په بوو.

وه کو گوتم ئهم کو په گهنج بوو، وینای ئه وه ده کرا که ئهم جه زره به ترسناکه ی پیی که وت، بیجولینی و چاوی بکاته وه و به خۆیدا بچیته وه و بریک خۆی بگریته وه و په فتاری بگوریت. به لام به وپه ری خوینساردی و خه مساردی، بین هیچ ترس و دوودلییه ک ملی بۆ ئهم چاره نووسه تازه یه ی خۆی دا. تاقه خه می ئه وه بوو که ناچار ده بی کار بکات و بۆ هه تا هه تایه له که یف و رابواردن و عه یشونقوش و شه وه ترانی بیته ش ده بیئت. که ناوی زیندانی به بالادا برآ، نه ک هه ر چاک نه بوو، به لکو زیاتر پووی له خراپه کرد و پاکانه ی بۆ

دوونیەت و نامەردی و بەدئاکارییەکی خۆی دەکرد و دەیکوت: 'من
 که به زیندانی بیگار مەحکووم بم، ئیدی هەقی خۆمە به کهیفی دلی
 خۆم بکەم، بئ هیچ شەرم و شورەییەک به ئارەزووی دلی خۆم
 بکەم و بیدلی خۆم نەکەم' بەو ئاواپە تەمەشای خۆی دەکرد. هەلبەتە
 من لێزەدا وەکو دیاردەییەکی نەشاز و سەیر باسی دەکەم. من چەندین
 سەلم لە نیو تاوانکاران و خۆتێژان و چەقوکیشان و شەلاتی و
 سەر سەریاندا بەسەر برد، بەلام بە عەمراتم خەلکی وەکو ئەم کۆرە
 دوونی و نامەرد و بەدئاکار و نەفسنەزم و گۆساخم نەبینی.
 گەنجیکمان لەگەڵدا بوو، که ئەسلزادە و نەجیبزادە بوو، ئەمە باوکی
 خۆی کوشتبوو (پیشتریش باسەم کردووە) بەلام ئەمە لە زۆر
 پڕووەوە، لە (ئا. ف) مرقۆانی تر و نەفسبەرزتر و مەردانەتر بوو. بە
 درێژیایی ئەو ماوەییەکی که لە زینداندا بووم، (ئا. ف) م وەکو تۆپەلە
 گوشتیک دەبینی که ددان و گەدەیی هەبوو، تامەزرۆی پیستەری
 لەزەتی حیوانی بوو، برسەیی دزیوترین پابواردنی ھۆشیانە بوو،
 ئامادە بوو لە پیتاوی پابواردنیکە حیوانیدا ھەر مرقۆیک بکوژیت.
 ھیچ زیدەپۆییەک لەم قسانەدا نییە، (ئا. ف) نموونەییەکی ھەرە بالای
 حیوانییەت بوو، حیوانییەتیک که حیسابی نە بۆ پڕەنسیپ، نە بۆ
 یاساوپرەسا، نە بۆ رەوشت و ئاکاران دەکرد. باکی بە ھیچ نەبوو. جا
 چەند قەیزم لە پێکەنین و بزە تەوسامیز و پڕ تەشەرەکەیی دەبوو! وە!
 بە راستی گورواویکی سەیر و شێواو بوو! ھەر چییەک لەو زینداندا
 بکرایە و بگوترایە دەیکەیاندا مێچەر. کەچی وێرایی ئەو شە زەرەک،
 جوانخاس و تارپادەییەکی خۆینەوار بوو، نا! نا! بپروا بکەن ئاگر و پەتا و
 قاتوقپی و گرانی و برسیتی و ھەموو جۆرە کارەسات و بەلایەک
 ئەھوونتر و باشترە وەک لە بوونی ئەو جۆرە کەسە لە کۆمەلگەدا.
 وەکو پێشتر باسەم کرد، شوقاری و بوختان و زمانلێدان لە زینداندا

باوه، ئەمە بەرەنجامی ھەرەسی پۆحیی و ھەروونی و داپوخانی
 ئەخلاقییە و زیندانییەکان لەبەریان گران نییە و پتی قەلس نابن. بە
 پێچەوانەو بەنیان دەگەل (ئا. ف)ی ھاوڕێماندا خۆش بوو،
 ڕووپامایان دەکرد، لێ نزیك دەبوونەو و ئەوەندەى مدارای ئەویان
 دەکرد، مدارای ئێمەمانیان نەدەکرد. چونکە لە مێجرەو نزیك بوو،
 مێجرە مامەلەیهکی تایبەتی دەگەل دەکرد، ئەمە جۆرە سامیکی
 پێخشی بوو، زیندانییەکان بە چاوی پێزەو تەمەشایان دەکرد. ئەم
 کوپە وای برد بوو مێشکی مێجرەو کە گواپە نیگارکێشە و
 دەتوانی پۆرتیتان بکێشیت (ھەرەھا وای لە زیندانییەکانیش گەیانە
 بوو کە گواپە ملازم بوو لە گاردی تزاردا) ئیدی مێجرە لە چوونە
 بێگاری بەخشی بووی و بانگی کرد بوو بۆ مالهەکی خۆی، تا بەھرە
 ھونەرییەکانی بخاتە کار و پۆرتیتیکی بۆ بکێشیت. کە لە مالی مێجرە
 دەگیرسیتەو، میانە دەگەلە (فدکا)ی نوکەر و خولامی مێجرەدا پەیدا
 دەکات، فدکا کاریگەرییەکی زۆری بەسەر مێجرەى ئاغایەو دەبێت و
 بەم پێخە کاریگەری بەسەر ھەموو زیندانییەکانەو دەبێت، جا ئەم (ئا.
 ف)یە لەسەر داوای مێجرە راپۆرتی لە ھەموومان دەنوسى. کاتی
 مێجرە سەرخۆش دەبوو، لێی دەدا، جێتوی پێ دەدا، بە جاسووس و
 شۆقار و دووزمانی ناو دەبرد. زۆرجاریش وا پێدەکەوت دواى
 ئەوێ تێرۆپری تێھەلەدا و جێتوبارانی دەکرد، دەچوو لەسەر
 کورسییەک دادەنیشت و فرمانی پێدەدا کە بێت درێژە بە کێشانى
 پۆرتیتەکی بەدات. ھەرچەندە مێجرە (ئا. ف)ی بە نیگارکێشیکی
 گەورە دەزانى و بە برولوف(1)ی دەشوبھاند (ئیدی ناوی ئەم
 نیگارکێشە بە ناوبانگەى برولوفی بیستبوو) بەلام وێرایی ئەوێ بە
 ھەقى خۆیی دەزانى لێبەدات و بەر زلەى بەدات، لە دلى خۆیدا
 دەیگوت: 'بە نیگارکێشیش بى، تۆ زیندانییەکی و تەواو، من گەورە و

بهرپرسي تۆم، هەقى خۆمە و چۆنم بوئ ئاوا پەفتارت دەگەل
 دەگەم. تەنانەت هەندى جار فەرمانى پێدەکرد کە پێلاوەکانى بۆ
 دابکەنى، يان ئەو تەنەكەى ميزەى بۆ بېنى کە شەوانە ميزى تێدەکرد،
 دواى ماوەیەکی زۆر ئەوجا مێچەر هەستى کرد کە ئەم کوپە هیچ
 بەهرەيەکی نىيە. نزیکەى يەك دانە سال ئیشى لەسەر کرد، ئەوجا
 زانى ئەم کوپە پێى رابواردوو، پاش ئەوەى پۆرتريتەکە لە تەواو
 بوون نزیک بوو، مێچەر هەستى کرد ئەم ویتەيە لە هەر کەسێک
 بچیت لەو ناچیت، مێچەر زۆر توپە بوو، تێروپى دارکاری کرد و
 ناردییەو بۆ بێگارەزیندان، هەلبەتە ئاساییە کە (ئا. ف) ئەمەى
 پێناخۆش بێت: سووى بۆ ئەو پۆژە خوشانە دەخوارد کە لە مالى
 مێچەردا بێئیش و بێکار خۆى دەلستەو، سووى لەو وردە دیارییانە
 دەخوارد کە ناوبەناو بەرى دەگەوت، ئەى ئەو شیرینیانە بۆ نالێی کە
 لەسەر خەوانەکەى مێچەرى دەدزی، ئەدى جیابوونەو و
 دوورکەوتنەو لە فەدا بۆ نالێی، ئەو خواردنە خوش و بەتامانەى
 کە بە دوو قۆلى لە مووبەقەکەى مێچەر دەیان ماشییەو بۆ نالێی.
 کاتى کە (ئا. ف) لە لایەن مێچەرەو تەرق کراو لە نازونیمەت
 گەوت، ئیدی مێچەر وازی لە چەوساندنەو (م) هێنا. هەلبەتە (ئا.
 ف) پقى لە (م) بوو، هەر دەرفەتێکى دەستکەوتبا مێچەرى لى هاندهدا.
 کاتى (ئا. ف) هاتە زیندان، (م) زۆر تەنیا و گۆشەگیر و خەمگین بوو،
 خۆى لە هەموو زیندانىيەکان دوور دەگرت، لێیان بێزار بوو، پقى
 لێیان دەبوو. نەیدەزانى چۆن لێیان نزیک بێتەو و دەردى دلى
 هەلپژێ و بارى دەروونى کەمیک سووک بکات. لە جیاتی هەولبەتات
 بیانناسیت و لێیان بگات، دەیکورھاندن، دەیبوغازاندن، دیارە ئەوانیش
 هەمان هەلوێستیان بەرانبەرى هەبوو، لە جێى سندان، قوزەلقورته.
 ئیدی وەزەى زۆر ناخۆش بوو. (م) نەیدەزانى (ئا. ف) بۆچی

که وتووه ته بنگاره زیندان و چ تاوانیکی کردووه. ئیدی (ئا. ف) یه کسه ر ههست به وه زعی ناله باری (م) دهکات، خۆی لئ نزیک دهکاتهوه، تینی دهگه یه نئی که ئه ویش وه کو (م) له سه ر مه سه له یه کی سیاسی دهستگیرکراوه و حوکمی بنگاره زیندان دراوه، ئیدی (م) ی به له نگاز خوشحال دهییت که ئه نجام له نئو ئه و زیندانییه دا هاوسنئیکی خۆی ده دۆزیته وه و گوايه دهییت به دۆستی تهنگانه ی. ئیدی به په له لئی نزیک دهییته وه، دلخۆشی ده ردی ده داته وه و ته نانه ت برئ پاره شی ده داتئ و خواردنی تاییه تیشی بۆ فه راهم دهکات و دهیکات به شه ریکی هه موو شتئیکی خۆی، به لام (ئا. ف) که له خویریاتی و نامه ردیدا به شی که سی نه هیشتبووه وه، له سپله یی و دوو نیه تا هاوتای نه بوو، زووبه زوو، له جیاتی ئه و هه موو که ره مه، ئه و هه موو چاکه و پیاوه تیه ی که (م) دهگه لی کرد بوو، زووبه زوو ده که ویته دژایه تی (م) و به دم قسه وباسی خۆیا نه وه چ زه میکی میچه ر و زیندانه که ی کرد بوو، به میچه ری گه یانده بوو. ئیدی میچه ر پشم و غه زه ب له (م) هه لده گریت و به جارئ ژیا نی لئ تال دهکات و ئه که ر فه رمانداری زیندانه که جار جارئ جله وی میچه ری نه گرتبا، له وه بوو هه ر بیکوژیت، هه له به ته (م) زوو بۆی ده رکه وت که ئه م نامه ردی و که تنه له ژیر سه ری (ئا. ف) دایه. به لام (ئا. ف) هه ر خۆشی شی لو نه کرد، به پیچه وانه وه هه ولی ده دا (م) بیینی تا مۆره ی لییکات و به ژاره نه کانی هینده ی دی په ست و بیزاری بکات. (ئا. ف) به و په فتاره زۆر خوشحال ده بوو، له زه تی له و خویریا تیه ی خۆی وه رده گرت. (م) چه ند جار ئیک له و په فتاره ی (ئا. ف) ئاگاداری کرده وه. ئه م مرقفه به دفه ره پاشان ده گه ل پاسه وانیک له پاسه وانه کانی زیندانا هه له ات. له کات و شوینی خۆیدا چیرۆکی ئه م هه لاتنه یان بۆ ده گێر مه وه، ئیستا هه ز ده که م ئه وه تان بۆ بگێر مه وه که ئه م پیاوه له سه ره تادا به

دیاریکراو به کار دههینران، پاش تهواو بوونی ماوهی دیاریکراو -
 ماوهکه ئیداره‌ی زیندان دیاری دهکرد - ئیدی ده‌بوو به مولکی
 زیندانییه‌کان. هه‌نگی زیندانییه‌کان ده‌یانخسته مه‌زاده‌وه و له ناو
 زیندانه‌که‌دا ده‌یانفرۆشته‌وه. جا کۆنترین که‌لوپهل و جلو به‌رگ، ئه‌وه‌ی
 که سوال‌که‌ر و که‌داش له ده‌ری له به‌ریان نه‌کردبا، له زینداندان ک‌پ‌یاری
 بۆ په‌یدا ده‌بوو و نرخ‌ی خۆی ده‌کرد. ئه‌مه‌م زۆر به‌ لاوه سه‌یر بوو،
 به‌ تاییه‌تی له سه‌ره‌تاوه، له هه‌وه‌لی تیکه‌لاو بوونمدا ده‌که‌ل ئه‌م
 جیهانه‌دا. هه‌رچه‌نده پاشان بووم به‌ یه‌ک‌تیک له‌و خه‌لکانه، بووم به‌
 به‌ش‌تیک له‌م جیهانه، بووم به‌ زیندانییه‌ک وه‌کو هه‌ر زیندانییه‌کی دی،
 به‌ پ‌واله‌ت چ‌وومه خ‌ووی ئه‌وانه‌وه، هه‌مان خ‌وو‌وخ‌ده‌ی ئه‌وانم
 وه‌رگرت، به‌لام ناخ و ده‌روونم وه‌کو خ‌ووی مایه‌وه. ئه‌مه‌م زۆر پ‌ی
 سه‌یر و عه‌نتیکه‌ بوو، وه‌کو ئه‌وه بوو قه‌ت پ‌وژێ له‌ پ‌وژان شتی وام
 نه‌بیستبێ، هه‌رگیز ته‌سه‌وری بوونی شتی وام نه‌کرد بێت. به‌لام
 چونکه پ‌یش ئه‌وه‌ی بگه‌مه زیندانه‌که هه‌ندێ شتم له‌مه‌ر زیندان
 بیستبوو ده‌مزانێ چ‌ شت‌تیک له‌ زینداندان ده‌بینم، ئه‌وه‌ی دیتن له‌ دل و
 ده‌روونمدا دروستی کرد، بیستن دروستی نه‌کرد بوو. بۆ نم‌وونه
 ده‌شیا ته‌سه‌وری ئه‌وه بکه‌م که‌ خه‌رگه و په‌رپ‌وک‌ن‌ان بایه‌خیان
 هه‌بێ و پ‌اره بکه‌ن؟ که‌چی لی‌فه‌که‌ی خ‌ۆم له‌و خه‌رگه و په‌رپ‌وک‌ن‌انه
 دروستکرا بوو! زۆر ئه‌سته‌مه بتوانم باسی ئه‌و جاو و چ‌ۆغه‌یه بکه‌م
 که‌ بۆ زیندانییه‌کان ده‌کرا به‌ کراس: پ‌یک له‌و چ‌ۆغه و جاوه خاکی و
 ئه‌ست‌وره بوو که‌ بۆ سه‌ربازان ده‌کرا به‌ جل، به‌لام هه‌ر که‌
 ماوه‌یه‌کی که‌م له‌به‌ر ده‌کرا ئیدی تالک‌یش ده‌بوو و ده‌ته‌قی و ده‌د‌پ‌ا.
 چاکه‌تی یه‌ک‌جۆر ده‌ب‌وایه به‌شی یه‌ک سالی ته‌واو بکات. به‌لام هه‌رگیز
 به‌شی ئه‌و ماوه‌یه‌ی نه‌ده‌کرد، چونکه زیندانیی کاری ده‌کرد. بار و
 کۆلی قورسی هه‌له‌گرت، ئیدی قوماشی چاکه‌ته‌که به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت

و زوو ددهږا. پالتوی په کجور دهبوایه به‌شی سڼ دانه سال بکات، له ماوه‌ی ئم سڼ ساله‌دا له جیاتی جلوه‌برگ، نوین و لیفه و بالیفش به‌کار ده‌هینرا به‌لام قوماشه‌که‌ی قایم بوو. وپړای ئه‌وه‌ش له کوتایی سالی سیتی‌مدا به ده‌گمن پالتویه‌ک ده‌بینرا به قوماش و پارچه‌ی دیکه پینه نه‌کرا بڼ. هه‌رچنده له کوتاییدا شرو و وړ دهبوو، به‌لام کړپاری بڼ په‌یدا دهبوو، هه‌ر پالتویه‌ک به چل کوبیک، خو ئه‌گه‌ر نیوداشت بوایه نرخه‌که‌ی ده‌گه‌ییه ۶۰-۷۰ کوبیکان.

پیشتر باسی ئه‌وهم کرد که پاره گرینگترین ده‌ور له ژيانی زیندانیدا ده‌بینځ. به‌دلنیا‌ییه‌وه ده‌لیم ئه‌و زیندانییه‌ی هه‌ندیک پاره‌دار بوایه. ده هینده‌ی ئه‌وه‌ی هیچی نه‌بوایه، باری سووکر و سه‌ری سه‌لامه‌تتر دهبوو. به‌رپر سه‌کانمان ده‌لښ: 'مادامیکى دولت (حکومت) هه‌موو پیوستییه‌کی زیندانی دابین ده‌کات، ئیدی پاره‌و پولی بڼ چییه؟'. به‌رپر سه‌کانمان وا بیر ده‌که‌نه‌وه. وپړای ئه‌وه‌ش من دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه و ده‌لیم: هه‌ر کاتى زیندانیان له مؤلکایه‌تیی تایبه‌تی ینبه‌ش بکړښ، له‌وه مه‌حرووم بکړښ که شتیکی تایبه‌ت به‌ خو‌یان هه‌بیته، شیت ده‌بن، یان وه‌کو می‌ش ده‌مرن، یان تاوانی ئه‌وتو ده‌که‌ن که نه‌که‌س بینیتى و نه‌که‌س بیستیتى، هه‌ندیکیان له بی‌زاری و بیتاقه‌تیدا، هه‌ندیکیان له داخوکه‌سه‌ردا، هه‌ندیکیان بڼ ئه‌وه‌ی سزای زیاتر بدرښ خو‌یان گوته‌نى: 'هه‌ر باشه، وه‌زعو‌حالیان تو‌زی ده‌گوږئ'. جا ئه‌و زیندانییه‌ی که به په‌نجی شان و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان و هه‌زارویه‌ک ریسک و سه‌رکیشی چه‌ند کوبیکیکى په‌یدا کردبڼ، پاشان ببینی هه‌مان زیندانی عینی من‌دال، پاره‌که‌ی به‌ راست و به‌ چه‌پدا به‌فیږ بدات و به‌ شتی نابه‌جی خه‌رجی بکات، ئه‌مه هه‌رگیز ئه‌وه ناگه‌یه‌نځ که بایه‌خی پاره‌ نازانځ، به‌لکو ئیمه له هه‌وه‌له‌وه وا ته‌سه‌ور ده‌که‌ین که بایه‌خی پاره‌ نازانځ.

زیندانی زۆری حەز لە پارەیه، بۆ پارە شیت دەبیت، خۆ ئەگەر
 پاشان بە فیرۆی دەدات، لەبەر ئەوەیه پێی وایە شتیکی باشتر لە
 پارەکه بە دەست دێت، با بزائین ئەو شتە ی بە لای زیندانییهوه لە پارە
 باشتره، لە پارە بە نرختره چیه؟ ئەو شتە ئازادییه، یان ئازادییهکی
 وەهمیه، خەونی ئازادییه، زیندانیان هەموویان بە خەون دەژین،
 خەیاڵپەرورن و پاشان بە درێژی باسی ئەمە دەکەم. ئێستا باسی
 ئەو دەکەم که بە خۆم گویم لە زیندانیانیک بووه که مەحکوم بە
 بیست سال بێکارە زیندان بوون و بەو پەڕی ئارامی کوتووین: "که
 ئێشە لای ماوهی زیندانییه کهم تەواو بوو،" هەلبەتە وشە ی زیندانی
 خۆی لە خۆیدا بە مانای مەحرورم بوونی ئەو کەسە یە لە ئازادی.
 بۆیه که ئەم کەسە پارەکانی خۆی خەرج دەکات و بە فیرۆی دەدات،
 ئەمە خۆی لە خۆیدا جۆره مومارەسە یەکی ئازادییه، بە گوێزە ی
 ویستی خۆی پەفتار دەکات، پەفتاریکی ئازادانە یە، یانی سەرباری
 کوتونجیران، وێرای ئەو حەسارە بەرزە ی دنیای ئازادی لە چا و ن
 دەکات و وەکو حە یوانیکی دڕنده ئابلو قە ی دەدات. سەرباری هەموو
 ئەمانە دەتوانی مەشروویات پەیدا بکات، بچیتە نک سۆزانیان و بگرە
 هەندێ جار "ئەمە زۆر کەمە" بە بەرتیل کاریکی واکات پاسەوان و
 چاودێرەکانی بە تاییبەتی سەر بازە نو قسان و دەرەجە دارەکان،
 چاوپۆشی لێ بکەن و هەروەها دەتوانن، لەبەر دەم هاو زیندانییهکانیدا
 خۆی هەلبکیشیت و بۆ خۆی و بۆ ئەوانیشی بسەلمیتن که جۆره
 ئازادییهکی هیه زیاتر لەو ئازادییه ی پێی پندراوه. زیندانی پێویستی
 بەو هیه وای بنوینن که ئازادی و پایە یەکی زیاتر و گەورە تر لەو هیه
 هیه که تەسەور دەکړیت، بۆی هیه رابوێرێ. هەراو هەنگامە بنیتەوه،
 خەلکی ئەزەیت بدات و ئەگەر حەز بکات زیندە بە چالیشیان بکات! ئەم
 داماو هە یوئ شتی واکات که سوور دەزانن مەحاله: بۆیه

زیندانییان حەزەدەکن خۆ بنوێنن و بەخۆ بنازن و موبالەغەى
خەيالى و کومیدى بە کەسایەتى کلۆلى خویانەووە بکەن، کاتى کە
پارەکانیان بە فێرۆ دەدەن. پێسک بە شتیکیەووە دەکەن. ئەم
پێسککارییە لە نک وان خۆى لە خۆیدا نیشانەى ژيان و ئازادییە، کە
ئەمە ئەوپەڕى ئاوات و ئارەزوویانە. بۆ نمونە پیاویکی ملیونێر بێت
بەر چاوى خۆتان کە پەتیان لە ملی کردبێت و بیانەوێ ئێعدامى بکەن،
يانى ئەم پیاووە ئارەزوو ناکات هەرچى مالى هەيە لە پیناوى يەک
هەناسدا بیدات؟

لەوێهە زیندانییەک، سالانێکی زۆر، بەئارامى بەسەر بەریت،
ئەوێندە خۆشڕەفتار و بێکێشە و بێوێ بى کە بیکەن بە عەریف و
چاودێر، کەچى هەمان پیاو لەناکاوێکدا دەبێ بە شەیتان، یاخى دەبێ،
کۆ لە هیچ تاوانێک ناکاتەووە، ئیدی کوشتن بى یان زەوتکردن، دیارە
بەرپرسەکانى سەریان سوور دەمێنێ، خەلکی باوەر ناکەن. دەبێ
هۆى ئەم یاخیبوونە لەناکاوە کە کەس چاوەروانى نەدەکرد چى بى؟
هۆى ئەم یاخیبوون و تەقینەووە کوتوپرە چاوەروانەکراوە،
ئارەزوویەکی چەمووشى خەمناکی نیگەرانی غەریزییە کە کوتوپر
بەسەریدا دیت و هانى دەدات خۆى بنوێنێ، خودى خۆى بسەلمێنێ،
بلى من هەم، ئەو شەپۆلە هەستوسۆزیکە کە بێنەر تێى ناکات، بۆیە
پێى سەیر دەبێ و نازانى چۆن داوهرى لەسەر بکات، پێک لە نۆرە
فى و پەرکەم دەچیت. ئێو مەروڤى بێت بەر چاوە کە بە زیندوویەتى
نێژابى و لەپەر وەئاکا بێتەووە: هەلبەتە ئەم مەروڤە دەکەوێتە لێدانى
قەپاغى تابووتەکى، لێدان نەک گالتە. هەول دەدا قەپاغەکە لا بدات،
هەرچەندە ئەقلى ئەم کارە نابێت و ئەقلى پێى دەلى هەولێ بێسوودە،
بەلام ئەقلى ناتوانى ئەم خولیا و کەلکەلەنە هێور بکاتەووە، دایان
بسنەکنیتى. هەلبەتە نابێ ئەو شەمان لە بێر بچیت، هەر هەولێکی

زىندانى بۇ خۇنۋاندن و خۇسەلماندىن لە لاي بەرپرسەكەي دەكاتە
 جۆرە تاوانىك، ئىدى شىۋازى خۇنۋاندنەكەي ترسناك بى يان ئاسايى
 فەرق ناكات. جا كە ئەمە وابى، يانى پىسك ھەر پىسك بى،
 سەرپىچى ھەر سەرپىچى بى، ياساشكىنى ھەر ياساشكىنى بى، ھەنگى
 زىندانىش شولى لىتەلدەكىشى و كۆ لە ھىچ تاوانىك ناكاتەو ئەگەر
 تاۋانى كۈشتىش بى. يەكەم ھەنگاۋ زەخمەتە، ئىدى زىندانى
 بەرەبەرە چەشە دەبى، سىۋاي دەيتەو، تاۋاي لىدى جەلەۋى لە
 دەست بەر دەبى و خۇي پى كۈنترۈل ناكىت. بۇيە ۋا چاكە
 زىندانىيان بەرەو ئەمجۆرە توندرەۋىيە نەبرىن، تا ھەموان بە ئارامى و
 ئاسودەيى بژىن، بەلىن، بەلام ئەمە چۆن دىتە دى؟

پەراۋىز:

1- برولوف (۱۷۹۹-۱۸۵۲) نىگاركىشىكى پووسى فەرەنسسى

نەژادە.

«٦»

مانگی یه کهم

٢-٢

کاتی که هاتمه زیندان، پاره یه کی که مم هه بوو، به لام هه موویم له
گیرفانمدا هه لئه گرتبوو، ده ترسام دهستی به سهردا بگرن. باقی
پاره کهم له ئه سته ری بهرگی ئینجیله کهمدا شار دبووه وه. ئینجیل تاقه
کتیب بوو که له زینداندا پئی ده درا پیت بی. ئه م ئینجیله م له شاری
توبولسک (١) ده سته که وتبوو، ئه و دوور خراوانه دایان پیم که ده یان
سال بوو له تاراوگه دا ده ژیان. له سیبیریدا خه لکانیک هه بوون که
ژیانی خویان وه قفی یارمه تیدانی قهره به ختان کرد بوو و بریاریان
دابوو هه ر قهره به ختیک به برای خویان بزائن. وه کو مندالی خویان
ته مه شای قهره به ختانیان ده کرد. جا ئه م خیرخوازی و هاوسۆزی و
هاوخه مییه یان زۆر پاک بوو، دوور بوو له هه ر غه ره ز و مه به ست و
به رژه وه ندیییه ک. جا هه ز ده که م لیسه دا و له چه ند وشه یه کدا
نموونه یه ک له و جۆره خیرخوازییه بگێر مه وه که به چاوی خۆم دیتم.

له و شارهی که زیندانه که مانی تیدابوو. بیتوه ژنیک هه بوو به نیوی (ناستازیا ئیقانوفا). که سمان نه ئەم ژنه مان دهناسی و نه په یوهندی پاسسته وخومان دهگه لیدا هه بوو. ئەم ژنه ژبانی خۆی وه قسی دوور خراوان به گشتی و بیگاره زیندانیان به تاییه تی، کرد بوو. نه مده زانی بۆ ئەمهی ده کرد. له دلی خۆدا ده مگوت تۆ بلێی خزمیکی، که سیکێ قهره بهخت بوو بێ؟ یان خوشه ویستیکی ئازیزی هه مان سزا و حوکی ئیمه درابوو بێ، وا ئەم هه موو میز یفانییه ده گه ل ئیمه دا ده کات؟ به هه رحال هه رچییه کی له ده ست هاتبا له پیناوی ئیمه دا ده یکرد. به لام له شتیکی زۆر که م بترازی، هیچی تری له ده ست نه ده هات، چونکه به خۆی یه جگار هه ژار و ده ستکورت و نه بوو بوو.

به لام ئیمهی زیندانی، هه ستمان ده کرد، له ده ری زیندانه که دا دۆستیکی یه جگار دلسۆز و میهره بانمان هه یه و زۆرمان دل پینی خوش بوو. زۆرجار هه والی ده ره وه ی بۆ ده گواستینه وه، یه جگار تامه زرووی هه وال بووین، که زیندانم به جته یشت و، ده مو یست بۆ شاریکی دیکه به رۆم، ده رفه تم بۆ هه لکه وت که له ماله که ی خۆیدا سه ریکی لێده م و ته عاروفی له گه لدا بکه م، له قه راخی شار و له مالی یه کی که له خزمه کانیدا ئاکنجی بوو و ده ژیا.

ناستازیا ئیقانوفا نه پیر بوو نه گهنج، نه جوان بوو نه ناشیرین. مه حال بوو پیاو بزانی ئاخۆ زیهره که یان گه وچ، خوینه واره یا نه خوینه وار. به لام به کرده وه کانیدا دیار بوو که چ چاکه خوازیکه، میهره میز یفانی لێده باری، خوا خوای بوو هاوسۆزیت ده گه ل بکات و شتی که بکات که دلت خوش بکات. پیاو هه موو ئەم سۆزانه ی له نیگا ناسک و شیرین و میهره بانه کانیدا ده خوینده وه. له گه ل هاوڕێیه کی دیکه ی (2) زینداندا، قه ده ریکی باشمان له نک وی به سه ر برد. چاوی له چاو نه ده گواستینه وه، به ده ممانه وه پێده که نی، به دل گوینی

لینده گرتین، پشتیوانی له پاو بۆچوونه کانیان ده کرد، به پەرۆشه وه ده هات و ده چوو تا باشترین خواردن و خواردنه وه مان بۆ فه راهه م بکات، هه رچه نده ژنیکی هه ژار و بینه وا بوو، به لام یه کسه ر چا و کولیچه و شیرینی بۆ هیتاین. خۆ ئه گه ر ده وله مه ند بوایه، خزمه تی زیاتری ده کردین، چونکه هیوایه تی ئه وه بوو ئیمه ی زیندانییان دلخۆش بکات.

کاتی که هه ستاین مائناوایی لیبکه یین و برۆین، سه روو پا که تی چکۆله ی له کارتونی دروستکراوی، بۆ یادگاری پیشکesh کردین. خۆی ئه م دوو پا که ته ی دروست کرد بوو، به و جۆره کاغه زانه ی که له بهرگی کتییی حیسابی قوتابخانان ده گیریت، بهرگی تی گرتبوون، هه ر بۆ جوانی تیلمه کاغه زیکی زهردی ئالتوونی به چواره دوردا کیتشا بوون، له وه ده چوو ئه و تیلمه کاغه زانه ی له یه کتیک له دوکانه کان به تایبه تی بۆ ئه و مه به سه کپی بیت.

که دیارییه که ی داینی به شه رمیکه وه گوئی:

- مادام جگه ره ده کیشن رهنگه ئه م پا که تانه به که لکان بیت.

من له زۆر که سه م بیستوه و له زۆر شوینم خویندوه ته وه که بالاترین خۆشه و یستیمان ده رهق به ده رودراوسی، جگه له خۆپه رستی هه چی تر نییه، واته گه وه ترین خۆشه و یستی په کی له خۆپه رستی دایه، من تیتاگه م، نازانم چ خۆپه رستییه که له په فتاری ئه م ژنه دا هه یه؟ خۆپه رستییه که ی له کوئی دایه؟

من که چومه زیندانه وه هه رچه نده پاره یه کی زۆرم پێ نه بوو، به لام دلم نه هات ده ست به پرووی ئه و زیندانییانه وه بنیم که له یه که م ساته وه پرویان لینام و داوای قه رزیان لیکردم. ئه وه شم پیناخۆش نه بوو، پاش ئه وه ی کلادیان له سه ر نام، جاری دووه م و سییه م و چواره میش بۆ قه رز هاتنه وه. پیاو راست به روات له وه په ست و زویر

بووم، که به پیاویکی گیلوگه و جیان ده زانیم و له دلی خویاندا گالته یان پینده کردم. له بهر هیچ نا، له بهر نه وهی بۆ جاری پینجه م سووکه قهرزیکم ده دانئ. بیگومان وایان ته سه ور ده کرد که به فیله که یانم نه زانیوه و کلاویان له سه رم ناوه. جا من دلنیا م نه گهر ده رم کردبان و سیکترم کردبان و قهرزم پینه دابان زوریان پینز و حورمه ت ده گرتم، به لام چ بکه م به ده ست خۆم نه بوو، نه مده توانی ده ست به پرویانه وه بنیم و پروشکینیان بکه م، نه گهرچی هه ندئ جار زوریش توپه ده بووم.

هه له به ته له پۆزانی یه که مدا، زۆرم مه به ست بوو بزانی له کوئ پی دابنیم، ره هفتارم ده گهل هاو زیندانیه کانمدا ده بی چون بیت. هه ستم به وه ده کرد که ئەم ژینگه یه بۆ من زور تازه یه، من به م ژینگه یه نامۆم و که وتوومه ته تاریکستانیکی ترسناکه وه و مه حاله پیاو بتوانی ده دانه سال له تاریکستاندا به سه ره به ریت. بۆیه لیبرام به گویره ی ویستی ویزدان و به که یفی دلی خۆم ره هفتار بکه م. هه رچه ند ده مزانی ئەم هه لوێسته له پروی تئورییه وه یاساوپێسیایه کی باشه، به لام واقع شتیکی دیکه بوو، پر بوو له بویه ره و پروداوی له ناکاو و چاوه پوانته کراو. سه رباری هه موو ئەو ورده کار و خه مانه ی که له زینداندا هه مبوون، ئەو ورده خه مانه ی که پیتشر باسم کردن و ئاکیم ئاکیمیچ زووبه زوو به هانامه وه هات و له دابینکردنیاندا یارمه تی دام، نیگه رانییه کی ترسناک به روکی گرتبووم و دلی ده گویشیم و پۆزبه پۆز پتر عه زابی ده دام. هه ندئ جار ئیواران که له سه ره قالدومه کانی زیندانه که ده وه ستام و ته مه شای ئەو زیندانیانم ده کرد که له کار و بیگار ده گه رانه وه و هیدی هیدی به حه وشه که دا پێیان ده کرد و خویان به مووبه قه که دا ده کرد یان به پێچه وانه وه له مووبه قه که وه ده ره ده که وتن و خویان به قاوشه که دا ده کرد، له دلی

خۇدا دەمگوت من زىندە بە چال كراوم. ئەمە "زىندە بە چالخانە يە!" بەوردى دەمپوانىيە ھەلسوكەوت و سەروسىمايان. دەمويست ئاكار و تەبىئەت يان لە پەفتار و سەروسىماياندا بخوئىنمەو. بە بەردەمدا دەسورپانەو، دەھاتن و دەچوون، ھەندىكيان گرژومۇن و عەبوس دەھاتنە بەرچا، ھەندىكيان پووخۇش و شاد و دەمبەپىكەنين - ئەم دوو حالەتە لە زىنداندا زۆر بەرچا دەكەون- ھەندىك شەرەجنىويان دەكرد، ھەندىك ھىدى و ھىمن قسانيان دەكرد، ھەندىك دور لە خەلكى، بە دەم پىكردنەو لە فەكران پادەچوون و زۆر شەكەت و بىتاقەت دەھاتنە بەر چا، ھەندىك كالاوكانيان بە تىلاگى سەرەو نابوو و شايان بە سەپان نەدەگرت و ئاسمانيان بە چاتۇل دەزانى (تەننەت لىرەش!) پالتوكانيان دابوو بە شانياندا و بەوپەرى متمانەو چاويان دەگىرا و ئىرەوئەويان بە نىگا دەكىلا و بەوپەرى گۆساخى و بىشەرمى قسەى بىپەردەيان دەردەپەپاند و تانە و تەشەريان دەوھشانە. لە دلى خۇمدا گوتم: "ئىدى ئىرە دەبى بە شوئىم، ئىرە دەبى بەو جىھانەى كە حەزى لىئاكەم و چارم ناچارە دەبى چەندىن سالى تىدا بەسەر بەرم"

لە سەرەتاو حەزم دەكرد ھەندى شت لە ئاكىم ئاكىمىچەو دەربارەى تەبىئەت و خووى زىندانىيەكان بزانم. لە ھەوھلى زىندانىيەكەمدا خواردنى سەرەكىم چاى بوو. حەزم نەدەكرد بەتەنى بىم. ھەموو پۆژى (ئاكىم ئاكىمىچ)م دەعوەتى چا دەكرد، ئەوئىش خوا ھەلئاگرئ بۇ چا خواردنەو سەرى پىتوھى نەبوو، بگرە خۇى كۆنە سەماوەرەكەمانى دادەگىرساند، ئەم سەماوەرە لە تەنەكەى سەبى دروست كرا بوو. دەستكردى خودى زىندانىيەكان بوو، لە (م)م بە كرئ گرتبوو. جا بە دەم عەسرەچاوە پرسىارى تەبىئەت و خووى زىندانىيەكانم لە ئاكىم ئاكىمىچ دەكرد.

ٲاكيم ٲاكيمچ له ٲرداخدا چای دهخواردهوه (چند ٲرداخیکي هبـو) که چایه کهم بـو تـیده کرد. بهـوپـری بـیده نگی و وبقار و نه زاکه تهـوه چاکهـی دهخواردهوه. که لـیده بووهـوه سوپاسی دهکردم و یه کسـر دهـچووهـوه سـهـری لـیفه کهـی مـن و دهـستی به درومان ده کردهـوه. به لام نهیده توانی نهـوهی مـن مه به ستمه ٲیم بلـی، ته نانه ت نهیده زانی بـوچی زانینی ته بیعت و خووی زیندانییه کانم لی بووه به مهراق. به دهم بزه کی ساویلکانه وه، که ٲستاش له بهر چاومه، گوئی له ٲرسیاره کانم دهگرت و وای ده زانی گوژی بـو ده ژمیرم. بـویه له دلی خـودا گوتم: ٲنا، فایده ی نییه، ٲتویست ناکات ٲرسیار له کس بکهـم. ٲتویسته نهـوهی گهـره کهـمه بیـزانم، خـوم که شفی بکهـم و بیـدوژمه وه.

ٲوژی چواره می زیندانیه کهم، سپیده زو، هـموو زیندانییه کان به دوو ٲیز، له مهیدانه چکوله کهـی بهر ژووری پاسه وانیدا (قـره ولخانه)، له نزیکـی دهـروازه کهـی زینداند ا ٲیز کران. سـهـربازان، له ٲاش و ٲیشه وه، به تفهنگی سوار و سونگی له سـهـر، حارز و ٲاماده دهوریان گرتیون. سـهـرباز بـوی هـبوو، نه گـهـر زیندانییه که هـولی هـلاتن بدات، یان ناژاوه بنیته وه ته قه ی لٲیکات، به لام نه گـهـر به ناهق و به بی هـو ته قه ی کردبا، مه سـٲول دهـبوو. ته نیا کاتن ٲی ته قه کردن دهـرا که نه گـهـر زیندانییه کان یاخی بوا یـن یان هـلاتبان. به لام کی هـبوو، بهـو ٲوژی ٲووناکه و به بهرچاوی خه لکییه وه هـولی ٲا کردن بدات یان هـلی؟!

نهفسه ریکی به شـی نه اندازه له گـهـل شو فیریک (3) و چند دهـره جهـداریکـی سوپایی و چند نهـندازیاریک و چند سـهـربازیکی سـریه ی کار گه شته جی. ناوی زیندانییه کان خو ٲنرایه وه. یه کهم وه جبه نهـوانه بهـری کران که له وهـرشه و کارگه ی خه یاتی کاریان ده کرد:

ئەوانە لە زیندانیەکاندا کاریان دەکرد و جلۆبەرگیان بۆ ھەموو زیندانییەکان ئامادە دەکرد. پاشان نۆرەیی ئەوانە ھات کە لە کارخانەکاندا کاریان دەکرد. دواى ئەوان نۆرەیی ئەوانە ھات کە بۆ ئەنجامدانی وردە کار و بیگار بۆ دەشتودەر دەنێردران. من یەکیەک بووم لەوانە، ژمارەمان بیست زیندانی بوو. لەو دیو زیندانیەکەو، دوو کۆنە بەلەمى دەولەتى لە قەراغ پووباریکدا بوون، کە لە کەلک کەوتبوون و بە کەلکی ھێچ نەدەھاتن، نێردراين بۆ ئەوێ، تا ھەلیان بوەشتینیو و تەختەکانیان خەسار نەبیت. ئەلھەقى ئەو تەختانە بە کەلکی ھێچ نەدەھاتن، چونکە دارى سووتەنى لە شاردا زۆر ھەرزان بوو، ناوچەکەش یەکپارچە جەنگەل و دارستان بوو.

ھەر بۆیە ئەو کار و بیگارانیان پێدەکردین تا بە دەستی بەتال دانەنیشین و سەرقالمان بکەن و زیندانییەکان ھەموو ئەمەیان چاک دەزانی، بۆیە زۆر بە تەمەلێ و خاوی کاریان دەکرد. ئەم جۆرە کارانە زۆر جیاواز بوون، لە کاری جدی یان لەو کارانەى کە لەبەر دەدرا بە زیندانییەکان، ھەنگی زیندانییەکان گۆریان دەبەستەو و چالاکانە دەکەوتە کار، بە چاوی خۆم زیندانییانم دەبینی چون خۆیان ماندوو دەکرد تا بە زووترین کات کارەکە تەواو بکەن، ھەلبەتە نەک لەبەر ئەوەى سوود و قازانجێکیان دەست دەکەوت، بەلکو لەبەر ئەوەى قسەى خۆ بەر نەسەر. ھەلبەتە ئەو جۆرە کارە پەلەتیانەى کە ئێمە ئێستا خەریکی بووین، لەبەر و بە قۆنتەرات نەدەدرا، بۆیە لەم ھالەتانەدا کارەکە تا سەعات یازدەى پێش نێوہۆ بەردەوام دەبوو، لە سەعات یازدەدا تەپلی پایدۆس لێی دەدا و زیندانییەکان بۆ زیندان دەگەڕانەو.

پۆژیکى خۆش بوو، دنیا یەک پارچە تەمومژ بوو، بەفر خەریک بوو دەتوايەو. ھەموو گروپەکەمان بەدەم زېھى زنجیرەو بەرەو

که ناری پووباره که ی پشته زیندانه که مان ده پویشستین. له گهل هر
 ههنگاو یکدا زړه زړ له زنجیر و پتوهنده کانی ژیرر جله کانه وه
 هه لده ستا، جا زړه زړیکی وشک و ناخوش. دوو سئ نه فرمان
 چوون بۆ عمار تا شامیر و نه واران بینن. من ده گهل نه وانی دیدا
 که وتمه پئ. شته کهم له لا ناخوش نه بوو، چونکه خوا خوام بوو به
 چاوی خۆم کاره که ببینم و بزاتم نه و سوخره و بیگاره ی پیمانی
 ده کهن چیه و چۆنه؟! بزاتم چۆن بۆ یه کهم جار له ژياندا سوخره و
 بیگار ده کهم؟ ئیستاش هه موو رووداوه کانی نه و به یانییه م به وردی له
 بیر ماوه. له پښتاش تووشی کابرایه کی پیشنی خه لکی شاره که بووین،
 که ئیمه ی بیننی له جیتی خۆی وه ستا و دهستی بۆ گیرفانی برد. یه کیک
 له زیندانییه کان، له ئیمه دابرا، کلاوه که ی داکه ند و به په له به ره و کابرا
 رای کرد، تومەز کابرا خیرری قه رارداوه، پینچ کویکی خسته
 کلاوه که یه وه و زیندانییه که به له ز بۆ لای ئیمه گه رایه وه. هر نه و
 به یانییه پینچ کویکه که خه رج کرا، درا به چۆره ک و به یه کسانى
 به سه رماندا دابه ش کرا. جا گروپه که مان هه موو جوړه میزاج و
 ته بیعه تیکی تیدابوو، خه لکانیکمان تیدابوون گرژومۆن و په ست و
 بیده نگ. هه ندیکی دی دنیا یان دابوو بهر کلکان، شاد و به که یف و
 رووخۆش گوئیان به هیچ نه ددها، خه لکیکی دی هه بوون له به یینی
 خویاندا، به خاوه خا و قسانیان ده کرد. یه کیکمان تیدابوو نه وه ند
 شاد و به که یف بوو، له پپستی خۆی نه ده هیوری، مه گه هر خوا
 بزانی بۆچی نه وه ند شاد و به ده ماخ بوو. به درێژایی پښکا
 هه لده قوونا یه وه، هه لده به زییه وه و زړه ی له زنجیر و پتوهنده که ی
 هه لده ستان و گۆرانی ده گوت و ده په قسی و سه مای ده کرد. نه م
 پیاوه نیوی سوراتوف بوو، پیاویکی قه له وی چوارشانه بوو، ئیستاش
 له بیرمه، یه کهم پوژ بوو که گه یشتبو مه زیندان، یه کهم پوژی

زیندایم بوو، له کاتیکدا زیندانییه‌کان به‌سەر ئاوه‌که‌وه که‌له‌که‌یان کرد
بوو تا ده‌ست و ده‌موچاویان بشوون، ئهم سؤراتوفه ده‌گه‌ل
هاوړنیه‌کی خویدا له‌سەر ئه‌وه کرد بووی به‌شهر که پتی گوتبوو له
ته‌یری کاجان ده‌چیت. جا ئه‌وه‌ی که گۆرانی ده‌گوت ئهم سوراتوفه
بوو که ئیستاش پاش به‌نده‌که‌یم له بیر ماوه:

من له دوور بووم

له پتی ناشی

ژنیان بۆ هینام

بیترس و پاویژی.

هر له بالالایکای که‌م بوو، هه‌لبه‌ته هه‌ندی له زیندانییه‌کان ئهم
که‌یف و خوشییه‌ی ئه‌ویان لا ناخوش بوو، بگره به‌تلفیزیشیان
ده‌زانی. ئه‌وه‌تا به‌کیکیان به‌ده‌م خوته و بۆله‌وه، هه‌رچه‌نده شته‌که
هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌وه‌وه نییه ده‌لیت:

- ئه‌پ ئهم وه‌ره وه‌ره چییه؟

به‌کیکی دی، که به‌زمانه‌که‌یدا دیاره خه‌لکی پووسیای بچووکه،
ده‌لیت:

- گورگ ته‌نیا به‌ک گۆرانی ده‌زانی، ئه‌ویش ئهم کابرا تولانییه‌ لینی
دزی (تولانی: خه‌لکی شاری تولا).

سوارتوف. به‌کسه‌ر وه‌لامی دایه‌وه:

- تولاییم و هیچ عه‌یب نییه، به‌لام بیستوومه له‌بۆلتافادا به‌ناوی
میوه‌وه هه‌ویریان ده‌رخوارد داویت و خه‌ریک بووه بخنکیت.

- درۆ ده‌که‌ی! ئه‌دی تو چت ده‌خوارد؟ شۆربای که‌له‌رم به‌توینگی
زه‌یزه‌فۆنه‌وه!

سینهم گوتی:

- يه کيک نه زانې ده لیت ئه مه شه یتان هر گويز و باده می داوه تی،
به گويز و باده م به ختوی کردووه.
سوارتوف، سوکه هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه کو یه کيک په شیمان
بې له وهی به ناز په روه رده کراوه ، پروو له هه موان گوتی:
- ئه لهه قی براده رینه من له مندالیدا نازی زورم دراوه تی و به
نازداری گه وره بووم، خواردنم قوڅ و نانی به له زهت بوو، برایه کانم
ئیتستاشی له گه ل بې، له مؤسکودا گه وره بازرگانن. بازرگانی
جوملن و زور دهوله مenden، وه کو ده زانن!
- ئه دی تو، چیت ده فروشت؟
- هر مروڅه و خه سلته و مگیزی خوی هیه، من بؤ نمونه که
یه که مین دوو سه دم، وه رگرت
زیندانییه کی لاپره سه نی فزولی که کوئی له و ژماره گه وره یه بوو،
له جتی خویه وه هه لی دایه:
- دوو سه د پوځل؟ مه حاله.
- نا، نا دوستی ئازیز، دوو سه د پوځل نا، به لکو دوو سه د شه لاق.
- لوقا! پابه لوقا.
زیندانییه کی لاوازی کورته بالای لووتد ریژی ده نوو کدالاش
به تو پهی و په سستی وه لامي دایه وه:
- ئه گه ر خه لکانیک هه بن و بویان هه بن هر به لوقا بانگم بکه ن،
ئوا تو بؤت نییه، ده بن به ناوی ته واوه تی خومه وه: لوقا کوزمیچ
بانگم بکه ی.
هاوپڼکه ی گوتی:
- ده ی باشه.. با لوقا کوزمیچ بی، عه مرت نه مینئ!
- نا، نا بؤت نییه به لوقا کوزمیچ گازم بکه ی، به لکو ده بن پیم بلینی:
مامی به پیزم.

- دهک پرهزای مامی به پیرزم بخواته وه! به پاستی تو شایسته ی
ئه وه نیت پیاو به تاقه وشه یه کیش بتدوینی، من ده موست باسی
شتیکی خوشت بۆ بگیرمه وه که چی تو هه مویت له بیر برده وه، جا
براده رینه ئیوه گوئ بگرن، که چۆن به هۆی ئه و شته وه زۆر له
مۆسکو نه مامه وه، دوا پازده جهلده یان لیدام و پاشان هه والهی
ئیره یان کردم، ئه وه حال و حیکایه ته که بوو!

زیندانیه کی دیکه که به وردی گوئی لیده گرت گوتی:

- بۆچی هه والهی ئیره یان کردیت؟

- پرسایاری نابه چی مه که! له بهر ئه وه دهوله مه ند نه بووم، به
پاده یه ک تاسه مه ندی دهوله مه ندی بووم که ناتوانن ویتای بکه ن!
که لیک له زیندانیه کان ده ستیان به پیکه نین کرد.

سوراتۆف یه کیک بوو له وه خه لکه قۆشمه و حه نه کچیا نه ی که به
ئه رکی خویانی ده زانن خه لکانی خه مگین و دلته نگ بیتنه پیکه نین و
دلایان خۆش بکه ن و خه میان بره ویتنه وه، به لام له پاداشتی ئه م
ئه رکه یاندا جگه له جنیو و قسه ی سووک هیچی تر وه رناگرن، یه کیکه
له نمونه تایبه تییه کان که په نگه پاشان باسیان بکه م.

لۆقا کوزمیچ گوتی:

- تو ته مه شا ته مه شا، هه ر له سمۆره ده چی، یه کیکه له سمۆره
زیتهل و ئازاکانی سیبیریا! هه ر که وله که ی سه د پۆبل زیاتر ده کات.
سوراتۆف پالتۆیه کی له بهر بوو، له کۆنیدا هاوتای نه بوو، یه ک
پارچه پینه بوو، په کانیش زۆر به یان هه لته قی بوون و پشیدا شوپ بوو
بوونه وه.

زۆر به وردی سه راپای لۆقای دایه بهر نیگا، ئه و جا گوتی:

- با پالتۆکه م شپوشه پریو بئ، هیچ نه کات، لئ هاوڕێیان که لله م
زۆر گرانبه هایه، زۆر به نرخه، پارهیه کی زۆر ده کات. کاتی که

مالئاواييم له مؤسكو كرد زور دلم بهوه خوښ بوو كه كه لاهم له گهلم
دايه، به دوعا مؤسكو گيان، سوپاس بڼو نهو گهرماوه پاكوخاوينهت،
بڼو ههواي پاكټ، بڼو نهو شهلاقانهي له پشتت دام، جا دوستي نازين،
پتيويست بهوه ناكات سهيري پالتوكه م بكهيت.

- چييه گهرهكته تهمهشاي سهرت بكه م!

لوقا كوزميچ هاواري كرد:

- جا بريا سهريشي سهري خوي بوايه، به خيتر داويانهتي كاتي كه
قافلهكه به توميندا رهنهت بووه، به خيتر وسهدهقه داويانهتي.

- سوراتفوف، تو كارگهت هه بوو؟

زيندانييهكي خه مگين و پووگرژ گوتي:

- كارگهي چي؟ پووتهي وا و كارگه؟ پينه دوزيكي داماو بوو،
چهرمي له سهر بهردان خوښه ده كرد.

سوراتفوف، بيخه وهي گوي به و ته ته وساميزه كاني يارو بدات و
بيباهه سهر خوي گوتي:

- راسته، ماوهيهكي باش خوم به پينه دوزييه وه خهريك كرد، به لام
به دريژايي نهو ماوهيه ته نيا يهك جووت پيلاوم دروست كرد.

- باشه كه س لي كريت؟

- به لي، كهنجيكم لي هه لكه وت، ديار بوو خودا غه زه بي ليكرت بوو،
بيگومان داكوبابي ليتي رازي نه بوون، بويه يه زدان غه زه بي ليكرت و
بهوه سزاي دا كه بڼو لاي مني نارد و نهو جووته پيلاوهي ليكريم!

هه موو نهوانه دي دهوروبه ري سوراتفوف له قاقاي پيگه نينيان دا.
نهو جا سكوراتوف به كاوه خو دريژهي به قسه كه دي دا و گوتي:

- پاشان، جاريكي ديكه له بيگاره زينداندا، جووت پيلاوم بڼو
مولازمي يه كه م ستيقان فيدريچ پورمورتزيف پينه كرد.

- باشه كاره كه تي به دل بوو؟

- نه به خوا هاوړتيان، به پېچه وانه وه، هينده ي جنيو دامن كه به شي
هموو ژيانم بكت، نه چا بهر شاپاني دام! هينده تورې بوو ښاغري
ليده باري! ښوف له ده ست هم غه داري سوزانيه، ژيانم له
بېگار ه زيندانا، هم سوزانيه خيانه تي ليكردم!

نه وچا به دم هم له بهر و دابه ز و سووې و چه قه نه وه گوتي:
پاوه سته، سهر بكه.

با ميړده كې ښاكلينا
له مال بيته دهر

نه زيندانيه يي كه له پرووسي ي بچووكه وه هات بوو، له جني
خزي جما، له كاتيكا كه شان به شاني من دهر وي، موره يه كي ليكرد
و له بن ليوانه وه بولاندي:
- كه بيچه يايه.

يه كيكي ديكه به هيمني گوتي:

- هم پياوه خيري به خشراوه ته وه.

هر چي سهرم هينا و سهرم برد سهرم له م له گز و مه ته له
دهر نه كرد كه بچي حنه كچي اي و شادمان ي سكوراتوفيان له لا
ناخوش بوو، بچي زينداني ي پرووخوش و گالته چيان ده بوغزان د.
هه له به ته له هه وه له وه پيم وا بوو چ كا براي ورديله ي خلكي پرووسي ي
بچووك و چ نه واني تر، غه رز و ښاكزي تاييه تيبان ده گهل
سكوراتوفدا هيه. به لام هر زوو بوم دهر كه وت كه مه سه له كه وا نيه
وه كو من بوي چووبووم، هموو خه تايه كي سكوراتوف نه وه بوو كه
به درووه خزي قورس نه ده گرت، وه كو زيندانيه كاني ديكه پواله تبا ز
نه بوو، نه وان گوته ني پياويكي "بيخير بوو". هه له به ته زيندانيه كان،
هموو گالته چي و حنه كچيه كانيان نه ده بوغزان د و هه مان په قنار و
مامه له ي سكوراتوفيان ده گهل نه ده كرد. چونكه له نيو قوشمه و

حەنەكچىيەكاندا خەلكان ھەبوون حازرۈەلام و بەدەم، دەيانزانى چۆن
 داكۆكى لە خۆ دەكەن و تانە و تەشەريان لە كەس قبول نەدەكرد،
 بۆيە زىندانىيەكان، ناچار رېزىيان دەگرتن و خۆيان لى دەپاراستن.
 يەككى لەو جۆرە كەسانە لە نىو گروپەكەماندا بوو، گەنجىكى
 جوانخاسى ھەميشە شاد و پووخواش، دواى ماوہيەكى زۆر ئەوجا
 حەقىقەتى ئەو كۆرەم بۆ دەركەوت و ھەكو پىتويست ناسىم. گەنجىكى
 بالابەرزى بەخۆوہ بوو، خالىكى گەورەى جوان بەسەر گۆنايەوہ بوو:
 دەموچاوى پىكەنىناوى بوو، ھەرچەندە كۆرپىكى سەلار و سەنگىن و
 ئەقلمەند بوو. ئەم كۆرپەيان بە "دۆزەرۈە" ناو دەبەرد، چونكە كاتى
 خۆى لە ھىزى ئەندازە كارى كرد بوو، ئىستە لە بەشى تاييەتتە.
 پاشان دىمە سەر باسى.

ھەلبەتە زىندانىيە جەددىيەكان، ھەكو يارۆى پووسىيائى بچووك بە
 دىتنى ھاوپى حەنەكچىيەكان قەلس دەبوون، بەلام ھەكو ئەو دەريان
 نەدەبەرى. زىندانەكەمان خەلكانىكى تىدابوو حەزىيان بە خۆدەرختىن
 دەكرد، حەزىيان دەكرد لەوانى دى بالاتر بنوئتن، ئىدى بە كارزانى
 بوايە يان بە رەفتارى جياواز يان بە توانا و ھىز يان بە زىرەكى و
 ھۆشيارى بوايە. ژمارەيەكى زۆريان ھىز و زىرەكيان ھەبوو،
 دەگەيشتە ئەو ئامانجانەى كە دەيان ويست، يانى دەسەلات بەسەر
 ھاوپىكانىندا پەيدا بگەن. جا ئەوانە دژايەتتەكى توندى يەكترىيان
 دەكرد و ھەقپكى زۆريان ھەبوو. جا ئەوانە خاكىيانە و بە مېھر و
 رېزەوہ دەيانپوانىيە زىندانىيەكانى دى. بە خۆپايى و بەبى ھۆ خۆيان
 لە قەرەى شەپ و قەرەشە نەدەدا. جا لەبەر ئەوہى پەئى ئىدارەى
 زىندان بەرانبەريان باش بوو، بە شىوہيەك لە شىوہەكان كاروبارىيان
 بەپىوہ دەبەرد، واتە دەستيان دەپۆيى. كەسيان بۆ نمونە لەسەر ئەو
 گۆرانىيانەى كە دەگوتران نەدەھاتتە جواب و نەياندەكرد بە شەپ:

يانی نه دههاتنه ئه و ئاسته نزمه. هر هه موو ئه وانه، به دريژايي ئه و
ماوهيه ي که له زينداندا به سه رم برد، له گه لدا خو شمامه له و
خوشه رفتار بوو، به لام زو ريش پرويان نه ده دامی، پاشان به دريژايي
باسی ئه مه ش ده که م.

گه ييشينه که نار پروباره که. ئه و کو نه به له مه ي که ده بوايه هه لی
بوه شينينه وه، له به سه ته له کی ناو پروباره که چه قی بوو. ئه و به ری
پروباره که تا چاو بر ده کات هر ده شت و ميژگی شيناو بوو، به
راستی ئاسو و ديمه نيکی خه مناک بوو. چاوه روانی ئه وه بووم که
هه موو زيندانييه کان يه کسه ر و به جديی ده ست به کار بن، به لام به
پنجه وانه وه هر ميشيش ميوانيان نه بوو. ئه وه تا هه نديکيان بو خو به
خه مساردی له سه ر ئه و کو ته ره دارانه ي که له و ناوه که و توون
دانيش توون. زو ره بيان کيسه تووتنه کانيان له نيو پوته کانيان
ده ره يناوه و ئه م تووتنه هر به گه لایي، به بی چاککردن له بازاردا
ده فرو شری، ره تلای به سی کو پیک) سه یيل داده گرنه وه و سه یيلان
ده کيشن. ئه و سه ره بازانه ش که ده گه لمان هاتوون، ده وريان
گرتووين و به ييزاری و ييتاقه تی ته مه شامان ده که ن.

يه کيک له زيندانييه کان به ده نگی به رز، بی ئه وه ي پروی ده می له
هیچ که سيک بی، گو تی:

- نازانم بوچی ئه م به له مه هه لده وه شينينه وه، ئه مه بيرو که ی کتيه؟
تو بلایي پتويستيان به داره که ی بی؟
يه کيکی دی گو تی:

- ئه وانه ي ئه م بيرو که جوانه يان به ميتشکا هاتووه، له ئيمه مانان
ناترسن هاوړی!

ئه وه ي يه که م دوا ی که ميک يته ده نگی گو تی:
- ئه و جووتيارانه کتيه ده چن؟

بیتئەوێ چاوه‌پوانی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی بکات، به‌ قامکان
 ئاماژه‌ی بۆ کۆمه‌له‌ جووتیارێک کرد که له‌ دووره‌وه به‌ پیز و دوا به
 دوا یه‌ک، به‌سه‌ر به‌فری تازه که‌وتوودا پێیان ده‌کرد. هه‌موو
 زیندانییه‌کان، به‌ بیتاقه‌تی ئاوپی لای ئه‌و سه‌مه‌یان دایه‌وه و هه‌ر بۆ
 کات به‌سه‌ر بردن که‌وتنه گاته‌کردن به‌و پێیوارانه. یه‌کیک له‌و
 جووتیارانه که له‌ دوا یه‌وای پیزه‌که‌وه بوو، به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و
 پێکه‌نیناوی پێی ده‌کرد، باله‌کانی بلاوده‌رکرده‌وه و سه‌ری به‌ لایه‌کدا
 زۆر خوار کردبووه‌وه و کلاویکی قووچی فه‌رووی له‌سه‌ر بوو،
 سییه‌ری به‌ژن و بالای به‌ ته‌واوه‌تی و پوونی به‌سه‌ر به‌فره سپیه‌وه
 دیار بوو.

یه‌کیک له‌ هاوڕێکانم، به‌ لاسایی کردنه‌وه و به‌ زمانی جووتیارانه
 گوتی:

- ته‌ماشای جلوه‌برگه‌که‌ی پتروفیچ چهند چوانه!

ئه‌وه‌ی سه‌یره زیندانییه‌کان به‌ چاوی سووک ده‌روانته جووتیاران
 و گاته‌یان پنده‌که‌ن و لاساییان ده‌که‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده زۆربه‌یان،
 خۆیان جووتیاران.

- به‌ تاییه‌تی ته‌مه‌شای ئه‌وه‌ی دوا یه‌وای دواوه بکه‌ن، ده‌لێی توور
 ده‌چینی!

زیندانیی سییه‌م گوتی:

- تۆ ته‌مه‌شای کلاوه قووچه‌که‌ی، چهند گه‌وره‌یه، دیاره ده‌بین
 ده‌وله‌مه‌ند بێ.

هه‌موو زیندانییه‌کان به‌ بیتاقه‌تی که‌وتنه پێکه‌نین، وه‌کو ئه‌وه‌ی
 بێگاریان پێ بکری. له‌و کاته‌دا ژنیک به‌ یه‌ک سه‌به‌ته چۆره‌کی سپیه‌وه
 هات: ژنیک چهل‌ه‌نگ و چالاک و زیتهل بوو. زیندانییه‌کان بایی ئه‌و

پېنچ كۆپيكه‌ی كه كاډراى شارى به‌خېر پېدا بوون، چۆره‌كيان
 ليكرې و به‌يكسانى به‌سر خوياندا دابه‌شيان كرد.
 ئه‌و كورپه‌ گه‌نجه‌ی كه له‌ نيو زيندانه‌كه‌دا چۆره‌كى ده‌فروشت
 بېست دانەى له‌ عه‌ردى له‌ ژنه‌ى تاين كړې، زورى ده‌گه‌لدا وت كه
 هه‌رزاتر پټى بفروشت، به‌لام ژنه‌كه‌ قايل نه‌بوو، كورپه‌كه‌ وتى:
 - ده‌ باشه، به‌ لاي كه‌مه‌وه‌ يه‌كيكم 'له‌وه' بده‌يه.
 - ئه‌وه‌ چيه؟
 - ئه‌وه‌ى كه‌ مشكيش پټى پازى نابى.
 ژنه‌كه‌ له‌ قاقاي پټكه‌نينى دا:
 - په‌زات مړى، نه‌يخوئ تاله.
 ئه‌نجام ئه‌و سه‌ربازه‌ ده‌ره‌جه‌داره‌ى كه‌ چاوديرى ده‌كردىن به‌خو
 و دؤنكيه‌كه‌ى ده‌ستيه‌وه‌ هات، گوتى:
 - بؤچى دانىشتوون؟ ده‌ى خيرا ده‌ست به‌كار بن!
 يه‌كيك له‌ به‌ناو ده‌م سپيه‌كان، به‌ بيتاقه‌تى هه‌ستا و گوتى:
 - ئيفان ماتيفچ ئىشمان بؤ بدؤزه‌وه‌ تا بيكه‌ين.
 - ئيشه‌كه‌تان ئه‌وه‌يه‌ به‌له‌مه‌كه‌ ده‌ريبن، له‌وه‌ زياتر چيتان ده‌وئ؟
 زيندانىيه‌كان به‌ خاوه‌خوا هه‌ستان و بؤ ناو پروباركه‌ شوږ
 بوونه‌وه‌. يه‌كسه‌ر دوو سئ كه‌س خويان ليكردن به‌ ده‌مسي، هه‌لبه‌ته
 هه‌ر به‌ده‌م نه‌ك كرده‌وه‌. نه‌ ده‌بوو خوا به‌خته‌كى به‌له‌مه‌كه‌ بشكىنن،
 ده‌بوايه‌ له‌وچه‌كانى به‌ ساغى ده‌ريبن، به‌ تايبه‌تى ئه‌و ته‌خته‌ پانانه‌ى
 كه‌ بنكى به‌له‌مه‌كه‌يان پټكدېتا. ئه‌مه‌ش كارىكى دريژ و ناږه‌هت بوو.
 يه‌كيك له‌ زيندانىيه‌كان كه‌ نه‌ چاودير بوو و نه‌ ده‌مسي، به‌لكو
 كرىكارىكى ئاسايى بوو هاوارى كرد:
 - پېموايه‌ ده‌بى هه‌ول جار ئه‌م ته‌خته‌يه‌ ده‌ره‌بېنرئ، ده‌ى كورپه‌
 هيمه‌ت كه‌ن!

ئەم پياۋە لاشەپە گەوجۆكەيەي كە تا ئىستا ھېچ قسەيەكى نەكرد
بوو، ئەمىستا داھاتوۋەتەۋە و لە تەختەيەكى قورس نەويۋە و
چاۋەپوانە ئەۋانى دى بچنە ھىمدادى، بەلام كەس بە دەنگىيەۋە
نەچوۋ. يەككىكى دى لە بن لىۋانەۋە بۆلەندى:

- خۆت ئەزىيەت مەدە! ئەۋە خواردىنى تۆ نىيە! ئەگەر باپپەرە
ورچەكەشت بىت بۆي دەرنايەت.

- باشە تەگبىر! چ بگەين براينە! من نازانم چۆن...

ئەۋجا بە شىپرزەيى دەستى لە تەختەكە بەردا و خۆي راست
كردەۋە.

- قايىلە بە تاقي تەنيا ئىشەكە ناكەيت، پەلەت چىيە؟ ئەۋ
بەستەزمانە، سەرسام و شىپرزە و بە پۆزشەۋە گوتى:

- بەلام ھاورپىيان زویر مەبن، قسەيەك بوو و بە زارمدا ھات، خۆ
قىامەت رانەبوو.

كابراي دەرەجەدار كە راسپىزدار بوو چاۋدىرى كارەكەمان بكات،
لە كاتىكدا دەپروانىيە ئەۋ بىست پياۋەي كە تىداما بوون و نەياندەزانى
چۆن دەست بە كارەكەيان بگەن و لە كۆيۋە دەست پىنگەن، ھاۋارى
كرد:

- چىيە، خۆ ناتانەۋى سەر و پالتوتان پىدا بەدەين تا گەرمەتان
بىتەۋە؟ يان چاۋەرپى بگەين تا زستان تەۋاۋ دەيى؟

- ئىشان ماتوفىچ پەلەمان لىمەكە، ئىش بە پەلە ناكىر، شەيتان
پەلەي كرد چاۋىكى خۆي كۆيىر كرد.

- بەلام ساقلىف تۆ ھېچ ئىشەك ناكەيت، پىس دەست داۋەتە
تەمەلى! چىيە بۆ ۋا چاۋت زەق كىردوۋەتەۋە و تەمەشا دەكەي؟ لەۋە
دەچىن بىتەۋى چاۋەكانت بخەيتە مەزادەۋە؟ دەي خىرا دەست بەكار
بن.

- ناخر من به تاقی ته نیا چ بکه، چیم پین ده کړئ.

- ئیغان ماتوفیچ ئیشیکمان بۆ دیاری بکه.

- من په کجار پیمگوتن کاریکي تاییه تیتان بۆ دیاری ناکه. به له مه که

هه لوه شیننه وه و هر که ته واوتان کرد بپرونه وه. دهی دهست پینکه.

دوای که میک پامان و سه بر، زیندانییه کان که و تنه کارکردن، به لام

زور به ته مەلی و بیتاقه تی. پیاو که نه وه موو پیاوه به هیز و توانایه

به خوا وه خاو و گیله گیله ده بینئ نه وسا ده زانی پاسه وان و

به رپر سه کانی زیندان بۆچی نه وه نده لئیان په ست و قه لسن. و هره

زه لام نه زانی چۆن دهست به کار بکهی. هر که دهستیان دایه په که م

ته خته، قرچهی لینه ستا و شکا. ئیدی زیندانییه کان بۆ خو په رانده وه

به چاودیره دهره جه داره که یان گوت که: هر له خو یه وه شکا. خه تایی

نه وانی تیدا نه بوو، نه م کاره له بنه پرته وه ده بوايه به شینوه یه کی تر

بکړیت. ئیدی چ بکه یین، هیچ چاریکی ترمان نه بوو؟. دوای نه مه

مشتومر و گه نکه شه یه کی دوو رو دریز له نتوان زیندانییه کاند دهستی

پینکرد و به ربه ربه هه لی بوارد بۆ دهم بۆله و شه پره جوین و قسه ی

سووک و خه ریک بوو له شه پره جنتویش تیده په پری.

کابرای چاودیز به دهم دژنکی بادانه وه دیسان هاواری به سه ردا

کردن. به لام ته خته ی دوو همیش به ماره دی ته خته ی په که م چوو.

هه نگی هه موو ههستیان کرد که پتو یستیان به پاچ و ئامیرانی دی

هه یه، دوو زیندانی گه نجیان هاوړئ ده گه ل پاسه وانیکدا بۆ زیندانه که

نارد تا پاچ و ئامیرانی دی بینن، زیندانییه کانی دی هه موو به ئارامی

له سه ر به له مه که لئی دانیشتن و سه بیله کانیا ن دهره ینا و که و تنه

سه بیل کیشان.

چاودیره که له داخا تفیکی پوکرده زهوی و به دهم خوته و بۆله و

نار هه زاییه وه گوتی:

- خۆ به ئىش نامرن، تەمەلینە، توخوا ئۆۋە بەشەرن؟!
ئەوسا دەستەكانى ھەلتەكاند، بەدەم دۆنكى بادانەۋە بەرە و
قەلاکە (زىندان) ۋەپىكەوت.

دواى سەعاتە ۋەختىك بەپىۋەبەر ھات، بەكاۋەخۇ گۈنى لە
داۋاكانيان گرت، ئەۋجا داۋاى لىكردن چۈر تەختەى دىكە بە ساغى
لە بەلەمەكە بىكەنەۋە و بەشىكى تەۋا ھەلبۈەشىئەنەۋە و ھەر كە لەو
كارە بوۋنەۋە ئىدى بۆ زىندان بگەپىنەۋە، ھەرچەندە ئەمە كارىكى
سووك و ئاسان نەبوو، بەلام خۇزگە دەتېنى كە زىندانىيەكان چۆن
پەلامارىان دا و تىپوروكان!

ئەمە لە كوئى و ئەو تەمەلى و خاۋەخاۋەى تۈزى لەمە پىشيان لە
كوئى؟ ھەر پاچ بوو بەرز دەبوۋەۋە و دادەھاتەۋە، دەتگوت دەپەقسەن،
ھەر بىمار و سىنگ بوو دەردەپەپى، ئەۋانەى تەۋر و پاچيان پى
نەبوو، دىرەكى ئىستورويان ۋەبىن تەختەكان دەدا و بە سېۋساغى
دەريان دىئان. زۆرم پى سەير بوو كە دەمبىنى ئەو تەختانە ۋا بە
ساغى و دروستى دەردەھاتن و نەدەشكان! زىندانىيەكان زۆر بە
گورجوگۈلى كاريان دەكرد، دەتگوت لەناكاۋ ۋەخۇ ھاتنەۋە و
ۋەھۇش ھاتۋنەتەۋە، ئىستا نە قسەيان دەكرد، نە جىئويان دەدا، ھەر
كەسە قسە و كارى خۇى چاك دەزانى، دەيزانى دەبىن چ بلى، چ بكات،
لە كوئى بوەستى. زىندانىيەكان بە نىۋ سەعاتىك بەر لە تەپلى پايدۇس
كاركەيان تەۋا كرد، ھىلاك و ماندوو بۆ زىندانەكە گەپانەۋە، بەلام
دلىان بەۋە خۇش بوو كە نىۋ سەعاتىك زووتر لە سەركار
دەگەپانەۋە، بەلام سەبارەت بە خۇم ھەستم بە شتىكى سەير كرد،
ئەۋە بوو لە ھەر لايەكەۋە خۇم دەخزانە بەپىيانەۋە تا كۆمەكيان
بىكەم، جىئان نەدەكردمەۋە، ناپەھەت دەبوون و دەريان دەكردم و بە

جۆرى دەيانېرتاند و دەيانېۋلاند و پېم دا ھەلدەشاخىن زياتر لە جنىو و سووكايەتى دەچوو.

تەنانەت يەككىك لەو زىندانىيە شېۋلە و پەرپوتانەى كە نەيدەوئىرا لە ئاستى زىندانىيەكانى تردا، كە تۆزى لەو پۆشتە و پەرداختر و زىتەلتر بوون، زار ھەلئىنئى، لە من بوو بە شىر، كە لىى نزيك بوومەو ھە بەو بيانووەو پېم دا ھەلشاخى كە گوايە بەردەستى دەگرم. ئەنجام يەككىيان كە لەوانى تر ورياتر و لىھاتووتر بوو، بەراشكاوى و بەزبرى پىي گۆتم:

- ئاخىر تۆ بۆ ھاتوويە ئىرە؟ يانى دەتوانى چ كاريك بكەى؟ لاكەو ھە ئىرە! ھەرۆ، كە كەس بانگى نەكردوويت بۆ ھاتوويە ئىرە؟
يەككىكى دى ھەلى داھە:
- لاچۆ، واز بىتھە.

زىندانى سىيەم ھاوارى كرد:

- باشتەر وايە بچى تەنەكەيك پەيدا بكەى و ئاو بەریت بۆ ئەو خانووەى وا لەوئىندەر دروست دەكرى يان بېرۆى بۆ ئەو كارگەيەى كە تووتنى تىدا ورد دەكەن: ئىمە پىويستمان بە تۆ نىيە، ئىرە جىنى تۆ نىيە.

ناچار بووم كەنار بگرم. بەلام پياو كە لە دوور بوەستى و بىيىنى خەلكانى دى كار دەكەن، ھەست بە جۆرە شەرم و شەرمەزارىيەك دەكات، كە چووم بۆ ئەو دىوى بەلەمەكە زياتر لىم كەوتنە تەقە، بەدەم خوتە و بۆلە و جنىودانەو دەيانگوت: "ئىو تەمەشاكەن چ جۆرە كرىكارىكمان بۆ دەنئىرن! بەخىر نەيەنەو بۆ خۇتان و كرىكارتان كە بۆ ئىمەتان ناردووە! ئاخىر ئىمە چ پىويستمان بەم شىرە كورانهيە؟"

ههلبهته به ئانقهست ئه و قسانهيان دهکرد. خوا خويان بوو دهفهرتيكيان دهست بکهوئ، کهسيکی خانهدان و ئه شرافزاده به گیر بينن و داخی دلی خويانی پيپريرژن و به کهيفی دلی خويان پيني رابويرن، کاتی هه ره خوشيان ئه و کاتانه بوو که به خانه دانتيک رابويرن، بيگومان خويتهر رهنگه ئيستا بتوانی پهی به نهيتی ئه و پرسيا ره بهرئ که له رۆژانی هه وهلی هاتم بۆ ئه م زيندانه، ميتشکی داگیر کردبووم و له دلی خودا ده مپرسی ده بی رهفتار و هه لویتسم ده گهل ئه و خه لکه دا چون بیت؟ ههلبهته ههستم به وه دهکرد که زۆرجار تووشی ئه م جۆره رووداوانه ده بيم، ئه م جۆره هه لویتست و بويه رانه زۆرجار دووباره ده بنه وه، بۆيه ليتيرام هه رچيهک ده بی با بی، به لام من نه خشه که ی خۆم ناگۆرم. دلنيا بووم له دروستی ئه م هزرين و بيرکردنه وه یی خۆم، بۆيه بريارم دا، به شيوه یه کی زۆر ساده و ساکار ده گه لياندا بژيم بيته وه ی که مترين هه ولبده م که ليتيان نزیک بيمه وه، به لام ئه گه ر ئه وان به خوايشتی خويان ويستيان ليم نزیک بيمه وه، لووتيان لئ هه لته که م و پوويان لئ وه رنه گیرم، هه روه ها بريارم دا نه له هه ره شه و گو په شه يان بترسم و نه رق و بوغزيان به هه ند بگرم و چه ندی بکارم وا خۆ بنويتم که هه ست به هه ره شه کانيان ناکه م و گوئ به که ربو کينه يان ناده م و ليتيرام هه ندی جار خۆميان لئ دوور بگرم و به شداری له هه ندی دابونه ريتياندا نه که م، يانی بريارم دا هاوپتيه تيان نه که م. ههستم دهکرد ئه گه ر ئه م رهفتاره نه گرمه بهر، ده مبوغزين. پاشان دلنيا بووم که په چه له کی ئه شرافانه م وا ده خوازئ خۆم به سهرياندا بنويتم و به چاوی سووک ته مه شايان بکه م و وه کو خه لکی په شوکی مامه له يان له ته کدا بکه م و هه رگيز به دهستی خۆم کار نه که م و ته نيا ئه مر بکه م. راسته ئه م رهفتاره وای لينده کردن له دلی خودا و به دزييه وه جنيوم پيیده ن و

قسم پي بلين، به لام ناچارايان دهکات پيز و حورمه تم بگرن. به لام هرچيم دهکرد نهمدهتواني شو دهوره بگيرم. يانی پوژي له پوژان نهمتواني شو دهوره بگيرم که شووان به شايسته ي خه لکی خانه دان و نه شرافيان دهزانی، به لام دوا برپياری خوم دابوو که به هيچ جوړي له تهربيت و پهروه رده ي خوم لا نهدم و خيانه ت له قه ناعه ته کانی خوم نه کهم. خو نه گهر هه ولمدابا پرويان بده مي و شهرميان ليم بشکي و سيوايان ليم بيسته وه هه نگي به ترستوکیان دهزانيم و وه کو ترستوکیک مامه له يان له ته کدا ده کردم. جا (ف) له و نمونه باشانه نه بوو که چاوی ليتکه م. (ف) که له لای ميچر زمانی ليتده دان، شووان زياتر ليتي ده ترسان. له لايه کی تریشه وه نهمده ويست وه کو پو لاندييه کان، لووتيان لي هه لبکه م و به چاوی سووک ته مه شايان بکه م و بيان بوغزيم. ههستم دهکرد رقيان ليم، به لام هه ولم دها له جياتي شوو ي گله يی له به ختي خوم بکه م. که سيکی به که لک و که لکگر و سوودم هند بم. ده زماني له نه جامدا ره ي خويان دهر باره ي من ده گورن. هه لبه ته که هه ولم دها وه کو شووان بم و مدارايان بکه م و نهمده زانی چون نه مه بکه م، ههستم به جوړه ته ريقي و سووکیه ک دهکرد و ناهه قم نه ده گرتن که ده ميینی به چاوی سووک ته مه شام ده که ن.

کاتي که نيوارئ له کار بوومه وه و شه که ت و ماندوو بق زيندان که پامه وه، خه ميکی قولل دای گرتم. له دلی خو دا گوتم: ده بی هه زاران پوژي وه کو هم پوژه به سر به رم.

له کاتي کدا به دم پياسه وه، خه مگين و خه مناک به خه وشه ي زيندانه که دا هاتوچوم دهکرد و دنيا سات به سات تاريختر ده بوو، له پر (پولو) م بيینی به غار به ره و پووم ديت. پولو، ناوی سه گی زيندانه که بوو، زيندانيش وه کو که تيبه ي سواران و فه سيلی پياده و توپخانه

سه‌گی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو. ماوه‌یه‌کی زۆره‌ له‌م زیندانه‌دا ده‌ژی. ئه‌م
 سه‌گه‌ هه‌ی هه‌یج كه‌سێك نه‌بوو و هه‌ر زیندانییه‌کی به‌ خاوه‌نی خۆی
 ده‌زانی. به‌ ئێسقان و پاشماوه‌ی مووبه‌قه‌كه‌ ده‌ژیا. سه‌گێکی كه‌وره‌ی
 په‌شبه‌له‌ك بوو، زۆر پیر نه‌بوو، دووچاوی زیتی هه‌بوو، كلکی كه‌وره‌
 و تووكن بوو، هه‌یج كه‌سێك گونی نه‌ده‌دایه‌ و گه‌مه‌ی ده‌گه‌ل نه‌ده‌كرد،
 هه‌ر كه‌ گه‌ییمه‌ زیندانه‌كه‌ كردم به‌ هاوپی خۆم و نه‌وازشم ده‌كرد و
 خۆشم ده‌ویست. چونكه‌ ئه‌مڕۆ به‌ درێژایی پۆژه‌كه‌ نه‌یینی بووم،
 بیرێ کردبووم، تومه‌ز هه‌موو په‌ناو پاساری زیندانه‌كه‌ به‌ دوومدا
 گه‌را بوو، هه‌ر كه‌ له‌ دووره‌وه‌ یینیوومی، به‌ غار و به‌ده‌م قروسكه‌
 قروسكه‌وه‌ به‌ره‌و لام هاتبوو. به‌ خۆیشم نازانم له‌و ساته‌دا هه‌ستم به‌
 چی كرد، به‌لام سه‌ریم خسته‌ سه‌ر سنگم و ماچم كرد، ئه‌ویش
 هه‌ردوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانێكانم و كه‌وته‌ لسته‌نه‌وه‌ی ده‌موچاوم.
 له‌ دلی خۆدا گوتم ئه‌مه‌ ئه‌و هاوپییه‌ كه‌ قه‌ده‌ر بۆی ناردووم. ئیدی به‌
 درێژایی هه‌وه‌لێن هه‌فته‌ سه‌خت و دژواره‌كانی زیندانم، كه‌ ئێواران له‌
 بێگار ده‌گه‌رامه‌وه‌، ده‌چوومه‌ ناو هه‌وشه‌ی زیندانه‌كه‌ و له‌ سووچیکی
 تاریكه‌دا چاوه‌پوانی (پولو)م ده‌كرد. پولو به‌ خۆشحالییه‌وه‌ له‌
 به‌رده‌مدا ده‌كه‌وته‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز و كلکه‌ له‌قن، سه‌ریم ده‌خسته‌
 باوه‌شم و به‌تاسه‌وه‌ ماچم ده‌كرد و ده‌كرد. هه‌ستیکی خۆش و له‌
 هه‌مان كاتدا خه‌مین دای ده‌گرتم. ئێستاش له‌ بیرمه‌ كاتێ كه‌ ده‌مبێنی
 له‌م دنیا گه‌وره‌یه‌دا تنیا یه‌ك گوروارو دلبه‌سته‌ی منه‌، چه‌ند
 خۆشحال و دلخۆش ده‌بووم (له‌زه‌تم له‌ عه‌زایی خۆم ده‌بێنی)
 گورواێك كه‌ چوومه‌ زیندانه‌وه‌ پارچه‌ نانێكم دایه‌، گورواێك كه‌ ئه‌و
 نان و نه‌مه‌كه‌ی هه‌ر له‌به‌ر چاو بوو. كاتێ كه‌ نه‌وازشم ده‌كرد له‌ جینی
 خۆی مت ده‌بوو. جوله‌ی نه‌ده‌كرد، به‌ میهر و سۆزه‌وه‌ نیگای

دەکردم و بەکاوهخۆ، هیندی و دۆستانه کلکی دەلهقاند، ئەویش
هاوڕێکەم، هاوڕێ تاقانەکەم، سەگە وەفادارەکەم (پولو) بوو.

پەراوێز:

1- لە سالی (١٨٥٠)دا، لە شاری توبولسک سێ ئاڤرەت
لە ديسامبەريیهکان سەردانی دۆستۆيفسکی یان کرد که
بریتی بوون لە: مورافیوفا، ئانکوف و فونفیزینا، که سالی
(١٨٢٦)دا بە زۆر دواي میژده نه‌فی کراوه‌کانیان بۆ سیبیریا،
که‌وتبوون.

2- "لەگەڵ هاوڕێیه‌کی دیکه‌ی زینداندا" ئەو هاوڕێیه
(سیرگی ف دوروف) بوو، ئەندامی شانە‌ی بتراشفکی بوو.
که‌ دۆستۆيفسکی حوکم درا، ئەویش حوکم درا، ئیدی لە
زینداندا به‌ینی ئەو دوو پیاوه‌ تێکچوو.

3- (شوفیر) ئەمه‌ دەرەجەدار بوو لە هێزی ئەندازەدا.

«۷»

هاورپییانی تازه بترۆف

پۆژگار تیدەپەپی و منیش بەرەبەرە دەگەل ژیاانی تازه‌مدا
را‌ده‌هاتم. ئەو دیمەنەنەیی کە بە چاوی خۆم دەمبینین وەکو جاران
خەمینیان نە‌ده‌کردم. یانی دەتوانم ب‌ل‌ئ‌یم کە زیندان و زیندانیان و
داب‌ونە‌ری‌تی‌ حە‌پ‌س‌خانە‌ غاراند‌میان و وایان ل‌ئ‌یک‌رد‌م گوئی بە هیچ
نە‌دە‌م. راستە ئەم ژیاانە یە‌ج‌گ‌ار د‌ژ‌وار بوو، بە‌لام هیچ چاری‌ک نییە
دە‌بی‌ی تە‌حە‌مولی ب‌کە‌ی. هە‌ولم دە‌دا هە‌رچی خەم و ن‌ی‌گە‌رانی و دوو
د‌ل‌ی‌یە‌ک هە‌یە لە ناخی خۆ‌مدا ب‌ی‌ن‌ئ‌ژم، ئ‌یدی بە تاقی تە‌ن‌یا، خە‌م‌گ‌ین و
خە‌م‌بار، ب‌ی‌ت‌ه‌ودە بە چوار دە‌وری زین‌دانە‌کە‌دا نە‌دە‌س‌و‌ر‌پ‌ام‌ه‌وه.
زین‌دان‌ی‌یە‌کان‌یش بە هە‌مان ف‌ز‌ول‌یە‌تی جاران‌ه‌وه تە‌مە‌ش‌ایان نە‌دە‌کرد‌م.
گوئی‌یان نە‌دە‌دام‌ئ‌ی. هە‌قیان بە سە‌رمە‌وه نە‌بوو. ئە‌مە‌م زۆر پ‌ن‌خ‌ۆ‌ش
بوو. ئ‌یدی بە جۆ‌ر‌ئ‌ی لە ئ‌ی‌و زین‌دانە‌کە‌دا دە‌س‌و‌ر‌پ‌ام‌ه‌وه وە‌کو ئە‌وه‌ی
مالی خۆم ب‌ی‌ت. شە‌وان ر‌ی‌ک دە‌چ‌و‌ومە شو‌ن‌ئ‌ە‌ک‌ە‌ی خۆم. بە‌رە‌بەرە بە

شتی وا راهاتم که جاران له خه و خه یالیشدا پیم قبول نه ده کرا. هموو ههفته یه که ده چووم بۆ لای ده لاک و سه ری خۆم ده خسته بهردهستی. پۆزانی شه مموان یه که له دوا یه که بۆ باره گای پاسه وانه کان بانگ ده کراین، له ویندهر ده لاکه کانی فهوج به ئاوی سارد و سابوون سهریان ته پ ده کردین و بیته زه بیانه به کولترین گوێزان بهر ده بوونه تاشینی سه رمان. بۆیان ده کردین به کوله که ی پاککراو. ئیستاش که ئه و عه زابه م وه بیر ده که ویته وه له رزم لیدئ. به لام زۆری پینه چوو که ده رمانی ئه و ده رده م دۆزییه وه، ئاکیم ئاکیمیچ، زیندانییه کی به شی سوپایی پیتاساندم، که به گوێزانی تاییه تی خۆی سه ری خه لکی به یه که کوبیک ده تاشی. ئه مه سه رچاوه ی بزقو پۆزی ئه و بوو. به شیکی زۆری زیندانییه کان، بیته وه ی خه لکی بووه و نازدار بن، بۆ ئه وه ی له عه زابی ده لاکه کانی زیندان بخه له سن، ده چوونه لای ئه و. نازانم بۆچی به م ده لاکه یان ده گوت میچه ر! خۆ هیچ لیکچوونیکیش له نێوان ئه م و میچه ره که ی خۆماندا نه بوو. من ئیستا به ده م نووسینی ئه م دیرانه وه سه روسیمای باریک و لاوازی ئه و ده لاکه به روونی ده بینم. کهنجیکی درێژی، باریک و بنیس و کهمدوو و که وجۆکه بوو، پۆخی به سه ر کاره که یه وه ده رده چوو. هه میشه چه رمیکی به ده سته وه بوو، شه و و پۆژ گوێزانه که ی پندا دینا و تیژی ده کرده وه. له وه ده چوو ده لاک و سه رو پدین تاشینی کرد بیت به ئامانجی بهر و دوا ی ژیا نی خۆی. کاتی که گوێزانه که ی به باشی تیژ ده کرده وه و یه کێک ده هاته لای و تکی لیده کرد سه ری بۆ بتاشیت، هه سستی به خۆشی و شادییه کی له پاده به ده ر ده کرد. هه میشه سابوون و ئاوی گه رمی هه بوو، ده سستی ئه وهنده نه رم و ناسک بوو ده تگوت مه خمه ل و لۆکه یه، ئه وهنده به وه ستایه تی و کارامه یی خۆیه وه ده نازی و ده فشی ته نانه ت هه قده سته که ی که تاقه

کوبيکيک بوو، به ساردييه وه وهرده گرت، يانی ئه وهنده ی تامه زړو و تاسه مهندي وه ستايه تيبه که ی بوو ئه وهنده تامه زړی کرينه که ی نه بوو. ناشقی کاره که ی بوو.

پوژنيکیان (ئا. ف) به دهم باسی ئه م ده لاکه وه، و بؤنه گبه تی له بهر دهم میچه ره که ی له مهر خوماندا، له دهمی دهر ده چیت و به میچه ر ناوی ده بات، ئیدی میچه ر زور توپه ده بیت و سزایه کی زور توندی ده دات و توند شانی ده گریټ و پای ده ته کینئ و به دهم که فچه پینه وه هاواری به سر دا ده کات:

- ده زانی میچه ر یانی چی ه ی خوپړی بهر لالا؟ ده زانی میچه ر چهنده گوره یه؟ به چ پوویه که وه له بهر دهم مندا به زیندانییه کی هیچ وپوچ ده لئی میچه ر؟

(ئا. ف) تاقه که س بوو که ده یتوانی ده گهل مروښکی وه کو ئه م مروښه دا بسازیت.

له یه که م پوژنی زیندانه وه خه ونم به ئازاد بوونه وه ده بینئ. خه یالاتی شه و پوژم بوو بوو به وه ی ژماره ی ئه و پوژانه بژمیرم که ده بوايه له زیندانه ده سه ریان به رم، هه زار و یه ک که پرت ده مژماردن، به هه زار و یه ک شپوه ده مژماردن. جکه له وه نه مده توانی بیر له هیچ شتیکی دیکه بکه مه وه. هه لبه ته هه ر که سنیکی دیکه ش له جیاتی من بوايه، هه مان کاری منی ده کرد. گومانم له وه نییه. زیندانی هه ر کتیه ک بئ و ماوه ی زیندانییه که ی هه رچه ندیک بئ، هه ر ئازادی له بیر. نازانم هاو زیندانییه کانم وه کو من پوژانیان ده ژمارد یان نا. به لام خه ون و خه یال و ئاوات و ئامانجه کانیانم به لاوه سه یر بوو. هیوا و ئاوات و خولیا و که لکه له ی زیندانییه ک زور جیاوازه له ئاوات و خولیای بابایه کی ئازاد. پیاوی ئازاد هه میشه ئامانجیکی دیاریکراوی هه یه، بؤ نمونه ده یه وی پوژوه یه ک له

پروژه‌کافی بینه دی، به ئاواتیکی بگات، به لام له پیتاویدا ده‌ژی و کاری بۆ ده‌کات، یانی به‌دهم ژیان و کاره‌وه چاره‌پوانی ده‌کات. ئیدی خۆی ده‌داته ده‌م ژیاانی واقعییه‌وه و له خه‌یالاتدا نقوم نابێ. به‌لام زیندانی وا نییه: راسته ده‌ژی، به‌لام هیچ زیندانییه‌ک، هیچ بێگاره‌زیندانییه‌ک، سالانی مه‌حکوومییه‌ته‌که‌ی به‌ به‌شیک له ژیاانی راسته‌قینه‌ی خۆی نازانیت. ئه‌وه غه‌ریزه‌یه، به‌ ده‌ست خۆی نییه. هه‌ست ده‌کات له مالی خۆیدا نییه، میوانه. به‌و چاره سه‌یری بیست ساله‌ی حوکه‌مه‌که‌ی ده‌کات که پێچی میزه‌ریکه و هاکا ته‌واو بوو، زور دانیایه که له (٣٥) سالیدا حوکه‌مدراوه، کاتی که له (٥٥) سالیدا ئازاد ده‌بن، هه‌مان ئه‌و گه‌نجه‌ی جارانه، هه‌م تینوتاو و گوپی گه‌نجه (٣٥) سالییه‌که‌ی ده‌مینی. له دلی خۆدا ده‌لی: "به‌ری پوژگار درێژه، هه‌شتا زۆرمان به‌ به‌ره‌وه ماوه." و هه‌ر په‌شبینیه‌کی له‌مه‌ر ژیاانی ئایینه به‌ بیردا گوژه‌ر بکات، خه‌را له خۆی دوور ده‌خاته‌وه. ته‌نانه‌ت هه‌پسی ئه‌به‌دیش، به‌و هیوایه ده‌ژی که پوژی له پوژان له پترسه‌پوژگه‌وه فه‌رمانیک بیت و بلی: "فلان بۆ کانه‌کانی نرچنسک بگوازنه‌وه و پوژی به‌ردانی دیاری بکه‌ن. چهند شتیکی خۆشه! چونکه یه‌که‌م نرچنسک شه‌ش مانگه پتیه و ژیان له‌گه‌ل ئه‌و جۆره کاروانه‌دا سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی ژیاانی ناو زیندان باشه، دووه‌م چونکه ماوه‌ی هه‌پسییه‌که‌ی له نرچنسک ته‌واو ده‌کات و پاشان..." من له نیو زیندانداندا زور پیره‌مێردم دیتوون که به‌و خه‌یالانه‌وه ده‌ژیان و دلخۆشی خۆیان ده‌دایه‌وه.

له بیرمه جاریکیان له توبولسک کۆمه‌لیک زیندانییم بینی که به زنجیران به دیواره‌وه به‌سترا بوون. درێژی هه‌ر زنجیریکی دوو مه‌تر بوو. ته‌خته خه‌ویان له نزیک خۆیانه‌وه بۆ دانرا بوو، تا له سه‌ری پال بکه‌ون و بخه‌ون. ئه‌مه سه‌زای ئه‌و زیندانیانه بوو که پاش حه‌واله کردنیان بۆ سیبیریا، تاوان و سه‌رپنجی گه‌وره‌یان ده‌کرد. ئیدی به

پینچ سال و ده سال بهو حاله وه، ده هیترانه وه. زۆربه ی هه ره زۆری
 ئەمانه چته و پنگر بوون. تەنیا یه کیکم تێیاندا بینی که پی دهچوو
 که سیکێ خانهدان بی. ئەمه کاتی خۆی فرمانبهری فرمانگه یه کی
 دهوله تی بوو. پیاویکی ده موزار شیرین بوو، له قسه کردندا نهرم و
 له سه رهخو بوو، جار جاره ناسکه بزه یه که ده که وته سه ر لێوی.
 زنجیره که ی خۆی پی نیشاندا، بۆی روون کردینه وه چۆن بهو
 زنجیرانه وه له سه ر تهخته خه وه که ی پال ده که وێ و ده خه وێ، له
 که سیکێ باش دهچوو. هه ر هه موو ئەو نه گبه ت و داماوانه
 خۆشه قه تار بوون. به لام یه جگار په رۆشی ئەوه بوو زوو ماوه ی ئەم
 سزایه ی ته واو بکات، خه ریک بوو په روبالی ده رده کرد، بۆچی؟ ئازاد
 ده بوو؟ ئەگه ر له من بپرسن بۆچی؟ ده لیم چونکه لهو زیندانه تهنکه
 نزمه شیداره ی که تاق و په نجه ره کانی له جی که ره پوچتیک زیاتر
 نه بوو، ده رباز ده بوو، ههنگی ده یه تانی به حه وشه ی زیندانه که دا پیا سه
 بکات و که مێک هه وای پاک هه لمژێ، تەنیا له بهر ئەمه بوو، ئەگینا
 ئازاد نه ده بوو، پۆژی له پۆژان ئەو دیوی حه وشه ی زیندانه که ی به
 چاوی خۆی نه ده بینی. ده یزانی هه موو ئەوانه ی که پی به کو تو زنجیر
 کراون، پۆژی له پۆژان له زیندان ناچنه ده ری و هه موو ته مه نی له
 زیندانداندا ده با ته سه ر، مه گه ر مه رگ له زیندانی به ری ته ده ری. چاک
 ئەمه ده زانی، به لام وێپای ئەوه ش هه ر به ئومیده له کو تو زنجیره که ی
 بخه له سیته، باشه ئەگه ر ئەم ئومیده نه بوایه، چۆن پینچ شه ش سال
 بهو ده قه وه، بهو کو تو زنجیره وه، به قه د ئەو دیواره وه هه لی ده کرد و
 نه ده مرد یان شیت نه ده بوو؟ به رگه ی ده گرت؟

ئیدی هه ر زوو په یم به وه برد که تەنیا کار فریام ده که وێ، هه ر
 کار ته ندروستی و به ده نم ده پارێزیت، ده نا نیگه رانی ده روونی و
 هه لچوونی به رده وام، هه وای ناخۆشی ناو قاوش و ژووره کانی

زیندان، ویرانم دهکەن. لە دلی خودا دەمگوت: ئەه‌وای پاک و کار و ماندوو بوونی پۆژانە و هەلگرتنی باری قورس زۆر باشە، دەبێ خۆمیان لەسەر پابینم تا ئەگەر لە زیندان ئازاد بووم، مەرەخەس بووم. پەنگ و پووم خۆش بنوینێ و شنگ و هیز و توانستیکم هەبێت. بیرکردنەوه‌که‌م دروست دەرچوو، کار و جوله‌ سوودیکێ زۆریان پێگەیاندم و لە پیربوونی کوتوپریان پزگار کردم و نەیانپشت وەکو یەکیک لە هاوڕیکانم کە ئه‌ویش وەکو من خاندان و ئەسلزادە بوو، بەرەبەرە بپوکیتمەوه‌ و وەکو مۆم بتویمەوه‌. ئەم پیاوه‌ لە هەمان پۆژی مندا کەوتە زیندان، گەنجیکی جوانخاسی تۆکمەیی پتەو بوو، کە لە زیندان وەدەرکەوت، بە تەواوەتی داکەوتبوو، سەری سپی بوو بوو، لاقەکانی سست و لاواز، بە ئاستەم خۆی بەسەریانەوه‌ دەگرت، هەناسەسواری تەنگی پتەلچنی بوو. کە تەمەشام دەرکرد بە خۆم دەگوت: "نا، من باش ماوم، دەبێ بژیم و دەژییم". کاردۆستی من، لە هەوڵەوه‌ کردییە کاریک کە هاوژیندانییەکانم تانە و تەشەرم لێبەدن. گالتەم پێبکەن، بەلام من سوور بووم لەسەر ئەوه‌ی گوتیان نەدەمی و پیاوانە مل بە کارەوه‌ بنێم، بۆ هەر کاریکیان ناردبام بێ چەندوچوون و گورج دەپۆیشتم، یەکه‌م کارم لە کوورەیی سووتاندن و هاڤینی مەرمەڤی سڤیدا بوو، ئەمە کاریکی زۆر ئاسان بوو. ئەندازیار، سەرپەرشتەکان، بە پیتی توانست و دەرڤەتی خۆیان هەولیان دەدا مدارای زیندانیانی خاندەدان و ئەسلزادە بکەن و کاری قورسیان پێنەکەن. هەلبەتە ئەم مداراییەیان لە پیاووەتی خۆیان نەبوو، بەلکو ئینساف و دادپەرورەیی وای دەخواست. چونکە هیچ ماقوول نییە چاوه‌ڕوانی هەمان کار لە کابرایەکی دەستسپی، بێتاقەت کە لە عەمراتی کاری دەستی نەکردبێ بکە، وەک لە کرێکاریکی بە شنگ و توانا و بەهیز و قالبووی کار،

چاوه پوان ده کړیت. ناخر نهو دوه چوڼ دېن به یهک؟ هه لېته ته هم مداراییه هه موو کاتې به ده وام نه ده بوو، زورجار به دزییه وه ده کړا، چونکه چاودیرییه کی توندمان له سره بوو. هه لېته ته کاری قورسیش که نه بوو، زورجار وا پنده کهوت کاره که زور له سره ووی توانای نه سلزاده و خانه دانه کانه وه ده بوو. جاری وا هه بوو دوو هینده ی کریکاریکی ئاسایی په نچمان ددها و ماندوو ده بووین.

بق مه پمېر کوتان سې یان چوار زه لامیان هه لده بژارد، هم سې چوار زه لامه به زوری پیره میږد یان خه لکی لاواز و بیتوانا بوون - ئیمه له خانه ی نه وانه دا بووین، هم سې چوار زه لامه ده درانه ده ست زیندانییه کی شاره زای کاره که. ئیمه به دریژیایی چه ندین سال له ژیر سره پرشتی و چاودیری یهک که سدا که ناوی نه لماروف بوو نهو کاره مان ده کړد. نه لماروف پیاوکی سه ختگیری، پیری، ده موچاو تاوه گازی، یه جگار له پولواواز بوو، سه رباری نه وهش که مدوو و سه ختگیر بوو. له ناخی دلوه پقی لیتمان بوو، به لام نه وهنده که مدوو بوو، نه وهنده ده ممردوو بوو، تاقه تی نه بوو جنتیومان بداتی یان سووکایه تیمان پې بکات. نهو جه مه لؤن و ساباته ی کارمان له ژیریدا ده کړد و مه پمېرمان له ژیریدا ده سووتاند، که وتبووه پوخه هه لدير و چوله که ی پروباره که وه. دیمه نی پروباره که له زستاندا زور خه مناک بوو، یه کپارچه ته مومژ بوو، که ناره که ی نه وېر زور دور دیار بوو. پیاو که چاوی بهم دیمه نه چه پهک و چؤل و خه مناکه ده کهوت دلی ده گوشر، خو که تیشکی خوړ لهو ده شته سپییه بیکوتاییه ی ددها، هینده ی تر خه مناکي ده کړد. لهو کاتانه دا پیاو خوژیای ده خواست به سر نهو ده شته بیتپایانه دا بفری که له وېری پروباره که وه ده ستي پنده کړد و به دریژی پتر له (۱۵۰۰) فهرسه خ به رهو باشوور داده کشا. ئالماروف عاده تی وا بوو که به کړیوکی، گرژومونی ده که وته کار و

ئىيمە شەرممان لە خۆ دەکرد كە نەماندەتوانى يارمەتییەكى ئەوتۆى
 بدەين، بەلام خۆى بە تەنیا كارەكەنى تەواو دەکرد، داواى هیچ
 يارمەتییەكى لى نەدەکردین، وەك ئەوەى بیهوى تيمان بگەيەننى كە
 دەرەق بەو كەمەتر خەمگین و خەفەت لەو بەخۆین كە خەلكىكى
 دەستسپى و بىخێر و بىكەلكین. هەموو ئىشەكەى ئەلمازوف بریتی
 بوو لە داگیرساندننى ئەو كۆورەیهى كە ئىيمە مەرمەپەكەمان تى
 هەلدەپشت.

بۆ پۆژى دواى كە مەرمەپەكە بە تەواوەتى دەسووتا، دەبواىە لە
 كۆورەكەى دەرئىتسین. هەر كەسە و دەستى دەداىە بیلچەیهكى
 قورس و سندوقىكى پڕ لە مەرمەپى سووتاو دەکرد و بە كەمالى
 ئیسراحت دەكەوتە كوتانى. ئەمە كاریكى خۆش بوو، مەرمەپە تورت
 و فشهلهكە بە ئاسانى لە ژێر زەبرى مىكوت و مەجرەفەكانماندا
 وردوخاش دەبوو، دەبوو بە گەردىكى سپى برىقەدار. مەجرەفە
 قورسەكانمان بەرز دەكردەو و بەتوندى دامان دەهێناىو و
 دەمانكێشا بە مەرمەپەكەدا و تا زیاتر ماندوو دەبووین. زیاتر بارى
 لەشمان سووك دەبوو، خۆین لە دەمارەكانماندا خۆشتر دەبزووت و
 گۆناكانمان سوور هەلدەگەپا. هەنگى ئەلمازوفش بە خێرى خۆى
 ئاوپىكى بە سۆزى لێدەداىنەو وەك ئەوەى تەمەشای كۆمەله
 مندالىكى بچوك بكات. لەم كاتانەدا دەكەوتە سەبیل كێشان و پروى
 دەگەشایەو و پەزەماندى و ئارامى دەنیشته سەرسیمای، بەلام
 وێپراى ئەمەش ئەگەر كەسێك دەمى كردباو، بە خۆى نەدەوستان و
 دەكەوتە پرتەوبۆله. ئىدى ئەمە تەبیعیەتى بوو، دەتگوت پیرەژنى دۆ
 پژاوه، دەگەل هەموو كەسێكدا هەر وا بوو. هەرچەندە لەو نەدەچوو
 لە ناخووە بە تەبیەت پیاویكى خراپ بێ.

کاریکی دیکه‌شیان پی سپاردم، ئەم کاره بریتی بوو له‌وهی
 چهرخی ده‌زگای خه‌پاتی و دارتاشیه‌که با بدهم. ئەم چهرخه به‌رز و
 قورس بوو، بادانی ئەم چهرخه کاریکی ئاسان نه‌بوو، هیز و قوه‌تیکی
 زۆری ده‌ویست به تاییه‌تی نه‌گه‌ر وه‌ستایه‌که (له کریکارانی کارگه‌ی
 هیزی ئەندازه بوو) خه‌ریکی دروستکردنی محه‌جه‌ره‌ی قالد‌رمه‌یه‌که
 یان قاچی می‌زیکی گه‌وره بوایه که قه‌دی داریکی گه‌وره‌ی ده‌ویست،
 چونکه ئەم کاره به یه‌که‌س نه‌ده‌کرا، بۆیه هه‌ر کاتی کاری خه‌پاتی
 و دارتاشی هاتبا پێشی زیندانییه‌کی دیکه‌یان به نیوی (ب) له‌گه‌لمدا
 ده‌نارد. (ب)، کۆنه‌خانه‌دان بوو، چه‌ندین سال به دوو قۆلی ئەم
 چهرخه‌مان بادا. (ب)، گه‌نجیکی لاوازی کورته‌بالا بوو، حالی به ده‌ست
 سینگ یه‌شه‌وه په‌ریشان بوو. ده‌گه‌ل دوو که‌سی خانه‌دانی دیکه‌دا
 سالیکی پێش من گیرا بوو. یه‌کیکیان شه‌و و پۆژ هه‌ر خه‌ریکی نویژ
 کردن بوو (زیندانییه‌کان له‌به‌ر ئەو دیندارییه‌ی زۆریان پێز ده‌گرت).
 من هیشتا له زینداندا بووم که کۆچی دوا‌یی کرد. ئەو‌یتریان له
 هه‌ره‌تی لاوی خۆیدا بوو، کورپیک بوو به په‌نگ‌و‌پوو، توکمه و پته‌و و
 بویر و وره‌به‌رز، (ب) (1)ی هاو‌پێی له نیوه‌ی پێگادا په‌کی ده‌که‌ویت،
 ئەو‌یش پیا‌وانه ده‌یدا به کۆلیدا و مه‌سافه‌ی هه‌وتسه‌د فه‌رسه‌خان
 هه‌لی ده‌گرت. ئەم دووه دۆستایه‌تیان زۆر خۆش و به‌هیز بوو. (ب)
 گه‌نجیکی ئەسلزاده و به ته‌ربیت و نه‌فسه‌رز و خانه‌دان بوو، به‌لام
 نه‌خۆشی مگیزی تیکدا بوو و زوو توپه ده‌بوو. جا ئێمه به دوو قۆلی
 چهرخی خه‌پاتییه‌که‌مان با ده‌دا و ئەم کاره‌مان له گیان خۆش بوو،
 ئۆخزنی ده‌خسته دل و ده‌روونمان و من به وه‌رزشیکی زۆر باشم
 ده‌زانی.

کاری به‌فر مالدینشم زۆر به لاوه خۆش بوو، هه‌زم لێده‌کرد. جا
 که زستان زریان هه‌لی ده‌کرد، به تاییه‌تی که یه‌که پۆژی ته‌واو

به‌رده‌وام ده‌بوو، به‌فر دنیای ده‌گرت و نه‌گه‌ر مال‌ه‌کان به‌ته‌واوی ژیر به‌فر نه‌که‌وتبان شه‌وا به‌فر تا په‌نجه‌ره‌کانیان ده‌هات. که زیرانه‌که خوشی ده‌کرده‌وه و خور هه‌لده‌هات ده‌یان ناردين بۆ مالینی به‌فری سهربانی بینا حکوم‌ه‌تیبه‌کان، به‌کۆمه‌ل ده‌یان ناردين، هه‌ندی جار گشت زیندانییه‌کانیان ده‌نارد. هه‌ر یه‌که و به‌فر مالیکمان هه‌لده‌گرت و هه‌ر که‌سه و کاری خوی بۆ دیاری ده‌کرا، کاره‌که شه‌وه‌نده زۆر ده‌ینواند، که‌س ویتای نه‌ده‌کرد بتوانی هه‌مووی ته‌واو بکات. زیندانییه‌کان به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه ده‌ست به‌کار ده‌بوون. به‌فره‌که هیشتا نه‌میی بوو، ته‌نیا سه‌رانسه‌ره‌که‌ی به‌ناسته‌م به‌ستبووی ئیدی به‌کۆمه‌ل به‌فره‌که‌مان راده‌مالی، به‌سه‌ر خۆماندا بلالومان ده‌کرده‌وه و به‌ده‌م هه‌واوه ده‌بوو به‌به‌فره‌ژیلکه و به‌ده‌م تیشکی خۆره‌وه ده‌بریقاییه‌وه و پرشنگی ده‌دا. بیژچه و به‌فرماله‌کان به‌ناسانی له به‌فره‌که رۆده‌چوون، زیندانییه‌کان زۆربه‌ی کات به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه شه‌م کاره‌یان ده‌کرد. هه‌وا‌ی ساردی زستان ده‌یپوژاندنه‌وه، کار و چالاک‌ی، گوپوتینی پتده‌به‌خشین. هه‌موو که‌س‌یک هه‌ستی به‌خوشی و شادی ده‌کرد.

ده‌نگی پتکه‌نین و گالته‌وگه‌پ لی‌ره‌وله‌وی به‌رز ده‌بووه‌وه. زیندانییه‌کان ده‌که‌وتنه شه‌ره‌تپه‌ل، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زیندانییه به‌ته‌مه‌ن و نه‌قلمه‌نده‌کان، شه‌وانه‌ی حه‌زیان له‌سوعه‌ت و پتکه‌نین نه‌ده‌کرد، توپه‌ ده‌بوون، بۆیه زیندانییه‌کان سارد ده‌بوونه‌وه و زۆرجاریش شه‌م به‌زم و خوشییه به‌ده‌م بۆله و شه‌په‌جینوان ته‌واو ده‌بوو.

ئیدی لی‌ره‌وه به‌ره‌به‌ره ژماره‌ی ئاشنا و دۆستانم زیادی کرد. شه‌له‌ه‌قی من له‌خه‌می دۆست گرتندا نه‌بووم، چونکه هه‌میشه‌ نیگه‌ران و په‌شینو و دپ‌دۆنگ و به‌گومان بووم، حه‌زم له‌تیکه‌لاوی و

دۆستایه تی نه ده کرد. به لام ئه م په یوه ندى و دۆستایه تییا نه خۆبه خۆ دروست بوون، په که م که س که هاته سهردانم زیندانییه ک بوو به ناوی پترۆف. بۆیه ده لیم هاته سهردانم، چونکه پترۆف له به شی تایبه تیدا چه پس بوو، که که وتبووه ئه و په ږی زیندانه که وه، دوورترین قاوش بوو له قاوشه که ی منه وه. یانی به و حیسابه بوايه نه ده بوو هیچ په یوه ندىه کمان له نیا وندا دروست ببی، به ږاله ت هیچ شتیک نه بوو کومان بکاته وه و لیکمان نزیک بخته وه. که چی پترۆف به ئه رکی خۆی ده زانی، به تایبه تی له ږژانی هه وه لی زیندانییه که مدا، که هه موو ږژئی بی بۆ قاوشه که ی ئیمه و سهرم لیدات، یان له و کاتانه دا که له حه وشه ی زیندانه که دا، به ته نیا و دوور له چاوی زیندانییه کان پیاسه م ده کرد، بیت بۆ لام و دوو قسانم ده گهل بکات. له سهره تاوه به مووی لووتم ده زانی، زور پینی قه لس و ناږه حه ت ده بووم، به لام ئه وه ننده زیره کانه دريژه ی به سهردانه کانی خۆی دا، که به ره به ره خووم پینه وگرت و خه می دلی ده ږواندمه وه ئه گه رچی پیاویکی بینه نگ و که مدووش بوو. پترۆف کورته بالا، توکمه، به داروبار و گورجوگۆل و به ږاږه ږ بوو. ده موچاوی له و ده موچاوانه بوو که ده چوونه دله وه: ږهنگال، گونازه ق، نیگاتیژ و زيت، دايمه پارچه ته ماکو په کی له ده ما بوو و ده میژی (که لیک له زیندانییه کان خوویان به و ته ماکو مژینه وه گرتبوو). له ته مه نی خۆی بچوو کتر دیار بوو، هه رچه ده ته مه نی چل سالان بوو، به لام که ته مه شات ده کرد قه ت نه تده گوت له سی سال زیاتره. سهر به ستانه قسه ی ده گهل ده کردم، زور به نه زا که ته وه ږه فتاری ده گهل ده کردم، که هه ستي کردبا، حه زم له ته نیاییه، دوا ی دوو سی ده قیق په یه ک، سوپاسی لوتفی ده کردم، خودا حافیزی لیده کردم و ده ږوی، هه لبه ته ئه م ویل و ماریفه ته ی ده گهل هیچ زیندانییه کی تر دا نه ده نواند. پتویسته ئه وه ش بیژم که ئه م

په یوه نډییه مان بهو دهقهوه مایه وه، نه له پوژانسی هوهه لسی
 زیندانییه که مدا و نه له سالانی دواتریشدا نه گوزا و قوولتر نه بووه وه،
 هرچه نده ئو پر به دل خوشی دهویستم و دلسوزم بوو. تیناگم
 پترو ف چ خوشییه کی به دوستایه تی مندا چوو بوو، بچی هزی
 ده کرد هه موو پوژیک سهرم بدات. راسته هه ندی ورده دزی
 لیکر دبووم، به لام پنده چوو به نه نقهست نه مه ی نه کردی، نه خشی
 تاییه تی بق دانه نابیت. که چی قهت داوای قهرزی لینه ده کردم: نه مه
 مانای وایه که بق پاره یان بق بهر ژه وه ندی تاییه تی له من نزیک
 نه ده بووه وه.

نازانم بچی باوه رم نه ده کرد که نه م پایوه له هه مان زیندانی مندا
 دهژی، به لکو له مالیکی تردا، له شارپکی دور دوردا دهژی و ته نیا
 جار جار دیت بق زیندان تا سهردانی من بکات و له ژیان و
 گوزهرانم بپرسیت و ناگادار بیت، هه میشه به په له بوو، له تق وایه
 ژوانی ده گهل که سیکدا هه یه، که سیک به په روشه وه چاوه پوانی
 ده کات، یان کاریکی به نیوه چلی به جیهیشتووه و ده بی به په له
 بگه رپته وه سهری و ته وای بکات. متمانیه کی سهر له چاوانیدا
 هه بوو، نیکاکردنی سهر بوو، ته نکه سینه ریکی بویری و ته وسی
 به سهره وه دیار بوو. ده پوانیه دور، له تق وایه ده پوانیه نه و
 دیوی نه و شتانه ی به رده می. نه مه جوړه حواس په رتیه کی پیدا بوو،
 هه ندی جار له خو م ده پرسى: باشه نه م په له په له ی له چیه، که لای
 من ده پوات، بق کوئ ده چی؟ ئایا له شوینکی دی چاوه پوانی ده که ن؟
 نه وی راستی بن یان خو ی به قاوشیک له قاوشه کاند، ده کرد یان به
 شینه یی خو ی به مو به قه که دا ده کرد، نه گهر کوپری گفتوگو گهرم
 بوايه، له لای یه کیک له گفتوگو کاره کانه وه داده نیش و به وردی گوئی
 له گفتوگو کانیا ن ده گرت و هه ندی جاریش به گهرمی به شداری له

گفتوگرکاندا دهکرد و پاشان سارد دهبووه و بهیښهنگی و نارامی لیتی داده‌نیشت. به‌لام چ له کاتی قسه‌کردندا و چ له کاتی بیده‌نگیدا، همیشہ وا ده‌هاته بهر چاو که بیرى له شوینیکى تره، له شوینیکى دووره و له‌ویندهر چاوه‌پوانى ده‌کن. سه‌یر ئه‌وه بوو ئه‌م پیاوه هرگیز کارى بۇ خوى نه‌ده‌کرد، جگه له سوخره و بنگارى زیندان که به خورتى به‌سه‌ریاندا ده‌سه‌پاند، هیچ کارىکى تری نه‌ده‌کرد، هه‌موو کاتى خوى به ده‌ست به‌تالى ده‌برده سه‌ر. هیچ کارىکى نه‌ده‌زانى، بۇیه هه‌میشہ بىن پاره بوو، تاقه عانه‌یه‌کى پینه‌بوو، به‌لام ئه‌مه‌ی له‌به‌ر گران نه‌بوو. په‌نگه بپرسیت باسى چى له‌گه‌ل ده‌کردم؟ وه‌لام ئه‌مه‌یه که قسه‌کانیشى وه‌کو خوى غه‌ریب بوو. بۇ نمونه کاتى که ده‌بیینیم له پشت زیندانه‌که‌وه به تاقى ته‌نیا و به‌وپه‌پى خه‌مگینى پیاسه ده‌که‌م، خیرا پینچیکى ده‌کرده‌وه و به‌له‌ز دوام ده‌که‌وت و به قسه‌وه مژولى ده‌کردم. هه‌میشہ خیرا ده‌پۆی و زووزوو ئاوپى ده‌دایه‌وه. ئه‌وه‌تا وا به‌په‌له خوى که‌یاندمن.

- پوژباش!

- پوژباش!

- نار‌ه‌حه‌تم نه‌کردوویت؟

- نه‌خێر.

- ویستم شتیکت ده‌رباره‌ی بوناپورت (۲) لیتپیرسم، ویستم بپیرسم

ئایا به خزمایه‌تى ده‌گاته ئه‌و یارویه‌ی که له سالى (۱۸۱۲) دا هیرشى

کرده سه‌ر پرووسیا؟ (بۇ زانیارى زیاتر پترۆف له قوتابخانه‌ی

سه‌ره‌تایی سوپایی خوینده‌بووی و خویندن و نووسینی ده‌زانى).

- با، خویه‌تى.

- ده‌لین گوايه سه‌رۆکه، سه‌رۆکی کۆنیه و سه‌رۆکی چیه‌؟

پرسیارەکانی پترۆف، ھەمیشە بەپەلە و پەرپەرچ بوون. دەتگوت دەیهوێ بەزووترین کات زۆرترین زانیاری و وەلامی دەست بکەوێ. بە گۆیرەیی توانا پایە و سەرۆکایەتییەکی ناپلیۆنم بۆ شرۆڤە کرد و بە ناخێرم باسی ئەوەشم بۆ کرد کە لەگینە پۆژی لە پۆژان ببێ بە ئیمپراتۆریش.

پرسی: چۆن؟

بەپێی توانا بۆم باسکرد، زۆر بەوردی گوێی لێدەگرتم، بە تەواوەتی لێم حالی بوو، ئەوجا گوێی لێ ھێنامە پیشەوێ و گوێی: - ئا، ئا، ئەلکساندەر پترۆفیچ، دەمویست ئەوەشت لێپرسم کە ئایا راستە ھەندێ مەیموونان ھەن گواھ دەستیان ئەوەندە درێژن دەگەنە پێتان و بالایان بە قەد بالایی بەشەرە؟ - بەلێ.

- باشە ئەو مەیموونانە چۆن؟

ھەرچیەکم لەو بارەییوە دەزانی بۆم باسکرد.

- ئەو مەیموونانە لە کوێ دەژین؟

- لە ولاتە گەرمە سێرەکاندا دەژین. ھەندیک لەو مەیموونانە لە دورگەیی سۆمەترا ھەن.

- سۆمەترا لە ئەمریکایە، وانییە؟ دەلێن خەلکی لە وێندەر لەسەر

سەر دەپۆن.

- نەخێر. وانییە، پەنگە مەبەستت ئەوە بێ کە لە نیووی دووھمی گۆی زەویدا دەژین. ھەر چیەکم دەربارەی ئەمریکا و ھەردوو پروی گۆی زەوی دەزانی، بۆم باس کرد، زۆر بەوردی گوێی لێدەگرتم، دەتگوت بە تاییبەتی بۆ ئەوە ھاتوووە پرسباری ھەردوو پروی گۆی زەویم لێبکات.

- ئا، ئا، پار چىرۆكىكم لەمەپ دۆتمىر دولافالىير خويندەو. ئارىفییف
ئەو كىتیبەى لە لای عەریفەكەمان هینا بوو. باشە ئەم چىرۆكە راستە
یان خەيالە؟ لە نووسىنى دومايە.

- ئا، ئەمە چىرۆكە، راست نىيە، زادەى خەيالە.

- زۆر باشە، خودا حافىز، زۆر سوپاس.

هەنگى پترۆف پۆیى. ئەلەهەقى قسەى هەموو پۆژىكمان هەر
هەمان ئەو جۆرە قسانە بوو.

حەزم دەکرد زانیارى زیاتر لەمەپ پترۆف پەيدا بکەم. (م) كە بەم
پەيوەندییەى منى دەگەل ئەو پیاوهدا زانى، هەستى كرد لە سەریتى
ئاگادارم بکاتەو، يەكێك لە قسەكانى ئەو بوو كە هەوەلجار
هاتووەتە زىندان سلى لە زۆریان كردووەتەو، لە گەلىكیان بە گومان
بوو، تەنانتە ترساویشە، بەلام ئەوەندەى لە پترۆف ترساو، لە
كەسى تر تەنانتە لە (گازىن)یش نەترساو.

(م) پنى گۆتم:

- پترۆف لە هەر هەموو زىندانىيەكانى ئىترە دېتر و بېتەر واتر و
ترسناكترە. لە هېچ شتىك ناپرىنگىتەو. كە كەلكەلەيەكى كەوتە سەر،
هېز نىيە لە مېشكى دەرېكات، هەر جىتەجىتى دەكات. ئەگەر لەپەر هات
بە سەرىدا بىكوژىت، دەتكوژىت. هەر ئەوەندەى زەحمەتە ئەو
بىرۆكەيەى بکەوێتە سەر، ئىدى بى چەندوچوون، بى هېچ ترس و
دوودلىيەك ئەنجامى دەدات، كە ئەنجامىشى دا هەست بە هېچ جۆرە
پەشيمانىيەك ناكات، لەو دەچى شىت بى،

ئەم قسەيەى (م) زۆر بە لاوە گرینگ بوو، زۆرم مەبەست بوو،
بەلام (م)، نەيتوانى بۆمى پوون بکاتەو بۆچى ئەو بۆچوونەى
دەربارەى پترۆف هەيە. سەیر ئەوەيە بە درىژايى چەندىن سال،
هەموو پۆژى ئەم پیاوهم دەبينى و پۆژانە پىكەو قسەمان دەکرد،

زۆرىش لهگهلمدا به لوتف و دلسۆز بوو، هيچ كاريكي نا جورم
 لينه بينى (هرچنده هۆى ئەمەم نەدەزانی) كهچى وىراى ئەمەش پۇژ
 له دواى پۇژ زياتر قەناعەتم به قسەكانى (م) دەهات، هرچنده كابرا
 هەميشە هيمن و ئاقل و ميانپەرەو بوو، قەت رەفتاريكى ناسازى لى
 سادر نەبوو، ئىدى پۇژبەپۇژ زياتر قەناعەتم دەهيتا كه رەنگه ئەم
 پياوه دېترين زىندانى ناو زىندانىيەكان بى، بيباكترييان بى، مل بى
 هيچ زەبتوپەبتىك نەدات. بەلام بۆچى؟ وەلامى ئەو پرسىارەم بى
 هەلنەدەهات.

پتروڤ، هەمان ئەو زىندانىيە كه كاتى خۆى بۆ ئيمزاي
 سزايەكهى بانگ كرا، ويستى ميجەر بكوژيت، ئەوهم گىنپايەوه كه
 چۆن ميجەر تە موعجيزات پزگارى بوو چونكه بەر له ئيمزاكردى
 سزايەكه به دەقيقەيهك پۆيى بوو. پتروڤ بەر لەوهى بگيرى و حوكم
 بدريت سەرباز دەبيت، كۆلۆنيلەكهى له كاتى مەشق و پرايتاندا لىي
 دابوو، پىموايه پيش ئەو كه رەتە زۆرجارى تريس ليدانى خوارد بوو،
 بەلام ئەو پۇژە مجيز و حەواسى تەواو نايت و هيچ تەلفيسى و
 سووكايەتى و ليدانك قەبوول ناكات. ئىدى به پۇژى نيوەپۆ و به
 بەرچاوى هەموو ئەندامى كه تيبەكهوه، له گەرمەى مەشقى سوپايدا،
 كۆلۆنيل سەر دەپريت. هەلبەتە من هەموو شتىكى ئەم چيروكه نازانم،
 چونكه پۇژى له پۇژان ئەم بەسەرھاتەى بۆم نەگىنپايەوهوه. هەلبەتە
 به دەگمەن ئەم حالەتەنى ليدەهات، مەگەر بەسەريدا هاتبا، هەنگى به
 خۆى نەدەوهستا. بەلام له حالەتە ئاسايەكاندا نەك هەر پياويكى ئاقل
 بوو بەلكو هيمن و ئاراميش بوو. بەلام ئەلها و كهلكەله پەنھانەكانى له
 ژيله مۆى ژير خۆلەميش دەچوون.

قەت پۇژى له پۇژان نەمبينى وەكو زۆربەى زىندانىيەكانى دى
 سينگ دەرپەپىنى و به خۆ بنازيت. به دەگمەن شەپى دەكرد. جگه له

(سیروتکین) دۆستایه تی کهسی تری نه ده کرد، ههلبه ته دۆستایه تی ده گهل ئه ویشدا زۆر گهرم نه بوو، وهختی دۆستایه تی ده کرد که پتیستییه کی پنی بوایه. که چی وێرای ئه وهش پۆژیک دیتم که زۆر تورپه بوو بوو. داوای شتیکی کرد بوو و نه یاندا بوویه، ههستی به سووکایه تی کرد بوو، ئیدی له سه ره ئه وه ده گهل زیندانییه کی دیدا لێیان بوو بوو به شه پ. نه یاره که ی زیندانییه کی بالابه رزی تۆکه ی ناوشان پان بوو، له وه رزه وانان ده چوو، نیوی ئانتونوف بوو، ئه م پیاوه به دپی و درنده یی و شه رفروشی و ده میسی و گۆساخی به نیوبانگ بوو. ئه مه له زیندانییه مه ده نییه کان بوو، پیاویکی ترستۆک نه بوو. که وتنه ده نگه ده نگ و پیم وا بوو ئه م شه پهش وه کو شه په کانی دی ده گاته شه په مست و بۆکسان. که چی به پیچه وانیه پشبینیه کی منه وه، پترۆف له پهر پهنگی ههلبزپکا، لێوی شین هه لگه را و که وته ته ته له، هه ناسه ی ته نگ بوو، به ئه سپایی له جتی خۆی رابوو، هینده به هیواشی که وته پێ که گویت له دهنگی پنی نه ده بوو (پترۆف هاوینان چه زی ده کرد به پتخاوسی بگه پێ) هیدی هیدی به ره و ئانتونوف پۆیی، زیندانییه کان که له بهینی خۆیاندا مژولی پیکه نین و قسه کردن بوون، له ناکاو بیده نگ بوون، بیده نگیه کی ئه وتۆ بالی به سه ردا کیشان ئه گه ره رزییه ک بکه وتبایه سه ره عاردی گویت له دهنگی ده بوو. هه موو زیندانییه کان چاوه پوانی ئه وه بوون له پهر بقلیشیه وه. ئانتونوف، پهنگی بوو بوو به جاری سپی، به ره و نه یاره که ی گوپی به سه ته وه. تهحه مولی ئه م دیمه ته م نه کرد، له قاوشه که وه ده رکه وتم، دلنیا بووم پیش ئه وه ی بگه مه قالد رمه کان، گویم به دهنگی هاواری که سیک ده زینگیته وه که دیته سه ره برین. به لام ئه و شته پووی نه دا، پیش ئه وه ی پترۆف بگاته ئانتونوف، ئه و شته ی بۆ هه لدا که شه پیان بوو له سه ری (شته کهش په رۆشه یه ک

بوو، كۆنه ئستهړنكى پزىو بوو). ئانتونوف، دواى دوو دهقيقه يهك،
 بۇ ئوۋى بيسهلمىنى كە ترستوك نىيە و گلهيى خەلكى نه يەتە سەر
 پتروفى بەر دەمپړى جنيوان دا. بەلام پتروف نه گوينى به جنيوه كانى
 دا و نه وهلامى دايوه، گرینگ ئوۋه يه به مەبهستى خۇى گەشت،
 جنيوى به لاوه هيچ نىيە، گرینگ ئوۋه يه پەپوشره كەى خۇى،
 دهستكهوت، دواى يەك چاره كە سەعات، وهكو هەميشه ويل و بيكار،
 بيخەم و خەيال به قاوشه كەدا دەسورايوه و له كەسانىك دەگەرا
 قسەيه كى خوش يا نوكتەيه كيان لىيژنه وي. زور سەرقال و مژول
 دهينواند، كه چى وپراى ئوۋهش زوربهى كات خەمسارد و بيموبالات
 بوو، ويل و سەرگەردان، بى هيچ مەبهست و ئامانچىك به
 بهتالوحتال ليرهوله وي دەسورايوه. وهكو كرىكارىكى زور به توانا
 و كارامه دهاته بهرچاو، كرىكارىك كه ئيشوكار له بەريدا بلەرزى و
 خۇى نه گريت، لهو دەمەدا كه كار چاوه پوانى بيت تا هيز و بازوى
 خۇى بخاته كار، بچيت دهگەل مندالانى بچووكدا گەمە بكات.

تينه دهگەييشتم بۇچى هەلنه دههات؟ دلنيام ئەگەر بيوستايە كارى
 وا بكات، دهيتوانى بيكات، بۇ ئوۋ وهكو ئاو خواردنه وه وا بوو. چونكه
 خەلكى وهكو پتروف له دهستەلاتى ئاوهز و ئەقل بەدەرن، مەگەر
 خۇيان شتيكيان نه وي، دهنه هر كهلكه له و خوليايه كيان بكه ويته
 سەر، بى بيركردنه وه ئەنجامى دهنه. من دلنيام ئەگەر بيوستايە
 هەلئيت، دهيتوانى زور زيرەكانه هەموومان فريو و بدات و بۇ ماوهى
 هەفته يەك يان چەند هەفته يەك خۇى له بيشه يەكدا يان له قاميشه لانى
 كه نار پووباره كەدا وهشيزيت و به بى خوراك هەلېكات. ئيدى يان ئەم
 بيرۆكه كەى به ميشكدا نه هاتبوو يان خۇى حەزى نه دەر كرد له زيندان
 هەلئيت. توانست و بههره ي بپيارى دروستم تيدا نه ده بينى. خەلكانى
 وهكو پتروف له گەل بيرۆكه و تهبيعه تىكدا له دايك دەبن و ئەم

بیرۆکه‌یه به دریزایی ژیان به راست و به چه‌پدا ده‌بانخولنیتته‌وه و به‌و جوړه، خۆبه‌خۆ ده‌خولننه‌وه تا تووشیان ده‌بێ به تووشی شتیکه‌وه و ئاره‌زوویه‌کی توندیان له لا بیدار ده‌کاته‌وه. که تووشی ئه‌و شته‌ بوون و ئاره‌زوویان بزوا، ئیدی بۆی ده‌چن ئه‌گه‌ر سه‌ریشیان له پیناوی ئه‌و شته‌دا داناوه. هه‌ندێ جار سه‌رم له‌وه سوڤده‌ما چۆن پیاویک که له‌سه‌ر لیداننکی ئاسایی کولونپه‌که‌ی خۆی کوشتبوو، به‌و ئاسانییه، بێ ده‌ربڕینی هه‌چ نا‌په‌زاییه‌ک مل ده‌دات و پال ده‌که‌وێ به‌ر شه‌لاقان بدرێ و فه‌لاقه‌ بکریته. پترۆف وه‌کو هه‌موو ئه‌و زیندانپیاانه‌ی که هه‌چ ئیشیکی تایبه‌تییان نه‌بوو، مه‌شرووباتی به‌ قاچاغ دینایه‌ ناو زیندانه‌وه، که کاتی به‌ مه‌شرووبی قاچاغه‌وه ده‌گیرا، فه‌لاقه‌ ده‌کرا و ده‌گیرایه ژیر قامچی و شه‌لاقان. جا پترۆف زۆر به‌ ئاسانی، وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌م سزایه‌ قاییل بێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی دان به‌ تاوان و خه‌تای خۆیدا بنی، ملی بۆ فه‌لاقه‌ و جه‌لد ده‌دا. یه‌کیک له‌ خووه‌ سه‌یره‌کانی پترۆف ئه‌وه‌ بوو سه‌رباری ئه‌وه‌ی خۆشی ده‌ویستم و پیزی ده‌گرتم، زۆر جار دزی لیده‌کردم. پوژنیک ته‌وپاته‌که‌ی لیدزیم، ته‌وپاته‌که‌م دایم که بۆم بخاته‌ شوینی خۆی، شوینی ته‌وپاته‌که‌ ته‌نیا چهند شه‌قاویک لینه‌ی دوور بوو، خه‌را له‌ مه‌ودای ئه‌و چهند هه‌نگاوه‌دا یه‌کیکی په‌یدا کرد و ته‌وپاته‌که‌ی پیفرۆشت و خه‌را پاره‌که‌ی دا‌بوو به‌ مه‌شرووب، وا دیاره‌ له‌و کاته‌دا زۆری حه‌ز له‌ مه‌شرووب کردووه و خۆی پێ کۆنترۆل نه‌کراوه، ئیدی پترۆف پترۆفه‌ به‌ شه‌رت، که شتیکی دای له‌ که‌للای هه‌ر ده‌بێ بیگاتی و بیکات. پترۆف ئاماده‌ بوو له‌ پیناوی 25 کوبیکدا زه‌لامیک بکوژیت، بۆ هه‌چ نا ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پاره‌یه‌ بدات به‌ نیو قاپ مه‌شرووب و بیخواته‌وه. له‌ غه‌یری ئه‌م حااله‌تانه‌دا پاره‌ی به‌ هه‌چ نه‌ده‌زانی، سه‌دان هه‌زار پوێل له‌و گۆره‌ بکه‌وتایه‌ بیزی نه‌ده‌هات

دەستی بۆ ببات. ھەر ئەو شەو ھاتە لام و بەبى كەمترین پەشىمانى
 يان شەرمەزارى ۋەك ئەو ھى كارىكى زۆر ئاسايى كەربىت دانى بە
 دزىيەتتە كەيدا نا، ويستم بە توندى سەرزەنشە بىكەم، چونكە زۆرم
 داخ بۆ تەوراتەكەم خوارە، كەچى ھەر خوشى شىلو نەكرد، زۆر
 بەھىمنى و ئارامى كۆيى لە سەرزەنشەكانم گەرت و قەناعەتى تەواوى
 بەو ھەبوو كە تەوراتەكە بۆ من زۆر بەكەلك و بەسوود بوو، زۆرى
 سوو لەو ھەبوو كە لە دەستى منى كەردووەتەو، بەلام ھىچ پەشىمان
 نەبوو لەو ھى كە دزىويەتى، ھىندە بە متمانەو لىتى دەپوانىم، ناچار
 وازم لە سەرزەنشە ھىتا، پىتموایە بۆيە ئەو ھەموو سەرزەنشە لى
 قەبول كەردم چونكە دەيزانى كارىكى نەشیاوى كەردووە و شايستەى
 ئەو سەرزەنشەتە و ھەقى خۆمە سەركونەى بىكەم و جىئوى پىندەم
 تا داخى دلى خۆم ھەلپىژم. بەلام لە ناخى خۆيدا ھەموو ئەم شتەنى
 بە تۆرەھات و بىتايەخ دەزانى و پىنى وا بوو خەلكى جەدى شەرم
 دەكەن ھەر باسشى بىكەن، بگرە لە دلى خۆيدا گالتهى پىندەكەردم و بە
 مندالىكى گىلۆكەى بەستە زمانى پىئاگا لە سادەترىن كاروبارى ئەم
 دنيايەى دەزانىم. ئەگەر جگە لە باسى كىتب و زانستان، باسى شتى
 تەرم لەكەل كەردبا ۋەلامى دەدامەو. بەلام ۋەلامدانەو ھەكەى تەنيا لە
 پەروى ئەدەبەو بوو، بۆيە ۋەلامەكانى زۆر كورت بوون، زۆرجار لە
 خۆم دەپەرسى: بۆچى ئەو ھەندە ھەزى لىتە باسى كىتبەنم لى پەرسىت؟
 بەدەم قەسانەو ۋە بەدزىيەو تەمەشام دەكەرد تا بزانم ئاخۆ پىم
 رانابوئى، گالتم پىئاكات، بەلام دەمبىنى زۆر بەجدى و بەوردى
 كۆيىم بۆ پادەدى، بەلام زۆرجار ئەم جەدىيەتە زۆرى نەدەخايند و
 خەيالى دەپۆي و ھەواسى پەرت دەبوو، ھەندى جار بەمە قەلس و
 توو پە دەبووم. ئەو پەرسىيارانەى لى دەكەردم ھەمىشە پەوون و ورد و
 ئاشكەرا بوون. ۋەلامەكانىشى بە لاو ھەگىنگ نەبوون، لەو ھەچو

قەناعەتى تەواۋى بەۋە ھېتايىن كە من كە سېڭم جىاۋاز لە خەلگانى دى
و نابىن بە ھەمان زمان بېمە دواندن كە خەلگانى ترى پىن دەدوئىرى و
حەزم لە ھىچ قسە و باسېڭ نىيە تەنيا ئەو قسە و باسانە نەبىن كە
دەربارەى ككتېن، واتە جگە لە باسى ككتېيان لە ھىچى تر تىناگەم.

من دلنېام كە پتروڧ خوشى دەويستم. ئەمەم زۆر بە لاۋە سەير
بوو. ئايا بە مندالى دەزانېم؟ ئايا بە گەورەيەكى مندالى دەزانېم! ئايا
وەكو چۆن كە سېڭى بەزەيى بەزەيى بە كە سېڭى لە خۆى بېدەسەلات
تردا دېتەۋە بەو ئاۋايە بەزەيى پىتدا دەھاتەۋە؟ ئايا بە ھىنى دەزانېم،
نازانم! دلنېام كە بەزەيى پىتدا دەھاتەۋە، كەچى و پىراى ئەۋەش دزى
لېدەكردم. ھەلبەتە كە دزى لېدەكردم لە دلى خۆيدا دەيگوت: داماۋە!
چ پىاۋىڭى سەير و بېدەسەلات و غەرىبە! ناتوانى شتەكانى خوشى
بىپايزىت. پىماۋيە لەبەر ئەۋە خوشى دەويستم. جارىڭيان، ۋەك بلىنى
لە دەمى دەرچوو، پىتى گوتم:

- ئەلكساندەر پتروڧىچ تۆ باشىت كردوۋە بە كالتەى مندالان، يانى
ئەۋەندە باشى ناخۆشت كردوۋە، ئەۋەندە سادە و ساۋىلكەى بە
راستى پىاۋ بەزەيى پىتدا دېتەۋە! دۋاى دەقىقەيەك لەسەرى پۆيى:
- ئەلكساندەر پتروڧىچ، قسەكەم بە خىراپ ۋەرمەگرە، لېم زۋىر
مەبە. ئەم قسەيەم لە دلسۆزىيە ھا.

پىاۋ ھەندى جار لە ژياندا خەلگانى ۋەكو پتروڧ دەبىنىن كە لە
ساتەۋەختىڭى نىگەرانىدا يان لە ساتەۋەختىڭى ھەلچووندا دەرەكەۋن
و خۆ دەنوئىن و پاشان دەكەۋن بەسەر چالاكى دلخۋازى خۆياندا و
ئەو كارە دەدۆزەۋە كە دەگەل تەبىئەتياندا دەگونجىت. ئەو جۆرە
پىاۋانە پىاۋى قسە و تىۋورى نىن، ناتوانن خەلگى ھان بەدن يان
رېبەرايەتى و سەرگردايەتى شۆرپش بكن، بەلام خەلگانىڭى ئىشكەر
و جىبەجىكارن، زۆر بەسادەيى، بى ھىچ خوتەۋبۆلەيەك، بە كرڭى كار

دهكڼ، له پيشۍ پيشه‌وه به‌سړ له‌مېهر و سه‌نگراندا دده‌ڼ، له پيشه‌وه هيرش ده‌به‌نه سړ مه‌ته‌رېزان، به سينگي پووته‌وه پيشه‌پوۍ دهكڼ، نه بيرده‌كه‌نوه و نه له هيچ شتۍ دهرسن، خه‌لكي هه‌موو، كويزانه دوايان دهكڼ، تا ده‌گه‌نه شوره و ديواران كه له‌وېدا عاده‌ته‌ن ده‌كوژرين و تېدا ده‌چن. باوه‌پ ناكه‌م خير هاتېته پيگۍ پتروؤ: چونكه ئو سهره سهرۍ خوى نه‌بوو، خو ئه‌گړ تا ئېستا نه‌مرد بۍ، له پياوه‌تۍ و ئاقلۍ خوى نيبه، هۍ ئوه‌يه پينه‌كه‌وتووه، تووشۍ مردن نه‌بووه. به‌ه‌رحال كۍ ده‌زانۍ؟ له‌ويه پاش ئوه‌ي بيكار و سهر‌گردان، بيمه‌به‌ست و ئامانجان، ئيره‌وئوۍ، دنياتۍ ده‌كات، ته‌مه‌نيكۍ زور بكات، پيرۍ پير بېۍ و ئه‌وجا زور به ئيسراحت و ئارامۍ بمریت. به‌لام من پيموايه كه (م)، پاستۍ ده‌كرد، پتروؤ له هه‌موو زيندانيه‌كان دپتر، بيپه‌رواتر، بيباكتر، سه‌ختگيرتر، له خو‌بايستر و سه‌ركشتر بوو.

په راویز:

۱-ب: ناوی جوزیف بوگوسلافسکیه، شۆرشگیرینکی پۆلاندی بوو.

۲- پوناپورت: مہہست لہ لويس ناپليون پوناپورتہ کہ لہ

١٠/١٨٤٨/١٠ به سەر کۆماری فەرهنسا ههلبژێردرا.

«۸»

لۇقا

قسەکردن لەسەر خەلکانی ئولولعهزم قورسە. ئەمانە چ لە زیندان و چ لە شوینانی دی کەم و دەگمەنن، پیاو ھەر بە ھەیبەت و سامدارییەکیاندا دەیناسییتەو، سام دەخەنە دلەو، خەلکی بە پارێزەو مامەلەیان لە تەکدا دەکەن. لە ھەوڵەو ھەستیکم لە لا چینیو کە خۆم لەو جۆرە پیاوانە دوور بگرم، توخنیان نەکەوم. بەلام پاشان پەئی خۆم نەک ھەر دەرھەق بەوانە بەلکو دەرھەق بە بکوژانی خویننریژی ترسناکیش گۆپی. پیاوانیک ھەن قەت پۆژی لە پۆژان دەستیان نەچوووتە خوین، کەسیان نەکوشتوو، بەلام زۆر لەوانە دپ و دپندەترن کە شەش کەسیان کوشتوو. ھەندێ تاونان ھەن بە شیوہی ئەوئەندە سەیر و غەریب ئەنجام دراون، کە پیاو ناتوانن تەسەوری بکات، باوەری پیتیکات، بۆیە ئەو قسەیە دەکەم چونکە ئەو تاونانەئە ئەندامانی کۆمەل دەیانکات، زۆرجار لەسەر شتی زۆر ھێچە، لەسەر شتی ئەوتۆیە پیاو سەری سوپدەمینی.

ئىستا باسى بكوژىكتان بۇ دەكەم كە نموونەى زورن: ئەمە
 پياويكە ھىدى و ھىمن، لاشەر و بىوھى، بەلام ئىدى قەدەر و
 چارەنوسى زور سەخت و دژوارە، ھەست بە ئازار و غەزاب دەكەت
 (بۇ نموونە وەرزىرە و لە كىلگەيەكدا كار دەكەت، يان مسكىنە و بە
 نۆكەرى گىراوہ يان يەككىكە لە خەلكى شار يان سەربازە لە سوپادا)
 لەپر دىت بەسەرىدا، چىكلدانەى تەنگ دەبى و بەخوى ناوہستى،
 دەست دەداتە كىرد و لە سىنەى چەوسىنەرەكەيدا ختمى دەكەت، لە
 سىنەى ئەو كەسەدا كە دژايەتى دەكەت، پاشان رەفتارى ئەم پياوہ
 دەگوژىت، دەبى بە رەفتارىكى نەشازى سەير و ھەموو سنوورىك
 دەبەزىنى. ئەمە نەيارەكەى يان چەوسىنەرەكەى كوشت، ھەلبەتە ئەوہ
 تاوانە، بەلام ئەنگىزە و پاكانە و شروڤەى خوى ھەيە، ھۆيك بۇ ئەو
 كارەى ھانداوہ. بەلام دواى ئەوہ، ئىدى ئەو پياوہ تەنيا نەيارەكانى
 ناكوژىت، بەلكو ھەر مرقۇئىك دەكوژىت، ھەر كەسىكى بىتە پى
 دەيكوژىت، كوشتن دەكا بە پىشە، لەزەتى لىدەبىنى، كوشتن لە پىتاوى
 كوشتندا ئەنجام دەدات. لەسەر قسەيەكى بچووك لەسەر مۆرەيەك
 پياو دەكوژىت. بۇ كەيف، بۇ ئەوہى ژمارەى كوژراوہكانى زياتر
 بكەت، دەكوژىت. يان جارى واىە تەنيا بۇ ئەوہ دەكوژىت كە بلى:
 "لاچۇ لە رىم. ئىدى وەكو سەھەندەيەكى سىامەست رەفتار دەكەت،
 كار دەگاتە ئەوہى ھەموو سنوورىك دەبەزىنى، ھىچ پىروژ و
 پىروژىيەكى لە لا نامىنى: لەوہيە بە خويشى سەرى لەمە سورېمىنى.
 ئىدى سنوورى ھەموو ياساوپىسا و دەسەلاتىك دەبەزىنى، ئەوہەپى
 ئازادى بە خوى دەدات، لەزەت لە لىدانى دلى خوى دەبىنى، لەو
 ترسەى ھەستى پىدەكەت، لەو سامەى ھەستى پىدەكەت. چاك دەزانىت
 سزايەكى ترسناك چاوہروانىەتى، رەنگە ھەستەكانى لە ھەستى ئەو
 كەسە بچن كە ھەز دەكەت لە تروپكى بورچىكەوہ بەسەر سەردا

خوی هه‌لبداته هه‌لدیږیکي هه‌زار به هه‌زاره‌وه تا به زووترین کات
 ږزگاری بیت. ئەمه له خه‌لکانیک ږوو ده‌دات که لاشه‌پترین و
 بیوه‌یتترین خه‌لکن. هه‌لبه‌ته نمونه‌ی ئەم هه‌قدزییه زۆر بهر چاو
 ده‌که‌وئ: زۆرجار خه‌لکانیک ده‌بینین چه‌وساوه و سه‌رکوټکراو بوون،
 که‌چی کاتی ده‌زانی هه‌ر ئەوانه‌ی تا دوینی چه‌وساوه بوون له هه‌موو
 که‌س سوورترن بۆ چه‌وساندنه‌وه و ترساندن و توقاندنی خه‌لکی دی،
 وه‌ک ئەوه‌ی بیان‌ه‌وئ توله‌ی خویان بکه‌نه‌وه. هه‌ندی جار ئینسانیکي
 نا‌ئومیدی شه‌رانی سه‌رکیشی گیان له‌سه‌ر ده‌ست ده‌بینین له‌زه‌ت له
 ترساندن و توقاندنی خه‌لکی ده‌بینن، له‌ ږووی نا‌ئومیدییه‌وه ده‌ست
 ده‌داته کاری شیتانه و زۆربه‌ی کاتیش چاوه‌ږوانی سزایه و
 خواخواه‌تی بگیریټ و کیشه‌که‌ی بیږیته‌وه و چاره‌نوسی یه‌کلایی
 ببیت‌وه، چونکه هه‌ست ده‌کات ئەم باری نا‌ئومیدییه له‌وه قورستره به
 ته‌نیا پتی هه‌لبگیریټ. سه‌یر ئەمه‌یه که ئەم هه‌لچوون و سه‌رکیشی و
 زنده‌گافی و سته‌مکارییه‌ی تا ئەو ږۆژه‌ی به سزای خوی ده‌گا له لا
 ده‌میتن. که به سزای خوی گه‌شت، که گیرا ده‌بی به ناشی ئاو
 لیکه‌وتوو، وه‌کو ئەوه‌ی سزایه‌که سنووریک بۆ عه‌زابه‌که‌ی دابنیت،
 له‌په‌ر ئارام ده‌یته‌وه، ده‌کوژیت‌وه، ده‌بی به ماستی مه‌ییوو، ده‌بی به
 پارچه‌ په‌ړیه‌کی شیبووه‌ی ږیشال ږیشال، به جاری نه‌تره بهر
 ده‌دات و هه‌ره‌س دیتن. داوای لیبوردن له خه‌لک و خوا ده‌کات،
 ده‌پاږیته‌وه، که ده‌گاته بیگاره‌زیندان ده‌گوږیت، ده‌بی به که‌سیکی تر،
 که‌س باوه‌ ږناکات، ئەم کابرایه‌ی که له مریشکی ئاوه‌ږووتکراو
 ده‌چن، پینچ شه‌ش پیاوی کوشتن.

له نیو ئەو تاوانبارانه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن زیندان به ئاسانی ږامیان
 ږناکات، جۆره‌ ږرناخی و خۆپه‌سندییه‌کیان له لا ده‌میتن و زۆرجار به
 خۆ ده‌نازن و لافوگه‌زافی گه‌وره لیده‌ده‌ن، جاری وایه گویت له

فیشالی زل ده بیت بۆ نمونه به کتک ده لیت: "کوی بگره ها، چما تو من به چی ده زانی! حوت پوحم، حوت پوح، پوحتکم لیره به و شه شم له و دنیا به! به لام نه وانه همیشه له نه جامدا مل ده دن و رام ده بن. ناو به ناو به وه دلخوشتی خو ده ده نه وه که یادی سرکیشی و ریسکاریه شیتانه کانی خویان ده که نه وه، له و کاتانه دا حه ز ده کن گوینگی ساده و ساویله که پیدا بکن و خویانی له بهر ده مدا هه لگیشن و به کاره کانیانه وه بنازن، ئیدی ده که ویته گپانه وهی کاره کانی بۆ یاروی ساویله و واش ده نوین که نایه وچ گوینگره کهی سرسام بکات و به وه قسه کهی ده بریته وه که ده لیت: "من نه وه بووم! مه گر هر خوا بزانی ژیرا و ژیر و به پاریزه وه به چ ئاو تاریک گوزارشت له غرووی خوی ده کات. جا چهند وه ستایانه خوی له ژیر په رده ی گپانه وهی به سه رهاته که دا ده شاریته وه و وا ده نوین گوایه خوی پتوه هه لئا کیشی! له حالیکدا خوه لگیشان و لافو که زاف به زمانیه وه، به هه موو وشه یه که وه دیاره، به لام ده زانی چون له په رده ی ته واز عیه وه ده پیچی! تو بلتی نه و خه لکه نه م هه موو شته له کتوه فیر بوو بن؟

شه ویک له شه وه دریزه کانی، پوژانی هه وه لی زیندانییه که م گویم له حیکایه تیکی له م جوړه حیکایه تانه گرت، له بهر که مئه زمونی خوم، وام ته سه ور و وینا ده کرد، یاروی حیکایه تخوان تاوانباریکی به جگار به زه بر و وره پو لایینه و به جوړی خوی هه لده کیشا خریک بوو (پتروف) م له بهر چاو ده که وت. یاروی حیکایه تبیژ ناوی لوقا کوزمیچ بوو، نه مه هر بۆ که یفی دل نه فسه ریکی به پله ی میجره کوشتبوو. نه م لوقایه له هه موو زیندانییه کانی قاوشه کهی ئیمه کورته بالاتر و پتوه له و لاوا تر بوو، له باشوور له دایک بوو بوو، له و مسکیتانه بوو که له کیلکه دا کار ناکه و له مالی ناغاگاناندا خزمه تکاری

دهكهن. فرناخی و لووتبه رزیه کی سهیری تیدابوو، وهک دهلین تهیریکی چکوله بوو، بهلام دهنووک و چنگالی هه بوو. زیندانییه کان بههست و غریزه خه لکیان دهناسی، دهماری پیاویان دهناسی، هرچه نده لوقا توندوتیز بوو، بهلام زیندانییه کان حیساییکی ئه وتویان بۆ نه ده کرد. کابرایه کی موزیر، له خۆبایی، به رزه فر و فرناخ بوو. ئه و شه وه له سه ر چه رپاکه ی خۆی دانیشتبوو و خه ریک بوو کراسیکی دهدروو، لوقا به رگدروو بوو، زیندانییه کی دیکه به نیوی "کوبیلین" له نزیکیه وه دانیشتبوو، کوریکی گهنجی که ته ی به داروباری خوشته بیعه ت بوو، بهلام گیلۆکه و گه وچ و که مئاوه ز بوو. لوقا زورجار ده گهل ئه م هاوسیه ییدا به شه ر ده هات و سه رزه نشتی ده کرد و خۆی به سه ریدا ده نواند و کالته ی پیده کرد و وه کو کۆیله سامه له ی له ته کدا ده کرد، بهلام کوبیلین له به ر دلپاکی و ساویله کیی خۆی ههستی به مه نه ده کرد. له و کاتانه دا گۆره ویه کی به دهسته وه بوو، به ده م گۆره و ی چینه وه و لامسه رلای گوی له لوقا ده گرت، لوقا به ده نگ ی به رز قسه ی ده کرد و حیکایه ته که ی ده گنیراپه وه. هه لبه ته ده یویست سه رنجی هه موو خه لکه که راکیشی و ئه وانیش گوینان لینی بی، هه رچه نده وای ده نواند ته نیا قسه بۆ کوبیلین ده کات. به ده م ته قه ل و درومانه وه گوتی:

- به و جۆره له زید و زاگه ی خۆم وه ده رنرام برای ئازیزم.

کوبیلین پرسى:

- ده میکه؟

- که پۆلکه و گاگوزان پیتیگات ده کاته سالنک. که گه ییشتنه (ک. ف)

له زیندانیان په ستاوتم. له وئ خۆم له نیو دهسته یه ک پیاودا بینیه وه که هه موویان خه لکی پوو سیای به ووک بوون، تا بلتی که ته و زه لام و ته ندوست و به هیژ بوون، هیته قه له و بوون ده تگوت مانگان،

به لām زۆر هیتدی و هیمن و حیزه له بوون، ئەو خواردنەى دەماندرایه زۆر خراپ بوو، مێنجر وهکو حیوان مامەله ی له ته کدا دهکردن، پوژئی دوان تێپه پى، سه یرم کرد ئەوانه زۆر بو ده له و ترسنۆکن، پیمگوتن: 'باشه ئیوه بۆچی زیپه تان له م حیوانه کردووه؟'. گوتیان: 'ده ی فەرموو ئەگەر ده توانی تۆ قسه ی ده گەل بکه!' ئەو حیوانانه ده ستیان به پیکه نین کرد، گالته یان به ئەقلم ده هات. بێدهنگ بووم و هیچ نه گوت.

ئەوسا یارۆی حیکایه تیژ، کوبیلینی فەرامۆش کرد و پرووی ده می کرده هەموان:

- پیاویکی خەلکی پرووسیای بچوکیان تێدابوو تا حەزکەى بو ده له و هیچوپوچ و قەشمەر بوو، ئەمە پرووی ده می تێکردن و که وته گێرپانه وه ی ئەوه ی که چی به قازی و دادوهره کان گوتووه، چۆن له بهریان پاراوه ته وه، چۆن پوو پامایى بۆ کردوون و گوتویه تی ژن و مندالی هەن. پیاویکی که ته و زه لامى سه رسیی بوو. کابرا له سه ر حیکایه ته که ی به رده وام بوو، بۆ هاوړیکانی باسکرد که چۆن سه گیک له وێنده ر بووه و په یتا په یتا هەر ده ینووسی و ده ینووسی، هەر هەموو ئیفا ده کانی ئەوی ده نووسی و چۆن ئەوی تۆمه تبار پێی گوتووه: 'ده ک خوا بته کوژئ' و چۆن ئەو جوابی نه داوه ته وه و له سه ر نووسینی خۆی به رده وام بووه و کابرا به وه کوتایی به قسه کانی هینا گوتی: 'به و جۆره کلاوم تینا، سه رم تیاچو!'

- ئاده ی فاسیا (۱) گیان ده زوویه کی ترم بده یه، ئەم ده زووه قرچۆکه.

فاسیا ده زوویه کی تری دایه و گوتی:

- هانی، ئەم ده زووه له بازار کپدراوه.

- دہزوی کارگہ کہ باشه. تۆزی له مه پئیش (نیفالید) مان نارد له کارگه که دہزومان بۆ بکړیت، نازانم لای چ ئافره تیکی سووک ئه دہزوانه ی کړیوه، دہزویه کی خراپه، قرچۆکه. لۆقا به دهم ئه و قسه یه وه و له بهر پرووناکی چرایه که دہزوه کی به کونی دهرزییه که وه ده کرد.

- ده بی لای دۆسته کی خۆی کړییتی.

- بئگومان له دۆسته کی خۆی کړیوه.

کوبیلین، که ته وای فهرامۆش کرا بوو و بیر چوو بووه وه هلی دای:

- نه مانزانی میجر چی به سه رهات؟

لۆقا، له خودای دهویست ئه و پرسیاره ی لیبکړی. که چی وئپرای ئه وهش نه یویست به کسه ر دهست به گئیرانه وه ی واریقاته که بکاته وه، وای دهنواند که گوئی له کوبیلین نه بووه. به ئه سپایی که وته ته قه لیدان و پاشان به ئه سپایی خۆی چاک کرد و به چوارمشقی لئی دانیشته و بهردهوام بوو:

- ئیدی هاوړی بوده له کانی خۆم هان دا تا بنیرن به دوی میجره دا. جا ئه و به یانییه کتر دیکم له دراوسیکه م به ئامانه ت وهرگرت و بۆ کاتی مه بادا و ته نگانه شاردمه وه. میجره هات. ده تگوت سه کی هاره، لا لا مووی ده کرد. به دزییه وه پیمگوتن: "کوپینه، ئه ی خه لکانی پرووسیای بچووک ئه مړۆ پۆژی ترس نییه، مه ترسن" لئ فایده ی نه بو! له ترسا پۆحییان پئته بوو، وه کو شه قشه قه ده لرزین. میجره به وپه پری مهستی خۆی به ژووردا کرد. گوئی: "ها، بۆچی له دووتان ناردووم؟ چۆن زاتان کردووه، چی قه و ماوه؟ من تزاری ئیوه م، من خوای ئیوه م" کاتی که گوئی تزاری ئیمه یه، خوای ئیمه یه، لئی نزیک که وتمه وه، کتر ده که شم له قۆلی کراسه که مدا شار دبووه وه،

زیاتر لئی نزدیک بوومه وه و گوتم: "نه خیر جهنابی پایه بهرز، شتی وا نایت سهره وهی پایه بهرز، ببوره، ناشیت له هه مان کاتدا هه م تزار و هه م خوداش بیت" میجر هاواری کرد: "که واته تو سهردهسته و هاندهری ئه مانهیت" زیاتر لئی نزدیک بوومه وه و گوتم: "نه خیر جهنابی پایه بهرز، من سهردهسته ی یاخیان نیم. به لام هه م تو و هه م ئیمهش ئه وه ده زانین که هه موومان یه ک خوامان هه یه، خویه ک که شهریکی نیسه، یه ک تزارمان هه یه که خودا بو ی هه لباردوین، به لام تو جهنابی پایه بهرز ته نیا میجریکیت و بهس، له ساوپه نای تزار و به فزلی تزار و به گویره ی به هره و توانستی خوت لیتره سه روکی ئیمه ی."

میجر، له توپه یی و جه ژمه تاندا که وته ده مه لالکی، له داخا نهیده توانی قسان بکات. گوتمی: "چی؟ چی؟ چی؟". گوتم: "هر ئه وه یه". ههنگی پرم دایه و کترده که م تا بن کرد به ورگی دا! دوا ی توژی به لادا هات، وهر سوپایه وه به پشتدا تهختی زهوی بوو. ئه وسایه قوکه م توپدا و به هاوړیکانم گوت: "دهیسا هاوړیتیان ئیستا هه لی گرن!".

جا ئیستا توژی له یاسه که م دوور ده که ومه وه و ده لیم زور به داخه وه له و سهرده مانده دهسته واژه ی وهک "من تزارتسم، من خواتانم" و زوری تری له و بابته دهسته واژانه به کار ده هات. گه لیک له ئه فسه ره کان به کاریان دینا. هه لبه ته ده بی ددان به ودها بنین که ئیستا ژماره ی ئه و که سانه ی ئه و جوړه دهسته واژانه به کار دینن زور که م بووه ته وه و بگره کهس به کاری نایه نی. ئه وه ی مایه ی سهرنجه ئه و خه لکانه ی که ئاوا به خو ده نازین و ئه و جوړه قسانه یان ده کرد، زیاتر ئه و دهره جه دارانه بوون که بق پله ی ئه فسه ر بهر زکرا بوونه وه و هه وای پله و پایه ی تازه له که لله ی دابوون و خویان لیگورا بوو. ئه وانه چونکه زوریان پی کرا بوو، زهحه ته ی زوریان کیشا بوو، که له پر

دهبوون به ئهفسهر و فهرمانده و لهقهبی خانهدانیان وهردهگرت و شتی وایان به خووه نه دیتبوو، ئیدی زۆر پیس له خو دهگوران و پلهوپایه مهستی دهکردن و هیز و دهسهلاتی خویان له رادهبهدهر، به گهوره دهزانی و بهردهست و خواردست و بندهستهکانی خویان به بهشهر نه دهزانی، بهلام دهرههق به سههرانی خویان، مهرایي و پروپامایی و کلکه سووتی و ملکهچی و زهلیلی وایان دهواند پیاو قیزی لیده کردنهوه. ته نانهت کهسه دهلهچه و بنریشهکانیان له بهردهم سههرانی خویاندا ددانیان بهوهدا دهنا که بندهست و بهردهست بوون و ئهسلی خویان له بیر ناکهن، له کونی خو هه لئاگه پینهوه. بهلام ئهوانه دهرههق به بندهستهکانیان له رادهبهدهر ستهمکار و دیکتاتور بوون. دهبن ئهوهش بلین که هیچ شتیک زیندانیانی به ئه ندازهی ئه وهفتاره بيمانایانه توپه و قهلس نه دهکرد. مرؤف ههرچیهک بی، چهند کۆيله و کهساس و ملکهچ بی، چهند گوێزپایه ل و سازگار بیت، بهو هه موو فخرفرۆشی و له خو بایی بوون و خو په سه ندی و لافوگه زافه بيمانایه توپه و قهلس ده بیت و سه بر و هه دای ده سوئ و پهت ده پچرئ.

خۆشبهختانه، هه موو ئه م شتانه به سه رچوون و کۆن بوون و خه ریکن به ته واره تی له بیري خه لکی ده چنه وه. پنیو یسته ئه وهش بلین که ده سه لاتی بالا له و سه رده م و سه روبه نده دا زۆر به توندی سزای ئه وه له کار و تاوانبارانه ی ده دا، من نموونه ی زۆرم له لایه. ئه وه ی که بنده سستان نا په حهت و توپه ده کات، ئه وه یه به ناشیرینی مامه له یان ده گه ل بکریت، به قیزوبیز و سووکایه تییه وه مامه له یان له گه ل بکریت.

ئه وانه ی پێیان وایه هه ر ئه وه نده یان له سه ره نانی زیندانی بدهن و مدارای بکه ن و له هه موو شتیکدا به پینی یاسا په فتاری ده گه ل بکه ن،

هه‌لەن، چونکە مەرووف چەند بچوووک بێ، چەند نەگەت بێ و چەند کەم بایەخ بێت، بە تەبەییەت حەز دەکات کەرامەتی مەرووفایەتی بپاریزێت. هەر زیندانییەک زۆر چاک دەزانێ زیندانییە، دڵنایە کە کەسیکی بێزاروای ناخۆشەویستە و دەزانێ لە چاو بەرپرسەکانیدا هیچ نییە. بەلام نە تەلەبەند و نە کۆتوزنجیر ئەوێ لە بیر نابەنەوێ کە مەرووفە و دەبێ مامەلەیهکی مەرووفانە لەگەڵ بکێت. خودایا! مامەلە ی مەرووفانە چەند پێویستە. لەوێ مامەلەیهکی مەرووفانە، تەنانت ئەو کەسەش لە هەلدێر پرزگار بکات کە دەمیکە وێنە ی خودای لە دل و دەرووندا ئاوا بوو. بەلام "قەرەبەختان" لە هەر کەسیکی دی زیاتر پێویستیان بە مامەلە ی مەرووفانە، دەبێ لەو پڕووەو پێش خەلکانی تر بخرێن، چونکە ئەوێ دەرمانی دەردیانە، ئەوێ سەرچاوە ی پرزگارینە، ئەوێ سەرچاوە ی خوشی و شادیانە. من بە پێکەوت دوو شت سەرنجی پراکتیشام و سەیرم کرد ئەو قەرەبەختانە زۆر خوشحال دەکەن. یەکیکیان زمانی شیرین و پڕوی خوشی زیندانەوانەکان بوو کە گیانی زیندانییەکانی دەژیانەوێ و وەک مەندال دلیان پێی خوش دەبوو و دەیکردە کاریک بە دل بەرپرسەکانی خۆیان خوش بوو. دووێ میان ئەوێ بوو زیندانییەکان حەزیان نەدەکرد سەرۆکەکانیان زۆر پڕویان بدەن و شەرمیان لێکدی بشکێ، حەزیان نەدەکرد بەرپرسەکان زۆر خوشامەلە بێن لەگەڵیاندا، هەر وەها حەزیانیش نەدەکرد ئەو بەرپرسانە زۆر سادە و ساویلکە بێ، چونکە حەز دەکەن پێزی بەرپرسەکانیان بگرن. بۆ نمونە کە بیانیدیتبا سەرۆکەکیان سینگ و بەرۆکی پڕە لە میدال و نیشانان، پۆشته و پەرداخە و بەسام و تامە و لای سەرائی بالاتر بەسەنگ و ئیحتوبارە، کەسیکی بەزەبترەبت و بەویقار و دادپەرور و بەئینسافە، زۆر پێزی خۆی دەگریت، شانازیان پێوێ دەکرد، زیندانیان ئەو جۆرە

به پرسه په سهند ده کڼ به سهر هی دیدا، چونکه قه دری خوی
ده زانی، سووکایه تی به کس ناکات. خراپه ده گهل که سدا ناکات، بویه
هیچ کیشیه کی بؤ دروست نابې و کاروباری ناسایی دهر ووات.

کوبیلین به هیمنی پرسې:

- پیموایه له سهر نه وه سزایه کی قورس درایت؟

- هر قورس، هر باسی مه که، نه له هقی سزایه کی قورس درام
هاوړنیا، نه و مقهسته بیته! نه ری پیم بلین: نه مشه و یاری و هره ق نیه؟
فاسیا گوتی:

- پاره ی قومار که دراوه به خوار دنه وه، دراوه به مه شرووب و
خوار و ته وه، نه گینا نیستا لیره ده بوو.

لوقا گوتی:

- "نه گینا! نه م" نه گینا" به له بازارې مۆسکودا سه د پوېل ده کات.

کوبیلین دیسان پرسې:

- باشه لوقا سزایه که ت چنه د بوو؟

لوقا گوتی:

- پینچ سه د شه لاق، براده ری نازیز.

دیسان دراوسیکه ی فهراموش کرد و پرووی کرده نه وانی دی:

- نه له هقی هاوړنیا، خه ریک بوو بمکوژن! من پیشتر به عه مراتم
شه لاقم نه خوار دبوو! هر کرام به مه خسه ره. خه لکی دنیام لی خر
کرایه وه. هه موو خه لکی شار هاتبوون بؤ ته مه شای سزای تاوانبار، سزای
بکوژ. که خه لکیکی که روگه وچ بوون! که وجیتیان له باس کردن نایه ت!
کابرای جه لاد جله کانی له بهر داکه ندیم، یه که ته خته له سهر عار دی پالی
خستم، نه وجا تینی خوړیم: "تاماده به، ده تبرژنیم!" چاوه پیم کرد. که یه که م
قامچی پیدا کیشام ویستم پر به زار هاوار بکه م، به لام نه متوانی، ده نگم
ده رنه چوو، چنه د زارم ده کرده وه ده نگم له نه وکم دهر نه ده مات. ده نگم له

ئەوكم گىرا، كە جەلدى دووھى پىدا كىشام، يەكسەر بوراموھ گويم لە كابرا
 نەبوو كە دەيگوت: "ئوو، كاتى بە خۇ ھاتمەوھ گويم لىيان بوو كە ژمارە
 (ھەقدە)يان دەژمارد. تا ئەو كاتە چوار جاريان كردبووموھ تا نيو سەعاتىك
 پشوو بدەم و ھەناسەم و ھەرييتەوھ، تا ئاوى ساردم پىدا بكن. تەمەشاي
 ھەمويانم دەكرد خەريك بوو چاوم دەرييت. لە دلى خودا دەمگوت: تەواو
 لىزە دەتۆپم.

كوبيلين گوتى:

- ئەو جاش نەمردى؟

لوقا تەمەشايەكى تەوسامىزى كرد و ئەوانى دىش لە قاقاي پىكەنينيان دا.

- بە راستى شىتە.

لەوھ دەچوو لوقا ژىوان بى لەوھى لەو ساوھ قسەى بۆ ئەم
 قەلپپاوھ دەكرد، ھەنگى ئاماژەىەكى بۆ سەرى خۆى كرد و گوتى:

- لەوھ دەچى يارۆ ئىروكانەى تىك چووبى.

فاسيا ھەلى داىە:

- ئەرى ئەقلى تەواو نىيە.

ھەرچەندە لوقا شەش كەسى كوشتبوو و ھەزى دەكرد وا لە
 زىندانىيەكان بگەيەننى كە پياويكى زۆر بە جەربەزە و ترسناكە، بەلام
 ھىچ كەسىك لە زىندانەكەدا لىي نەدەترسا.

ژىندەر:

۱- فاسيا: كورتكراوھى فاسىلييە.

«۹»

ئەشعيا فومىچ - گەرماو و بەسەرھاتى باكلۆشىن

بەرەجەژنان بوو، جەژنى سەرى سال، زىندانىيەكان بە شەوق و زەوقىكى زۆرەوۋە چاۋەرۋانى ھاتنى جەژنيان دەکرد. كە بەو حالەۋەم دىتن، منىش دلم خۇش بوو، پىتشيىنى ئەۋەم دەکرد كە شتىكى چاۋەرۋاننەكراو پروو بدات. دەبۋايە چوار پۇژى بەر لە جەژن بۇ گەرماۋى ھەلم بىرىين. زىندانىيەكان ھەر ھەموويان خۇشحال و بەكەيف خۇيان ئامادە دەکرد. دەبۋايە دۋاي فراڭين بۇ گەرماو بېرۇن. جا بەو بۇنەيەۋە، مۇلەتى نىو پۇژمان پىندەدرا و بۇ بىگەر نەدەچۋوين. ئەشعيا فومىچ مشتايىن، لە ھەموو زىندانىيەكان خۇشحالتىر بوو، لە كەيفان جىتى بە خۇي نەدەگرت. ئەشعيا فومىچ زىندانىيەكى جوولەكە بوو كە لە فەسلى چۋارەمى ئەم بىرەۋەرىيەمدا ناوم بردوۋە و كەمىكم باس كردوۋە. ئەم پىاۋە زۆرى خەز لە گەرماو بوو، زۆر دەمايەۋە و ئەۋەندە دەمايەۋە جارى وا ھەبوو دەبۋرايەۋە. ھەر كاتى ئەو گەرماۋەم بىر دەكەۋىتەۋە (ھەلبەتە زۆر

ئەستەمە بىر بېچتەۋە) يەكسەر سەروسىماي خۆشەويستى ئەشعيا
فومىچى ھاوزىندانىم دېتەۋە بەرچاۋ.

خودايە كە ئىنسانىكى سەير بوۋ! پىشتىر تۈزىكم باس كىردوۋە.
كابرايەكى پەنجا سالانى، بارىك و بنىس و لاۋاز، سىما مەنگ و ئارام
بوۋ، گۇنا و تەۋىلى يەكپارچە جىگا برىن بوۋ، لاۋاز، پىئوۋەلە، سىي
سىي بوۋ، بەدەنى لە بەدەنى جوۋجەلە دەچوۋ. سىماي مەندومەنگ و
ئارام بوۋ، مەتمەنى لىدەبارى، خۆشى و شادى لە سىماي نەدەبرا. پىم
ۋابوۋ ھىچ باكى بەۋە نىيە كە كەۋتوۋەتە زىندانەۋە. ئەمە زىپىنگەر
بوۋ، تاۋە زىپىنگەرى شار بوۋ، لە كارى كەم نەبوۋ. دەستكەۋتى زۆر
بوۋ. پىئويستى بە ھىچ نەبوۋ، دەۋلەمەندانە دەژيا، دىيغى لە خۆي
نەدەكرد، بۇ خۆي دەستودل تىر بوۋ، بەلام وىپراي ئەۋەش ھەمو
دەستكەۋت و قازانچەكانى خەرج نەدەكرد، بەلكو پاشەكەۋتىشى
دەكرد، بارمەتى لە زىندانىيەكان ۋەردەگرت و قەرزى بە سوود
دەدانى. سەماۋەرىك و دەستى پىخەفى نەرم و لىفەيەك و چەند
فېنجانىكى ھەبوۋ. جوۋلەكەكانى شار مدارايان دەكرد و چاۋيان
تىۋەبوۋ. ھەمو شەمۋاننىك، بە مەخفۇرى دەبرا بۇ كلىسا (ياسا پىي
ئەم كارەي دەدا). يانى ژيانىكى خۆش و دەۋلەمەندانەي ھەبوۋ، بەلام
زۆر پەرۋشى ئەۋە بوۋ كە ماۋەي زىندانىيەكەي، كە 12 سال بوۋ،
زوۋ تەۋاۋ بېيت، تا ژن بېنى. بە پاستى كابرايەكى سەير بوۋ
تىكەلەيەكى كۆمىدى بوۋ لە ساۋىلكەيى و گەۋجىتىي، لە فېلبازى و
چاۋقايى، لە گۇساخى و شەرمى، لە خۆپەسەندى و دې. زۆرم بە
لاۋە سەير بوۋ كە زىندانىيەكان ھەرگىز گالتەيان پىتەدەكرد، پىتيان
پانەدەبۋارد. خۇ ئەگەر جارجارىك سەريان بىكردبايە سەرى، تەنيا بۇ
سوۋكەشۋخى و پىكەنن ئەۋەيان دەكرد. ئەشعيا فومىچ مایەي
دەخۆشى و سىبۇرى ھەمويان بوۋ. خۆشيان دەۋىست، ئەگەر

به دهم ئه و قسه يه وه پانتوله شره كه ي خسته به رده مي. ئه شعيا فوميچي داماو به جوړي چه په سا بوو، نه يده ويړا چاو هه لبري و ته مه شايه كي سيماي شيوا و ترسناكي ئه و ئاپورا چلكن و پلكنه بكات كه دهوريان دابوو. تا ئه و كاته فزه ي له دهم دهرنه هات بوو، به لام هه كه چاوي به شره پانتوله كه كه وت، ئاهيكي تيگه را، پانتوله كي له دهستي وه رگرت، به وردى كه وته ته مه شاكردني. ته نانه ت دايه به ر پروناكي چرايه كه ش تا به جواني بيبيني. زيندانيه كان هه موو به تاسه وه وه ستا بوون تا بزائن ئه شعيا چ ده ليت.

زيندانيه گه نجه كه چاويكي له هاوپيكانى داگرت و له سه ري پوي:

- ها، چ ده لي؟ پوبليكي زيوم ده ديتي ئه گه ر پانتوله كه ت به بارمه لا دابنيم؟

ئه شعيا فوميچ، بزيه كه م جار له زيندانداه به م وشانه زاري كرده وه:

- پوبليكي زيو؟ نا، زوره، ئه گه ر پازي بي حوت كو پيكانت ده ده مي!

زيندانيه كان، كه گو تيان له و قسانه ي بوو، هه موو له قاقاي پيگه نينيان دا.

زيندانيه گه نجه كه گوتي:

- حوت كو پيك؟ باشه بيته، باوه ر بكه شانست هه يه! به لام ئاكات له پانتوله كم بن، خه را بي نه كي ها، ئه گينا ده تكوژم.

ياروي جووله كه، دهستي به به پكيذا كرد تا حوت كو پيكه كه ده ريبيني و ژيراوژير ته مه شاي زيندانيه كانى ده كرد وهك ئه وه ي به شايه تيان بگريت، ئه و جا به دهنگي له رزوك گوتي:

- ئەمە ھەوت، سېش قازانجى دېتە سەر، واتا دە كۆپكى من
قەرزار دەبىت.

يارۋى جولەكە ھەستى بە ترس و دلەپاوكىتەكى زۆر دەكرد،
بەلام ئارەزوۋى تەواكردنى سەودايەكە بەسەر ترس و
دلەپاوكىتەكەيدا زال بوو.

زىندانىيە گەنجەكە گوتى:

- مەبەست لە سى كۆپىك، سالانەيە؟ يانى سالى سى كۆپكى دېتە
سەر؟

- نەخىر مانگانە.

- كە پياۋىكى تەماعارى، تو ناوت چىيە؟

- ئەشعيا فومىچ.

- زۆر باشە ئەشعيا! تو لەم دىنبايەدا زۆر پىش دەكەوى! خوا حافىز.
ئەشعيا دىسان كەوتە تەمەشا كىردنى شېرە پانتۇلەكە، گالتەنىيە،
ھەوت كۆپكى لە جىياتى خەواندوۋە. ئەوسا قەدى كىرد و بەوپەرى
ورىيى لە كىسەكەى نا. زىندانىيەكانىش ھەر پىدەكەنن.

ئەلھەقى ھەموو زىندانىيەكان خۇشيان ويست، كەس پۇژى لە
پۇژان خىراپەى دەگەل نەكرد، ھەرچەندە ھەموو زىندانىيەكان
كەوتبۇنە ژىر قەرز و سوۋدى قورسى ئەۋەۋە، بەھەر حال كاپرايەك
بوو زەپەيەك كەربوكىنەى لە دلدا نەبوو، بە قەد مېشىكىك بوغز و
پقى لە دلدا نەبوو. كە دەيىنى ئەوانەى دەۋرى مداراى دەكەن، خۇى
قورس دەگرت. بەلام ئەمەى لىتەدەھات و پىكەنىناۋى دەھاتە بەر چاۋ،
بۇيە زىندانىيەكان دەيانبەخشى و لىيان نەدەگرت.

لۇقا، كە بەر لەۋەى بگەۋىتە زىندان، جوۋلەكەيەكى زۆرى
دەناسى، ھەندى جار سەرى دەكردە سەرى، پقى ھەلدەستاند، بەلام
ئەمەى لە نيازگلاۋى و زگپەشىدا نەدەكرد، تەنيا بۇ سوۋبەت و گالتە

و پابواردن ئوۋەى دەکرد، ۋەكو چۆن كەسئىك ھەر بۇ خۆشى و
پىنگەنن سەر بختە سەر سەگىك يان تووتكىك يان ھەر ھەيوانىكى
دەستەمۇ، ئەمەى دەکرد. ئەشعيا بەمەى دەزانى، بۆيە قەت تورپە
نەدەبوو، بەلكو يەك بە دوو ۋەلامى دەدايەۋە.

بۇ نموونە لۇقا دەيگوت:

- تەمەشا جوولەكە، ئاگات لە خۇ بى، لەم پرۇژانەدا لىدانىكى وات
لىدەدەم بە عەمرانت لىدانى وات نەخواردىن.

ئەشعيا ۋەلامى دەدايەۋە:

- ئەگەر تۇ جارىكم لىدەى، مەن دە جارت لىدەدەم.

لۇقا پىتى دەلىت:

- ھەى گولى پىس!

ئەشعيا ۋەلام دەداتەۋە:

- چ قەيدىيە با ھەر گول بىم.

لۇقا دەلىت:

- ھەى جوولەكەى پىسكە!

ئەشعيا دەلىت:

- گول، پىسكە، ھەرچىيەك دەلىتى بىلىن، گرىنگ ئەۋەيە باخەلم

كەرمە، دەۋلەمەندىم.

ئىدى شەرە سوعبەتەكەيان بەردەوام دەبىت:

- ھەى مەسىح فرۇش

- چى دەلىتى بىلىن.

زىندانىيەكان ھاوار دەكەن:

- بژى ئەشعيا فومىچ! بە پاستى قۇشمەى! ھاۋرىيان ۋازى لىيىنن،

ھەر يەك ئەشعيامان ھەيە.

- دهی جووله که، نه گەر ئاگات له خۆ نه بێ، بهر شه لاقان ده دریتی و
 پهوانه ی سبیریا ده کړی.
 - من له ئیستاوه له سبیریا م.
 - بۆ شوینکی دوور قرت ده نیرن.
 - باشه خودا له ویش نییه؟
 - هه لبه ته، یا.

- دهی باکم نییه، له هه ر شوین خودا هه بێ و باخه لم پر بێ، پارهم
 هه بێ، خه مم نییه.
 زیندانییه کان هاوار ده که ن:
 - بژی ئه شعیا، به راستی ئاقله!

ئاشکرایه که، یارۆی جووله که زۆر چاک ده یزانی که سه ر ده که نه
 سه ری و پتی پاده بوێرن، به لام به خۆیدا نه ده شکایه وه و وره ی بهر
 نه ده دا. له زه تیکی زۆری له ئافه رین و ستایشی زیندانییه کان ده بیینی و
 بای ده چووه ژیر که و لی و به ده نگیکی زیقاو له، که له هه موو
 قاوشه که دا ده نگی ده دایه وه، گۆرانی ده چرێ! لاله له، لا، لا، لا له له، لا!
 هه ر ئه و ئاوازه کۆمیدییه ی ده زانی، به در یژایی سالانی زیندانییه که ی
 که س له و ئاوازه زیاتری له نه بیست، که ئاشنایه تیم ده گه لی پهیدا کرد
 سویندی قورسی بۆ خواردم که ئه م گۆرانییه هه مان ئه و ئاوازه یه که
 له کاتی په رینه وه له ده ریای سوور شه ش سه د جووله که، به ورد و
 درشتیانه وه ده یانگوت و ده یانگوته وه، ده بێ هه ر ئیسرا ئیلیه ک دوا ی
 هه ر سه رکه و تێک ئه م گۆرانییه بلێ.

زیندانییه کان هه موو شه و یکی هه یینی له سه ر شه ممه، له هه موو
 قاوشه کانی ته ره وه بۆ قاوشه که ی ئیله ده هاتن تا سه یری ئه شعیا
 بکه ن که چۆن جه ژنی شه مموان ده گێریت. هه لبه ته ئه شعیا که
 پیایوکی ساده و ساویله و خۆ په سه ند بوو، به خه ر بوونه وه ی

خەلکەکه زۆر کەیفخۆش دەبوو. میزیکى چکۆلەى له سووچىكى ژوورەکهدا هەبوو، دەچوو بۆ لای میزەکه پەردەیهکی قوماشی سێ پێدا دەدا، بە پوالت خۆى مژولى عیبادهت و دینداری و خواناسی دەکرد، ئەوسا کتیبىکی لەسەر میزەکه دادەنا، دوو مۆمى بە دیارییهوه دادەگیرساند و بە درێژایی ئەو ماوهیه لێوى دەجولاند و وردەوێردى نامەفەهۆم و نەینى ئامیزى لەبەر خۆوه دەگوت، ئەوجا دەچوو جبههکەى لەبەر دەکرد، جبههکەى قۆلى نەبوو، زۆر بە خەمى جبههکەیهوه بوو، له بنى بنهوهى سندوقهکهیدا هەلى دەگریت. ئەوجا جووتى دەسبەندى مسى له دەستەکانى دەکرد. پاشان کلاویکی بچووکى قوتووئاسای(1) قووچى لەسەر دەنا که له شاخ دەچوو، پاش ئەمانە ئیدى دەکەوتە نوێژ و وێرد خویندن. ئیدى بە دەم نوێژ و وێردەوه فووى بە چوار دەورى خۆیدا دەکرد، سەرى دەجولاند، بە شێوهیهکی کۆمیدى ملی بادەدا، دیارە سرووتى تاییهتی ئایینهکەى وای دەخواست، هەلبەتە ئەگەر ئەشعیا ئەو سرووتانەى، بەو شێوه کۆمیدییە و بە بەر چاوى ئێمهوه ئەنجام نەدا، بە هیچ جۆرى نەدەبوونە مایەى پێکەنین! کەس پێى پێتەدەکەنى. ئەوجا له پەر هەردوو دەستی بەسەر چاوییهوه دەگرت و بە دەم زۆر و هۆپى گریانەوه وێردى دەخوێتد. بەرەبەرە گریانەکەى دەبوو بە شین و شەپۆر، له تاواندا خۆى به پێوه نەدەگرت، خەریک بوو بەسەر کتیبەکهدا دەکەوت، کەچی له گەرمەى ئەو شین و شەپۆرەدا، له پەر له قاقای پێکەنینى دەدا، شاد و خۆشحال بە دەنگى مەنگن سروودی سەرکەوتنى دەگوت، هەندێ جار زیندانیهکان له دلى خۆدا دەیانگوت: 'کەس لەمە تێناگات'. جارێکیان له (ئەشعیا فومیچ)م پرسى باشە ئەم گۆرانه کوتوپرە له خەمینییهوه بۆ شادی مانای چیه. ئەشعیا فومیچ ئەم پرسیارانەى منى پێخۆش بوو، ئیدى بۆى باسکردم که ئەو

خەم و گریان و شینە بۆ لە دەست چوونی ئۆرشەلیمە و بە پێی
 ئایینەکیان دەبێ لەو یادەدا بگرین، سینگ بکوژن، شین بگێرن، تا ئەو
 کەسە دەگاتە ئەوپەڕی خەمگینی و خەمباری، هەنگی دەبێ ئەوەی بێر
 بکەوێتەو کە بەری تەنگانە کورتە و بە گوێزەیی پێشبینییەک،
 جوولەکان بۆ ئۆرشەلیم دەگەرێنەو و جا دەبێ بەو بۆنەیهو
 یەكسەر دەست لە گریان هەلگرێ و هەلبکاتە گۆرانی و بە دل
 پێکەنێ، بە دەنگ و ئاوازی شادمانییەو نوێژ و عیبادەت بکات و
 سیمای بگۆرێت و سەلار و سەنگین بنوێنێ.

ئەشعیا فومیچ زۆر دلی بەم گۆرانه کوتوپرە لە خەمینیەو بۆ
 شادمانی خوێش دەبوو، بە ئەنجامدانی ئەم ئەركە زۆر ئاسوودە
 دەبوو. بە خوشییەکی زۆر گەرەو، بەبێ ئەوەی بێشاریتەو ئەو
 پرەنسیپە ئایینیەیی بۆ شەرح کردم. ئێوارەیهك لە کاتی کەدا ئەشعیا
 فومیچ لە گەرمەیی عیبادەت و نوێژدا بوو، مێجەر و ئەفسەری ئێشکگر
 و چەند سەربازیک خۆیان بە ژووردا کرد، زیندانیهکان بەپەله لە
 بەردەم جیگاکانیاندا پێز بوون، تەنیا ئەشعیا نەبێ کە نەك هەر
 نوێژەکی نەبێ بەلکو بە دەنگی بەرزتر و حەرەکاتی زیاتر لەسەر
 نوێژ و عیبادەتەکی بەردەوام بوو. دەیزانی مافی عیبادەتی هەیه و
 کەس ناتوانی نوێژەکی پێ بپێ و ئەگەر لە بەردەم مێجەردا چەند
 هاوار بکات، چەند بگری، هیچ مەسئولیەت و ترسیکی ناکەوێتە سەر.
 زۆری پێخوێش بوو لە بەردەم مێجەردا ئەو حەرەکاتە بکات. مێجەر
 تەواو لێی نزیک بوو، هەر شەقاویکیان بەین بوو. ئەشعیا فومیچ
 پشتی کردە مێژەکە و لە بەردەم مێجەردا پەق پراوەستا، کەوتە
 خۆیندنی سردووی سەرکەوتن، ئازای بەدەنی دەجولان، دەستی،
 سەری، ملی، ئیدی جەزمە گرتبووی و حالی لێهاتبوو، تا گەییە ئەوەی
 سیمای بگۆرێت و شادی و ویقار لە خۆی بێنێ، یەكسەر ئەوەی کرد،

چاوی داده گرت، قاقا پئده کەنی، سەری بە ئاراستەیی میجەردا
 داده نەواند. میجەر لە هەوڵەوێ ئەمەیی زۆر پێ سەیر بوو، حەپە سا،
 پاشان لە قاقای پێگەنینی دا، گوئی ئەم پیاوێ دێوانیە و ئیدی پۆیی،
 ئەشعیا فومیچ لە سەر عیبادەتی خۆی بەردەوام بوو، زیاتر دەنگی
 لێهەلبەری. دواي سەعاتیک، لەو دەمدا کە ئەشعیا نانی ئێوارە
 دەخوارد، لێم پرسسی باشە ئەگەر میجەر لێی توپەربایە، چی دەکرد،
 کەچی ئەشعیا پرسسی:

- کام میجەر؟

گوتم:

- چۆن؟ ئەدی میجەرت نەبینی؟

گوئی:

- نەخێر.

گوتم:

- ڕێک لە بەردەمتدا وەستا بوو و تەمەشای دەکردیت.

بەلام ئەشعیا فومیچ، بە جەددیی دانیای کردم کە میجەری
 نەدیتوو، چونکە لەم حالەتەدا جەزمە دەگیرێ و بە جۆری حالی
 لێدیت نە هیچ دەبینی و نە هیچ دەبیسیت و نە ئاگای لە دەورووبەری
 خۆی دەمیتێ. ئێستاش ئەشعیام دیتەوێ بەر چاو کە چۆن پۆژانی
 شەممان تا ئێوارێ بە ناو زیندانە کەدا دەسوڤایەوێ و هیچ کاریکی
 نە دەکرد، چونکە بە پێی ئایین هیچ جۆلە کەیک بۆی نییە لەو پۆژەدا
 کار بکات. زۆرجار دەنگوباس و حیکایەتی باوە نە کردەنی بۆ
 دەگێڕامەو، هەر جارێ لە کلێسای جۆلەکان دەهاتەو، دەنگوباسی
 پتەرسبۆرگی بۆ دێنام، بانگەشە و دەنگۆی قۆپی بۆ دێنام و دانیای
 دەکردم کە ئەو شتانەیی لە هاو دینه کانی خۆی زانیو و ئەوانیش لە
 سەرچاوەی باوە پێکراوێ وەریان گرتوو.

چیه خه ریکه له بابته که مان دهرده چم، زور له سهر ئه شعیا
فومیچ پویشتم.

شار ته نیا دوو گهرماوی گشتی تیدابوو، یه که میان به دهست
کابرایه کی جووله که وه بوو. ئه مه گهرماوی نمره بوو، یانی ژووری
بچووک بچووک بوو. کریمی ههر ژووریکه په نجا کوپیک بوو. ته نیا
دهوله مند و ئه رستو کراتانی شار هاتو چۆی ئه م گهرماوه یان دهکرد.
گهرماوی دووهم بۆ خه لکه هه ژار و په شوکی بوو، کۆن و پیس بوو،
زیندانییه کان بۆ ئه م گهرماوه دهبران. دنیا سارد بوو، پوژیکه
هه تاوی پووناک بوو، بۆ ئه و گهرماوه یان دهبردین. زیندانییه کان
زوریان پتخوش بوو که له زیندانه که دهرده که وتن و به ناو شاردا
بایه کی بالی خویان ده دا، هه موو پیناکه یان به ده م پینکه نین و گالته و
نوکه و قسه ی خۆشه وه ده بری. بۆ یه ک ساتیش ده میان لیک نه ده نا.
یه ک پهل سه ربازی چه کداریان به گهل خستین. خه لکی شار له زه تیان
له ته مه شای ئه م دیمه نه ده بینی. که گه ییشته نه گهرماوه که کردیانین
به دوو به شه وه، چونکه گهرماوه که زور چکۆله بوو و هه موو
زیندانییه کانی به که په تی نه ده گرت، تا قمی ده چوونه ژووره وه و
خویان ده شت و تا قمی کیش له ساردی گهرماوه که چاوه پوانی
نۆره یان ده کرد. له گهل ئه وه شدا ساردی حه مامه که، واته ژووری
چاوه پوانییه که ئه وه نده بچووک بوو پیاو نه یده زانی چۆن نیوه ی
زیندانه کان ده گریت. پتروف به نیونه خت به جی نه ده هیشتم. بیئوه ی
داوای کۆمه کی لیکه م به په له هات به لامه وه، تا له داکه ندنی
جله کانم و خۆشتندا یارمه تیم بدات. زیندانییه کی دیکه ش هه بوو به
نیوی باکلوشین، ئه مه له ئه حکامی تاییه تی بوو، پینان ده گوت میجره.
له هه موو هاوړیکانم کراوه تر و پوو خۆشتر بوو. ئیدی به ییمان خوش
بوو. پتروف یارمه تی دام که جله کانم دابکه نم، چونکه خۆم له م کاره دا

زۆر خاۋ بووم و ھېشتا پېتى پانەھات بووم. سەرماي ژووری
 چاۋەپوانى ھېچى لە سەرماي دەرەۋە كەمتر نەبوو. جل داکەنين بۆ
 تازە زىندانىيان زۆر ئەستەم بوو، چونكە دەبوايە بزانىت چۆن
 قايشەكانى ژير زنجيرەكانى بكاۋە و دابكەنى. ئەم قايشانە لە چەرم
 بوون، ھەر يەكەيان ۱۷ سانتىمەتر دريژ بوو، لەسەر جلى ژيرەۋە و
 لە ژير ئەو ئەلقەيەدا دەبەسترا كە لە قاچيان دەكردىن. جووتى ئەم
 قايشانە بە شەست كۆپىك بوو. دەبوايە ھەر زىندانىيەك جووتىك لەم
 قايشانە بکړيت، چونكە بەبى ئەو قايشانە نەيدەتوانى پى بکات،
 ئەلقەكە بە باشى لە قولەپيټ نەدەچەسپى، لەو حالەتدا قامكىك
 دەچوۋە بەينى ئاسنەكە و گۆشتەكەى قولەپيټەۋە، ئيدى ئەلقەكە بەر
 قولەپيټ دەكەوت و دەيخوراند، ئيدى زىندانى ھەر كە يەك پۆژ بەبى
 ئەو قايشانە پى بکردايە، گۆزىنگى برىندار دەبوون و لە خوین
 دەھاتن. داکەندنى قايشەكان قورس نەبوو، بەلكو داکەندنى جلەكانى
 ژيرەۋە زۆر زەحمەت و ئەستەم بوو، داکەندنى جلەكانى ژيرەۋە
 ۋەستايەتى و لىزانى و لىھاتوويىيەكى فرەى دەويست. زىندانى دواى
 ئەۋەى لنگى چەپى پانتۆلەكەى دادەكەند دەبوايە ھەر ھەمووى لە
 بەينى ئەلقەكەۋ لاقىيەۋە ئاۋديو بکات و لەويۋە بە پىچەوانەۋە بە ژير
 ئەلقەكەدا بېھىننيتەۋە، ئەوجا لاقى چەپى بە تەۋاۋەتى ئازاد دەبوو،
 ئەۋسا زىندانى دەبوايە لنگى چەپى پانتۆلەكەى لە ژير ئەلقەكەى لاقى
 راستىدا بيات و بۆ جارى دوۋەم لەگەل لنگى راستى پانتۆلەكەدا بۆ
 دواۋەى بەریت. جا ئەم كارە قورس و ئالۆزە، دەبوايە لە كاتى
 گۆرپىنى جلە چلكنەكانى ژيرەۋە بە جلى تازەش ئەنجام بدارايە.
 كورنىف يەكەم كەس بوو كە ئەۋەى فېر كرىدىن، كورنىف خەلكى
 توبولسك بوو، ئەم پياۋە سەركرەدى دەستەيەك دزورېگر بوو، ئەمە
 ھوكمى پىنج سال كۆتۈزنجير درابوو. زىندانىيەكان ھەموو لەسەر ئەم

وهرزشه پاهات بوون، زور بهلهز و خيرا نهجاميان دها. چهند
 كڅپيكيكم دايه پتروف كه سابوون و ليفكه يه كم بڅ بگريټ. پراسته له
 زيندان سابوونيان دهايي زيندانييه كان، به لام زور بچووك بوو، هر
 به قهه سكه يه كي دوو كڅپيكي ده بوو، زوريش ته نك بوو. هر به قهه
 نه و قاژه پهنيره ته نكه ده بوو كه له ټيواره خواني دهوله مهنداندا بهر له
 شيو بڅ بهركول داده نرا. له ژووري چاوه پوانيدا دوكانچه يه ك هه بوو
 سابوون و شهر به تي سبيټيني (كه له ههنگوين و به هارات و ناوي
 گهرم دروست كرا بوو) ده فروشت. ههروه ها كيك و چوره ك و ناوي
 گهرميشي ده فروشت، چونكه هر زيندانييه ك به گويژه ي پيكه و تني
 نيوان خاوهن گهرماوه كه و ټيداره ي زيندان، ته نيا يه ك ته نكه ناوي
 گهرمي ده درايه، خو نه گهر زيندانييه ك بيويستايه ده ستيك زياتر له
 خوي بدات و پتر خوي خاوين بكا ته وه ده يتواني ته نكه يه كي دي به
 دوو كڅپيكان بگريټ، كه خوداني گهرماوه كه له ده لاقه يه كه وه كه به
 تاييه تي بڅ نه م به بسته له ديواره كه كرا بوو، ده دايه ده ستي.

هر كه له ډاكنه ندي جله كانم بووم وه، پتروف بازوي گرتم،
 بيانوي نه وه بوو كه زه حمه ته به زنجير و پتو هنده كانم وه پي بكم،
 له كاټيكا خوي دابووه بن بالم و وه كو نه وه ي پيره ميټريكي په ككه و ته
 بم، ناموژگاري كردم: "زنجيره كان بهر ز بكه وه بڅ سه به له كت. ليټره
 ټاگادار به! نه مه ټاستانه ي ده رگا كه يه، وريابه ساتمه نه ده ي!" پياو
 پاست بلې خه جاله تي نه وه هموو خزمه ت و مدارايه ي پتروف بووم،
 دلنيام كرد كه ده توانم به ته نيا پي بكم، به لام نه يده ويست باوه پم
 پيټيكات، وه كو چون سه رپرستي و مداراي منداليكي حولي گيل
 ده كريت و ده بي هه مو كه سيك يارمه تي بدات، بهو ټاوايه مداراي
 ده كردم و مشووري ده خواردم. پتروف هه رگيز خولام و خزمه تكار
 نه بوو. نه گهر سووكايه تيم پي بكر دايه ده يزاني چون بهر پرچم

دهداتهوه و پهفتارم دهگل دهکات. ههلبته من بهلینی هیچ پاداشت و یارمهتیهکم نهدابوویه. ئهویش قهت باسی ئه و شتانهی نهکرد بوو و نهدهکرد، ئیدی چ شتیک هانی دهدا ئهوهنده به خهمی منهوه بی؟

که دهرگای گهراوهکهمان کردهوه، وام به خهیا لدا هات که دهچینه ناو دۆزهخ. تهسهوری ژووریکي ۱۲ پی به ۱۲ پی بکهن که سهده کهسی به جاریک تنپهسترا بی، یان به لای کهمهوه ههشتا کهسی تیخزینرا بی، چونکه ژماره مان نزیکه ی دوو سهده کهسیک دهبوو که کرا بووین به دوو بهشوه. له بهر ههلم و بوخار، چار چاوی نه دهبینی. تهنی و پیسی و چلک و تنگه بهری شوینه که کرد بوویانه کاریک نه مانده زانی پی له کوئ دابننن. زور ترسام و ده مویست بگه پیمهوه. خو ئه گه هاندانی پترو ف نه بوایه بینگومان ده گه پامهوه. دواي ماندوو بوونیکي زور، به هر جور ی بوو، دواي تکاورچا له زیندانییه کان که توزی پیگه مان بو بکه نه وه، تا به چین بو لای سهکویه کی ئه و سهری زیندانییه کان. به لام هه موو سهکویه کان گیرابوون. ئیدی پترو ف پیشنیازی بو کردم که شوینیک بکپمه وه، خیرا بو ئه و مه بهسته که وته مامه له و سه ودا ده گل زیندانییه کدا که له سهکویه کی نزیکي په نجه ره که دانیش بوو. ئه م زیندانییه قایل بوو که به یه ک کوپیک شوینه که ی خویم بو چۆل بکات. تومه ز پترو ف پیشوه خته کوپیکه که ی حازر کرد بوو، له ناو ده ستیدا بوو، که پاره که ی دا به یاروی زیندانی، خیرا شوینه که ی چۆل کرد و به ژیر ده ست و پتی مندا خو ی به شوینیکي تاریکدا کرد که یه کپارچه تهنی و چلک و پیسی بوو. ته نانه ت به ینی سهکوکانش پر بوو له زیندانییان که له عاردی دانیش بوون و به دم ههراوزه ناوه، خو یان له که فی سابوون نابوو گوايه خو یان دهشت. هینده قه ره بالغ بوو ده رزیت هه لدا با به عاردی نه ده که وت، ئیدی هه ر که سه و ته نه که

ئاوی خۆی به دهستهوه بوو و ئاوی به خۆدا دهکرد. ئهوانه‌ی به پێوه
 خۆیان دهشت و ته‌نه‌که ئاوه‌کانیان به دهستهوه گرت بوو، چۆراوکه
 و پریشکی ئاوی له‌شی ئه‌وان ده‌پژا به‌سه‌ر سه‌ری تاشراوی ئه‌وانه‌ی
 که دانیشتبوون. ژماره‌یه‌کی کهم له زیندانییه‌کان له‌سه‌ر سه‌کۆکان
 خۆیان قانگه‌ کرد بوو و خۆیان ده‌شت. یانی ژماره‌یه‌کی کهم به
 راستی خۆیان ده‌شت. زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زیندانییه‌کان هه‌زیان
 نه‌ده‌کرد خۆیان به ئاو و سابوون بشۆن، هه‌زیان ده‌کرد له‌سه‌ری
 سه‌ره‌وه خۆیان له بوخاره‌ گه‌رمه‌که هه‌لکێشن و له‌شیان بخوسیته‌وه
 و ئه‌وسا ئاوی سارد به‌خۆدا بکه‌ن، ئیدی خه‌لکه عه‌وامه‌که به‌و چۆره
 خۆیان ده‌شت. پیاو که ته‌مه‌شای ده‌کرد، ده‌بیینی په‌نجا لیفکه به
 جاری به‌رز و نزم ده‌بنه‌وه و زیندانییه‌کان له‌زه‌تیان له‌وه وه‌رده‌گرت.
 بوخاره‌که‌ش سات به سات زیاتر ده‌بوو، پاده‌ی گه‌رما به‌ جو‌ری
 به‌رز ده‌بووه‌وه پیاو هه‌ستی به‌ سووتان ده‌کرد. هه‌راوزه‌نا له‌ هه‌ر
 چوار نکالی زیندانه‌که‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه و تیکه‌ل به‌ زپوه‌و‌پ‌ری
 پێوه‌ند و زنجیری زیندانییه‌کان ده‌بوو که له‌ عاردی ده‌خشا، خۆ
 ئه‌گه‌ر که‌سانیک بیانویستبایه له‌ شوینیکه‌وه بۆ شوینیکی دیکه‌ بپ‌ۆن،
 ئه‌وا زنجیر و پێوه‌نده‌کانیان له‌ زنجیری که‌سانی دی ده‌ئالۆسکا و
 ده‌که‌وت به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا که دانیشتبوون، هه‌نگی شلپ ده‌که‌وتن به
 عاردیدا و ده‌ستیان به‌ تووک و نه‌فره‌ت و جێتودان ده‌کرد، جا نه‌ک
 هه‌ر خۆیان ده‌که‌وتن به‌لکو له‌گه‌ل خۆیاندا ئه‌وانه‌شیان ده‌خست که
 زنجیره‌کانیان تیکه‌ئال بوو. زیندانییه‌کان هه‌موو جه‌زمه‌ گرتبوونی و
 وه‌کو کێوی ده‌هاتن و ده‌چوون و شیتناسا هاتوها‌ریان بوو.
 زیندانییه‌کان، هه‌موو له‌به‌ر ئه‌و ده‌لاقه‌یه‌ی که ئاوی گه‌رمی لێوه
 وه‌رده‌گیرا، که‌له‌که بوو بوون و خه‌ریک بوو به‌کتریان ده‌پلێشاندوه،
 که ته‌نه‌که ئاوه‌کانیان وه‌رده‌گرت، تا ده‌یانگه‌یانده جێ، نیوه‌یان به‌سه‌ر

سهري ئهوانه دا دهپرشت كه دانىشتبوون. ههستمان دهكرد ئازادين، بهلام هر ساتى نا ساتى سهربازىكى سمىل بابر له دهركاكهوه يان له دهلاقهكهوه، به خۆو تفهنگهكهيهوه سهريكى دهكىشا تا بزاني ئارامى بهرقهراوه يان نا. سهري تاشراوى زيندانييهكان و جهستهيان كه له بوخار و گهرمى گهرماوهكه دا وهكو خوين سوور دهچووهوه، زور سهير دههاته بهر چاو، ئه و جى قامچى و شوين تهپركانهئى له پشتيان درابوو، به جوړى بهرجهسته بوو بوون و بهديار كهوتبوون، دهنگوت تازه له ژير شهلاق و قامچى ههستاونهتهوه. كه جى برينى ترسناك بوون! كه تهمهشاي ئه و ديمه نهم دهكرد، له رزم ليددهات. بوخار و ههلمهكه سات به سات زياد دهبوو، هۆلى گهرماوهكه له ههلم و بوخارى گهرمدا نقووم دهبوو، ههراوزه نا و ژاوه ژاو دنيائى ههلگرتبوو. له نيو ئه و چره ههلم و بوخاره و ليره وهلوئ پشتى زامدار و سهري تاشراو و دهست و لاقى خواروخىچ بهرچاو دهكهوت. ئه شعيا قومىچش سهربارى ئه م ديمه نه بوو، چوو بووه سهربه رزترين سهكو و له خوشياندا پر به زار هاواري دهكرد. ئه شعيا قومىچ ماويهكى زور خۆى دهدايه بهر ههلم و بوخارهكه، له گهرمى تير نه دهبوو، كوچيكى دابوو به زيندانييهك كه به ليفكه پشتى بشوات، بهلام كابرا خۆى له بهر گهرمايهكه نهگرت، دواى توژيك ليفكهكهئى توپدا و به پهله پۆيسى تا ئاوى سارد به خۆيدا بكات و پشوويهك بدات. ئه شعيا قومىچ كولى نه دا زيندانييهكى ديكى به كرئ گرت. ئه شعيا قومىچ بۆ ئه و شتانه دل كراوه و بهخشنده بوو، ئاماده بوو له و حاله تانه دا پينچ كهسى يهك له دواى يهك به كرئ بگريه كه بيشون. زيندانييهكان له خواره وه هوا دهكىشن: "ئه شعيا قومىچ كوچه كوچ، كوچه نه گالته، كوشتهئى گهرماوه! بژى شيره كوچه! يارۆى جوولهكه با دهچيته كه ولييه وه، ههست به سهركهوتنى خۆى دهكات.

به دهنگه تیزه‌که‌ی هه‌لده‌کاته سروود و گۆرانیه تاییه‌تییه‌که‌ی: لا له‌له، لا، لا له‌له، به دهنگه تیزه‌که‌ی هه‌موو زه‌نازه‌نا و ژاوه‌ژاوی نیو گه‌رم‌اوه‌که‌ی کرده ژیره‌وه. له دلی خۆدا گوتم: "په‌نگه دۆزه‌خیش هه‌ر وه‌کو ئیره بێ. ئه‌گه‌ر به‌ کۆمه‌ل بخراباینه دۆزه‌خ، له‌ویش حالمان هه‌ر وه‌کو ئیره ده‌بوو" به‌ خۆم نه‌وه‌ستام و ئه‌و بیروکه‌یه‌م به‌ (پترووف)ش گوت، پترووف ته‌مه‌شایه‌کی ده‌ورو به‌ری کرد و هیچی نه‌گوت.

ویستم شوینیک بۆ پترووفی هاوڕیشم به‌ کرێ بگرم، به‌لام ئه‌و له‌به‌ر پێمدا دانیشت و دلنایای کردم که شوینه‌که‌ی باشه و خۆی ئاوازی پێخۆشه. باکلۆشین ئاوی گه‌رمی بۆ ده‌کپین و بۆی ده‌هیناین. پترووف گوتی ده‌یه‌وێ به‌ خۆی بم شوات، له‌ بنی پێمه‌وه تا ته‌پلی سه‌رم بشوات تا به‌ ته‌واوه‌تی پاک ببمه‌وه. داوا‌ی لێکردم ماوه‌یه‌ک خۆم بده‌مه هه‌لمه‌که تا بخوسپمه‌وه. به‌ قسه‌م نه‌کرد. ئه‌وسا ده‌ستی دایه‌ لیفکه و سابوون و ئازای به‌ده‌نی پاک پاک شتم. که له‌وه بووه‌وه گوتی: "ئێستا نۆر‌ه‌ی پێیه‌ بچووه‌که‌کانت، پێیه‌ بچووه‌که‌کانت ده‌شۆم." زۆرم هه‌ول له‌گه‌لی دا که قه‌یدی نییه‌ خۆم ده‌یان‌شۆم، فایده‌ی نه‌بوو، ناچار مله‌م بۆی دا. هه‌لبه‌ته که ده‌یگوت "پێیه‌ بچووه‌که‌کانت" به‌ هیچ جۆرێ مه‌به‌ستی سووکایه‌تی نه‌بوو بۆیه‌ وای ده‌گوت تا پێی من له‌ پێی ئه‌وانی دی، که هه‌موو پێیان زل بوو، جیا بکاته‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی پترووف دوو ده‌ستی لێدام، زۆر به‌وریایی، وه‌کو ئه‌وه‌ی بووه‌که شووشه‌ بم، له‌ با‌لم نه‌وی و بۆ ژووری چاوه‌پوانیی بردم. ئیدی یارمه‌تی دام و خۆم له‌به‌ر کرده‌وه، که له‌وه هه‌موو کۆمه‌ک و خه‌زمه‌ته‌ی من بووه‌وه، ئه‌وسا خۆی به‌ ژووری گه‌رم‌اوه‌که‌دا کرد تا خۆیشی بشوات.

که گه‌ییشتینه‌وه زیندان، پیا‌له‌یه‌ک چام دایه، به‌ سوپاسه‌وه‌ لێی وه‌رگرتم و نۆشی کرد. له‌ دوا‌ی چایه‌که بیرم له‌وه کرده‌وه که له‌

جیاتی ئو ھەموو چاکە پێکی شەرابی بۆ بکړم. ئیدی شەرابم لە زیندانەکه ماندا دەستگەوت. بۆم کړی، زۆری دل پینخۆش بوو، شەرابەکهی خواردەوه، کۆکەیهکی بۆ کرد، شاد و شەنگول زۆری سوپاس کردم، پنی گوتم که بوژاندوومەتەوه، ئەحیام کردووەتەوه، ئەوسا بەپەله خۆی بە موبەقەکه دا کرد. ھەر که ئو پڑی میوانیکی ترم ھات. باکلۆشین بوو که پیشترش باسم کرد بوو، ئەویشم دەعوەتی چای کرد بوو.

بە عەمراتم پیاوی وەکو باکلۆشین نەرمونیان و سازگارم نەبینی بوو. راستە ھەقی خۆی بەسەر کەسەوه نەدەھێشت و تەنانەت ھەندی جار لەگەل ئەم و ئەودا دەیکرد بە شەپ، بە تایبەتی ئەگەر کەسیک خۆی لە کاروباری ھەلقورتاندا. بە کورتی و کرمانجی دەیزانی چۆن بەرگری و داکوکی لە خۆی دەکات، بەلام پرسی لە کەس ھەلنەدەگرت و زوو دادەمرکایەوه، پتیموایە لای ھەموان ئازیز و خۆشەویست بوو. پرووی بکردایەتە ھەر کویتەک بەخۆشحالییەوه پیشوازی دەکرا. تەنانەت لە شاریشدا بە مرقفی باش و سازگار دەژمێردرا. گەنجیکی بالابەرز بوو، تەمەنی ھەر سی سالتیک دەبوو، سیمای زیتەل و زیرەک دەینواند، پدینیکی کچکوکی لەسەر چەناگەیی دانا بوو، کە زۆری لیدەھات. دەیتوانی دەموچاوی خۆی بگۆریت، لەو پروووە بەھریەکی سەیری ھەبوو، ھەر کەسیکی تاقە جارێک دیتبا دەیتوانی کوتومت وەکو خۆی لاسایی بکاتەوه. لاسایی ھەر کەسیکی بکردایەوه ئەوانەیی دەورووبەری لە قاقای پیکەنینیان دەدا، سەرەقورپی دینایە پیکەنین. بە سروشت ئەکتەریکی کۆمیدی بوو. حەزی لە چارەیی ئەوانە نەدەکرد کە خۆیان گران دەگرت و حەزیان لە شۆخی و پیکەنین نەدەکرد. بۆیە کەس بەو تەوانباری نەدەکرد کە 'بەرەلایەکی بیخیری بیدەماغە'. باکلۆشین یەکپارچە

چالاکى و چەلەنگى بوو، ژيانى لى ھەلدەقولا. لە سەرەتاي زىندانىيەكەمەو ھەتتا ئاشنايتىم لەگەڵدا پەيدا كرد، ژيانى سەربازى خۆى بى باس كردم كە چۆن لە كەتیبەى پىشەنگاندا سەرباز بوو و چۆن ئەفسەرانى خاوەن پلەوپايەى ھەرە بەرز بايەخيان پىداو و بە خوشرەفتارى خۆى سەرنجى راكيتشاو و خوشيان ويستوو. ھەر زوو چەند پرسىيارىكى دەربارەى پترسبۆرگ لىكردم. تەنانتە كىتیبانىشى دەخويندەو. كە ئەمجارە بى چا خوارەنەو ھاتبوو، بە جۆرى شەرى نىوان لىوتنانش و مېجەرى گىرپايەو كە ھەر ھەموو زىندانىيانى ناو قاوشەكەى ھەتتا پىكەنن. لە كاتىكدا كە لە لامەو دانىشتبوو بە خوشىيەو ھەوالى دامى كە لەوھە لە زىنداندا ئاھەنگىكى شاتۆبى بىتە گىرپان. زىندانىيەكان بە تەمان لە جەژنەكانى سەرى سالدان شاتۆبىيەك نەمايش بىكەن، ئەكتەرانى پىويستيان دۆزىو تەو و ھالى حازر خەرىكەن بەرەبەرە دىكۆرەكەى بى ئامادە دەكەن. ھەندى كەسەش لە شاردا بەلتيان داوئەتى كە جلوبەرگى ژنيان بى نەمايشەكە بە ئەمانەت بەدەن، تەنانتە ئومىدى ئەو شەھە كە لە رىگەى يەكەك لە خولامانى ئەفسەرەكانەو، جلوبەرگ و مېدال و نيشانانى زىر پەيدا بىكەن، ئىدى ھەموو شتىك حازر ئامادە، مەگەر مېجەر بىت بە سەرىدا و ھەكو پار نەيەلى ئاھەنگ بگىرپان! مېجەر بۆيە پار نەيەشتىبوو، ئاھەنگ بگىرپان چونكە ھەم لە قوماردا دۆپا بوو و ھەم سووكە ئاژاوەيەك لە زىندانەكەدا دروست بوو، ئىدى تۆرە بوو، دۆ و دۆشاوى تىكەل كرد بوو و نەيەشتىبوو ئاھەنگ بگىرپان. بەلام ئەمسال ھىچ بىيانوويەكى بە دەستەو نىيە كە رىگەى ئەو ئاھەنگە شاتۆبىيە بگىرپان. باكۆشين زۆر بەكۆل و بەجۆش بوو، ديار بوو لە رىزى پىشەو ھەتتا ھاندەرانى سازكردنى ئەو ئاھەنگە شاتۆبىيە بوو. لە دلى خۆدا بىر يارمدا كە بچمە ئاھەنگەكە. باكۆشين

هينده به خوشييه وه باسي ئم پرژهيه ده کرد که منيشی
خسته سهر هه وس و که لکه له. که بهر بهر پتر به کترمان ناسی، له
ناو قسه و باسه کانیدا، ئه وهی بۆ گێرامه وه که له سالانی خزمه تی
سو پاییدا، به درێژایی ماوهی خزمه ته که ی هه ر له پتر سبۆرگ نه بووه،
به لکو ماوه یه کیش به پله ی ده ره جه دار ده گه ل په لێ سه ربازدا بۆ
شاری رُش نێردراوه، ئه و جا له سه ری پۆیی و گو تی:

- ئیدی له و یوه بۆ ئێره نێردرام.

لیم پرسى:

- بۆچی؟

به رسقى دایه وه:

- بۆچی؟ ده زانی بۆچی؟ هه ر گیز ته سه ور نا که یته! له سه ر ئه شق،

چونکه ئاشق بوو بووم ئه لکسانده ر پتر و فێج!

به ده م پێکه نینه وه به رسقم دایه وه:

- واز بێته، کهس له سه ر ئه شق نه فی نا کریت.

باکو شین گو تی:

- ئه لکسانده ر پتر و فێج، راست ده وێ، من له وێ پیاوێکی ئه لمانی م

کوشت، هه لم کێشایه ده مانچه و کردم به قوربانی یه ک گواله. باشه

ئه لمانییه ک ئه وه دینی منی له سه ر نه فی بکریته و حوکمی

بێکاره زیندان بدریم؟ تو خۆت حه که م به.

- باشه پو و داوه که چۆن بوو؟ بۆمی بگێره وه، ده بی چیرۆکیکی

سه یر بیت.

- به راستی چیرۆکیکی کۆمیدییه ئه لکسانده ر پتر و فێج!

- ده ی بۆمی بگێره وه.

- حه زه که ی؟ ده ی گو ی بگره.

گویم له واریقاتی کوشتنه که گرت، نهک هر چیرۆکیکی کۆمیدی
نه‌بوو، به‌لکو چیرۆکیکی به‌راستی سه‌یر بوو.
باکلۆشین ده‌ستی به‌گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی کرد:

- کاتی گه‌یمه‌ شاری (ر. ریگا)، زۆرم به‌ دل بوو، شاریکی گه‌وره
و ئاوه‌دان و جوان بوو، عه‌یبی گه‌وره‌ی ئهم‌ شاره‌ ئه‌وه‌ بوو
ئه‌لمانییه‌کی زۆری تێدابوو. هه‌شتا گه‌نج بووم، ئه‌فسه‌ره‌ به‌رپرس و
سه‌ر ده‌سته‌کانم زۆریان خۆشده‌ویستم. ئیدی زۆر به‌ خۆ ده‌نازیم و
کلاوه‌که‌م به‌ تیلای سهرمه‌وه‌ ده‌نا و به‌ که‌شوفش و خۆشییه‌وه‌ به
ناو شاردای ده‌گه‌رام. ئاشقیینی و چاوبازیم ده‌گه‌ل کیژه‌ ئه‌لمانیاندا
ده‌کرد، یه‌کتیک له‌و کیژانه‌م زۆر چووه‌ ده‌له‌وه‌، هه‌زم لیکرد، نیوی
لویزا بوو. ئه‌مه‌ ده‌گه‌ل پوریدا کاری ده‌کرد، جلیان ده‌شت و ئوتو
ده‌کرد. پوره‌که‌ی بیچم و شیوه‌ی زیاتر له‌ کاریکاتۆر ده‌چوو، زۆر
دارا و بووه‌ بوو. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌نیا به‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌یاندا
ده‌پویشتم، به‌لام زۆری نه‌برد، که‌ ته‌واو هه‌وگر و ده‌له‌ندی یه‌کتر
بووین. لویزا پووسییه‌کی باشی ده‌زانی، به‌لام له‌ قسه‌کردندا تۆزی
پێوه‌ی دیار بوو که‌ پووس نییه‌. یه‌جگار جوان و پوچسووک بوو، له
ژیانمدا جوانی وام نه‌دیتوو. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وام ده‌زانی ده‌توانم به
ئاسانی ده‌سته‌مۆی بکه‌م و بیخه‌مه‌ ژێر رکێفی خۆم. به‌لام لویزا له‌و
کیژانه‌ نه‌بوو، به‌ ئاسانی خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌ بدات، پێگه‌ی نه‌ده‌دام
ده‌ستی بۆ به‌رم، پتی گوتم: 'نا. ساشا گیان داوای شتی وام لیمه‌که‌،
ده‌مه‌وێ به‌ پاکێ و بیگه‌ردی خۆمه‌وه‌ بمیتم، تا سه‌ربه‌رزانه‌ شووت
پێکه‌م!'. ئه‌وسا نه‌وازشتی ده‌کردم و سه‌ری ده‌خسته‌ سه‌رم و قاقا
پنده‌که‌نی، به‌ راستی کیژیکی ئابرومه‌ند و داوینپاک بوو! ئه‌نجام
پیشنیازی کرد که‌ بیخوایم، ئاخ‌ر چۆنی نه‌خوایم؟ پێم نالێی چۆن
توانم ره‌فزی بکه‌م؟ لێبرام بچم بۆ لای کۆلۆنیله‌که‌مان و داوای

مۆلەتى زەماوەندى لىتېكەم. كەچى لويىزا لە پېر ديار نەما، نەهاتە
 جىژوان، جارى، دوان، سىيان، نامەيەكم بۆ نارد، وەلام نەبوو، لە دلى
 خۇدا گوتم: "دەبى چى قەوما بى؟ خۆ ئەگەر مەبەستى خەلە تاندنم
 بوایە، مەبەستى چاوپرەو بوایە دەهاتە جىژوان، يان وەلامى نامەكەى
 دەدامەو". بەلام لويىزا درۆى نەدەزانى. ديارە وازى لىتېتاوم و تەواو.
 لە دلى خۇدا گوتم: "ئەمە ئۆينى پوورەكەيەتى". زاتم نەكرد بچم بۆ
 لای پورەكەى. هەرچەند بە پەيوەندىيەكەمانى دەزانى، بەلام من وام
 وينا دەكرد كە بە بەينمان نازانیت، لە داخ و پەشتويدا وەكو شىتم
 لىتات. ئىدى ناچار نامەيەكى دىكەم بۆ نارد كە "ئەگەر نەيەتە ژوانم،
 بە خۆم دەچم بۆ لای پورى". ترسا و هات. دەستى بە گریان كرد، بە
 دەم گریانى بەكۆلەو بۆى باسكردم كە بۆرە خزمىكى ئەلمانىيان بە
 نىوى شولتس، كە سەعاتچىيەكى دەولەمەندى پیرە. دەيەوى
 بىخوازیت، تا گوايە هەم لويىزا بەختەوهر بكات و هەم بۆ خۆيشى لە
 پیریدا ژنىكى هەبى و خزمەتى بكات و گوايە ئەم ئەلمانىيە لە زووهو
 خۆشى ويستوو و هەر بە تەمای ئەو بووه و بەلام ئىدى لەبەر هەر
 ھۆيەك بووه، ئەو نیازەى خۆى ئاشكرا نەكردوو، پاشان بەو
 كۆتايى بە قسەكەى ھىتا: "جا ساشا گيان، بەختەوهرى من بەندە بەم
 شوووه، چونكە كابرا زەنگین و دەولەمەندە. خۆ خوا نەخواستە
 ناتەوئ لەو بەختەوهرىيەم بكەى؟" تەمەشام كرد، بەدەم كولى
 گریانەو دەستى لە ملم وەرینا و كەوتە راموسانم، لە دلى خۇدا
 گوتم: "ھەق بەو! ئاخەر ئەم داماوە چ خیر و خۆشییەك لە سوپاییەكى
 دەرەجەدار دەبینى، با ئەو دەرەجەدارە عەریفیش بى؟" پاشان
 پىمگوت: "زۆر باشە لويىزا! خودا حافىز، خودا ئاگادار و پشت و
 پشتیوانت بى! من ھەقى ئەوهم نىيە پى لە بەختەوهرى تۆ بگرم، بەلام
 پرسىارىكم ھەيە، پىم بلێ ئایا كابرا جوانە؟، وەلامى دامەو: "نەخیر،

پیره، که پووی زور درېژه. به خووی نه وه ستا و له قاقای پینکه نینى دا. نیدی به جیم هیشت و له دلی خۇدا گوتم: دهی گوځ مه دهیه، به ختم نه یهانی. بق سبه ینی به لای دوکانه که ی شولتسدا تته پیم (لویزا ناوی شه قامه که ی پی گوت بووم)، له جامخانه که وه ته مه شام کرد، کابرای نه لمانیم بینی که سه عاتیکى چاک ده کرد. ته مهنى نزیکى چلو پینچ سالیگ ده بوو، لوو تیکى دهن دووک دالاشى هه بوو، چاوه کانی گوره و درشت بوون، پالتویه کی که شخه ی یاخه به رزی له بهر بوو، زور شیکو که شخه ده هاته بهر چاو. که چاوم پینکه وت له داخندا تفیکم کرد. له و ساته دا ئاماده بووم شووشه ی جامخانه که ی وردوخاش بکم. به لام له دلی خۇدا گوتم: به چی ده چی؟ تازه کارم کراوه و هه موو شتیک برپاوه ته وه! شهوځ بق سه ربازخانه گه پامه وه. یهک ته خته خۇم دا به سر ته خته خه وه که مدا و ما بگری نه ماما گریان، باوه ر ده که ی نه لکسانده ر پترو فیچ!

چهن دین پوژ بورى و هېچ هه والیک له لویزا وه نه بوو. نه نجام پیره ژنیکى جلشور و ئوتوچى که لویزای دهناسى بوی گیر پامه وه که کابرای نه لمانى به نه شقه که ی زانیوین، بویه په له ی له خوازگارى لویزا کردووه، دهنه تا دوو سالی دی چاوه پروانى ده کرد و گوايه لویزای سویند داوه که هه رگیز من نه بینى. نه وه شم زانى که یاروی نه لمانى ده گهل لویزا و پوری لویزادا زور خراپه و له وهیه ژپوان ببیته وه و لویزا نه خوازیت. پیره ژنه که نه وه شى پینگوتم که قه راره دوو سبه ی، که ده کاته یه کشه ممه، له لای نه و، له مالى نه و ده عوه تی چای ببن و خزمیکى دیکه شى ده عوه ت کردووه، که پیره میزیکى کو نه بازرگانه، نابووت بووه و ئیستا له کوگا و عه ماریکى مه یفروشیدا چاودیره. که زانیم پوژى یه کشه ممه مه سه له که یهک لایى ده که نه وه، به جوړى توپه بووم نه مده زانى چی بکم. ته نیا بیرم له دوو سبه ی

دهكړدوه. به ږادهيك پقم هستا بوو، لهوه بوو ټهگهړ ټو كابرې
ټهلمانیه بېنیم به زیندوویه تی پارچه پارچه ی بگم، هر به خواردن
بیخوم.

به یانی پوږی یه کشه ممه که هیتا هیچ بریاریکم نه دابوو، هر که
له نویژ بوومه وه و له کلېسا وه دهرکه وتم، به له ز پالتویه کم له بهر
کرد و خپرا بهر وه مالی کابرې ټالمانی دام کیتا. وام دانا بوو
هموویان له ویندهر دهینم. به لام راست دهوئ به خویشم نه مده زانی
بوچی بق مالی یارو دهووم و دموست چی پیتلیم. به هر حال
ده مانچه یه کم خسته به پرم. ده مانچه یه کی گچکوکی کونی خراپ بوو،
به مندالی نیشانانم پیده نایوه، ئیتا به که لکی هیچ نه دهات، که چی
ویړای ټوهش فیشه کیکم خسته به ری، چونکه وام دانا بوو له وه یه
دهرم بگن و کابرې ټهلمانۍ قسه ی ناشیرینم پیتلې و هنگی منیش
هر بق ترساندیان ته قیه یک به ئاسماندا ده کم. گه ییمه ټه ویندهر.
قالدرمه که چول بوو، هموویان له ژووره کی پشت دوکانه که وه
بوون. هیچ خولام و دهرگاوانیکیش له و ناوه نه بوو. تاقه
کاره که ریکیان هه بوو ټویش لهوئ نه بوو. به دوکانه که دا تپه پرم،
سه یرم کرد دهرگا داخراوه، دهرگایه کی کون و شه قوشېر بوو، له
پشته وه به ټهلقیه یک داخرا بوو. دلم که وته په له پهل. وه ستام و گویم
هه لخت: به ټهلمانۍ قسانییان ده کرد. له قیه کم له دهرگا که دا، به
ئاسانی کرایه وه، ته مه شام کرد، بینیم سفره پاخراوه. جه زوه یه کی
گه وره له سهر ته باخیکی غاز ده کولا. هندی پسیکت و کیک له سهر
خوانه که دانرا بوو، قاپن مه ی و هندی ماسی وشکه وه کراو و بوتلیک
شه رابیش له سهر سینیه کی دی دانرا بوو. لویزا و پوری جلی جوانی
یه کشه ممه یان له بهر کرد بوو و به دوو قولی له سهر موبیله یه که
دانیشتبوون. ده زگیرانه که ی له سهر کورسییه کی به رانبه ریان

دانیشتبوو، زاوایه‌تی پیوه دیار بوو، قژی شانە کرد بوو و پالتویه‌کی که‌شخه‌ی یاخه به‌رزی له‌به‌ر کرد بوو، کابرایه‌کی ئه‌لمانی دیکه‌ش له به‌ران‌به‌ریاندا دانیشتبوو، کابرایه‌کی قه‌له‌وی قژ ماش‌وبرنجی کپوک‌پ و بیده‌نگ بوو. که خۆم به ژووردا کرد لویزا په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را، پوری په‌شوکا، به‌له‌ز له جیی خۆی هه‌ستا و هه‌ر زوو له جینه‌که‌ی خۆی دانیشته‌وه. کابرای ئه‌لمانی زۆر توپه‌ بوو، هه‌ر هه‌ستا و به‌ره‌و پروم هات و گو‌تی: چیت ده‌وئ؟

ئه‌گه‌ر توپه‌یی فریام نه‌که‌وتبا له‌وه بوو بیه‌شوکتیم. گوتم:

- چیم ده‌وئ؟ ئه‌وه‌نده‌ت ئوسول تیدا نییه‌ بلایی فهرموو دانیشه‌ پێکی بخۆره‌وه، ئه‌مه‌ بوو به‌ میوانداری؟ ئاخ‌ر من به‌ میوانی هاتووم. کابرای ئه‌لمانی که‌مێک له‌ فکران پاچوو و ئه‌وسا گو‌تی:

- دانیشه‌.

دانیشتم.

- ئه‌وه‌ مه‌ی بخۆره‌وه.

- مه‌یه‌کی باشترم بده‌یه!

به‌ره‌به‌ره توپه‌تر ده‌بووم

گو‌تی: ئه‌مه‌ مه‌یه‌کی باشه‌.

سه‌یرم کرد به‌ جو‌ریک له‌ سه‌راپام ده‌روانن، ئه‌مه‌ زۆری په‌ستوتوپه‌ کردم، به‌ تاییه‌تی که‌ لویزا له‌وئ بوو و ئه‌و دیمه‌نه‌ی ده‌بینی، مه‌یه‌که‌م هه‌لدا و گوتم:

- ده‌ی کاکێ ئه‌لمانی! بۆچی لێم په‌ستی؟ من بۆ شه‌پ نه‌هاتووم، بۆ دۆستایه‌تی هاتووم.

کابرای ئه‌لمانی گو‌تی:

- من ناتوانم دۆستایه‌تی تۆ بکه‌م، تۆ بابایه‌کی عه‌سکه‌ری، من و عه‌سکه‌ریان نه‌وتوو.

که گویم له و قسه یه بوو، چاوم په پریه توقی سهرم و هاوارم
کرد:

- هه! داهولی خویری! چما نازانی تو له ژیر دهستی مندای؟
دهته وی بهم ده مانچه یه میثکت بیژنیم؟

به دم نه و قسه یه وه ده مانچه کهم له بهر کم دهره یتا و له جینی
خوم هه ستام و لووله ی ده مانچه کهم نا به لاجانگیه وه. لویزا و پوری
نیوه گیان بوو بوون، نه یانده و یران هه ناسه بدهن. کابرای پیره میتریش
وهکو بی ناو ناو ده لرزی، په نگ به پرویه وه نه ما.

کابرای ئەلمانی هه وه ل جار حه په سا، به لام هه زوو به خوی
هاته وه و گوتی:

- من لیت ناترسم. تکت لیده کهم پیاویکی پیاوانه به و واز له م
کالته و که مه یه بینه. به هیچ جوری لیت ناترسم.

- درق ده که ی. دهرتسیت. ته مه شای بکه ن! ناویژی سهری به
ناسته میش بچولینن.

گوتی:

- نه خیر، تو ناویژی شتی وا بکه ی!

- بچی ناویزم؟

- چونکه، کاری وا قه ده غه یه، نه گه ر بمکوژیت، توندترین سزا
ده دریی!

که پیاویکی که ر بوو! چ ئەلمانییه کی ده به نگ بوو! نه گه ر به و
قسانه تورپی نه کردبام، له وه بوو تا ئیتشاش بژی.

پنمگوت:

- یانی تو پیتوایه ناویزم بتکوژم؟

- نه خیر ناویزی.

- ناویزم؟

- نه خیر ناویری.

- که واته بگره هی باستر مهی هه لئاوساوا!

به دهه ئه و قسه یه وه دهستم به پهله پیتکه ی ده مانچه که مدا نا و
کابرا به سه ر کورسییه که یدا داروخا و کهوت و ژنه کان دهستیان به
شین وشه پۆر کرد.

ده مانچه که م له بهر کم نایه وه. که بۆ سه ربازخانه که گه پامه وه،
ده مانچه که م تور دایه ناو گژوگیای بهر ده روازه که.

گه ییمه وه سه ربازخانه که، خۆم به سه ر تهخته خه وه که مدا دا و له
دلی خۆدا ده مگوت: 'هاکا هاتن و ده ستگیریان کردم'. که چی
سه عات و دوان و سیان تیپه پی و کهس به سۆراغمه وه نه هات. ده مه
و ئیواره یه کی درهنگ ههستم به دلته نکیه کی زۆر و خه میکی قورس
کرد. ده رچووم. ده مو یست هه ر چۆنی بووه لویزا بیینم. به بهر مالی
یارۆی سه عاتچیدا تیپه پریم، خه لکیکی زۆر له گه ل چه ند پۆلیسیکدا
له وینده ر خپ بوو بوونه وه، به په له چووم بۆ مالی پیره ژنه جلشۆره که
و پیمگوت: 'لویزام بۆ بانگ بکه'. لویزا یه کسه ر و به غار هات، ده ستی
له ملم کرد و به ده م گریانه وه ده یگوت: 'خه تای من بوو که به گوئی
پورم کرد'. ئه وسا لویزا بوی گنپامه وه که پوری یه کسه ر دوا ی
پووداوه که بۆ مال گه پراوه ته وه و له ترسا نه خۆش که وتووه و توند
زمانی خۆی گرتووه و نه شکاتی له کهس کردووه و نه ناوی که سی
بردووه، ته نه ات به برازا که شی (لویزا) گوتووه که ده می خۆی
بگریت و هیه شتیک نه لیت، چونکه ترسا وه. لویزا گوتی: 'چییان له
ده ست دئ با بیکه ن، خۆ کهس له کاتی پووداوه که دا، ئیمه ی له وینده ر
نه بیینوه'.

سه عاتچیه که ئه و پۆژه کاره که ره که ی ئیزن دا بوو، چونکه
زۆری لێی ده ترسا، ئه گه ر بیزانیایه به ته مایه لویزا بخوازیت،

هەردوو چاوی دەردینا. دوکانەکش هیچ کرێکاریکی لێنەبوو بوو،
 یارۆی سەعاتچی هەموویانی دەرکرد بوو، بە خۆی قاوه و خواردنی
 بۆ خۆی ئامادە دەکرد. خۆ خزمەتەکی پیاویکی نەدوو بوو، بە
 کێردیش زاری هەلنەدەهینا. بۆیە شەپقەکی هەلگرتبوو و لە پیش
 هەموانەوه پۆیشت بوو. لویزا دەیکوت: "دلنایم ئەم پیرەمێرە قسە
 ناکات، خۆی بە ساحیتی ئەو مەسەلەیه ناکات". هەرواش دەرچوو.
 دوو هەفتە پوری و نەک هەر دەستگیر نەکرام، بەلکو گومانیشم
 لێنەکرا. ئەم دوو هەفتەیه خۆشتەین پۆژانی ژیانم بوو، جا
 ئەلکساندەر پتروڤیچ بارەڕ بکە لەم دوو هەفتەیدا هەموو پۆژی
 لویزام دەبینی، داماوە زۆر هۆگری من بوو! بەدەم گریانەوه
 پێیدەگوتم: "بۆ هەر شوێنێکت نەفی بکەن، لەگەڵتدا دێم، هەموو
 کەسوکارم بەجێدێلم و پەدووی تۆ دەکەوم!". کە وای دەگوت زۆرم
 بەزەیی پێیدا دەهاتەوه، دلم بە حاڵی دەسووتا. بەلام پورەکی و ئەو
 پیرەمێردە، ئاقیبەت بە دوو قۆلی خەبەرێان لێدام و شکاتیان لێکردم و
 دواي دوو هەفتە دەستگیر کرام.

قسەکەم پێ بێ و هەلم دایە:

- بەلام باکلۆشین تۆ گوێ بگرە! حوکمی ئەم جۆرە تاوانە هەر دە
 سال ئەوپەڕی دوانزە سالە و تاوانبار هەوالەي زیندانی مەدەنی
 دەکرێت، باشە بۆچی تۆ هەوالەي (بەشی تاییبەتی) کراویت؟
 باکلۆشین گوتی:

- هۆی ئەمە شتیکی ترە، کاتێ بۆ دادگای ئەنجوومەنی سوپایی
 برام، وەکیلی گشتی کە ئەفسەریک بوو بە پلەي کاپیتان لە بەردەم
 دادگادا کەوتە سووکایەتی پێکردنم، کەوتە جێنودانم، منیش بە خۆم
 نەوێستم، خۆم پێتگیرا و هاوارم بەسەردا کرد: "بۆچی جێنوم
 دەدەیتێ خۆیری؟ چما ئاگات لێ نییە کە لەبەردەم "ئاوێنەي

دادپەرورەری دایت؟ (2) ئیدی سكالای لەسەر تۆمار كردم و سەرلەنوێ و لەسەر هەردوو تاوانەكە دادگایی كرامهوه و ئیدی حوكمی چوار هەزار شەلاقم بۆ دەرچوو و بۆ (زیندانی تاییهتی)یان ناردم. بەلام هەز دەكەم ئەوێش بزانی كە كاتی منیان بۆ شەلاقخواردن برده دەری، ئەو ئەفسەرەشیان بە سزا دراوی هێنایە دەری، لەسەر تاوانێك، پلەوپایە ئەفسەرییەكەیان لێ سەندبووهوه و هەكو سەربازی ڕووت بۆ قەفقازیان دەنارد. خوا حافیز ئەلكساندەر پتروفیچ، لە بیرت نەچی بێی بۆ تەمەشای شاتۆنامەكەمان.

پەراویز:

۱-كلاویکی بچووکی قوتووناسا: ئەم كلاوه شەش پالۆه، لە لای جوولەكان پەمزی هەیکەلی سلیمانە، دە ئامۆژگارییەكە تیا دا تۆمار كراوه.

۲-ئاوێتە دادپەرورەری: ئەمە لەسەر میزێ هەموو دادگایەکی ڕووسیا دا هەبوو، بریتی بوو لە مەنشورێکی سێگۆشە بەسەر پشتی هەلۆیهکی زیرینی دوو سەرەوه بوو، هەر ڕوویەکی مەنشورەكە ئەو فرمانە بتروسی گەرە پێوه بوو كە دەربارە چۆنیەتی دادگاییكردن و مافی هاوولاتیان دەری كرد بوو. جا ئەم ئاوێتەیه نیشانە و پەمزی دەسلاتی ئیمپراتۆریەت بوو لە هەموو جێیەكدا و ئەمری بەوه بوو كە ئەوپەڕی ئەدەب و نەزاكەت بەكار ببریت.

جه ژنی سه‌ری سال

ئه‌نجام جه ژنی نوئیل هات. زیندانیان مه‌گه‌ر به ده‌گمه‌ن ده‌نا
 پوژی عارفه، یانی پوژی به‌ر له جه ژن نه ده‌چوونه سه‌ر کار.
 ئه‌وانه‌ی کاری به‌رگدروونیان ده‌کرد ده‌چوون بۆ کارگه‌کانیان، ئه‌وانی
 دی هه‌ر که له شوینی کارکردندا خه‌ر ده‌بوونه‌وه، ئیدی یه‌کیه‌ک و
 ده‌سته‌ده‌سته بۆ زیندان ده‌گه‌رانه‌وه. که له فراقین ده‌بوونه‌وه ئیدی
 ده‌ستیان به هیچ کاریکه‌وه نه‌ده‌دا. به‌شیکی زۆری زیندانییه‌کان، له
 به‌یانییه‌وه، خه‌ریکی کاری تاییه‌تی خۆیان ده‌بوون، که‌سیان گوئیان به
 بێگار و سوخه‌ی ئیداره‌ی زیندان نه‌ده‌دا، هه‌ندێ خه‌ریکی ئه‌وه
 ده‌بوون به هه‌ر فیلی بووه مه‌شرووباتی قاچاغ بێنه‌ ناو زیندان،
 هه‌ندێ عه‌ودالی مه‌شرووبی زیاتر ده‌بوون، هه‌ندێ داواي مؤله‌تی
 ده‌کرد دۆستانی خۆی له پیاو و له ژن بێنی، هه‌ندێ کاری بۆ خه‌لکی
 کرد بوو، کرێیه‌کی وهرنه‌گرت بوو و ده‌گه‌را و ورده قه‌ره‌کانی کۆ
 ده‌کرده‌وه. باکلۆشین و ئه‌و زیندانیانه‌ی که به‌شداریان له سازدانی
 ئاهه‌نگه شاتۆبییه‌که‌دا ده‌کرد، هه‌ولیان ده‌دا، قه‌ناعت به‌ هاو‌پێکانیان،

به وانهی که خزمه تکاری ئەفسەران بوون بێنن، که جلوبەرگی
بپیوستیان به ئەمانەت بۆ پەیدا بکەن.

له نێو زیندانیه کاندایە لکانیک هەبوون سەرگەردان و بێهۆده
دەهاتن و دەچوون، ئەمەیان تەنیا لەبەر ئەوە دەکرد که دەیانینی
خەلکانی دی زۆر سەرقال و شپۆزه دین و دەچن. کەس قەرزداریان
نەبوو تا به تەما بن قەرزەکانیان وەرگیرنەوه، کەچی وێرای ئەوەش
وایان دەنواند گوايه چاوه‌پانن شتیک وەرگیرن، به کورتی و کرمانجی
وا دەهاتە بەر چاو که سبەینی پووداوێکی نااسایی، گۆرانیک پوو
دەدات. ئیورئ سەربازە دێرینه‌کان (نوقستانانی جەنگ) که
زیندانیه‌کان رایان سپارد بوون له بازار خوارده‌مەنی وەکو گوشتی
گا و بێچۆه بەراز و قازیان بۆ بکرن، به خۆ و پاسپاردەکانیانەوه له
شار گەڕانەوه. زۆربه‌ی زیندانیه‌کان، تەنانەت ئەوانەیش که به
تەبیعەت پۆرد و پەزێل بوون و قەت تاقە کۆبکێکیان به بێهۆده و به
خۆپایی خەرج نەدەکرد و به درێژایی سالی پاره‌کانیان پاشەکه‌وت
دەکرد، باوه‌ریان وابوو که دەبێ لەم پۆژەدا دەست کراوه و دڵاوا
بن و جەژنیکێ شایسته به شه‌وی نوێیل بگێرن و له هیچ شتیکدا
بیدلی خۆیان نەکەن. چونکه سبەینی به لای زیندانیه‌کانەوه جەژنی
پاسته‌قینه‌ی خۆیان بوو، مافیان هەبوو، جەژنیکێ بوو فەرمی و
یاسایی، به درێژایی سالی تەنیا سێ پۆژی وەکو ئەم پۆژە هەبوو.

کێ دەیزانی له پۆژیکێ وەکو ئەم پۆژەدا چ یادگار و
بیره‌وه‌رییه‌ک، له دڵ و دەروونی ئەو قەره‌به‌خاندەدا، ئەو بێزراو و
دوورخراندەدا سەری هەڵدەدایەوه و هەڵدەچوو و سەرپێژ دەبوو؟
خەلکەکه هەر له مندالیه‌وه ئەوه‌یان له لا چه‌سپی بوو که پۆزانی
جەژنه‌ گەوره‌کان پۆزانی پیروژن و پیز و سام و تامی خۆیان هەیه،
بۆیه دەبوايه زیندانیه‌کان به‌وپه‌ڕی خه‌مگینی و نیگه‌رانی و په‌شینی

یادی ئەو پۆژانەیان بکردایەتەو، کە خەلکی نەدەچوونە کاروونیش و
 لە باوەشی مالبات و خیزانی خۆدا ئارامیان دەگرت، پشوویان دەدا.
 بۆیە زیندانییەکان خۆبەخۆ پیزی جەژنیان دەگرت و وایان ھەست
 دەکرد بەم پیزگرتن و جەژن کردنە، درێژە بە پەیوەندی خۆیان
 دەگەل جیھانی دەرەویدا دەدەن. تەنانەت ژمارەى سیامەستانیش لەو
 پۆژەدا کەمتر دەبوون، ئیدی زۆربەى ھەرە زۆرى زیندانییەکان بەبى
 ئەوێ ئیشیکى ئەو تۆیان ھەبى، خۆیان خەریک دەکرد و جۆرە
 جدیدیەتیکیان دەنواند. تەنانەت خەلکە سیپەندیەکەش خۆیان قورس
 دەگرت و ھەموو شتیک جددی دەھاتە بەر چاو، لە تۆ وایە پێکەنین و
 فشقیات قەدەغەبە. ئیدی کپى و مەندییەکی سەیر بالی بەسەر
 زیندانەکەدا کێشا بوو، کوپم دەویست ئەو ئارامى و مەندییە
 بشیوتی، بە ھەموو زیندانییەکان بە گژیا دەچوونەو، قۆلیان
 دەگرت و بە بۆلەبۆل و جێنێوان بۆ شویتەکەى خۆیان دەبردەو،
 زۆرى لى تۆرە دەبوون، وەکو ئەوێ پیزى دەرھەق بە جەژن کرد
 بیت. ئەو ھالەتیکى دەرروونی ئاشکرا و زەق و لە ھەمان کاتدا
 خەمناکە و لە ھەر زیندانییەکەدا بەدى دەکریت. بۆیە کە بە تەبیەت و
 خۆبەخۆ پیزی ئەم پۆژە مەزنەیان دەگرت، ھەستیان دەکرد بەم
 کارەیان درێژە بە پەیوەندی خۆیان دەگەل جیھانی دەرەویدا دەدەن و
 نابیزرین و بە بچووک و سووک تەمەشا ناکرین، فەرامۆش ناکرین،
 مادامیکى لە زینداندە وەکو خەلکانى ئازادى دەرەو، بەو بۆنەبەو
 جەژن دەگێرن. ھەموو زیندانییەکان ھەست بەمە دەکەن و ئەم
 ھەستیان لە لایە، من خۆم ئەمەم دەبینى و ھەستم پێدەکرد، تێى
 دەگەییشتم.

(ئاکیم ئاکیمیچ)ش کەرەستە و پێداویستیەکانى جەژنى ئامادەکرد
 بوو، ئاکیم ئاکیمیچ ھیچ بیرەو ھەریبەکی خۆشى لەگەل جەژنى نوێلدا

نه‌بوو، چونکه به هه‌تیوی و له مالاندا له دایک بوو بوو، به پازده
 سالی بوو بوو به عسکه‌ر. له ژيانیدا هه‌ستی به خوشی گه‌وره
 نه‌کرد بوو، چونکه ژيانیکی پوتینی به‌سه‌ر برد بوو، هه‌موو هوش و
 گوش‌ی لای شه‌و بوو بوو له دابونه‌ریتان لا نه‌دات و پابه‌ند و
 گوپرایه‌ل و ملکه‌چ بیت، بیروباوه‌پکی ثایینی به‌هیزیشی نه‌بوو. ئەم
 پابه‌ندی و پوتینکارییه هه‌موو هه‌ست و ئاره‌زوو و ئامانج و به‌هره
 مرو‌فانییه‌کانی به چاک و خراپه‌وه له لا سپری بووه‌وه، بۆیه به‌دوور
 له هه‌ر جوشوخروش و سۆز و گودازیک خۆی بۆ جه‌ژنی نوئیل
 (سه‌ری سال) ئاماده ده‌کرد و ئەم کاره هیچ بیروه‌وه‌رییه‌کی له لا
 نه‌ده‌وپوژانده. ته‌نیا وه‌کو عاده‌ت و بۆ شه‌وی هیچ گله‌یی و
 گازانده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نه‌یه‌ته سه‌ر ئەم پێوپه‌سمه‌ی جه‌ژنی
 جیبه‌جی ده‌کرد. ئیدی ئاکیم ئاکیم‌یج حه‌زی نه‌ده‌کرد زۆر به تانی
 شتاندا بچیت و له بنجوبناوانیان بکات. که ده‌هاته سه‌ر جیبه‌جیکردنی
 یاساوپرسایان و پێوپه‌سمان، ناوه‌پۆکی شته‌که‌ی به لاوه‌ گرینگ
 نه‌بوو، ته‌نیا وه‌کو شتیکی پوه‌له‌تی وه‌ری ده‌گرت و جیبه‌جی ده‌کرد،
 شه‌وی ئەمه‌رۆ جیبه‌جی ده‌کرد، ئەگه‌ر سه‌به‌ینی داوای لیکرا‌با
 پێچه‌وانه‌که‌ی جیبه‌جی بکات، به هه‌مان گوپرایه‌لی و به هه‌مان
 وردی و بی چه‌ندوچوون جیبه‌جی ده‌کرد. له هه‌موو ژيانیدا ته‌نیا
 یه‌کجار به دلی خۆی کرد بوو، ئەو جاره‌ش بووه مایه‌ی شه‌وی
 قورپی به‌سه‌ردا بکری و حوكمی شه‌به‌دی بدری و له بێگاره‌زیندان
 توند بکری. ئیدی شه‌وه‌ بۆی بوو به ده‌رس و عیبه‌رت. هه‌رچه‌نده
 شه‌وه‌نده زیره‌ک و ئاقل نه‌بوو که پۆژیک له پۆژان له تاوانه‌که‌ی
 خۆی بکات و بچیته بنجوبناوانی و په‌ی به هه‌ر و شه‌نجامه‌که‌ی به‌ریت
 و بزانی هه‌له‌که‌ی له چیدا بووه، به‌لام شه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی لا دروست بوو

بوو که سلامتې نه و له بیر نه کړدنه ووه دایه، چونکه کابرایه که نه قلی
 به هیچ شتیکدا ناشکیت و هیچ بریاریکی راستې پینادریت.
 ئیدی به چاولیکه ری خه لکه که خه ریکی نه نجامدانی رپوره سمي
 جه ژن بوو، ته نانت به پړزه ووه ده پروانیه نه و بینچوه به رازه ی که ناو
 سکه که ی پر کړد بوو له ساوار و به ده ستي خوی سووری
 کړدبو ووه (شاره زایی له ناشپه زیدا هه بوو). جا هم کوده له یه ی
 (بینچوه به رازی شیرخوړه) که بق خواردنی جه ژن ناماده ی ده کړد،
 له و به رازه ئاسایانه نه بوو، هر کاتي بته وئ، بتوانی به ئاسانی له
 بازاردا په یدای بکه یت و سووری بکه یتوه، هم کوده لانه به تاییه تی
 بق جه ژنی نوئیل داده نران و ده فروشران. یانی خواردنی کوده له له
 جه ژنی سهری سالدا باو بوو. ئیدی پیده چوو ئاکیم ئاکیمیچ هر له
 مندالییه ووه به ووه راهاتې له جه ژناني سهری سالدا کوده له له سهر
 سفره وخوان ببینی و ئیدی نه و قه ناعه ته ی لا دروست بوو بوو که
 جه ژن به بی کوده له ناییت، کوده له و جه ژن، جه ژن و کوده له به بی
 یه کتر نابن. من دلنیم نه گهر له جه ژنی سهری سالدا هم جوړه
 گوشته ی نه خواردبا، به دریژایی ته من هه ستي به عزایی ویژدان
 ده کړد، چونکه به خه یالی خوی سهرپیچی کړدووه و له دابونه ریتی
 باو لای داوه. ئاکیم ئاکیمیچ به دریژایی نه و ماو یه هر چاکه ت و
 پانتوله کړنوشوړله و پینه پیناوییه کانی له بهر ده کړد. پاشان بیستم که
 چوار مانگیک له ووه پیش جلی تازه ی وهرگرتبوو، به لام هر به و
 ده قه ووه له باوله که ی نابوو، ده ستي تیوه نه دا بوو و بق پوژی جه ژنی
 هه لگرتبوو. هه رواشی کړد، شهوی جه ژنه، باوله که ی ده کاته ووه،
 جله تازه کانی ده ردینئ، له سهر ته خسته خه وکه ی هه لیان ده خات،
 به وردی هم دیو و نه و دیویان ده کات، ده یانته کیتی. نه و جا بق
 تاقیکړدنه ووه له بهری کړد، ریک پر به بهری بوو، هیچ عیبی نه بوو.

دوگمه کانی ئیله که که ی هه موو جوان داده خران، یاخه که ی پهق وه کو مقه با ده وه ستا. دروونی چاکه ته که ی عه سکه رییا نه یه. بزه یه کی شادی که وته سه ر سیمای ئاکیم ئاکیمیچ، به که شوفشه وه به ده وری خۆیدا سوپرایه وه، له ئاوینه بچکۆله که ی خۆیدا، که ده می بوو چوار چینه یه کی زه ردی تیگرت بوو، ته مه شایه کی خۆی کرد. دوگمه یه کی ئیله که که ی له جینی خۆی نه بوو، ئاکیم ئاکیمیچ هه ستنی پیکرد، لیبیرا چاکای بکات، که لیبوو وه، جاریکی دی ئیله که که ی تاقیکرده وه، ئه مجاریان هیچ عه ییکی نه بوو. ههنگی دهسته جله که ی قه د کرده وه و ئاسووده بیر و دلپهحت له باوله که ی نایه وه، تا سبه ینی له بهری بکات. هه رچه نده سه ری تاشرا بوو، به لام که جوان دیقه تی دا، بینی زۆر ساف نییه، بۆیه به له ز چوو بۆ لای میجهر تا ده ستور بدات سه ری بۆ بتاشن. ئه که رچی ده یزانی سبه ینی نه که س ئه وی له بیره و نه که س ته مه شای سه روسیما و جلو به رگه که ی ده کات، که چی هه ر بۆ دلی خۆی و ئاسووده یی ویژدان هه موو ئه و کارانه ی ئه نجام دا بوو. نه ریتی جه ژن وای ده خواست. ئه م هه موو بایه خدانه به بچوو کترین دوگمه و بیبایه خترین قه یتان و سه رشان، خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئه وه بوو له ناخی دله وه ئه م کاره ی به ئه رکیکی بی چه ندوچوون ده زانی و هه موو پیاویکی به ریز له سه ریتی بۆ جه ژن ده ست به خۆیدا بیتنی و جا ئاکیم ئاکیمیچ به و هه ساوه ی که کۆنترین زیندانی قاوشه که بوو کرا بوو به ده مسپی قاوشه که، بۆیه داوای له یه کتیک له زیندانییه کان کرد هه ندی کا به زه مینه ی قاوشه که دا وه ربکه ن. ئه م کاره له هه موو قاوشه کاندایه کرا. نازانم بۆچی هه میشه له جه ژنی سه ری سالدایان به ژوور و قاوشه کاندایه کرد. ئاکیم ئاکیمیچ که به و جه ژره له کاری پۆژانه ی بووه وه، نوێژه کانی کرد و ههنگی له سه ر ته خته خه وه که ی پالکوت و وه کو مندال، هه یمن

و ئارام خەوت تا سەبەینى، بەيانی زوو لە خەو ڕاڤیئت. ھەموو زیندانییەکانى دیکەش چاویان لەو کرد. ھەموو زیندانییەکانى ئەو ئیوارەى دەستیان لە کارى ئاسایى خۆیان ھەلگرت و لە جاران زووتر چوونە جیگاھە و نووستن. خۆ یارى قوماڕ و ھەرەقە، کورم دەویست بویرى ناوی بیتی. ھەر ھەموو زیندانییەکان چاوەڕوانى سەبەى بەیانیان دەکرد. ئەنجام بەيانی ھات! بەر لە ھەلاتنى ھەتاو تەپلى ڕابوون لیتدا. دەرگاكانى زیندان کرانەو، مائورى چاوەدیرى و سەرژمیرى زیندانییەکان وە ژوورکەوت، سلاو و جەژنە پیرۆزەى لە زیندانییەکان کرد. زیندانییەکانیش وەلامیان دایەو و بە ئەدەب و ڕووخۆشى و لە ناخى دلەو پیرۆزباییان لیکرد. ئاکیم ئاکیمیچ و چەند زیندانییەكى دیکە کە قازوگودەلەیان ھەبوو، پاش ئەوێ بەپەلە پەل نوێژەکانیان کرد، خیرا بەرەو ئاشخانەکە چوون تا بزانی قوربانییەکانیان کولاو نەکولاو؟ گەییووتە چى؟ لە پەنجەرە چکولەکانەو، کە تا نیوھیان بەفر و زوقم بوو، لە قاوشەکانەو، لە نێو تاریکیکەو، بلیسەى ئەو ئاگرانە دەبینران کە لە ھەر شەش ئاگردانەکەى ھەردوو ئاشخانەکەو بەرز دەبوونەو. زیندانییەکان پالتۆکانیان بە شانیاندا دا بوو و خۆیان گۆڤى بوو، بە ناو ھەوشى زیندانەکە کەوتبوون و بەلەز بەرەو ئاشخانەکە دەچوون. ژمارەىەكى کەمیان توانیبوویان لەو بەینەدا خۆ بگەیننە مەیفروشەکان. ئەوانە بیسەبرتریان زیندانییانی زیندانەکە بوون. زیندانییەکان، ئەمڕۆکە، لە ڕۆژان سەلار و سەنگینتر بوون، نە شەڕ و قەرەقشەت دەبینى و نە گویت لە سخیف و جینۆان دەبوو. ھەموو کەسێک دەیزانى کە ئەمڕۆ ڕۆژیکى مەزن و شکودارە، جەژنیکى گەورەى. تەنانەت ھەندى لە زیندانییەکان بۆ جەژنە پیرۆزە لە ھاوڕێکانیان دەچوون بۆ بەش و قاوشەکانى دیکەى زیندانەکە. پێدەچوو لەو ڕۆژەدا جۆرە

دۆستایه تییه کیان له نیواندا دروست بوو بیت. پیتشت به شیوه یه کی
 لاسه رلایی، ئه و سه رنجه م لا چئ بوو بوو که زیندانیان نه
 په یوه ندی گشتی و نه په یوه ندی تاییه تییان له نیواندا دروست نابئ.
 زۆر به دهگه من په یوه ندی له نیوان زیندانییه ک و زیندانییه کی دیدا
 دروست ده بوو، وهکو ئه مه له ده ریی زینداند پوو ده دات. به
 شیوه یه کی گشتی له نیو یه کتردا و له گه ل یه کتردا خراپ بووین، جگه
 له هه ندی حاله تی زۆر دهگه من، به شیوه یه کی گشتی په یوه ندیمان
 خوش نه بوو. ئه وه پرسیایه کی گشتیه و زیندانیان لئی لا ناده ن.
 منیش له قاوشه که وه ده رکه وتم، تازه دنیا پروناک ده بووه وه
 ئه ستیزان زه رد هه لده گه پان و به ره و ئاوابوون ده چوون. تنکه
 ته میکی سارد له ئه رزه وه به رز ده بووه وه، دوو که ل، پتچاوپتچ،
 هه ورئاسا له دوو که لکیشی ئاگردانه کانه وه بق ئاسمان به رز ده بووه وه.
 چهند زیندانییه کم توش بوون، زۆر به میهره بانئ و دۆستانه
 پیروزیایی جه ژنیان لیکردم، منیش سوپاسم کردن و جه ژنه پیروزم
 لیکردن، خه لکانیکیان تیدابوو، که پیتشت هه رگیز زاریان له زارم
 نه گه پرا بوو. که گه ییمه به رده رگای موو به قه که، یه کینک له زیندانیانی
 قاوشی سوپایی که پالتق فره که ی به شلوشیواوی دا بوو به شانیدا
 و، له ناوه ندی حه وشه که وه به دی کرد بووم، به غار به ره و پروم
 هات و بانگی لیکردم: "ئه لکساندر پتروفیچ! ئه لکساندر پتروفیچ!" و
 به هه شتاو به ره و موو به قه که (ئاشخانه) هات. وه ستام و چاوه پوانم
 کرد. کوپیکی گنجی ده موچاو خری، نیگا میهره بان و چاوجوان بوو،
 زۆر که مدووو گۆشه گیر بوو، تا ئه و کاته تاقه قسه یه کی ده گه ل من
 نه کرد بوو، هیچ بایه خیکی پینه دا بووم و ته نانه ت ناویشیم نه ده زانی.
 به هانکه هانک به ره و لای من هات، له به رده ممدا ره ق پراوه ستا،

بزه‌یه‌کی گه‌وجانه که‌وته سەر لی‌توی و جو‌ره شادی و خو‌شیی‌ه‌ک
نی‌شته سەر سیمای. به نیم‌چه سەر‌سامیی‌ه‌ک لی‌م پرس‌ی:
- چیت ده‌وی؟

به هه‌مان زه‌رده‌خه‌نه‌وه له به‌رده‌مندا وه‌ستا بوو، پر به هه‌ردوو
چاو نی‌گای ده‌کردم و خو‌ل و حه‌په‌ساو هی‌چی نه‌ده‌گوت. ئە‌نجا مینگه
مینگی‌کی کرد و گوتی:
- چۆن؟ ئە‌م‌رق جه‌ژنه.

که زانی هی‌چی بێ نی‌یه بیلێ، به جیتی هیشتم و به هه‌شتاو خو‌ی
بو ناو مو‌وبه‌قه‌که کوتا. پتویسته ئە‌وه‌ش بلێم که تا ته‌واو بوونی
ماوه‌ی زیندانیی‌ه‌که‌م چ قسه‌یه‌کی ترمان نه‌که‌وته نی‌وان.

ئاپۆره‌ی زیندانییان، سه‌رقال و په‌شی‌واو ده‌وری ئاگر‌دانی
مو‌وبه‌قه‌که‌یان دا‌بوو. هه‌ر که‌سه و چاو‌دی‌تری به‌شه خو‌راکی خو‌ی
ده‌کرد. ئاشپه‌زه‌کان، خو‌اردنی ئاسایی زیندانیی‌ه‌کانیان ئاماده ده‌کرد،
چونکه ئە‌م‌رق‌ه فراقین له پۆ‌ژانی دی زووتر ده‌خورا. هیشتا که‌س
هی‌چی نه‌خوارد بوو، هه‌موو به ناشتا بوون، هه‌موو ئاو زا‌بووه
ده‌میان، به‌لام له ترسی گله‌یی و زه‌روره‌تی پابه‌ندی به دا‌بونه‌ریته‌وه
ناچار بوون سه‌بر بکه‌ن، چاو‌ه‌پ‌وان بکه‌ن. چاو‌ه‌پ‌وانی که‌شیشیان
ده‌کرد، چونکه به‌ر له هاتنی ئە‌و نه‌ده‌کرا پۆ‌ژوو بشکێ‌ترێ. هه‌ر که
پۆ‌ژه‌لات، عه‌ریف و سه‌رجۆ‌خه‌کان له‌و دی‌وی ده‌روازه‌ی
زیندانه‌که‌وه که‌وته‌ن بانگ‌کردنی ئاشپه‌زه‌کان که بچن بۆ لای ئە‌وان.
ئهم بانگ‌کردنه‌ نزی‌که‌ی دوو دانه سه‌عاتی به‌رده‌وامی خایاند. مه‌به‌ست
له‌و بانگ‌کردنه ئە‌وه بوو که ئاشپه‌زه‌کان بچن ئە‌و خێ‌روسه‌ده‌قه
زۆره‌ی که له هه‌ر چوار نکالی شاره‌وه بۆ زیندانیی‌ه‌کان ده‌هات،
وه‌ربگرن. ئە‌و خێ‌ر و دیاری‌پانه بریتی بوون له: نانی سه‌ی، کێ‌ک،
کولێچه و ئیشی هه‌ویر و شیرینی و خو‌اردن و خو‌راکی هه‌مه‌جۆ‌ر.

پیتموایه هیچ که بیاتنویهک، هیچ دوکاندار و فروشیاریک نه ده ما، له
 سهرانسهری شاردا به بۆنه ی جهژنه وه شتیک بۆ زیندانیانی
 "قهره به خت" نه نیریت. ئەم خیزوسه ده قانه شتی زۆر به نرخ و
 گرانبه هایان تیدابوو: نانیک زۆر له باشتترین ئارد، شتی ههرزانیشیان
 تیابوو وهک: کولیزه ی سپی دوو کۆبیک بایی، یان کولیزه چه وره ی
 بۆر. ئەوه دیاری هه ژار بوو بۆ هه ژار. دیاره ئەم خیز و دیاریانه به
 ههرزان و گرانیانه وه، به وپه پی منه تباری و سوپاسگوزارییه وه
 وهرده گیران و قه بول ده کران. ئەو ئاشپه زانه ی که دیاری و
 خیزاته کانییان وهرده گرت، به پیزه وه کلاره کانییان بۆ خیزخوا و
 خیزه ومه نده کان داده کهند و سوپاسیان ده کردن و جهژنه پیروزیان
 لیده کردن و هیوای شادی و به خته وهریان بۆ ده خواستن و ئەوجا
 خیزاته که یان بۆ مووبه قه کان ده گواسته وه. که نان و خۆراکیکی زۆر
 که له که ده بوو، ئەوجا ده مسپی گشت ژوور و قاوشه کان بانگ
 ده کران و ههر که سه و به شی ژوور و قاوشی خۆیان وهرده گرت.
 ئەم دابه شکردنه هیچ قهرقه شه و ده مه قاله یه کی لینه ده که و ته وه، چونکه
 به یه کسانێ و دادپهروه رانه ئەنجام ده درا. ئاکیم ئاکیمیچ، به هاوکاری
 زیندانییه کی دی، دهستی به دابه شکردنی به شه خیزاتی قاوشه که ی
 خۆمان کرد، به دهستی خۆی به سه ر یه که به یه کی زیندانییه کاند،
 دابه شی ده کرد. ئیدی هه موو زیندانییه کان رازی بوون، نه
 خوته یه که و نه بۆله یه که ده بیسترا، نه گله یی و نه گازانده یه که ده بینرا،
 نه به غیلی و نه چه سوودییه که ده نویترا، نه که سیک په نای وه بهر
 قاچوقوچ و حیزه دزی ده برد. که ئاکیم ئاکیمیچ له کاروباری
 مووبه ق و دابه شکردنی نان و خۆراک بووه وه، ههستی کرد وهختی
 ئەوه هاتووه دهستی به خۆیدا بیتی و خۆی بگۆریت، ئەدی مه عنای
 چی! جهژنه جهژن. به وپه پی بایه خه وه جله تازه کانی له بهر کرد،

هه موو دوگمهی ئیله که که ی داخست و که خۆی گۆری دهستی به نوێژ کرد، ئه مه موده تیکی زۆری خایاند. گه لێک له زیندانییه کان فهرزه ئایینییه کانیان ئه نجام دهدا، به لام زۆربه یان خه لکه به ته مه ن و پیره کان بوون، گه نجه کان زۆر گوێیان به عیبادت و نوێژ نه دهدا، ئه وه پره که ی که له خه و پاده بوون، نیشانه یه کی خاچیان ده کێشا. ته نانه ت ئه مه شیان هه ر له پوژانی جه ژندا ده کرد.

که ئاکیم ئاکیمیچ، له نوێژ و سرووته ئایینییه کان بووه وه، به وه پری هیمنی هات بۆ لای من تا جه ژنه پیرۆزه م لێکات. یه کسه ر خولک و ده عوه تی چام کرد، ئه ویش ده عوه تی گوشتی به رازی کردم. دوا ی توزیک پترۆف به هه شتاو هات تا پیرۆزبایی جه ژم لێکات. پێده چوو که میکی خوارد بێته وه، که میک له به رده ممدا وه ستا، نیگایه کی سه راپای کردم، هیه چی نه گوت و به له ز و به غاردان به ره و مووبه قه که پۆیی. زیندانیانی قاوشی سوپایی له و کاته دا خۆیان بۆ پیشوازی که شیش ئاماده ده کرد. ئه م قاوشه وه کو قاوشه کانی دی دروست نه کرا بوو. ته خته خه وه کان له بن دیواره کاندایه ریز کرا بوون نه ک له ناوه ندی هۆل و قاوشه که دا، بۆیه تا قه قاوش بوو که ناوه نده که ی قه ره بالغ نه ده بوو، به بۆچوونی من بۆیه وایان کرد بوو تا بتوانن جار جار و له کاتی پتوێستدا زیندانییه کان له وێ کۆبه نه وه. زیندانییه کان میژیکیان له ناوه ندی قاوشه که دا دانابوو، ئیکونه یه کیان له سه ری دانابوو، چرایه کی به دیاره وه ده سووتا. که شیش ئه نجام به خاچ و ئاوی مو فپکه وه هات. له به رده م ئیکونه که دا وه ستا و سرووتی عه شای په بان ی ئه نجام دا، ئه وجا ئاوی له زیندانییه کان دایه وه و یه ک له دووی یه ک ده هاتن و خاچه که یان ماچ ده کرد. که شیشه که، دوا ی ئه وه به گشت ژوور و قاوشه کانی دیکه دا که وته گه پان و ئا و پڕژینیان به ئاوی مو فپک (پیرۆز). ئه وجا سه ریکی مووبه قی دا و ستایشیکی

زۆرى زىندانەكەى كرد كه له سەرانسەرى شاردا بەناوبانگ بوو، زىندانىيەكان، بۆ نیشانەدانى سوپاسگوزارى خۆيان لىيران دوو نانى تازەى گەرمى بە ديارى بۆ بنىرن و يەككەى له سەربازە نوستانەكانى جەنگيان پاسپارد كه يەكسەر بۆى بگەيەننە مالهوه. زىندانىيەكان وهكو چۆن بەرپەز و نهوازشەوه پيشوازى خاچەكەيان كرد بوو بەو ئاوايەش بەرپەيان كرد. دواى تۆزىك مەيجەر و فەرمانرەواى زىندانەكە هاتن بۆ لامان. زىندانىيەكان فەرمانرەوايان (ئامر) زۆر خوش دەويست و پەزىيان دەگرت. بەو دوو قۆلى سەرى هەموو ژوور و قاوشەكانيان دا و پىرۆزبایى جەژنيان له زىندانىيەكان كرد. فەرمانرەوا خۆى بە مووبەقەكەدا كرد و كەمىكى له شلەى كەلەرمەكەش چەشت. بە پەكەوت ئەو پۆژە شلەكە زۆر بەلەزەت بوو: هەر زىندانىيەك نيو پەتل گۆشتى پەندەبرا، ئەمە جگە لەوهى كە جريشيكى چەورىش ئامادە كرا بوو. مەيجەر، فەرمانرەواى تا بەر دەرگا بەرپەى كرد و فەرمانى دا كه زىندانىيەكان فراڤين بخۆن. زىندانىيەكان خۆيان له مەيجەر دەشاردەوه، حەزىيان له چارەى نەدەكرد، حەزىيان نەدەكرد بگەونە بەر چاوه رەقەكانى كه له پشت عەينەكەكەيهوه، بە چاوى چاودىزى و جاسوسى تەمەشاي دەكردن و بە راست و بە چەپدا چاوى دەگىرا وەك ئەوهى بۆ ئاژاوهيەك بگەرپ تا دای مەريئەتەوه يان بۆ تاوانبارىك بگەرپ تا سزای بدات و تەمى بكات.

زىندانىيەكان كەوتنە نان خواردن. بىچۆه بەرازەكەى ئاكيم ئاكيمىچ زۆر جوان سوور بوو بووهوه. تا مەيجەر لىرە بوو، سەرانسەرى زىندانەكە كپوكپ بوو، نە ورتەيەك نە سەرپەيەك له كەسەوه نەدەهات. بەلام هەر كە مەيجەر پۆيى، دواى پەنج دەققەيەك هەر سەرخۆش بوو بە سەرخۆشى دەگوت بەو لاوه، نازانم ئەم هەموو

سەرخۇشە لە كۆيۈە پەيدا بوون. سەيرى ھەر كەسنىكت دەكرد لە
 سەرخۇشىدا دەموچاوى سوور ھەلگەپابووا! نەخىر زۆرى پىتەچوو
 دەنگى (بالالاىكا)ش بەرز بوو ھە. كابراى پۇلاندى كورته بالا بە خۇى
 و كەمانچە كەيەو دەوى زىندانىيەكى دەولە مەند كەوتىبوو، كە بۇ
 ھەموو پۇژەكە بە كرىي گرتىبوو و ئاوازی شادى بۇ لىدەدا. ژاوەژاۋ
 و ھەراۋزەنا بەرز بوو ھە. بەلام باش بوو فراڧىنەكە بەسەلامەتى و
 بەيىۋەيى تەواو بوو. ھەموو مېر بوون. زىندانىيە بە تەمەن و
 ماقولەكان، دەچنە سەر جىكاكانيان تا پال بكون و چاۋىك گەرم
 بكون و سەرەخەۋى بىشكىنن، (ئاكىم ئاكىمىچ)ش كە لەو دەچوو پىنى
 وا بى پياۋ دەبىن پاش نىو پۇى پۇژانى جەژن سەرەخەۋىك بىشكىنن
 چاۋى لەوان كىرد. كابرا دىندارەكەى (ستارودوب)ش دەوى ئەۋەى
 كەمىك پال كەوت و چاۋىكى گەرم كىرد، ھەستا و چوو بۇ لای
 سۇپاكە، كىتبەكەى خۇى كىردەو ھە بە درىژاۋى پۇژەكە و بىرىك لە
 شەۋەكەش، لە يەككىنە، لە پەستىدا و بى بىرپانە ھەر خەرىكى
 خۇيىندەنە بوو. دەيگوت ئەم دىمەنە (خەيابەرە)يەى زۆر پىناخۇش و
 لەبەر گرانە، ھەموو چەركەسىيەكان پىكەو ھە لەبەر دەرگاكا
 دانىشتىبوون و بە كونجكاۋىي و بە جۆرە بىزارىيەك دەيانپروانىيە ئەو
 پياۋە مەستانە. تۈۋشى نورا بووم، بە نارەزاىيە ھە سەرى بادەدا و
 دەيگوت: "ئامان، ئامان، ئامان، خوا غەزەبمان لىدەگرئ!" ئەشعيا فومىچ
 لە سوۋچىكە ھە مۇمىكى پىكرد و بە كەشۋقىشكى دەستكردەو كەۋتە
 كار كىردن تا ئەۋە نىشان بدات كە ئەمىرۇ جەژنى ئەۋ نىيە. پىپرى
 قومار لىرەۋەلەۋى دامەزرا. زىندانىيەكان لە سەربازە نوستانەكانى
 جەنگ نەدەترسان، بەلام لەگەل ئەۋەشدا خەفەريان لەبەر دەرگاكان
 دانا، تا نەبادا عىرىف خەفەر لە پىرىكدا بدات بەسەرياندا، ھەرچەندە
 ئەگەر بىشەتابايە بە سەردا و بە قومارەۋە دىتبانى خۇى لە گىلى دەدا

و چاوپۇشى لىتەكەردن. ەرىفخەفەر، بە درىژايى پۇژەكە تەنیا دوو سىجى چار سەرى دا، ەەر كە لە دوورەو ەدرەكەوت خىرا سەرخۇشەكان لە پەناو پەسىراندا خۇيان دەشاردەو ە كۇپى قومار و ەەرەقەكانىش لە چاوتروكانىكدا دەپىچرايەو. بە مەزەندەى من ەرىفخەفەر و زابتخەفەرەكان بە ئانقەست چاوپۇشيان دەكرد و لە ئاستى سووكە سەرىپىچاندا خۇيان لە گىلى دەدا. بۇ نمونە مەستى لە پۇژىكى وا دا تاوان و سەرىپىچىيەكى گەرە نىيە. بەرەبەرە شادى بالى بەسەر ەموو زىندانىيەكاندا كىشا. قەرەشە و دەمەقالى دەستى پىكرد. بەلام زۆربەيان ەيشتا بەئاگا و ئارام بوون. ئەلەهى بىنىنى سەرخۇشان خۇى لە خۇيدا مايەى پىكەنىنە. سەرخۇشەكان زۇريان دەخواردەو، ئىدى بە جارى خۇيان بەردا بوو. پۇژ پۇژى گازىن بوو، بە خۇشى و شادىيەو بە بەر تەختە خەوەكەيدا دەهات و دەچوو، مەشرووباتەكەى لە ژىر تەختە خەوەكەيدا شارەبوو. پىشتەر مەشرووباتەكەى لە دەرىنى قاوشەكەدا و لە جىيەكى نەپتى، لە ژىر بەفردا شارەبوو. ئىدى كە دەيىنى مەشتەرى وەكو دال تىنى دەوپوكىن، لە كەيفان لە پىستى خۇى نەدەهپورى. خۇى ەپچى نەخوارد بوو، چونكە بەنياز بوو لە دوا پۇژى جەژندا و دواى ئەو ەى ەموو زىندانىيەكانى جۇر دەدا و گىرفانى بەتال دەكردن، ەنگى بە ئارەزووى دلى خۇى بخواتەو. بەرەبەرە لىرە و لەوچ لە نىو قاوشەكەدا دەنگى ساز و گۇرانى بەرز بوو، چونكە قامبىژەكان زۇريان خواردبوو، گۇرانىيەكانىيان زياتر لە شىوون و گريان دەچوون. زىندانىيەكان پۇلپۇل دەگەرەن و بەدەم بالالاىكا ژەنىنەو گۇرانى دلخوازى خۇيان دەچرى، بەسى موبالاتى و خەمساردى پالتوكانىيان بە شانا دا بوو و خەموپەژارە بە سىمايانەو دياربوو. لە (بەشى تاييەتى)دا كۇرسىكى ەشت نۇ نەفەريان دروست

کرد بوو، ئەمانە بە دەم گیتار و بالالایکاوه و بە دەنگی بەرز و خوش
گۆرانی میلی، بە راستی ناوازیان دەچری، که من ئیستا تەنیا یەکیک
لەو گۆرانیانەم لە بیرە که بە راستی خوشیان دەگوت:
منی کیژولە

دوینی لە مەزرا بووم،
لە زینداندا، شێوەیەکی تازە ی ئەو گۆرانییەم گوێ لێبوو که پیشتر
نەمبیسبوو و چەند دێژیکی لە کوتاییدا بۆ زیاد کرابوو:
لە ماله که مەدا هەموو شتێکم پێکخست
که وچک و مراکه کانم شت
شۆریام تێکرد
دەرگام پاک کردەوه
خواردنم کولاند.

زیندانییەکان زیاتر ئەو گۆرانیانەیان دەگوت که (گۆرانی
زیندانیان)یان پێدەگوترا. که سەر بەندی یەکیکیان بەمجۆرە بوو:
"پۆژی لە پۆژان، ئەمە گۆرانییەکی کۆمیدییه، چیرۆکی مرقۆنیک
دەگێڕیتەوه که جاران وەکو پاشا ژیاوه، خەریکی عەیشوئۆش بووه و
بێدلی خۆی نەکردووه، پاشان دەستگیرکراوه و پەوانەی بێکارە زیندان
کراوه. جاران باشترین خواردنی خواردووه، نایابترین شەراب و
ئارەقی خواردووه تەوه و کهچی ئیستا هاوار دەکات:
ئەمرۆ شۆریایەک دەخۆم،
ورگ پەر دەکات و...

ئەمەش گۆرانییەکی زۆر بەناوبانگی دیکە یە که زیندانییەکان
دەیانگوت:

جاران گەنجیک بووم خوشگوزەران
دەولە مەند، ئەهلی که یف و خوشی

ھەر بە مندالى، بە فيرۆمدا سەرۋەت
 و سامانم
 ئىستاش دىلوئەسىر وام لە زىندان.
 ھەلبەتە ئەم گۆرانىيانە، ھى خەمناکیانىش تىنڭابوو، بۆ نموونە ئەم
 گۆرانىيە كە پىتموایە زىندانىيەكى قەرەبەخت دایناوہ:
 پۆژھەلات، تەپل كەوتە لىدان
 دەبى ھەستىن، چار ناچار.
 لە دەرگا دەدرئ
 پاسەوان دیتە ژوورئ
 بانگمان دەكات، ھەستاین
 كەس نامانىيىنئ لە پشت دیواران
 كەس نابىنئ ژيانمان
 خودایە ھاوار، ئەوہى زىندانىيە
 زىندووہ لە ناو قەبران.
 فریارەس ھەر خوايە
 دەنا لىزە دەفەوتاین
 گۆرانىيەكى دىكەش ھەيە كە دلدەگوشىت، گۆرانىيەكە وەكو ئاواز
 زۆر خۆشە، بەلام وەكو ناوہرۆك و وشە بىتسەرۋەرە، پەرە لە ھەلەى
 زمان، من چەند بەيتىكىم لە يادە:
 جارىكى دى چاوم بە ولاتى خۆم ناكەوئ
 ھەرگىز نابىنم زىندوزادگەم
 بىتسووچ و تاوان
 كەوتە سووچى زىندان
 ئىدى بەخت و ناوچەوان
 وای ھانى، لە دەرد و

رهنجا بهر مه سهر هه موو ژيان.
 بایه قوش ده خویتی له سهر بانم
 دهنگی پر دهکات جهنگل و
 دارستان،
 ئای له دلهی خه مناکم
 جاریکی دی نابینم
 مال و خاکم.

زیندانییه کان زۆرجار ئەم گۆرانییه یان دهگوتوه، بهلام به کۆمهله
 نه یاندهگوتوه، بهلکو به تنیا دهیانگوت. بۆ نموونه هه ندی جار ده مه
 و ئیواره، زیندانییه کی داماو که له کار ده بووه وه، له قاوشه که ده هاته
 ده ری، له سهر قالد رمه کانی بهر ده رگا داده نیشت، چه ناگهی ده خسته
 سهر دهستی و له فکران پاده چوو و له ناکاو هه لی ده کرده گۆرانی و
 هینده به سۆزه وه ده یگوت که هاو پیکانی وایان هه ست ده کرد، شتی که
 له ناخیاندا هه رهس دیتی. هه ندی خه لگی ده نگه شو له نیو
 زیندانییه کانداهه بوون.

دنیا تاریک بوو. پهستی و بیزاری و خه م و کولو کوفان، له
 میانه ی مهستی وه سهری هه لدایه وه. ئەو زیندانییه ی که سه عاتی له مه
 پیش له گه رمه ی پیکه نیندا بوو، له بهر پیکه نین خۆی به پتوه نه ده گرت،
 ئیستا سووچیکی گرتوه و مهستی مهسته و به کول و به دل ده گری
 و کولی گریانی نانیشتیه وه. چه ند زیندانییه کی دیکه وا ده ست ده دهنه
 یه خه ی یه کتری، هه ندیکی دی په نگه زه رد و بیتاقت، به لاره لار به نیو
 قاوشه کان ده که ون و له قه رقه شه و شه په جنیوان ده که پین. به لام
 ئەوانه ی به خه مه وه گرتوویانه، ده چن بۆ لای هاو پیکانیان تا به
 گریان باری خه می خۆیان سووک بکن. هه موو به ته مابوون ئەو
 پۆزه پیرۆزه، پۆزی جه ژن که سالی که بوو به تاسه وه چاوه پوانیان

دهکرد به خۆشی و شادمانی تهواو بڼ، که چی به پېچه وانهوه بڼ
 هه موو زیندانییه کان پوژیکي یه جگار خه مناک و ناخۆش بوو، له وه
 دهچوو هه موویان له دلی خۆدا به ته مای شتیکی خۆش بووین به لام
 نه و خه یالپالاییه شیان که پرووی هه لهینا. نه و چاوه په شه شیان کال
 بووه وه. پتروڤ نه و پوژه دوو جار سه ری دام، سه رخۆش نه بوو،
 چونکه زور که می خوارد بووه وه، له وه دهچوو نه ویش به ته مای
 پرووادیکی خۆش بوو بڼ، تا دواسات هه ر به ئومید بوو شتیکی
 نااسایی، بویه ریکی نااسایی پروو بدات. نه مه ی به ده می نه درکانه،
 به لام پیاو له چاوه کانیدا به دی ده کرد. ویلوسه رگه ردان له م قاوشه وه
 بڼ نه و قاوش ده پووی، به لام هیه شتیکی پرووی نه دا، جگه له مه سته
 که هه موانی گرت وه، جگه له شه په جویته سه رخۆشه کان، هیه شتیکی
 تر پرووی نه دا. (سیروتکین) ش کراسیکی سووری تازه تازه یی له بهر
 کرد بوو، به قاوشه کانه ده گه را، له جاران قوزتر و جوانتر ده هاته
 بهر چاو، له را ده به ده ر پاکخواین بوو. نه ویش چاوه پروانی پروو دانی
 شتیکی ده کرد، به و په پی ئارامی و ساده یی و ساکاری چاوه پروانی
 ده کرد. به لام به ره به ره جه وه که شتوا، له تام ده رچوو، پیاو قیزی
 ده هاته وه. هه رچهنده هه ندی دیمه نی پیکه نینا ویش له ئارادا بوو، به لام
 نه بوونه مایه ی دلخۆشی من، چونکه بڼ هیه هۆیه کی دیار، زور
 په ست و غه مگین بووم. هه ستم به به زه ییه کی قبول ده ره ق به
 هه موو نه و پیاوانه ده کرد، وام هه ست ده کرد له ناویاندا ده خنکیم.
 نه وه تا دوو زیندانی له سه ر ئاره ق شه پیانه، نه میان ده لی ده بڼ نه و
 ئاره قی بداتی و نه ویان ده لی ده بڼ نه م ئاره قی بداتی. ماوه یه کی زوره
 شه پیانه. چی وای نه ماوه بکه ونه شه په مست. یه کیکیان ددان زه قیکی
 ددان ناشیرینی زمانفس بوو، قسه ی باش بڼ نه ده هات، ده یویست
 قه ناعه ت به هاوپیکه ی بکات که پار وهختی پالتوکه ی پی فروشتوه،

غەدرى لىكردووه و بەشىك لە پارەكەى نەداوەتى و بۆ خۆى
 خواردوویەتى، ئەمە جگە لە هەندى پەفتارى ناشیرینی دیکە کە بۆم
 دەرنەکەوت چى بوون، کابرای گلەیکەر، گەنجیکى بالابەرزى بە
 شانوباهۆ بوو، گەوج و کەودەن نەبوو، بەلام کە مەست دەبوو، زوو
 دەبوو بە دۆستى خەلکى و گرىنى دلى خۆى بۆ دەکردنەوه و
 خەموپەژارەى خۆى بۆ هەلدەپشتن. ئیستا کە ئەم شەپەى دامەزراند
 بوو گلەى لە خەنیمەکەى دەکرد و لە عەلەى دەدا و عەیبوعارى
 دەخستە روو و شەپى پێدەفرۆشت، بەو نیازە ئەمەى دەکرد،
 یەكسەر دواى گلەىیەکە ئاشتى بکاتەوه. زیندانى دووهم کابرایەکی
 کورتهبالای تۆکمەى دەموچاو خپ بوو، زۆر وریا و زرىنگ دەهاتە
 بەر چاو، لەوه دەچوو لە هاوپیکی زیاترى خواردبیتەوه، بەلام
 مەشرووبەکە زۆر کارى تێنەکرد بوو. ئەم پیاوه، پیاویکی بەورە بوو،
 لەناو زیندانىیەکاندا بە دەولەمەند ناسرا بوو. وا دیار بوو قازانجى
 لەویدا بوو کە هاوپیکی نەهاپوژینى، قۆلى گرت و بۆ لای
 مەیفروشهکەى برد. هاوپیکی بەدەم پێوه و بە دەنگى بەرز
 دەیگوت و دەیگوتەوه کە قەرزی لە لایەتى، پارەى لە سەریتى، ئەگەر
 زەرپەیک ئابروى هەبیت، ئەگەر زەرپەیک غیرەتى هەبى، دەبى
 دەعوەتى ئارەقى بکات، ئارەقى بۆ بکرىت.

مەیفروشهکە پەرداخى ئارەقى بۆ پەر دەکات، پىزى کپیارەکە
 دەگریت، بەلام بە چاویکی سووک تەماشای هاوپیکی دەکات، چونکە
 لەسەر حیسابى خەلکى تر دەخواتەوه، بە ئیف دەخواتەوه. هاوپی
 چەنەبازەکە گوتى:

- سىتپکا پیت ناخۆش نەبى، تۆ دەبى پارەکە بدەى، چونکە
 قەرزارمى، پارەم لەلاتە.

سىتپکا وەلامى هاوپیکی دایەوه:

- باشه باش! پتویست ناکا دەمی خۆم لەگەڵ تۆدا هیاک بکەم!
پیاوی یەکەم، پەرداخە ئارەقەکەى لە مەیفروشەکە وەرگرت و
گوتى:

- نەخێر سەتپکا! تۆ درۆ دەکەى، تۆ قەرزارمى. دیارە تۆ ویژدانى
نییه، زەرەپەیک ئینسافت نییه. تەنانەت چاوەکانیشت هى خۆت نین، بە
قەرز لە یەکیکت وەرگرتوون. تۆ پیاویکی خۆیریت سەتپکا! بوو لەیت،
بەرەللایت!

مەیفروشەکە هاواری بەسەردا دەکات:

- گەیی چیتە؟ تەمەشا، ئارەقەکەت پشت... دەى بیخۆرەوه، خەلکى
بە پیاوێتى خۆیان بۆیان کړیوى دەتۆش وەکو پیاو بیخۆرەوه و
قسەمەکە! خو تا بەیانی لێرە چاوەروانت ناکەم.

- باشه، دەى خۆمەوه، خەمت نەبێ، بەلام بۆچی بەم جەژنە هاوارم
بەسەردا دەکەى؟ جەژنى سەرى سالت پێرۆز بێ سستیان دوروفیچ.
ئەوجا زۆر بەپێز و نەزاکەتەوه پووی کردە سەتپکا، لە کاتێکدا
پەرداخەکەى بە دەستەوه بوو، ئیکلامیکى بۆ کرد، هەرچەندە هەمووی
دەققەیک لەوه پیش پێی گوتبوو خۆیرى، گوتى:

- تکام لە خودایە کە هەمیشە ساغ و سەلامەتت بکات، تەمەندریژ
بیت، سەد سالى دیکە بژی!

ئەوجا ئارەقەکەى خواردەوه، هەناسەیکى ئۆخەى هەلکێشا و بە
دەست دەمى سړى. دواى تۆزێک، بە نەزاکەتەوه پووی کردە
خەلکەکە و بە دەم و زمانیکى شیرین، بێ ئەوەى پووی دەمى لە
کەسیکی تاییەتى بێ گوتى:

- هێى دنیا، سەر زەمانى زۆر لە ئیستا زیاترم دەخواردەوه، پوژ
پوژى من بوو، بەلام پیری و هەزار عەیب، زەمانى من بەسەر چوو!
سستیان دوروفیچ زۆر سوپاس بۆ تۆ!

- ببوره، شایانی نییه.

ئەوجا پوووی کردەوه سستپکا و گوتی:

- سستپکا سوپاس بۆ تۆش، بەلام چاک بزانه که بە لای منەوه
خوێریت، بەرەللایت، ئەمە جگە لە...

سستپکا، بە خۆی نەوہستا، تۆرە بوو و گوتی:

- دەی بەدمەستی خوێری گۆی بگرە، بزانه چیت پێدەلیم دنیا زۆر
گەورەیه، وەرە پێک دەیکەین بە دووبەشەوه، من بەشیکێ دەبەم و
تۆش بەشەکەێ تری و ئیدی بڕۆ و بەرۆکم بەردە و نەدەتناسم و
نەبمناسە.

- یانی بە تەمانیت قەرزەکەم بەدەیتەوه؟

- قەرزی چی، هەێ بەدمەستی مالوێران؟

- که لەو دنیا بە مەمنوونی دینی بۆ لام و دەلێی هانی قەرزەکەت
وەرەبگرەوه، لیتێی وەرناگرەوه ها. ئەو پارەیهەم بە ئارەقی
ناوچەوان و رەنجی شان پەیدا کردووه. لەو دنیا پەشیمان دەبیتەوه،
ئەو پێنج کوبیکەێ من دەبێ بە ئاگر و بەردەبیتە گیانت، بزانه چۆن
لەسەر ئەو پێنج کوبیکە لە ئاگری دۆزەخدا دەتبرژینن.

- کۆرە دەبڕۆ، عەمرت نەمیتێ!

- بۆ تێوہم دەژەنی؟ خۆ ئەسپ نیم!

- دەی بڕۆ!

خوێری هیچ و پووج!

- زیندانێی چەپەل!

دەمپێژی جێنۆ بە گۆپتر لەوسای که کابرا ئارەقەکەێ بۆ
هاوێکەێ نەکړی بوو، دای کرد.

ئەوہش دوو هاوێنی ترن، که لەسەر دوو تەختەخەوی تەنیشت
یەکەوہ دانیشتون، یەکیکیان کابرایەکی بالابەرزی تۆکمەێ

تیکسمپراوی سوورهی قهساوئاسا بوو، زۆر خه‌مبار بوو. له زگ بوو بگری. دووه‌میان کابرایه‌کی پێوه‌له‌ی خۆپه‌سه‌ندی، لووت‌زل بوو ده‌گوت په‌سیوی به‌رده‌وامییه‌تی. چاوه‌کانی بچووک له چاوی به‌راز ده‌چوون، هه‌میشه‌ نیگای ب‌ری بووه‌ عاردی. پیاویکی هه‌ستیار و به نه‌زاکه‌ت بوو، کاتی خۆی کاتب قه‌له‌می دادگا بوو بوو، به‌ جو‌ره‌ لووت‌به‌رزیه‌که‌وه‌ مامه‌له‌ی ده‌گه‌ل هاو‌پێکه‌یدا ده‌کرد، هاو‌پێکه‌ی ئه‌مه‌ی له‌به‌ر گران بوو. ئه‌م جووته‌ به‌ درێژایی ئه‌و پ‌ۆژه به‌ دوو ق‌ۆلی و پێکه‌وه‌ ئاره‌قیان خوارد بووه‌وه‌.

کابرا قه‌له‌وه‌که‌، ده‌ستی چه‌پی ده‌خاته سه‌ر سه‌ری هاو‌پێکه‌ی، به‌توندی پای ده‌وه‌شینه‌ و هاوار ده‌کات:

- بیته‌ده‌بی له‌ پروم کرد!

مه‌به‌ستی له‌ (بیته‌ده‌بی له‌ پروم کرد!) یانی لێی داوه‌. ئه‌م زیندانییه‌ جاران عه‌سکه‌ر بوو، له‌ ناخی خ‌ۆیدا به‌غیلی به‌ دراوسێکه‌ی ده‌ب‌رد. هه‌ردووکیان له‌ قه‌سه‌کردندا مدارای یه‌کیان ده‌کرد.

کاتب قه‌له‌مه‌که‌. چاوی ب‌ری بووه‌ ئه‌رزه‌که‌ و بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای دراوسێکه‌ی ب‌کات، به‌ نه‌زاکه‌ته‌وه‌ و به‌ شێوه‌یه‌کی بنج‌ب‌ر گوتی:

- ت‌و نا‌ه‌قی، ت‌و هه‌له‌یت.

کابرای دووه‌م، زیاتر سه‌ری د‌ۆسته‌ ئازیزه‌که‌ی ته‌کان ده‌دات و ده‌لێت:

- لێی دام! گویت لێ نییه‌؟ ئاخ‌ر من له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیا ت‌و شک ده‌به‌م، تێده‌گه‌ی؟ ب‌ۆیه‌ ئه‌م قه‌سیه‌ت لا ده‌که‌م و پێت ده‌لێم لێی دام.

یار‌وی کاتب قه‌له‌م به‌ ده‌نگیک‌ی نزم و به‌زاکه‌ته‌وه‌ گوتی:

- براده‌ری ئازیز ئه‌م بیان‌وه‌ پ‌و‌و‌چانه‌ی ت‌و دات نادات، مه‌گه‌ر شه‌رمه‌زاری زیاتری لێ بدوریته‌وه‌. له‌ سه‌ری پ‌ۆیی:

- براده‌ری ئازیز ده‌بی ددان به‌وه‌دا بنی‌ی که ئهم پرووداوه زاده‌ی مه‌ینۆشی و به‌دمه‌ستییه، ئهم هه‌موو مه‌ینۆشی و مه‌یگوسارییه‌ش زاده‌ی لاوازی و خۆ نه‌گری خۆته.

هاوړی قه‌له‌وه‌که له‌تریکی دا، که‌میک چووه دواوه، چاوه خوماره‌کانی بېیه کاتب قه‌له‌مه‌که و گوړی به‌سته‌وه و له‌په‌ر تا هینز له بازویدا بوو مسته‌کۆله‌یه‌کی خێوانده پروومه‌ته لاوازه‌که‌ی. به‌و شیوه‌یه دۆستایه‌تی ئهو پۆژه‌یان کۆتایی هات. دۆسته ئازیزه‌که‌ی به ته‌پاوتل که‌وته ژیر ته‌خته خه‌وه‌که.

یه‌کێک له‌ ناسیاوه‌کانی من خۆی به‌ قاوشه‌که‌دا کرد، ئهمه زیندانیه‌کی به‌شی تاییه‌ت بوو، پیاویکی دلپاک و پروخۆش بوو. که‌وج نه‌بوو، زۆر خاکی و ساده‌ بوو، سوعه‌تچی و خه‌نه‌کچی بوو، هه‌ر بۆ سوعه‌ت و رابواردن، نه‌ک به‌ به‌دنیازی، به‌ زیندانیه‌کانی راده‌بوارد. ئهمه هه‌مان ئهو پیاوه‌یه که له‌ یه‌که‌م پۆژی زیندانیه‌که‌مدا هاتبوو له‌ جوتیاریکی ده‌وله‌مهن‌دی ده‌پرسی و ده‌یگوت گوايه مرو‌فیکي نه‌فسه‌رز، ئه‌وه‌بوو من خولقی چام کرد و هات چای له‌ که‌لم خواردوه. ئهمه پیاویکی چل سالانی لیو ئه‌ستوور بوو، لووته زله‌که‌ی هه‌ر زیپکه‌ بوو. ئامێریکی بالالایکای به‌ ده‌سته‌وه بوو و جارجاری به‌ خه‌مساردیه‌که‌وه قامکی به‌ ژیه‌کانیدا دینا، زیندانیه‌کی کورته‌بالای سه‌رزل وه‌کو سیته‌ر به‌ دوايه‌وه بوو، من ئهم پیاوه کورته‌بالایه‌م. نه‌ده‌ناسی، هه‌یج که‌سیکیش له‌ویدا گوئی نه‌ده‌دایه. ئهم پیاوه کورته‌بالایه‌ که‌سیکی سه‌یر بوو، زۆر سرک و سل و به‌ گومان بوو، کابرایه‌کی نه‌دوو بوو، قوپوقه‌پ زاری داخست بوو، زۆر جددی بوو و سوعه‌ت و گالته‌ی نه‌ده‌کرد. ئهمه له‌ کارگه‌ی جلدوورین کاری ده‌کرد، خۆی له‌ خه‌لکی دوور ده‌گرت و تیکه‌لاوی که‌س نه‌ده‌بوو. ئه‌مه‌پۆکه خواردبوویه‌وه و سه‌رخۆش بوو بوو و خۆی به

(فارلاموف)ی ھاوړپیمانېوه هه لواسی بوو، وهکو سیتیهر شوینی
 . کهوتبوو، بۇ هر کوئیتهک دهرونی شوینی دهکوت. مهستی مهستی
 بوو، ھاوړوڅا بوو، هردوو دهستی بادهدان، شیتاسا بۆکسی بهم لا
 و بهو لادا دهووشاندا، دیواری قاوشهکه و تهختهخهوی زیندانییهکانی
 بهر مستان ددها، گریان له ئهوکى گيرا بوو. فارلاموف به هيچ جورئ
 خوی لى به خاوهن نهدهکرد، دهتگوت هر لهگهل ئهويشدا نییه. سهیر
 ئهوه بوو ئهم پیاوانه له هيچ شتيکدا وهکو يهک نهبوون، خالی
 ھاوبهشیان له بهیندا نهبوو، نه کاروپیشهیان لیکدییوه نزیک بوو، نه
 تهبیعتیان دهچوهوه سهر يهک. سهر به دوو بهشی جياواز، له دوو
 قاوشی جيا بوون. ئهم زیندانییه کورتهبالايه ناوی: بولکين بوو.
 فالاموف که منی بينی لهسهر جيگاکی خۆم و له نزیکى سۆپاکهوه
 دانیشتوم بزهيهکی به پرومدا دا. ههلوستهيهکی کرد، کهمیک له
 فکران راچوو، ئهوجا بهدهم لارهلار و لهتردانهوه بهرهو پروم هات،
 دهويست سهار و سهنگين بنوینئ، که بينی ناتوانیت، له جینی خوی
 وهستا، به قامکان کهوته لیدانى ژبی ئامیزهکى و بهدهم
 ههلهپرکتيهکی سووکهوه کهوته چرینی ئهم مهقامه:

دهموچاوی یارهکههه سپییه

دهموچاوی یارهکههه خره

دهخوینی وهکو بولبولان

چهند جوانه به کراسی ئاوریشمی

ئالووالاوه.

ئهم گۆرانییه کاریکی زۆری له بولکين کرد، هردوو دهستی
 ههلهبرين و به ههموو هیزی خۆیهوه پرو له ههموومان ھاواری کرد:
 - براینق درق دهکا، باوهپی پیمهکن، راستی له مهزیدا نییه، هر
 چیهکه دهلیت درۆیه!

فارلاموف که هستی مهست بو، ته‌واو له من نزیک بوو بووه‌وه،
ده‌ترسام دهست له ملم بکات و ماچم بکات گوتی:

- "پیر" نالکساندهر پتروفیچ ریژ و حورمه‌تم قبول بفرموی. زاراوه‌ی "پیر" زاراوه‌یه‌ک بوو هه‌موو خه‌لکی سیبیریا به‌کاریان دیتا، ته‌نانه‌ت بق دواندنې خه‌لکی بیست سالیس به‌کار ده‌برا، زاراوه‌ی "پیر" بق ریژ و حورمه‌ت ته‌نانه‌ت پرووینی و مجامه‌له‌ش به‌کار ده‌برا، به‌که‌سیک ده‌وترا که به‌ حورمه‌ت و ریژ و یقار بوايه.

- فارلاموف چونی؟

فارلاموف، نیگایه‌کی کردم و به‌دهم پیکه‌نینکی فیلبازانه‌وه گوتی:
- مامناوه‌ندیم، بیوره که مه‌ستم! ئیدی ئه‌مړو جه‌ژنه!

بولکین په‌ست و غه‌مگین، نا‌ئومیدانه مستیکی به‌تخته‌خه‌وه‌که‌دا کیتشا و هاواری کرد:

- درو ده‌کات! دیسان که‌وته درو‌یان!

پنده‌چوو فارلاموف، له دلی خویدا لیتراپی که خوی لینه‌کات به‌خاوه‌ن. ئه‌مه خوی له خویدا کومیدیت‌رین، خالی دیمه‌نه‌که بوو، بولکین له به‌یانی زووه‌وه دواي فارلاموف که‌وتبوو، وه‌کو قیری که‌واي سی پیوه‌ی لکابوو به‌ ساتیش لیتی دوور نه‌که‌وتبووه‌وه. پنده‌چوو ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه دواي که‌وتبی تا به‌ دروی بخاته‌وه و ئه‌و درو‌یانه بخاته‌وو که به‌ خه‌یالی ئه‌و فارلاموف ده‌یکردن. وه‌کو سیته‌ر به‌ دووی که‌وتبوو و لیتی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌رپه‌رچی هه‌موو قسه‌یه‌کی ده‌دایه‌وه، له‌ داخا کوله‌مستی ده‌گوشی و به‌ مست به‌ر ده‌بووه‌وه‌رگا و ته‌خته‌خه‌وه‌کان، هه‌موو ده‌ستی ده‌بوو به‌ برین و خوین، به‌ ناشکرا دیار بوو خه‌فته‌ی ده‌خوارد، خه‌فته‌ی له‌وه ده‌خوارد که گوايه فارلاموف "دروی ده‌کرد". ئه‌گه‌ر داوه قژیکی به‌ سه‌ره‌وه بوايه، بیگومان له‌ هه‌مه‌تاندا هه‌لی ده‌کیتشا. به‌ په‌فتاریدا وا دیار بوو که

خوئی به مه سئوولی هه موو که مته رخه می و خه مساردی و
بیمو بالاتییه کانی فارلاموف ده زانی، که که موکو پیه کانی فارلاموفی
ده بینی ههستی به عه زایی ویزدان ده کرد. له هه موو ئه مانه کو میدیتر
ئه وه بوو که فارلاموف، که موزور گوئی به م نمایشکارییه ی بولکین
نه ده دا و هر ئاو پیشی لی نه ده دایه وه.

بولکین هاواری کرد:

- درو دهکات! راست ناکات، درو دهکات! هرچییه که ده لی هه مووی
درویه!

زیندانییه کان به پیکه نینه وه پێیان گوت:

- باشه تو ههقت چیه؟ به توچی؟

فارلاموف، له ناکاو گوئی:

- ئه لکساندهر پترو فیچ باوه ر بکه به کهنجی ئه وهنده قوز بووم،
ئه وهنده جوانخاس بووم که کهچان شیتوشه یدام ده بوون، دووم
ده که وتن.

بولکین، قسه که ی پێ بری، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوئی:

- درو دهکات، دیسان دهستی به درو یان کرده وه!

زیندانییه کان له قاقای پیکه نینیان دا.

- منیش خۆم بۆ ده رازاندنه وه ئه م ما رازانه وه. کراسیکی سوور و
پانتۆلیکی فشی مه خه لم له بهر ده کرد، ئیدی کوپ بووم به بانانه وه،
هر کاتی ویستبام وه کو کونت دولا بوتیل ده خه وتم، وه کو بابایه کی
سویدی ده مخوا رده وه، به کورتی و کرمانجی هه رچییه کم به ئه قلدا
هاتبا ده مکرد.

بولکین، زور به جددی گوئی:

- درو دهکات!

- ئەوسا بابم تازە مرد بوو، خانوویەکی بەردی دوو نەۆمی بۆ
بەجیپیشت بووم، لە ماوەی دوو سالددا گسکم لێدا، تەنیا دەرگاگانیم
بۆ مایەو. مائی دنیا چییە؟ وەکو کۆترە ئیستا دەنیشیتەو و تاویکی
دی دەفڕی و دەروات! مائی دنیا چلکی دەستە دئ و دەروات!
بولکین، بە دەنگیکی جدیتەر لە پینشوو گوتی:

- درۆ دەکات!

- ئیدی دواى ئەوێ گەییە ئیرە بە چەند رۆژیک نامەیهکم بۆ
کەسوکارەکم نارد کە هەندێ پارەم بۆ بنێرن. وا دیارە لە پەفتارم
پەست و نارازی بوو بوون و وەکو پێویست رێز و حورمەتم
نەگرتبوون، بۆیە هیچ دەنگیکیان نەبوو، ئەو حەوت دانە سالە ئەو
نامەیهم ناردووە!

بەدەم زەر دەخەنەیهکەو پرسیم:

- تا ئیستا وەلامیان نەداوێتەو؟

- نەخێر، تا ئیستا وەلامیان نەداوێتەو.

بەدەم پێکەنینەو ئەو جوابی دامەو و هەنگی بە پادەیهک لیم
نزیك بوو وەو خەریک بوو کە پووی بەر دەموچاوم دەکەوت و گوتی:
- دەزانی ئەلکساندەر پترۆفیچ لێرە ماعشوقەیهکم هەیه!

- تۆ؟ لێرە ماعشوقەت هەیه؟

- بەلێ، چەند رۆژی لەمەپیش (ئوفوفریف) دەیکوت هەرچەندە
ماعشوقەکەى دەموچاو ئاوالاویەکی کونجی ناشیرینه، بەلام
پۆشتەوپەرداخە، جلکی جوان و باشی هەیه، ماعشوقەکەى تۆ
هەرچەندە جوانە، بەلام سواکەریکی تۆرەکە بە کۆلە.

- جا وایە؟

بەدەم خنکەخنکی پێکەنینەو گوتی:

- وایە! دەنکەکم، سواکەرە، دەست پان دەکاتەو!

هموو زیندانییه کانش له قاقای پیکه نینیان دا. هموو زیندانییه کان دهیانزانی که په یوه ندى دهگل ژنه سوالکه ریڅدا هیه و له ماوه ی شهش هه یفدا ته نیا ده کوبیکى داوه تن.

ئه نجام بۆ ئه وه ی له شه پرى پزگار بم گوتم:

- باشه، هیهچ ناوئ؟

بۆ ساتیک بیده نگ بوو، ئه و جا نیگایه کى پارانه وه نامیزی کردم و گوئى:

- ئه لکساندهر پتروفیچ بیزه حمهت پارهى پیکىک ئاره قم نادهیتى تا به سه لامه تى تۆ بیخۆمه وه، ئه مړۆکه له به یانییه وه تا ئیستا جگه له چاپى هیچى ترم نه خواردووه ته وه. (به دهم وه رگرتنى ئه و پارهی وه که بۆم راگرتبوو، به دهنگیکى ناسک له سه رى پړۆبى) ئه وه ندهم چا خواردووه ته وه خه ریکه تووشى هه ناسه تهنگى ده بم. ئه وه ندهم چا خواردووه ته وه سکم بووه به مهشکه، قولپه قولپى چا له سکدا سه عاته پتییه ک ده پوات، ده لئى ئاوه وه له شوشه دا قولپ ده دا.

که ئه و پاره که ی لیوه رگرتم، بولکین هینده ی دی هاوړوژا، وه کو شیتان که وته هه لبه ز و دابه ز، پړوى ده مى کرده هموو ئه وانى له قاوشه که دا بوون و گوئى:

- به پړیزینه خو گویتان لیوو چ درۆیه کى کرد؟ هه رچییه ک ده لیت درۆیه، راستى له مه زه بدا نییه!

زیندانییه کان که سه ریان له م پینداگرییه ی بولکین سوپما بوو، هاواریان کرد:

- باشه تۆ هه قت چییه؟ ئه م شته چ په یوه ندىیه کى به تۆوه هیه! به راستى کا برایه کى سه یرى ها!

بولکين که له تورپهيدا چاوانی ته بلق بوو بوون، کوله مستی
گوشي و به هموو هیز و توانستی خوی به کوله مستان بهر بووه
له وحی تهخته خه وه کان و هاواری دهکرد:

- نا، نابې درو بکات! نایه لم درو بکات!

هموو پتی پیکه نین. فارلاموف، پاره کهي لینه ورگرم، سوپاسی
کردم و به و هزعه ناله باره یه وه به له ز به ره و لای مه یفروشه که دای
کیشا. وهک بلتی له ناکاو بولکینی بیرکته و ته وه، له بهر ده رگای قاوشه که
وه ستا، وهک نه وهی پروریه کی له بیردا بی و به بی بولکین جیبه جی
نه کریت، بانگی کرد:

- ئادهی وهره با برۆین!

ئه و جا به فیزیکه وه ده له کی دا و دایه پیش خوی:

- دهی خره!

ئه و جا به قامکان که و ته ختو که دانی ژنی بالالایکا که ی.

باشه بۆچی له سه ر باسی ئه م شیتخانه یه به رده وام بم؟ ئه نجام
ئه و پرۆه جه نجاله ته واو بوو، زیندانییه کان له جیگاکانی خودا
نووستن، ئه و شه وه زیاتر له شه وانی دی و پرتنه یان ده کرد، به دهم
خه وه وه ده یان بزپرکاند و قسه یان ده کرد، کوپی قوماریش له م سووچ
و له و که نسا ر هه ر به رده وام بوو. ئه و جه ژنه ی که دهمی بوو
چاوه روانی بووین، ته واو بوو، ئیدی له سبه یینوه بیگار و سوخره
ده ست پتده کاته وه.

«۱۱»

شانۆنامە و نمایش

یەكەم ئاھەنگى نمایش لە ئىوارەى پوژى سىيەمى جەژندا ساز كرا. ديارە ھەوليكي زور لە پىتاوى سازدانى ئەم ئاھەنگەدا درابوو، بەلام چونكە ئەكتەرەكان ھەموو شتيكيان لە ئەستوى خو گرتبوو و بە خويان كاروبارەكانيان پادەپەپاندا، زىندانىيەكانى دى نەياندەزانى كارى نمایش و ئاھەنگەكە گەيسووتە كوئ و ئەكتەرەكان بە تەماي چين و چى پىشكەش دەكەن، تەنانەت نەماندەزانى چ شتيك نمایش دەكەن و بابەتى شانۆنامەكە چ دەبن. ھەموو ھەوليكي ئەكتەرەكان، لە زەرفى ئەم سى پوژەدا، لە پىتاوى ئەودا بوو، بە ھەر جۆرى بووہ جلوبەرگ و ئىكسسوارى پىويست پەيدا بكەن. ھەر چەند (باكلوشين)م دەبينى لە خوشياندا دەكەوتە چەقەنە لىدان، بەلام ھىچى بۆ نەدەگىرنامەوہ. تەنانەت مىجەرەكەى لەمەر خو مانىش لە ھەر كاتىكى دى ھىمن و ھىدى تر بوو. بەلام ئىمە بە ھىچ جۆرى نەماندەزانى كە ئاخوى مىجەر لە ھەولى سازدانى ئەم ئاھەنگە ئاگادارە يان نا، ئايا پى پىداون يان نا؟ يان جۆرە پىكەوتىنكى ئاراستەوخو لە نىوان ئەر

و زیندانییه‌کاندا به‌رقه‌رار بووه و به نیاز نییه ده‌ست له نه‌خشه و کاروباریان وهربدات به مەرجی ئاژاوه و هه‌راوه‌نگامه نه‌تینه‌وه. من به‌ش به حالی خۆم وای بۆ ده‌چووم که ئاگای له هه‌ولی سازدانی شاهه‌نگه شانتۆیه‌که هه‌بوو، به‌لام به ئانقه‌ست خۆی له گیلی ده‌دا و چاوپۆشی له شته‌که ده‌کرد، چونکه ده‌یزانی نه‌گه‌ر پێگه‌ی سازدانی شاهه‌نگه‌که نه‌دات، کاروباری زیندان ده‌شیوێ و له‌وه‌یه زیندانییه‌کان به ئانقه‌ست ده‌ست بده‌نه ئاژاوه و سه‌ر بکه‌نه خواردنه‌وه و مه‌گوساری و به‌دمه‌ستی، که‌واته باشتر وایه خۆیان به شتیکه‌وه مژول بکه‌ن، بۆیه پێم وابوو ئه‌وه بیرکردنه‌وه‌ی میجهر بوو، چونکه ئه‌وه تاقه هه‌لوێستی به‌جی و ئاسایی بوو، بگه‌ر هه‌ق بوو ئیداره‌ی زیندان، ئه‌گه‌ر زیندانییه‌کان ئه‌م کاره‌یان نه‌کردبایه، به خۆی شاهه‌نگیکی بۆ سازکردبان. به‌لام چونکه میجهر، پیاویکی نه‌ژنه‌و بوو، راوبۆچوونی پێک دژ و پێچه‌وانه‌ی راوبۆچوونی هه‌موو تیره‌ی به‌شه‌ر بوو، بۆیه زۆر ده‌ترسام ئه‌و بۆچوونه‌ی که گوايه میجهر له پرۆژه‌که‌مان ئاگاداره و خۆی پێی داوه، راست ده‌رنه‌چیت، میجهر میجهر بوو، ده‌بوايه هه‌میشه مرقفیک عه‌زاب دات، ده‌ست بخاته بینی گورراوێک، شتیک هه‌لکێشن و ده‌ری بێنن، غه‌در له که‌سیک بکات و له مافی خۆی بێبه‌شی بکات، یانی له هه‌موو بوارێکدا زه‌بتۆره‌بت بسه‌پێنن. له سه‌رانسه‌ری شاردا به سه‌ختگیری به‌ناوبانگ بوو، هه‌رگیز خه‌می ئه‌وه‌ی نه‌بوو زیندانییه‌کان له کار و هه‌لوێسته‌کانی بپه‌نجین، توپه‌ ببن، ئاژاوه و یاخیبوون له زیندانه‌که‌دا سه‌ره‌لبدات، چونکه ئه‌و جوۆره تاوانانه، سزای یاسایی خۆیان هه‌بوو، هه‌ر زیندانییه‌ک ئه‌و جوۆره تاوانانه‌ی کردبا، سزای خۆی وهرده‌گرت (خه‌لکانیک هه‌ن وه‌کو ئه‌م میجهره بیر ده‌که‌نه‌وه)، نابێ پووی خوش به‌و زیندانییه‌ بووه‌له و خوێریانه بدریت، ده‌بێ به‌وپه‌ری توندی

مامه له یان دهگل بکړیت. بهرپرسان تهنیا نه وه نده یان له سهره، بن هیچ سازشیک، بن هیچ چاوپوښییهک یاسا وه کو خوی جیبه جی بکن و تهاوا! جا نه و پیره بهرپرسانه، غافل بوون له وهی که جیبه جیکردنی دهقی یاسا به بن تیگه ییشتن له پوځی یاسا، هراوه نگامه و پاشاگردانی لیده که ویتته وه. نه وان دهلین: 'نه وه دهقی یاسایه، له وهی پتر چییان دهوئ؟' ته نانه پتیا سهره جگه له جیبه جیکردنی یاسا داوای شتیکی تریان لیکری، بۆ نمونه داوای هستی راستگو یانه و هزړینی ناشتیانه و نه شتانه به لای نه وانه وه زیاده بو، زیاده مه سرفه بو، پقی هله ستاندن و تورپی دهکردن.

به هر حال، مائوری چاودیر، پی سازدانی شاهه نکه کی دا و هموو زیندانییه کانیش نه وه یان دهو یست. جا ده بن نه وه راستییه ش بلیم که زیندانه که له ماوهی پوژانی جه ژندا زور نارام بو، هیچ ناژاوه و په شتیویهک دروست نه بو، هیچ شهر و قهرقه شهیک بهرپا نه بو، هیچ دزییهک نه کړا، همووی به هوئ نه وه وه بو که مؤلت به زیندانییه کان درابوو شاهه نگی خویان بگيرن. به چاوی خوم ده مینی که چون زیندانییه کان نارامی زیندانه کیان ده پاراست و نه یانده هیشت هاوړی مه یوشه کانیا، به دمه سستی بکن و هراوه نگامه و ناژاوه بنینه وه، چون نه یانده هیشت ناژاوه و فره تنه و قهرقه شه و دمه قاله هلبگیرسیت، له ترسی نه وهی نه بادا میجر پی بزانییت و نه یه لیت شاهه نکه کیان بگيرن. چونکه میجر وهد و به لینی لی وهرگرت بوون که هیچ ناژاوه یهک نه نیته وه و نارامی زیندانه که بپاریزن، بویه زیندانییه کان پابه ندی وهد و به لیکه کی خویان بوون: زوریان پنخوش بو که به لیکه کیان ببه نه سهر. نه مه جگه له وهی که شاهه نکه که و مه سرفی شاهه نکه که کم و

زۆر له سهر حيسابى ئىداره‌ى زىندان نه‌بوو. پتويست نه‌بوو شوئىنكى تاييه‌تى بۆ دامه‌زrandنى شانتۆكه چۆل بگريئت، شانتۆكه به جۆرى ته‌رتيب كرا بوو، ده‌شيا له چاره‌كه سه‌عاتىكدا دابنري يان هه‌لبگيريت. شانتۆنامه و نمايشه‌كه له سه‌عات و نيويك زياترى نه‌ده‌خاياند، خو نه‌گه‌ر به‌ره‌لست و كيشه‌يه‌كى كوتوپر بهاتايه‌ته ئاراه، ده‌شيا شانق و ديكوره‌كه له چاوتروكانىكدا بپچريته‌وه و كۆ بگريته‌وه. ئىكسسوار و جلو به‌رگه‌كان له باولى نه‌كته‌ره‌كاندا كه هه‌مويان زىندانى بوون، شاردرابووه‌وه. جا ئىستا و له پيش هه‌موو شتىكدا به كورتى باسنىكى چۆنيه‌تى دامه‌زrandنى شانتۆكه و، باسى چۆنيه‌تى جلو به‌رگه‌كان ده‌كه‌م و نه‌وسا ديمه سهر باسى به‌رنامه و نه‌و نمايشنامانه‌ى ده‌ويسترا پيشكه‌ش بكرين.

ئه‌له‌ه‌قى هيچ به‌رنامه‌يه‌كى نووسراو له ئارادا نه‌بوو، به‌لام باكۆشين، به‌رنامه‌يه‌كى لامسه‌رلايى بۆ شه‌وى دووهم يان سنييه‌مى ئاهه‌نگه‌كه نووسى بوو، نه‌ويش له‌به‌ر خاترى نه‌فسه‌ره‌كان و گه‌وره‌ميوانه‌كانى دى، نه‌و كارهى كرد بوو، چونكه له‌و دوو شه‌وه‌دا ئاماده‌ى ئاهه‌نگه‌كه بوو بوون و ئاهه‌نگه‌كه يان مشه‌ره‌ف كرد بوو و بريتي بوون له: نه‌فسه‌رى پاسه‌وان كه تاقه‌يه‌كجار هات و ئامير سريه‌ى پاسه‌وانى و پاشان نه‌فسه‌رىكى هيزى نه‌ندازه. ئىدى وه‌كو ريژىك له‌و ميوانانه به‌رنامه‌كه نووسرا بوو.

زىندانىيه‌كان، هه‌موو دلتيا بوون كه ئاهه‌نگه شانتۆيه‌كه مان نه‌ك له هه‌موو گۆشه و كه‌نارىكى زىندانه‌كه و ده‌فه‌ره‌كه، به‌لكو له سه‌رانسه‌رى شاره‌كه‌شدا ده‌نگ ده‌داته‌وه، به تاييه‌تى كه شارى (ن) تاقه شانتۆيه‌كى تيدا نه‌بوو، شانتۆكارى تيدا نه‌بوو. نه‌وپه‌رى پۆژى له پۆژان چهند كه‌سىكى ئاماتور هه‌ر بۆ كه‌يف ئاهه‌نگىكى شانتۆبيان له‌وى گي‌راوه يان نا. زىندانىيه‌كان وه‌كو مندا، به‌بچووكترين

سه‌رکه‌وتن دل‌يان خوښ ده‌بوو و به خوډ ده‌نازين و ستايشي
 کاره‌کاني خوځيان ده‌کرد. له دلي خوځيان يان له نيو په‌کتوردا ده‌يانگوت:
 "گه‌وره به‌رپرسانى زيندانه‌که به‌م کاره‌مان ده‌زانن و دين ته‌مه‌شا
 ده‌کن و به چاوى خوځيان ده‌بينن، هه‌نگى قه‌درى زيندانيه‌کان
 ده‌زانن و بځيان ده‌رده‌که‌وي که چ به‌هره و توانستگان له‌بار دايه،
 چونکه ئه‌م ټاهه‌نگه شاتوښيه‌ى ئيمه پيشکه‌شى ده‌که‌ين له‌و شاتونامه
 بازاپانه نيه‌يه که سه‌ربازان پيشکه‌شى ده‌کن و به نيشانداني چ‌ند
 بووکه‌له و چ‌ند به‌له‌ميک و چ‌ند ورچ و چ‌ند سابريټيک له‌ کولي
 ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو شاتونامه‌يه‌که ئه‌کته‌ران نمايشي ده‌کن، ئه‌کته‌راني
 راسته‌قينه، زنجيره کوميديايه‌که پيشکه‌ش ده‌کن که بځ خه‌لکانى
 نه‌جبيزاده و قاميده نووسراوه. له سه‌رانسهرى شاريشدا شاتو و
 ټاهه‌نگى وه‌کو ئه‌مه‌ى ئيمه نابيته‌وه! ده‌لټن تا ئيست جاړيک جه‌نه‌رال
 ټابروسيموف له مال‌ه‌کي خوځيدا ټاهه‌نگيکى ساز کردووه و گوايه
 ټاهه‌نگيکى دیکه‌ش له‌وي پيشکه‌ش ده‌کړت! با پيشکه‌ش بکړت،
 له‌وه‌يه ئيکسسوار و جلو به‌رگيان زور له‌ هي ئيمه باشتربى، ئه‌مه
 ټاساييه، به‌لام "ديالوگان" له‌ هي ئيمه باشتربايت و ئيدى قولى
 په‌شوسپى له‌ بواردا ده‌رده‌که‌وي، له‌وه‌يه خودى فرمان‌ه‌وا به
 ټاهه‌نگه‌که‌مان بزاني و کى ده‌لټن نايه‌ت بځ ته‌مه‌شا کردنى. له‌ شاردا
 شاتويان نيه‌يه. به‌ کورتى خه‌يالى زيندانيه‌کان، به‌ تاييه‌تى دواى
 سه‌رکه‌وتنى په‌که‌م، زور به‌رز فرى، ته‌نانه‌ت به‌ ئوميدى ئه‌وه بوون
 که خه‌لات بکړن، دياربيان به‌سه‌ردا دابه‌ش بکړت، سه‌عاتى کارى
 سوخره و بيگاريان له‌سه‌ر که‌م بکړيته‌وه، به‌لام هر که وه‌خو
 ده‌هاتنه‌وه و په‌يان به‌ ناواقعيه‌تى ئه‌م خه‌يال‌پلاوييه‌ى خو برد، خوځيان
 په‌که‌م که‌س بوون که به‌ خوځيان پيده‌که‌نين. ئه‌له‌ه‌قى ئه‌وانه هرچه‌نده
 خه‌لکى ته‌من چل ساليان تيندايوو، به‌لام له‌ پووى ئه‌قله‌وه هيشتا

مندال بوون. من دهمزانی به تهمان چ شاتونامه یه ک پیشکش بکن،
 هرچنده هیچ بهرنامه یه کی دیاریکراو له ئارادا نه بوو. سهرناوی
 شاتونامه ی یه کهم: " ههفرکانی فیلادکاو میروشکا(1) بوو. باکلۆشین
 به ههفته یه ک پیش دهست پیکردنی ئاههنگه که پئی گوتم: که ئه و پۆلی
 فیلادکا دهبینی و زۆر به متمانه وه دهیگوت به تهمایه به جۆری ئهم
 پۆله ببینی که له سه ر شاتونۆکانی "سان پترسبۆرگ" شدا دهوری وا
 نه بینرا بئ! باکلۆشین به ده م باسی پۆله که ی خۆی و به ده م خۆ
 هه لکیشانه وه، به که شوفشه وه به ژوور و قاوشه کاندای ده که پرا و
 به و په پری پرووخۆشی لیتره وله وئ به شیوه یه کی نمایشی، هه ندی له و
 دیالۆگانه ی ده گوتیه وه که له پۆله کهیدا هه بوون و ئیدی قسه کانی
 کۆمیدی بوایه ن یان نا، خه لکه که له قاقای پیکه نینیان ده دا، خه لکه که
 بۆیه به و قسانه پێده که نین چونکه باکلۆشین ده یگوتن. به هه ر حال
 که لیک له زیندانییه کان، هه زیان له کاری شاتویی نه ده کرد و گوئیان
 نه ده دایه، ئه وانه ی که به تاسه وه گوئیان له باکلۆشین ده گرت و له
 ده وری خه ر ده بوونه وه و به رهفتاره دراماتیکیه کانی (تهمسیلی)
 پێده که نین زیاتر ئه و گه نجان به بوون که نه یاننده زانی چون هه سته کانی
 خۆیان وه شیرن یان ئه و زیندانییه گه وره و پشتته ستوورانه بوون که
 له خۆیان و پێگه ی خۆیان نه ده ترسان و بێخه م گوزارشتیان له
 هه سته ی خۆ ده کرد. به لام ئه وانی دی به کپیوکی گوئیان له ژاوه ژاو
 و گهنگه شه کان ده گرت و نه گله ییان ده کرد و نه نا په زاییان
 ده رده بپی، به لکو هه ولیان ده دا وا بنوینن که هه ز له شاتو ناکه ن و
 شاتو هیچ نییه، به هه ر حال هه موو زیندانییه کان به هه مان تاسه و
 جۆشوخروشه وه چاوه پوانی ئاههنگه شاتویییه که یان نه ده کرد. زۆریان
 دوو دل بوون له وه ی که سه ر ده گری یان نا. ئهم دوو دلییه تا یه که م
 پۆزی ده سپیکی ئاههنگه که نه په ویه وه. له دلی خۆیاندا ده یان په رسی:

ئاخۇ مېچەر چ دەل؟ تۆ بلىنى ئەم ئاھەنگەش وەكو ئاھەنگەكەي پىزار
 سەرکەوتتو بیت؟... تاد. باکلۇشىن دلىیای کردم که ئەکتەرەکان
 بژاردەن زۆر بە باشى ھەلبۇزىردراون و شائۇکە پەردەشى دەبیت،
 سىروتکین پۆلى فىلادکای دەزگىرانى دەبىنى. باکلۇشىن لەسەرى
 پۆلى، چاویکی داگرت و بە ئاووتاو گوتى: جا بە چاوی خۆت
 دەبىنى چەند جوان جلى ژانەى لىدیت! باکلۇشىن گوتى ژنە
 دەولەمەندە خىرخوازەکە تەنورەیکى پەپەرە لەبەر دەکات و
 چەترىکی چکۆلە ھەلدەدا و کابرا دەولەمەند و خىرخوازەکەش بە
 جلیکی ئەفسەرىیانەى ئەستىزە لەسەرشان و بە دار عاسایەکەو
 دەردەکەوئ. بەلام شائونامەى دووم لە ژىر سەرنافى (کودریلی
 چلیس(2)) دا بوو. ئەم ناوینشانە زۆرى سەرنج پراکتىشام. چەندم کرد
 و کوشا شتىک لە بارەى ئەم شائونامەىو بەزانم، بەر لە
 پىشکەشکردنەکەى ھىچم لە بارەىو نەزانى. ئەم شائونامەى چاپ
 نەکرا بوو، بەلکو نوسخەیکى دەستخووس بوو لە سەربازىکی
 خانەنشینی ئەو دەورو بەریان خواست بوو، کە پەنگە بە خۆى پۆژى
 لە پۆژان لە شویتىکدا، لەسەر شائۆیکى سوپاییدا، دەورى تىدا بىنى
 بوو بى. ھەلبەتە لە شار و دەفەرە دوورە دەستەکانى ئىمەدا، دنیایەک
 شائونامە و درامای لەو جۆرە ھەن کە نە کەس پىی زانیون و نە
 پۆژى لە پۆژانىش چاپکراون، بەلکو خۆپسک لە کاتى پىویستدا
 ھەلقولیون و لە ھەندى شویتى پووسیادا بوون بە بەشیک لە شائۆى
 مىللى. کە دەلیم شائۆى مىللى ھەقە باسکاران و توێژەرانی ئەدەبیاتى
 مىللى ئەمە بە ھەند بگرن و لىکۆلینەوہى ورد و تىروتەسەل
 دەربارەى ئەم نمایشنامە و نیمچە درامایانە بکەن کە مەرج نییە لەو
 ئاستە نزمەدا بن کە ھەندى کەس ویتای دەکەن. مەن باوەر ناکەم
 ھەموو ئەوہى کە لە زیندانەکەماندا دیتوومە، داھىتانى زیندانىیەکان

بئى و ھىچ رەگورپىشەيەككيان نەبى، ئەوھى من دىتم، بىگومان دەبى
 پىتشىنەى خۆى ھەبووبى و ياساوپىساي خۆى ھەبووبى و دەماودەم
 لە نەوھىەكەوھ بۆ نەوھىەكى دى ھاتىن. ئىدى دەبى لە ناو سەربازان،
 كرىكارانى كارخانەى شارە گەرەكان و تەنانت لە ناو پۆلەى چىنى
 ئەرسىتوكراتى ھەندى بازىرۆكانى دوورەدەست و گومناودا، بۆ
 رەگورپىشەيان بگەپىت و بىدۆزىتەوھ. ئىدى ئەمە وەكو بەشىك لە
 كەلەپوورى مىللى لە ھەندى گوند و لە مەلەبەند و پايتەختى
 ھەرىمەكاندا، لە نىو نۆكەر و مسكىنى گەرەئاغا و مولكداراندا
 پارىزراوھ و نوسخەى لەبەر گىراوھتەوھ و لە فەوتان پزگار كراون.
 چونكە گەرەمولكدار و ئاغاىانى كۆن و دەولەمەندانى مۆسكەر
 شانۆى تايىبەتى خۆيان ھەبووھ و دەستوپتوھند و مسكىن و
 خولامەكانىيان دەقى شانۆيان لەسەر نەمايش كىدوھ. جا سەرچاوھى
 شانۆى مىللى ئىمە لەوئوھ ھەلقولئوھ. بەلام سەبارەت بە نەمايشنامەى
 "كودرىلى چلىس" تەنبا ئەوھندەم بۆ دەرگەوت كە ئەھرىمەنان دىنە
 سەر شانۆ و كودرىلى قارەمانى نەمايشنامەكە بۆ دۆزەخ دەبەن. بەلام
 وشەى "كودرىل" ماناى چىيە؟ بۆچى ناوئراوھ (كودرىل) و ناوئەنراوھ
 "كىرىل"؟ ئاخۆ پرووداوى نەمايشنامەكە پرووسىيە يان بىيانىيە؟ وەلامى
 ئەو پرسىيارەم دەست نەكەوت. بەلام ئەوھيان گوت كە نەمايشنامەكە
 بە دىمەنىكى "پانتومايم" لەگەل مۆسىقادا، كۆتايى دىت.

ئەمە خۆى لە خۆيدا نىشانەى ئەوھ بوو كە ئاھەنگەكە خوش
 دەبىت. ژمارەى ئەكتەرەكان پازدە كەس بوون، ھەر ھەموويان
 خەلكانى چوستوچالاك و گورجوگول و پۆحسووك و ئىشكەر بوون.
 زۆر دەجولان، زۆريان بەردەوام خەرىكى پىرۆفە و مەشق بوون،
 ھەندى جار پىرۆفە و مەشقەكان لە دەرئى زىندان و قاوشەكاندا دەرگا
 و ئەكتەرەكان بە بەر چاوى خەلكەكەوھ پىرۆفەيان نەدەكرد. بە كورتى

دهیانویست لیتمانی بکهن به شتیکی کوتوپړ و چاوه پوانه کراو. دهرگای قاوش و زیندانه کان، له پوژانی ناسایی و سوخره و بیگاردا، شهوانه زوو داده خرا، به لام له پوژانی جه ژنی سهری سالدا وا نه بوو دهو روبهری سوعات نؤی شهو دهرگا کان قفل دهران. به تاییه تی له بهر شاهه نگه شانؤییه که نه مه یان کرد بوو. هه موو پوژینکی جه ژن دهمه و ئیواری سهرپرشتیارانی شاهه نگه که نوینه ری خویان بؤ لای زابتخه فهر دهنارد و لئی دهپارانه وه که ږیگه ی شاهه نگه شانؤییه که یان بدات و زوو دهرگای زیندانه که دانه خات و نه وه شی به گویدا بدهن که دوینن شهو شاهه نگیان گیراوه و هیچ ئاژاوه و ئاشووبینک پرووی نه داوه و که مترین سهرپیچی نه کراوه. ئیدی زابتخه فهر که له دلی خؤیدا دهیگوت: دوینن هیچ ئاژاوه یه ک پرووی نه داوه، هیچ سهرپیچییه ک نه کراوه، جا مادامیکی به لنینان داوه که کور و شاهه نگی نه مشه ویشیان وه کو دوینن شهو به سه لامه تی تی به پریت، مانای وایه خویان دهن به پولیس و نه من و ناسایشی زیندانه که دهپارینن، هه لبه ته له پولیسش باشتر نه مه ده کهن. نه مه جگه له وهی که زابتخه فهر سوور دهیزانی که نه گهر ږیگه یان نه دات شاهه نگه که یان بکهن له وانه یه نه مانه (زیندانیان ئامانیان نییه) فره ته نه و ئاژاوه یه کی وها بنینه وه، که کیشه بؤ هه موو نه فسه رانی پاسه وان دروست بکهن. جگه له مه هؤیه کی دیکه ش هه بوو که زابتخه فهری هان ددها، مؤله تی شاهه نگه شانؤییه که بدات، نه ویش ئیشکرتن بوو که زور ناخوش بوو، نه گهر مؤله تی شاهه نگه شانؤییه کومیدیه که ی بدایه، دهیتوانی بچن بؤ ته مه شای شاهه نگی که نه ک سهربازان به لکو زیندانیان نمایشیان ده کرد و دهیتوانی به وه بایه کی بالی خوی بدات. خو نه گهر فرمانده ی پاسه وانانیش هاتبا و پرسپاری کردبا، دهکرا هه نن وه لامی بدریته وه که گوايه زابتخه فهر چووه زیندانییه کان سهرژمیر بکات و

دهرگای قاوشه‌کان دابخات، دیاره نه‌وه وه‌لامیکی حازربه‌دهست و هه‌نجه‌تیکى ئاسان و باوه‌پرکرده‌نى بوو. بۆیه چاودیره‌کانمان له هه‌موو شه‌وه‌کانی جه‌ژندا ریگه‌ی سازدانی ئاهه‌نگه شانتویه‌که‌یان داین. دهرگای قاوشه‌کان دره‌نگه‌شه‌وانیک، به ماوه‌یه‌کی که‌م پیش خه‌وتنان داده‌خران و زیندانییه‌کان پیش‌وه‌خته ده‌یانزانی که پاسه‌وانه‌کان، ریگه‌یان لیتاگرن.

پتروف، له ده‌ورو به‌ری سه‌عات شه‌شدا هات به شوینمدا و پیکه‌وه بۆ هۆلی نمایشه‌که چووین. هه‌موو زیندانییه‌کانی قاوشه‌که‌ی خۆمان هاتبوون جگه له چرنیچکوفی دیندار و پۆلاندیه‌کان که تا دوا ئیواره، واته تا ئیواره‌ی (۲/۴)، بریاریان نه‌دابوو بچنه ئاهه‌نگه‌که، نه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی دلتیا بوو بوون که نمایشیکی زۆر خۆشه و هیچ تانه و ته‌شه‌ریکی تیدا نییه، ئه‌وجا بریاریان دا بوو بێن. دیاره زیندانییه‌کان ئه‌و درېدۆنگی و لوته‌رزی و دووره‌په‌یزیه‌ی پۆلاندیه‌کانیان له دل نه‌گرتبوو، بۆیه که ئیواره‌ی (۲/۴) هاتن، زیندانییه‌کان زۆر به گهرمی پیش‌وازیان کردن و له باشترین شوین دایان نیشانندن. چه‌رکه‌سییه‌کان و ئه‌شعیا فومیچ، نمایشه‌که‌یان زۆر پیتخۆش بوو، له شادیدا خه‌نی بوون. ئه‌شعیا فومیچ هه‌موو پۆژی که ده‌چوه ئاهه‌نگه‌که سێ کۆبیکی ده‌دا، که‌چی له دوا پۆژدا له جیاتی سێ کۆبیکی ده‌دانه کۆبیکی خستبووه ناو قاپه‌که‌وه و زۆریشی پیتخۆش بوو بوو.

زیندانییه‌کان بریاریان دا بوو هه‌ر ته‌مه‌شافانیک به گویره‌ی توانا و به ئاره‌زووی خۆی بپه‌ پاره‌یه‌ک بدات. قه‌رار بوو قازانجی ئاهه‌نگه‌که خه‌رجی سازدانی ئاهه‌نگه‌که‌ی لێ ده‌ربه‌پتیرێ و، زیاده‌که‌ی به‌سه‌ر ئه‌کته‌ره‌کاندا دابه‌ش بکریته.

پترۆف پنی کوتم خەمی جیگام نەبیت، ئەگەر شانۆکە چەندیش
قەرەبالغ بێ، من جیتی خۆم هەیە، چونکە جینی تایبەتییان بۆ دانام،
یەکەم لەبەر ئەوەی گواپە من لەوانی دی دەوله‌مەندترم، لەوانە
پیتاکی زیاتریان بدهم، دووهم چونکە من لە هەموو ئەوانی دی پتر
سەر لە نمایشنامە و شانۆیان دەرده‌کەم و تێده‌گەم.

قەسەکە‌ی پترۆف دەرچوو. بەلام با جارێ وەسفیکە‌ی هۆلەکە و
دامەزراندنی شانۆکە و شوێنی دانیشتن یان وەستانی
تەمەشافانەکانتان بۆ بکەم.

قاوشی بەشی سوپایی کرا بوو بە هۆلی شانۆ، درێژی ئەم قاوشە
هەر پارزە شەقاویک دەبوو، پیاو لە حەوشی زیندانەوه بە
قالدەرمەیه‌کدا دەچوو و پارەویکی بچووکه‌وه کە دەچوو و سەر
ژووریکی تر. ئەم قاوشە درێژکۆلەیه‌وه‌کو پیشتر باسم کردوو، بە
شینۆیه‌کی تایبەتی دروست کرا بوو. تەختە خۆه‌کان لە بن
دیواره‌کان دادەنران و ناوەندی قاوشەکە چۆل بوو. نیوه‌ی یەکەمی
قاوشەکە بۆ تەمەشافانان تەرخان کرا بوو، بەلام نیوه‌ی دووهمی کە
دەچوو و سەر بینایەکی دی کرا بوو بە شانۆ. پەردە‌ی شانۆکە لە هەر
شتێکی دیکە پتر سەرنجی ڕاکێشام. قاوشەکە‌ی دەکرد بە دوو
بەشەوه، درێژییه‌کە‌ی دە پێ بوو، ئەم پەردە‌یه‌ پەرچووێک بوو لەو
گۆرە، بە راستی مایه‌ی سەرنج و ڕامان بوو. بە بۆیه‌ی زه‌یتی
نەخشونیکاری هەمەجۆری لەسەر کێشرا بوو: دارودرەخت، کەپر و
کوخته و گۆل و ستێران. ئێدی ئەم پەردە‌یه‌ لە قوماشی تازە و
جلەکۆنی زیندانییه‌کان دروست کرا بوو، لە کراس و شاشکان، کە
جووتیارەکانمان لە جیاتی گۆرە‌وی بەکاریان دینا، هەموو ئەمانە بە
یەک‌وه‌ دوورا بوون و کرا بوون بە پەردە‌یه‌کی گەوره‌ و چونکە
پەردە‌کە بە ئەندازە‌ی ژووره‌کە نەبوو و بچووێک بوو، ئێدی

زیندانییه‌کان پارچه کاغەزی ھەمەجۆریان لە ھەرمانگە و دایرەکان
 وەرگرێبوو و دابووایانە دەم یەکتەرەو. ئیدی نیگارکێشەکانی لەمەر
 خۆمان (کە یەکیک لەوانە برولوف یانی ئا، ف) بوو بە نەخشونیکاری
 یەجگار جوان و سەرنجپراکێش نەخشاندیوویان، زیندانییه‌کان کە
 چاویان پێکەوت زۆر دلیان پێی کرایەو، تەنانەت خەلکە وشک و
 درژپەسەندەکانیش دلیان پێی کرایەو. ھەر کە نمایشەکە دەستی
 پێکرد ھەموو وەک مندال کەوتنە پالەپەستۆ و دەلەكدانی یەکتەر. ھەر
 ھەموویان خۆشحال بوون، ھەستیان بە جۆرە شانازییەک دەکرد.
 پرووناکی شائۆکە بریتی بوو لە چەند مۆمیک، مۆمەکانیان کرد بوو بە
 پارچە ی بچووکیو ھەتا زوو تەواو نەبێت و زیاتر بەرگە بگرێت. دوو
 تەختی درێژیان لە موبەقەکە ھێنا بوو و پووبەپووی پەردەکە دایان
 نابوون، سێ چوار کورسیانیش لە ژووری دەرەجەدارەکان بە
 ئەمانەت وەرگرێبوو و لە نێوان پەردەکە و دوو تەختە درێژەکە دایان
 نابوون، تا ئەگەر گەرە ئەفسەرەکان ھاتبان بۆ ئاھەنگەکە لەسەر ئەو
 کورسیانە دابنیش. بەلام دوو تەختە درێژەکە بۆ دەرەجەدار و
 سەربازانی ئەندازە و چاودێردانی کاروبارەکان و ئەو
 سەرپەرشتیارانە ی کە پلەی ئەفسەرییان نەبوو، لەو بوو سەریک
 بەدەن و تەمەشایەکی ئاھەنگە شائۆییەکە بکەن، تەرخان کرا بوو.
 ئەلھەقی شائۆکە لە میوان و تەمەشاقانی کەم نەبوو. ژمارە ی
 ئامادەبووان بە گوێزە ی پۆژەکان دەگۆرا، کەم و زۆر دەبوو، بەلام لە
 دوا شەوی نمایشەکەدا، ھیچ شوێنێکی بەتال لەسەر تەخت و
 کورسییەکان نەما بوو. زیندانییه‌کان لە نێوان تەخت و کورسییەکان و
 دیوارەکاندا بە قەرەبالفی بەپێتووەستا بوون، وەک پێز بۆ
 میوانەکان کلاوھەکانیان لەسەریان داکەند بوو. ھەرچەندە ھۆلەکە گەرم
 بوو، بەلام ھەموو چاکەت یان پۆستینی کورتیان لەبەر بوو. چونکە

شوینته که تنگ بوو و جیی هه موو زیندانییه کانی تیدا نه ده بووه وه، هه موویان به سهر یه کدا که له که بوو بوون، به تاییه تی پریزه کانی دواوه، ته نانه ته هندیکیان چوو بوونه سهر ته خته خه وه کان و نه وانه ی هیچ جیتییه کیان ده ست نه که وتبوو له پشت پهرده که وه ته مه شایان ده کرد. هه ندیکی دی چوو بوونه پشت شاتوکه و له قاوشه که ی تره وه ته مه شایان ده کرد. قهره بالغیه که ی له وهدا نه بوو!

به هه رحال من و پتروفیان بۆ شوینیکی زۆر نزیکی ته خته کان برد، نه وانه ی له و پریزه دا بوون، زۆر باشتر له وانه ی له ریزی دواوه ی هۆله که بوون، شاتو و نمایشه که یان ده بیینی. به بۆچوونی نه وان من داوه ریکی زۆر باش بووم، به لای نه وانه وه که سیکی نه زموندار بووم و زۆر شاتو و نمایشی دیکه م دیتبوون. زیندانییه کان دیتبوویان که باکلۆشین زۆرجار پرس و رای پنده کردم و به پریژیکی زۆره وه گوئی له شیرته کانم ده گرت و به گوئی ده کردم، ئیدی به پیوستان زانی بوو پیزم بگرن و باشترین شوینم بۆ دابنن. راسته نه وانه خه لکانیکی سه رکیش و له خۆ رازی بوون، به لام ئیدی نه و پووینی و پوواله تبارییه شیان هه بوو. له ئیشوکاردا گالته یان پنده کردم، چونکه کریکاریکی زۆر خراپ و بیکه لک بووم. ئالمازوف هه قی بوو گالته به ئیمه ی خانه دان و نه سلزاده بکات و شانازی به وه وه بکات که کووره چییه کی باشه و له مه رمه پ سووتاندندا وه ستا و لیزانه. هه هه موو نه م ته وسوتوانج و ته لفیزیکارییه ده که رایه وه بۆ وه ی که ئیمه سهر به چینی خانه دان بووین و نه وانیش چه وساو وه پاشکه وتووی ده ستی خانه دانان بوون و هیچ یادگارییه کی باشیان ده رباره ی خانه دانان نه بوو. که چی هه هه مان نه و پیاوانه، لیره دا، له شاتوکه دا، جیی تاییه تیم بۆ داده نین، چونکه له دلی خویاندا دان به وهدا ده نین که له م مه دانه دا من له وان شاره زاترم، ته نانه ته وانه ش که چاویان

پیتیدا هه‌لنه‌ده‌هات و له دلی خۆیاندا پقیان لیم بوو (ئهمه له‌سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر پیکراوه‌وه ده‌زانی) حه‌زیان ده‌کرد پای من له‌مه‌ر شانۆکه‌یان بزائن و ستایشی بکه‌م، بۆیه بێ هیچ پرووده‌ربایسییه‌ک شوینه‌کانی خۆیان بۆ چۆل ده‌کردم. من ئیستا له‌به‌ر پۆشنایی هه‌ستی ئه‌و پۆژگاره‌م حوکم ده‌ده‌م. هه‌نگی په‌یم به‌وه‌ برد که ئه‌و هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌یه‌یان هیچ جۆره‌ سازش و ملکه‌چیه‌کی تیدا نییه. به‌ پیچه‌وانه‌وه، به‌لکو جۆره‌ پێزگرتن و که‌رامه‌ت پارێزییه‌کی خۆیانی تیدایه. یه‌کیک له‌ خه‌سله‌ته‌کانی گه‌لی ئیمه‌ داد و دادخوازییه. گه‌لیکه‌ تینووی دادپه‌روه‌رییه. له‌ خۆوه‌ گه‌وجانه‌ که‌سیک ناخاته‌ پێزی پێشه‌وه‌ که‌ شایسته‌ی پێشه‌وه‌ نه‌بێت. گه‌ل له‌م نه‌خۆشییه‌ دووره. وه‌رن پوه‌له‌تبا‌زییه‌کانی لێ لابه‌ن، په‌رده‌ی پوه‌له‌تبا‌زییان له‌سه‌ر لابه‌ن، به‌ دوور له‌ هه‌ر حوکم و داوه‌رییه‌کی پێشه‌وه‌خته‌ بیه‌خه‌نه‌ به‌ر ورده‌بینی لیکۆلینه‌وه‌وه‌ و له‌ نزیکێ نزیکه‌وه‌ ته‌مه‌شای بکه‌ن، بزائن چ خه‌سله‌ت و تایبه‌ته‌ندیانیکی باشی ئه‌وتۆتان بۆ ده‌رده‌که‌وێ که‌ پۆژیک له‌ پۆژان بیرتان لێنه‌کردووه‌ته‌وه، به‌ پێیواریش به‌ خه‌یاڵتاندا تینه‌په‌ریوه. ته‌نیا هه‌ندێ شتی زۆر که‌م هه‌ن که‌ زانا‌یان بتوانن فێری گه‌لی بکه‌ن، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ ده‌بێ ئه‌وان له‌ قوتابخانه‌ی گه‌لدا فێری شت ببن.

که‌ پترووف بۆ شانۆکه‌ی برده‌م، پێک و په‌وان و به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ساده‌ و ساویلکانه‌ پێی گوتم که‌ له‌ پێزی پێشه‌وه‌م، داده‌نێن چونکه‌ پاره‌ی زیاتر له‌ خه‌لکی دی ده‌ده‌م. هه‌لبه‌ته‌ شوینه‌کان نرخ‌ی دیاریکراویان نه‌بوو، به‌لکو هه‌ر ته‌مه‌شاقانیک به‌ گوێزه‌ی توانای خۆی و چی له‌ ده‌ست ده‌رچووبا، ئه‌وه‌ی ده‌دا. که‌ پیتاک کۆ کرایه‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ و پارچه‌ دراویکی خسته‌ ناو قاپی پیتاکه‌که‌وه. له‌ خۆم ده‌پرسی: باشه‌ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش منیان خستییته‌ پێزی پێشه‌وه‌ که‌

پاره‌ی زیاتر له خه‌لکی بده‌م ئایا ئه‌مه خۆی له خۆیدا نیشانه‌ی جوړه
 ږیز و حورمه‌ت گرتنیکې قوولې شه‌خسی نییه؟ وه‌کو ئه‌وه بوو پښم
 بلین: 'تو له ئیمه ده‌وله‌م‌ندتری، که‌واته بچو ږیزی پښه‌وه! راسته
 ئیمه لیږه یه‌کسانین، به‌لام تو له خه‌لکی دیکه زیاتر ده‌ده‌یت، که‌واته
 ته‌مه‌شاقانیکې وه‌کو تو که زیاتر دلی ته‌کته‌ره‌کان خوش ده‌کات،
 هه‌قی خۆیه‌تی له ږیزی پښه‌وه دانیشیت. نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاره‌مان
 خوش‌ده‌وچ و ږیز و حورمه‌تی پاره‌که ده‌گرین، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که
 پتویسته خۆمان پو‌لین بکه‌ین و هر که‌سه و شوینې شایسته‌ی خۆی
 به‌ر بکه‌وئ!'. به‌راستی ئه‌مه په‌فتاریکې به‌جی و دلخوشکه‌ره‌یه!
 چونکه لیږده‌مه‌سه‌له پاره‌که نییه، به‌لکو ږیز و حورمه‌ته‌که‌یه، وه‌ک
 ده‌لین بؤ نه‌فسی نییه بؤ قه‌درییه! زیندانییه‌کان زوری‌ش پاره
 خوشه‌ویست نه‌بوون. قه‌ت بیرم نایه‌ت ږو‌ژئ له ږو‌ژان یه‌کیکمان بؤ
 پاره خۆی سووک کرد بیت. بؤ پاره ته‌نازولی کرد بیت. خو ته‌که‌ر
 جاروبار که‌سیک داوای پاره‌ی له من کرد بیت و پاره‌ی لینه‌رگرتم،
 زیاتر به‌مه‌به‌ستی فیل و حيله‌بازی و ږابواردن بووه تا به‌مه‌به‌ستی
 خودی پاره‌که، نه‌وه‌ش نیشانه‌یه‌کی شو‌خیبازی و خوشمه‌شره‌بی و
 خوشمگیزی بووه. به‌هه‌رحال نازانم ئاخو توانیومه مه‌به‌سته‌که‌ی خوم
 به‌پوونې و په‌وانی ده‌ربیرم یان نا، وا بزانه له باسه‌که‌م
 دوورکه‌وتمه‌وه، با بیتنه‌وه سه‌ر باسی شاتوکه.

ه‌وله‌که به‌ر له لادانی په‌رده‌که دیمه‌نیکې سه‌یری هه‌بوو،
 یه‌که‌پارچه جموجول بوو. ده‌رزیت هه‌لدا‌بایه به‌عاردی نه‌ده‌که‌وت،
 خه‌لکه‌که له هه‌موو لایه‌که‌وه تیکترنجابوون، به‌لام هه‌موو شاد و
 ږووخوش چاوه‌پوانی ده‌ست پیکردنی نمایشکه‌ بوون. ږیزه‌کانی
 دواوه قه‌ره‌بالغتر بوو، زیندانییه‌کان به‌سه‌ر یه‌کدا که‌له‌که بوو بوون:
 زوربه‌یان سه‌روو کو‌تره‌ه داریان له مووبه‌قه‌که هیتا بوو، نابوویان به

ديواره كه وه و چوو بوونه سهری. دوو دانه سه عاتی خشت به و دهقه وه، هيلاك و ماندوو، دهستيان به شانی ئه وانهی پيش خویانه وه گرتبوو و هيشتاش مهنوون بوون كه ئه و جییه یان دهستكه وتبوو. ههنديکی دی خویان به قهراخی باریکی سۆپاکه وه گرتبوو، به دريژایی ماوهی نمایشه كه به و حاله وه وهستابوون. ههنديکی دی له سهر تهخته خه وه كان كه له كه بوو بوون و زۆر له شوینه كه ی خویان پازی بوون. پینچ زیندانی ديكهش خویان گه یاندوه ته سهر سۆپاكه و له وچ پال كه وتوون، له و سهره وه دهروانه شانۆكه و زۆر خویان به بهخته وهر دهزانن كه ئه و جییه یان دهستكه وتوو. به لام ئه وانهی كه زۆر درهنگ گه یشتبوونه جی و جیان دهست نه كه وتبوو، ههموویان به ئارامی له بهر دهركا و پهنا و په سیره كان، دانیشتبوون و وهستابوون و هیچ جۆره ههراوه نگامه و ئاژاوه و ئاشوبیك یان شه پ و قهقه شه یه كه دروست نه بوو، ههموو زیندانییه كان پابه ندی یاساوریسای زیندان بوون و ههموویان ههولیان ده دا، له بهر چاوی میوانه به پریزه كاندا ئه وپه پری هیمنی و ویقار بنویتن. به دهم چاوه پوانییه وه، له گهرمای هۆله كه دا ئاره قه یان كرد بوو و دهموچاویان سوور هه لگه را بوو. شادییه کی مندالانه ی بیگه رد نیشتبووه سهر سیمایان و ههموو به سهری پروته وه چاوه پوانییان ده كرد. من كه له دهسته راسته وه دانیشتبووم، وام ده هاته بهر چاو كه ههموو سهریان سفر كردوو. ئه نجام دهنگه دهنگیك له سهر شانۆكه وه بهرز بووه وه، جموجۆلیك پهیدا بوو، په رده كه بوو كه دهجوولا، ئه وجا بهنگی ئوركستره كه (تیپی مۆزیک) بهرز بووه وه، ئه م ئوركستره ئه وه دیتن هه لوه سته یه کی له سهر بكه م و باسیکی بكه م. ئوركستره راكه بریتی بوو له 8 مۆزیکه زن له سهر تهخته كان دانیشتبوون: دوانیان كه مانجه ژهن بوون (یه کیك له كه مانجه كان هی

پیاویکی زیندانی بوو و ئه‌ویتیریان له ده‌ریی زیندانه‌که به ئه‌مانه‌ت
 هیتا بوویان، مۆزیک‌ژهنه‌کان هه‌موویان له زیندانییه‌کانی خۆمان بوون
 سیانی‌ش بالالایکاژهن بوون، بالالایکا‌کان ده‌ست‌کردی زیندانییه‌کان
 خۆیان بوو، دوانیش گیتار‌ژهن بوون و یه‌کی‌کیش ده‌ف‌ژهن بوو.
 که‌مانجه‌کان زۆر ده‌نگیان ناساز و ناخۆش بوو، گیتار‌ه‌کان له‌ نرخ‌ی
 نه‌بوو دا بوون، به‌لام بالالایکا‌کان گالته‌یان پینه‌ده‌کرا. قام‌کی
 هونه‌رمه‌نده‌کان به‌سه‌ر ژیی بالالایکا‌کانه‌وه هیتده به سووکی و
 نه‌رمی ده‌بزوان که من به عه‌مراتم شتی وام نه‌بینی بوو. ئیدی پارچه
 ئۆپرایه‌کی میلی بوو له‌و گۆپه. مۆزیک‌ژهنه‌کان جه‌زمه‌ گرته‌بوونی،
 حالیان لیته‌اتبوو، له‌ گه‌رمه‌ی مۆزیک‌ژهنیدا له‌په‌ر ده‌یان‌کیتشا به‌ قوناغی
 ئامیره‌کانیاندا، ژهنینه‌که‌یان زۆر په‌سه‌ن، خۆشناه‌نگ و په‌ر زه‌وق و
 ناسک و به‌ ریتم و ئاواز په‌وان بوو. یه‌کتیک له‌ گیتار‌ژهنه‌کان زۆر
 باشی ده‌ژهند، ئه‌مه‌ ئه‌و گه‌نجه‌ بوو که بابی خۆی کوشت‌بوو، به‌لام
 ده‌ف‌ژهنه‌که هه‌ر باسی مه‌که، په‌رچوو‌یه‌ک بوو له‌و گۆپه. ده‌فه‌که‌ی
 له‌سه‌ر یه‌ک قام‌کی هه‌ل‌ده‌سو‌راند، یان قام‌کی گه‌وره‌ی به‌ چه‌رمه‌که‌یدا
 دینا و شه‌پۆله‌ ریتم و ئاهه‌نگ‌یکی پوون‌په‌وان به‌رز ده‌بووه‌وه و
 به‌رز ده‌بووه و له‌ناکاودا داده‌هاته‌وه و ده‌نگ‌یکی کپوکی وه‌کو ده‌نگ‌ی
 ورده شه‌پۆلی لی هه‌ل‌ده‌قولا. له‌ کۆتایی‌دا دوو هارمۆنیک‌اژهنیش
 په‌یه‌ندیان به‌م ئۆرک‌سته‌رایه‌وه کرد. پیاو راست ب‌روات قه‌ت باوه‌رم
 نه‌ده‌کرد به‌م ئامیره‌ میلیانه‌ بتوانی ئه‌م هونه‌ر‌نماییه به‌رزه‌ پیشان و
 ئه‌نجام بدریت. که گویم له‌م مۆزیکه‌ بوو هه‌ر سه‌رم سوپما! ئه‌له‌قه‌ی
 ئه‌و مۆزیک‌ژهنانه‌ توانییان به‌ جوانترین شیوه‌ ئاوازه‌کان ئه‌دا بکه‌ن، که
 دیتم ریتم و ئاهه‌نگ و ئاواز و ژهنین له‌ یه‌که‌یه‌کی هونه‌ری جواندا
 یه‌کیان گرتووه، هه‌نگی بۆ یه‌که‌م جار بۆم ده‌رکه‌وت، که ئاواز و

ناهنگی سه ما میلیه کانمان و گۆرانی و ئاوازه باوه کانمان چ سیجر
و ئه فسوونیکه مه زنیان له خۆ گرتووه.

ئه نجام پرده که لا برا، جموجۆل و له هۆله که دا پهیدا بوو.
ئه وانهی له پرزی دواى دواوه بوون ههستانه سه ر قامکی پێیان.
یه کیکیان له سه ر کوته ره داره که ی ژیر پێی خزی، هه موو ئه وانی دی
به تاسه وه ده میان داچه قاند بوو، چاویان بری بووه شانۆکه،
بێدهنگیه کی ته وای بالی به سه ر هۆله که دا کیشابوو، ئه نجام نمایشه که
دهستی پێکرد.

من له نزیکه 'عه لی' یه وه دانیشتبووم، عه لی و براکانی و هه موو
چه رکه سییه کانی دی له یه ک شویتدا وه ستا بوون. ئه مانه زۆریان
حه ز له شانۆ و نمایش بوو، ئیدی هه موو شه وئ ده هاتن بۆ شانۆکه
و شه و بیزیان نه ده کرد. هه ستم کرد هه موو موسولمانان، چ ته ته ر و چ
غهیره ز ته ته ر زۆر حه ز له شانۆ ده کهن. (ئه شعیا قومیچ) له و لای
ئه وانه وه بوو، هه ر که پرده که لادرا، ئیدی سه راپای بوو به گوێ و
به چاو، زۆر به تاسه وه چاوه پوانی پرووداوی په رچوو ئاسای ده کرد،
خۆ ئه گه ر گرته یه کی به دل نه بوایه، یه کسه ر به وه دا بۆت ده رده که وت
که هه ناسه یه کی قوولی په ر حه سه رته ی هه لده کیشا. ده موچاوه
جوانه که ی عه لی له خۆشیدا پرشنکی ده دا و بیکه ردی و پاکیه کی
مندالانه ی ئه وتو نیشتبوو سه ر سیمای که له زه تم له ته مه شاکردنی
ده بینى. هه ر کاتى که خه لکه که به نوکته یان په فتاریکی کومیدییانه ی
ئه کته ره کان پێده که نین، من ئاوپم ده دایه وه و ته مه شایه کی (عه لی) م
ده کرد تا بزانه کاردانه وه ی ئه و سه باره ت به و نوکته یه یان په فتاره
کومیدیه چیه. به لām عه لی هه سته پێنه ده کردم و ته مه شای
نه ده کردم. دیاره له و کاتانه دا بیرى به شتی تره وه مژول بوو و ئاگای
له من هه ر نه بوو. به ده سته چه پدا و له نزیکه شوینه که ی منه وه

زیندانییه کی پیر پاره وستا بوو، کابرایه ک بوو گرژ و په ست و تورپه و
 د پردونگ و ئیرادگر و نارازی. ئه ویش ههستی به عهلی کرد بوو،
 ناوبه ناو دزه نیگایه کی ده کرد و بزه یه کی کال سیمای به ئاسته م
 ده گه شانده وه! ئه م زیندانییه هه می شه به عهلی ده گوت (عهلی
 سیمو نیچ)، نازانم بق وای پتده گوت! نمایشه که به نمایشنامه ی
 (فیلا دکا و میروشکا) دهستی پیکرد. باکلوشین که دهوری فیلا دکای
 ده بینی، دهوریک یه جگار جوان بوو. باکلوشین زور به باشی
 دهوره کی ده بینی. دیار بوو حیسابی وردی بق هه رسته یه ک ده کرد
 که دهیگوت، هه زارویه ک حیسابی بق هه ر جوله یه ک ده کرد که
 ئه نجامی دهدا. به ته واره تی چوو بووه پیست و خووی
 کاراکته ره که وه. کۆپییه کی کوتومتی کاراکته ره که بوو. ئاسایی،
 چوستو چالاک، به دوور له هه ر شیوه یه کی ده ستکرد، دهوره کی
 ده بینی و زوری لیده هات. خۆزگه (باکلوشین) تان ده بینی چۆن
 دهوریک ده گپرا، ههنگی ددان تان به وهدا دهنه که به راستی ئه کته ریک ی
 که وریه و له خه لقه ته وه بق نواندن دروست بووه و به راستی
 به هریه کی که وریه ی هیه. من نمایشنامه ی (فیلا دکا) م له سه ر
 شانۆکانی مۆسکو و پترسبورگدا زیاتر له جاریک دیتبوو، ده توانم به
 دلنیا ییه وه ئه وه بلیم که له هیچ یه کیک له و دوو پایته خته دا، تاقه
 هونه رمه ندیکم نه بینی له بیننی ئه و دهوردها هاوتای باکلوشین
 بکاته وه. ئه کته رهکانی ئه و پتده ر دهوری جووتیارانیکیان ده بینی ده شیا
 جووتیاری هه ر ولاتیکی دنیا بن، یانی جووتیاری راسته قینه ی پووس
 (موجیک) نه بوون. یانی ئه وان پتیانه وه دیار بوو که ته مسیل ده که ن،
 دهوری جووتیار ده بینن، به پتچه وانه ی (باکلوشین) وه که بوو بوو به
 خودی جووتیاره که. یه کیک له هانده رهکانی باکلوشین هه ژکیکی بوو.
 ته مه شافانه کان ده یانزانی له نمایشنامه ی دووه مدا بوتسیا کین پۆلی

کوردیل ده‌بینی و باوه‌ریان و ابو - نازانم بۆ - که بوتسیاکین زۆر له
 باکلۆشین به‌هرمه‌ندتره. باکلۆشین وه‌کو منداڵ پیتی ناخۆش بوو که
 په‌سەندی هاو‌پیکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ودا بده‌ن. له‌ دوا پۆژه‌کاندا چه‌ندین
 جار هاته‌ لام و ده‌رده‌ دلی خۆی بۆ کردم! باکلۆشین پیش ده‌ست
 پیکردنی نمایشه‌که به‌ دوو سه‌عات تایی لیتهات، به‌لام کاتی که
 جه‌ماوه‌ره‌که له‌ قاقای پیکه‌نینیان دهدا و هاواریان ده‌کرد: 'سلاو له
 باکلۆشین به‌ راستی ئه‌کته‌ری نه‌ک گاته!' له‌ خۆشیدا ده‌موچاوی
 ده‌گه‌شایه‌وه، سه‌رویه‌کی راسته‌قینه له‌ چاوانیه‌وه پرشنگی دهدا. کاتی
 ئه‌و دیمه‌نه پیشاندرا که (میروشکا و فیلادکا) ده‌ست له‌ ملی په‌کدی
 ده‌که‌ن و په‌کتری پاده‌مووسن، فیلادکا هاوار له‌ هاو‌پیکه‌ی ده‌کات:
 'زارت بسره، زارت وشک بکه‌وه' خه‌لکه‌که پر به‌ زار له‌ قاقای
 پیکه‌نین دده‌ن. به‌ راستی که ئه‌و هه‌موو جۆشوخرۆش و که‌یف و
 شادییه‌ی ته‌مه‌شافانه‌کانم بینیی، زۆر خۆشحال بووم. زیاتر
 شادمانیه‌که‌ی ئه‌وان خۆشحالی کردم، ئه‌م داماوانه که سه‌له‌های سال
 بوو جگه له‌ به‌دبه‌ختی چاوه‌پروانی هیچ شتیکی دی نه‌بوون، ئه‌مشه‌و
 ده‌رفه‌تیان بۆ ره‌خسا بوو، ئه‌گه‌ر بۆ چه‌ند ساتیکیش بووه،
 به‌دبه‌ختی و کلۆلی خۆیان له‌ بیر بکه‌ن. بۆ نمونه زیندانییه‌ک به
 ئانیشکان ده‌ژهنی به‌ قه‌برغه‌ی ئه‌وه‌ی ته‌نیشتییه‌وه تا به‌په‌له و
 بیته‌وه‌ی بزانی کن له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌یه، هه‌ستی خۆی بۆ بگوازیته‌وه و
 ده‌ری بپه‌یت. په‌کیکی دی له‌ گه‌رمه‌ی ده‌ستپیکردنی دیمه‌نیکه‌ی
 کۆمیدیدا، به‌ توندی ئاو‌پری پاشه‌وه‌ی دا و به‌ توندی که‌وته ده‌ست
 ته‌کانان، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی هاو‌پیکانی هان بدات که پێکه‌نن، ئه‌وجا
 به‌په‌له پووی به‌ره‌و شانۆیه‌که وه‌رگه‌ت‌پایه‌وه. زیندانییه‌کی دیکه، هه‌ر
 جوله‌جوله‌تی و ناتوانی ئارام بگه‌یت. به‌لام شوینه‌که ته‌نگه و ناتوانی
 شوینه‌که‌ی خۆی بگه‌یت و له‌جیتی خۆی هه‌ندی هه‌ندی پێیان به

عار دیدا دېدا. له کوتایې شاتوییه که شادمانی و خوشی گه ییه
 نه و په پری. هه موو خه لکه که قاقا پنده که نین. نه وهی ده یگ پر مه وه هیچ
 زیده پوییه کی تیدا نییه! زیندانه که بیتنه بهر چاوی خوتان، زیندانیانی
 پی به زنجیر، نه و ته خته خه وانه ی زیندانییه کانیاں له قالب دابوو،
 سالانی دوو روږیژی سوخره و بیگاری و تاراوگه، ژیاڼی پوتینی و
 په کهاوی که وه کو دلویه تکتک ده هاته خوارې، پوژانی
 تاریکونو ته که و دريژی پایز، هه موو نه و دیمه نانه بیتنه بهر چاوی
 خه یال، نه و زیندانییه داماو و به د به خت و سهر کو تکر او انه بیتنه
 بهر چاو که له و هز و حاله ناله باره دا، له و په پری بیتن میدیدا ده ژیاڼ،
 له پر ریگه درابوون بڼ ماوهی سه عاتی دوان ئاهه نگ بگپرن، شادی
 بکه، خمی دلایان به با بدن و پر به سییه کانیاں هه ناسه هه لیکیشن،
 به د به ختی خویان، موته که کانی سه ر دلایان فیراموش بکه، ئاهه نگ ټک
 بگپرن نه ماما ئاهه نگ، ئاهه نگ ټک که هه موو خه لکی شار خوزیای
 پیخو ازن، گه وره و بچووک بیگ پر نه وه، باسی بکه و بلین:
 "ته مه شای نه و زیندانیانه بکه!" هه موو شته کان، گشت دیمه نه کان بڼ
 زیندانییه کان تازه و خوش بوو، مایه ی سه رنجیاں بوو. بڼ نمونه
 جلوه بهر که کان: زوریان پیخوش بوو که (فاتکا یاں نتسفیاتالف یاں
 باکلوشین) یاں به جلوه بهر کی تازه وه ده بینې، نه که به و جلوه بهر کی
 زیندانه وه که ساله های سال بوو ده قیاں پیوه گرتبوو. به شادییه وه
 ده یانگو ت "نه ویش زیندانییه، زیندانییه کی راسته قینه یه، که پڅ ده کات
 زړه ی زنجیره کانی له ژیر جله کانییه وه سه عاته پښیک ده پوات، به لام
 ئیستا ته مه شای بکه، له سه ر شانوک به بیین چنه د گوږاوه، به و پالتو
 و شه پقه و جلانه وه له خانه دان و نه شرافزاده یه کی ته و او عیار
 ده چی. ته مه شای سمیله ده سترک و کلاو قژه که ی، چنه د لینی دیت،
 بږوانه که ده سته سره سووره که ی ده ردینې خوی پیواوه شین بکات،

کوتمت له خانهدان و ئه شرافان دهچیت. بویه خوشی و شادی ته مه شافانه کان گه یه لوتکه. کاتی ناغای خیره ومه ند به جلی سوپاییه وه، که ئه له هقی جلیکی شروشه پرتو بوو، به لام نه جمه ی ئالتوونی به سهر شانه وه بوو، کلاوی سوپایی له سهر بوو، دهرده که وئ، هه موان له چه پله ی شادمانی دده دن. باوه ر ده که ن، دوان له زیندانییه کان، له سهر بینینی ئه م پوله وه کو مندال ده چن به گز یه کدا، چونکه هه ردووکیان زوریان هه زده کرد به جلی سوپاییه وه له سهر شانو دهر بکه ون؟ ئیدی ئه کته ره کان ده که ونه ناو بزییان و نایه لن شه ر بکه ن، به زوری نه ی ده نگ پوله که به نتسفیاتیف ده سپزدریت، هه لبه ته له بهر ئه وه نا که له هاوړیکه ی به توانا تر و به هره دارتر بوو، له و زیاتر له خه لکی خانهدان و ئه شراف ده چوو، به لکو له بهر ئه وه ی هه موویانی دلنیا کرد بوو که دار هه زه رانیکی هه یه و له کاتی نمایشه که دا به کاری دینی، به ملا و به ولادا بای دهادات و وه کو هه ر خانهدان و ئه شرافزاده یه که له عاردی ده خشین و هه ندی خه ت خه تۆکانی پنده کات، یانی ده وری ئه شرافزاده ی راسته قینه ی پتوه ده بین، ئه مه شتیک بوو که فانکا یان تسبیاتین له عۆده ی نه ده هاتن، که به عه مراتیان ئه شرافزاده یه کی راسته قینه یان نه بین بوو. ئه وه بوو کاتی نتسفیاتیف ده ست له نیو ده ستی ژنه که ی له سهر شانو دهر که وت، خیرا به داردهسته که ی، که کهس نه یده زانی له کوئی په یدا کرد بوو، چه ند خه ت خه تۆکییه کی له سهر عارده که نه خشان، که ئه مه به نیشانه یه کی بئ چه ندوچوونی ته ربیت و په فتار و ئه ته کیتی خانهدانان و ئه شرافان ده ژمیردا.

په نگه کاتی خوی که منداله هه ژاریکی پتخاوس و شرؤل بووه، ناغایه کی شیکپۆشی خانهدانی دیتبی به و ئه ته کینه دار عاساکه ی بادابیت و ئیدی ئه مه له نه ستیدا بق هه تا هه تایه چه سه ی بئ و مت

بوو بئى و وا ئىستا له تەمەنى سى سالىدا، له يادگيدا سەرى
 ھەلداو تەو و به جۆرى نەمەنى دەكەتەو كه ھاوژىندانییەکانى پى
 سەرسام بن. نەسفىاتایف به جۆرى له دەورەكەى خۆیدا نەمەنى بوو و
 چاوى له نووکی دار دەستەكەى نەدەگواستەو كه كاتى قەسەى دەکرد
 و ھەلامەکانیشى دەداپەو چاوانى ھەلنەدەبەرى، نووکی دارەكەى و
 ئەو خەتخەتۆكەیانەى كه لەسەر عار دەكەى دەكیشان به جۆرى
 سەرقالى کرد بوو ئاگای له ھەموو شتێكى دیکە برا بوو. ھەر ھەو
 پۆلى خانەمە خێرەو مەندەكەش زۆر جوان بوو. به جلیكى كۆنى
 شەپۆلەى مۆزلینەو ھاتە سەر شانۆ، ھەردوو باسك و گەردنى
 پروت بوون، ئارایش و مکیاجیکى زۆر تۆخى کرد بوو، شەپقەیکەى
 چکۆلەى كەتانی لەسەر نابوو و به داوێك له ژێر چەناگەیدا بەسترا
 بوو، بەدەستیکى چەتریکى چکۆلەى ژنانەى ھەلگرتبوو و باوھەشینیکی
 کارتۆنى پەنگاوپرەنگیش به دەستەكەى تریبەو بوو و لیکدالیكدە
 دەموچاوى پى باوھەشین دەکرد. كه تەماشافانەکان ئەم خانەمە
 بەویقارەیان بینى له قاقای پیکەنینیان دا، به جۆرى پێدەكەنین كه
 ئەویش خۆى پێتەگیرا و لەسەر شانۆیکە و بەدەم نواندەو، زیاتر
 له جارێك پیکەنین گرتى. ئیفانۆف، كه ئەویش زیندانى بوو، ئەم
 پۆلەى دەبینى. (سیروتکین)ش كه پۆلى کێژى دەبینى، جلی کێژى
 لەبەر کرد بوو، تا حەزكەى لێدەھات. ئیدى ھەموو ئەكتەرەکان زۆر
 به جوانى دیالۆگەکانیان ئەنجام دا، به باشى شیعرەکانیان خوێندەو.
 به كورتى نمایشنامەكە سەرکەوتوانە کوتایى ھات، جەماوەرەكە
 زۆریان به دل بوو، كەس كەمترین ئیراد و پەخنەى نەبوو، چما
 ئیرادى ھەلەگرت تا پەخنەیان ھەبى! بەشى يەك تەواو بوو.
 ئۆركستراكە ئۆپراى بەشى دووھەمى "ژوورە چکۆلەكەم، ژوورە
 چکۆلەكەم" (3) ى لێدا. دیسان پەردە لابرا. نۆرەى نمایشنامەى

كودرىلى چلىس بوو. ئىم نىمايشنامىيە لە نىمايشنامىيە دۇنجان
 دەچوو. لەو پرووۋە لە دۇنجان دەچوو، چونكى لە كوتايى
 شانتۇنامەدا ئاغا و نۆكەرەكەي لە لايەن ئەھرىمەنەو دەرفىتىن و
 بۇ دۆزەخ دەبرىن. دەستىنوسەكە بە تەۋاۋى خويىندرايەو، بەلام ديار
 بوو كە ئىم دەقە تەنبا بەشىك بوو لە شانتۇنامەكە، ھەموۋى نەبوو. بە
 مەزىندەي مەن سەرەتا و كوتايى شانتۇنامەكە ون بوو بوو. چونكى
 ئەۋەي دىتمان سەرەتا و كوتايى نەبوو. پروۋاۋى دىمەنەكە لە
 مىوانخانەيەكى گۆشەيەكى پروۋسىيادا پروۋەدا. لە سەرەتاي
 دىمەنەكەدا خاۋەنى مىوانخانەكە ۋەژوور دەكەۋى، ئاغاىەكى خانەدان
 بۇ يەككىك لە ژوورەكان دەبات، ئاغا پالتۇيەكى لەبەرە و كلاۋىكى
 گەرەي خېرى چىرچولۇچى لەسەر ناۋە، كودرىلى نۆكەر، دۋاي ئاغاى
 دەكەۋى، بە دەستىك جانتاكەي بۇ ھەلگرتوۋە و بە دەستەكەي تىرى
 مېشىكىكى برژاۋى ھەلگرتوۋە كە لە زەرفىكى شىنەو پىچراۋە.
 كودرىل، پۇستىنىكى كورتى لەبەر، كلاۋىكى بىرىقەدارى لەسەرە. ئىم
 نۆكەرەپىاۋە چلىس و زۆر خۆرەكەيە. بوتسىيايكىنى زىندانى كە
 ھەڧرىكى باكۇشىنە، ئىم پۇلە دەيىنىن. دەۋرى ئاغاكە ئىڧانۇڧ
 دەيىنىن، ئەو ئىڧانۇڧەي كە لە شانتۇنامىيە يەكەمدا پۇلى خانمە بە
 وىقارەكەي دەيىنى.

خاۋەنى مىوانخانەكە (نتسفىاياف) مىوانەكە ئاگادار دەكاتەۋە كە
 ژوورەكە جنۆكەدارە و ئەۋانگەلى ھەيە، ئەۋجا دەپۋات. ئاغا بە دەم
 خەم و پەژارەي خۇيەۋە بە دەنگى بەزىر دەلىت دەمىكە ئەمە دەزانىت
 و ھەرمان بە كودرىل دەدات كە بار و بوخچە و جانتاكە بىكاتەۋە و
 شىۋى ئامادە بىكات. كودرىلى چلىسى زۆر خۆر، ترستۇك و قەل زراۋ،
 ھەر كە گۈنى لە ناۋى جنۆكە و ئەۋانگەل دەبىن، پەنگى زەرد
 ھەلدەگەپى و ۋەكو بى ناۋ ئاۋ دەكەۋىتە لەرزىن و تەننەت بىر لەۋە

دهكاته وه هلیت، به لām هم له ناغای دهرستیت و هم زوری برسییه. کابرایه که نهوسن، کهودهن و گهوجه، به لām به دینی خوی سهگ و فیلبازه، له گام و دهلهچهیه، هموو کاتی ناغای دهخهلهتینی، به لām زوریشی لیدههرستیت. ئیدی نموونهیهکی سهیر و دهگمهی نۆکه و خۆلامانه، هموو سوخته و خهسلته سههرهکییهکانی (لیبوریلوی) تیایه، به لām ئاویتته و نادیاره، زهق نییه. بوتسیابکین به راستی لیپاتوانه ئهم پۆلهی بینی، زور جوان ئهم تهبیعهتهی بهرجهسته کرد، به راستی توانست و بههرهیهکی گهوهیه هیه، نکولی لیناکریت، به پای من له (باکلۆشین)ش به توانتر و بههرمهندر بوو. ههلبهته پۆزی دواتر که (باکلۆشین)م بینی ئهو بۆچوونهی خۆم پینهگوت. چونکه ئهگەر پیمگوتبا زوری له بهر گران دهبوو، پیتی زویر دهبوو.

به لām ئهو زیندانیهی که پۆلی ناغاکهی دهبینی، نمایشهکهی زور خراپ نهبوو. ههرچییهکی گوت همووی بیسهرو بهر بوو به لām ئیلقاکهی پوون و پهوان بوو، ئاماژه و ههرهکهکانی گونجاو و سههرکهوتوو بوو.

له کاتیکدا کودریل خهریکی کردنهوهی جانتاکه بوو، ناغای به ژوورهکهدا دههات و دهچوو، له بهر خۆیهوه دهیگوت ئیدی تهواو له مړ به دواوه واز له گهپیدهیی دینی و مائئاوایی له سههر گهردانی دهکات. کودریل گوت له مونۆلوگهکهی ناغای دهگرئ و دهمهلاسکی دهکاتهوه، به ئه داوئهتواری کۆمیدی ته مه شافانه کان دینیته پیکه نین، ههلبهته به دزی ناغایهوه، بیئوهی ناغای گوتی لیبی ئهمه دهکات. ههلبهته کودریل نه بهزهیی به ناغایدا دههاتهوه و نه دلی پیتی دهسووتا، به لām چونکه ترسنۆک بوو و ناوی جنۆکه و شهیتانانی بیستبوو هزی دهکرد شتیکیان له بارهوه بژنهوی و بزانی، بۆیه دهکهوینته پرسیار له ناغای، ئیدی ناغای بۆ دهگیریتتهوه که جارێک

تووشی گرفت دهبی و مهرگ هه‌په‌شهی لینه‌کات و هانا بۆ شه‌یتان ده‌بات و شه‌یتان به هه‌ندی مهرج فریای ده‌که‌وێت و پزگاری ده‌کات و ئیدی ئه‌م‌پۆ دوا مۆله‌تی مهرجه‌که‌یانه و، ئه‌گه‌ر شه‌یتان ئه‌م‌پۆ په‌یدا بێ، مانای وایه بۆ پۆج کیشانی ئه‌و هاتوو. کودریل له ترسا ده‌که‌وێته له‌رزین، به‌لام ئاگاهای نه‌تره به‌ر نادات و خۆی شیڤو ناکات و ده‌ستوور به کودریل ده‌دات شیڤو ئاماده بکات. کودریل که گویی له وشه‌ی شیڤو و خواردن ده‌بی‌ت، ده‌بوژیته‌وه، مریشکه‌برژاوه‌که له زه‌رفه‌که ده‌ردینێ و قاپی شه‌راب له جانتاکه ده‌ردینێ، به‌دزییه‌وه ده‌ست به خواردن و خواردنه‌وه ده‌کات. ته‌مه‌شاقانه‌کان له قاقای پیکه‌نین ده‌دن و له پپ ته‌قه‌هۆپ له ده‌رگاکه به‌رز ده‌بیته‌وه، با ده‌یخاته سه‌ر گازی پشت، کودریل له ترسا ده‌له‌رزێ، به‌په‌له و به‌لاشه‌وری پاروویه‌کی گه‌وره له مریشکه برژاوه‌که ده‌په‌ستێته ده‌مییه‌وه و هه‌رچی ده‌کات بۆی قووت ناچێت. ته‌ماشاقانه‌کان دیسان له قاقای پیکه‌نین ده‌دن. ئاغای که به ژووره‌که‌دا دیت و ده‌چیت، هه‌له‌سته‌یه‌که ده‌کات و ده‌لێت: "شپوه‌که‌ت ئاماده کرد؟" کودریل به‌رسفی ده‌داته‌وه و ده‌لێت: "هه‌ر ئێستا ئه‌ز به‌نی، من خه‌ریکم بۆتی ئاماده ده‌که‌م." کودریل به‌ده‌م ئه‌و قسه‌یه‌وه له‌سه‌ر خواره‌که داده‌نیشیت و به‌تاسووقه‌وه ده‌که‌وێته خواردن. جه‌ماوه‌ره‌که زۆریان پێخۆش بوو که ئه‌م خزمه‌تکاره به‌و لێها‌توویه به ئاگاهای پاده‌بوارد. زۆر لێها‌توانه وه‌لامی ده‌دایه‌وه: هه‌ر ئێستا ئه‌ز به‌نی من خه‌ریکم بۆتی ئاماده ده‌که‌م."

کودریل له‌سه‌ر پاروو گلانی خۆی به‌رده‌وام ده‌بی‌ت، به‌لام له‌گه‌ل هه‌ر پاروویه‌که‌دا له‌وه ده‌ترسیت ئاغای پتی بزانی‌ت. هه‌ر جارێ که ئاغای ئاو‌پری ده‌دایه‌وه، خه‌را به مریشکه‌که‌وه خۆی وه‌بن میزه‌که‌دا ده‌کرد. پاش ئه‌وه‌ی که میک برسی‌تی ده‌شکێ، لێده‌پڕێ خه‌میکی ئاغای

بخوات. كه هاوار دهكات و دهلټ: "ئەري چټ كرد كودريل، شيوهكه
 ئاماده نهبوو. كودريل بهرسفي دهدهاتهوه و دهلټ: "ئەزبهني ئامادهيه".
 كه دهبنئي تهنياهيك ٲان له مريشكهكه ماوه زور دهرستيت، بهلام
 خوشبهختانه ئاغا به ٲادهيهك غهرقى خهموپهژارهي خوي دهبيت،
 لهسەر خوانهكه دادهنيشټ و به هيچ جورئ ههست بهمه ناكات،
 ئيدي كودريليش خاوي به دهست له پشت كورسييهكهي ئاغاوه
 دهوهستئ. ئيدي كودريل به قسه و به ههركه و به چاوداگرتن، ٲوو
 له جهماوه، گالته به ئاغاي دهكات و سهربهقور دينټه پټكهنين. هه
 كه ئاغاي گهنج دهست به نان خواردن دهكات، جنوكه و شهيتانهكان
 وه ژوور دهكهن. ئيدي لټرهوه شتهكان ئالوز و نامهفهوم دهبن.
 ئەو شهيتانانه له هيچ شتيكدا له بهشەر ناچن. دهرگايهكي لاوهكي
 دهكرټهوه، ٲاٲويهكي سهراٲا سٲيٲوش ديار دهكهويت، سهري برٲييه
 له چرايهك و مؤمٲيكي به سهرهوهيه، ٲاٲويهكي دي به دواوهيه،
 چرايهكي بهسهر سهرهوهيه و داسٲيكي به دهستهوهيه. بؤچي ئەم
 ٲاٲويانه سٲيٲيان ٲوشيهوه، بؤ چرايان بهسهرهوهيه و بؤچي داسيان
 ههلگرتوه؟ كهس ئەمهي بؤ لٲك نهدهدرايهوه و ئەوهي ٲاستي بي
 جهماوهركه زور به خهمي ئەوهوه نهبوو و ئەم ديمهنه نا ئاساييهيان
 به لاوه سهير نهبوو. بهلام ئاغا ئازايانه ٲووبهٲووي جنوكه و
 شهيتانهكان وهستا و بيٲاكانه ٲئي گوتن حازروئامادهيه و دهتوانن
 دهگل خؤدا بيبن. بهلام كودريلي ترسنوك، وهكو مشكي توقيو
 خوي وهبن ميژهكه دهدهات، سهرباري ههموو ترسولهريكيش قاپه
 شهرايهكه له بير ناكات و دهگل خؤيدا دهبياته ژيئر ميژهكه. جنوكه و
 شهيتانهكان بؤ چهند ساتيك دهرؤن و ديار نامٲنن، كودريل له ژيئر
 ميژهكه دٲته دهرئ، ئاغا دهست به خواردني مريشكه برزاوهكه
 دهكاتهوه، سئ دانه ئەهريمن وهژوور دهكهن و له بالي دهنهن و

بۆ دۆزەخى دەبەن، ھاوار دەكەت: "كودرىل فرىام بىكەو!" بەلام
 كودرىل خەمى ئەوى نىيە، خەمى شىتىكى دىكەيەتى، ئەمجارەيان قاپە
 شەرابەكە و مرىشكەكە و تەنەت نانەكەش ھەلدەگرىت و خۇى وەبن
 مېزەكە دەدات. ئىدى ئەو تە دىيائى بۆ تەخت بوو، ھەر خۇى و
 خۇيەتى، شەيتان و جىتۇكەكان پۇيىشتەن، ئاغاشى پۇيى. كودرىل، لە
 ژىر مېزەكە دىتە دەرى، چا و بە ھەر چوارىنگالاندا دەگىرچ، بىزەيكە
 سىمى پووناك دەكەتەو، وەكو پىاوىكى بە فروفىل و حىلەباز
 چاوىكى دادەگرىت و لە شوىتەكەى ئاغى دادەنىشەت، بە چپە و لە بن
 لىوانەو پو و لە جەماوەرەكە دەلەت: دەى ئىستە ھەر خۇم، خۇم
 ئاغام.. نەا بە تاقى تەنىام، بى ئاغام!

تەمەشاقانەكان، لە قاقاى پىكەنەن دەدەن. ئەو جا بە دەنگىكى نزم،
 چاوىك دادەگرىت و بە زمانىكى پىر كىنايەت و بەوپەرى خۇشەو
 دەلەت: شەيتان بردى!

كودرىل، ئەو و شانەى ھىندە بە تەوسوتوانجەو، ھىندە بە
 كىنايەو، ھىندە سەرەكەوتوانە ئەدا كرد كە كورم دەوست خۇى
 بگرىت و چەپلەى بۆ لىتەدات. بەلام ئەم شادىيەى كودرىل زۇر
 بەردەوام نابىت. ھەر كە قاپە كۇنياكەكە ھەلدەگرىت و پىكىك
 تىدەكەت و دەيەو بۆ دەمى بەرىت، ئەھرىمەنەكان پەيدا دەبنەو و
 بەئەسپاى و لە پىشتەو خۇيان بە ژوورەكەدا دەكەن و دەستگىرى
 دەكەن. كودرىل شىتئاسا دەقىژىنى. لە ترسا ناوېرى ئاوپى پاشەو ش
 بداتەو. دەيەو داكۆكى لە خۇى بكەت، بەلام ناتوانى. چونكە
 ھەردو دەستى گىراون، قاپەكە بە دەستىكەيەو و پىكەكەش بە
 دەستەكەى تىرىيەو و ھىندەش نەوسن و چلەسە ناتوانى قىروسىيان
 لىبكەت. بەو دەقەو، لەجىنى خۇيەو بە زارى بەشەو، بە سىمى
 ترساو و زەق زەق دەپوانىتە جەماوەرەكە، دىمەنىكى پىكەنىناوى و

کۆمیدیی ئوتۆ پەیدا دەکات ھەر شایستەى ئەو یە نىگارکێشێكى به توانا وینەى بکێشیت، ئەنجام ئەھرىمەنەکان بکێشى دەکن، دەبەن، ئەویش به قاپە کۆنیاکەکەو به لەقەفرتى و دەست بادانەو، بە دەم ھاتوھاواری دەپوات و لەو دیو پەردەکانیشەو ھەر دەنگى ھاواری نابڕیتەو. ئەوجا پەردەکە دادەریتەو. جەماوەرەکە، بەو پەرى شادمانى لە قاقای پێکەنین دەدەن و لە گەرمەى پێکەنین و شادمانى ئەواندا ئورکستراکە ئۆپرا و سەمای میلی کارامنسکایا عەزف دەکات. عەزف و ئاھەنگەکە لە ھەوڵەو زۆر به نەرمى و ناسکى دەست پێدەکات، بەلام بەرەبەرە ھەم ئاوازەکە و ھەم پێتمەکە توند و توندتر دەبێت و دەنگى بالالایکاكانیش لە سەرانشەرى ھۆلەکەدا دەنگ دەداتەو. ئیدى ئاھەنگ و ئاوازی ئۆپراو سەمای کارامنسکایا(4) دەگاتە لوتکەى بەرزى خۆى. خۆزگەم دەخواست کە گلێنکا لە زیندانەکەى ئیمەدا گوێى لەم ئاواز و موسیقایە بوايە، ئەوجا پانتۆمایمەکە دەستى پێکرد، سەرانشەرى نمایشەکە ئاواز و ئاھەنگى سەمای کارامنسکایای لەگەلدا بوو. دیمەنەکە دیوى ناوہوێى کوختەيەکی نیشان دەدا. کوختەکە ژن و مێردێكى تێدا بوو، پیاوہکە جلێكى به دەستەوہ بوو و پینەى دەکرد، ژنەکەش خەرىكى تەشپێسى بوو. لەم پارچە نمایشەکەدا سىروتکین پۆلى ژنەکەى دەبینى و تەسفیاتایف دەورى پیاوہکەى دەبینى کە ئاشەوان بوو.

دیکۆرى شاتۆکە یە جگەر ھەژارانە بوو، بۆیە دەبوايە چ لەم پانتۆمایمەدا و چ لە ھەردوو شاتۆنامەکەى پێشودا بێنەر به زەبرى خەيالى خۆى کەموکۆپى دیکۆرەکەى پڕ بکەردایەتەو. بێنەر لەو سەرى شاتۆکەدا لە جياتى دیوار پەردەيەکی دەبینى، يانى لەجياتى دیوار پەردەيەکیان ھەلواسى بوو. لە دەستەپاستدا چەند لەم پەریک دانرا بوو، لە دەستە چەپدا شاتۆکە به ھیچ شتێک نەگیرا بوو، يانى

بینه، تهخته خهوی زیندانییه کانی ده‌بینی. به‌لام تمه‌شافانه‌کان
 خه‌لکی درژپه‌سهند و ئیرادگیر نه‌بوون، به‌هموو شتیک پازی بوون،
 وه‌ک ده‌لین به‌دۆش ده‌یانژه‌نند، به‌زه‌بری خه‌یالی خویان
 که‌موکوپیه‌کانیان پر ده‌کرده‌وه. ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وان کاریکی ئاسان
 بوو، چونکه‌ زیندانییان فێرن په‌ت بۆ خه‌یالیان به‌ر بده‌ن، فێرن خه‌ونی
 زۆر ببینن، ئاماده‌ن ته‌سه‌وری ئه‌و شته‌ بکه‌ن که‌ پێیان ده‌گوتری
 ته‌سه‌وری بکه‌ن. بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر پێیان بگوتری: ئه‌مه‌ باخه‌، به‌
 خه‌یال ده‌یکه‌ن به‌ باخ، یان ئه‌مه‌ ژووره‌ یان کوخته‌یه‌، به‌ ژوور یان
 کوخته‌ی وینا ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ بۆ ئه‌وان قورس نییه‌، چونکه‌ گوی به‌
 پ‌واله‌ت ناده‌ن، درژپه‌سهند و ئیرادگیر نین، سیروتکین، به‌ جله‌
 ژنانه‌کانییه‌وه‌ زۆر جوان و شیرین بوو. یارۆی ئاشه‌وان که‌ له‌
 پینه‌وپه‌رۆکه‌ی ده‌بیته‌وه‌، کل‌اوه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌نیت، قامچییه‌که‌ی
 هه‌له‌ده‌گیت، له‌ ژنه‌که‌ی نزیک ده‌بیته‌وه‌ و به‌ ئاماژه‌ تێی ده‌گه‌یه‌نی که‌
 بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌چیته‌ ده‌ری و خوای له‌و خوایه‌ تاکو دیته‌وه‌
 ده‌رگا له‌ که‌س بکاته‌وه‌ و به‌ هه‌ر شه‌وه‌ قامچییه‌که‌ی پێ نیشان
 ده‌دات. ژنه‌ش سه‌ری بۆ ده‌له‌قێنی و تێی ده‌گه‌یه‌نیت که‌ خه‌می نه‌بیت.
 وا دیاره‌ زه‌بری ئه‌و قامچییه‌ی چه‌شتوه‌، چونکه‌ به‌ پ‌واله‌ت له‌ ژنیکی
 ئه‌شق‌فروش و داوینته‌ر ده‌چیت. می‌رده‌که‌ی وه‌ده‌رده‌که‌وی، هه‌ر که‌
 پشته‌ تیده‌کات له‌ دواوه‌ چه‌مۆله‌یه‌کی لیده‌نیت و په‌نجه‌ پاده‌وه‌شینن
 وه‌ک ئه‌وه‌ی بلی پاوه‌سته‌ بۆم! له‌پر له‌ ته‌قه‌ی ده‌رگا ده‌دری، ژنه‌
 ده‌رگا ده‌کاته‌وه‌، یه‌کیک له‌ دراوسێکان وه‌ژوورده‌که‌وی، ئه‌ویش
 ئاشه‌وانه‌، ردینیکی درێژی داناوه‌ و ئیله‌کیکی له‌به‌ره‌، ده‌سته‌سپریکی
 سووری به‌ دیاری بۆ ژنه‌ هیناوه‌، ژنه‌ به‌ بزه‌یه‌کی شیرینه‌وه‌
 پیشوازی ده‌کات، له‌و کاته‌دا که‌ کابرا ده‌یه‌وی ماچی بکات، یه‌کیکی
 دی له‌ ده‌رگا ده‌دات. ته‌گییر، چی بکه‌ن؟ ژنه‌ ماوه‌یه‌ک بیر ده‌کاته‌وه‌ و

ئەوجا دەيخاتە ژيتر مېزەكەو و سەرلەنۆي خۆي بە تەشپرتىسىيەو و
خەرىك دەكات. مېوانە تازەكە كابرايەكى بەيتالە و كۆنە جلىكى
سوپايى لەبەر كەردوو. تا ئەو كاتە پانتۆمايمەكە، نايشە بېندەنگەكە
زۆر بە جوانى و سەرکەوتوانە ھاتبوو، ھەموو ھەرەكەكان گونجاو و
بىتەيب بوون، بگرە پياو بە سەرسامى لە خۆي دەپرسى، چۆن ئەو
ئەكتەرانە، كە ھېچ ئەزموونىكى نايشيان نەبوو و ھېچ پەرۋەيەكيان
نەكرد بوو، دەيانتوانى بەو جۆرە خۆپسك و جوانە، بەو دروستىيە
ئەو دەورە بېيىن و ھەر خۆي بەرسفى خۆي دەدايەو: "مەگەر ھەر
خو بزانئ چ بەھرەگەلىكى وەكو ئەم بەھرانە لە سەرانسەرى
ولاتەكەماندا، لە سەرانسەرى پووسىادا ھەبن و بىتەوھى بدۆزرىنەو
و بەگەر بخرىن، لە پەشەچالاندا و لە تاراوگەكاندا بە ختوخۆپايى
زىندەبەچال بكرىن؟"

بە مەزەندەي من ئەم زىندانىيەي كە پۆلى بەيتالەكەي دەبىنى، يان
لە شانۆيانى ھەرىمەكاندا يان لە شانۆ مىللى و تايبەتتەيەكاندا دەورى
بىنى بوو. وا دەھاتە بەر چاو كە پىتى وابى ھېچ يەكلىك لەم ئەكتەرە
زىندانىيانە ھېچ لە كاروبارى شانۆ نەزانن، تەنيا ئەو نەبىت. بۆيە
وەكو قارەمانانى شانۆنامانى كۆنى كلاسېك پىتى دەكرد، يانى
ھەنگاويكى ھەراوى دەنا، ئەوسا بىتەوھى لاقەكەي تىرى بچولئىن،
دەوھستە سەر و جەستەي بۆ دواو دەبىرد، بە كەشوفشەو
دەپروانىيە دەورو بەرى خۆي و بە جەلال و شكۆو ھەنگاويكى تىرى
دەنا، ھەرچەندە ئەم پىكرىدە زۆر ناواقىيە بوو، بەلام جەماوھرى
تەمەشاقانان پىتى پازىبوون و بە لايانەو زۆر ئاسايى بوو و ھېچ
گلەيى وگازاندەيەكيان لىنى نەبوو. ھىشتا نەگەيشتەبوو ناوھندەي
شانۆكە، كە كەسىكى دىكە لە دەرگاي دا، ژنە پەشۇكا، نەيدەزانى چى
لە دۆستەكەي بكات؟ خۆشەختانە سندوقىكى كراو لە سووچىكدا

بوو، کابرای به پیتال به له ز خوی به سندوقه که دا کرد و ژنه ش
 سه ره که ی نایه وه. میوانی سینه میس یه کیک بوو له ناشق و
 دوس ته کانی ژنه، به لام ناشق کی تاییه تی، براهمه نیک (5) بوو به
 جلوجه ی براهمه نانه وه. ته مه شافانان که چاویان پیکه وت له قاقای
 پیکه نینیان دا. زیندانییه که به نیوی کوشکین پۆلی ئه م براهمه نه ی
 ده بیی، به راستی جوان چوو بووه کلیشه ی براهمه نه وه و ده وره که ی
 زور جوان لیده هات، چونکه سه روچاوی کوتومت له براهمه ن ده چوو،
 وه کو براهمه نان، به هه مان ئاماژه و په فتاری براهمه نان، ناشقینی
 ده گه ل ژنی ئاشه وانه که دا ده کرد، هه ردوو دهستی بو ئاسمان
 به رزده کردنه وه و ئه و جا هه ردوو دهستی ده خسته سه ر سینگ،
 جاریکی دیکه له ته قه ی ده رگا ده درئ، له ده رگادانی ئه مجاره یه جگار
 توند بوو، وا دیاره خاوه نماله و گه راوه ته وه. ژنه که ی ده په شوکی،
 خه ریکه له ترسا شیت ده بی، کابرای براهمه ن له ترسا جی به خوی
 ناگرئ، له ژنه که ده پاړیته وه که بیشایته وه، ئه نجام ده یخاته پشت
 دۆلابیکه وه و ده که ویته وه ته شیرپرسی، له په شوکاویدا بیرى ده چیت
 بچیت ده رگا که بکاته وه. له راستیدا ته شی نه ده رتسا، به لکو ته مسیلی
 ده کرد، داویکی خه یالی ته شیه کی خه یالی ده ردینا و ته شیه کی
 خه یالی باده دا، چونکه ته شیه که له دهستی بهر بوو بووه وه و له سه ر
 عارده که که وت بوو. سیروتکین به راستی ئه م پۆلی ترس و
 په شوکانه ی جوان ده گتړا. سه بری میرده که ی ده سوئ، ده رگا که له
 پاژنه وه ده ردینئ، قامچی به ده ست، به هه ره شه وه بو ژنه که ی
 ده چیت، تومز هه موو شتیکی به چاوی خوی دیتووه و دوورونزیک
 تاقیبی میوانه کانی کردووه. به ئاماژه ژنه که ی تیده گه یه نئ که ده زانی
 سئ میوانی لای خوی شار دووه ته وه. ئه و جا ده که ویته گه پاڼ به
 دوویاندا. یه که م جار دراوسیکه یان ده دۆزیته وه، به مست و شاپان

وهدهری ده‌نیت. کابرای به‌یتال ده‌ترسیت، ده‌یه‌وی ه‌ل‌یت، سه‌ری
 سندوقه‌که ه‌له‌ده‌داته‌وه و خوی ئاشکرا ده‌کات، ئیدی کابرای ئاشه‌وان
 به قامچی تیی بهر ده‌بیت بگره کویت دیشیت، کابرای تاین، ره‌فتاره
 کلاسیکیه‌که‌ی ه‌وه‌له‌جاری له بیر ده‌چینه‌وه و به‌وپه‌ری شپ‌زه‌یی و
 به‌په‌له‌پرووی له سندوقه‌که دینه‌ ده‌ری و سه‌گئاسا کلکی له گه‌لۆزی
 ده‌نی و ه‌له‌دی. ئه‌وجا نۆره‌ی کابرای براهمه‌ن دیت. ئاشه‌وانه‌که
 زۆری بۆ ده‌گه‌ری و نایدۆزیته‌وه، به‌لام کول نادات و ئه‌نجام له پشت
 دۆلابه‌که‌وه ده‌یدۆزیته‌وه، به‌ریز و حورمه‌تیکی زۆره‌وه سلاری
 لیده‌کات، پ‌دینی ده‌گریت و به‌پ‌دین تا ناوه‌ندی شاتۆکه‌ی دین، یاروی
 براهمه‌ن ده‌یه‌وی داکۆکی له‌خوی بکات و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌ل‌یت:
 "نه‌فره‌تی خوات ل‌یئ، ده‌ک بهر نه‌فره‌تی خوا بکه‌وی!" (به‌ در‌یایی
 نمایشه‌ بیده‌نگه‌که ته‌نیا ئه‌و چه‌ند وشه‌یه به‌کار بران) به‌لام یاروی
 ئاشه‌وان گوئی ناداتی و له‌سه‌ر تیه‌له‌دانی به‌رده‌وام ده‌بیت و
 شاپ‌پ‌زینی ده‌کات، تۆله‌ی نامووسی خوی لیده‌کاته‌وه. ژنه‌که ده‌زانی
 ئه‌وجا نۆره‌ی ئه‌وه به‌له‌ز ته‌شی و ده‌سپ‌نچه‌که‌ی توپ ده‌دات و
 به‌غار له ژووره‌که وه‌ده‌رده‌که‌وی، به‌ده‌م ه‌لاتنه‌وه بهر ئینجانه‌یه‌ک
 ده‌که‌وی و ئینجانه‌که ق‌لپ ده‌بیته‌وه و ده‌شک‌یت، زیندانییه‌کان ه‌موو
 له قاقای پ‌نکه‌نین ده‌دن. ع‌له‌ی به‌ بی‌ئ‌وه‌ی ته‌مه‌شام بکات، به
 ه‌له‌چونه‌وه ده‌ستی گرتم گوتی: "بینیت؟ بینیت؟ ئای له‌م براهمه‌نه‌!".
 خوی له‌به‌ر پ‌نکه‌نین پ‌ینه‌ده‌گیرا. په‌رده‌که داده‌ریته‌وه و جاریکی دی لا
 ده‌برئ و دیمه‌نیکی دی ده‌ست پ‌ینه‌کات، دوو سی دیمه‌نی دیکه
 نمایش کران. ه‌ر ه‌موو دیمه‌نه‌کان زۆر کۆمیدی و شاد بوون.
 زیندانییه‌کان به‌ خۆیان دایان نه‌ه‌یتا بوون، به‌لکو وه‌ریان گرتبوون و
 شتی زیاده‌یان خستبوونه‌ سه‌ر، ده‌ستکاریان کرد بوون. شاخ و بالی
 تازه‌یان ل‌ینابوون. ه‌ر ئه‌کته‌ره و له‌ لای خۆیه‌وه شتیکی تازه‌ی بۆ

زیاد دهکرد، یانی هر ئیوارهیهک گۆرانیك به سهر دیمه نه که دا ده هات،
 واتا هه مان دهووری ئهم ئیوارهیه سبهی ئیواره به شیوهیهکی دی ئه دا
 دهکرا. دوانمایش واته پانتومايمه که، که شیوهیهکی خه یالی ته وای
 وهرگرتبوو، به سه مای بالی کوتایی هات. بابه تی ئهم دیمه نه بریتی
 بوو له بهرچ کردنی جه نازهیهک. کابرای براهمن نویژی مردوو
 له سهر جه نازه که ده خوینی و له پهر له پشت شاتۆکه وه دهنگی سروود
 و ئاوازی "خۆری ئاوا بوو" بهرز ده بیته وه و ده بیستری و مردووه که
 زیندوو ده بیته وه، ئاماده بوان له خۆشیدا ده ست به په قسین ده کهن.
 یارۆی (براهمن) ش ده گهل مردووه که دا ده که ویتته په قسین، به لام به
 شیوازی تاییه تی خۆی ده په قسین، به شیوازی به راهمهنی. بهم دیمه نه
 نمایشه بیده نگه که (پانتومايم) کوتایی دیت.

١ زیندانیه کان، به خۆشحالی و به دهم ستایشی ئه کته ره که نه وه،
 سوپاسی زابته خه فەر ده کهن و بلاوهی لیده کهن. هیچ قه رقه شه و
 ده مبهۆله یهک پرووی نه دا. هه موو رازی بوون، بگره ده توانم بلیم
 هه موویان خۆشحال بوون. هه موو به ئارامی، چوونه سهر
 جیگا کانیان، ئاسووده بیر و ده لهره حه ت خپ خه وتن، خه ویکي جیاواز
 له خه وی شه وانی پیتشوویان، ئه وهی که ئیستا ده یگیرمه وه نه خه وه
 و نه خه یال، به لکو حه قیقه ته، حه قیقه تیکی خالیسه. چونکه ئه و
 به دبه خت و داماوانه رینگه درابوون بۆ چه ند ساتیک به دلی خۆیان
 بژین، بۆ چه ند ساتیک له زه ت له ئینسانیه تی خۆیان ببینن، بۆ
 سه عاتیک له هه لومه رج و زروفی زیندانی پزگار بین. له و حاله ته دا
 پۆحی مرۆف، باری دهروونی ئه گه ر بۆ چه ند ده قیقه یه کیش بووه
 ده گۆپی.

دره نگه شه ویکي تاریک بوو. ته زوویه کم پیتدا هات. به پیکه وت له
 خه و رابووم: کابرای دیندار هیتشتا له سهر سوپاکه نویژی ده کرد و

تاكو به ره به بیان هر نویژی کرد. علی له نزیکي منه وه به هیمنی
 نووستبوو، له بیرمه تاكو نووستنیش هر پئنده که نی و ده گهل
 براکانیدا باسی شانۆکه ی ده کرد. به بن ویستی خۆم پوانیمه
 سهروسیمای ئارامی. به ره به ره هه موو شتیکم بیر که و ته وه، دوینیم
 بیر که و ته وه، جه ژنه کانی نوئیل و سه ری سالم بیر که و ته وه، هه موو
 ئه و مانگه م بیر که و ته وه، به ترسه وه سه رم هه لبری، ته مه شای هاوړی
 نووستووه کانم کرد که له بهر پرووناکی له رزۆکی مۆمیکدا که ئیداره ی
 زیندان له قاوشه که دا داینا بوو، نووستبوون. پوانیمه سهروسیمای
 نه گبه تیان، جیگه و بانه په رپووته کانیان، پوانیمه ئه و هه موو کلۆلی و
 بینازییه ی ئابلوقه ی دابوون، به لی پوانیمه هه ر هه موو ئه و دیمه نانه،
 ده مویست به خورتي قه ناعه ت به خۆ بینم که ئه و دیمه نه ی ده بینم نه
 خه وه، نه خه یاله، نه مۆته که یه کی ترسناکه، به لکو واقیعه، حه قیقه ته،
 حه قیقه تی راسته قینه یه. گویم له ناله یه ک بوو. زیندانییه ک به زه حمه ت
 باسکی جۆلاند، زړه ی زنجیره کانی به رز بووه وه. زیندانییه کی دی
 به ده م خه وه وه شپرزه و په شیو وړینه ی ده کرد. یارۆی پیره مژدیش
 به ده م نویژ کردنه وه دوعای بۆ هه موو "مه سیحییانی ئه رته دۆکس"
 ده کرد. گویم لی بوو له په ستا و بیپرا نه وه، به ده نگی نزم، به ده نگیکی
 خۆش، له بن لیوانه وه ده یگوت و ده یگوته وه: "حه زره تی مه سیح!
 ره حم به هه موومان بکه!".

سه رم نایه وه سه ر سه رینه که م و له دلی خۆدا گوتم: "بۆ هه تا
 هه تایه لیژه ناژیم، ئه و په ره که ی چه ند سالتک لیژه ده میتمه وه".

پەراوېز:

- ۱- ھەرقان فيلادىكا و مىروشكا: شاتونامەيەكى كۆمىدىيە، لە نووسىنى ب. ج گريگورىيە، لە سالى (۱۸۶۱) دا لە پترسبۆرگ نەمايش كرا و پاشان لە ھەرىمەكاندا زۆر برەوى پەيدا كرد.
- ۲- كودريل: لە ۋەيە ناوى كودريل، لە (بدريللو) ۋە ۋەركيرا بى و كۆرانی بەسەردا ھاتىن.
- ۳- ژوورە بچكۆلەكەم: گۆرانیيەكى يەجگار بەناوبانگى ڕووسىيە.
- ۴- كارامنسكايا: سەمايەكى مىللى ڕووسى زۆر توندە، گۆرانی زۆر مەکشوفى بىپەردەى دەگەل دەگوترى.
- ۵- براھمەن: پلەيەكى ئايىنى ڕۆحانىيانى ھندۇسىيە.

«۱۲»

نەخۆشخانه

۳-۱

كەمىك دواى پشووۋەكانى جەژنى سەرى سال نەخۆش كەوتم و ناچار بووم بۆ نەخۆشخانهى سوپايى برۆم. نەخۆشخانه كە نىو فەرسەخىك لە زىندانە كەمانەو دەوور بوو. بىنايەكى يەك نەۆمى زۆر درىژ بوو. بە بۆيەى زەرد بۆيە كرا بوو. ئىدارەى نەخۆشخانه كە ھەموو ھاوینىك بە گلى زەرد تەپراوى دەكردەو. ئەم نەخۆشخانهى ھەوشەيەكى گەورەى ھەبوو، چەند بىنايەكى دىكەى لە ھەوشە كەيدا ھەبوون، كە ھەندىكيان تايبەتى بوون بە پزىشك و دكتورەكان. بەلام بىنا سەرەككە برىتى بوو لە كۆمەلىك قاوشى تايبەت بە نەخۆشخان. تەنیا دوو قاوش بۆ زىندانىيەكان تەرخان كرا بوون. بۆيە ھەميشە پەر بوون لە نەخۆش، بە تايبەتى لە ھاویناندا، زۆرجار ئىدارەى نەخۆشخانه كە ناچار دەبوو لە نىو تەختەخەوكاندا، بە شىوہى كاتى تەختى زىادە دابنن و پزى بكن. ئەم دوو قاوشە

هه‌میشه پر بوون له "قهره‌به‌ختان" هه‌موو جوړه زیندانییه‌کی نه‌خو‌شیان تیدابوو، هه‌ندیکیان هی زیندانه‌که‌ی ئیمه بوون، هه‌ندیکی دی گیراوی سوپایی بوون و چاوه‌پوانی دادگایی بوون، هه‌ندیکی دی گیراوانی کاتی بوون، هه‌روه‌ها هه‌ندیکی دی له‌و سهربازانه بوون که هه‌واله‌ی سهربازگه‌ی ته‌مبیکاری کرا بوون، سهربازگه‌ی ته‌مبیکاری، بریتی بوو له ده‌زگایه‌کی تاییه‌تی، ئه‌و سهربازانه‌یان بۆ ده‌نارد که گوێزپایه‌ل و ملکه‌چ نه‌بوون، به‌دپه‌فتار و سه‌رکیش بوون و ورده خه‌تایان ده‌کرد، تا گوايه له‌وینده‌ر پامیان بکه‌ن و هی‌تروه‌ی‌مینان بکه‌نه‌وه و چاکیان بکه‌نه‌وه، ئه‌مانه سالتیک، دوو سال له‌و سهربازگانه‌دا ده‌هیل‌رانه‌وه، که ده‌رده‌چوون نه‌ک به‌ره‌و باشی نه‌ده‌گۆران، به‌لکو ده‌بوون به‌ خوێرتیرین تاوانکارانی سه‌ر پروی زه‌وی.

هه‌ر زیندانییه‌ک هه‌ستی بکردایه که نه‌خۆشه، له به‌یانی زوه‌وه زاب‌تخه‌فه‌ری ئاگاداری ده‌کرده‌وه، ئه‌ویش ناوی ده‌نوو‌سی، پسووله‌یه‌کی بۆ ده‌بپی و به‌ سهربازیکدا بۆ نه‌خۆشخانه‌ی ده‌نارد، که ده‌گه‌یی‌نه ئه‌وینده‌ر، پزیشک معایه‌نه‌ی ده‌کرد و ئه‌گه‌ر د‌ل‌نیا بوايه نه‌خۆشه، له خه‌سته‌خانه ده‌یخه‌واند. زاب‌تخه‌فه‌ر ناوی نووسیم و پسووله‌ی بۆ بریم. ده‌ورو به‌ری سه‌عات یه‌ک، که هه‌موو هاو‌پیکانم بۆ سه‌ر کار پ‌و‌ی‌یشتن، من بۆ خه‌سته‌خانه چووم. هه‌ر زیندانییه‌ک که بۆ نه‌خۆشخانه، پ‌و‌ی‌یشتبا، تۆیشه‌به‌ره‌یه‌کی پر له نان و خ‌و‌راک ده‌کرد و له‌گه‌ل خ‌و‌یدا ده‌یبرد (چونکه له نه‌خۆشخانه‌دا، پ‌و‌ژی یه‌که‌م نه‌فراقین و نه‌ش‌ی‌ویان به‌ نه‌خۆش نه‌ده‌دا)، هه‌روه‌ها نه‌خۆش سه‌بیل و کیسه‌تووتن و چه‌خماخ و بر‌نو‌ت‌ی‌شی له‌گه‌ل خ‌و‌یدا ده‌برد. به‌لام ده‌بوايه ئه‌م شتانه به‌ د‌ز‌ی‌یه‌وه له پ‌ی‌لاوه‌کانیدا وه‌ش‌ی‌ریت. که داخ‌لی

حەوشی نەخۆشخانەکە بووم، هەستم بە غۆربەتییکی سەیر کرد،
 چونکە هیچ زانیارییەکم لەمەڕ ئەم لایەنە ی ژایانی زیندانییان نەبوو.
 پۆڤەکە ی، پۆژینکی گەرم بوو پەلە هەوری خەمناک بەری ئاسمانی
 گرتبوو، دیمەنی نەخۆشخانەکە لە سایە ی ئەو هەوروو هەلایەدا دلی
 نەخۆشی هێندە ی دی تەنگ دەکرد. پیاو لە خۆی بیتزار دەبوو. من و
 سەربازەکە ی هاوڕێم خۆمان بە ژووری چاوەروانییدا کرد. ژوورەکە
 دوو بانئۆی چینگۆی تێدا بوو. دوو زیندانی دی دەگەل
 پاسەوانەکانیاندا لە ژوورەو چاوەروانی معایەنە ی پزیشک بوون.
 پەرساتریک خۆی بە ژووردا کرد، بە خەمساردی و بێ موبالاتییەو
 تەمەشایەکی کردین، نیگای ئەو ی دەنواند کە بەسەر ئێمەو بەلا
 دەستە، ئەوجا بەبێ موبالاتی و خوێنساردییەکی زیاترەو، چوو
 پزیشکی خەفەر لە هاتنی ئێمە ئاگادار بکات. دوا ی توژینک پزیشکەکە
 هات، بەو پەڕی لوتف و میهرەبانی معایەنە ی کردین، ئەوجا سەروو
 کارتێ داینی کە ناوی خۆمانی لەسەر تۆمار کرا بوو، مەسەلە ی
 دیاری کردنی نەخۆشی و دانانی دەرمان و پارێز و ئەو شتانە ی بە
 یاریدەدەرەکە ی خۆی سپارد بوو کە بەرپرسیاریەتی هەردوو قاوشی
 زیندانییەکانی لە عۆدەدا بوو. پێشتر لە زیندانییەکانم بیستبوو کە
 ستایشی پزیشکەکانیان دەکرد و تەنانەت کە لیبرام بچم بۆ
 نەخۆشخانە پێیان گوتم: "پزیشکەکان بۆ ئێمە وەکو باوک وان!"
 جلەکانیان پێداکەندین تا جلی تر لەبەر بکەین، جلی خەستەخانەیان
 داین، ئەم جلانە جگە لە جلی پتووستی ژێرەو، گۆرەوی و سۆل و
 کلاوی دەزووچن و پۆبی مالهووە کە لە قوماشیکی ئەستووری
 قاوہی دروستکرا بوو، بەرەکە ی لە مشەمایەکی لەزگەئاسا دەچوو،
 لەو لەزگانە دەچوو کە لە برین و زامیان دەنا. ئەلھەقی پۆبەکە
 یەجگار چلکن و پیس بوو، بەلام هەر زوو هەستم بە باشییەکە ی کرد.

پاشان بۆ قاوشى زىندانىيەكانيان بىردىن، ئەم قاوشانە دەكەوتنە
 كۆتايى پارەويكى درىژى زۆر بەرز و زۆر پاكخواينەو. ھەموو
 شىتەكان، بە لاي كەمەو، ۋەكو پۈالەت و لە دىۋى دەرەو
 پاكخواين بوو. ھەموو شىتەكان دەبرىقائەو، يان بە لاي كەمەو لە
 چاۋ پىسوپۇخلى زىندانەكەدا ۋام دەھاتتە بەرچاۋ، دوو زىندانىيەكەى
 دى چوونە ئەو قاوشەى كە كەوتىۋو ەكالى چەپى پارەو، مەن
 چوومە قاوشەكەى لاي دەستە راستەو. ئەم دەرگايە قىلىكى گەرەى
 لىدراۋو. پاسەوانىك بە بەر دەرگاكةدا دەھات و دەچو، ئىشككىرىكى
 دى لەو لاۋە ۋەستا بوو تا بىگۇرپىت و بىتتە جىگاگەى. عەرىفخەفەر
 (كە لە پاسەوانانى خەستەخانەكە بوو) دەستۈورى دا كە رېم بدەن
 بچمە ژوورەو. كوتوپر خۆم لە قاوشىكى تەنگى درىژكۆلەدا دىتەو،
 لەمبەر و لەۋبەرى قاوشەكە و لە بن دىۋارەكەو بىستودوۋ تەخت
 رىز كرا بوون، ھىشتا سى چۈار دانەيان چۆل بوون. تەختەخەۋەكان
 لە داروتەختە دروستكراۋوون، بە بۆيەى كەسك بۆيە كرا بوون،
 ھەموو خەلكى پووسىا دەيانزانى ئەو تەختانەى كە بەو بۆيانە بۆيە
 دەكران مۇرانەيان ھەبوو. لە يەككىك لە سوۋچەكان و لەبەر
 پەنجەرەيەكەدا شوينم گرت.

ۋەكو پىشتىر باسەم كىر، لە قاوشەكەماندا ھەندىچ نەخۇش ھەبوون
 كە لە زىندانەكەى ئىمەو ھاتبوون، ھەندىكىان دەيانناسىم، يان بە لاي
 كەمەو دىتەۋىيەم. بەلام ژمارەى ئەو نەخۇشانەى كە لە ژىر
 داداگىيدا بوون يان سەر بە سەربازگە تەمبىكارىيەكان بوون،
 ژمارەيان يەجگار زۆر بوو.

ئەوانەى كە بە پاستى نەخۇش بوون و پىۋىست بوو لە خەستەخانە
 بخەۋىنرەن ژمارەيان زۆر كەم بوو. ئەۋانى دى يا لە قۇناغى بوژانەو
 و چاكبۈنەۋەدا بوون، يان نەخۇشسىيەكانيان زۆر سوۋك بوو، ئىدى

يان لەسەر جىگەكانى خۇ پاكشاپوون يان بە پارەوى قاوشەكەدا
 ھاتوچۇيان دەکرد. بەينى دوو پىزە تەختەكە فراوان بوو، دەيانتوانى
 بە ئاسانى ھاتوچۇ بىكن. بۇنى قاوشەكە زۆر ناخۇش بوو، پىاو
 تەنگەنەفەس دەبوو، پەكپارچە بۇنى دەواودەرمان بوو: جگە لە بۇنى
 ناخۇشى خودى نەخۇشەكان، بۇنى دەواودەرمانىش پىاوى ھىر
 دەکرد، ھەرچەندە بە درىژايى پۇژ سۇپاكەش دەسووتا، بەلام بۇنى
 ناخۇشى دەواودەرمانەكەى پانەدەدا.

چەرچەفىكى پىرچى بەسەر جىگەكەمەوہ بوو. چەرچەفەكەم لابرد ،
 پەتۆيەكى دووبەرى زىر و ھەندى پايەخى چلكنى لەسەر پاخرا بوو.
 تەپەلەكىكى چكۆلە بە تەنىشت تەختە خەوہكەوہ بوو، شەربەيەكى ئاو
 و پەرداخىكى كانزايى ئاو خواردنەوہى لەسەر بوو، خاوليەكى
 چكۆلەش بەسەر پەرداخەكەوہ بوو. تەپەلەكەكە پەفەيەكى ھەبوو، ئەو
 زىندانىيەنى تواناي ئەوہيان ھەبوو لە كىسەى خۇيان چا بخۆنەوہ
 قۇرى و تاقمى چايەكەيان لەسەرى دادەنا. بەلام ژمارەى ئەو
 دەولەمەندانە زۆر كەم بوو. سەبيل و كىسەى تووتن لە ژىر جىگاكاندا
 دەشپىردانەوہ. (زۆربەى ھەرە زۆرى زىندانىيەكان و تەنانەت
 ئەوانەى كە سىلپىشان ھەبوو سەبيليان دەكىشا). بە دەگمەن دكتۆر و
 كارمەندانى نەخۇشخانەكە لە تووتن و سەبيل دەگەرەن، خۇ ئەگەر بە
 پىكەوت زىندانىيەكان بىنيايە و سەبيل بەدەمەوہ بوايە، بە ئانقەست
 خۇيان لە گىلى دەدا و وايان دەنواند كە نەياندىتوہ. بەلام
 زىندانىيەكان خۇيان ھەزىان دەکرد بە دزىيەوہ سەبيل بكتىشن و
 مەگەر شەوانى درەنگ لەسەر جىگاكانيان سەبيليان كىشا، دەنا
 زۆربەى كات لە پشت سۇپاكەوہ دەيانكىشا. شەوان كەس بۇ تەفتىش
 دەرەنەچوو، جگە لە زابىتخەفەر، ئەويش زۆر بە كەمى سەرى
 قاوشەكانى دەدا.

ئەمە يەكەم جار بوو لە ھەموو ژياندا لە خەستەخانە بکەوم. بۆيە
 ھەموو شتیکم بە لاوھ تازە و مايەي سەرنج بوو. ھەر زوو پەيم بەوھ
 برد کە ئەوانیش منیان بە لاوھ تازەيە و مايەي سەرنج بۆ ئەوان.
 ھەلبەتە ھەندى شتيان لە بارەي مەوھ بېستبوو، وەکو چۆن منداڵە
 مەکتەبلي تەمەشاي قوتاييەکی تازە دەکەن و خۆيان لەو بە گەورەتر
 دەزانن، ئەوانیش بەو ئاوايە تەمەشاي منیان دەکرد، يان وەکو چۆن
 کارمەندانی فەرمانگەيەکی حکومەتي خۆيان لە موراجيعيک بە
 گەورەتر دەزانن، بەو ئاوايە مامەلەيان دەگەل مندا دەکرد.
 دراوسيگەي دەستە راستم زیندانييەک بوو کە جاران کاتب بوو، ئەمە
 کوپري ناشەرعي ئەفسەريکی خانەنشين بوو، لەسەر ئەوھ گيرا بوو
 کە پارەي قەلبی دروست کرد بوو: يەکدانه سال بوو لە خەستەخانە
 بوو. لە گويزيش ساغتر بوو، قەناعەتي بە دکتورەکان کرد بوو، کە
 شادەمارەکانی دلی ئاوساون و بەمە ھەم خۆي لە سوخرە و بېگار
 دزی بووھوھ و، ھەم خۆي لە شەپري سزاي جەستەي خەلەساند
 بوو. دواي ساليک بۆ خەستەخانەيەکی دی لە شاري (ت. ک)، نيردرا.
 گەنجيکی تۆکمەي چوارشانە بوو، تەمەني ھەر 28 ساليک دەبوو،
 کابرايەکی زۆر زيرەک و گۆساخ بوو، ئەوھندە شارەزاي ياسا بوو
 دەتگوت ئەوقاتە. پياويکی خوشمەشرەب بوو، بەلام زۆر خۆپەسەند و
 خۆپەرسەت بوو، بە رادەيەک خۆپەرسەت بوو کە لیتی بوو بوو بە
 نەخۆشی. قەناعەتي تەواي بەوھ ھەبوو کە کەس لە دنياڊا بە
 ئەندازەي ئەو ئابروومەند و دروستکار و راستگو و پاکوبينيگەرد و بە
 ئينساف و بېتاوان نييە، ھەرگيز دانی بە تاوانەکەي خۆيدا نەدەنا. بە
 دريژايي تەمەني خۆي ئەم متمانەيەي بە خۆي ھەبوو. ئەم کوپە
 يەکەم کەس بوو کە ھات بە لامەوھ و مەرحەباي کردم و دواندمي،
 بەر لە ھەموو شتيک باسي ئەوھي بۆ کردم کە کوپري بابايەکی

نهفسره به پلهی نهقیب. زوری حهز دهکرد وهکو کورهنهشرافان، یان
 کورهنهخانهدان مامهلهی له تهکدا بکهه. ئیدی باسی دابونه ریت و
 ئاکاری باوی خهسته خانه که ی بۆ کردم. دواي ئهو به ماوهیه کی کهم
 نهخوشیکی سهر به سهربازگی ته میکاری هات بۆ لام. ئه مه بۆی
 گه پرامه وه که گه لیک لهو خانه دانه زیندان بیانه ده ناسیت که بهر له من
 هاتبوونه زیندان. جا بۆ ئه وهی قه ناعه تی ته و او به من بکات که راست
 دهکات، به ناو ناوی هه ندیکیانی برد. به لام ههر که چاوت به
 سهروسه کوتی بۆزی ئه م سهربازه بکه و تبايه، یه کسه ر ده تزانسی
 کابرایه کی درۆزنه و راستی له مه زه بدا نییه، ئه مه نیوی چیکونوف
 بوو. بۆیه مه رایى ده کردم، چونکه پیتی و ابوو دهوله مه ندم و پارهم پتیه.
 که بینی پریاسکه یه کم پتیه و چایی و شه کری تیدایه، خیرا پنی گوتم
 که کتریم بۆ دینتی و ئاوم بۆ ده کولینتی. (م. کی) قه ولی دابوومی که
 سبه پنی به یه کیک لهو زیندان بیانه دا که له خهسته خانه که کاریان
 ده کرد، کتربیه کهم بۆ بنیریت. به لام چیکونوف خیرا قوری و پیا له ی
 ئاماده کرد، ئاوی کولاند و چای دهم کرد. ئیدی هیتده به دلوگیان
 که وه خزمه تم، که یه کسه ر یه کیک له نهخوشه کان تورپه بوو و که وه
 گالته پیکردنی، ئه م نهخوشه سیلی بوو، جیگا که ی به رانه ر جیگا که ی
 من بوو نیوی ئوستیان تسف بوو، ئه مه ئه و سهربازه بوو که له به شی
 یه که می ئه م بیره وه ریا نه دا باسم کرد. ئه مه حوکمی شه لاقکاری
 درابوو، ئه وه نده ترسا بوو هه ستا بوو چنگی تووتنی کولاند بوو،
 ئاوه که ی له گه ل قایی کونیا کدا تیکه ل کرد بوو و خواردبوویه وه تا به
 خه یالی خوی هه ست به ئازار نهکات، ئیدی پیک بۆ خوی تووشی
 سیل و ده رده باریکه بوو بوو، نهو له سه ر جیگه ی مه رگ که وتبوو.
 ئه م پیا وه تا ئه م دهمه کړوکپ پالکه وتبوو، ورته ی لینه وه نه ده هات،
 به ئاسته م هه ناسه ی بۆ ده درا، زور به بایه خه وه نیگای بپی بووه من،

به نیکای توپه هه موو هه لسوکه تیکی چیکونوفی دابووه چاو. هینده
مهنگ و به وبقار بوو، ئه و توپه ییه لیته دههات. ئه نجام په تی سه بری
پسا و هه لی دایه:

- ته مه شای ئه م نوکهره بکه ن که ئاغای خوی دوزیوه ته وه!
به ده نگیکی کزولاوان، به شیوه یه کی چپرچپر ئه و قسانه ی کرد،
یانی به ده م گیانه لاوه ئه و قسانه ی کرد.
چیکونوف. به توپه یی ئاوپی دایه وه. نیکایه کی پر ته وسوتوانجی
کرد و پرسى:

- کی نوکهره؟

ئوستیانتسف به رسفی دایه وه:

- تو نوکهری! خه لکینه گوئ بگرن! یارو نایه وی باوه پم پشیکات!
خه لکینه ته مه شاکه ن، بزائن ئه م کوپه ئازایه چون خوی له گیلی
دههات!

- تو هه قت چییه؟ ئه م به پیزه که سیکی ده ستوپین سپیه، نازانی
ده ستی خوی به کاربیتن، ئه مانه ناتوانن به بی خزمه تکار هه لکه ن و
بژین، ئیدی بو یارمه تی نه ده م، هه ی ده موقه پوز کولکن؟

- کی ده موقه پوز کولکنه؟

- تو!

- من ده موقه پوز کولکنم؟

- به لی تو ده موقه پوز کولکنی

- وه لا خوا هه لئاگرئ تو زور جوانی، باشه ئه گهر من ده موقه پوز
کولکن بم، ده موقه پوزی تو له هیلکه قاژو ده چی!

- هه ی ده موقه پوز کولکن! هه ر خوا باشی ناسیوی، خوا تا کینو
نه بینن به فری تیناکات، بو خوت کر به تا ده توپی! ئاخو چیت له من
که ره که؟ بۆچی خوت له کاری خه لکی هه لده قورتینی؟

- ده زانی بۆچی؟ من حەز دەکەم سەری میښ بڼ، بەلام کلکی شیر
نەبم. بابم هەمیشە وای دەگوت. بابم پوژئ له پوژان حەپس نەبوو،
قەتیش ئەمری پینەکردووم کړنۆش بەرم! من، من...

کابرای سیلاویی ویستی قسەکە ی تەواو بکات، بەلام کۆکە یەک
گرتی هەر خەریک بوو دەخنکا، کەوتە خوین هەلێنان، ئارەقە یەکی
سارد نیشته سەر تەویلی، زەق زەق تەمەشای دەکردین، دەویست
لەسەر سخیف و جێتوێکانی بەردەوام بڼ، بەلام لەبەر کۆکە کۆک
نەیدەتوانی. ئیدی بە ئاماژە ی دەستان کەوتە دەرپرینی رق و تورپیی
خۆی، ئیدی چیکونوف فەرامۆشی کرد و وازی لێهێنا.

یەکسەر هەستم کرد کە رقی ئەم سیلاوییە زیاتر لە منە تا لە
چیکونوف بیت. چونکە هیچ کەسیک هەقی ئەوەی نەبوو گلەیی لە
چیکونوف بکات کە بەو کارە ی بیهوئ یەک دوو عانە بۆ خۆی پەیدا
بکات. هەموو نەخۆشەکان چاک دەیانزانی چیکونوف ئەو کارە تەنیا
لەبەر ئەوە دەکات پارە یەکی دەست بکەوئ. کەسیش لەسەر ئەوە
رقی لئ هەلنەدەگرت. ئوستیانقسف، رقی لە من، لە چایەکە ی من
هەستا، ئەوەی تورپە ی کرد ئەوە بوو، کە من لە چینی ئەشراف و
خانەدانانم، سەرباری ئەوەی دەستوێن بە کۆتوزنجیرم،
دەستبەرداری خزمەتکار نابم و دەموئ یەکیک خزمەتم بکات و
ئەمە ی بە پۆزێدانی خانەدانانە دەزانی. لە حالیکدا من حەزم نەدەکرد
خزمەتکارم هەبڼ و هەولی ئەوەم نەدابوو کەسیک هەبڼ خزمەتم
بکات، بە پێچەوانە ی سوور بووم لەسەر ئەوەی، هەموو شتیکی بە
دەستی خۆم بکەم، تا کەس وا تێنەگات کە کەسیکی دەستوێن سڀی
و، ناز پەرورەدم و دەموئ پۆز لێدەم و پۆلی کابرایەکی ئەشراف
و خانەدان ببینم، بەلام ئەلەهەقی نازانم بۆچی هەر کاتی کەسیکی
ریاکار لێم دەهاتە پێشڼ، بە دەورمدا دەهات و خۆبەخۆ دەویست

خزمه تم بکات نه مده توانی په فزی بکه م. جا له نه جامدا هم
 خزمه تکارانه وا به سه رمدا زال ده بوون و سواری سه رم ده بوون،
 هاو کیشه که پیچه وانه ده بووه و من ده بووم به خزمه تکار و نه وان به
 خزمه تکارو، خویشم له مه تینه ده گه یستم. به هر حال هر چیه کم کرد،
 بمویستایه و نه مویستایه، خه لکه که هر به نه شراف و خانه دانیان
 ده زانیم و وایان ته سه ور ده کرد به یی خزمه تکار هه لناکه م و ده بی
 دابونه ریت و پواله تبازی خانه دانان په چاو بکه م. نه لپه قی نه مه م زور
 له بهر گران و له گیان ناخوښ بوو. ئوستیان تسف پیاوړیکی نه خوښ
 بوو، سیلی بوو، دهر ده کی گران بوو، له بهر نه وه زور تونده مجیز و
 شه رهنګیز بوو، به لام نه خوښه کانی دی، خو یان له م ده مه قاله و
 فره ته نه یی ئیمه نه کرد به خاوه ن و به لکو پتیا ن نه نگ بوو بیته نه و
 ئاسته. ئیستا بیرم ده که ویته وه که هه موویان چاوه پروانی پووداوړیکی
 تازه بوون، له قسه کانیا نده نه وه م خوینده وه که نه و ئیواره به
 زیندانییه که بق نه خوښخانه که دینن، که حالی حازر له ژیر شه لاقکاری
 دایه و هر که لیبینه وه، په کسه بق ئیره ی دینن، ئیدی زیندانییه کان
 به تاسه وه چاوه پروانی نه وه بوون له ئانوسا نده بگاته نه خوښخانه که.
 هه ندیکیان باسی نه وه بیان ده کرد گوایه به ختی هیه و سزاکه ی
 سووکه: ته نیا پینج سه د جه لده، چاو یکم به ده ورو بهری خو مده گیترا،
 زور به ی زیندانییه کان، نه وانه ی به راستی نه خوښ بوون تووشی
 نه خوښی ئیسکه ربوت و چاویه شه و تراخوما بوو بوون، هم
 نه خوښیانه، نه خوښی باو و به رده وامی نه و ده قهر و ولاته بوون.
 هه ندی نه خوښی دی هه بوون، به راستی نه خوښ بوون، تایان هه بوو،
 به ئازاری سیل و دهر ده باریکه وه، ده تلانه وه. قاوشی تاییه تی بق
 نه خوښییه جیا وازه کان ترخان نه کرا بوو، هه موو نه خوښه کان، به
 جیا وازی نه خوښییه کانیا نه وه له یه ک قاوشدا بوون، ته نانه ت

توو شېووانی سفلیسش له هه مان قاوش بوون، بۆیه گوتم: (به پراستی
 نه خوښ) چونکه هه نديکي دی هه ر وا، بۆ ئیسراحت هاتبوون بۆ
 نه خوښخانه که. دکتوره کان، له پرووی به زه ییوه ږیگیان به وانه ده دا
 داخلي خهسته خانه بکړین، به تاییه تی نه گه ر جیگای چۆلوه تال
 هه بوايه. ژيان له زیندانه کاندایه ونده سهخت و دژوار بوو، که
 زیندانییو کان، خهسته خانه یان به هه موو که موکوږییه کیوه به هه موو
 هه وایه کی بۆگه ن و ناخوښیوه و سه رباری نه وه ی ږیگی که س
 نه ده را بۆ ساتنیکش بچینه ده ری، له چار زینداندایه به به هشت
 ده زانی. وای لیها تېوو هه ندی له زیندانییو کان ئاماده بوون، نه گه ر
 دکتور ږتی دابان، هه موو ژيانیان له خهسته خانه به سه ر به رن،
 زوربه ی نه وانه سه ر به سه رباز که ته میکار ییو کان بوون. به وردی
 پروانیمه هاوړی تازه کانم. یه کیکیان زور سه نجی پراکیشام. نه مه
 توو شى سيل بوو بوو، له حالى مردندا بوو. تهخته که ی توزیک له و
 لای تهخته که ی ئوستیان تسفوه بوو، به رانېه ر به تهخته که ی من بوو،
 نیوی میخائیلوف بوو. دوو هه فته یه که له وه پیش له زینداندایه تېووم.
 نه خوښییه که ی خه ته ر بوو، ده بوايه زووتر فریای خو ی که وتبا و
 خو ی نیشانی دکتور بدایه و عیلاج و ده رمانی وه ربگرتایه، به لام
 نه خوښییه که ی به هه ند نه گرتېوو و به ماوه یه کی زور که م پیش
 جه ژنی نوئیل نه و جا بۆ نه خوښخانه چوو بوو، ئیدی هه ر سى
 هه فته یه که له خهسته خانه ده که وى و به نه خوښى سيل ده ریت. نه م
 مرو فیه وه کو مؤم له ماوه یه کی زور که مدا به توانوه توايه وه. نه وه ی
 که زورم پی سه یر بوو نه وه بوو، که نه خوښییه که به ته واهه تی
 سیمای گوړی بوو. چونکه من پیشتريش، کاتى که چوومه زیندان
 دیتېووم. بۆیه ئیستا زور سه رنجی پراکیشام. سه ربازیکی سه ر به
 سه رباز که ی ته میکاری له خهسته خانه که دا دراوسنی بوو، پیره میزیکى

گرژومۆن و دیمەن قیزهون بوو. بەلام من لێرهندا نامەوی باسی یەک
 بە یەکێ نەخۆشەکان بکەم، بۆیەش باسی ئەم پیرە پیاوم کرد چونکە
 کاریکی زۆر تاییبەتی لە دل و دەروونم کرد و بە کەرەتیک کۆمەلێک
 لە تاییبەتمەندییەکانی قاوشی زیندانییەکانی تیگەیاندم. ئەم پیرەمێرە
 تووشی پەسیویکی زۆر دژوار بوو بوو، بەردەوام، شەو و پۆژ
 دەپژمی (یەک هەفتەی تەواو ئەم پیاو بەردەوام پژمیو)، تەنانەت
 بە دەم خەویشەو، پێنج شەش کەرەتی یەک لەسەر یەک دەپژمی،
 پژمینەکەی لە دەستپێژی تەنگ دەچوو، لەگەڵ هەر پژمەیکدا
 دەیکوت و دەیکوتەو: "خودایا! ئەم تۆلەیە چییە، ئەمە چ قەساسینکە!"
 لەسەر تەختەکەی دادەنیش و لێکدا لێکدا بڕنووێتی لە کونە کەپووی
 دەپەست، تا زیاتر و توندتر بپژمێت. هەمیشە دەستەسپێکی نەرمی
 خانەخانەی وردی بە کەپوویو دەگرت، دەستەسپێ خۆی بوو،
 ئەوەندە شۆردرابوو، بە تەواوەتی کال بوو بوو و پەنگەکەی چوو
 بوو و. کە دەپژمی کەپووە گچکۆکەی گرژ دەبوو و، هەزار و یەک
 چرچ و وردە چرچی تێدەکەوت، هەنگی دەمی دادەچەقاند، ددانە
 کرمۆل و پەشەکانی دەردەکەوتن، پووکی سوور و لیکووی، کە لە
 پژمین دەبوو و دەستەسپێکەی دەکرد و تەمەشای دەکرد بزانن
 چەندی چلەم لە کەپووە هاتوو، ئەوجا خێرا دەستەسپێکەی بە
 پۆبەکەی بەری، کە هەلبەتە هی خەستەخانەکە بوو، دەسپێ. هەرچی
 چلەم و گەمار هەبوو بە پۆبەکەو دەلکا و دەستەسپێکە هێچی پێو
 نەدەما. هەلبەتە ئەم کردەوانە، واتە پاراستنی کەلوپەلی شەخسی
 لەسەر حیسابی کەلوپەلی خەستەخانەکە، هێچ جۆرە ناپەرەزاییکی لە
 لای نەخۆشەکان دروست نەدەکرد، هەرچەندە دانیابوون کە
 هەندیکیان ناچار دەبن، دواتر هەمان ئەو جلۆبەرگە بەکار بێنن.

پیاو باوه پ به خۆی ناکات ئه و خه لکه به و پادهیه پام ببن و قیز
 له و شتانه نه که نه وه و دلیان تیک هه لسه یه ت. ئه م دیمه نه زۆری
 نا په حه ت کردم، خۆ به خۆ و به قیز و بی زه وه که و تمه ته مه شا کردنی
 ئه و پۆ به ی که له به رم کرد بوو. بۆ نیکی تیز ی ناخۆشی لیده هات.
 دوا ی ئه وه ی که رمی به ده نمی هه لمزی بوو، بۆ نی دها و ده رمانی
 لیه لده ستا. هه چش جینی سه رسامی نه بوو، چونکه له وه تای هه بوو
 له به ری نه خۆ شان بوو بوو. دوو ر نییه پۆژی له پۆژان ئه سته ر و
 به ره که ی به ریکه وت شۆردرا بی، به لام له مه ش دلنیا نیم: به هه رحال
 وه ختی که ئه م پۆ به م له به ر کرد، ته پی ته پ بوو، یه که پا رچه دی تۆ ل و
 ته نترۆ ک و هه توان و ده رمان و خوی ن و خو پ بوو. زیندان یانی
 مه حکوم به جه لده و شه لاقان، دوا ی شه لاقاری بۆ خه سته خانه
 ده هینران، پشتیان یه که پا رچه خوی ن بوو، ئیدی زامه کانیان ده رمان
 ده کرا و هه توانیان لیده دان و ئه و پۆ به ی له سه ر کراسه ته په کانیانه وه
 له به ریان ده کرد، هه موو خوی ن و خو پ و هه توان و ده رمانه کانی
 تریان هه لده مزی. من به در یژایی ئه و سالانه ی که له زینداندا مامه وه،
 هه ر چه ند ده چووم بۆ نه خۆ شخانه (که زۆ ریش ده چووم) و ئه و
 پۆ به یان پی له به ر ده کردم، ئیدی خه مم لیده هات و دل م تیکه ل
 ده هات و گومان له سه را پام ده نیشت، جا گومان و تر سه که م هه ر له
 پۆ به که و پی سی پۆ به که نه بوو، به لکو له ئه سپیش بوو، ئه و پۆ به نه
 ئه سپی تی دابوون ئه ممان تیدان، ئیدی ئه سپی دۆ زین و کو شتن بوو
 بوو به سه ر که رمیه کی به له زه ت بۆ زیندان ییه کان، ئه سپی کانیان
 ده دۆ زی به وه ده یان خسته ئیوان نینۆ کی هه ردو و په نجه که له یانه وه و
 قرچ ده یان کو شتن، ئه گه ر له و کاته دا ته مه شای سی مات کرد بان، ده تبینی
 چون بزه ی خۆ شحالی ده که وه ته سه ر سیما یان. زیندان ییه کان پقیان له
 پشکه ش بوو، زۆ ر جا ر شه وانی دوو رو در یژی زستانیان به

پیشکه کوشتن به سەر دهبرد. قاوشه که ی ئیمه، سهرباری بۆنه ناخۆشه که ی، به پوالت و له دیوی دهره وه زۆر پاکوخواوین بوو. به لام له ناوه وه زۆر پیس بوو، به لام نه خۆشه کان له گه لیدا راهاتبوون و به شتیکی ئاساییان ده زانی. بارودۆخی نه خۆشخانه که ش ئوه نه بوو خه لکی بۆ پاکوخواویتی هان بدات، به هه رحال، پاشان دیمه وه سەر باسی ئهم لایه نه.

هه ر که چیکونوف چایه که ی بۆ ئاماده کردم (ده بی ئه وه ش بلیم که ئاوی قاوشه که شه و پۆژی جارێک ده گۆردا و تازه ده کرایه وه، بۆیه له ماوه ی ئه و بیس و چوار سه عاته دا به هۆی ناتهندروستی هه وای قاوشه که تامی تیک ده چوو و ناخۆش ده بوو) یه کسه ر ده رگا کرایه وه، ئه و سه ربازه ی حوکی جه لده درابوو، هه ورێ له گه ل دوو پاسه واندا وه ژوورکه وت. ئه مه یه که م جار بوو که سیک بیییم تازه له ژێر جه لده هاتیته ده رێ، به لام پاشان زۆرم له و دیمه نانه بیی، جاری وا هه بوو هی وایان ده هیتا ئه وه نده یان جه لده لیدا بوو، خۆی به پیوه نه ده گرت، به کۆل ده یانه ی نه یه ژووره وه. ئه م دیمه نانه به لای نه خۆشه کانه وه ئاسایی بوو. ئیدی ئه و نه گبه ت و به دبختانه به ساردوسپێ له لایه ن نه خۆشه کانه وه پیشوازی ده کران، ئه گه ر تازه هاتوه که تاوانباریکی گه وه بوایه و سزایه کی قورس درابوایه و جه لده یکی زۆری لیدر ابوایه هه نگی به ریز و حورمه تیکی تایبه تییه وه پیشوازی ده کرا. خۆ ئه گه ر تاوانه که ی سووک بوایه و سزاکه ی که م بوایه، بۆ نمونه هه لاتن بوایه له سه ربازی، زۆر گوێیان نه ده دایه. جا ئه م پیاوه ی ئه مپۆ هیتایان سه ربازی هه لاتوو بوو. به هه رحال زیندانیه کان له هه موو حاله کانه دا، له جیاتای قسه ی پووت و هاوسۆزی بیمایه ده گه ل شه لاق خواردوو هه که دا، به بیده نگی و خیرا ده که وتنه په رستاری و ده رمانکردنی و هه موو یارمه تییه کیان ده دا، به

تایبەتی هی ئەو کەسە کە حالی بیتال بوایە و نەیتوانیای بە خۆی
 رابگات و خۆی بە پێشە بگرێ. پەرستارەکان، زۆر خۆیان بۆ
 ئەمجۆرە نەخۆشە سەخلەت نەدەکرد، چونکە بە تەجرووبە دەیانزانای
 کە خۆدی زیندانییەکان پێی پادەگەن. پەرستاری و دەرمان
 کردنەکەش بە زۆری ئەو بوو کە کراسیک یان پارچە یەکیان لە ئاوی
 سارد هەلدەکێشا و دەیانگۆشی و لە پشیتی کابرای شەلاقخواردوویان
 دەنا، هەروەها دەبوایە زۆر بەوریایی و بە دیقەت ئەو تەرەشەدارانە ی
 کە لە ئەنجامی شکانی تەرکە کە لە کاتی شەلاق و وەشاندن دا،
 دەچوو زام و برینی پشیتی کابراوە، دەرپهینن، ئەمە کاریکی زۆر
 زەحمەت و بەئازار بوو. کەچی زۆرم پێ سەیر بوو ئیستاش کە سیکم
 نەبینی لە کاتی دەرپهینانی ئەو تەرەشەدارانە لە زامەکانی، پوو گرژ
 بکات یان ئۆف یان نالە یەک بکات. بە زۆری دوا ی پاک کردنەوێ
 زامەکانییان لە تەرەشەداران، سیمایان تیک دەچوو، پەنگیان زەرد
 هەلدەگەر، چاویان ئەبلەق دەبوو، لیویان بە جۆری دەکەوتە لەرزین،
 لە تاوا بە ددان دەیانگەست تا خۆینی لێدەهات. ئەو سەربازە ی کە
 هینایان، کوپیکی نزیکە ی 23 سالان بوو، کە سیکم تۆکمە و تیکسمراو
 و جوانخاس و بالابەرز و گەنمەرەنگ بوو. تا ناو قەدی پوو توقووت
 بوو، زۆر پیسیان لێدا بوو، پشتی یە کپارچە برین و زام و جیی تەرکە
 و قامچی بوو. پارچە قوماشیکی تەریان دابوو بە سەر شانومل و
 پشیتیدا، ئازای گیانی لە ژێر قوماشە تەرکەو دەلەرزێ. نزیکە ی
 یە کدانه سەعاتی تەواو لە پەستیدا و بیتیرانەو بە قاوشە کەدا دەهات و
 دەچوو. پوانیمە سیمای، لەو دەچوو بیر لە هیچ شتیک نە کاتەو.
 چاوەکانی لە چالی چاویدا بە شیوە یەکی سەیر و ترسناک دەجولان،
 نیگای لە سەر خالێکی تایبەتی نە دەگیرسایەو، لەو دەچوو نە توانی
 نیگای لە سەر خالێکی تایبەتی رابگریت. وام بە خەیاڵدا هات کە بە

تاسهوه دهروانیته ئه چایه‌ی که تازه چیکونوف بۆی ئاماده کردبووم و هیشتا هه‌لمی لئه‌ده‌ستا: ئه به‌سته‌زمانه له سه‌رما دانه‌چۆقه‌ی پینکه‌وتبوو، بۆیه خولقی چایم کرد، یه‌کسه‌ر ئاوپی دایه‌وه و به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌چ قسه‌یه‌ک بکات کووپه‌ چایه‌که‌ی هه‌لگرت و هه‌ر به‌ پیوه و بیئه‌وه‌ی شه‌کری تینکات، ده‌ستی به‌ خواردنه‌وه‌ی کرد. هه‌ولی ده‌دا ته‌مه‌شام نه‌کات. که له‌ خواردنه‌وه‌ی چایه‌که‌ بووه‌وه، به‌ بیده‌نگی کووپه‌که‌ی له‌ جیی خۆی دانایه‌وه و بیئه‌وه‌ی سوپاسم بکات یان سه‌ریک دابنه‌وینن، به‌وپه‌ری نیگه‌رانسی که‌وته‌وه هاتوچۆ به‌ قاوشه‌که‌دا: دیار بوو له‌ تاو ئازار هۆشی ئه‌وه‌ی نه‌بوو قسه‌م ده‌گه‌ل بکات یان سوپاسم بکات! زیندانییه‌کانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی برینه‌کانیان دهرمان کرد شاشیان لیتا، ئیدی هه‌چ پرسیاریکیان لیته‌کرد و به‌ ده‌قی خویه‌وه وازیان لیتا و دوور به‌ دوور چاویان لیتوو. دیار بوو وایان به‌ باش ده‌زانی به‌ پرسیاران و هاوسۆزی و هاوخه‌می نا‌په‌حه‌تی نه‌کن. وام هه‌ستکرد که سه‌ربازه‌که‌ش به‌و هه‌لویتست و بریاره‌ی ئه‌وان پازی و ئاسووده‌یه.

له‌و کاته‌دا شه‌و داهاات، دنیا به‌ره‌به‌ره تاریک تر بوو، چ‌را داگیرسیترا. هه‌ندێ له‌ نه‌خۆشه‌کان مۆمی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو، به‌لام ئه‌وانه ژماره‌یان که‌م بوو. دکتۆر هات و که‌وته‌ معاينه‌ی شه‌وانه‌ی خۆی، ئه‌وجا عه‌ریفه‌فه‌ر هات، نه‌خۆشه‌کانی سه‌رژمیر کرد و ده‌رگای له‌سه‌ر داخستین. پێشتر سه‌تلیکیان بۆ پێشاو و پیتنی شه‌وانه‌ی زیندانییه‌کان هیتا بووه ژووره‌وه، که زانیم ئه‌م سه‌تله‌ تا به‌یانی له‌ ژووره‌وه ده‌بێ ژۆرم پێ سه‌یر بوو، خۆ ئه‌ده‌بخانه‌که هه‌مووی دوو شه‌قاو له‌ ده‌رگاکه‌وه دوور بوو. ئیدی ئه‌وه‌ نیزامی خه‌سته‌خانه‌که بوو. به‌ پۆژه‌وه ته‌نیا یه‌ک دوو ده‌قفه‌یه‌ک پێی

زیندانیان دەدرا بچنە دەری بۆ دەست بە ئاو گەیاندن، بەلام بە شو
 بە هیچ جۆری پێی چوونە دەرەویان نەدەدرا.
 نەخۆشخانەی زیندانیان لە نەخۆشخانانی ئاسایی نەدەچوو:
 زیندانی نەخۆش لەویندەریش سزای خۆی وەرەگرت، نازانم کێ ئەم
 نیازم و سیستەمەى دانابوو. بەلام من دلنیام لەوێ کە ئەم ئیجرائاتە
 هیچ سوودێکی نییە، ناماقوولی پابەندی بە شەکلیاتەو لە هیچ
 شوێنیکدا وەک ئێرە پوون و دیار نییە. هەلبەتە دکتۆرەکان ئەم
 نیازم و یاساوپێسیایانەیان دانەنابوو، چونکە دکتۆرەکان زۆر
 میهرەبان بوون و هەموو زیندانییەکان لێیان پازی بوون، بە چاوی
 بابی خۆیان تەمەشایان دەکردن، زۆریان پێز و حورمەت دەگرتن.
 ئەو پزیشک و دکتۆرانە دەیانزانى بە زمانى شیرین ئەو قەرەبەختانە
 بدوینن و دلخۆشی دەردیان بدەنەو. زیندانییەکانیش بەمەیان
 دەزانى و زۆر مەمنوونى لوتف و میهر و پووخواشى و زمانشیرینی
 دکتۆرەکان بوون، کەس نەبوو گلەیی لە دکتۆرەکان بکات و بلى
 سەختگیرن، توپە و تپۆن، لە هەلسوکەوت و مامەلەیاندا دەگەل
 نەخۆشەکاندا خراپن، چونکە دکتۆرەکان لە پرووی مرقفدۆستییهو و
 راستگۆیانە مامەلەیان دەگەل زیندانییەکاندا دەکرد. زۆر چاک
 دەیانزانى کە زیندانی نەخۆش، وەک هەر نەخۆشێکی دی پتووستی
 بە وەرزش و هەوای پاکە، پتووستی بە پیاسەى ناو راپە و دالانەکانە،
 بەلام ئەم نیازمە لە دەستی ئەواندا نەبوو. نەخۆشانى قاوشەکانى دی،
 بۆ خۆیان بە راپەوهکاندا دەگەپان، وەرزشیان دەکرد، هەوای پاکیان
 هەلەمژى، هەرچەندە ئەو هەوایەش زۆر پاک نەبوو، بەلام لە هەوای
 قاوشەکانى ئێمەى زیندانی هەر پاکتر بوو، هەوای قاوشەکانى ئێمە، بە
 حوکمی ئەوێ دەرگاكانى هەمیشە داخرابوون و قاوشەکان قەرەبالغ
 بوون و بۆنى غازاتى نەخۆشەکان و دەرمان پەنگى دەخواردەو

یه جگار بۆگن و ناخۆش بوو. تهسهور ناکرئ، ومختی شهوان سه تلی
 پیساییه که یان له قاوشه که مان داده نا، چ بۆن بۆگه نییه کی کوشنده به
 قاوشه که دا بلاوده بووه وه. تا شهو زیاتر راده کشا، هه وای قاوشه که،
 به هوی گهرما و میزکردنی زۆری هه ندئ له نهخۆشه کانه وه، پیستر
 ده بوو. که ده لیم زیندانی له نهخۆشخانه شدا ههر سزای خۆی
 وهرده گرت، مه به ستم ئه وه نییه که یاسا جگه له سزا هیچ ئامانجیکی
 تری نییه، چونکه ئه مه بیئینسافیه، به پئی یاسا نه ده بوو نهخۆش سزا
 بدریت. که واته ده بی زهرووره تیکی زۆر پئویست هه بوو بی که
 ئیداره ی ناچار کردی بۆ جیه جیکردنی ئه م زهبتورپته توند و
 قورسه. به لام ئه زهرووره ته چیه؟ ئه وه ی زۆر ناخۆشه ئه وه یه که
 پیاو دیته سهر لیکدانه وه ی ئه م مه سه له یه ئه قلی به هیچ کوئیه که
 ناگات. ئاخر ئه م زهبتورپته که زۆر گه وانه و نابهن دیته به رچاو
 له پای چی و بۆچی؟ ئایا به رپرسیانی ئه م داموده زگایانه، وا تهسهور
 ده که ن که زیندانییه کان به درۆ خۆیان نهخۆش دهخن و، ده چن بۆ
 نهخۆشخانه و دکتوره کان دهخه له تین و ده یانه وئ شه وئ به بیانووی
 چوونه سهر ئاو، له نهخۆشخانه که وهره بکه ون و هه لئین؟ ئه مه
 بیانوویه کی نابهنجیه. ئاخر نهخۆش چۆن و بۆ کوئ و به چ جل و
 پۆشاکیکه وه هه لئین؟ به رۆژه وه مۆله تی چوونه سهر ئاو به نهخۆش
 ده درا، هه لبه ته ده بوايه یه که یه ک بچن، باشه بۆچی شه ویش هه مان
 شت ناکریت؟ هه میشه ی خوا له بهر ده رگا که، له نزیکي ئاوده سته که دا،
 پاسه وانیکي چه کدار وه ستاوه و بۆی هه یه وه کو سیته ر دووی
 نهخۆشان بکه وئ و نه یه لئ به بست دوور بکه ونه وه. ئه مه جگه
 له وه ی که ئاوده سه که په نجه ره یه کی ده بل که تیه ی پئوه بوو به دیو
 نه ده شکا، ئه گه ر ههر زیندانییه ک بیویستبا هه وه لی ده بوايه ئه و
 که تیه به بشکینئ، ئاخر چ زیندانییه ک ئه مه ی پئده کریت؟ وای دابنی

زیندانییهک دهره‌تسی هینا و توانی کابرای پاسه‌وان بکوژیت و که‌سیش پینه‌زانی، ئاخ‌ر چۆن ده‌توانی ئه‌م ده‌بیل که‌تیه‌یه به‌و ئاسانییه بشکینی! ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که پاسه‌وانه‌کان له‌ نزیک‌ی قاوشی زیندانییه‌کاندا ده‌خه‌وتن و پاسه‌وانیکی دیکه‌ش به‌ چه‌که‌وه له‌به‌ر قاوشه‌که‌ی ترده‌ ئیشکی ده‌گرت. یانی ئه‌م هه‌موو خه‌فه‌ر و پاسه‌وانه به‌س نه‌بوو؟ ئاخ‌ر به‌و زستانه‌ سارده‌، به‌ جووتی گۆره‌وی و سۆله‌وه، به‌ بیجامه‌ و کلێته‌وه ده‌یتوانی بۆ کوچ ب‌روات؟ جا که ئه‌گه‌ری هه‌لاتن به‌م پاده‌یه کز بوو، بۆچی ئه‌م هه‌موو سه‌ختگیریه ده‌گه‌ل نه‌خۆشه‌کاندا ده‌کرا، له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان پتو‌یستیان به‌ هه‌وای پاک بوو، خه‌لکی ساغ و سه‌لامه‌ت پتو‌یستیان پتی نه‌بوو؟ بۆچی؟ قه‌ت پۆژی له‌ پۆژان هۆی ئه‌مه‌م بۆ له‌ بنجوبناوان نه‌کرا.

جا که باسه‌که‌مان هاتوه‌ته سه‌ر ئه‌م پرسیاره‌ بپوه‌لامه‌: بۆچی؟ حه‌ز ده‌که‌م لێزه‌دا ئاماژه‌ بۆ مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌ش بکه‌م، قه‌ت پۆژی له‌ پۆژان نه‌متوانی بچمه‌ بنجوبناوانی و هۆیه‌که‌ی بزانه‌، ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی ئه‌و زنجیرانه‌یه که ده‌بوا‌یه تا دوا هه‌ناسه له‌ ده‌ست و پتی زیندانی‌دا بوا‌یه، ئیدی با نه‌خۆشیه‌که‌ی ترسناکیش بوا‌یه، با نه‌خۆشیه‌ی مه‌رگی‌ش بوا‌یه. من چه‌ندین نه‌خۆشم بینی که نه‌خۆشیه‌ی سیلیان بوو، به‌ به‌رچاوی خۆمه‌وه پێ به‌ کو‌توزنجیره‌وه مردن. هه‌موو خه‌لکه‌که له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا راهاتبوون و به‌شتیکی ئاساییان ده‌زانی. نازانه‌م چۆن هیچ که‌سی‌ک، ته‌نانه‌ت پزیشکه‌کانیش پۆژی له‌ پۆژان ئه‌وه‌یان به‌ خه‌یاڵدا نه‌هات، داوا بکه‌ن، که نه‌خۆشانی تووشبوو به‌ نه‌خۆشیه‌ی قورس یان زیندانیانی تووشبوو به‌ سیل و ده‌رده‌باریکه له‌ پتوه‌ند و زنجیران ببه‌خشن و ئه‌و باره‌ قورسه‌یان له‌ کۆل بکه‌نه‌وه. ئه‌له‌ه‌قی زنجیره‌کان زۆر قورس نه‌بوون، به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی 4-5 کیلویه‌ک ده‌بوون. ئه‌م کێشه‌ بۆ مرۆفیکی ساغ و سه‌لامه‌ت زۆر قورس نه‌بوو،

تەحەمۇل دەكرا. بەلام ئەۋەشيان بۇ باس كوردېووم كە ئەم زنجیرانە
 بە درېژایی و لە ماوەی چەند سالتىكدا لاقى زىندانىيەكانى دەپوكانەۋە
 و لاۋازى دەكردن، ئىدى نازانم ئەمە چەند راستە و چەند راست نىيە،
 بەلام پىموايە راستە، چونكە با پىك و چەندىش سووك بى، ئەگەر لە
 چوار كىلۆش زىاتر نەبىت، ئەگەر بە يەكجارەكى لە پىتى زىندانى
 بىبەستىت، بىگومان كىشى لاقەكە لە كىشى ئاسايى خۆى زىاتر
 دەكات و دواى ماۋەپەك كارىكەرى نىگەتەف لە گەشەى ئەۋ لاقە
 دەكات، جا با واى دابىتىن ئەمە بۇ زىندانىيەكى ساغ و سەلامەت
 شتىكى ئەۋتۇ نىيە و ئاسايى، ئەدى بۇ بابايەكى نەخۆش ئاسايى؟
 ھەلبەتە ئەمە بۇ كەسىك نەخۆشىيەكەى قورس بى، بۇ يەكەك كە
 سىل و دەردەبارىكەى بى، كە خۆى لىبارە، و خۆبەخۆ بەدەم
 نەخۆشىيەۋە دەتۈيتەۋە، بارىكى يەكجار قورسە و لە كىشى ئەۋ
 جۆرە نەخۆشانەدا نىيە. بۆيە پىموايە ئەگەر ئىدارەى پزىشكى داۋاى
 لابردنى كۆتۈزنجىران لەسەر نەخۆشانى سىلدار بكات كارىكى زۆر
 چاك دەكات. خۇ ئەگەر بگوتىرى زىندانىيان خەلكانىكى تاۋانبارن و
 شايستەى ھىچ سۆزۈبەزەيىكە نىن. ئەۋا دەلەم، باشە كەسىك كە خوا
 بارى قورسى نەخۆشى لىتابىت، دەبى ئىمەش ھىندەى دى دەردى
 زىادەكەين؟ پىۋا باۋەر ناكات كە ئامانچ لە زىاد كەردنى عەزاب،
 سزادانى زىندانى بىت. چونكە سىلداران، دادگا سزاي بەدەنىيان لەسەر
 ھەلدەگىت. بۆيە ھىچ سەر لەۋ ھىكمەتە پەنھانە. گىرنگە دەرناكەم كە
 دەخۋازىت پىۋەندى پىتى سىلدارەكان ھەر بىمىتى. پىۋا باۋەر ناكات كە
 بابايەكى سىلدار لە خەستەخانەۋە ھەلبى. ئاخىر كى بىر لە شتى وا
 دەكاتەۋە. نەخاسمە ئەگەر نەخۆشى كەسىرەى كەرد بىت؟ خۇ
 مەھالەشە چاۋوپراۋ لە پزىشكەكان بىرەت و زىندانىيەكى ساغ و
 سەلامەتەيان لىبىكى بە سىلدارىكى پەرىشان، چونكە سىل نەخۆشىيەكە

له دووره وه هاوار دهکات. باشه مادامیکی باسی هه لاتن هاته گۆږئ، با بېرسین ئایا کۆتوزنجیر دهتوانی بیهته کۆسپ له بهردهم هه لاتنی زیندانیه؟ هه رگیز، کۆتوزنجیر، هه قارهت و سووکایه تیه و به زیندانی دهکریت، باریکی بهدەنی و سایکۆلۆژییه - به لای کهمه وه خه لکی وای لیکه دهده نه وه - به لام ناتوانی ږی هه لاتن له کهس بگریت. چونکه گه و جترین زیندانی دهتوانی به هه ږه یه ک بېیریته وه، یان به ئاسانی به بهردیکی گه و ره ئه لقه کانی بشکینن. که واته کۆتوزنجیر سوودیکی ئه و تۆی نییه، جا ئه گه ر هه ر سزایه ک بی و زیندانی پی سزا بدرئ، باشه هه ق نییه که سیکي نه خوش، که له حالی مردن دایه، لهم سزایه عه قو بگریت؟

من ئیستا به ده م نووسینی ئه م دێرانه وه وینه ی پیاویکم دینه وه بهر چاو که ئاو زینگی ده دا، له گیانه لادا بوو. ئه م پیاوه تووشی سیل بوو بوو، نیوی میخائیلۆف بوو، به رانه بر به ته خته خه وه که ی من بوو، له ئوستیان تسفه وه دوور نه بوو، که من گه ییمه خه سته خانه، ئه و دوا ی چوار ږۆژان مرد. من که تۆزئ له مه پیتش باسی سیلدارانم کرد، ئه وه ږهنگدانه وه ی ئه وه هه ستانه بوو، که له ده می مردنی ئه و پیاوه دا له دل و ده روونم گه را. میخائیلۆف ئه و په ږی بیستوپینچ سال ده بوو، کوږیکی کوږته بالای، لاوازی ږه زاسووک و خوینشیرین بوو. ئه مه زیندانی زیندانی تاییه تی بوو، پیاویکی که مدوو بوو، به لام خۆشه شربه و پیاوانه بوو، یه جگار خه مبار و لیۆبه بار بوو: به ده ردی زیندانییه کان ده یانگوت زیندان تواند بوویه وه، هاو زیندانییه کانی زۆریان خۆشه ده ویست و به چاکه یادیان ده کرده وه. له بیرمه که چاوه کانی زۆر جوان بوون، نازانم بۆچی له م کاته دا، به م ږوونییه، چاوه کانیم هاتوونه ته وه بهر چاو. له سه عات سنی پاش نیوه ږۆدا گیانی سپارد، ږۆژیکی هه تاوی زۆر سارد بوو. تیشکی هه تاو به

خواری له جامه ئامالک سکه که ی په نجره که وه ده هاته ژووری، دنیا هینده سارد بوو زوقوم جامی په نجره که ی گرتبوو: تیشکی هه تاوه که ریک که وتبووه سهر ئه م کلۆله به دبخته ی که که وتبووه ئاویکه و هوشی به خزی نه مابوو، چهند سعاتیک به دهم گیانه لاوه مایه وه. ههر له به یانییه وه چاوه کانی گیزووژ بوو بوون و نهوانه ی دهو روبه ری خزی نه ده ناسینه وه. زیندانییه کان هه ولیان دها به پیتی توانا یارمه تی بدهن، چونکه دیار بوو له عه زابیکی کوشنده دایه، هه ناسه ی تهنک بوو بوو، که وتبووه هانکه هانک، وه کو یه کیک له حالی خنکاندا بی و پیوستی به هه وا بی، سینگی په یتا په یتا به رز و نزم ده بووه وه. سهره تا په توکه ی تووړ دا، نه وجا بیجامه که ی داکه ند و تووړی دا، نه وجا که وته دراندنی کراسه که ی وه کو نه وه ی باریکی قورس بی به سه رییه وه. پیاو که چاوی به و جهسته له رولاوازه، به و دهست و لاقه ره قوته قانه ی، به و سکه قوپاوه، به و په راسووه زه قانه ی ده که وت خریک بوو زیره بکات، له به شه ری که وتبوو، ئیسکه په یکه ریک بوو له و گۆره. هیچی پیوه نه مابوو ته نیا خاچیک و کیسه یه کی بچووک نه بی، که به گهر دنییه وه بوو، ته نیا پیوه ند و زنجیره کانی نه بی که به ئاسانی لاقه ره قوته قه کانی لیوه ده رده هاتن. به چاره که سعاتیک به ر له مردنی میخائیلوف، بیده نگی بالی به سهر قاوشه که ماندا کیتشا. زیندانییه کان به چه ده دوان، له سهر نووکی پیتان ده هاتن و ده چوون. ناو به ناو به دهم قسه یه که وه، نیگایه کی میخائیلوفیان ده کرد که که وتبووه تراویکه و له حالی مردندا بوو. له پر به دهسته له رزی که وته گه ران به دووی خاچه که یدا، دۆزییه وه، که وته پاکیشانی، له وه ده چو خاچه که ش بوو بی به بار به سه رییه وه تهحه مولی نه کات. خاچ و کیسه که یان له ملی داکه ند. دوا ی ده دهقیقه کابرا گیانی سپارد. هه نگی زیندانییه کان که وته لی دانی ده رگا که، تا هه والی مه رگی

میخائیلوف به پاسه‌وانه‌کان بدهن. پاسه‌وانیک هاته ژووره‌وه، به خه‌مساردیییه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی جه‌نازه‌که‌ی کرد و پاشان چوو بانگی په‌رستاره‌که بکات. په‌رستاره‌که گه‌نجیکی دلپاک و نیهادچاک بوو، زوری بایه‌خ به خۆ ددها، به خۆی راده‌گه‌یی، به‌لام خوشمجیز و ته‌بیعت بوو. په‌رستاره‌که دواى توزیک هات، به‌په‌له خۆی گه‌یاندده سهر جه‌نازه‌که، ته‌مه‌شایه‌کی قوولی کرد، به جوره بین موبالاتیییه‌که‌وه که به رای خۆی ه‌لویتسه‌که وای ده‌خواست، نه‌بزی جه‌نازه‌که‌ی گرت، نه‌وجا به ئامازه‌یه‌کی گرنه‌گه‌وه ده‌سته‌کانی جولاندن و له قاوشه‌که وه‌ده‌رکه‌وت. هه‌والی مردنی زیندانییه‌که‌ی به عریفخه‌فر راگه‌یاند، جا له‌بهر ئه‌وه‌ی میخائیلوف زیندانییه‌کی خه‌تر بوو، زیندانی هه‌پسخانه‌ی تایبه‌تی بوو، ده‌بوايه هه‌ندى ئیجرائاتی تایبه‌تی بکری تا به فره‌می هه‌والی مردنه‌که‌ی رابگه‌یه‌نریت. له کاتی‌کدا که ئیمه چاوه‌پروانی هاتنی عریفخه‌فر بووین، یه‌کتیک له زیندانییه‌کان به ده‌نگی نزم گوتی، وا چاکه چاوانی مردووه‌که بنوقینین. زیندانییه‌کی دیکه که گوتی لهو ئامۆژگارییه بوو، به هیمنی له میخائیلوف نزیک بووه‌وه و به‌ئه‌سپایی چاوه‌کانی نوقاندن، که سه‌یری کرد خاچه‌که‌ی میخائیلوف له‌سهر سه‌رینه‌که‌ی که‌وتووه، هه‌لی گرته‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی کرد و پاشان کردیه‌وه ملی میخائیلوف و به خۆی نیشانه‌ی خاچی کیشا. ده‌موچاوی مردووه‌که له‌م کاته‌دا وشک بوو بوو، تیشکی هه‌تاوه‌که له ده‌موچاوی میخائیلوفی ددها، ده‌می به ئاسته‌م کرا بووه‌وه و دوو ریز ددانی سه‌ی که له به‌ینی لی‌توه باریک و ته‌نکه‌کانیییه‌وه به ئاسته‌م دیار بوون، له‌بهر تیشکی هه‌تاوه‌که‌دا ده‌بریقانه‌وه. نه‌نجام عریفخه‌فر، به جلکی سوپایی و خووده له‌سهر و تفه‌نگ له شان، هاوپی ده‌گه‌ل دوو سه‌ربازدا وه‌ژوورکه‌وت. به هه‌نگاوی سست و په‌شو‌کاوه‌وه له جه‌نازه‌که‌ی میخائیلوف نزیک

بووه وه، به نیکایه کی پر گومانه وه پوانیه ئه و زیندانیانیه کی به سیمای گرژومونه وه له ویان ده پوانی. کاتی که ته واو له جهنازه که نزیک بووه وه، له پر وهستا، وهک بلنی نازاریکی کوتوپر له جیتی خوی پای گرت. پیده چوو جهسته پروتوقوت و پین به کوتوزنجیره که زور کاری تیکرد بیت: له پر شمشیره که ی هه لکیشا، کلاو خوده که ی له سه ر داکه ند و (هه لبه ته هیچ پیوستی به و رهفتاره نه بوو) نیشانه ی خاچی کیشا. ئه مه پیاویکی گرژومون و به ته من بوو، ماوه یه کی زور بوو له خزمه تی سوپاییدا بوو. ئیستاش له بیرمه که چیکونوف له لایه وه وهستا بوو، ئه میش پیاویکی به ته من و پورسپی بوو، چیکونوف، به دریژایی ئه و ماوه یه ده پوانیه عریفه که و چاودیری هه ر حه ره که یه کی ئه وی ده کرد و چاوی لینه ده گواسته وه، له پر نیکیان لیکدی هه له نگوت و لینوی ژیرینی چیکونوف که وته ته ته له. چیکونوف لینوی خوی گه ست و له پر ئاوری بۆ لای جهنازه که دایه وه و به عریفه ره که ی گوت:

- ئه میش پوژئی له پوژان دایکینی هه بووه.

هه ستم کرد ئه م وشانه داچوپانه ناخی دلمه وه، ناخیان سمیم، بوچی ئه و قسانه ی کرد و چون ئه و بیرهی به میتشک داهات؟

جهنازه که یان به دوشه که که یه وه هه لگرت، پوش و کای ناواخنی دوشه که که که وته خشه خش، له پر زنجیره کان به زپوهوپ داکه وتن و به عاریدیدا خشان. یه کیک له پاسه وانه کان زنجیره کانی هه لگرت وه و جهنازه که ی میخائیلوفیان له قاوشه که برده ده ری. له پر هه موو به دهنگی به رز که وته قسه کردن. له پارپه وه که دهنگی عریفه که به رز بووه وه، ئه مری به یه کیک له پاسه وانه کان ده کرد که بچی ئاسنگه ره که بیتن. ده بوایه بیت زنجیره کان له پینی جهنازه که بکاته وه، به لام من له بابه ته که ی خوی ده رچووم.

«۱۳»

نەخۆشخانە

۲-۳

پزىشكەكان، دانى بەيانيان سەرى قاوشەكانيان دەدا، نزيكى سەعات يازدە، سەرۆكى پزىشكان ھاوپى دەگەل كارمەندەكانيدا دەھات، بە سەعات و نيويىك پىش گەيىشتى ئەوان، پزىشكى قاوشەكەى ئىمە، سەرى دابووين و يەكەك بەسەرى كردبووينەو. ئەم پزىشكە گەنجىكى زۆر مېھرەبان و پووخۇش بوو، زىندانىيەكان زۇريان خۇش دەويست و لە پىشەكەى خۇيدا يەجگار شارەزا و لىزان بوو. بە گوتەى زىندانىيەكان ھىچ عەيىكى نەبوو تەنيا ئەو نەبى كە زۆر "بىتھەوا و خاكى بوو". بە پاستى كەسىكى كەمدوو بوو. لەو دەچوو شەرممان لىيكات، ھەندى جار دەموچاوى سوور دەبوو ھە. ھەمىشە ئامادە بوو، ئەگەر نەخۇشك داواى خواردنى زياترى كردبا، دلى نەشكىنى و خواردنەكەى بۆ زياد بكات يان بۆى بگۆرپىت، ھەروەھا ئامادە بوو دەرمانى نەخۇشەكان بگۆرپىت: بە پاستى مرقۇنىكى زۆر

باش بوو. زۆربەى پزىشكانى پووسيا له نئو خەلكيدا خوشەويست و به پيژ بوون، ئوهندەى من بۆم دەرکە وتبوو شايستەى ئەم پيژ و خوشەويستىيە بوون. من دەرنام پەنگە ئەم قسەيەى من ھەندى موبالەغەنامىز بى، بە تاييەتى ئەگەر ئو ھە بىر خۇ بىتئىنەو ھە خەلكە بە تەبيەت جۆرە گومانىكيان له (پزىشكەرى) و دەرمانى بيانى ھەبوو، بە پاستى خەلكى تەننەت بۆ نەخوشى قورس و ترسناكىش لەجياتى بچن بۆ لای دكتورى پسپۆر و بۆ نەخوشخانان زياتر پرويان له سىحربازان دەکرد و دەرمانى پروپيرەژنانيان پى باشتر بوو له ھى دكتور. ھەلبەتە دەبى ئو پاستىيەش بلىين كە ھوى ئەم ترس و بەدگومانىيە شتىك بوو بە ھىچ جۆرى پەيوەندى بە پزىشكەرىيەو ھەبوو، بەلكو گومانى گەل و خەلك بوو له ھەر شتىكى حكومەتى فرمى. ديارە دەبى ئو ھەش له ياد نەكەين كە خەلكى ئو ھەندەيان چيروكى ترسناك لەمە پ خەستەخانان بىستبوو، ھىچ متمانەيەكيان بە نەخوشخانە و پزىشكان نەمايو (ھەندى لەم چيروكانەش پاست بوون). ئو ھەى كە له ھەموو شت زياتر پۆلەكانى كەلەكەمانى دېرۆنگ دەکرد، ئو دابونەرىتە ئەلمانىيە بوو كە له نەخوشخانەكاندا باو بوو، وايان تەسەور دەکرد كە خەلكانى بيانى له نەخوشخانەكاندا نەخۆش چارەسەر دەكەن و پارىزى قورسيان بۆ دادەنن، ئەمە جگە لەو دەمگويانەى كە دەرھەق بە سەختگيرى پەرستار و پزىشكەكان دەگيردرا ھەو كە گوايە ئەندامانى جەستەى نەخۆش دەبرنەو و جەنازەى مردوان توپكارى دەكەن. ئەمە جگە لەو ھەى كە چينى پەشوروتى خەلك له دلى خوياندا دەيانگوت خەلكانى ئەشراف و ئەرستوكرات چارەسەريان دەكەن (چونكە پزىشكان ھەر كىتەك بوايەن، له لای پەمەكى خەلكى، بە ئەشراف و خانەدان دەژميردرا). تا بەرەبەرە ئو پزىشكانەيان ناسى، ھەنگى

ترس و گومانیان په‌وییه‌وه: دیاره‌فه‌زلی شکاندنی ئەم له‌مپه‌ری
 گومان و ترسه‌ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ پزیشکه‌کانمان، به‌تایبه‌تی بۆ
 گه‌نجه‌کانیان، چونکه‌ زۆربه‌یان ده‌زانن چۆن پزیز و خۆشه‌ویستی گه‌ل
 و خه‌لکی به‌ده‌ست دینن. هه‌لبه‌ته‌ من ئەمه‌ له‌ خۆرا نالیم و به‌لکو ئەو
 شتانه‌ده‌گه‌رپه‌مه‌وه‌ که‌ به‌ چاوی خۆم دیتوو‌مه‌ و زۆرجار و له‌ زۆر
 شویندا هه‌ستم پیکردوو‌ه، پیموانیه‌ که‌ کاروباره‌کان له‌ شوینانی تردا
 به‌ پچه‌وانه‌وه‌ بن. راسته‌ پزیشکان له‌ شوینه‌ دووره‌ده‌سته‌کاندا
 به‌رتیل وهرده‌گرن و نه‌خۆشخانه‌کان بۆ قازانجی شه‌خسی خۆیان
 به‌کار‌دینن و نه‌خۆشه‌کانیان پشتگوێ ده‌خن و بگه‌ر زۆرجاریش به‌
 ته‌واوه‌تی ئەرکه‌ مرۆفانییه‌کانیان له‌ بیر ده‌که‌ن. هه‌لبه‌ته‌ تاکو ئیستاش
 شتی وا هه‌یه، به‌لام من باسی ئەو که‌مینه‌یه‌ ناکه‌م، به‌لکو باسی ئەو
 زۆربه‌یه‌ ده‌که‌م که‌ گیانی جوامیزی و مرۆفدۆستی ده‌یانجولینن و
 حالی حازر، به‌ دل و به‌ گیان له‌ خه‌می پشخصستی زانستی
 پزیشکه‌گری ددان له‌ ولاته‌که‌ماندا، به‌لام خواره‌ناسان، بیئینسافان، ئەو
 گورگانه‌ی له‌ له‌وه‌رگه‌ په‌زاندا ده‌له‌وه‌رن، بیانوویان هه‌رچییه‌ک بێ،
 چه‌ند پاکانه‌ی ئەوه‌ بکه‌ن که‌ ژینگه‌ گه‌نده‌لی کردوون، دادیان نادات و
 له‌ خه‌تا پاک نابنه‌وه‌ و خه‌لکی نایان‌بورئ، به‌تایبه‌تی که‌ گیانی
 مرۆفدۆستی له‌ ده‌ست ده‌دن، چونکه‌ گیانی مرۆفدۆستی و سۆزی
 برایانه‌ ده‌ره‌ق به‌ نه‌خۆش، باشت‌ترین ده‌رمانه‌، ئیدی و هه‌ختی ئەوه‌
 به‌سه‌ر چوه‌ گله‌یی له‌ ژینگه‌ بکه‌ین و بلێین ژینگه‌ خووی شه‌ر
 کردوین، ژینگه‌ گه‌نده‌لی کردوین. په‌نگه‌ ئەم گله‌یه‌ ماکیکی راستی
 تیدا بێ، به‌لام ئەو بو‌ده‌له‌ و خوبزه‌ و سه‌که‌له‌وه‌رپه‌نه‌ فیل‌بازانه‌ی که‌
 ده‌زانن چۆن وه‌ژوور ده‌که‌ون و وه‌ده‌رده‌که‌ون، هه‌رگیز له‌وه‌ بێزار
 نابن که‌ تاوان و خه‌تا‌کانی خۆیان بده‌ن به‌سه‌ر ژینگه‌دا، به‌تایبه‌تی
 ئەگه‌ر قه‌له‌مسوار و زمان‌پاراوین. ئەوه‌ دیسان له‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی خۆم

دوورکه و تهمه وه: به کورتی ده مویست ئه وه بلیم که په مه کی مهردم،
 هیچ بق و گومانیکیان له خودی پزیشکه کان نییه، به لکو بق و
 گومانیان له داموده زگا و ئیداره پزیشکه رییه کانه، که دکتوره کان
 به دهم ئیشه وه له گهرمه ی کاردا ده بینن، هه موو گومانیکیان له لا
 ده په وینته وه. ئیداره ی نه خوشخانه کانمان، نه ک ده گهل دابونه ریتی
 جه ماوه ری گه له که ماندا تیک ناکاته وه، به لکو دژیه تی، تا ئه م حاله
 به رده وام بن ناتوانی رژ و خوشه ویستی جه ماوه ری خه لک به ده ست
 بیئنی. پزیشکه که مان سه ری یه ک به یه کی نه خوشه کانی دده، به
 دیاریانه وه ده وه ستا، زور به بایه خه وه قسه ی ده گهل ده کردن،
 ئه حوالی ده پرسین، پرسیری لیده کردن، ئه و جا ده رمانی پتویستی بق
 داده نین و پینده گوت چ جوړه پاریزیک بکه ن. هه ندی جار هه ستی
 ده کرد یه کیک له نه خوشه کان، هیچ عه بیی نییه، له گويز ساغتره. ئه و
 داماره ته نیا بق ئه وه په نای وه بهر نه خوشخانه هیناوه که خوی له
 سوخره و بیگاری قورس بدزیته وه و هاتوه چه ند رژیک لیتره، له
 ژووریکي گرما و له سه ر جینه کی نه رم به سه ر به ری، جینه ک که
 هه رچونئ بی له و ته خته خه وه په قوته قانه ی قاوشیکی شیداری
 قهره بالفی پر له خه لکانی په نگزه رد و کوله واری زیندان باشتره.
 (پتویسته ئاماره بق ئه وه بکه ین که ئه و قهره به ختانه ی له پروسیادا
 هیشتا حوکم نه درابوون و دادگایان به رده وام بوو، به زوری
 خه لکانیکی په نگزه رد و لیو به بار و له پروی جه سته ییه وه کوله وار
 بوون، بویه حالی جه سته یی و باری دهروونیان له و زیندانیانیه ی که
 دادگایان ته واو بوو بوو، حوکم درابوون، زیاتر مایه ی به زه یی بوو).
 بویه پزیشکه که مان له پروی به زه ییه وه، له سه ر کارته که ی ده نووسین
 تووشی "هوی په رده ی گه ده" بووه و پینگه ی دده ان بق ماوه ی یه ک
 هه فته له نه خوشخانه بخه ون. زیندانییه کان هه موو گالته یان به "هوی

گه ده' دهکرد، چونکه سوور دهیانزانی که ئەم دەستەواژەیه خۆی له
 خۆیدا سازشیکی پەنامەکی و ژیراوژیری نینوان پزیشکەکه و ئەو
 نەخۆشەیه که به درۆ خۆی نەخۆش خستوو و زیندانییەکان له
 بەینی خۆیاندا ئەم نەخۆشییەیان ناو نابوو 'ژانە سکی درۆ' و
 زۆرجار ئەم جۆره نەخۆشە بەزەیی و میهرەبانی پزیشکەکهیان
 دەقۆستەوه و له کاتی خۆیدا له نەخۆشخانەکه دەرئەدەچوون. خۆزگە
 ئەو کاتانە پزیشکەکهمانتان دەبینی! پزیشکەکه شەرمی دەکرد و له
 پرووی نەدەهات بە راشکاوێ پێی بلن که ئیدی چاک بووئەتەوه و
 پێویستە له نەخۆشخانە دەرچیت، له کاتیکدا هەم هەقی خۆی بوو و
 هەم دەیتوانی بێ چەندوچوون له نەخۆشخانەکه دەری بکات و
 لەسەر کارتەکی بنووسیت: 'چاکبووئەتەوه، ئەوەی نەدەکرد. له
 سەرەتاوه ئاماژەیهکی دەدايه که کاتی ئەوه هاتوووه قاوشی نەخۆشان
 بەجێ بێتی و پاشان به قسەێ خۆش تکای لێدەکرد: 'پێویستە
 دەرچی برادەر، شوکر عەلەمت نەماوه، چاک بووئەتەوه، جیگە بەش
 ناکات، قاوشەکه قەرەبالغ و تەنگە... تاد، تا نەخۆشەکه له ئەنجامدا
 شەرم دەیگرت و داوای دەکرد له نەخۆشخانەکه دەری بکەن. هەلبەتە
 ئەمە ئیش و ئەرکی سەرۆکی نەخۆشخانەکه نەبوو، هەرچەندە
 ئەویش پیاویکی میهرەبان و دلۆقان و سەلار و سەنگین و راست و
 دروستکار بوو (هەموو نەخۆشەکان خۆشیان دەویست) بەلام زۆر له
 پزیشکی تایبەتی قاوشەکهی ئیمە توندتر و بە زەبەتوڕەبتر بوو.
 تەنانەت له هەندێ حالەتدا ئەوەندە توند بوو، که زیندانییەکان سلیان
 لێدەکردەوه و مەراییان دەکرد و زیاتر پزیزیان دەگرت. پاش ئەوەی
 پزیشکی تایبەتی قاوشەکه، بەسەر نەخۆشەکاندا دەگەرا و معایەنەێ
 دەکردن، ئەوسا سەرۆکی نەخۆشخانەکه هاوڕێ دەگەل گشت
 پزیشکانی نەخۆشخانەکه دا، به قاوشەکاندا دەگەرا نەخۆشەکانی

یه‌ک‌یه‌ک به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، معایه‌نه‌ی ده‌کردن، ماوه‌یه‌کی زیاتر به دیار ئه‌و نه‌خۆشانه‌وه ده‌وه‌ستا که ده‌ردیان گران بوو، هه‌وائی ده‌پرسین و به‌ قسه‌ی خۆش دلخۆشی ده‌دانه‌وه و وره‌ی به‌رزده‌کردنه‌وه و ئه‌وجا خواحافیزی لێده‌کردن. هه‌لبه‌ته ده‌ستی به‌ رووی ئه‌وانه‌شه‌وه نه‌ده‌دا که به‌ بیانووی "ژانه‌ سکی درۆوه" ده‌هاتنه نه‌خۆشخانه‌که، به‌لام ئه‌گه‌ر زیندانییه‌ک له‌وانه پێداگری کردبا و بیویستایه ماوه‌یه‌کی زیاتر له نه‌خۆشخانه‌که بمی‌تێته‌وه، به‌کسه‌ر له‌سه‌ر کارته‌که‌ی ده‌نوسسی چاک بووه‌ته‌وه و ده‌توانی له نه‌خۆشخانه ده‌ربجێت و پێی‌ده‌گوت: "ده‌ی برا، ده‌ی هاوڕێ! ئیسراحه‌تت کردووه، ئیدی کاتی ئه‌وه هاتووه و چیت‌ر لێره ماته‌ل نه‌بیت!" ئه‌وانه‌ی زیاتر سووربوون له‌سه‌ر مانه‌وه، یا ئه‌وانه‌ بوون که له سوخره و بێگار بێزاربوون، به‌ تابه‌تی له قه‌رچه‌ی گه‌رمای هاویندا، یا ئه‌وانه‌ بوون که سزای شه‌لاقکارییان بۆ برابوووه‌وه و له ترسا و به ناوی نه‌خۆشییه‌وه خۆیان ده‌دزییه‌وه. له بیرمه که پزیشکه‌کان جاریکیان ناچاربوون به‌ تۆبزی یه‌کێک له‌و به‌ ناو نه‌خۆشانه ده‌ربکه‌ن. ئه‌مه هاتبوو بۆ چاره‌سه‌ری چاوی، چاوه‌کانی زۆر سوور بوو بوونه‌وه، ده‌یگوت پێلوی چاوه‌کانی زۆر ده‌کزیته‌وه و ئۆقره‌یان لێهه‌لگرتووه، هه‌موو جۆره چاره‌سه‌ریکیان له‌گه‌لیدا به‌کاره‌ینا، ئیدی هه‌توان و مه‌لحه‌م و قه‌تره نه‌ما به‌کاری نه‌هێنن، به‌لام ئه‌مانه هه‌یچیان دادیان نه‌دا و چاوی که‌م و زۆر فه‌رقی نه‌کرد و به‌ره‌و باشی نه‌چوو. ئه‌نجام پزیشکه‌کان هه‌ستیان کرد ئه‌مه به‌ درۆوه خۆی نه‌خۆش خستووه و هه‌لیان ده‌خه‌له‌تێنن. چونکه هه‌وه‌که‌ی نه‌ زیادی ده‌کرد و نه‌ که‌می ده‌کرد، که‌واته ده‌بێ ئه‌م ماسه‌ته موویه‌کی تێدا بێ. نه‌خۆشه‌کان له میژ بوو ده‌یانزانی که یاروق نمایش ده‌کات و دکتوره‌کان فریو ده‌دا. هه‌رچه‌نده گه‌نجیکی قوژ و جوان بوو، به‌لام

ئەداۋەتتە تواری بە دلی زیندانییەکان نەبوو. کابرایەکی سرک و مەند و بەگومان بوو، ژیرا و ژیر و بەگومانەووە سەیری خەلکەکەیی دەکرد، قەسەیی دەگەل کەسدا نەدەکرد، خۆی لێ دوور دەگرتین وەکو بۆلێ لە گەشتمان بەگومان بوو. ئیستاش لە بیرمە کە زۆربەمان دەترساین ئەم گەنجە کەتتیک بکات و دەستیک بوەشین. ئەمە سەرباز بوو، دزییەکی گەورەیی لەسەر دەبێ بە مال و سزای هەزار شوولی تەپری بۆ دەپرنەو، بە مەرجی دواي ئەو بۆ سەربازگەییەکی تەمیکاری بگوزاریتەو. لە بەشی یەکەمی ئەم یادگارییانەدا باسی ئەو دەکرد کە جاری وا هەبوو، زیندانییەکان ئامادە بوو، لە پیناوی ئەویدا کە سزایەکی کەمیک دوا بکەو، هەر کاریکی نەشیوا، ترسناک بکات، بۆ نمونە بەرپرستیک یان هاوڕێیەکی خۆی، پۆژیک بەر لە جێبەجێ کردنی سزاکە، بەر چەق بادات و حەياتی لەبەر بپێت، هەر بۆ ئەوێ سەرهەنۆی دادگایی بکریتەو و جێبەجێکردنی سزاکە مانگی دوو مانگ دوا بکەو، گرینگ ئەوێ ئەو ئاواتەیان بپننە دی، ئیدی بە لایانەووە گرینگ نییە لەو دوا، دواي ئەو یەک دوو مانگە چی دەبیت، خۆای دەکرد سزاکەیان دوو قات و سێ قات زیادي دەکرد، گرینگ ئەوێ ئەو ساتە ترسناکەیان بۆ چەند پۆژیک، لێ دوور بکەوێتەو، یانی بەو رادەیی وەرەیان بەردەدا و نەدەویران پووبەرووی ئەو ساتە ترسناکە بپننەو!

نەخۆشەکان لە بەینی خۆیاندا دەیانگوت دەبێ ئەم کۆرە چاودێری بکری، چونکە دوور نییە، شەویک، لە ناو میندی و پەشینی خۆیدا، یەکیکیان بکۆژیت. بەلام ئەمە هەر قەسەیی پووت بوو. دەنا کەس خۆی لێنەدەپاراست، تەنەن ئەوانەش کە جیگاکیان بە تەنیشتی جیگاکی ئەووەو بوو، خۆیان لێنەدەپاراست. زیندانییەکان شەوێ دیتبوویان کە قەسل لە دیوارەکان دەکاتەو و لەگەل شتیکی

دیدا له چاوانی خوئی دهسوو تا ئه گهر دکتوره که هات ته مه شایان
 بکات هر سوور بن، نه نجام گهره ی پزیشکه کان ناگاداری کرده وه
 که ناچاره فتیله ی بۆ دابنئ و بهو شیویه چاوی چاره سه ر بکات.
 دکتوره کان که نه خوشیه کی چاویان لئ عاسی بوایه و به پئگا
 زانستییه کان نه هاتبایه چاره سه رکردن، به ناچار ی په نایان ده برده بهر
 فتیله، پئک وه کو چۆن ئه م پئگه له چاره سه رکردنی ئه سپدا به کار
 ده برا. به لام ئه م کو ره گه نجه هر ملی نه دا و سوور بوو له سه ر
 ئه وه ی چاک نه بووه ته وه. جا نازانم ئه مه ی له منجر ی و سه ر سه ختی
 بوو یان له بو ده له یی و تر سنۆکی بوو. هر چه نده ئازاری فتیله له گه ل
 ئازاری شه لاقدا به راورد نه ده کرا، به لام ئه ویش بایی خوئی ئازاری
 هه بوو، نه شته رگه ری فتیله به مجۆره بوو: پیستی نه خوشه که یان له
 نزیک ی گه ردنییه وه ده گرت و تا هیزیان تیدابوو بۆ دواوه رایان
 ده کیشا، ئه و جا نه شته ریکیان لئ ده دا، به در یژ ی و به پانی شه قیان
 ده کرد، ئه و جا پلئیه کی لۆکه ی ئه ستوریان، به ئه ستورایی قامکت،
 تیده ئاخنی، تا زامه که وشک نه بیته وه و هر به ته ری بمئنی، دیاره
 ئه م کاره ئازاری زۆر بوو، وه کو ئه وه بوو له نوئی پیسته که شه ق
 بکر یته وه، ئه م به سه ته زمانه ئه وه مه موو عه زابه ی، به در یژایی چه ندین
 پۆژ ته حه مول کرد و ئاخرییه که ی ناچار داوای کرد له نه خوشخانه
 مه ره خه سی بکه ن. داوای یه ک دوو پۆژیک چاوی به ته واوی یی چاک
 بووه وه، هر که زامه که ی گه ردنی ساپیژ بوو، بۆ زیندانیان نارده وه،
 بۆ پۆژی دوا یی خرایه بن شوولک و داران و هزار جه لدیان لیدا.

به پاستی ساته کانی بهر له جیبه جیکردنی سزای شه لاق، یه جگار
 قورس و سامناکه! پیده چی من هه له بووبم که گالته م به ده لپاویکی
 ئه و زیندانییه ده کرد و به تر سنۆکم له قه له م ده دان. دیاره ده بی ئه م
 تر سه یه جگار به سام بی بۆیه زیندانییه کان پیسکیان ده کرد و

سزاكەيان لەسەر خۆ دەكرد بە دوو قات و سێ قات، تەنیا بۆ ئەوەی
 ئەو ترسە كە مێك دوا بخەن. بەلام وێرایی ئەمەش، زیندانییان تێكیش
 ھەبوون، كە پێش ئەوەی زامەكانیان بە تەواوەتی ساپۆژ ببێتەو، بە
 خۆیان داوای دەكرد لە نەخۆشخانە دەریان بكەن، تا پاشماوەی
 سزاكەیان وەر بگرن و خۆیان لەو حالە پزگەر بكەن، چونكە ژیان
 بە دەم چاوەروانی دادگاییەو، زۆر لە ژیاڵی سوخرە و بێگاری خراتر
 بوو. ھەروەھا ملدان بۆ سزای شەلاق، ترسی زیندانییانی دەپەواندەو
 و لەكەلیدا پادەھاتن. ئەوانەیی زوو زوو دەخرانە بن سزای شەلاقان،
 ترسیان دەشكا، لەكەلی پادەھاتن و بە ناپەھەتییەكی پەوتەنیان
 دەزانێ و باکیان پێی نەبوو. یەكێك لە زیندانییەكانی بەشی تاییەتی
 بۆی گێڕامەو، ئەمە كالموکی بوو، بە گەورەیی بوو بوو بە
 نەسرانی و زیندانییەكان لە زینداندان ئالكساندریان ئالكساندرین - یان
 ناو نابوو. (ئەمە گەنجیكی تۆكمەیی توندوتۆڵی سەیر بوو، زیرەك و
 زیتەل، شەیتانی بە شاگرد پانەدەگرت، تا بێنی ئازا و نەترس و
 وەرەبەرز، بەلام دلپاك و خۆشمەشرەبیش بوو). ئەمە بۆی گێڕامەو
 كە چۆن جارێك حوكمی چوار ھەزار شەلاق درابوو و چۆن بە
 ئاسانی تەحەمۆلی كرد بوو. ھەلبەتە بە دەم سووعبەت و پێكەنینەو
 ئەو سزایی بۆ دەگێڕامەو، سویندی بۆ خواردم ئەگەر ھەر بە
 مندالی، لە نیو تاییفەكەیی خۆیدا، بە قامچی و دارکاریان
 نەیان غاراندبا و قال نەبویاتەو - ھەلبەتە جێ زامەكانی سەر پشتهی
 ھەر مابوون و گەواھی دروستی قسەكانی بوون - ھەرگیز بەرگەیی
 ئەو چوار ھەزار شەلاقەیی نەدەگرت. بۆیە زۆر مەتەباری ئەو
 پەروەردە سەخت و دژوارە بوو كە لە مندالییەو قالێ كردبوو و
 فیزی ئەوەی كرد بوو چۆن بەرگەیی شەلاقان بگرت. ئیوارەییەکیان،
 كە لەسەر جێگاكەیی من و لەبەر ئاگرەكە دانیشتبووین بۆی گێڕامەو:

"ئەلکساندەر پترۆفیچ دەزانی لەسەر بچووکتەری و هیچترین شت
 لێیان دەدام، دارکاریان دەکردم! بە درێژایی پازدە سالان پۆژی چەند
 جارێک حەسیر مەیدانیان دەکردم: ئیدی ھەر کەسە ھەلەستا و پێیدا
 دەکێشام، بەمجۆرە لەگەڵ کوتەک خواردندا بە تەواوەتی پراھاتم."
 ئێستا بیرم نەماوە چۆن بوو بوو بە سەرباز" (لەو دەچوو درۆ
 بکات، چونکە پیاویکی درۆزنی بەرەللا بوو) بەلام ئەوەم بیر ماوە کە
 پۆژیک بۆی گیراینەو، دواي ئەوێ ئەفسەرە بەرپرسەکەي خۆي
 کوشتبوو و سزای چوار ھەزار جەلدیان بۆ بێر بوووە، چەند
 ترساو. گیرایەو گوتی: "ھەلبەتە دەمزانی سزایەکی زۆر توند
 دەدریم، پەنگە لە ژێر قامچاندا وەکو کسۆکان بۆی، چوار ھەزار
 قامچی، گالته نییە، ھەموو بەرپرسەکانم پەم لێھەلەدەگرن، دەمزانی
 ئەمە کاریکی ئاسایی نییە، پێم وا بوو لە ژێر شەلاقان دەرنایم،
 دەمرم، بیرم کردەووە کە ببم بە نەسرانی، لە دلی خۆدا گوتم: لەوێ
 بمەخشن، با ئەمەش تاقی بکەمەووە و بزەنم چ دەبێ، ھەلبەتە
 ھاوڕێکانم پێشتر ئاگاداریان کردمەووە کە شتی وا دادم نادات، بەلام لە
 دلی خۆدا گوتم: "کێ دەزانی؟ تەقو لێم خۆشبەوون! بیگومان خاتری
 نەسرانییەک زیاتر لە نانەسرانییەک دەگرن." بەھەر حال غوسلی
 تەعمیدیان کردم و ناویان نام ئەلکساندر، بەلام ئەمە دادی نەدام، نەک
 ھەر نەیانەخشیتم، بگرە تاقە شەلاقیکیانیش بۆ کەم نەکردمەووە. ئەمە
 زۆری پەست کردم. لە دلی خۆدا گوتم: "بۆم پراوەستن، بزەنە چۆن
 فریوتان دەدەم و بە پێشتان پێدەکەنم و پێتان پراوەبۆیتم!" باوەر
 دەکەي ئەلکساندەر پترۆفیچ؟ بە راستی خەلەتاندمن و پێم پابواردن
 من دەمتوانی خۆم بگەینە ناو مردن، ھەلبەتە نەک حالی مردنی
 تەواوەتی بەلکو حالی کەسیک کە بە درۆوہ خۆي بگەینیتە حالی
 گیانەلا! بردیانم بۆ بەر فەوجەکە، خستیانمە ژێر شەلاقان، یەکەمین

ههزار شه لاقیان لیدام. پشتم به جۆرئ دهستووتایه وه له تۆ وایه
 ئاگریان له سهر کردووه ته وه. که وتمه هاتوهاوار، فایده ی نه بوو،
 دهستی به ههزار شه لاقی دووهم کرد، له دلی خۆدا گوتم: "تازه کارم
 کراوه، ته وای ئه مه کوتاییمه." سه رم به گێژه وه چوو، لاقم سست
 بوون، له هۆش خۆ چووم، که وتمه سه ر عاردی، چاوم ئه بله ق بوون،
 ده موچاوم به ته واهه تی شین بووه وه، که ف که وته لقاوهم. هه ناسه م
 ده رنه ده چوو. پزیشک هاته دیارم و گوتی: "له گیانه لا دایه." بۆ
 نه خۆشخانه یان بردم، یه کسه ر وه خۆ هاته مه وه.

دوای ئه وه دوو جاری تریان لیدام. جا چه ند توپه بوون! به
 قهستی کوشه ت لێیانده دام! ئه و دوو جار هه ش خه له تانده من: هه زاری
 سییه میان لیدام، دیسان خۆم کرد به مردوو. باوه پم پئ بکه هه ر
 جه زه به یه کی هه زاری سییه م به سئ جه زه به ده چوو، وه کو چه قو
 ناخی ده بریم، دلی له ت ده کردم، ئۆف، که لێیاندام! جا چه ند به دل و
 به گیان، به جۆشوخرۆش لێیانده دام. به لام هه زاری چواره م، هه ر
 باسی مه که! کو پم ده ویست به رگه ی بگریه ت! هاوتای هه ر سئ
 هه زاره که ی پیشووی ده کرده وه. خۆ ئه گه ر له دوا دواییدا، یانی کاتی
 که ته نیا دوو سه د جه زه به مابوو، فریا نه که وتبام و خۆم نه کردبایه
 مردوو، بێگومان ده یانکو شتم. به لام من ئه وه نده گێل نه بووم بێلم به و
 ئاسانییه بیکه س کوژم بکه ن، ئه مجاره ش فریوم دان، خۆم کرد به
 مردوو، به جۆرئ خۆم گه یانده حالی جاو: هه موو وایانزانی ته وای
 ئیدی لێبوومه ته وه و خاوه نی هه وت پۆح بم شتاقیان ده رنابه م، نه ک
 هه ر جه لاده کان، به لکو دکتۆره که ش دلنیا بوون که ته وای، له گیانه لا
 دام. به لام دوای ئه وه، کاتی دوو سه د جه زه به که ی تریان لیدام، گویم
 نه دانی، هه رچه نده به هه موو هیزی خۆیا نه وه کوتایانم، ئه و دوو سه د
 جه زه به یه به رانه به ر به دوو هه زار جه زه به ده بوو، به لام هه ر

گویشم نه دایه، هر منتهم لینه زانین، نه یانتوانی له نیتوم بهرن. بویه تا
نیستا ماوم چونکه "هموو ژیانم بریتی بوو له لیدان و تته لیدان".
ئه لکساندهر خه مگین و خه مبار به و رسته یه کوتایی به چیرۆکه که ی
هیتا. له وه دهچوو له دلی خۆیدا بیر له وه هموو جه زره بانه بکاته وه که
به دریزایی ژيانی خواردبووی! دواي پیندهنگیه کی کهم هه لی دایه و
گوئی: "نه خیر، فایده ی نییه، له ژماردن نایهت، ئه وهنده زوره ژماره
به شی ژماردنی ناکات!" پاش ئه و قسه یه نیگایه کی منی کرد، هه ستا و
له قاقای پتکه نینی دا، منیش ناچار به بزهیەک وه لامم دایه وه. ئه وسه
گوئی: "جا ئه لکساندهر پترو فیچ با ئه وه شت پی بلیم که شه وان خه و
ده بینم، جگه له کوته کخواردن خه و به هیچی تروه نایینم. به دهم
خه وه وه قسه ی ده کرد، پر به زار هاواری ده کرد، ده یقیزاند و ده گریا،
هموو زیندانییه کان له قاوقیزی ئه و راده په پین، به بۆله بۆل هه لیان
ده ستان و هاواریان لیده کرد: "ئه م قاوقیزهت له چیه شه ییتان؟"
ئه لکساندهر پیاویکی تۆکه، کورته بالا، گورجوگۆل، پوو خوش بوو،
ته مهنی چل و پینچ سالیک ده بوو، به یینی ده گهل هموو زیندانییه کاندا
خوش بوو، هه رچهنده سه ری له دزیان ده خورا و چه ندین جار
له سه ر ئه م کاره کوته کی خوارد بوو. به لام کام زیندانی ده رفه تی بۆ
په خسابا دزی نه ده کرد، کئ هه بوو له سه ر دزی کوته کی نه خوارد بئ؟
حه ز ده کهم لیسه دا ئه وه ش بگنیرمه وه که! زۆرجار سه رم له وه
سووپ ده ما، کاتئ ئه م قه ره به ختانه باسی سزاکانی خۆیان و
جه لاده کانی خۆیان ده گنیراپه وه، بئ هیچ که ربوکی نه یه ک بئ هیچ
به دخواییه ک ده یانگنیراپه وه. ئه و داماوانه که چیرۆکی نه گبه تی و
لیدان و سزای خۆیان ده گنیراپه وه، من له حه ژمه تاندا دلم ده گوشره و
توپه ده بووم، که چی ئه وان زۆر ئاسایی و بئ هیچ که ربوکی نه یه ک،
ده یانگنیراپه وه و هه ندی جار وه کو مندا له ناخی دله وه پتده که نین.

بهلام (م.کی.۱)) که باسی سزایه‌کە ی خۆی بۆ گێڕامه‌وه وا نه‌بوو. ئەم
 پیاوه (له چینی خانه‌دان و ئەشرافان نه‌بوو) حوکمی پێنج سەد شەلاق
 درابوو. قەت پۆژی له پۆژان باسی ئەمە ی بۆ نه‌کردبووم. که لێم
 پرسى راسته‌ جه‌لدى لێدراوه، به‌بێ ئەوه‌ی ته‌مه‌شام بکات،
 ده‌موچاوی سوور بووه‌وه، پێده‌چوو ئەمە ی له‌ دل ده‌رنه‌چووین، به
 کورتی گوێی راسته‌. که چاوی هه‌لبێی پرشنگی رقم له‌ چاوه‌کانیدا
 خوێنده‌وه، له‌ په‌ستی و توپه‌بیدا لێوه‌کانی ده‌له‌رزین. ئیدی یه‌کسه‌ر
 بۆم ده‌رکه‌وت که مه‌حاله‌ بتوانی ئەم به‌سه‌رهاته‌ی خۆی فه‌رامۆش و
 له‌ بیر بکات. به‌ پێچه‌وانه‌ی هاوڕێکانی ترمانه‌وه (هه‌لبه‌ته‌ ناتوانم بلێم
 بێ پیزه‌پر) که به‌ شیوه‌یه‌کی تر و زۆر جیاوازتر له‌م، ده‌یانروانییه‌
 ئەو پرسیکانه‌ی پێیدا په‌ت بوو بوون، هه‌ندێ جار له‌ دلی خۆدا
 ده‌مگوت: "مه‌حاله‌ ددان به‌ عه‌داله‌تی قه‌ساسه‌که‌یاندا بنێن، نه‌خاسما
 ئەگه‌ر تاوانه‌کانیان دژی هاوڕێ و هاوچینه‌کانی خۆیان نه‌با و دژی
 به‌رپرس و سه‌رۆکه‌کانیان بایه‌". زۆربه‌یان هه‌ر ددانیان به‌وه‌دا نه‌ده‌نا
 که تاوانیان کرد بێت. پێشتریش باسی ئەوه‌م کردووه که هیچ جۆره
 په‌شیمانیه‌ک یان عه‌زاییکی وێژدانم له‌ که‌سیاندا به‌دی نه‌ده‌کرد،
 ته‌نانه‌ت له‌وانه‌شدا که تاوانیان دژی خه‌لکی سه‌ر به‌ چینه‌که‌ی
 خۆشیان کرد بوو. خۆ ئەو تاوانانه‌ی که دژی سه‌رۆک و به‌رپرسیانی
 خۆیان کرد بوویان، هه‌ر باسی ناکه‌م. چونکه‌ پرای تایبیه‌تی خۆیان
 ده‌رباره‌ی ئەو تاوانانه‌ هه‌بوو، پرایه‌کی پراکتیکی، ئەو تاوانانه‌یان به
 پروداوی له‌ناکاو و قه‌زاوقه‌ده‌ر ده‌زانی، هه‌ر بیریان لێنه‌ده‌کرده‌وه و
 بگه‌ به‌ تاوانیشیان نه‌ده‌زانی، چونکه‌ له‌ سه‌رووی ده‌سه‌لاتی ئەوانه‌وه
 بووه، ئەوه‌ قه‌ناعه‌ت و باوه‌ریان بوو، زیندانی، تاوانی دژ به
 به‌رپرس و سه‌رۆکانی به‌ تاوان نه‌ده‌زانی، هه‌ر بیریشی لێنه‌ده‌کرده‌وه
 و به‌ کێشه‌ی نه‌ده‌زانی، به‌لام وێرایی ئەوه‌ش له‌ ناخی خۆیدا، له‌ دلی

خویدا ددانی به ودا دنا که به پرس و سه رکه کانی دژی نه و
به نهی نه و دهی به سزای خوی بگات و تا به سزای خوی
نه گات له گوناح و تاوانه که ی پاک نایته وه.

کیشمه کیشی نیوان ئیداره و زیندانی، کیشمه کیشیکی توند بوو.
هه لته زیندانی بویه تاوانی له لا ئاسان بوو و سلی لینه ده کرده وه،
چونکه پی و ابو نه و ژینگه یی تیدا له دایک بووه و تیدا گوره بووه
سه رگونه ی ناکات، دلنیا بوو له وهی چینه کانی خواره وهی کومه لکه
لومه ی نه ده کرد، مه گه ر تاوانه که ی دژی خه لکانی سه ر به هه مان
ژینگه ی خوی بوایه، دژی خه لکی هاوسنقی خوی بوایه. له م پرووه وه
دلنیا و بیخمه، هه ر نه مه ش گرینگه. هه ست دهکات، ژیر پی پته وه،
پشتی قایمه، بویه شه لاق و جه لده ی به ئاسایی ده زانی، هه چ رقیکی له
دلی خویدا هه لته ده گرت، ئیدی نه مه قه ساسه و هه چ چاریک نییه، هه ق
به هه ق، به وه دلخوشی خوی ده دایه وه که نه و نه یه که م که سه
بگیریه بن جه لد و شه لاقان و نه دواکه سیش ده بیت و نه م ململانی
نیگه تیقه سه خت و دژواره تا ماوه یه کی زور به رده وام ده بی. ئایا
سه رباز بق له و تورکه هه لده گری که شه ری ده گه ل دهکات؟ هه رگیز،
له کاتیکدا نه م تورکه دهستی لی ناپاریزی، به شیر و خه نجه ران
لییده دا، ده بی ری و شه ری دهکات و ده یکوژیته.

هه لته نابی و مه زهنده به رین که نه وانه ی نه م حیکایه ت و
سه ربه ووردانه یان ده گیتراپه وه، هه موویان به هه مان ئارامی و
خوینساردی ده یانگیتراپه وه. بۆ نمونه کاتی که زیندانییه کان ده هاتنه
سه ر باسی ملازم جیریانتیکوف، زور به خراپی و به رقه وه باسیان
ده کرد. یه که م جار له نه خوشخانه دا باسی نه م ملازمه بیست و
ناسیم، هه لته له ریگه ی نه و قسه و باسانه وه ناسیم که زیندانییه کان
بویان ده گیتراپه وه. دوا ی نه وه، جاریک بینیم، که پاسه وانیک بۆ

زیندان دەبرد. کابرایەک بوو سی سالان، درێژ، زۆر قەلە و تیکسماپراو، گۆنا سوورەکانی لەبەر قەلەوی داتەکی بوون، ددانەکانی لە دوورەوه سپی دەچوونەوه، پیکەنینە ناخۆش و ترسناکەکی ڕێک لە پیکەنینی (نۆزدیریوف(۲)) دەچوو، ئەگەر کەسیک بیبینایە یەکسەر دەیزانی چ کەرپیاویکە. ئەمە شەیدای شەلاقووەشاندن بوو، خوا خوای بوو، ئەو کارە ی پێ بسپێرن. هەلبەتە دەبێ ئەوەش بۆیەم کە ئەفسەرەکانی دی (جیریانتیکوف) یان بە مرقۆفکی نااسایی دەزانی، دیارە زیندانینەکانیش هەمان بۆچوونیان دەربارە ی هەبوو. بیکومان پۆژگاری کۆن، زۆریش کۆن نا، ئەو پۆژگارانی کە هێشتا لە بیر ماون، بەلام خەلکی بە زەحمەت باوەڕیان پێدەکەن" میرغەزەب و جەلادانیککی بەخۆوە دیتوووە کە بە ئەشقیوە ئەمجۆرە کاریان کردوووە، ئاشقی ئەمجۆرە کارە بوون. بەلام زۆربە ی ئەوانە ی سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزای شەلاقاریان دەکرد، بێ هیچ لەزەت و ئەشقی و جۆشوخۆشیک، بەو پەڕی هێمنی ئەرکی خۆیان جێبەجێ دەکرد.

ڕێک بە پێچەوانە ی ئەم ملازمە ی ئێمەوە، کە لەزەت و خۆشەکی یەجگار زۆری لێدەبینی، وەکو پسیپۆڕیکی کارامە و شارەزا داھێتانی تێدا دەکرد. ئیدی ئاشق و شەیدایی کارەکی، بە ھونەرینکی دەزانی، کە لەبەر خاتری خودی ھونەرە کە خۆشیدەویست. دەتگوت یەکیکە لە جەلاد و میرغەزەبە بەناوبانگەکانی سەردەمی ئیمپراتۆریەتی ڕۆما، لەزەتیککی زۆری لەم کارە وەرەگرت، ئیسراحتی دەروونی پێدەکرد. کە زیندانینەک بۆ سزادان دەبرا، ملازم جیریانتیکوف سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزاکی دەکرد، کە دەبینی پزیزیککی دوورودریژ ی سەربازان بە قامچی و شەلاقی ئەستورەوه ھازروئامادە وەستاون، دەگەشایەوه، سیمای پرشنکی دەدا. پۆحی کەشکە ی دەکرد. بەرووخۆشی بەسەر یەک بە یەکی سەربازەکاندا

دهگه‌پا. هانی دهدان، به جوانی ئه‌رکی سه‌رشانیان جیبه‌جی بکه‌ن
 ئه‌گینا، ئیدی سه‌ربازه‌کان پیشوخته ده‌یانزانی ئه‌م وشه‌ی 'ئه‌گینا' یه
 چ ده‌گه‌یه‌نی، زیندانییه‌که ده‌هیترا، ئه‌گه‌ر به پیکه‌وت جیربیاتنیکوفی
 نه‌ناسیبا، شاره‌زای ته‌بیعه‌ت و ره‌فتاری نه‌بایه، ئیدی ملازم
 جیربیاتنیکوف سه‌ری ده‌کرده سه‌ری (ئه‌مه یه‌کیک بوو له داهیتانه
 زۆر ده‌گه‌مه‌نه‌کانی جیربیاتنیکوف له‌م بواره‌دا) و پنی راده‌بوارد: هه‌ر
 زیندانییه‌ک کاتی ده‌هیترا و ده‌ره‌جه‌داران پشتیان پرووت ده‌کرد و به
 قایشی تفه‌نگان درێژاودرێژا له‌سه‌ر 'شه‌قامی که‌سک' توند ده‌ست و
 لاقیان ده‌به‌ست، زیندانیی قه‌ره‌به‌خت، ده‌که‌وته لالانه‌وه و پارانه‌وه له
 ئه‌فسه‌ری سه‌ره‌پرشتیار، که ره‌حمی پیکه‌ن و زۆر به توندی لینی
 نه‌ده‌ن. ده‌پارایه‌وه و ده‌یگوت: 'ئه‌زه‌نی، ره‌حم پیکه‌، باوکیکی باش
 به‌ له‌گه‌لمدا، کاریکی وا بکه‌ هه‌تا هه‌تایه دوعای خیرت بۆ بکه‌م،
 مه‌مکوژه، به‌زه‌ییت پیتدا بیته‌وه'. جیربیاتنیکوفش ئه‌مه‌ی ده‌ویست.
 ئیدی به‌مجۆره و به‌ ده‌نگیکی میهره‌بان و پر سۆزه‌وه ده‌که‌وته
 دواندی زیندانییه‌که:

- ئاخ‌ر برای ئازیز من چ بکه‌م، چیم له ده‌ست دئی؟ به‌ خۆت
 ده‌زانی ئه‌مه یاسایه یاسا، یاساش ده‌بی جیبه‌جی بکری‌ت. من سزای
 تو ناده‌م. یاسا جیبه‌جی ده‌که‌م!

- گه‌وره‌م، هه‌موو شتیک به‌ ده‌ست تویه، ده‌توانی هه‌موو شتیک
 بکه‌ی، ره‌حم پیکه‌، به‌زه‌ییت پیتدا بیته‌وه!

- چما پیتوایه من دلم به‌ حال‌ت ناسووتی، به‌زه‌ییم پیتدا نایه‌ته‌وه؟
 یانی پیتوایه من هه‌ز ده‌که‌م تو بخریته ژیر شه‌لاق، پیمخۆشه تو به‌و
 حاله‌وه ببینم؟ خۆ منیش به‌شه‌رم. وایه یان نا؟

- بئگومان وایه گوره! هه موو خه لکی ده زانن که ئه فسه ران باوکی
ئیمه ن و ئیمه کوپی ئه وانین. جا تکام وایه باوکانه په فتارم له گهل
بکه.

ئیدی زیندانیه که به و جوړه، به ئومیدی پرزگاری له سزا،
ده پاپیته وه و ده لالیته وه. ملازم ده لیت:

- براده ری ئازیز، خوت حوکم بده، خوت ئه قلت هه یه و ده توانی بیر
بکه یته وه، مه رجی ئینسانیه ت، مه رجی مروقدوستی وا ده خوازیت که
به زه یم به گونا هکاریکی قهر به ختی وه کو تودا بیتته وه، به لام من چ
بکه م، خوت ده زانی که من سزای تو ناده م، ئه مه یاسایه یاسا!
- قسه که ت زور ته واهه پایه به رز.

- به لی، من له سه رمه، ئه گه ر گه و ره ترین گونا هکاری سه ر پرووی
زه ویش بی، به زه یم پیتدا بیتته وه، به لام ئه وه ی سزات ده دات من نیم،
به لکو یاسایه، یاساش له سه رووی هه مو ومانه وه یه. تو زئی بیر
بکه ره وه! من خزمه تی خوا و نیشتمان ده که م. یاسا ئه و سزایه ی بق
دیاری کردوویت، ئه گه ر من سزاکه ت سووک بکه م، ده کاته سه ریچی
له یاسا، سه ریچی ش تاوانیکی گه و ره یه.

- پایه به رز!

- چار چییه؟ باشه با ئه مجاره به دلی تو بی، ئه مجاره خاترت
ده گرم و زور ده ست دانا گرم، هه رچه نده ده زانم ئه مه سه ریچییه له
یاسا، به لام ده ترسم وا بزانی جاریکی دیکه ش به هه مان ئاسانی
ده رباز ده بیت و ترست بشکی و ئه مجاره یان کاریکی خراپتر بکه یت و
وا بزانی ت جاری دوو هه میش به زه یم پیتدا دیتته وه؟ ها؟ ویزدانم...

- پایه به رز! من له بهر باره گای په و ره دگارا سویندت بق ده خوم که...

- باشه باشه، سویندم بق ده خویت که هیچ هه له یه که نه که یت،
په فتارت باش بکه ی.

- خوا له دنیا و قیامت بمگرځ نه‌ګر...

- پټویست به سویند ناکات، ته‌نیا قسه و به‌لین به‌سه، نه‌ګر به‌لینم
 بده‌یتي، باوه‌رت پنده‌ګم.

- پایه‌به‌رز!

- زور باشه! ګوځ بګره! من له‌به‌ر خاتری هم فرمیسکانه‌ت، له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی هه‌تیویت، یارمه‌تیت دده‌م، رحمت پنده‌ګم، تو هه‌تیوی
 وانییه؟

- پایه‌به‌رز، به‌ ډاک و باب هه‌تیوم، من له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیای ته‌نیام،
 که‌سم نییه.

- ده‌ی باشه، من رحم به‌ فرمیسکه‌کانتدا، به‌ بیکه‌سیت ده‌ګم.
 به‌لام ټاګدار به، هم‌ه‌ دوا جارت ده‌بی، ده‌ی بیبه‌ن!

ملازم جیریانتیکوف نه‌و قسه‌یه هیتده به‌ میهره‌بانی و دلوفانی
 ده‌کات، که‌ زیندانییه‌که‌ نازانی چوون سوپاسی خوا بکات که‌ هم
 نه‌فسه‌ره‌ی بو ره‌خساندوه. زیندانییه‌که‌ ده‌بن، ده‌نګی ده‌هول به‌رز
 ده‌بن‌ته‌وه. سه‌ربازه‌ګانی پتیشه‌وه قامچییه‌ګانیان به‌زرده‌ګه‌نه‌وه،
 جیریانتیکوف پر به‌زاری هاوار ده‌کات: 'لټی بده‌ن! ټاګر له‌ پشتی
 به‌رده‌ن! لټیده‌ن لټیده‌ن! پټستی بګروون! ده‌ی مه‌وستن، هم‌ه‌تیوه
 به‌ر شه‌لاقان بده‌ن، هم‌ به‌ره‌لایه‌ ته‌مبی بکه‌ن! زیاتر ده‌ی! مار
 نه‌جنی بکه‌ن! هه‌نجن هه‌نجی بکه‌ن!'

سه‌ربازه‌ګان، به‌ گشت هیز و توانایه‌کی خویانه‌وه، به‌ شه‌لاق به‌ر
 ده‌بنه‌ هم‌ قهره‌به‌خته، چاوانی زیندانییه‌که‌ نه‌بله‌ق ده‌بن، ټاګریان
 لټیده‌باری، ده‌ست به‌ هاتوهاوار ده‌کات و (جیریانتیکوف)ش قاقا پټی
 پنده‌ګن، له‌به‌ر پټکه‌نین خوی پټاګیری و ده‌ست ده‌خاته‌که‌له‌ګی،
 ټیدی جه‌ژنیه‌تی. له‌ خوشیدا له‌ پټستی خوی ناهیتوری، خه‌ریکه‌ له‌به‌ر
 پټکه‌نین ببوریته‌وه و فرمیسک به‌ چاوه‌ګانیدا دټه‌خواری، پیاو که‌ نه‌و

دیمه نه ده بینئ، دلی به حالی ده سووتئ. زور دلی به فیله که ی خوی خوشه، بویه جار له جار توندتر پنده که نئ، جا پیکه نینکی ناساز و ناخوش، ناو به ناو بؤ چهند ساتیک له پیکه نین ده وه ستا و دیسان هاواری ده کرد: 'لنیده، بیگروون، که ولی بکن، ثم دزه، ثم خویریه، ثم هه تیوهم بؤ هه نجن هه نجن بکن!'

جیرییان تیکوف، ته کتیکاتی له و بابه ته ی زور بوو. بؤ نمونه هه ندئ جار که زیندانییه کی بؤ لا ده هینرا تا سزا بدریت، زیندانییه که له بهری ده پارایه وه که به زه می پئیدا بیته وه، ته مجاره یان ملازم جیرییان تیکوف به جدیدی گوئی لنیده گرت، ته کتیکه که ی ده گورپی و به زمانی لووس پییده گوت: 'گوئ بگره برای ئازیز، من ناتوانم سزات نه دهم، سزات ده دهم و ته ولاتریش، چونکه شایسته ی سزایت، به لام ده توانم سووکه یارمه تیه کت بدهم: به قایشی تفهنگان ناتبه ستمه وه، بؤ خوت ئازاد به، تا هیز له لاقتدایه به به رده م پیزی سهربازه کاندا غار بده. راسته هه موو شه لاقه کانت بهر ده کون، به لام زووتر له سزاکه پرزگارت ده بن، چ ده لئی؟ حز ده که ی ته مه تاقی بکه یته وه؟'

زیندانییه که به دوو دلییه وه گوئ ده گریته، باوه ر ناکات، به لام له دلی خویدا ده لیت: 'ته قو راستی کرد؟ رهنکه ته م شتوازه باشتر بی، ته گه ر به توندی به به ینی سهربازه کاندا غار بدهم، به ماوه یه کی که متر ته م ته زمونه ده برم و له وه شه هه موو شه لاقه کانم بهر نه کون.' ئیدی زیندانیی داماو ناچار به ملازم ده لیت:

- پازیم پایه برزا!

ملازم پئی ده لیت:

- که واته منیش پازیم.

ههنگی بانگ له سهربازه کان ده کات:

- ده ی کورپنه ئاماده بن، هه ر چاویکتان بکن به چوار چاو.

ملازم دلنیا، که تاقه جه زره به یه کیش به خه سار ناچی و هر سهربازیکی چاک ده زانی ته گهر تاقه شه لاقینکی به خه سار بچی و بهر پشتی زیندانی به که کو، ملازم به و ئاسانی به لینی خوش نابیت. زیندانی داماو، هه ولده دا به شه قامی که سک دا غار بدات و به خه یالی خوی بهر له وهی سهربازه کان فریا بکه ون، ده گاته شه وسهری شه قامی که سک به لام له نا کاو قامچی وه کو تاوه ته رزه به سهر پشتی شه به سته زمانه دا داده بار، له عارده که تهخت ده بی و ده که ویته ناله نال، ئیدی جولای له بهر ده بری وه کو شهی به ته رزه که وه نووساین یان به دهم گولله یه که وه سارد بوو بیته وه.

خو ته گهر دواي شه توانییای به هه زار زه حمت، په نگه زرد و لیو به بار هه ستاباو، به ملازمی ده گوت:

- پایه به رز، من حز ده کم به پتی قانون سزای خوم وه برگرم. هه نگی ملازم جیریانتیکوف، که پیشوخته ئاکامی ئهم گه مه یه ده زانی، له قاقای پتکه نینی دها و له بهر پتکه نین دوو لو دهنوشتا به وه و دهستی ده خسته که له که ی. هه لبه ته ته گهر به موئ هه موو ته کتیکه کانی ئهم ملازمه باسبکه م، یان هه موو شه چیرۆکانه بگترمه وه که زیندانی به کان لیان ده گترایه وه، هر ته واو نابیت و ئهم هه ویره ئاو زور ده کتیشیت.

زیندانی به کانی قاوشه که ی ئیمه، باسی ملازمیکی دیکه یان ده کرد به نیوی سمیکالوف، که بهر له هانتی میجر، بهر پرسى زیندانه که بوو. هه رچه نده زیندانی به کان جیریانتیکوفیان خوشنه ده ویست، به لام بیلايه نانه باسیان ده کرد، نه نه فره تیان لیده کرد و نه ستایشیان ده کرد. به لام هر هه موویان به پتزه وه یادی سمیکالوفیان ده کرده وه و ستایشیان ده کرد و خۆزگه یان به سه رده می شه ده خواست. هه لبه ته ته بیعت و ئاکاری ئهم ملازمه ده گه ل ملازم جیریانتیکوفدا جیاواز

بوو، پاسته شهیدای شهلاق و شهلاقاری نه‌بوو، به‌لام به لاشیه‌وه
 گرینگ نه‌بوو، زیندانی شهلاقاری بکریت یان نا. ئەدی که‌وایه بۆچی
 زیندانییه‌کان خوشیانده‌ویست و به پێزه‌وه یادیان ده‌کرده‌وه و
 خۆزیایان به سهرده‌می فهرمانپره‌وایی ئەو ده‌خواست؟ چۆن توانی
 بووی په‌زامه‌ندی زیندانییه‌کان به ده‌ست بێنی؟ به‌م پاده‌یه له‌ نێو
 هاو‌زیندانییه‌کاندا خوشه‌ویست بێی؟ هاو‌زیندانییه‌کانمان، وه‌کو
 هه‌موو گه‌لی پروسیا، ئاماده‌ن به قسه‌یه‌کی خوش، هه‌موو
 کولو‌کو‌فانیکیان له‌ بیربکه‌ن (هه‌لبه‌ته من ئەم خاله وه‌کو خۆی بێ هیچ
 ورد‌کردنه‌وه و تۆژینه‌وه‌یه‌ک تۆمار ده‌کهم) بۆیه وه‌ده‌ست هینانی
 خوشه‌ویستی و پێزی ئەم گه‌له زه‌حمه‌ت نییه. سمیکالوف، توانی
 خوشه‌ویستییه‌کی تایبه‌تی به ده‌ست بێنی، که زیندانییه‌کان باسی
 سزا‌کانی خۆیان به سه‌ره‌رشتی ئەو ده‌کرد، زۆر به پێزه‌وه یادیان
 ده‌کرده‌وه و خۆزگه‌یان به سهرده‌می ئەو ده‌خواست. ته‌نانه‌ت هه‌ندی
 جار که به‌راوردی ئەم مێچه‌ره‌ی ئیستایان له‌گه‌ل ئەودا ده‌کرد،
 داخیان بۆ ئەو هه‌له‌که‌تیا و ده‌یانگوت: "وه‌کو باوکمان وا بوو، به
 راستی پیاویکی باش بوو!" سمیکالوف پیاویکی ساده و خاکی بوو،
 په‌نگه به شینوازی خۆی پیاویکی باش و خوشپه‌فتار بوو بێ. به‌لام
 خۆ هه‌ندی به‌رپرس هه‌ن نه‌ک هه‌ر پیاوی باشن، به‌لکو میه‌ره‌بان و
 دلۆقانیشتن، که‌چی بێزراون و که‌س خوشی ناوین، بگره‌ گالته‌شی
 پێده‌که‌ن. سمیکالوف، له‌وانه نه‌بوو، ئەوه‌نده خوشپه‌فتار و خاکی بوو،
 هه‌موان به‌یه‌کێک له‌ خۆیانیا‌ن ده‌زان‌ی. ئەمه سیفه‌تیکی ده‌گمه‌نه،
 سیفه‌تیکی خۆپسکه، زۆرجار خاوه‌نه‌کانیان، هه‌ست به‌وه ناکه‌ن که
 ئەو خوه‌و باشه‌یان هه‌یه. سه‌یر ئەوه‌یه خه‌لکانیک هه‌ن که هیچ
 باشیه‌کیان تێدا نییه، به‌لام به‌هره‌ی خۆ خوشه‌ویست کردنیا‌ن هه‌یه،
 ده‌توانن خه‌لکی به‌ لای خۆدا ڕاکێشن. ئەوانه ژیر ده‌ستانی خۆ

نابوغزینن، خۆیان له خەلکی به گەورەتر نازانن، پێموایه ئەمه
 سەرچاوه و هۆی خوشەویستیانه. ئەوانه خۆیان له خەلکی جیا
 ناکەنوه، کاریکی وا ناکەن عوامی خەلک به ئەشراف و
 ئەرسەتوکراتیان بزانن، به بیگانهیان بزانن، به چینیکی کۆمەلایەتی
 ئەلاحەدیەیان بزانن، هەست بکەن یەکیک نییه له خۆیان. ئەوانه
 خۆپسک، به تەبیەت ماکیکی میلییانەیان تێدايه، بۆنی عوامیان
 لێدیت و عوامی خەلکەکش به دەم ئەو بۆنەوه دەچن، باوەش بۆ
 ئەوه جۆره کەسانه دەگرەنوه، لێی خڕدەبنهوه، پشتیوانی دەکەن و
 هەموو شتیکی بۆ دەکەن. عوامی خەلکی (گەل) سەرۆکیکی توند و
 بەزەبریان، ئەگەر بۆنی خەلک و پەمەکی مەردمی لێی، له سەد
 سەرۆکی نەرمونیان و میهرەبان پێباشتره. خۆ ئەگەر ئەم جۆره
 سەرۆکه به خۆی و به شیوازی خۆی هەندێ خەوی خوش و
 ئاکارەرز و میهرەبان بێ، هەنگی له چاوی خەلکیدا قییمەتی تەواو
 نابێ، دەپەرستن! جا ئەم ملازم سمیکالوف، وەکو باسەم کرد، هەندێ
 جار سزای زۆر قورسی زیندانییەکانی دەدا، بەلام ئەوەندە به
 سلوکەت و خوشڕەفتاری ئەم سزایە دەدان، کە هیچ رقیکیان لێی
 هەلنەدەگرت، به پێچەوانەوه: کە یادی سزایەکانی ئەویان دەکردهوه،
 به پێکەنینەوه یادیان دەکردهوه، دیاره ئەو یادەوهری و حیکایەتەنی
 ملازم سمیکالوف زۆر نەبوون، چونکە پیاو هەق بلی، لەو پروووه
 کەسیکی بەرزەخەیاڵ و خوشخەیاڵ نەبوو، تەنیا یەک تەکتیکی داھێنا
 بوو، نزیکەی یەکدانه سال، له زیندانەکەی ئێمەدا، بهخوشییەوه
 مومارەسەیی ئەو تەکتیکەیی کرد، هەلبەتە تەکتیکەکش له شوخی
 بەدەر نەبوو. سمیکالوف به خۆی سەرپەرشتی جێبەجێکردنی
 سزاکەیی دەکرد، گالتهی دەگەل زیندانییەکەدا دەکرد و پیتی پێدەکەنی.
 ئەوەشی به مەبەستیکی تایبەتی یان نیازیکی شاراووه و خراپ

نه ده کړد، به لکو بڼه یی ده کړد، چونکه هزی ده کړد خوی و له
 نژیکه وه ټاگاداری کاروباری هم زیندانییې بیئ. کورسییه کیان بوی
 دیتا، نه و شلاقانه یان بوی دیتا که بوی سزادانی تاوانباره که ترخان کرا
 بوون، له سهر کورسییه که داده نیش و سه بیله دریژه که ی پنده کړد،
 یاروی زیندانی لئی ده پاپایه وه، ملازم پییده گوت: 'دهی! نا.. دهی
 هاوړئ، پال بکه وه، نه وه چپته؟' یاروی زیندانی هه ناسه یه کی
 هه لده کیشا و له سهر نه رزه که پالده که وت. ملازم لئی ده پرسئ: 'باشه
 برای نازیز! تو نویژت له بهره؟' زیندانییې که وه لامی ده پایه وه: 'نه دی
 مه عنای چی پایه بهرز؟ من مه سیحیم. له منالییه وه نه زبهرمه! ملازم
 دهی گوت: 'که واته ویرد و نویژی خوت بخوینه! زیندانییې که پیشوخته
 دهیزانی چ ویردی ده خوینئ، چون له ویرد خویندنه ته واد ده بیت،
 چونکه هم گهمیه پتر له سی جارن دووباره بوو بووه وه، هه روه ها
 سمیکالوفیش دهیزانی که زیندانییې که ټاگای له گهمیه هیه و به
 سهریدا تیناپهړئ، هه روه ها سهر بازه قامچی به ده سته کانیش، چهن دین
 جار هم گهمیه یان دیتوو. واته گهمه که بوی هه موو لایه ک ټاشکرا و
 دیار بوو، که چی هر دووباره ش ده کرایه وه. کابرای زیندانی دهستی
 به نویژ و ویرد خویندن ده کړد، سهر بازانی چه کدار، قامچی به ده ست،
 حازرو ټاماده به دیارییه وه ده وه ستان. سمیکالوف دهستی له سه بیل
 کیشان هه لده کړت، دهستی بهرز ده کړده وه، چاوه پروانی ده کړد که
 زیندانییې که له نویژه که یدا بگاته نه و شوینه ی هم دهیویست،
 زیندانییې که بهرده وام ده بوو تا ده گهمیه: 'با فریشته ی ټاسمانان بیئ'
 ملازم نه وهی دهیویست، له ویدا به زیندانییې که ی ده گوت: 'به سه!'
 ده موچاوی سوور ده بووه وه و به سهر بازه شلاق به ده سته که ی
 ده گوت: 'فریای بکه وه، فریشته ی ټاسمانانی بوی بیته! به ده م نه و
 قسه یه وه به ده ست ټامازه یه کی ټیلهامبه خشی بوی ده کړد.

ئیدی بە دەم قاقای پێکەنینەوه خۆی بە کۆل کورسییەکه دا دەدا. ئیدی پێکەنین سیرایەتی دەکرد ریزە سەربازەکه، سەربازە شەلاقەشینەکه و تەنانت تاوانبارەکهشی دەگرتهوه. لە کاتیکیدا که ملازم سمیکالوف هاواری دەکرد: "پشتی بشکێت!" و شەلاقەکه به فیشکوهۆر له ئاسمانهوه دادههاتهوه و وهکو گویزان به پشتی تاوانباری قهره به خندا دهچرا، ئه وه نهگهته پێدهکهنی! سمیکالوف زۆر بهم گهمهیه خۆشحال بوو، چونکه له داهێنانی خۆی بوو. که له سزاکه دهبوونهوه، ملازمهکه به ئاسوودهیی و پهزامهندی دهپۆیی، زیندانییه کهش به خۆشحالی و پهزامهندییه وه ههڵدهستایه وه و دهچوه وه بۆ ناو هاو زیندانییهکانی و گهمهکهی سمیکالوفی، که ئه مه سی و یهکهمین جار بوو دووباره ی کردبووه وه، بۆ دهگیرانه وه و دهیگوت: "چهند پیاویکی باشه، چهند پروخۆشه، چهند حهزی له شوخی و سوعبه تانه!"

زۆر جار پیاو گوتی له زیندانییهکان دهبوو، که ستایشی ملازمیان دهکرد و به تاسه وه یادی ئه وه پڕۆژانه یان دهکرده وه که ئه وه دهیخستنه ژێر شەلاق و لسان.

جاری گویم لێ بوو یهکێک له زیندانییهکان، زۆر به شادییه وه یادی دهکرده وه و دهیگوت:

- جاریکیان بۆ سهر کار دهپۆیستم، سه یرم کرد له بهر پهنجهره ی ژووره کهیدا، به جلی ماله وه دانیشتووه، به دەم چا خواردنه وه سه بیلی دهکشیا، خیرا وهکو پیز و حورمهت کلاوه کهم له سه رم داگرت. لێی پرسیم: "ناکسینوف بۆ کوێ دهپۆی؟" گوتم: "بۆ سهر کار میخائیل فاسیلیچ، به لام دهبن له پیشدا بپۆم بۆ کارگه که" که گوتی له قسه کهم بوو، له ناخی دله وه له قاقای پێکەنینی دا، که پیاویکی باش بوو! به راستی ناسکه پیاو بوو!

یه کیک له کوئگره کان هلی دایه و گوتی:
- نه و جوړه پیاوړه لیره ناهلنه وه!

په راویز:

۱- م. کی: بړوانه په راویزی یه که می فه سلی سییهم. په ننگه
دوستو فسکی به ئانقه ست نه وه له یه ی کردین که گوتوویه تی 'م. کی'
سهر به چینی خانه دان و نه شرافان نه بوو، تا پئ له سهر نارپه وایه تی
نه و سزا جه سته ییبه دانه گریټ که بؤ ئه لکساندهر میرتسکی بپردایه وه
که له راستیدا سهر به چینی نه شراف و خانه دانان بوو.
۲- نوزدریوف: یه کیکه له کاراکتیره کانی پومانی: گیانه مردووه کانی
گوگول. نوزدریوف، کابرایه کی به دمهستی قومارچی بوو.

«۱۴»

نەخشەخانە

۳-۳

بۆيە ئىستى باسى سزا(۱) و ئەنجامدەرانى سزايان دەكەم، چونكى بەر لەوہى پريم بگەويته نەخشەخانە، بىرۆكەيەكى پوون و ديارم دەربارەى نەبوو، ھەر بە بىستىن ھەندى شتم لەو بارەيەوہ بىستبوو. وابوو ھەموو ئەوانەى كە سزاي شەلاقيان بۆ دەبپايەوہ، ھەموو زىندانىيە سوپاييەكانى شارەكەى ئيمە و ناوچەكانى دەوروپەرى، كە بۆ نەخشەخانە دەھيتران، دەيانخستتە قاوشەكانى ئيمە. ھەلبەتە لە سەرەتاي پۆژانى ھەوہلى ھەپسيەكەمدا، كە ھىشتا ژينگەكەم بە لاوہ تازە بوو، ديمەنى گشت زىندانىيە قەرەبەختەكان يان ئەوانەى چاوہپوانى سزابوون يان ئەوانەى تازە لە ژيتر شەلاقارى ھاتبوونە دەرى، زۆرى كار تيدەكردم و زۆرم لە گيان ناخۆش بوو. زۆر دەشلەژام و يەجگار نىگەران دەبووم. كە گويم لەو واريقات و سەربوردانە دەبوو كە زىندانىيەكان لەم بارەيەوہ، لە بەينى خوياندا دەيانگىرپايەوہ، ھەزار و يەك پرسىيارم لە لا دەھاورژا و عەودالى

وهلام ده‌بووم، چه‌زم ده‌کرد جوړ و ئاستی گشت حوكم و سزاكان
 بزانم، چه‌زم ده‌کرد پابوچوونی خودی زیندانییه‌كان له باره‌یانه‌وه
 بزانم. هه‌ولم د‌دا باری ده‌روونی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ حوكمی شه‌لاقیان
 بؤ ده‌برایه‌وه، بیخمه‌ به‌رچاوی خؤم. پښتر و هه‌ر له‌م نووسینه‌دا
 باسی ئه‌وهم كرد بوو، مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمهن، د‌نا هېچ زیندانییه‌ك نه‌بوو،
 له‌ سزا نه‌ترسیت، له‌ پروی ده‌روونییه‌وه نه‌په‌شوكتیت و به‌ئارامی و
 به‌ئاسووده‌یی چاوه‌پوانی سزاكه‌ی بكات، ته‌نانه‌ت خه‌لكانی
 نه‌زمونداریش، ئه‌وانه‌ی پښتر ئه‌و جوړه سزایه‌یان دیتبوو، هه‌ر
 ده‌ترسان و نیگه‌ران ده‌بوون. زیندانی هه‌سبتي به‌ترسیكي به‌سام
 ده‌کرد، به‌لام ئه‌مه زیاتر ترسیكي جه‌سته‌یی بوو، چونكه‌ سامی
 ترسه‌كه، ئه‌قل و هو‌شی له‌ لا نه‌ده‌هیت، ئه‌قل و هو‌شی سپ ده‌کرد.
 ئیدی له‌ ماوه‌ی ئه‌و سالانه‌ی كه‌ له‌ زینداند‌ا مامه‌وه، توانیم ئه‌و
 زیندانییانه‌ بخمه‌ به‌ر وردیینی سه‌رنج كه‌ به‌رگه‌یان نه‌ده‌گرت و له‌
 نیوه‌ی جه‌زه‌به‌كانیاند‌ا، بؤ نه‌خوشخانه‌ ده‌تیردران، تا زامه‌كانی
 پش‌تیان چاك‌ بیته‌وه، ئه‌وسا پاشماوه‌ی سزاكه‌یان به‌سه‌ردا جیته‌جی
 بكرئ. به‌ ړیكه‌وت ژماره‌یه‌كی زؤرم له‌وانه‌ بیینی كه‌ بؤ سبه‌ینی،
 داوایان ده‌کرد له‌ نه‌خوشخانه‌ مه‌ره‌خه‌س بكرین، تا پاشماوه‌ی
 سزاكه‌یان وه‌ربگرن. دیاره‌ پزیشکی تاییه‌تی ئاماده‌ی ړیوپه‌سمی
 جیته‌جیكردنی سزاكان ده‌بوو، ئه‌و بریاری د‌دا كه‌ هه‌موو جه‌لده‌كان
 له‌ یارؤی مه‌حكوم بدرئ یان نا. ئاخؤ زیندانییه‌كه‌ به‌رگه‌ ده‌گړیت یان
 نا، ئه‌گه‌ر ژماره‌ی جه‌زه‌به‌كان له‌وه زیاتر بوايه‌ كه‌ زیندانییه‌كه‌
 به‌رگه‌ی بكریت، به‌ گویره‌ی بریاری پزیشك‌ ده‌كرا به‌ دوو یان سنی
 وه‌جبه‌وه، پزیشك‌ بریار د‌دا كه‌ ئاخؤ زیندانییه‌كه‌ به‌رگه‌ ده‌گړیت،
 هه‌موو جه‌زه‌به‌كانی به‌ كه‌په‌تئ لی‌د‌ریت، یان ژبانی ده‌كه‌و‌یته
 مه‌ترسییه‌وه. ئه‌گه‌ر سزایه‌كه‌ پینج‌ سه‌د تا هه‌زار و پینج‌ سه‌د جه‌لد

بوایه، ئەوا ھەر ھەمووی بە کەرەتیی جێبەجێ دەکرا و لە یارۆی
 زیندانی دەدرا، بەلام ئەگەر دوو ھەزار و سێ ھەزار جەلد بووایه،
 ئەوا بە دوو یان سێ کەرەت جێبەجێ دەکرا. چا مەحکومانی نەگەت
 کە زامەکانی پشتیان ساپۆژ دەبوو و دەبوایه خۆ ئامادە بکەن لە
 نەخۆشخانە مەرەخەس بکڕین، تا پاشماوێ سزاکیان وەر بگیرن،
 پۆژێ پێش دەرچوونیان لە نەخۆشخانە، خەم دای دەگرتن، پروناکی
 لە پرویان دەبڕا، دەمیان دەچوو کلیلە. پیاو کە تەمەشای دەکردن
 دەتگوت بروسکە لیتی داو، لە تۆ وایە خۆل و دۆیان بە سەردا
 کراو، ھەموو حەپەساو و حەواسپەرت، ھیچ قسەییکیان نەدەکرد،
 زۆربەی کات مات و بێدەنگ بوون. سەیر ئەو بوو، زیندانییەکان
 خۆیان لەو مەحکومانە دەبوارد، بە ھیچ جۆرێ باسی ئەو سزاییان
 نەدەکرد کە بۆیان بڕابوو، نە دلخۆشیان دەدان و نە
 ھاوخمییان دەکردن، دیارە ئەمە کاریکی ئاقلانە بوو، چونکە زیندانییە
 مەحکومەکانیش، ئەوانە جەلدیان بۆ بڕابوو، ئەم ھەلوێستیان
 پێ باشتر بوو. ھەلبەتە ھەندێ جار ھالەتی پزێپەپیش دەھاتە پێش.
 یەکێک لەو نمونانە ئورلوفە کە لە فەسلی چوارەمی ئەم
 یادگارییانەشدا باسم کردوو. ھەلبەتە خۆتەرەن لە بیرمان ماو کە
 ئورلوف چەندی پەلە بوو زامەکانی پشتی زوو ساپۆژ بینەو، تا
 پاشماوێ سزاییکە وەر بگیریت و بۆ زیندانی بنێرن، چونکە بە
 تەما بوو لە پێگەدا ھەلێ. ئورلوف، پیاویکی سەرکێش و توندتەبیەت
 بوو، قسە ھەر قسەی خۆی بوو، شتێک لە کەللەیی دابا، دەستبەردار
 نەدەبوو تا پێی نەگەییشتبایە، زۆریش بۆ ھالی خۆی زیرەک و
 چاوەکراو و بە قێل بوو. کە گەییە نەخۆشخانە زۆر خۆشحال و
 شادمان دەھاتە بەر چاو، چونکە کاتی کە سزای جەلدی بۆ
 بڕابوو، لە دلی خۆیدا بە تەمای ئەو نەبوو بوو بەرگە بگرێ و بە

سهلامه‌تی دهرباز بیی، به‌لکو پښی وابوو له نیوه‌ی جه‌لده‌کاندا، لیده‌بیته‌وه و دهریت، چونکه له‌م لاهو لا بیستبووی که ئیداره نیازیان خراپه و ئەمجاره زۆر به توندی سزای دده‌ن، بۆیه به راستی به ته‌مای مردن بوو بوو. به‌لام ئیستا که به زیندوو‌یه‌تی له ژێر نیوه‌ی سزا‌که‌ی دهرچوو بوو، مه‌منوونی به‌ختی خۆی بوو، بۆیه ئومیدی به ژیان و مان په‌یدا کرد بووه و وره‌ی به‌رز بوو بووه‌وه. راسته که بۆ نه‌خوشخانه‌یان هیتا پشته‌ی یه‌کپارچه زام و برین بوو، به‌مه‌راتم شتی وام نه‌بینی بوو، نیوه‌مه‌رگ بوو بوو، به‌لام وێ‌پرای ئەوه‌ش خوشحال بوو که هیتا زیندووه و ماوه، بابایه‌ک بوو تینووی ژیان. زۆر خوشحال بوو که نه‌یانتوانی بوو بیکوژن. بۆیه پیوستی نه‌ده‌کرد باوه‌ر به‌ده‌مگۆیان بکات، به‌تایبه‌تی که به‌شی دووه‌می سزا‌که‌یان داخستبوو. ئورلوف به‌دریژی‌ی ماوه‌ی زیندانبیه‌که‌ی خه‌ونی به‌هه‌لاتن، به‌ئازادی، به‌مه‌زرا و کێلگان، به‌بیشه و لی‌په‌وارانه‌وه ده‌بینی، به‌لام به‌دوو پوژ دوا‌ی دهرچوونی له نه‌خوشخانه، هیتراپه‌وه بۆ نه‌خوشخانه‌که تا له‌سه‌ر هه‌مان ته‌خته‌ خه‌وی هه‌وله‌جاری به‌مریت، به‌رگه‌ی به‌شی دووه‌می سزا‌که‌ی نه‌گرتبوو. پتشتیش باسی ئەم پیاوهم کردووه.

به‌لام پیوسته ئەوه‌ش بگوتری که هه‌ر هه‌موو زیندانبیه‌کان، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ش که ناوی سزا و ئەشکه‌نجه‌یان به‌ر گوێ که‌وتبا، زی‌په‌ریان ده‌کرد و شه‌و و پوژیان لیده‌گه‌را، قاره‌مانانه‌ خۆیان له‌به‌ر ئەشکه‌نجه‌ پاده‌گرت. مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن، ده‌نا‌قه‌ت گویم له‌که‌سیان نه‌بووه بنالێ یان گله‌یی بکات. ته‌نانه‌ت له‌شه‌وی پوژی یه‌که‌می جێبه‌جێکردنی سزایه‌که‌شدا، نه‌یانه‌نالاند، دیاره‌ ده‌بێ ئەوه‌مان له‌بیرین که په‌مه‌کی مه‌ردم، خه‌لکی چه‌وساوه و قه‌لبووی بۆته‌ی ده‌رد و ئازاران، ده‌زانی چۆن به‌ره‌نگاری ئازار ده‌بیته‌وه. له‌بیرمه‌ زۆرجار

له هاو زیندانییه کانم ده پرسی که ئه م ئازاره چۆنه، ئایا به راستی وهکو چۆن باسی دهکهن بهو ئاوايه به سۆنگهيه، ههلبهته بۆيه ئه م پرسیاره م دهکرد تا تهبيعهتی ئازار و ئهشکه نهجه که م به تهواوهتی بۆ ده ربکهوئ و بزانه م له چ عهزاینک دهچیت، نهک بۆ فزولیه تیکي نابه جی و بیمانا. وهکو پیشتریش باسم کردووه، من ئه و سزایه م زۆر له بهر گران و له گیان ناخۆش بوو، زۆرم به لاهه سامناک بوو. به لام و یهراي پرسیا ری زۆرم له هاو زیندانییه کانم، ئیستاش وهلامیکي قه ناعه تبه خشم دهست نهکوت. گشتیان یهک وهلامیان ده دایه وه: 'وهکو ئاگر پشت دهسووتین'. هه وه لجار ئه و پرسیاره م له (م. کی) کرد، گوئی: 'له کیشا نییه، وهکو ئاگر پشت دهسووتین، دۆزه خیکه بۆ خۆی، پیاو وا ههست دهکات ته نوریکیان له سه ر پشتی داخستووه'. ئیدی به و قسه یه هه موو شتیکیان ده بپییه وه. رۆژیک شتیکی زۆر سه یرم بۆ ده رکوت، ئه ویش ئه وه بوو که هه موو زیندانییه کان ده یانگوت جه زره به ی دار زۆر سووکتره له جه زره به ی شه لاق، جه زره به ی شه لاق به ئازارترین ئهشکه نهجه ی باوی ولاتی ئیمه یه. هه یج جه زره به یهک ناگات به جه زره به ی شه لاق و قامچی. له وه یه پیاو له هه وه له وه باوه ر به مه نهکات. به لام وهکو ده لێن له وه یه پینج سه د جه لده ی شه لاق، یان چوار سه د جه لد ئینسانیک بکوژیت. خۆ ئه گه ر ژماره ی جه لده ی شه لاق له پینج سه د جه لد تیبه پهری له وه یه به مسۆگه ری ئینسان بکوژیت. کی زۆر توکمه و گیان سه خت بی بهرگه ی هه زار جه لده ی شه لاق ناگریت. به لام پیاو زۆر به ئاسانی بهرگه ی پینج سه د دار ده گریت، نه هه رهس دین و نه مه ترسی مه رگی لیده گریت. ئه گه ر که سیک توانای جه سته یی مامناوه ندی بیت، بهرگه ی هه زار دار ده گریت بیته وه ی مه ترسی مه رگی لینکری، به دوو هه زار داریش نامیت. گشت زیندانییه کان ده یانگوت قامچی زۆر له دار

به نازارتره. دهیانگوت: قامچی له گهل دارد! به راورد ناکړئ، نازاری قامچی له کیشا نییه، کوږی دهوڅ نه گالته! هه لېبه ته ناساییه که نازاری قامچی له دار زیاتر بی، چونکه زور به توندی دهزگای عهسه بی ئیسان ده هاروژینئ. ئیدی نازانم ئاخو تا ئیستاش، تا هم پوژگاره ی ئیمهش له و بابه ته خه لکانه ماون (به لام دهزانم تا ماوه یه که له مه پیشیش هه بوون) که له زه تیکي زور له نازاردانی قوربانیان ده بینن. ئه مانه، خه لکانی وه کو مارکیز ساد و مارکیزه برنقلیه (2) وه بیر دیننه وه. پیموایه هزی ئه مه ده گه پسته وه بۆ نیکه رانی و پهریشانی ده روونی. ئه و خه لکانه له یه ک کاتدا هم هه ست به له زه ت ده کهن و هم به نازار. خه لکانیک هه ن وه کو پلینگ تینووی خوینن، حه ز ده کهن ده می تینینن، بیلیننه وه، ئه وانه ی ده سه لاتی بیسنووریان به سه ر جه سه ته و خوین و پوچیی به شه ره وه هیه، ئه وانه ی ده سه لاتیان به سه ر ئه و که سانه دا ده شکي که به پنی شه ریعه تی مه سیح برایانن، ئه وانه ی هه ست به و ده سه لاته ده کهن و ده سه لات وای لیکر دوون تا ئه و په پری دلپه قی مروفتیک زه لیل بکه ن که له سه ر شیوه ی خوا دروستکراوه، ئه وانه له وه بیده سه لاتترن بتوانن جله وی ناره زووی خویان بگرن و تینویه تی خویان به عه زابدانی خه لکی نه شکینن، ئه وانه له زه ت له عه زابی خه لکی ده بینن. هه لېبه ته زولم و زور و سته مکاری که به رده وام بوو، بوو به عاده ت ئیدی له گینه که له که بی و به تیپه پبوونی پوژگار بی به نه خویشی. من دلنایم دوور نییه، که باشترین مروفت، خیرخواترین به شه ر له دنیا دا به جوړی دلی په ش بی، دلی په ق بی، ته بیعه تی بگوږیت که هیچ جیاوازییه کی له حیوانیکی درنده نه میتئ. خوین و ده سه لات مایه و سه رچاوه ی مه ستین، زه مینه بۆ نه شونمای ده لپه قی و خراپه و بیئینسانی و بیدادی خوش ده کات، ئیدی پوچ و ئه قل ده له وتین، پیس

دەبن، لە خەتیی خۆیان دەردەچن، ئەوپەڕی لەزەت، لەو کارانە
 وەردەگرن کە بە تەبیعیەتی بەشەرەن نامۆن. مەرۆف و ھاوولاتی بۆ
 ھەتا ھەتایە لە وێژدان و دەروونی سەمەکاردا دەسپێنەو، ئیدی
 گەپانەو بۆ کەرامەتی مەرۆفانی، بۆ پەشیمانی و تۆبە، بۆ بوژانەو
 ئەخلاقیی، دەچیتە خانەیی نیمیچە مەحالەو. ئیدی لەوێ ھەم
 پاشاگەردانییە سیرایەت بکات و سەرانی سەری کۆمەلگە بگریتەو، ئەم
 جۆرە دەسەلاتە، مەرۆف خەلەتینە. ھەر کۆمەلگەیکە بەبێ موبالاتی و
 خەمساردی بڕوانیتە ئەم شتانە، تا سەر ئێسقان نەخۆشە، بە کورتی؛
 کە پێی کەسیک دەدری، ئەشکەنجەیی ھاوتاکانی خۆی بدات، ئەمە
 خۆی لە خۆیدا زامینکە لە زامەکانی کۆمەلگە، ئەمە مسۆگەرترین
 پێگەییە بۆ سەرینەو و کوشتنی گیانی ھاوسۆزی دەگەل خەلکید، جا
 ئەم پێگەدانە بە شێوەیەکی ناراستەوخۆ، ماک و تۆوی داوەشینی
 کۆمەلگەیی لە خۆدا ھەلگرتوو و بێگومان کۆمەلگە لە گرێژنە دەبات.
 کۆمەلگە، جەلاد و میرغەزەبی پیشەیی دەبوغزینێ نەک
 دەسەلاتداریی جەلاد، خەلکانیک لەو دوايانەدا دەیانویست پێچەوانەیی
 ئەو بۆچوونە بسەلمێنن و دووپاتی بکەنەو، ھەلبەتە سەلماندن و
 دووپاتکردنەوێکی تێوری ڕووت. دیارە ئەوانەیی بانگەشە بۆ ئەم
 بۆچوونە دەکەن، ئەوانەن کە ھیشتا نەیانئوانیو غەریزەیی
 دەسەلاتخوای لە دەروونی خۆیاندا خەفە بکەن. ھەر خاوەن
 کارخانەیک یان قۆنتەراتچییک بگری، دەیان جار لە دلی خۆیدا،
 بەوە دلخۆش بوو کە کۆمەلێک کریکاری ھەژاری لە خزمەتدا
 بوون و چاویان لە دەستی ئەو بوو، ھەلبەتە ھیچ نەوێک ناتوانی
 بەئاسانی و زووبەزوو لە شتە بۆ ماوێیەکانی خۆی ڕزگار بێ.
 مەرۆف ناتوانی دەستبەرداری ئەو شتە بێ کە لە خۆینی دایە، کە بە
 شیریی دایکییەو خواردوویەتی. ھەر ئەوەندە بەس نییە مەرۆف ددان

به تاوان و گوناخی خۆیدا بنی، ئهوه کهمه، زۆر کهمه، به لکو دهبن
ئهو تاوان و گوناچه له خۆیدا پێشهکش بکات، ئهمهش وهختی
دهوێ، زووبهزوو نایهته دی.

جا به بۆنهێ باسی جهلادهوه، دهمهوێ ئهوه بلیم که هه
ئهندامیکی کۆمه لگهی هاوچهرخێ ئیتمه بگریته، به شیوهیه که له
شیوهکان جوهره ماکیکی جهلادی تێدایه. بهلام غهریزه ئاژه لیهکانی
مرووف، به شیوهیهکی یهکسان گهشه ناکهن، خو ئهگهر غهریزه
ئاژه لیهکان به سهرا لایه نه مروییهکانی تری به شهردا زال بین، ئهوا
ئهو به شهره دهشیوێ، دهبنی به گهوراویکی نژیوی بیتزراو، له
مروفایهتی دهکهوێ. جهلادان دوو جورن: جهلادی خوړسک که به
خوایشتی خوێ موماره سهی جهلادی دهکات و جهلادی پیشهیی که
به حوکمی وهزیفه و له پیتاوی بژیوی ژياندا ئهو کاره دهکات. دیاره
جهلادی خوړسک له ههموو پروویهکهوه له جهلادی کریگرتنه و
پیشهیی سووکتر و خوێرتیره، کهچی جهماوه ری گهل ئهوهندهی رقی
له جهلادی پیشهیییه و لهو بیتزاره، ئهوهنده رقی له جهلادی
خوړسک و خوێهخش نییه، نازانم هوی ئهمه چییه و بۆچی دهبن
وابی؟ دهبن هوی ئهم رقه ترسناکه ئهفسانهیییه چی بی که خه لکی
به رانبهر به جهلادی پیشهیی هه یانه و، گوێ به جهلادی خوړسک
نادهن؟ من زۆر شتی سهیرم دهرباره ی خه لکانیک بیستوه و دیتوه
که خه لکانی باش بوون، له ناو خه لکیدا به قه در بوون و دهستیان
داوته کاری سته مکارانه. بۆ نمونه جهلادانیکم دیتوون، هه رچه نده
سته مکار و به دنیهاد نه بوون، کهچی ئهگهر قوربانی و نیچیرهکانی
به ردهستیان، لییان نه پارابانهوه، داوای لیئوردنیان نه کردبا، زۆر توپه
دهبوون و ئهمه یان پێ قووت نه دهچوو، لالانهوه و پارانهوه و
زهلیل نمایان به په سهند و پێویست دهزانی. خو ئهگهر یاروی

مهحکوم به جهلډ، ملی نه دابا و له کابرای جهلادی شه لاقوه شین
 نه پاراپایه وه و هاواری نه کردبا، ئهوا کابرای جهلاد، که له هه لومهرجی
 تردا به ئینسانی باش ده ژمیردرا، ئه مهی به سووکایه تی ده زانی و
 نه گهر پیشتر به و نیازه بوو بی سزایه کی سووکی بدات و ده ست
 دانه گری، که ده بیینی مهحکومه که له بهری ناپارپته وه و هاوار ناکات
 بق نمونه نالیت: "بیکه به خاتری خوا پایه به رز، به زه بیت پیندا بیت وه،
 باوکیکی باشه به و با به دریژی ته منم هه ردوعای خیرت بق بکم"
 ده هری ده بوو، ئه مری ده کرد په نجا جهلدی زیاده له کابرای دامار
 بدری هه بق ئه وهی هاواری لیههستی و بکه ویته لالانه وه و پارانه وه
 و به راستیش چاری نه دما و هاواری لیهه لده ستا. پوژیک گله ییم له
 یه کینک له و زه لمانه کرد که زور دلپه قه، زور به جیدی به رستی
 دامه وه که: "مه حاله، چون ده بی هاوار نه کات، ئه مه گوساخی و
 لاسارییه، من گوساخیم پی قبول ناکریت". به لام جهلادی پیشه یی،
 جیایه، یه کیکه له زیندانی و دوورخراوه کان، ئیدی ئه و ئیشه یی پی
 سپیردراوه. ده خریته به ردهستی جهلادیکی کون تا ئه و پیشه یه ی فیر
 بکات، که فیری ئیشه که بوو، ئیدی به دریژی ته منی له زینداندا
 نیشته جی ده بیت و شوینیکی ئه لاحه دهی ده دهنی. خو هه ندی جار
 خانوی تاییه تیشی ده دهنی، به لام ریگهی نادهن به بی پاسه وان له
 زیندان وه ده ربکه وی، خو مرؤف ئامیر نییه. ئیدی ئه م جهلاده،
 هه رچهنده وه کو وه زیفه ئه رکی جهلادی ئه نجام ده دات، هه ندی جار
 ئه وهنده توپه ده بیت، هونه رکاری تیدا ده کات و هه ست به جوړه
 له زه تیک ده کات. به لام هیچ رقیک له مهحکومه که ی به ردهستی
 هه لئاگریت. ئیدی ئاره زووی خوناندن و خوسه لماندن و نیشاندانی
 کارامه یی له کاره که یدا، ههستی گوره یی و غروور و خو په رستی له
 لا ده مه زهرده کاته وه، ئیدی به ره به ره خو ی لی ده بی به

هونهرمه‌ند و ئيشه‌كه‌ى به هونه‌ر، ئيدى ده‌كه‌ويته هونه‌رنويى. جا وېرپاى ئەمەش وه‌كو پوژ لىنى عەيانە كه مروقيكى بيزراوه، پوو له هەر شويني ده‌كات ترسيكى ئەفسانه‌يى بال به‌سەر ئەو شوينه‌دا ده‌كيشيت، ئيدى مه‌حاله ئەو هه‌لومه‌رج و ژينگه تايبه‌تايه‌ كارى تينه‌كات و مه‌يل و ئاره‌زووه هوقيه‌كانى بيدار نه‌كاتوه. ته‌نانه‌ت مندا لانيش ده‌زانن كه ئەم پياوه وه‌فاى بۆ باوك و دايكى خويشى نيه، سه‌بر ئەوه‌يه گشت ئەو جه‌لادانه‌ى من ناسيوومن، خه‌لكانيكى زيره‌ك، به هوش، خوپه‌رست، له خوبايى و مه‌غرور بوون. ئەو سه‌ختگيرى و دلپه‌قيه‌ى له لايه‌ن دروست ده‌بى، زاده‌ى ئەوه‌يه پوو ده‌كه‌نه هەر شويني به سووكى و به بچووكى ته‌مه‌شا ده‌كرين، ئيدى ئەوانيش ئەمه به‌و داماوانه‌ى ژير ده‌ستى خويان ده‌ريژن و پوژ به‌سەر ئەو بيته‌سه‌لاتانه‌دا لنده‌دن. ئيدى به‌مه بچووكى و پيسوايى خويان فه‌راموش ده‌كەن. جاريكيان بۆم پيكه‌وت بۆ ماوه‌يه‌ك يه‌كينك له‌و جه‌لادانه ببينم. كابرايه‌كى كورته‌بالا بوو، ته‌مه‌نى نزيكه‌ى چل ساليك ده‌بوو. كابرايه‌كى توكمه و په‌زاسووك، قژلول بوو، پياويك بوو پاكوخاوين، سه‌لار و سه‌نگين، هيدى و هيمن، به پوه‌له‌ت ده‌نگوت ئەشرفزاده‌يه. زۆر به كورتي و پوونى و په‌وانى و خاكيانه وه‌لامى ئەو پرسيارانه‌ى ده‌دايه‌وه كه لىنى ده‌كران. كه ده‌يىنى ئەفسه‌ره‌كان هه‌ندى جار به پيژه‌وه ده‌يدوين و قسه‌ى ده‌گه‌ل ده‌كەن، ئەوه‌نده‌ى دى خۆى قورس ده‌گرت و په‌سميانه وه‌لامى ده‌دانه‌وه، تا زياتر پوويان ده‌دايه، ئەو پتر خۆى قورس ده‌گرت و له خۆى بايى ده‌بوو. ده‌موچاوى هاواري ده‌كرد كه له‌و كاتانه‌دا، له دلى خويدا، خۆى زۆر له ئەفسه‌ره‌كان به گه‌وره‌تر ده‌زاني. هه‌ندى جار، له وه‌رزى هاويندا، له هه‌په‌تى گه‌رمادا، ئەم پياوه پاده‌سپيڤدرا سه‌گاني شار بكوژيت، پميكى دريژى نووكتيژيان ده‌دايه ده‌ست و له‌گه‌ل پاسه‌وانيكدا بۆ

شاریان دهنارد تا ئو سهگه بهرهلایانه بکوژیت. ئم سهگانه زور زور زیادیان دهکرد و ئیدی هاوینان، له قرچهی گهرمادا خه لکه کهیان هراسان دهکرد، ئم جهلاده به فهرمی له لایهن دهسهلاتوه پاسپیزدرا بوو که ئو سهگانه بکوژیت. هیچ شهرمی لهم وهزیفه سووکه نه دهکرد. خوژکه دهتیینی به چ که شوفشیکه وه له گهل پاسه وانه شهکته و ماندوو و بیزاره کهیدا به شهقام و جاده کانی شاردا دهسوپایه وه و چۆن مۆپه ی له ژنان و مندالان دهکرد و دهیترساندن، به چ لووتبه رزی و فرناخییه که وه دهیروانییه پیتیوارانی سهر جاده و شهقامه کان.

ژیانی جهلادان خوش بوو، خوشخۆر و خوششۆر بوون، پارهیان هه بوو، دهچوونه گهران و سه فهران، مهیان دهخواردوه. سه رچاوه ی ئم بوونه شیان، به رتیل بوو، ئو به رتيله بوو که که سووکاری دهوله مهندی ههندی له زیندانییه مه ده نییه کان دهیان دانی، دیاره جهلاده کان بری به رتيله کهیان دیاری دهکرد، ئیدی به گویره ی دهوله مهندی زیندانییه که دیارییان دهکرد، جاری وا هه بوو داوای سی پۆبل و زیاتریان دهکرد. راسته جهلاد نهیده توانی زور چاوپۆشی له مه حکوم بکات، چونکه ئه گهر شتی وای بکردایه خۆیان بهر جهلد دهدا، به لام به لیتی دهدا ئه گهر به رتیلیکی باشی بدهنی، له کاتی جهلدیده نه کهدا زور دهست دانه گریت. هه لبه ته زیندانییه کان هه میشه ناچار بوون داواکارییه کانی جیبه جی بکهن، چونکه ئه گهر داواکارییه کهیان جیبه جی نه کردبا، زور بیهره حمانه لیده دان، ئو هه قه ی هه بوو. تنانهت جاری وا هه بوو داوای به رتیلیکی یه جگار زۆری له زیندانییه کی زور هه ژار و نه دارا دهکرد. ههنگی هه رچی که سووکاری زیندانییه که هه بوو بۆی تیده که وتن، سازشیان دهگهل جهلاده کهدا دهکرد، له بهری دهپارانه وه. جا وای به حالیان ئه گهر

پازیبیان نه کړدبا. دیاره جهلادان ترسیکی ته فسانه بیان له دلی
 زیندانیاندا دروست ده کړد، ثم ترسه ته فسانه بیه بوو بوو به خیر و
 بهر هکته بق جهلاده کان. هندی کهس بویان دهگیرامه وه که ثم
 جهلادانه سامیان زور گرانه، تهناته زیندانییه کان به دلناییه وه بویان
 دهگیرامه وه که جهلاد نه گهر بیه وئ، دهکاری به یه کهم جهز به
 مه حکومتی ژیردهستی بکوژیت. شاخو ثم قسه یه زاده ی ته زمون
 بوو؟ له وه یه، کی ده زانی، زیندانییه کان هینده به دلناییه وه ته وه
 قسه یه یان بق ده کړد، نه مده توانی باوه نه کهم. دیار بوو له
 تهره به وه ته قسه یه یان ده کړد. جهلاده که به خویشی دلیای کړد
 که ده توانی ته و کاره بکات. شتیکی دیکه یشیان له یاروی جهلاد
 دهگیرامه وه و دهیانگوت که گوايه ده توانی فیل بکات و به ه موو هیز
 و توانستیکیه وه شله لاقه که به پشتی یاروی مه حکومتا بکیشیت،
 بیته وه ی بیلی نازاری بگاتی، یان شوینه واریک له سر پشتی به جی
 بیلی. به لام کابرای جهلاد نه گهر به رتیلیش وهر بگری و به لینی ته و او
 بدات که دهست داناگریت، جهز به ی یه کهم ده بی زور توند بی، ئیدی
 ته مه دایکی باو بوو و کهس لینی دهر نه ده چوو. دواي جهز به ی
 یه کهم، که ده بوايه توند بی، یاروی جهلاد بهر به ره دهستی سووک
 ده کړد، به تاییه تی نه گهر به رتيله کی چور بایه و بهر دلی گرتبا.
 نازانم جهلاده کان بق ته مه یان ده کړد: بق ته وه بوو تا یاروی مه حکومت
 بق جهز به کانی دواتر پابینن و ههست بکن له چاو جهز به ی
 یه کهمدا زور سووک و که مئازان، یان بق ترساندن مه حکومتا که
 بوو، بق نواندی هیز و ده سلاتی خویان بوو؟ به هر حال بق
 هر چیه که بی، جهلاد بهر له وه ی کاره کی ته نجام بدات هه میشه
 نیگه رانه، ههست به هیز و ده سلاتی خوی ده کات: له و کاته دا خوی
 له بهر چاوی جه ماوهر دا دهنویتی، جه ماوهره کهش به سر سامی و

ترسه وه ته مه شای ده کهن. بۆیه ده بیینی به خۆپه سه ندییه وه، به جۆره که شوفشیکه وه پوو له مه حکوومه که ی بهرده سستی هاوار ده کات: "ئاماده، ته مه شا چۆن به شه لاقیک پیستت ده گرووم". ئهو هه په شه و گو په شان، له پیتش هه موو یه که مین جه زره به کاند ده کران. به لام زۆر زه حمهت بوو پیاو باوه پ به وه بکات که مرۆف به و پاده یه مه سخ ببین و له مرۆفایه تی بکه وی!

که یه که م جار داخلی نه خوشخانه بووم، له سه ره تاوه به سه رنجه وه گویم له و چیرۆک و واریقاتانه ده گرت که زیندانیه کان ده یانگیرایه وه و کاتیان پی به سه ر ده برد و بیتاقه تی پۆژانی دریزی یه که هاوی سه ر جینگه ی نه خوشییان پیده په وانه وه. به یانیان پزیشکه کان، قاوشه کان ده گه ران، نه خوشه کانیاں به سه ر ده کرده وه، معایه نه یان ده کردن، ئه مه جۆره دلخۆشی و سوکنایه کی به نه خوشه کان ده به خشی. دوا ی گه رانی پزیشکه کان ئیدی کاتی فراڤین ده مات. که گرینگترین پووداوی پۆژ بوو. هه لبه ته جۆری ئهو خواردنه ی به نه خوشه کان ده درا، به گوێره ی نه خوشی نه خوشه کان ده گۆرا: هه ندی له نه خوشه کان ته نیا نوکاویان ده درایه، هه ندیکی تر ته نیا پاقله مه نیان ده درایه، هه ندیکی دی ته نیا ساوه ریان ده درایه، که ئه مه یان مشتیری زۆر بوو. ئیدی زیندانیه کان به ره به ره قه له و ده بوون و ئیشتیایان ده کرایه وه و نه وسن ده بوون. ئه وانه ی له قوناغی بوژانه وه و چاکبوونه وه دا بوون، یه کی پارچه یه ک گوشتی کولای گایان ده دان. باشتترین خواردن، خواردنی ئهو نه خوشانه بوو که تووشی ئیسکه ره پوت بوو بوون که بریتی بوو له گوشتی سووره وه کراو به پیاز و تور و سه وزه واته وه و هه ندی جار پتکی شه را بپیشیان له گه لیدا ده دا، نانه کهش به گوێره ی نه خوشیه که یان نانی سپی بوو یان نانی بۆر، به لام نانه که له هه موو حالیکدا نانیک

هەلاتەى پوخته و باش بوو. هەلبەتە ئەم دىقەت و وردەكارىيەى كە
نەخۆشخانەكە، لە دابەشكردنى ژەمەخۆراكەكاندا پەيرەوى دەكرد،
مايەى پىگەننى زىندانىيەكان بوو: نەخۆشى وا هەبوو، ئىشتىاي
خواردنى نەبوو، بە حال پرۆشەيەكى دەكرد و نەدەكرد، هى وا هەبوو
زۆر نەوسن و چلئس و زۆرخۆر بوو، هەندى لە نەخۆشەكان
خواردنەكانيان دەگۆرپىيەو، هەلبەتە ئەوانەى پارىزيان بۆ دانرا بوو،
تەنبا خواردنى سووكيان دەدرايە، ئەمانە دەچوون گۆشتەكانيان
لەوانە دەكۆرپىيەو كە تووشى ئىسكەرپوت بوو بوون و شەرابى
كواس يان بىرەى نەخۆشخانەكەيان لەوانە دەكۆرپىيەو كە ئىدارەى
نەخۆشخانەكە شەرابى دەدانى. هى وا هەبوو بەشى دوو كەسى
دەخوارد، هەم ژەمەكەى خۆى و هەم ژەمەكەى تىرى دەكۆرپىيەو،
چونكە هى وا هەبوو ژەمە خۆراكەكەى خۆى دەفرۆشتەو. گۆشت
گرانترين خواردن بوو، هەندى جار گرتكە گۆشتىك دەگەيە پىنج
كۆبيكان. خۆ ئەگەر لە قاوشەكەى خۆماندا كەس نەبووايە بەشە
خۆراكەكەى خۆى بفرۆشيتەو، ئەوا چاوديزەكە بۆ قاوشى دووهم
دەنێردرا، بەلكو فرۆشيارىك پەيدا بكات، خۆ ئەگەر لە قاوشى
دووهميشدا كەسى دەست نەكەوتبا ئەوا دەچوو بۆ قاوشى
سەربازەكان، يان ئىمە گوتەنى بۆ قاوشى "ئازادەكان". هەميشە
نەخۆشانىك هەبوو حەزيان دەكرد بەشە خۆراكى خۆ بفرۆشن.
زىندانىيەكان، بە شىۆهەيكى گشتى هەژار و نەدار بوون، بەلام
ئەوانەى كە چەند عانەيەكيان بە خۆ شك دەبرد، دەياننارد لە بازار،
كولىجە و كىك و شىرىنەمەنى و نوقليان بۆ بكړن. پاسەوانەكان، كە
دەچوون بۆ بازار بىن هېچ مەنىك يان بىن هېچ پاداشت و تەماحىك
ئەو جۆرە پىوستيانەيان بۆ زىندانىيەكان دەكړى.

ناخوشتن کات، کاتی دواى فراقين بوو. هندی له زیندانییه کان،
 به تاییه تی نه وانه ی هیچ کاریکیان نه بوو، وخته که یان به خوتن
 به سر دهرېد، هندیکی دی به دم گفتوگو وه کاتیان به سر دهرېد،
 هندیکی تر به شهر ده هاتن، یان به دنگی به رز واریقات و
 حیکایه تیان بۆ یه کدی ده گپرایه وه. خو نه گهر نه خوشتی تازه نه هیترا بآ،
 نه واییتا قه تی به جاری زه یفی لیده سه ندن. هر که نه خوشتیکی
 تازه یان هیتا بآ، خیرا جموجول ده که وته قاو شه که و خه لکه که
 ده که و تنه مله قوتی و سه ره تاتکی و مقومقو به رز ده بو وه، به
 تاییه تی نه گهر نه خو شه که نه ناس بوايه و نه خو شه کانی تر
 نه یان ناسیایه، هه موو به کونجکاوی لیان ده روانی و هه لیان ددها
 بزانش نه مه کتیه، له کوپوه هاتو وه، بۆچی که و تو وه ته زیندان. دیاره
 نه خو شانی تازه و نه ناس زیاتر مایه ی سه رنج و فزولیه تی
 زیندانییه کان بوون، چونکه نه وانه هه میشه شتی تازه یان پی بوو که
 بۆ زیندانییه کانی بگپرنه وه. هه لبه ته نه وانه باسی شته تاییه تییه کانی
 خو یانیان نه ده گپرایه وه، نه گهر به خوا یشتی خو یان نه که و تبا نه باسی
 خو یان، که س له و باره یه وه پر سیاری لینه ده کړدن. به لکو زیاتر
 نه مجوره پر سیارانیه یان لیده کړا: له کوپوه هاتو وی؟ له گهل کیدا
 هاتو وی؟ به چ پتیه کدا هاتو وی؟ بۆ کوئ ده پوی؟.. تاد.
 هاو زیندانییه کانمان کاتی گو ییان له سه ربورد و واریقاتی تازه
 هاتو وه کان ده بوو، به سه ره اته کانی خو یان وه بیر ده هاته وه و نه وانیش
 ده که و تنه گپرانه وه ی نه و به سه ره اته نه ی که له پښگادا به سه ریان
 هاتبوو، به تاییه تی باسی کاروانه کان و سه رقافله و چاودیران و
 پاسه وانی کاروانه کانیه یان ده گپرایه وه، هندی جاریش دمه و
 ئیوارانیکي درهنگ، زیندانییانی تازه جه لده خواردوویان ده هیتا.
 پتیشتریش باس مکړدوه که نه مانه و هاتی نه مانه زور کاری له

نەخۇشەكان دەكرد، ديارە ھەموو پۇژىك لەو بابەتە خەلكەيان
 نەدەھيتا. ئەگەر پۇژىك ھىچ تاوانكارىكى تازەيان بۇ قاوشەكەمان
 نەھيتابا، ھەستمان بە بىتاقەتییەكى زۆر دەكرد، ئىدى نەخۇشەكان
 مۇرەيان لە يەكتر دەكرد، ھەزىان نەدەكرد چارەى يەكدى بىين، بگرە
 ھەندى جار بە خۇپاى و لە بىتاقەتیدا شەپیان بە يەكدى دەفرۆشت.
 خۇ ئەگەر كەسىكى شىتیان بۇ موعايەنەى نوژدارى ھيتابا،
 زىندانىيەكان بە جارئ خەنى دەبوون، ئەو زىندانىيەنەى كە سزای
 جەلدىان بۇ دەپرايەو، ھەندى جار بەو ئومىدەى بىەخشرىن خۇيان
 لە شىتى دەدا، ئىدى فیلەكەيان ئاشكرا دەبوو، يان خۇبەخۇ ژىوان
 دەبوونەو، دواى ئەوەى يەك دوو پۇژ، پەقتارى سەیر و شىتەنەيان
 دەكرد، لە پې ئاقل دەبوونەو، ھىور دەبوونەو و تاقەتیان لەو گەمە
 و نامىشە دەچوو و بە خۇيان داوايان دەكرد لە نەخۇشخانە
 مەرەخەسیان بکەن. ئىدى شىتەپەتەپىيەكەى دوينى لەپەر دەبوو بە
 پىاویكى ئاقل و ئاغز. ھەلبەتە نە پزىشكەكان و نە نەخۇشەكان
 شتاقیان، ئىرادیان لىتەدەگرتن و شتەكەيان لە ھوو نەدەدا. بەلكو بە
 پىزەو مەرەخەسنامەيان بۇ دەكرا و بەپى دەكران. كەچى ھەر دواى
 يەك دوو پۇژى دى، بە پشتى زامدار و خویناویيەو دەھاتنەو بۇ
 نەخۇشخانەكە تا تیمار بکرىن. ھەلبەتە ئەم جۆرە حالەتەنە زۆر كەم
 بوو، كارەساتى گەرە ئەو بوو كە شىتى راستەقىنەيان دینا، كە ئەم
 شىتەنە بەدەم ھاوار و گۆرانى و پىكەنین و ھەلپەپكىو ھەژوور
 دەكەوتن، لە ھەو ھەو زىندانىيەكان بەگەرمى پىشوازیان دەكردن و
 دەیانگوت: "ئەمە زۆر خۇشە، مەزەى پابواردنە" بەلام دیمەنەكە زۆر
 خەمناک و دلەتەزىن بوو. كە چاوم بوو شىتەتەنە دەكەوت، بە خۇم
 نەدەو ھەستام و لە ناخى ناخەو دەھاپوژام، دلم دەگوشرا. بەلام
 دواى دوو پۇژ، زىندانىيەكان ئىدى بە تەواو ھەتسى لە ھات و ھاوار،

قاوقیژ، جرتوفرت و ههلبه زودابه ز و ئه دا و ئه توارى یاروى شیت بیزار و وههز ده بوون، ده که وتنه پرته و بۆله و له خویان ده ویست به هر نرخى بووه و به زووترین کات له شه پى ئه م میوانى ناوه خته بزگار بن. جارنیکیان، پتموایه سالى سینه می چه پسینه کم بوو، بۆ ماوه ی سى دانه ههفته شیتنیکیان له قاوشه که ی ئیمه دا هیشه وه، وامان لیتهاتبوو، نه مانده زانى له کوێ خۆمان وه شیرین. ئه وه حالمان بوو که چى له پر شیتی دووه میشیان بۆ هیتانین، هانتى شیتی دووه م زۆرى کار تیکردم.

له سالى یه که مى زیندانییه که مدا، تو بلى مانگه کانی هه وه لى سالى یه که مى زیندانییه که م، به هار بوو، ده گهل کومه لیک زیندانى دیکه دا، بۆ کارکردن ناردیانم بۆ کارخانه یه کى که پرچسازى، ده بوا کووره کانی پاک بکه ی نه وه و ئاماده بکه ی بۆ کارى هاوینه م. کى و ب ئه وه به یانییه به عه ریف ئوستروسکى یان، که چاودیر و سه ره پرشتیارمان بوو، ناساندم. ئه مه پۆلاندی بوو، ته مه نى نزیکه ی شه ست سال ده بوو، کابرایه کى به ئزرافى باریک و بنیتس و به هه یهت و به سام بوو. زۆر ده مى بوو له سیبیریادا سه رباز بوو. م. کى و ب (3) خوشیان ده ویست و پرزبان ده گرت، هه رچه نده پیاویکی خانه دان و ئه سلزاده ش نه بوو. (له یاخییه کانی سالى 1830 بوو)، هه ر که ده ستی به تال ده بوو، خیرا سه رى به سه ر ته وراته که یدا داده گرت و خه ریکی خویندنه وه ده بوو. له گه لیدا که و ته قسه، هه ستم کرد پیاویکی ماقوول و میهره بانه، حیکایه تییژیکى ده ماوه ر و شیرین شتوازه، ئابروومه ند و دلپاکه. ئیدی تا دوو دانه سال نه مبینیه وه، به لام بیستم که گیراوه و له ژیر ته حقیق و لیکولینه وه دایه، پاشان له پر پوژیک بۆ قاوشه که ی ئیمه یان هیتا: تومه ز شیت بوو بوو. ئیدی به هاتوهاوار و قیژوهۆر، به قاقای پیکه نین وه ژوور که وت و له ناوه ندی ژووره که دا که وته

ههلهپرکئ و جموجۆلی نابەجئ و ناپەسەند، ئیدی سوڤ و چەقەنە و سەمایەکی نایەو، کە سەمای کامارنسکایای وەبیردینایەو، زیندانییەکان بە دیتنی هاوڕیکەیان خۆشحال بوون. بەلام من هەستم بە خەم و پەژارەیکە زۆر کرد، نازانم بۆ! دواى سئ پۆژ، بە رادەیکە بېزار بووین نەماندەزانى چى بکەین: بەگژ هەموو کەسێکدا دەچوو، بە شەپ دەهات، هاواری دەکرد، دەیقژاند، دەینالاند و لە گەرمەى شەودا گۆرانى دەچرى، پیاو قىزى لە قسە ناشیرین و بیتامەکانى دەبوو، لە کەس نەدەترسا، بە زۆر کۆتوزنجیریان کرد، بەلام ئەمە سوودى نەبوو، وەزەمان باشتر نەبوو، بەو حالەشەو شەپى بە هەموان دەفرۆشت. دواى سئ هەفتە هەموو خەلکەکە بریاریان دا کە بچین لە سەرۆکی پزىشکان بپارێینەو کە بۆ قاوشى دووهمى، کە ئەویش تايبەت بوو بە زیندانیان، بگوازیتەو. بەلام دواى دوو پۆژ، لەسەر داواى نەخۆشخانەى قاوشى دووهم، دیسان بۆ قاوشەکەى ئیمەیان گێرایەو. ئیدی بوون بە دوو شىت، هەر دووکیان شەپانى و دەستوەشین بوون، هەر قاوشە و دەویست شىتەکەى خۆى بۆ قاوشەکەى دى بنێرئ، ئەنجام هەر دوو قاوشەکە پیکهاتن لەسەر ئەوێ شىتەکانیان بگۆرنەو. بەلام شىتێى دووهم لە یەکەم خراپتر بوو. ئەنجام کاتى کە شىتەکانیان لە نەخۆشخانە مەرەخەس کرد و نازانم بۆ کوێیان پەوانەکردن، ئیدی نەخۆشەکان پشووێکیان وەبەرھاتەو و ئیسراحتیان کرد.

جا ئەمە یادى شىتێکى پەتەپى دیکەى وەبیرھێنامەو، بە پاستى شىتێکى سەیر بوو، ئىستاش لە بیرمە وەرز وەرزی هاوین بوو، پۆژیک نەخۆشێکى تازەیان بۆ قاوشەکەمان هێنا، زەلامیکى کەتەى ئازا دیار بوو. تەمەنى چل و پێنج سالیک دەبوو. سیمای خەمگین و تاریک، دەموچاوى کونج و یەکپارچە جئ ئاوە بوو، چاوەکانى سوور

دهنگوت گۆمی خوینین. جیگایهکی تهنیشت منیان دایه، کابرایهک بوو
 هندی و هیمن و بیوهی، هیچ قسهیهکی نه لهگهڵ من و نه لهگهڵ
 کهسی دیدا نهکرد، به جۆری له فکران راچوو بوو، ئاگای له کهس
 نه مابوو، لای ئیوارێ، له پهر سهری ههلبهری و بێ هیچ پێشهکیهک
 پرووی ده می کرده من و وهکو یهکیک نهپێشیهکی زۆر گهوره
 بدرکێتی و ئاشکرا بکات، گوتی قه راره سبهینی دوو ههزار جهلدی
 لێدهن، به لام خه می نییه، چونکه 'ج' ی کیزی کۆلۆنیل، بۆ تیکه وتوو
 و ده به خشری. به سه رسامی سه یرم کرد و گوتم باوه پ ناکه م خانمی
 نافهری، با کیزی کۆلۆنیلیش بێ بتوانی کاری وا بکات، هیشتا بۆم
 پروو نه بوو بووه وه که یارو شیتته، چونکه وهکو نهخۆشی به ده نی بۆ
 نهخۆشخانه که یان هینا بوو نهک وهکو نهخۆشی ئه قلی. ئیدی لیم
 پرسسی که چ نهخۆشییهکیه تی، به رسقی دامه وه که هیچی نییه و له
 گوێزی ساغ ساغتره و خۆشی نازانیت بۆچی بۆ ئیره یان ناردوو،
 ته نیا ئه وهنده ده زانی که کیزه که ی کۆلۆنیل که وتوو ته داوی ئه شقی
 ئه وه وه. گوايه به خه یالی خاوی، ئه م کیزه به ر له دوو هه فته یهک
 سه ری بنکه ی پاسه وانانی داوه و ئه میش له ته لبه ندی زاینده که یه وه
 ته مه شای کردوو، ئیدی کیزه چاوی پێیده که وئ و به دلێ نا به سه د
 دل ئاشقی ده بیته و له و ساته به دواوه سی جاری دی، به بیانووی
 جیاوازه سه ری بنکه ی پاسه وانان ده دات: جاری یه که م به بیانووی
 دیتنی برا که ی، که زابته فهر ده بی، له گه ل باوکیدا دی. جاری دووم
 به بیانووی به خشینه وه ی خێروسه ده قه به سه ر زیندانیه کاند، ده گه ل
 دایکیدا دی و که به به رده می ئه مدا تیده په ری به چه پێیده لئ خۆشی
 ده وئ و خه می نه بی له زیندان ده ری ده کات. هه ر هه موو ئه م
 توپه هاته نه ی به تیروته سه لی بۆ گێرامه وه، بێ ئه وه ی هیچ
 بنجوبناوێکی هه بی، هه ر هه مووی زاده ی خه یالی په ریشانی خۆی

بوو. ئىدى قەناعەتى تەواىى به خۆى كرد بوو كه عەفوو دهكرى و
 بهر دهبيت، زور بهدلئىايى و ئاسوودهى دهگىرايهوه كه چۆن ئه
 كىزه گەنجه شىت و شهيداي بووه. هەلبەتە ئه م چىروكه خەيالىيه
 سهيرهى كه كىژىكى گەنجى خانەدان، بيت پيره پياويكى نزىكهى
 پهنا سالى، ناشيرين و ناحەزى كونجى خوشبوئ، خۆى له خۇيدا
 نيشانهى رادهى ئه ترس و لهزەيه كه سزايه كه خستويهى دلى
 ئه م ئىنسانه ترستوكهوه. دوور نيه به راستى له پهنجەرەكهوه
 كهسىكى ديتى و له ترسا لى بووبى بهو كىزه و ئىدى خەيالى خاوى
 ئه و سهربازه نهگەت و بهلەنگازەى كه لهگينه پوژى له پوژان بيرى
 له خانمان نهكرد بيتەوه، يەكسەر ئه و چىروكهى دروست كردبيت و
 ئىدى وهكو خنكاو پهناى بۆ ئه و پووشه خەيالىيه بردى. به كرىوكى
 گويم بۆ رادىرا و پاشان حىكايەتەكەيم بۆ زىندانىيەكانى دىكەش
 كىرايهوه. بهلام كاتى كه ئهوان لىنى خربوونهوه و ويستيان بچنه
 بنجوبناوانى شتەكه، بىدەنگى لىكرد و هيج بهرسفىكى نهانهوه، پوژى
 دواى پزىشك هات و بهوردى معايەنهى كرد و لهوه نهدهچوو هيج
 نهخوشىيەكى هەبيت و به خۆيشى دووپاتى دهكردهوه كه هيج
 نهخوشىيەكى نيه، بۆيه يەكسەر دكتور بۆى نووسى عەيبى نيه و
 دهتوانى له نهخوشخانه دهرجيت، ئىدى مەرەخەسيان كرد. پاش
 ئهوى دكتورەكه پۆى ئهوسا زانيمان لهسەر كارتهكهى نووسيوه
 عەيبى نيه، دهنه ئهگەر پىشتەر بمانزانىيا له دكتورمان دهپرسى كه
 نهخوشىيەكهى چيه. ئىدى ئىداره، بهبى ئهوى بلين چيهتى بۆ
 نهخوشخانهيان هينابوو. دياره ئه مە يەكك بوو له بيموبالاتى و
 خەمساردىيه گورهكانى ئىداره. هەلبەتە ئهوانهى كه ئهمرىان كرد بوو
 بۆ نهخوشخانه بنىردى، هەستيان به شتى كرد بوو، بۆيه
 ويستبوويان ئه و بهسەزمانه بخريته ژير چاودىرييهوه. بههەر حال

دواى دوو پوژان دهنردريت بۇ جەلدلئيدان. ھەلبەتە زۆرى پى سەير دەين، ھەرچى دەكا و دەكوشى باوھې ناكات، تا دواساتيش قەناعەتى واپووه كە دەبەخشرى و عەفووى بۇ وەرەگىريت، كاتى كە دەبريۋە بەردەم پىزى سەربازەكان دەست بە ھاتوھاوار دەكات، داواى كۆمەك دەكات. جەلدى خۇى دەخوات و ماعشوقەكەى فرياي ناكەوئ! ئەمجارە بۇ قاوشەكەى ئىمەيان نەھىنايەو، چونكە جىنگەى بەتال نەبوو، بۇ قاوشەكەى تريان برد بوو. كە ھەوالم پرسى وتيان بە دىژايى ھەشت دانە پوژ، لە خەمىنى و شەرمەزارىدا، قروقەپى كردووه، ورتەى لىوھى نەھاووه، زارى لە زارى كەس نەگەپاوه، كە زامەكانى پشتى سارپژ بووھتەو، نازانم بۇ كوئىندەريان ناردووه، ئىدى لەوھ بە دواوھ، ھەرگىز نەمدىتەوھ.

سەبارەت بە دەواودەرمان، دەتوانم بلىم، ئەگەر بە ھەلە نەچووبم، ئەوانەى كە نەخوشىيەكانيان سووك بوو، ھەرگىز پەيپەوئى ئاموژگارىيەكانى دكتورەكانيان نەدەكرد، دەرمان و شىرووبەكانيان نەدەخوارد، بەلام ئەوانەى نەخوشىيەكانيان قورس بوو، حەزىان دەكرد چارەسەر بىكرىن، بە پىكوپىكى دەرمان و شىرووب و تۆزەكانيان دەخوارد و بەكار دىنا. نەخوشەكان زياتر حەزىان لە چارەسەرى دەرەكى وەكو حەجامات و خوئىنبەردان و كەلەشاخ و ئەم شتەنە بوو و لەزەتيان لىدەبىنى، تا ئەم پادەيە خەلكى پەشوپووت باوھېيان بەمجۆرە چارەسەرە مىللىيانە ھەبوو. ئەوھى زۆر سەرنجى پاكىشام و بە لامەوھ سەير بوو ئەمە بوو كە ھەندى لەو خەلگانەى كە زۆر قارەمانانە، خۇيان لەبەر ئازارى لس و شەلاقى قىزەون پادەگرت، لە كاتى حەجاماتىكى زۆر سادەدا لە تاوا لىئوى خۇيان دەگەست و ئاخوئوفيان لى بەرز دەبووھو و دەياننالاند. ئىدى نازانم ئەمانە فىرى ناز بوو بوون يان نەمىشيان دەكرد؟ پىاو پاست

بلن، شينوازي حەجامات لە نەخۆشخانەكەى ئىمەدا، زۆرىش بىئازار
 نەبوو، چونكە لە پوژگارێكدا، كە كەس ئىستا بىرى نايەت، ئامىرى
 حەجامات كىشىيەكە، ئەو ئامىرەى كە پىستى نەخۆشەكەى پى شەقار
 و توئ دەكرا، فەوتا بوو - ئىدى پەرستارەكە فەوتاندبووى يان ھەر
 لە خۆيەو ەون بوو بوو- بۆيە دەبوايە لە جىياتى ئەو ئامىرە، نەشتەر
 بەكار بىريت. بۆ ھەر حەجاماتىك دەبوايە ١٢ شەقار و توئ بگریتە
 پىستەكە. ديارە ئەم شەقارانە ئەگەر بە ئامىر بكرانايە زۆر ئىشيان
 نەدەبوو، چونكە ئامىرەكە دوازدە شفرە و دەمى ھەبوو، پىستەكەى بە
 يەك كەرەت و كوتوپ شەقار و توئ دەكرد، نەخۆش زۆر ھەستى بە
 ئازار نەدەكرد. بەلام نەشتەرەكە وا نەبوو، زۆر ھىواش و خاو و
 بەئازار بوو. بۆ نموونە ئەگەر نەخۆشێك پىوېستى بە دە حەجامات
 بوايە، دەبوايە سەد و بىست نەشتەرى يەك لە دواى يەكى لىندرابا.
 ديارە ئەمەش ئازارىكى زۆرى لىدەكەوتەو، مەن بە خۆم ئەمەم
 بەسەرھات، بە راستى يەجگار ناپەرھەت و ناخۆش بوو، بەلام بەو
 پادەيەش نەبوو كە پياو نەتوانى بەرگەى بگریت. بە راستى پياو
 پىكەننى بەو پياو ەگەرە و بەھىزانە دەھات كە بەو شىوہيە
 دەترسان و خۆيان سەغلەت دەكرد. رېك لەو كەسە قارەمان و
 ۆرەبەرزانە دەچوون كە خۆيان لەبەر ھەموو كار و ھوداويكى
 ەگەرە دەگرن، كەچى لە مالى خۆدا بە بچووكترين شت دەھاوروژين
 و لەسەر بچووكترين شت بە شەپ دىن، بياو دەگرن و لە خواردن
 دەتۆرين، ناز دەكەن و دەيكن بە شەپ و ئاژاوہيەك ئەوسەرى ديار
 نەبىت و دۆ و دۆشاو تىكەل دەكەن، بە ھەموو شتىك ناشوگرن. جا
 بە ھۆى ھەقۇنى ناچارىيەو، ئەمجۆرە خوو و تەبىعەت و مجىزە لە
 زىنداندا و لە نىو زىندانىندا زۆرە.

ئیدی زیندانییه‌کان گالتیه‌یان به‌و جورە خەلکە لە خۆبایی و ناشوکر و نازدارە دەکرد، یان جنتوبارانیان دەکرد، هەنگی ئەویش لە نازونوز و خوتەوبۆلە دەکەوت و بێدەنگ دەبوو، وەکو ئەوەی چاوە‌پوانی ئەو گالتە و جنتوانە بوویی تا بێدەنگ ببێ. ئوستیان‌تسیف زۆری پق لەو ناسکە‌پیاوانە بوو، هەمیشە لە کەمێندا بوو کە تەشەریان لێ‌بەدات و، وایان لێ‌بکات دەست لەو ئەداوئە‌توارە ژنانە‌یە هەلگرن و تەحە‌مولیان هە‌بێت، ئیدی تەشەر و تەشە‌رکاری لێ بوو بوو بە نە‌خۆشی و بە‌بێ تەشە‌ران هە‌لی نە‌دە‌کرد. زۆرجار بە‌بێدە‌نگی لێی دە‌پروانی‌ت، ئە‌وجا بە‌ کاومخۆ، بە‌ دە‌نگیکێی هێ‌دی و هێ‌من، بە‌و‌پە‌ری قە‌ناعە‌تە‌وه دە‌کە‌وتە ئامۆ‌ژگاری کردنت، هێ‌ندە بە‌جدیدی ئە‌و کارە‌ی دە‌کرد لە تۆ وایە بۆ ئە‌وه‌یان لە‌وێ دان‌اوه کە چاودێری و سەر‌پەرشتی زیندانییه‌کان بکات و زە‌بت‌پەرە‌بتی قاوشە‌کە پ‌اب‌گیریت. زیندانییه‌کان بە‌ پێ‌که‌نینه‌وه دە‌یان‌گوت:

- دە‌بێ خۆی لە هە‌موو کاریک هە‌لب‌قورتێتی!

بە‌لام زیندانییه‌کان خۆیان لێ‌دە‌بوارد، چاوپۆشیان لێ‌دە‌کرد و نە‌دە‌هاتنە ئە‌و ئاستە‌ی لە‌گە‌لی بە‌ شە‌ر بێن یان شە‌رە جنتیوی لە‌گە‌ل بکەن، ئە‌و‌پە‌ری ناو‌بە‌ناو سووکە سو‌ع‌بە‌تێکیان دە‌گە‌ل دە‌کرد.

- ئازارە‌کە‌ی لە کێ‌شا نییه‌! باری سێ عەرە‌بانە دە‌بێ!

- پیاو دە‌می دە‌گە‌ل ئە‌م کەرە‌دا شل دە‌بێ. پە‌نگ نییه‌ نە‌شته‌ریکی لێ بە‌دی، هاواری دە‌گاتە ئاسمان، ئاخ‌ر نە‌شته‌ریک چیه‌، نابێ کە‌مێک سە‌بری هە‌بێ! دوا‌ی گە‌رمی ساردی دێت.

- ئێ باشە ئێ‌وه هە‌قتان چیه‌؟

جاریکیان ئە‌و گە‌تو‌گۆ‌یە پ‌روو دە‌دات و یە‌کیک لە زیندانییه‌کان لە‌پەر قە‌سە‌کە‌یان پێ‌دە‌بریت و دە‌لێت:

- بابە ئىتوھ نازان، ھەجامات ھىچ نىيە، مەن بەخۇم تاقىم
کردوۋەتەۋە، ھىچ ئازارنىك ناگاتە ئازارى گويى پاكىشان، بە تايىبەتى
بۇ ماۋەيەكى زۆر.

ئامادەبوان ھەموو لە قاقاي پىكەنەن دەدەن.

- باشە گويى خۇتياڭ پاكىشاۋە؟

- بەلى پايان كىشاۋە و بە قەستى دەرھىتان پايان كىشاۋە.

- ناشى بە ھۆى ئەمەۋە گويىكەنت وا درىژ و قوت بوۋىن؟

ئەم زىندانىيە كە نىۋى شاپكىن بو، جوۋتى گويى درىژ و قوتى
ھەبوۋ، كۆنە بەرەللايەكى بىكارەى، ھىشتا گەنج بو، كوپكى
زىرىنگ و ھىمەن بو، قسە نەرمىكى سوعبەتچى بو، بەلام
سوعبەتچىيەكى جەددى نەك بازارپى، ئەمە جۆرە شەقلىكى كۆمىدىي
بە چىرۆك و بەسەرھاتەكانى دەبەخشى و گويىگى دەھىتايە پىكەنەن.
ئوستيانىتسىف، ھەلدەستىتە سەر پىيان و بەتورپەي لەسەر
قسەكانى دەرۋات و دەلىت:

- ئاخىر مەن چۆن بزانم گويىكەنت پاكىشراۋە ھەي كەرىپاۋ؟

ئوستيانىتسىف، بەرەۋ شاپكىن چو، ھەرچەندە شاپكىن بوۋى
دەمى لە ھەموۋان بوۋ نەك لە، بەلام شاپكىن خۆى نەخستە پىزەي
ئەو و ھەر ئاۋرپىشى لىنەدايەۋە.

يەككىيان لىي پىرسى:

- باشە كى گويى پاكىشايت؟

- كى پاي كىشا؟ سەرۋكى پولىس، ھەلبەتە بە ھۆى دىزى و
ۋىلگەردى و بەرەللايەۋە، كە گەيىشتىنە شارى (ك) مەن و
ۋىلگەردىكى دىكە بوۋىن بە نىۋى يەفيم (ھەر ئەو ناۋەى ھەبو،
نازناۋ و ناۋى شۆرەتى نەبو). لە پىگا، لە گوندى تولىمىنا، دامان
بەسەر جوۋتيارىكدا و توانىمان شىتىك بدىزىن، بەلى گوندىك بەو

ناوه وه ههیه. که گه ییشتینه شار، چاوێکمان به دهروبه‌ری خۆماندا گێتپا، ئێ به‌لکو ده‌رفه‌ت بێتین، ده‌ستی بوه‌شینین و هه‌لێین. پیاو له‌ گوند و ده‌شتدا ئازاده، به‌لام له‌ شاردا وا نییه، له‌ سه‌ره‌تادا خۆمان به‌ باپ و خواره‌نگه‌یه‌کدا کرد، به‌ ده‌م کردنه‌وه‌ی ده‌رگا که‌وه چاوێکمان گێتپا، سه‌یرمان کرد کوپێکی گه‌نج به‌ره‌و پوومان دێت، پالتویه‌کی ئه‌لمانیی له‌به‌ر بوو که‌ قۆله‌کانی له‌ ئاستی هه‌ردوو ئانیشه‌کییه‌وه‌ درابوون، باسی زۆر شتمان کرد، ئه‌وجا گوتی:

- بهرگه تان پئیہ؟ (4)

— نا، نه خیر پیمان نییه.

- ٺٽيههش پيمان نٿيه. من دوو هاوڙي ديڪم لهگهل دان، ٺٽيهه سي
كه سين و له خزمهتي جهنهڙال (وهقواق(5)) داين، پارهمان پٽيهه ماوه و
نازانم چي بکهين، دهتوانن قايي عهرهقمان بڙ بکڙن؟
وهلامان دابهوه:

— به سهر چاو، هەر ئێوه و عاره ق.

ئىدى پىكەوۈ دانىشتىن و عارەقمان خواردەوہ. ناونىشانى مالىتيان
بۆ ھەلداین، دەماتتوانى دەستىكى باش بوەشىنن و دەستكەوتىكى
زۆر و دەست بىنن. مالەكە لە قەراخى شاردە بوو. مالى پىاويكى
دەولەمەندى شار بوو. ئەم پىاوە بە تەنیا دەژيا. ئىدى بىرپارمان دا
شەوئى بە پىنج قولى بدەين بەسەر ئەو مالەدا، بەلام بۆ نەگەتە ھەر
ئەو شەو، ھەر پىنجيان لە مالەدا دەستگىر كردىن، بۆ بىكەى
پۇلىسيان بردىن و پاشان رادەستى سەرۆكى پۇلىس كراين. سەرۆكى
پۇلىس گوتى:

— خۆم لیکولینه وهتان دهگهڵ دهکهه.

سەبىلەكەي دەرھىتا، كووپى چايان بۇ ھىئا. كەنجىكى قەلەوى
تۆكمەي سىمىل بابرى رىشن بوو. سەرۋكى پۇلس لەبەر دەھمان

دانیش، جگه له ئیمه که پینج کهس بووین، سێ دانه دزی دیکهشیان
 تۆزێ لهوه پیش بۆ بنکهی پۆلیس هینابوو. براده رینه دز عادهتیکه
 زۆر سهیری هیه! خۆی له گێلی دهدا، هیچ شتیک له بیرى خۆی
 نایه‌لێته‌وه، یانی به تیلاره به‌ریته سه‌روگوتلاکی ئیعترا‌ف ناکات و
 پێنده‌لی هیچ شتیک نازانی، هیچی له بیر نه‌ماوه، گشت شته‌کانی له
 بیر چووه. سه‌روکی پۆلیس پرووی کرده من و تێخو‌پیم:

- تو کئی؟ نیتو چییه؟

وه‌کو هه‌ر دزیکه دی وه‌لامم دایه‌وه که:

- هیچ شتیکم له بیر نییه پایه‌به‌رز.

گوته‌ی:

- بوه‌سته! دوایی قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م! ئەم ده‌موچاوهم به‌ لاره

غه‌ریب نییه .

ئه‌وجا به‌وردی که‌وته ته‌مه‌شا‌کردنم. له هیچ شویتیک ئەم پیاوهم

نه‌بینی بوو. هه‌نگی پرووی کرده دزیکه دی:

- تو ناوت چییه؟

- نیوم پایه‌به‌رز "بله‌ز غارده".

- نیتو "بله‌ز غارده"یه؟

- وام پێده‌لێن پایه‌به‌رز!

- باشه، تو نیتو "بله‌ز غارده"یه.

ئه‌وسا پرووی کرده دزیکه دی:

- ئەدی تو؟

به‌رسقی دایه‌وه:

- ناوم "له‌گه‌لی" دایه پایه‌به‌رز.

- ناوت ناوت، ناوت چییه؟

- نیوم "له‌گه‌لی" دایه پایه به‌رز.

- کي ئەم ناوہى ليتاوى بەرہەللا؟
- پياوچاكان پاىەبەرز، دنيا پرہ لە پياوى چاک! پاىەبەرزتان، ئەم
 حەقىقەتە چاک دەزانن.
- باشە ئو پياو چاكانە کين؟
- پاىەبەرز ببورە بىرم چوون!
- يانى ھەر ھەموو ئو پياوچاكانەت بىر چووە؟
- بەلى پاىەبەرز.
- باشە خۆ کەسوکارت ھەبوون. دايک و باوکت ھەبوون، ئەوانەت
 بىرن؟
- ھەلبەتە ھەمبۆنە پاىەبەرز. بەلام ئەوانىشم بىرچوون! پەنگە
 کاتى خۆى کەسوکارم ھەبووبن پاىەبەرز.
- ئەدى تا ئىستا لە کوئ ژياوى؟
- لە ليزەواران پاىەبەرز!
- بەردەوام؟
- بەردەوام.
- لە زستانىشدا؟
- من نازانم زستان چيە پاىەبەرز.
- باشە تو ناوت چيە؟
- پاىەبەرز من ناوم "تەرە".
- ئەدى تو؟
- "ھەرە" پاىەبەرز.
- ئەدى تو؟
- پاىەبەرز نئوم "دەرچۆ و مەترسە".
- يانى کەستان ھيچتان لە بىر نەماوہ؟
- ھيچ

سەرۆکی پۆلیس لێره دا ههستایه سهرپێ و دهستی به پێکهنین کرد. ئیمهش دوا به دواى ئه وهه موو دهستمان به پێکهنین کرد. بهلام هه موو جارێ مهسهلهکه بهو ئاسانییه نهدهچوو ه سهر و لهگین بوو به مست دهمودانت بشکێنن. جا ئه و پۆلیسانه چهند به قوهتن، چهند دهستیان گرانه!

سهرۆکی پۆلیس گوئی:

- ئه مانه بهرن بۆ زیندان، پاشان پێیان رادهگه.

ئه و جا لهسهری پۆیی:

- تۆ لێره بمیتهوه! لهویندهر دانیشه!

تهمهشام کرد میزیک لهویندهره، کاغزه و پهپه مووچ و مه ره که بی لهسهر بوو. له دلی خۆدا گوتم: دهیهوئ چ بکات؟

لێی دووپات کردمهوه:

- لهسهر ئهم کورسییه دانیشه! پهپه مووچه که هه لگره و بنوسه!

توند له گوێچکه م نهوی و کهوته بادانی. وهکو چۆن شهیتانیک دهپوانیته قهشهیهک بهو ئاوايه روانیمه سهرۆک و پێمگوت:

- پایه بهرز من نووسین نازانم!

گوئی: پێتدهلیم بنوسه.

گوتم: بیکه به خاتری خوا پایه بهرز، رهحم پێ بکه!

گوئی: به کهیفی خۆت بنوسه! چی دهزانی ئه وه بنوسه!

ئیدی له گویم نهوی بوو و به کهیفی خۆی پای دهکێشا و بای دهدا. باوه بکه ن براده ران ئه گهر له و کاته دا له نیوان سێ سه د جهلد و ئه و گوێ راکێشانه دا سه ره پشکیان بکردمایه، سێ سه د جهلده که م هه لده بژارد. ته ح له و ئازاره، دۆزه خم به چاو بیانی! گهنمگردی زۆری لێده کردم: بنوسه!

زیندانییهکان له شاپکینیان پرسى:

- چما شیت بوو بوو؟

شاپکین به رسقی دانه وه:

- نه خیر شیت نه بوو بوو براده رینه! تومەز به ماوه یه کی که م له وه
پیش فرمان به ریکی بچووکی ده وله تی له شاری توبولسکدا کاشیری
سه ر قاسه ده بی، ئەم پیاوه پاره که ی دزی بوو و هه لاتبوو! به
پیکه وت گوێچکه ی وه کو گوێچکه ی من دريژ ده بیت. ئیدی هه موو
بنکه پۆلیسییه کان ئاگادار کرابوونه وه و بۆ نه گبه تی هه موو
وه سفه کانی یارۆی دز له من ده چیت! ئیدی له جیاتی ئەو گرتمی و
که نمگردی دای گرتمه وه: بنوسه!

تومەز بۆیه ئەم عه زابه ی دهادام تا بۆی دهر بکه وی ئایا ده توانم
بنوسم و ده ستوخه تم چۆنه.

یه کینک له زیندانییه کان هاواری کرد:

- هه ی فیلباز! عه زیه تی دایت؟

- هه ر مه پرسه، با بیرم نه که ویته وه.

زیندانییه کان له قاقای پیکه نینیان دا. یه کینکیان پرسى:

- ئی، نووسیت؟

- نووسینی چی؟ په ره موو چه که م خسته سه ر کاغه زه که و
خوابه خته کی رام کیشا و هیچ دهر نه چوو، ئەنجام وازی لیهینام. یه ک
دهر زه ن زلله ی مزی به بنا گویدا کیشام و ئەوسا په وانه ی زیندانی
کردم.

- باشه به راست نووسین ده زانی؟

- به لئ ئەوسا ده مزانی. ئیدی مه عنای چی؟ به لام هه ر که قه له م

داهات، ئیدی به ته واهه تی له بیرم چوو وه!

ئیدی به و جوړه حیکایه ت و قسه هه له قومه له قانه پوژانی دريژ و
بیگزوتایمان به سه ر دهر د! چ پوژگار یکی ناخوش و ناره حه ت بوو! چ

بېزارىيېه كې كوشنده بوو! پوژگار هينده دريژ بوو، هينده يه كهاوې و
 ناپه حته بوو هر نه ده برياه وه! هه موو پوژه كان كوږي يه كدى
 بوون، به موو ليكدى جياواز نه بوون! خوژيا به لاي كه موه كتتيك
 له لا ده بوو! وپراي ئه وهش زورچار بؤ نه خوشخانه ده چووم، به
 تايبه تي له سهره تاي زيندانييه كه مدا، ئيدى يا بؤ نه خوشي ده چووم
 يان بؤ ئيسراحت و هه وا گوږين. ژيانى زيندان يه جگار سخته و
 دژوار بوو، زور له ژيانى نه خوشخانه دژوارتر و پر بازارتر بوو،
 نه خاسمه له پووي دهر و نيه وه. له زينداندا هه ميشه پووبه پووي
 بوغز و دوژمنايه تي و شه پرفوشي ئه و زيندانييانه ده بووم وه كه به
 بينينى ئيمه ي خانه دان و ئه شراف قه لس ده بوون، هه ميشه ئه و
 سيمابو غزن و پكوونى و هه په شه ئاميزانه م ده بينى. به لام له
 نه خوشخانه دا، به لاي كه موه هاورتي يه كسان بووين. هه لبه ته
 ئيوارانى درهنگ و سهره تاي شه و ناخوشترين كاتمان بوو.
 هه موومان زوو ده چووينه ناو جيگاوه، چرايه كي كزي به دووكله،
 له وسهر قاوشه كه، له لاي ده رگا كه وه كزكز ده سووتا و ئيمه ش له
 شويني خومان، له تاريخيه كي ئه ونگوسته چاودا نقوم بوو بووين.
 هه واي قاوشه كه، تا بلتي پيس بوو، پياو هه ناسه ي تهنگ ده بوو.
 هه ندي له نه خوشه كان خويان لينه ده كه وت، خويان ده زپا،
 هه لده ستان، به ساعات له سهر جيگاكانى خو داده نيشتن و سهر يان له
 نيو ده ستيان ده نا و له تو وايه له ده رياى فكران نقوم بوون. ئيدى
 منيش كرد بووم به عاده ت، به سه عاتان ته مه شام ده كردن و بؤ
 ئه وه ي وخته كه به سهر به رم، مه زنه م لينده دا تا بزانم بير له چى
 ده كه نه وه، هه ندي جاريش ده ستم به خو بينين ده كرد، خو به
 پابردو وه وه، ورده شتى وام وه بير ده هاته وه، ئه گه ر له وه زع و حال و
 شوينتيكى ديدا بوايه م، هه رگيز نه بيرم لينده كردنه وه و نه به بيرم

دههاتنه وه و نه ئه و کاره یان تیده کردم وهکو ئیستا کاریان تیده کردم.
 خوم به ئایینه وه ده بیینی، بیرم له ئایینه ده کرده وه، له خوم
 ده پرسى: "کەى له زیندان ده ده چم؟ که ده رچووم بۆ کوئ ده پۆم؟
 ههنگى چیم دیته پئ؟ ئایا بۆ زید و زادگه ی خوم ده گه پیمه وه؟" ئیدی
 هه ندئ جار به ده م بیر کردنه وه وه، تروسکه یه کى ئومید و هیوام
 ده که وته دل و ده روون. جارى وا هه بوو بۆ ئه وه ی خوم لیتکه وئ،
 ده که وتمه ژمیره کارى: یه ک، دوو، سئ... هتد. هه ندئ جار ده گه یستمه
 سئ هه زار و خوم لینه ده که وت! له پهر یه کتیک به نا په حه تی له سه ر
 جیگا که ی گینگل ده دات، سه یر ده که م ئوستیانسیفی به له نگازه، به ده م
 کوکه کوک و لرخه لرخى سینه ی زامداریه وه ده نالینئ و له بن
 لیوانه وه ده پرتینئ: "خودایا من گونا حکارم!" له و شه وه تاریکه دا ده نگى
 کزولوا و نه خو شى ئه و به له نگازه، ترس و له رزیکى یه جگار
 به سامى ده خسته دلى گویدیره وه! چه ند نه خو شیکى دى له سوو چیکى
 دید، هیتشتا خه ویان لینه که وتوه، له سه ر جیگا کانی خویانه وه، به
 پالکه وته وه. به چه یه کدى ده دوتن. یه کیکیان باسى پابر دووی خو ی
 ده کات، شتى زۆر کۆن ده گپرتنه وه، باسى ئاواره یى خو ی، منداله کانی
 و ژنه که ی، خووخده ی کو ئى خو ی ده کات. پیاو که گو یی له ده نگى
 ده بیئت، هه ست ده کات، هه موو ئه و شتانه پۆ یى و جارى کى دى
 ناگه پرتنه وه و پۆ ئى له پۆزان پیتیان ناگاته وه و پى ناگه نه وه.
 زیندانیه کى دى به بیتاقه تی گو یی لیده گریت. چه کانیان هیواش، کز،
 یه کهاویه، له خو په ی ئاو یكى دووره ده ست، زۆر دوور، ده چیت.
 له بیرمه، جارى کیان، له شه ویکى دریژى بیکوتایى زستاندا، گویم
 له چیرۆکیکی واهى بوو، هه وه لجار وامزانی خه و نیکه و خاوه نه که ی
 به ده م کابوسی که وه ده یگپرتنه وه، خه و نیک که خاوه نه که ی به ده م تاوه،
 به ده م و پرتنه وه ده بیینی.

پەراويز:

۱-باسى سزا و ئەنجامدەرانى، گىشت ئەوھى دەربارەى ئەشكەنچە و سزاي بەدەننى دەيگىرەمەو، لە زەمانى مندا ھەبوو. بەلام وەكو بىستوومە، گوايە ئىستا ھەموو شتىك گۇپاوە و بەردەوامىش گۇپانى بەسەردا دىت (ئەم پەراويزە دۇستۇفسكى نووسىيويتى).

۲-ماركيزە برنفلېيە: ماركيزە مارين مادلين دى برنفلېيەيە كە بابى و براكانى و خزمەكانى تىرى كوشتن بۆ ئەوھى دەست بەسەر مىراتەكانياندا بگريت. 1676.

۳-م، كى، ب، ميرىكى و بوگوسلافسكى بوون كە لە شۆپشگىزپانى پۇلاندى بوون.

۴-بەرگەتان پىئە: يانى پەساپۇرتتان ھەيە.

۵-جەنەرال وەقواق: يانى لە لىزەواردان كە جيگەى تەيرى وەقواقە، واتە ئەو دوو برادەرەى تىرىشى دز و وىلگەپن (ئەم پەراويزە ھى دۇستۇفسكى خۆيەتى).

«۱۵»

میژدهکه‌ی ئاکولکا

شه‌ویکی دره‌نگ، دوا‌ی سه‌عات یازده، ماوه‌یه‌ک بوو خه‌وتبووم، له‌په‌ر له‌خه‌و پاپه‌پیم. تیشکی کزی چراکه‌ی لای ده‌رگا‌که، به‌ئاسته‌م هۆله‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه، زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری نه‌خۆشه‌کان، ته‌نانه‌ت ئوستیان‌تسیفش(1) نووستبوون. له‌خامۆشی شه‌وه‌که‌دا گویم له‌ده‌نگی هه‌ناسه‌ی سوار و پرخه‌پرخ‌ی دژواری ده‌بوو. ده‌نگی قورسی پیتان له‌قاوشه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، ده‌نگی پینی ده‌وری پاسه‌وانه‌کان بوو که‌به‌ره‌به‌ره‌له‌قاوشه‌که‌نزی‌ک ده‌بوونه‌وه. ده‌نگی قوناغه‌تفه‌نگ هاته‌گوئ که‌به‌ر نه‌رزه‌که‌که‌وت. ده‌رگا‌کرایه‌وه، عه‌ریفه‌که، به‌ئه‌سپایی وه‌ژوور که‌وت، نه‌خۆشه‌کانی ژمارد، پاش ده‌ققه‌یه‌ک دیسان ده‌رگا‌داخرايه‌وه. حه‌سحه‌سیکی دی‌هاته‌جیی. ده‌ورییه‌که‌پۆیی و دیسان بینه‌نگی بالی به‌سه‌ردا کیشاین. هه‌نگی سه‌رنجم دا، دیتم به‌مه‌ودایه‌کی که‌م له‌لای منه‌وه‌دوو زیندانی نه‌خه‌وتوون و خه‌ریکی چه‌دوون. هه‌ندێ جار وا پێک ده‌که‌وئ که‌دوو زیندانی ته‌نیشت یه‌کتر به‌هه‌فته‌و بگه‌ به‌مانگ زاریان له‌زاری

به کدی ناگه پښ، که چی له پږ و له نیوه شهوینکی درهنگ و خاموشدا،
 یهک دهگرن و باسی خویان بږ یه کتری دهکن. له وه دهچوو هم دوو
 زیندانییه ده می بږ قسه بږ یه کتر بکن. من له سهره تاي
 گفتوگويه که یان ناگادار نه بووم و هیچی لن حالی نه بووم. به لام گویم
 هه لڅست، به ره به ره گویم به چه دوه که یان راهات و سهره داوی
 چیرو که کهم دهست کهوت و تا کوتایی گویم لښان گرت. خه وم زړا
 بو، نه گهر گویم له وان نه گرتبا چیم کردبایه؟ یه کیک له و دوانه
 له سهر جینگاکه ی شانی دا دابوو، سهری له هاورپیکه ی هینابووه
 پیتش و به ئاووتاو، به گرمی باسی چیروکی ژیانی خوی بږ
 هاورپیکه ی ده کرد. دیار بوو ناخی هاتبووه جوشوکول و خزی
 ده کرد به تالی بکاته وه. به لام هاورپیکه ی، خه مگین و بیتحه واس له سهر
 جینگاکه ی پوښشتبوو، ههر دوو لاقی لن بلاو کردبووه وه و ناوبه ناو به
 چند وشه یه کی کهم لایه نگری یان هاوسوزی و هاوخه می خوی بږ
 قسه کانی دهرده بږی. هه موو جاریکش توزی بږنووتی له قوتویه کی
 تایبه تی دهر دیتا و هه لی دهمژی. هم پیاوه زیندانییه کی سوپایی سهر
 به سهر بازگه ی ته میکاری بوو. نیوی چیریښ بوو، پیاوینکی
 خوپه سه ندی، گرژومونی، منجرې قسه ره قی که ودهن بوو، به لام
 هاورپیکه ی، که چیرو که که ی خوی بږ ده گتراهه وه، زیندانییه کی سفیل
 بوو به نیوی شیشکوف، ته مهنی سی سالیک ده بوو، تا ئه و کاته هیچ
 بایه خیکم پینه دابوو، به دریزایی ماوه ی زیندانییه کهم سهرنجی
 رانه کتیشابووم، چونکه پیاوینکی کالقام و بیتاوه و سهرکیش بوو.
 هه ندی جار دوش داده ما، گرژومون، توپه و تږق و شه پانی به هه فته
 ورته ی لڼوه نه ده هات، که چی له پږ، به بږ هیچ نه گتیزه یه کی دیار و
 ئاشکرا، خوی له شتیک هه لده قورتاند، به ره لا ده بوو، په تی ده پچری و
 له سهر بچوو کترین شت هه راو فته نه یه کی ده نایه وه نه وسهری دیار

نەبى، ئىستۇپى چەناگەى دەپچرا و خۇيشى نەيدەزانى چ دەلىت، لەم قاوشەو دەچوو بۇ ئەو قاوش، لە پاشەملەى ئەمۇئەوى دەگوت، دووزمانى دەکرد، جىئوى دەدا، بە تەواوەتى لە تايم دەردەچوو، تا تىروپريان تېھەلنەدایا، ئۇقرەى نەدەگرت و بىدەنگ نەدەبوو، کە تىيان ھەلدەدا بۇ خۇى ئىسراحتى دەکرد و دەمى لىکدەنا. جا چونکە پیاویکی خویرى و نامەرد و ترستۆک بوو، زىندانىيەکان پرويان نەدەدایە و بە سووکى تەمەشایان دەکرد. پیاویکی کورتەبالای لاوازی، چاوزەقى، نیگا نەسرەوتى، خەوالووى، گەوجانە بوو. کە باسى شىتىکی کردبا، لە ھەوہلەو زۆر بە گەرمى دەستى پىندەکرد و بەدەم قسەو دەستەکانى دەجولاند و داوى تۆزىک لەناکاودا لە قسە دەکەوت یان دەچوو ھەر بابەتیکى تر و بە پىخاوسى ناو دەکەوت و بابەتەکەى ھەوہلى ھەر لە بیر نەدەما! شىشکوف پیاویکی شەپانى بوو، کەچى کە دەکەوتە گلەى لە پەقىبەکەى زۆر بەسۆزەو قسەى دەکرد و چى واى نەدەما بگرى. "بالالاىکا"ژەنىکی باش بوو، زۆر ھەزى لەو ئامیزە دەکرد، پۆژانى جەژن سەماى دەکرد، خۇ ئەگەر یەکیک داواى سەماى لىکردبا یان ھانى دابا، سەمايەکی زۆر باش و جوانى دەکرد، (زۆر بەئاسانى ھان دەدرا، پیاو دەیتوانى بۇ ھەر کارىک ھان بدات، نەک لەبەر ئەوہى پیاویکی خۇشباوہ و گوپراپەل بوو، بەلکو لەبەر ئەوہى ھەزى دەکرد دۆست و ھاوپىی ھەبن، دلى پادەگرتن).

لە سەرەتاوہ سەرم لە چىرۆکەکەى شىشکوف دەرئەدەکرد. نەمدەزانى باسى چ دەکات. وام ھەست دەکرد وەکو ھەمیشە لە ئەسلى بابەتەکە دەرچووہ و بۇ خۇى بەناو کەوتووہ. لەوہ دەچوو ھەستى بە بىموبالاتى و گوئ نەگرتنەکەى چىرىقین کرد بى، بەلام

- باشه، به شه‌په‌شەق، نانێکی مەمرەومەژێ پەیدا دەکەین. تا واش
بین هەر باشه، ئەدی تۆ چۆنی ئەنگودیم تروفیمییچ؟
- وا بۆ گوناحان دەژین، بووین بە بار بەسەر ئەرزه‌وه.
- خوا تەمەن درێژت بکات ئەنگودیم تروفیمییچ.
پیاویکی میره‌بان و بەئەدەب بوو. قسەکانی هەموو پەند و
نامۆژگاری بوون. هەر وشەیه‌کی رۆبلیکی دەهێنا. خۆیتە‌واریکی زۆر
باش بوو، هەمیشە کتییی پیرۆزی دەخویندەوه، هەندێ جار
پیره‌ژنەکه‌ی هاوسەری گاز دەکرد و دەیکوت:
- گوێ بگره‌ ئافره‌ت! با بۆتی شروقه‌ بکه‌م...
ئەوسا دەکوته‌ شروقه‌ی ئایەتەکان. ئەگەر بلێی ماریا ستیبانوفنا
پیرش نەبوو، ئەمە ژنی دووهمی بوو، بۆ سکوزا هیتابووی، چونکه
ژنی یه‌که‌می نەزۆک بوو. ماریا ستیبانوفنا دوو کوپری هەبوون هیتشتا
بچووک بوون، کوپری دووهمی که‌ "فاسیای نیتو بوو، وه‌ختی
له‌دایکبوو که‌ بابی نزیکه‌ی شه‌ست سالان بوو، "ئاکولکای کیزیان که‌
نۆبه‌ره‌یان بوو، هه‌ژده‌ سالان بوو.
چیریڤین له‌ شیشکۆفی هاوڕینی پرسى:
- یانی ژنه‌که‌ی تۆ؟
- سه‌برکه‌، هه‌وه‌لجار فیلکامارۆزۆف هات و کردی به‌ بۆله‌بۆل و
هه‌راوزه‌نا، به‌ "ئه‌نگودیم"ی گوت:
- چوار سه‌د رۆبله‌که‌م بده‌وه‌! من کریگرتە‌ی تۆ نیم، ئاوا ئەمرم
به‌سه‌ردا بکه‌ی، نامەوێ شەریکایه‌تیی تۆ بکه‌م و ئاکولکای کچیشته‌
ناخوازم! نه‌ دایکم هه‌یه‌ و نه‌ باوک و هه‌رچیم هه‌یه‌ و نییه‌ ده‌یده‌م به‌
مه‌شرووب و ده‌یخۆمه‌وه‌، که‌ پاره‌شم نه‌ما ئیدی ده‌چمه‌ پیزی
سوپاوه‌ و دواى ده‌ سالتیک به‌ پله‌ی فیلدمارشال بۆ ئیزه‌ دیمه‌وه‌.

ئەنگۈدېم، ھەموو پارەكەى دايەو، ھەرچىيەكى لە لا بوو بۆى
 گىرپايەو، ئەنگۈدېم لەگەل بابى ئەودا شەرىك بوو. ھەموو پارەكەى
 بۆ گىرپايەو و گوتى:
 - كۆپم ئاگات لە خۆ بى، ئەم بايە لەم كۈنەو، بى، ئاقىبەت خىر
 نابى.

فيلكا بەرسفى دايەو:

- ئاقىبەت خىر بىم يان ئاقىبەت شەر، ئەمە پەيوەندى بە تۆو نىيە،
 خەلە فارى ريشسى. لە عەمراتم چرووك و پۈولەكى وەكو تۆم
 نەدىتوۋ! دەتەوئ فەرۋەيەك بە چوار كويىكان بېرى! عانەعانە كۆى
 دەكەيتەو و دەيخەيتە سەر يەك، ھەرچى گەنوگوى سەر ئەرز ھەيە
 كۆى دەكەيتەو تا پارەى پىن پەيدا بىكەى! من ژيانى وام ناوئ، تف لە
 ژيانى وا دەكەم! مەگەر شەيتان بزانى تۆ بۆچى پارە كۆ دەكەيتەو!
 بەلام من شتى وا ناكەم، بۆ خۆم دەژىم! ئەوئەش بزانه كە ئاكولكاي
 كىژت ناخوازم! ئەوئەندەم بەسە كە لەگەلى نووستووم و كردوومە بە
 ژن.

ئەنگۈدېم كە لە ھەژمەتاندە دەرەزى گوتى:

- چۆن زات دەكەى پىياوئىكى ئابروومەند و كىژەكەى لەكەدار بىكەى؟
 ئاخىر كەى لەگەلىدا نووستوويت ھەى توخمەسەكى بەزى مار؟ (فيلكا
 پاشان خۆى ئەوئەى گىرپايەو).

فيلكا بە يارۆى پىرەمىرى گوت:

- نەك ھەر خۆم ناخوازم، بەلكو تا بۆم بىكەى نايەلم كەسى تىرىش
 بىخوازىت، تەننەت مىكىتا گرىگورىچ ش نەيخوازىت، چونكە ئابرووى
 تىكەو و ناوى زپاۋە! لە پايزى رابردوۋەو من لەگەلىدا رادەبوئىم.
 بەلام ھەرگىز ناخوازم، ئەگەر ھەموو مولكى دىناشم بەدەيتى
 ناخوازم!

ئیدی ئەو کۆرپە بە کەیفی خۆی پای دەبۆارد. دەبخواردەوه و خۆی دەنواند! شار ھەموو لینی بێزار و بیتاقەت بوو. چونکە پارەیهکی زۆری ھەبوو دۆست و ئاشنای دنیای لە دەور خەبوو بوونەوه. بە درێژایی سێ دانە مانگی بەردەوام بە راست و بە چەپدا پارەیی تەخشانوپەخشان دەکرد و دەستی نەدەگرتەوه، تا دوا قرۆشی تەواو کرد. بە دەم پێکەنینەوه دەیکوت: کە ئەم پارەیهەم تەواو کرد، ھەنگی مالاھەم و دارونەدارم دەفرۆشم، کە ئەویشم تەواو کرد ئیدی یان دەچمە ریزی سوپا، یان بۆ خۆ بەرھەڵا دەبم و دەست بە دزی و جەردەیی دەکەم. لە بەیانییەوه تا ئیوار ئ لەیەکیینە دەبخواردەوه، بە سواری عەرەبانەیهکی دوو ئەسپەیی زەنگولەدار دەگەرا و دەهات، چونکە "توربا"ژەنیکی باش بوو، کێژان پێیان پێدەگرت و حەزیان لێدەکرد.

چیریقین لە ھاوڕیکەیی پرسی:

- باشە راستی دەکرد کە دەگەل ئارکولکادا خەوتبوو؟

- راوہستە، با بۆتی بگێرەوه! باوکم تازە مردبوو، ژيانمان زۆر خراپ بوو. دایکم ئەو کاتانە لە مالی ئەنگودیم کاری دەکرد، کێک و نانی زەنجەبیل و ئەو شتانەیی بۆ دروست دەکردن بۆ فرۆشتن. ئیدی مەمرومەژی بەوه دەژیاین. بەلام بەوهشەوه ژيانمان دژوار و ناپەرھەت بوو. پارچە زەویەکی کشتوکالیمان لەو پەڕی لێرەوارەکەدا ھەبوو، دەمانکرد بە گەنم. بەلام کە بابم مرد، فرۆشتمان و کەوتەمە رابواردن و عیشونۆش، ئیدی ئەگەر دایکم پارەیی نەدابایم، بە شەق تێی بەردەبووم و بە تۆبزی لێم دەسەند.

- ئەمە کاریکی خراپە، تاوانە، تاوانیکی گەورەیه مەرقوف لە دایکی خۆی بدات!

- ئاخىر ھەندى جارىيەتتە بەيانييەتتە تا شەيخ دەمخوار دەۋەت ۋە مەستى مەست بولۇپ، خانىۋەتتىكى خىراجەتتىكى خۇمان ھەبۇ، پاستە داپزاۋ ۋە داپزاۋ بولۇپ، بەلام ھەر باش بولۇپ مولكى خۇمان بولۇپ، ئىدىيە ۋە بىر سالاھىيەت سەرمان دەھات، جارىيەتتە ۋە ھەبۇ ۋە ھەفتە ۋە بە دە پۇرۇ، زەۋادىمان ۋە مالىدا نەبۇ. خوتەن بولۇپ ۋە پىرتاندىن ۋە گەۋجەگەۋجى پىرەنەكەي دايكىشىم ۋە لاۋە بولۇپ، بەلام مەن گۈم نەدەدە، ئىدىيە چار ئاچار خۇم دايە فىلكاماروزوف، شەۋ ۋە پۇرۇ پىكەۋە بولۇپ، ھەر بىتاقەت بولۇپ دەيگوت:

- تۇگىتارم بۇ لىتە، مەنىش پالى لىتەدەمەۋە ۋە پارەت بۇ فېرى دەدەم، چۈنكى مەن پىلانىكى دەۋلەت مەندەم.

ئىدىيە ھەر جارىيەتتە ۋە داۋايەككى تازەي دەكرد، بەلام قەت دەستى بۇ دىزى ۋە مالى دىزى نەدەدە، دەيگوت:

- مەن دىز ۋە جەردە نىم! مەن پىلانىكى ئابىروۋمەندەم!
پۇرۇش پىنى گۈت:

- با بىچىن دەركاكەي مالى ئاكولكا ۋە قىر بىگىر (2)، چۈنكى ھەز ناكەم شۇ ۋە مىكىتا گىگورىيە بىكات! مەن ئىستەنمەن ۋە ھەمۇ كاتتىكى دى مەبەستىرە.

بابى ئاكولكا، دەمەن بولۇپ دەيۋىست كىزەكەي بىدات ۋە مىكىتا گىگورىيە. گىگورىيە پىلانىكى زۇر پىر بولۇپ، ئىكەنەي مەرد بولۇپ، ھەيەككى ۋە چاۋ دەكرد، كارى بازىرگەن دەكرد، كە ئەۋ واتەۋاتەي دەربارەي ئاكولكا بەر گۈي كەۋتەۋە، بە باۋكى گۈت:

- ئەۋە بۇ مەن دەيىن بە ھەيەككى گەۋرە ئەنگۈدىم تروفيمىچ. ئەمە جگە ۋە ھەي تەمەن بە سەرچۈۋە ۋە كەلكى ئىنتىپام پىتە نەماۋە.

بەھەرچال قىرمان ۋە دەركاكەي مالى ئاكولكا ھەلسو. ئاكولكايان ۋە مەلەۋە ھەپس كىرد، ھىندەيان لىدا خەرىك بولۇپ دەمەرد. مارىيا

ستیانوفنای دایکی هاواری دهکرد: "به داخی ئەم ریسواییه وه دهمرم".
بایه پیرهکە ی دهیگوت: "ئەگەر سەردەم سەردەمی دەرەبەگایەتی
دەبوو، بۆم هەبوو پارچە پارچە ی بکەم، بەلام دەلێنی چی، زەمان
گۆراوه و، پۆژ پۆژی گەندەلی و هەرچیوپەرچیانه".

دراوسینکان هەندێ جار لەمسەری شەقامەکەوه تا ئەوسەری
شەقامەکە گۆنیان لە هاوارو فیغانی ئاکولکا دەبوو. کەسوکارەکە ی لە
بەیانیه وه تا ئیوارێ ئەشکەنجەیان دەدا و دارکاریان دەکرد. "فیلکاش"
لە بازاردا و لە نیو هەموو خەلکیدا دهیگوت:

- ئەم ئاکولکایە کێژی باشە، بە راستی مالی رابواردنە! چاک پۆرتەم
شکاندن، تا ماون من لە بیر ناکەن!

پۆژی تووشی ئاکولکا بووم، کە دوو سەتلی پێ بوو و دەچوو لە
پرووبار ئاو بیئێ، بانگم لیکرد و گوتەم:

- پۆژباش ئاکولینا کۆدیموفنا! سلاو لە پاکیزەییەت! پێم بیژە لەگەل
کێدا دەژی و کێ دەنکته و کێ پارەت دەداتێ و ناز بەسەر ئەرزە
دەکە ی؟ من ئەوەندەم گوت و ئەویش هیچ وەلامیکێ نەدامەوه. بەلکو
چاوه خەمناک و درشتەکانی تێبیریم و هیچی نەگوت، زۆر لاواز بوو
بوو، بوو بوو بە داسک و دەرزی. تەنیا تەمەشایەکی کردم و هیچی
تر. بەلام دایکی کە وای زانی سووعبەتم لەگەل دەکات، لە ئاستانە ی
دەرگا کەوه هاواری لیکرد و گوتی:

- هە ی سەرئاشراوی بیحەیا ئەوه قسە ی چیت لەگەل کرد؟

ئیدی ئەو پۆژە سەرلەنوێ دەستی بە لێدانی کردەوه. جاری وای
هەبوو بە سەعات دەستی لە لێدانی هەلنەدەگرت و دهیگوت: "بە من
بێ بیکۆژم، ئەمە کچی من نییه، حاشا کچی من نییه"

چیریفین پرسى:

- یانی سۆزانی بوو؟

- په له مکه، با بۆتی بگيرمه وه برادهر! من و فيلکا نيشوکارمان
بوو بوو به خواردنه وه و مهی توشی. پوژيکیان پالکه وتبووم، دایکم
هات و پیگوتم:

- تاکه ی پال دهکوی، هه ی بهرله لا، هه ی دز؟

له سهره تاوه تیر جینیوی کردم و پاشان گوتی:

- ئاکولکا بخوازه! داک و باوکی ئاماده ن به کراسی به ریه وه
بنده نی و سئ سه د پوښت وه کو جیازی ده ده نی. به رسقم دایه وه:

- به لام هه موو خه لکی ده زانن که پووسووری و کچینی نه ماوه.

- حه یوان مه به! هه ر که تاجی بوکینی له سه ر نا، هه موو ئه و قسه و
قسه لۆکانه بیر ده چنه وه! خو ئه گه ر به راستی وا بی و قسه لۆکی
خه لکی له و باره یه وه راست بی، باشت، قازانجی تویه، هه تا ماوه چاو
به ره ژیری تو ده بیته و لیت ده ترسیت، بو خۆمان به پاره و سامانی
ئه و وه کو پاشا ده ژین. له م باره یه وه قسه م ده گه ل ماریا ستیبانوفنادا
کردوه و ږیک که وتوین.

پیمگوت: ئه گه ر ئیستا بیست پوښم بدهیتی، پازی ده بم و
ده یخوازم.

چا باوه ر ده که یه یان نا که یفی خوته، به لام به راستی تا پوژی
گواسته نه وه ی بوک، هه میشه ی خوا مه ست و سه رخۆش بووم. 'فیلکا
ماروزوف' ش به رده وام هه ره شه ی لیده کردم و ده یگوت:

- خوږی، هه موو په راسوه کانت ده شکینم، ده زگیری ئاکولیکا، دلت
خۆشه ژن دینی، ئه گه ر خۆم به وه ی، هه موو شه وئ سواری ده بم!
به رسقم دایه وه:

- درق ده که ی توخمه سه گ.

به به رچاوی هه موو خه لکیه وه، له ناو جه رگه ی بازاردا که وته
تانه وته شه ران لیم، هه ر پيسوای کردم. له شه رمه زاری و ته ریقیدا

به له ز بڼ مال گه پامه وه. كه وتمه بيانوو گرتن كه نه گهر هر ئيستا
په نجا پوښم نه ده نئ، نامه وي و ناخوازم.

چيريښين گوتئ:

- ياني ئه وان پازئ نه بوون بده نئ؟

- حه ديان چييه، بڼچي پازئ نابن؟ ئيمه ش به ئه ندازه ي ئه وان
به پريز و به حورمه ت بووين، له نيو خه لكيدا به قه دهر و سه نكين
بووين، ناو زپاو و پيسوا نه بووين، بابم له ئه نگو ديم ترو فيم چش
دهوله مند تر بوو، ئيدي پيش مردنه كه ي به ماوه يه كي كه م ئاگريك
كه و ته وه، هه موو مالوسه روه ته كه ي سووتا و هيچي بڼ دهر نه چوو،
ئو كه و تنه ي كه و ت ئيدي هه لته ستايه وه و نه هاته وه مايه. ئه نگو ديم
پني گوتم:

- ده بوايه پووتيك ي بئ كراسي وه كو تو مه منووني خوا بئ كه كچي
من بخوازي.

به رسقم دايه وه:

- مه گهر بيرت چوو كه دهر گاي ماله كه ت له قير گيرا؟

- ئه و قسه يه چييه به بي به لگه بوختان مه كه، فهرموو ئه و دهر گاه
كراوه يه و ده تواني پريوت! كه س مه جبووري نه كردويت بيخوازي،
به لام ده بئ ئه و پاره يه م بده يته وه كه پيم داويت.

ئيدي له گه ل فيلكا مارو زو فدا بريارمان دا متری بيگوف بنيري بڼ
لاي ئه نگو ديم تا پيپيلن له بهر چاوي هه موو خه لك ي پيسوايي كچه كه ي
له قاو ده ده ين. تا پوړي زاوايه تي هه ر سه رخوش و مه ست بووم. له
كليسادا كه من وه خو هاتمه وه. كه له كليسا گه پاي نه وه، دايان ناين و،
متروفان ستيپانيچ ئي مامي ئاگولكا گوتئ:

- ته واو، هه رچه نده كيژيك ي پاكوپاكي زه ت نه خواستوه، به لام
هيوادارم ژنيكي له بار و پيكوپيك بئ، پيكه وه پيرو خه پو ببين.

ئەنگۈدېم، دانىشتىبوو و دەگىيا، پوندك ھۆن ھۆن بە پىدېنە
چەرموۋەكەيدا دەھاتە خوارى. جا ھاوپى گۈي بگرە بزانە من چىم
کرد: پىش ئەۋەي بۆ كلىسا بچىن، قامچىيەكم لە بەركم نا، بەو نيازەي
بە بەر چاۋى خەلكەكەۋە دلى خۆم بكم بە تەرزە، بە كارى بىنم و
بۆ خەلكەكەي بسەلمىنم كەس ناتوانى فريوم بدات و من كابرايەكى
گەۋج نىم.

چىرىشىن كۈتى:

- دەستخۆش، ژنەكەشت بزانی چ شتىك چاۋەپروانىيەتى.
- بوەستە، لەزى مەكە برادەر! لە دەف ئىمە وا باۋە پاش ئاھەنگى
زەماۋەند بووك و زاوا دەكەنە پەردەۋە، دەيانخەنە ژوورىكى
ئەلاخەدەۋە، خەلكەكەي تىرىش دەچن لە ژوورىكى گەۋرەدا و بەدەم
خواردنەۋەۋە چاۋەپروانىي ھاتنە دەرەۋەيان دەكن. بەھەرھال كرايىنە
پەردەۋە. ئاكولكا، لىۋ بەبار و پەنگزەرد، زۆر دەترسا، پەنگى بوو
بوو بە زەغفرانى زەرد. قژى زەرد و خاۋ، چاۋەكانى درشت.
ئاكولكا، زۆربەي كات بىدەنگ بوو، بە تەبىئەت كەسىكى كەمدوو بوو،
ھەندى جار وات دەزانی لالە. ئافرەتىكى سەيرە! جا تۆ دىمەنەكە بىنە
بەرچاۋى خۆت: قامچىيەكم لە بەركم دەرھىتا و لەسەر جىگاگە دامنا.
دەزانی چىم بۆ ئاشكرا بوو؟ لە پەپەي گول پاكتر بوو، كچ بوو،
كچىنى خۆي نەدۆراند بوو، ناتوانم ھىچ گلەبىيەكى لىبىكەم، كچىكى
بىتەيب و عار بوو.

- بەپاست!

- بەپاستى پاست! ۋەكو ھەر كچىكى بەھەيا و حورمەت،
پرووسوور و پاكىزە بوو. ئىدى ئەم كىژە بەلەنگازە بە ناھەق ئەم
ھەموو ئازار و عەزابەي لى بار كرا بوو، نازانم بۆچى فىلكا
ماروزوف ئەو بوختانەي بۆ كرد بوو؟

- راسته، بۆچی؟

- هەنگی لەسەر جینگە هاتمە خوارى، هەر دوو دەستم
جووتکردن و بە دەم کپتۆشەو پیمکوت:

- بمبوره ئاکولینا کۆدیموفنا! بمبەخشە، چونکە من زۆر کەر بووم،
گەوج و کالفام بووم کە باوەرم بەو هەموو بانگەشە و درۆ و
بۆختانانە کرد بوو! ببورە، زۆر ببورە، من کابرایەکی خۆپێی و
بودەلەم!

لەسەر تەختە خەوێکە دانیشتیوو و تەمەشای منى دەکرد، دەستی
خستە سەر شانم، دەستی بە پێکەنین کرد، بەلام بە دەم پێکەنینە کە یەو
دەگریا و پوندک بەسەر گوناکانیدا دەهاتە خوارى، هەم هەنسکی
هەلەدا و هەم دەگریا، هەنگی وەدەرکەوتم و پرووم کردە خەلکە کە و
پیمکوتن:

- مەگەر فیلکا ماروزوف نەبینم! بە زاتى خوا حەوالەى ئەو دنیای
دەکەم!

دایک و باوکی زۆر خوشحال بوون، لە خوشیدا نەیان دەزانی چ
بڵێن و چ بکەن. دایکی ئاکولکا، ئەو نەندەى نەما بوو، لە خوشیدا خۆی
باوێتە سەر پێشەکانم، بە کۆل دەگریا. پیرەمێردە کەى بابی ئاکولکا
گوتی: 'ئەگەر زوو تر ئەمەمان دەزانی، شوویەکی باشتەمان بۆ پەیدا
دەکردیت'.

خۆزگە کاتى کە یەكەم یەکشەممەى دواى زەماوێندە کەمان لە
کلیسا هاتینە دەرێ دەتبینی چ جلۆبەرگیکمان لەبەر بوو. من کلاویکی
فەروى زۆر چاک و چاکەت و پانتۆلیکی ماھوتى زۆر نایابم لەبەر
بوو، ئەویش پالتویەکی فەروە کەرۆشکی لەبەر بوو، سەرپۆشیکی
حەریرى بەسەردا دا بوو. ئیدى ژن و مێردىکی لەبار و هاوکوف
بووین، خەلکە کە بەسەرسامى سەیریان دەکردین. هەر دوو کەمان قۆز

و جوان بووین، نه‌بئ به خۆه‌لکیشان، نمونه‌مان له نیتوان ژن و
میرداندان زۆر نه‌بوو.

- به‌پاست؟

- جارئ گوی بگره با بۆت بگنر مه‌وه. دواى زه‌ماوه‌نده‌که‌مان خۆم
له‌ میوانان دزییه‌وه و به‌ سه‌رخۆشی به‌ ناو جاده‌وبانان که‌وتم و
هاوارم ده‌کرد: "ئه‌و هه‌رزه‌ی خوی‌پیه، فیلکا ماروزوف له‌ کویتیه؟ با
بیگرم، ئه‌گه‌ر پیاوه با خۆیم نیشان بدات!" هه‌لبه‌ته سه‌رخۆش و
مه‌ست بووم. ئه‌نجام له‌ نزیکى مالی فلاسوف ده‌ستگیران کردم. به
سێ زه‌لام به‌رزه‌فتیان نه‌ده‌کردم، به‌هه‌رحال به‌خورتی و تۆبزی بۆ
مالیان برده‌مه‌وه. ئیدی مه‌سه‌له‌ی پاکیزه‌بیه‌که‌ی ئاکولکا بوو به
داستان و که‌وته سه‌رزاری خه‌لکی سه‌رانسه‌ری شار. کیزان که‌ له
بازاردا یه‌کیان ده‌بینی، بۆ یه‌کیان ده‌گنرپیه‌وه: "ئه‌رئ بیستت؟ ئاکولکا
کچ ده‌رچوو!" پاش ئه‌وه به‌ ماوه‌یه‌ک "فیلکا ماروزوف"م بینی، به
به‌رچاوی خه‌لکییه‌وه و زه‌قاوزه‌ق پێی گوتم:

- باشترین شت ئه‌وه‌یه ژنه‌که‌ت بفروشی و به‌ پاره‌که‌ی عاره‌ق
بخۆیته‌وه. وه‌کو یاشکا بکه، یاشکا سه‌رباز بوو، ته‌نیا بۆ ئه‌و
مه‌به‌سته ژنی هینا، تاقه شه‌ویکیش ده‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا نه‌خه‌وت، به‌لام
پاره‌یه‌کی زۆری ده‌ست که‌وت و سێ دانه سالی خشت پێی
خوارده‌وه.

به‌رسقم دایه‌وه:

- به‌پاستی هه‌رزه و بیشه‌ره‌فی.

گوته‌ی:

- که‌رپیاو. ئاخه‌ر تۆ چوزانی کچ بوو یان ژن؟ تۆ له‌ شه‌وی
زاویه‌تیدا فوول سه‌رخۆش بووی.
به‌په‌له‌ خۆم که‌یانه‌وه مالی، ده‌ستم به‌ هه‌راوهاوار کرد:

- ئىتوھ بە ئانقەست سەرخۆشتان کردووم، تا ئاکولکام بەسەردا
ساغ بکەنەو، بەسەر خۆشى بووکتان بۆ گواستوومەتەو.
دایکی ئاکولکا ویستی هینورم بکاتەو، بەلام من بەتورەیی
پیمگوت:

- لاکەو پیرەژن، ئەمە ئیشی تۆ نییە، ئتوھ هەر بۆ پارە مردوون!
برۆ بە لای پارەى خۆتەو! کوا ئاکولکام بۆ بانگ بکەن! بگرە کویت
دیشیت، دوو دانە سەعاتی ریک من دارکاریم کرد، وام لیتات
هیزوشنگم لەبەر برا و کەوتە سەر عاردی، ئاکولکاش سى هەفتەى
خشت لە جینگادا کەوت.

چیریڤین بە خوینساردییەو گوتی:

- ئەدى وایە، ژن کوتەکی لەسەر نەبى بەرەللا دەبى، باشە تۆ
دەگەل دۆستەکەیدا گرتت؟

شیشکوف، پاش کەمیک بیدەنگی، بەزەحمەت گوتی:

- هەرگیز! قەت شتی وا پرووی نەدا بوو! بەلام لەو ناوچەیدا بوو
بووم بە بنیشتە خۆشەى ژیر دانان و گەپجارى خەلکی، هەمووشى
خەتای فیلکا بوو. پێى دەگوتم:

- ژنەکەت بۆ ئەو دروست بوو، خەلکی لەگەلى رابوین.
پۆژیکیان دەعوەتیکى گەورەى بۆ کردین، بردینیە مالهو، لەپەر
هەستا و کەوتە قسان:

- تەمشای ئەم ژنە باشە بکەن، زۆر خێرەومەندە، دەست بە
پرووی کەسەو نانی، لەگەل هەموو کەسێکدا نەرمونیان و میهرەبان و
دلوالا و بە کەرەمە! ئەرى کابرا تۆ لە بیرت چوو کە پێکەو چووین
دەرگاکیانمان لە قیر گرت.

لەو کاتەدا زۆر سەرخۆش بووم. لیم هاتە پێشەو و چنگی لە
قژم ناو پای کیشا ئەمما راکیشان، دوو لۆ چەمامەو و خەریک بوو

سهرم له عاردی ددها، نهوجا کوتی: دهی میردهکە ی ئاکولکا بره قسه.
دهبی تا نهو کاتهی قژت بهر ددهم هر بره قسی.
- هە ی خوێری بیتشه رفه.

- پارهسته بۆم، دهبی له گهل هاوړیکانمدا بیم بق مالتان و به
به رچاوی تو و نهوانه وه ژنه کهت پر شهق بکه م. پارهسته، با نهو
قسه یهت کردی.

باوه پ دهکە ی یهک مانگی په بق له مال نه هاتمه ده ری، له وه
ده تر سام هه په شهکە ی بینیته دی و بیت و له ماله کە ی خۆمدا ژنه که م
دارکاری بکات و بیم به مه خسه ره و گه پچاری خه لکی، مه گه ر خوا
بزانی به درێژیای نهو مانگه چهندم لیداوه!

- بۆچی لیت ددها؟ پهنگه بتوانی دهستی خه لکی بیهستی، به لام
دهمی خه لکی نابەستری. لیدانی زور و به ردهوامی ژن باش نییه، که
جاریکت له سه ر نه سیحه ت و بق ته میگردن له ژنه کهت دا، پاشان بچو
مه رایای و مجامه له ی بکه، ژن بق نه وه دروست بووه، دهنا له مالی
بابی نان هه بووه بیخوات.

شیشکوف بق چهند ساتنیک پیدهنگ بوو، نهوجا له سه ری پړویی و
کوتی:

- ههستم به شهرمه زاری و سووکایه تییه کی زور ده کرد. گه پاره وه
سه ر عاده ت و خووه کونه کانم. له به یانییه وه تا ئیتواری لیم ددها،
له سه ر بچوو کترین شت لیم ددها، بیانووم پیده گرت، بق نمونه له سه ر
نه وه لیم ددها که به دلی من هه لنه ده ستا، یان به دلی من نه ده پړویی،
وام لیهاتبوو نه گه ر لیم نه دابا بیتا قه ت ده بووم. ئیدی هه ندی جار
ده چوو له بهر په نجه ره یه ک داده نیشت و به کپی ده گریا، زور جار که
ده مبینی ده گری، دلّم به حالی ده سووتا، که چی هیتشتاش هر لیم
ددها. دایکی لۆمه ی ده کردم و جنتوی ده دامی و ده یگوت:

- خوږی ناپیاو، قهله‌ره‌شی شووم.
منیش وه‌لامم ده‌دایه‌وه و ده‌مگوت:
- بیده‌نگ! فره‌نه‌که‌ی ده‌نا ده‌تتوپیتم! فریوتان دام به‌سه‌رخو‌شی
کیژه‌که‌تان دا به‌سه‌رمدا، ده‌ستان بریم.
له‌سه‌ره‌تاوه‌ئه‌نگودی می پیر، ده‌یویست خو‌ی له‌مه‌سه‌له‌که
هه‌لقورتین، که‌وته‌هه‌روگیف. روژیک پی‌ی گوتم:
- ئاگاداری خو‌ت به‌ها! تو‌ئه‌وه‌نیت بتوانی یاخی بیت.
به‌لام زوری پی‌نه‌چوو، ده‌ستبه‌رداری هه‌روگیف بوو. ماریا
ستیانوفناش دایه‌نرمی. جاریکیان به‌ده‌م گریانه‌وه‌هات و گوتی:
- گوی بگره‌ئی‌فان سیمینچ! دلم به‌برییه‌وه‌نه‌ماوه، خریکه‌له
داخ و په‌ژاره‌دا ده‌رمم. من داوایه‌کم له‌تو‌هیه، بو‌تو‌بچووکه، به‌لام
بو‌من گوره‌یه. له‌پاهی خوا‌وازی لی‌بینه، بیبه‌خشه، لینیکه‌پی‌با
بروات.
پیره‌ژن به‌ده‌م‌ئو‌قسانه‌وه‌که‌وته‌سه‌ر‌چۆکان و ده‌ستی به
پارانه‌وه‌کرد:
- پی‌او‌ی‌باش به، ئاقل به و بیبوره. به‌دکاران بوختانیان بو
کردوو، باوه‌ریان پی‌مه‌که. عیب له‌و‌ئافره‌ته‌دا نییه، خو‌ت ده‌زانی به
کچی‌هاته‌لای‌تو، له‌په‌ره‌ی‌گول‌پاک و پاکیزه‌تر بوو.
ئو‌ده‌گریا و من پتر ده‌هری ده‌بووم. گوتم:
- نه‌خیر، نامه‌و‌ی‌گویم له‌و‌قسانه‌بی‌ت، نامه‌و‌ی‌یه‌ک‌وشه‌ی‌ترم
گویی‌لین، من به‌دلی‌خۆم‌ده‌کم، چیم پی‌خۆش‌بی‌ئو‌ه‌ده‌کم، به
قسه‌ی‌عه‌به‌له‌به‌شه‌ر‌ناکه‌م‌جگه‌له‌فیلکا‌ماروزوف، هه‌ر‌ئو‌براده‌ری
منه، دۆستی‌هه‌ره‌ئازیز و گیانی به‌گیانی‌منه.
چیری‌فین‌گوتی:
- یانی‌دیس‌ان‌یه‌کتان‌گرته‌وه؟ بوونه‌وه‌به‌براده‌ر؟

- نه گيانه! برادرهري چيبي و دوستي چيبي! کورم دهويست بويړي لني نزيک بيبتهوه. دارونهداري به بادا دا کهوته سهر ساجي عهلي و خوی ناماده کرد، که له جياتي کورې پياويکي دهوله مهندي شار، بچي بڼ سهربازي. له لای ئيمه وا باوه که نه گهر په کيک قه ببول بکات له جياتي گهنچيکي دي بڼ سهربازي بپوات، نهوا دهبي به گهرهري نهو ماله، کهس بهبي پرسى نهو په نجه به ئاوا ناکات، تا دهپوات بڼ سهربازي. نهو پږهري که سهرهري پارهکي کاش وهردهگريت، بهلام تا پږي سهرهري لهو ماله دا دهږي، پهنگه ئه مه شش مانگي تهواو بخايهني. جا نهو جوړه گهنجان، لهو ماوهيه دا ههرچيه کيان به خيالدا بي دهيکن! له هيچ قورپاتيک ناپرينگينهوه. بويه پيوسته لهو حالته دا ههرچي ئيکونه و ويڼي وهليان هيه له ماله که بگوازي نهوه. ئيدي نهو گهنجان، تا نهو پږهري بڼ سهربازي فري دهکران، خويان به گهرهري نهو ماله دهزانن و دهبي نهوپهري ريزيان ليتگيري دنا له قهولو قه رار و بهلته کاني خويان ژيوان دهبوونهوه، جا فليکا ماروزوفش لهو ماله دا نهو جوړه پهفتارهري دهکرد، له هيچ نامه رديبهک نه دهپرينگياهوه، تهماحي دهکرده ژنان و کچان، له دواي شيو له رديني خودان ماله که دهنهوي پراکيشه، ههرچيهکي به خيالدا بهاتبايه دهيکرد. هه موو پږي خوي دهشت. خه لکي ماله کهي ناچار دهکرد گهرماوي بڼ دابخه ن و له جياتي ئاو، مهی بڼ دابنين. ژناني ماله کهي ناچار دهکرد بچنه ژير بالي و بڼ گهرماوهکي بهرن. خو نه گهر به مهستي بڼ مال بگه راپاهوه، له ناوهندي شه قامه که دا دهو هستا و هاواري دهکرد:

- نامه وي له ده رگاوه وه ژوور بکهوم، تهيمانه کهم بڼ لابهرن.

به مجوره خه لکي ماله کهي ناچار دهکرد، له لای ده رگا که وه لايهکي تهيمان و محاجره کهي بڼ لابهرن تا بيبته ژووره وه. نه نجام که پږي

پهوانه کردنى فیلکا بۆ سهربازى هات، هر هه موو ئهو كه ربازاپه
 كۆتايى هات. ناچار ئهو پۆژه دهستى له خواردنهوه هه لگرت. گشت
 خهلكى له مال هاتنه دهري و له جادهوبانان گرديبونهوه، تا ته ماشاي
 فیلکا ماروزوف بکهن كه شارى به جیده هيشت و بۆ سهربازى
 دهپۆيى. به يه كترين دهگوت:

- فیلکا ماروزوف بۆ سهربازى دهبرئ.

فیلکاش، له نيو گالیسكه يهك دانیشتبوو، هیدی هیدی دهپۆيى و
 به راست و به چهپدا سلاوى له خهلكه كه دهكرد. به پيڤهوت لهو
 كاته دا ئاكولكا له مهزرا دهگهرايهوه و بهويدا پهرت دهبوو، هر كه
 چاوى پيڤهوت بانگى لىكرد:

- بوهسته.

ئوسا، خۆى له گالیسكه كه ههلدایه خوارئ، كهوته سهر چۆكان و
 گوتى: "پۆحه كهم، گيانه كهم! حهياته كهم! مزره ستيوه كهم. من له م دوو
 ساله دا شهيداي تق بووم و ئه ميستا به موسيقاوه بو سهربازيم
 دهبن! بمبووره ئه ي پاكيژه ئابروومه ندهكه، ئه ي نه شيمله
 پروسووره كه، ئه ي كيژى ئابروومه ندين باب، چونكه من هه رزه و
 خويپريم، من بهرپرسی هه موو كويزه وه رييه كي تق بووم، من
 بهرپرسی هه موو عه زابى كي تق بووم.

فیلکا به دهم ئهو قسانه وه، جاريكى دى له بهرده مييدا هاته
 سه رچۆكان و كرپنوشي بۆ برد. ئاكولكا له هه وه له وه ترسا، به لام
 دواى توژيک وه خۆ هاته وه، سلاوى لىكرد و دوو لق له هه نبه رييدا
 چه مايه وه و گوتى:

- توش له من ببوره كوپى باش. قهت لىت زوير نيم.

خيزا له دواى ئاكولكاوه، بۆ مال گه رامه وه و ليم پرسى:

- چيت پيڤهوت ديئه سه گ.

بیترس و دوودلی چاوی برییه دوپچاوانم و (ئیدی باوهپ دهکە ی
یان نا کە یفی خۆتە) گوتی:

- خۆشمدهوئ، بە قەد هەموو دنیا م خۆشدهوئ.

چیریفین گوتی:

- سەیرە!

- ئەو شەو و پۆژە هیچ قسەیکەم نەکرد. بەلام ئێوارێ پێمگوت:
'ئاکولکا، دەتکوژم'.

بە درێژایی ئەو شەره خەو نەچوو و چاوم، تاکو خوا پۆژی
کردۆتەو من لە ژوورەکە ی پێشەو مەیم خواردوو و تەو. کە پۆژ
هەلات گەرامو وە بۆ ژوورەکە ی خۆمان. بە ئاکولکام گوت: 'ئاکولکا
خۆت ئامادە بکە تا بڕۆین بۆ مەزرا'. پێشتر باسی ئەو م کرد بوو کە
بە نیازم سەریکی مەزراکە بدەین و ژنەکەم بەو ی دەزانی، گوتی:
'پێمخۆشە سەری مەزراکە بدەیت! کاتی درەو، بیستوو مە گواپە
وەرزی رەکە دوو پۆژە نەخۆشە و لە جێدا کەوتوو'. بێئەو ی هیچ
قسەیکە بکەم عەرەبانەم لە ئەسپ بەست. لەوسەری شاردا،
دارستانیکی گەورە هەیه کە درێژییەکە ی یازدە فەرسەخە، مەزراکە ی
ئێمە دەکەوێتە کوتایی ئەو دارستانی وە، دوا ی ئەو ی سی
فەرسەخمان بڕی، ئەسپ و عەرەبانەکەم لە ژێر دارەکاندا پراگرت. بە
ژنەکەم گوت: 'ئاکولکا، دا بەزە، ئیدی ئەجەلت هاتوو'. لە کاتی کدا کە
لە ترسا دەلەرز ی، بەبێدەنگی هەستا و لەبەر دەمندا وەستا. پێمگوت:
'بە راستی بێزار و بێتاقەت بووم، زۆرت عەزاب دام، دە ی دوا نوێژی
خۆت بکە'. قۆیم گرت، پرچیکی درێژی چڕوپر ی هەبوو، پرچیم لە
دەستمەو و پێچا، خستەم نێوان هەر دوو زرانیمەو. کێردەکەم
دەرھێنا، سەری م بۆ دواو و برد. کێردەکەم لە ملی نا، هاواری کرد،
خوین فیچقە ی کرد، هەنگی کێردەکەم توو پ دا، ژنەکەم لە باو و ش

گرت، له عاردهکه م پاکشانده، ماچم کرد، پر به زار دهگریام، من دهگریام و ئو دهقیژاند، خویتهکهی بهسەر و چاو و دهست و پلمدا ههلهپژا. له پر ترسم لینیشت، ههستام، ئهسپ و عهرهبانهکه م بهجیهیشت و پیم وهغاریونهنا. نهوهستاموه تا گهیمهوه مال. له پشتهوه خۆم به مالدا کرد، خۆم له کوختهیهکی چۆلدا ههشار دا که جاران له جیاتی گهروا بهکار دههات. لهوئ خۆم وهبن تهختیک دا، تا شهوئ لهویندهر مامهوه.

- ئهدی ئاکولکا؟

- ئهویش ههلههستی و دهیهوئ خۆی بگهیهنیته مالهوه، بهلام بر ناکات، چونکه دواتر له دووری سهدهمتری ههمان شوین دهیدۆزنهوه.

- یانی به تهواوهتی نهتکوشتبوو؟

- نهخیر.

شیشکوف، کهمیک بیدهنگ بوو. چیریڤین گوتی:

- ئا، راسته دهماریک ههیه ئهگه رهکسه نهبردپێ، ئو کهسه، چهندیخ خوینی له بهر بروات نامرئ.

- بهلام وێرایی ئهوهش هه مرده، بۆ شهوئ مرده. خه بهری پۆلیس دهدهن. پۆلیس کهوته تاقیب و سؤراخم. شهوئ لهو کۆنه گهرواوه چۆله دا دهستگیریان کردم.

شیشکوف تۆزی بیدهنگ بوو و له سهری پۆیی:

- ئیدی ئهوه چوار دانه ساله لیتره!

چیریڤین، بهوپه پێ خه مساردی و خوینساردیهوه، قوتوه برنوویتییه کهی ده رهینا، بهدم برنوویتی ههلمژینهوه گوتی:

- بهلێ، ژن بهبێ کوتهک نابێ به بهشهر. بهلام کورپی باش تو کهریتییه کهی گه ورهت کردوه. منیش کاتی خۆی ژنه کهم دهگهله

عاشقه که یدا گرت، به پای تو چ بکهم باشه؟ بردم بۆ ته ویله که،
 ههوساریکم هه لگرت و دوو قه دم کرد و پیمگوت: "تو له کلێسادا
 به لێنی وه فاداریت به کێ دا، سویندی ئه مه کداریت بۆ کێ خوارد؟"
 بگره کویت دیشیت، به ههوسار تێبهر بووم، یه کدانه سهعات و نیو
 لیم دا، تا ئه نجام هاواری لیههستا، که و ته پارانه وه: "هه ر دوو پیت
 ده شۆم و ئاوه که ی ده خۆمه وه، تۆ به!" نێوی ئه فدوتیا بوو.

په راویز:

۱- له قیرگرتنی ده رگای مالیک که کچی تیدا بێ، نیشانه ی ئه وه یه که
 ئه و کچه پوو سووری و کچینی خۆی دۆراندووه.

«۱۶»

وهرزی هاوین

مانگی نیسان هات. زۆری بۆ جهژنی پیروژ، جهژنی رابوونی مهسیح نه مابوو، ئیدی خۆمان بۆ کاری هاوینه ئاماده دهکرد. پۆژ به پۆژ دنیا گهرمتر و ههتاو پرشنگدارتر دهبوو. ههوا بۆنی به هاری لیده هات و دهماخی زاخاو دهدا و گیانی دهبوژانهوه و خوینجمان دهستی پنده کرد. زیندانی دهستوپ به کۆتش خوینی دهبزوا و پۆژانی خوش و جوانی به هار ناخی دهشله قاند و ئاره زوو و کهله لهی ئازادی و خه می غوربەت و تاسه ی دووری له دل و دهروون و ههست و نهستدا بیتار دهکردهوه. پیموایه مروق، له پۆژانی خوش و ههتاوی به هاریدا، پتر له پۆژانی ههروهه لا و باراناوی خه مناکي پایز و زستان، داخ بۆ ئازادی له دهستچووی ههله کیشیت. هه رچه نده به خوشی و تاسه وه چاوهروانی به هار دهکهن، به لام که به هاریش دیت، زیاتر دههاوروژین و بیقه راری دهکهن، سه رنجم دهدا و ده مبینی که له به هاردا، قهرقه شه و ده مه قاله و هه راوه نگامه له زیندانه که ماندا پتر دهبوو. پۆژ نه بوو شه پوئاژاوه

به‌رپا نه‌بیت. هه‌ندێ جار که بۆ سوخره و بێگار بۆ که‌ناری ڤووباری
 ئارتیش ده‌براین، به‌ چاوی خۆت خه‌لکانیکی به‌له‌نگاز و داماو
 ده‌بینی که به‌ سه‌ره‌ته‌وه، نیگای خه‌مناکیان به‌ره‌للای ئاسمانی شین
 ده‌کرد و چاویان ده‌بریه‌ خالێکی دوور دووری ئه‌وه‌ری ڤووباری
 ئارتیش، که تا چاو به‌ری ده‌کرد، به‌ سه‌دان فه‌رسه‌خ هه‌ر ده‌شت و
 بیابان بوو، ده‌شتی به‌رین و بێپایانی کیرخیزی ئازاد بوو، ئه‌وسا
 ده‌تیین چۆن له‌ ناخی دله‌وه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی قوول قوولیان هه‌لده‌کیشا،
 ده‌گوت دیمه‌نی ئازادی ده‌شته‌ بیکۆتاییه‌که‌ باری دله‌ی خه‌مباری
 سوک کردوون. ئه‌ری، یارۆی زیندانی له‌ ناخی دله‌وه‌ ئاهینگی
 دوورودریژی هه‌لده‌کیشا و پاشان له‌ ڤه‌کو که‌سیک بیه‌وی ئه‌و
 خه‌ون و خه‌یالانه‌ له‌ خۆی بتارینی، به‌تو‌په‌یی ده‌ستی ده‌دایه
 بیله‌که‌ی و به‌ ئه‌رزه‌که‌یدا ده‌کرد یان سه‌فته‌ خسته‌کانی هه‌لده‌گرت و
 ده‌یگوازته‌وه‌ بۆ شوینی مه‌به‌ست. ئیدی هه‌ر دوا‌ی تو‌زیک ئه‌و
 هه‌ست و سۆزه‌ په‌وته‌نیانه‌ی له‌بیر ده‌کرد و به‌پیتی مجیز ده‌که‌پایه‌وه‌
 سه‌ر پیکه‌نین یان جنیوه‌کانی خۆی. به‌ جۆشوخرۆشینی بیتۆینه‌وه‌، به‌
 هه‌موو هیز و توانایه‌کی خۆیه‌وه‌ ملی وه‌به‌ر کاره‌وه‌ دهنه‌، وه‌کو
 ئه‌وه‌ی بیه‌وی به‌ کارکردن و خۆماندووکردن، داخی دلی خۆی
 هه‌لپێژی. هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ هه‌ره‌تی هیز و توانادا بوون، له‌ به‌هاری
 ته‌مه‌ندا بوون، به‌لام باری کۆتوزنجیران له‌م وه‌رزهدا، یه‌جگار قورس
 بوو! ئه‌م قسانه‌م زاده‌ی سۆز و گودازان نییه‌. به‌لکو سه‌رنج و
 تییینییه‌کی دروست و ته‌واوه‌. له‌ وه‌رزی به‌هارد، له‌ ژێر خۆره‌تاوی
 پرشنگداردا، کاتی پیاو هه‌ست ده‌کات سروشت له‌ هه‌ر چوار نکالیدا،
 راده‌بی، ده‌که‌شیته‌وه‌، کاتی هه‌ست به‌ خویجمانی سه‌راپای خۆی
 ده‌کات، زیندانی لێده‌بی به‌ دۆزه‌خ، چاودیری پاسه‌وانانی له‌ جاران له‌
 لا قورستر ده‌بیت.

له وه زری به هاردا، له گڼل خویندنی په کهم کلاونه دا، ئیدی نهک
هر له سیبیریا به لکو له سهرانسهری پرووسیادا، خه لک وخوا له
زیندانان وه درده کهون و پرو له لیره وار و جهنگه لان دهکن، دواى
ژیره مینانی بونگخ و سزا و کوتوزنجیری قورس و قامچی و
شه لاقى به نازار، نهو خه لکه به ره لالا ده بن، ویلوسه رگهردان به
دهشتو ده راندا بلاو ده بڼه وه، له کوڅی ژیان بوار بدات و ناسان بڼ
لا ده ده ن. هر چه بیه کیان له خواردن و خواردنه وه به پڼکه وت بیته پڼ
دهیخون و دهیخونه وه، شه وان له دارستان و مه زرایاندا، بیخه م و
خه یال، بیترسی زیندان لئی دهنون، وهکو نه وهی بالنده بڼ، بیخه م و
خه یال، بیخه می سبه یڼی، تاقه ئیشیان نه وه بڼ به بهرچاوی خوا وه
پرو بکه نه ته ستیرانی ناسمان و بلین: سلاو نهی ته ستیران! به لام
ویپای نه وهش هندی جار، چه رخی ژیان به به ختی نه وان ناکه پڼی و
له خزمه تی "جه نه رال وه قواق دا" برسیتی و تینوویه تی به روکیان
ده گریخت و سه غله تیان دهکات، جاری وا هیه به هه فته پارو وه
نانیکیان ده ست ناکه وځی. نه مه جگه له وهی ترسی نه وه شیان هیه
دووباره ده ستگیر بگریته وه و بخریته وه زیندان، بویه ترس و برسیتی
ناچاری ده کردن، دزی و تالانی بکن، ده ست له کوشتن و برین
نه پاریزن. له سیبیریادا قسه یه کی باو سه باره ت به زیندانی و
دوورخراوان هیه که ده لیت: "زیندانی و دوورخراوه وهکو مندا ل
وايه، هر شتنی ببینی وړکی لیده گری و پڼی ده داتڼ". به لام نه م
قسه یه زیاتر ناواره و ویلگه پان ده گریته وه. زوړبه ی هره زوړی
ناواره و ویلگه پان، پڼگر و دزن، هه لبه ته زیاتر ناچاری بڼ نه م
کاره یان هان ددا تا مه یل و ناره زوو، زیاتر پڼویستی نه مه یان
پیده کات تا پیشه. هه ندی ناواره هه ن، ناواره یی چو وه ته خوینیا نه وه و
ناتوانن ده ستبه رداری بڼ. له نیتو زیندانیاندا خه لکانیک هه ن، دواى

ئەو ھى ماوھى مەھكۇمىيە تەكەيان تەواو كىردوۋە و ئاكنجى بوون،
 ئەوجا گەراۋنە تەوھ سەر وىلگەپى و پىگىرى. لەوھى پىاۋ لە دلى
 خۇيدا بلى مادامىكى ماوھى مەھكۇمىيە تەكەيان تەواو كىردوۋە، ئىدى
 دەبى لە ژيانى تازەيان پازى بن، كەچى بە پىنچە وانەو، شىتىكى
 پەنھان ئۆقرە و ئاراميان لىتەلدەگىرىت و بەرەو پىگىرى و ئاۋارە يىيان
 رادەكىشىت. ئىدى ژيانى دەشت و لىپرەۋاپان، سەربارى ئەوھى
 سەخت و دژوارە، ئازادى و پىسكى تىدايە، لە پوانگەى ئەوانەو،
 ئەفسوونىكى نەينىي ھەيە. سەير ئەوھى ھەندى جار لە نىو ئەو
 زىندانىيانەدا خەلكانىك دەبىنى، سەلار و سەنگىن، خوشمە شەرب و
 ھىدى و ھىمن، ئومىدى ئەوھىيان لىدەگىرى كە بەر بوون، بىن بە
 جووتىبارى سەركەۋتو و بۆ خۇيان ئاكنجى بىن و بژىن، كەچى
 دەگەپىنەوھ سەر وىلگەپىيەكەى جارانيان. لە نىو ئەو زىندانى و
 دوورخراۋانەدا ھى وا ھەن، ژن دىنن، مندال دەخەنەو، بۆ ماوھى
 چوار پىنچ سال جىگىر دەبى و لە يەك شىۋىندا دەژى، كەچى لە
 پىنكدا، بەيانىيەك ھەلدەستى و ژن و مندالەكەى بەجىدىللى و كەس
 نازانى بۆ كۆى سەرى خۇى ھەلدەگىرىت. پۆژىكىان لە زىنداندا يەكىك
 لەوانەيان نىشاندام كە مال و مندالەكەى بەجىپىشتىبوو. ئەمە نە ھىچ
 تاۋانىكى كرد بوو، نە ھىچ گومانىكى لەسەر بوو، كەچى لە مال
 ھەلاتىبو و دەستى بە ژيانى ئاۋارەيى و سالوكى كرد بوو، ھەموو
 ژيانى بە ئاۋارەيى بەسەربىردبوو. بەو ئاۋارەيى سەرانسەرى
 پرووسىي تىكرىدبوو: لە باشوورى ولاتەوھ بۆ ئەو بەرى پوۋبارى
 دانوب و لەۋىندەرەوھ چوۋبوو بۆ دەشت و بىابانى كرخىز و ھەموو
 سىبىرىي پۆژەلات گەراۋو و سەرانسەرى قەفقازى تىكرىد بوو.
 ئىدى شۆين نەماۋو بۆى نەچوۋى. لەوھ بوو ئەم پىاۋ، ئەم ئاشقە
 گەپانە، ئەگەر بۆى لۋابا و ھەلومەرجى بۆ ھەلكەۋتبا بىۋايە بە

پۆنسۆن كروزۆيەك! ھەلبەتە من لە زىندانىيەكانى ترەو ە ئەم شتانەم
 ەربارەى بىستبوو، چونكە زۆر كەمدوو بوو، لە ھالەتى زۆر
 زەرورىدا نەبوایە ھەر قسەى نەدەكرد. جووتيارىكى كور تەبالاى
 پىو ە بوو، تەمەنى پەنجا سالىك دەبوو، كابرايەكى ھىمىن و ئارام
 بوو، كە دەتروانىيە دەموچاوى جۆرە گىليەكت لە سىمادا
 دەخويندەو. ئارامىەكى شىتەنى پىو ە ديار بوو. زستانان ەزى
 دەكرد لەبەر ەتاو ەكە دانىشيت و لەبەر خۆو ە و لە بن لىوانەو ە
 گۆرانى بلى و سۆزە بكات، بەلام ھىندە بەھىواشى گۆرانى دەگوت،
 دوو ەنگاو لىتى دووربەكتەتبايتەو ە گۆيت لە دەنگى نەدەبوو.
 كابرايەكى نەدوو و كەمخۆر بوو، خواردنى سەرەكى ناننى بۆر بوو.
 باو ە ناكەم بە ەمراتى ناننىكى سىى خواردىن يان قاين شەرابى
 كرى بيت، باو ە ناكەم بە ەياتى پارەى بە خۆو ە دىتېن، نەيدەزانى
 پارە بژمىرئ. زۆر ەمسارد و بىموبالات بوو گۆنى بە ھىچ نەدەدا،
 دنياى دابوو ەر كلكان. ەندى جار بە دەستى خۆى خواردنى بە
 سەگەكانى زىندان دەدا، كەسى تر ئو كارەى نەدەكرد، چونكە پووس
 بە گشتى سەگ بە گلاو دەزانن و ەزى لىناكەن. دەلېن گوايە دوو
 جار ژنى ھىناو ە چەند مندالىكى لە شوئىنىكى دوورەدەستى
 پووسىادا ەبوو، بۆچى ەوالەى زىندان كرا بوو؟ ھىچ شتىك لەو
 بارەيەو ە نازانم، بەلام ھاو زىندانىيەكانمان ھەمىشە لەو باو ەدە بوون
 مەحالە ەلەنەيت، كە تا ئو كاتە داسەكتى بوو و ەلەنەتبوو، لەبەر
 ئو ە بوو دەرفەتى بۆ ەلەنەكەوتبوو، يان لە خۆى پانەدەبىنى و بە
 خۆيا پانەدەپەرموو. فېرى بەو ژىنگە بىگانەيەو ە نەبوو كە تىكەوتبوو.
 لەو ەتريك و گوشەگىرتر بوو كە پەيوەندى دەگەل ھىچ كەستىكا
 پەيدا بكات، ئىدى سەرى خۆى كز كەردبوو و بەھىمنى پۆزى بەسەر
 دەبرد. باشە ئەگەر ەلاتبا چ قازانچىكى دەكرد؟ ئەلەقى ژيانى

ئاوارەیی و دەر بە دەری نیو جەنگەل و بێشە لانان، لە چاو ژیا نی ناو
 زینداندا، بە هەشتە. پاستە ژیا نی ئاوارەیی و چە تە گەری قورس و
 زەحمەت، بە لام بە لای کە مەوە ژیا نیکی ئازادە، لە بەر ئەو یە هەر
 زیندانییە ک، لە هەر شوێنیکی رووسیادا بێ، لە گەل یە کە م پۆژی
 بە هاردا، دە خروشی و جموجولی پێ دە کە وێ. بە لام ئەمە بەو مانایە
 نییە کە هەموو زیندانییە کان بپاری هە لاتن بە دن. نە خێر، پەنگە تە نیا
 لە سەدا یە ک کە س بپاری هە لاتن بە دات، ئەوانی دی هەر دە من،
 دە تر سن لەو کۆسپ و تە گە رانە ی کە لە گینە بێ تە پێیان، لەو قە ساسە
 دە تر سن لە گینە تووشی ببن. یانی لە سەدا نە و دۆنۆ یە کە ی دی، تە نیا
 بە خیا ل بێر لە هە لاتن دە کە نەو و دڵخۆشی خویانی پێ دە دە نەو،
 خەون بەو وەو دە بێ سن کە ی و چۆن هە ل بێ ن؟ ئیدی ئەم خەون و
 خیا ل، خۆی لە خۆیدا دە بێ تە مایە ی دڵخۆشییان و باری سە رشانیان
 سووک دە کات، مەن لێ رە دا مە بە ستم تە نیا ئەو زیندانییانە یە کە حوکم
 دراون، بە لام ئەوانە دە ست بە سە رن و هێشتا حوکم نە دراون زۆر
 ئاسانتر بپاری هە لاتن دە دن. بە لام حوکم دراو هە کان تە نیا لە
 سە رە تە ی حە پسیە کانیا ندا بێر لە هە لاتن دە کە نەو و هە ل دێن، هەر کە
 یە ک دوو سال بە سە ر مانە وە یان لە زینداندا تێ پە ری، ئیدی مە ل بۆ
 واقع دە دن و هە ست دە کە ن با شتر وایە ماوە ی حە پسییە کە یان بە
 گوێزە ی یاسا تە واو بکە ن و لە کۆ لۆ نییە کدا ئاکنجی ببن، ئەو یان
 با شترە لەو ی بکە ونە پێ سککاری و سە رنە کە ون و هێندە ی دی
 گیرۆ دە ببن، چونکە لە دە دا، یە ک کە س ئە گە ری سە ر کە تێ هە بوو،
 ئە گە ری سە ر کە و تێ "گو پینی چارە نووسی خۆی" هە بوو. ئەم هە ولی
 هە لاتنە یان ناو نابوو "گو پینی چارە نووس". زیاتر ئەو زیندانییانە ئەم
 پێ سککارییانە یان دە کرد، کە حوکمە کە یان زۆر و دوور دێژ بوو.
 ئەوانە ی کە پا ز دە سال و بیست سال حوکم دە دران، هە ستیان دە کرد،

حوکمه که بیان یه جگار زوره و هر نابریته وه، دیاره ده بی ئه وهش بلین که ئه داغمه یه به زیندانیا نه وه دهنرا، ئه ویش بۆ خۆی کۆسپ و تهگه ره یه کی گه وه بوو له بهردهم هه لاتندا. جا زاراه و دهسته واژه ی "گۆپینی چاره نووس" زاراه یه کی تهکنیکی پر به پستی حالته که بوو. چونکه ئه وانه ی له کاتی هه ولی هه لاتندا دهگیران، به و ناوه وه پرسوجۆیان لیده کهرا که ویستوو یانه "چاره نووسی خۆیان بگۆن"، جا ئه م ده برین و زاراه مه یله و ئه ده بییه، ده قادهق، ئه و هه ولی گۆرانه ی به رجهسته ده کرد. زور به باشی هه لیان بژارد بوو، پر به پستی حالته که بوو. هیچ هه لاتوو یه که، به ته مای ئه و نه بوو، به ته واهه تی ئازاد بێ، چونکه ده یزانی ئه مه مه حاله، هه ر کاتی بگیری ده گیری، به لام ده یویست بنێردی بۆ زیندانیکه تر، له شوینیکه تری ولاتدا ئاکنجی بکری، جاریکی دیکه و له سه ر تاوانیکه دی که له ده ربه ده ریدا ده یکرد، دادگایی بکریته وه، ده یویست بۆ هه ر شوینیکه ده نیرن بینیرن، به مه رجی ئه و شوینه، هه مان ئه م زیندان و گرتوو خانه یه نه بێ، که لێ وه ره ز و بیتاقهت بوو بوو، زیندانه تازه که هه ر چۆنی بێ بۆ خۆی جۆره گۆرانی که!

زۆر جار ئه و زیندانی هه لاتووانه، که له وه رزی هاویندا په ناگه یه کیان بۆ مانه وه ی زستانی ده ست نه ده که وت یان که سێکیان نه ده دۆزیه وه که به هیمهت یان به قیمهت په نایان بدات و بیان شاریته وه یان ته گه ر به تاوان و پیاوکوژیش بووه، نه یان ده توانی په ساپۆرتیک په یدا بکه ن و بێخه م پێی بسوپێنه وه، هه موو ئه وانه له وه رزی پایزدا پوو یان ده که ره وه شار، پادهستی زیندان و چه پسخانه کان ده بوونه وه و ددانیان به خه تاباری خۆیاندا ده نا و ئیدی زستانه که یان له زیندان، ژیراوژیر به ئومیدی ئه وه ده برده سه ر که له هاوینی داها توودا، جاریکی دی هه لپێنه وه.

بهار کاری له دل و دهر وونی منیش کرد. ئیستاش له بیرمه به چ
 تاسه و تامه زړوپییه کهوه، له درزی دیواری حوشه کهوه ده مړوانییه
 ئاسوی دوور! سهرم به درزی دیواره کهوه دهناو به ساعات چاوم
 ده برییه سهوزه گیای ناو خه نه کی په نای دیواره که، له ئاسمانی شین و
 ساف راده مام، له تهمه شای ئهم دیمه نانه تیر نه ده بووم، بیزار و
 بیتاقهت نه ده بووم. پوژ به پوژ خه و په ژاره م زیادی ده کرد، پوژ
 به پوژ پتر له زیندان بیزار ده بووم، نا ئومیدی به رۆکی ده گرتم.
 هه روه ها رقوبوغزی زیندانییه کان، له هه وه لی ماوه ی حه پسپییه که مدا،
 له بهر ئه وه ی سهر به چینی ئه شراف و خانه دانان بووم، به جار ی
 ژبان ی لیده کردم به دۆزه خ. بۆیه زۆرجار بیتئوه ی نه خۆش بم و
 پیویستم به نه خۆش خانه بی، ههر بۆ ئه وه ی له و بوغزوکی نه یه
 رزگار بم، داوام ده کرد بۆ نه خۆش خانه م بنیرن. زیندانییه کان پتیا ن
 ده گوتین: "ئه ی مه عه شهر ی ئه شرافان ئیوه دهنووی ئاستان هه یه، که
 مسکینی ئیوه بووین، به دهنووک هه لتان ده درین" زۆرجار به غلیم به
 ره شو پروتان ده برد، ههر که ده گه یشتنه زیندانه که، زیندانییه کان
 یه کسه ر ده بوون به هاو پری و دۆستیان! به و جۆره که به هار ده هات،
 به جار ی خه م دای ده گرتم و تاسه ی ئازادی و جوانی سروشت
 ده بهاو روژاندم. من له هه فته ی شه شه می پوژووی گه ورده دا سرووته
 ئایینییه کانی خۆم به جیهینا. عه ریفه که زیندانییه کانی کرد به شه ش
 ده سته وه (به گویره ی ژماره ی هه فته کانی پوژوو) تا ههر ده سته یه و
 له هه فته ی خۆیدا و به نۆره سرووتی ئایینی خۆی به جی بیتن. ههر
 ده سته یه ک له 30 کهس پتکهاتبوو. ئه و هه فته یه زۆر ئاسووده و
 دلخۆش بووم! پوژی دوو جار یان سی جار ده چووین بۆ کلیسا،
 کلیسا که زۆر له گرتو و خانه کهوه دوور نه بوو. له میژ بوو نه چوو بووم
 بۆ کلیسا. پیرپه سه می پوژووی گه وره، ئه و پیرپه سه می ههر له

مندالییه وه زۆر چاکم ده زانی، چونکه له مالی خۆماندا زۆرم بیستبوو و دیتبوو، ئهم پێڕههسم و قوداسهی که بریتی بوو له نویژ و وێرد و پاپانه وه و کړنۆش، پابردوویهکی دووردووری له دل و دهپوونمدا ژيانده وه، کۆمه لێک ههستی زۆر کۆنی له ههست و نهستدا بیدار کرده وه. ئیستاش له بیرمه چهند شاد و خوشحال بووم که به یانیان به سهر شهخته و زوقمدا دهچوین بۆ مالی خودا. ههلبهته به چاودێری پاسهوانانی تهنهگ به شان بۆ کلێسا دهبراین. پاسهوانهکان نه دههاتنه ناو کلێساکه. که ئیمهش دهچوینه ژووره وه، ههموومان لای ده رگاکه وه و له پیزی دواوه کۆده بوینه وه و دهوستان، له دووری دووره وه گوێمان له دهنگی په به نه که ده بوو که له ناخی دله وه وێردی دهخویند و نویژی دهکرد و ناوبه ناویش له سهر نویژکه رهکانه وه جبه په شهکهی یان سهره سافه که یمان دهبینی. ههنگی بیرم کهوته وه که چون به مندالی حهزم دهکرد ته مهشای ئهو خه لکه په شوپووته بکه م که له بهر ده رگای کلێساکه دا خپه ده بوونه وه و که ئهفسه ریکی گه وه، یان ئه شرافیکی ورگن یان خانمیکی خوشپۆش دههاتن، به له ز دهکشانه وه و پێگه یان بۆ چۆل دهکردن، هه ر خه لکی بوو بۆ پیزی پێشه وه تاوی ده دا. زۆر جار خه ریک بوو له سهر پیزی پێشه وه لێیان ببی به شه ر، به مندالی وام ههست دهکرد، ئهو شوینه ی لای ده رگاکه وه، باشتترین شوینه که مرقوف نویژی تیدا بکات، به ئیمانه وه له حوزوری خوادا بوهستی و به قه ناعته وه کړنۆشی بۆ بیات و له زه تی پۆحیی له و سرووت و پێڕههسمه ببینی.

قەت بیرم له وه نه ده کرده وه په نگه پۆژی له پۆژان، له و شوینه دا، له شوینی په مه کی مه ردمدا بوهستم، که چی ئه وه تا پۆژگار هات و چوو، وا له هه مان شوینی په شوپووتان وه ستاوم و هه زار خۆزگه م

بهوان، بهس نه بوو ئهوان خه لکيکي نازاد و دروستکار بوون، من وهکو تاوانبار دهستوبې به کوټوزنجير، تهريق و شهرمه زار وهستاوم. خه لکي خويانمان لي لاده دهن، سلمان لينده که نه وه، خيرمان پينده که نه. ئيسستاش له بېر مه که له زه تيکي زورم له وهرگرتسي ئه و خيروسه ده قانه وهرده گرت. له دلي خودا ده مگوت: 'ئيراده ي خوابه!' زيندانپيه کان زور به گرمي و به دل و به گيان نويژ و عيباده تيان ده کرد. هر زيندانپيه که به گوږه ي توانا، پاره و پوليني دينا تا موميکي پي بکريت يان بيخاته سندوقي خير و کومه کانه وه. دياره دليان به و کاره ي خويان خوش ده بوو، په نگه له دلي خودا گوښتيان: 'نيمه هيتشتا به شهرين و هه موو به شهرين له بهر ده م يه زنداندا چوونيه که و يه کسانن!'. دواي نويژي ساعات شهش قوربانيمان ده خوارد. تا په به نه که به ده م بهر زکردنه وه ي جامي قوربانپه که وه ده گه ييه ئه و نايه ته ي که ده يگوت: 'خودايا په حمم پي بکه وهکو چون په حممت به و دزه کرد و پرگارت کرد' ئيدي هه موو زيندانپيه کان به ده م زپه ي زنجيره وه ده چوونه سوجه ده. له وه ده چوو خويان له و وشانه دا بييننه وه و وا هه ست بکه نه ده قاوده ق بې ئهوان گوټراوه.

هه فته ي مقدهس هات، ئيداره ي هه پسخانه که هيلکه ي جه ژني پاک و سهر و ناني سپيان داينن. له شاره وه خيروسه ده قه مان به سهر دا داباري. به هه مان ده ستوري جه ژني نوټيل، جه ژني پاکيش بهرپاکرا: سهر داني په بهن به خوي و خاچه که يه وه، سهر داني سهراني زيندان، دابه شکردني شورباي که له رمي بهر پوني بهراز ليټراو، به خشينه وه ي شيريني و نو قول، له گه ل يه که جياوازيده، ئه و يش ئه وه بوو، نيمه ي هه پس ده مانتواني بچينه هه وشه و خومان بده ينه بهر هه تاو. ئيسستا هه موو شتيک پووناکتر و کراوه تره، به لام له هه مان کاتدا خه مناکتره. پوژگاري هاوين خوي له خويدا دريژه، له جه ژن و بونه کانددا دريژتر

ده‌بوو، پوژ ناخوشتتر بوو له پوژانی کار و بیگار، چونکه به لای
 که‌مه‌وه ماندوویه‌تی، درېژۍ پوژه‌کۍ له بیر ده‌بردیته‌وه.
 هه‌لبته کاری هاوین زور ناخوشتتر و قورستر بوو له کاری
 زستان. زیندانییه‌کان له هاویندا به سه‌ره‌رشتی و ئه‌مری ئه‌ندازیاران
 ده‌چوونه ئیش، ئیش‌که‌ش یان بیناکردن بوو یا ئه‌رزه‌لکه‌ندن یان
 که‌رپوچسازۍ، یان نوژه‌نکردنه‌وه‌ی بینایاتی حکومه‌تی یان
 ئاسنگه‌ریی یان دارتاشی یان بویه‌کاری. هه‌ندیک ده‌بران بۆ کارگه‌ی
 که‌رپوچسازۍ و که‌رپوچیان له کوورده‌دا سوور ده‌کرده‌وه، ئه‌و
 کاره‌مان له هه‌موو کاره‌کانی دی پښ قورستر بوو. ئه‌م کارگه‌یه‌ چوار
 فه‌رسه‌ختک له به‌ندیخانه‌که‌مانه‌وه دوور بوو. به درېژایی هاوین،
 هه‌موو به‌یانیه‌ک، له سه‌عات شه‌شدا، ده‌سته‌یه‌کی په‌نجا نه‌فه‌ریان له
 زیندانییه‌کان بۆ ئه‌وینده‌ر ده‌نارد. دیاره زیاتر ئه‌و که‌سانه بۆ ئه‌و
 ده‌نیردران که غه‌شیم بوون و هېچ کاروپیشه‌یه‌کیان نه‌ده‌زانی و له
 هېچ کارگه‌یه‌کدا کاریان نه‌ده‌کرد. ئه‌و زیندانیانه‌ی بۆ کارگه‌ی
 که‌رپوچسازۍ ده‌نیردران، نانی نیوه‌پوښان ده‌گه‌ل خۇدا ده‌برد، چونکه
 له‌به‌ر دووری پښکا نه‌یانده‌توانی بۆ فراهین بگه‌رښته‌وه بۆ زیندانه‌که، بۆ
 نیوه‌پوژه‌یه‌ک هه‌شت فه‌رسه‌خان به‌مسره و به‌وسره بېرن. ئیدی
 له‌وچ کاری هه‌موو پوژه‌که‌یان بۆ دیاری ده‌کرا، به‌لام ئه‌م کارانه
 ئه‌وه‌نده زور بوون که‌س نه‌یده‌توانی ته‌واوی بکات. ده‌بوايه هه‌وه‌ل
 جار ئه‌رزه‌که هه‌لکه‌نن و گلی سوور ده‌ریښن، بیگوازنه‌وه و له
 چالټکدا بېگرته‌وه و به پښیان بیشیلن و دواي ئه‌وه خشت و قهرمیدی
 لیدروست بگهن، نزیکه‌ی دوو سه‌د، دوو سه‌د و په‌نجا خشت و
 قهرمیدی لښ دروست بگهن. من ته‌نیا دوو جارن چووم بۆ کارگه‌ی
 خشت سازۍ. ئیدی زیندانییه‌کان که ئیواران به سه‌روسه‌کوټی
 تو‌زاوی و به‌وپه‌ری ماندوویه‌تی ده‌گه‌رانه‌وه بۆ زیندان، ده‌که‌وته‌نه

گلهیی و گازانده لهوانی دی که ئیشه قورسه که یان به ملی ئهواندا داوه. پیمو ابوو گلهیی که یان زیاتر لهو پوووهوو بوو که بریک خەمی دلی خویان به با بدهن و دلخۆشی خویانی پێیده نهوه. هەندیکیان هەبوو حەزیان لەم کاره دهکرد و له کاری تریان پینخۆشتر بوو، له بهر ئهوهی یه کهم له شار دهرده چوون و دهگهییشتنه که ناری پرووباری ئهرتیش که شوینیکی به رفراوانی دلگیر بوو، دیمه نی ده ریتی شار زۆر جوانتر و دلگیرتر بوو له بینا قیزه و نه حکومه تییه کان، دووهم چونکه دهیانتوانی به کهیفی دلی خویان، به و په پری ئازادی سهیل بکێشن و دوو کهل بکهن و بگره بۆ ماوهی نیو سه عاتیگ له سه ر سه وزه گیای ئه و ده شته دا پاکشین و پشوو بدن.

به لام من یان له کار که ده کارم ده کرد، یان به ردی که چم ده شکاند، یان خستم ده گواسته وه. نزیکه ی دوو دانه مانگ، خشت گواسته وه بوو به کارم. ده بوایه خشت له پۆخی پرووباری ئارتیشه وه بۆ ماوهی سه د و چل مه تران به رم و له وێوه خه نده کی قه لاکه ببهرم تا ده گهییشتمه ئه و بینایه ی که خه ریکی دروست کردنی بوون، ئه م کاره، هه رچه نده ئه و په ته ی خشته کانم پێده گواسته وه شانی ده بریمه وه و ده پروشاند، پیک پر به پێستی من بوو. ئه وه ی که دلی خۆش ده کردم، ئه وه بوو که ئه م کاره خۆی له خۆیدا وهرزش بوو، به ئاشکرا ماسولکه کانمی به هیز ده کرد و هیز و توانام تیده که را. له سه ره تاوه نه مده توانی به که په تی هه شت خشت هه لگرم، هه ر خشتیک نزیکه ی دوازه په تل ده بوو. به ره به ره وام لیها ت ده متوانی دوازه، بگره پاژه خشت هه لگرم، زۆر دلم به وه خۆش بوو. چونکه چه ند پێویستم به هیزی ده روونی بوو، ئه وه نده ش پێویستم به هیزی به ده نی بوو، تا بتوانم، باری قورسی ئه و ژیا نه شووم و نه غله تییه هه لگرم و به رگه بگرم.

من دهمویست که له زیندان دەرچووم، بژیم. بویه له زه تم له خشت
 گوږانه وه دهبینی، نک هر له بهر نه وهی جوړه وهرزشیک بوو و
 جهستهی دهبوژاندموه، به لکو له بهر نه وهش بوو دچووم بۆ که نار
 پووباری ئارتیش. بویه زور باسی نه م شوینه دهکهم، چونکه تاقه
 شوینې بوو که دهمتوانی پشت له زیندان ته ماشای دهشتی بهرینی
 خوا بکه، ئاسوی دووری پووناک ببینم، دهشت و بیابانی پروته نی
 بیتپایانی ئازاد و چۆل ببینم، که پروته نییه که ی کاریکی سهیری له
 دل و دهر و نهم دهکرد و ئوخزنیکی سهیری پیده به خشیم. به لام
 مهیدانه کانی دیکه ی کار و بنگار هر هه مووی له نیو زیندانه که و
 دهوروبه ریدا بوون، هر له یه که م پوژی زیندانه که مه وه، له م
 زیندانه، له بینایه کانی بیزار بووم، به تایبه تی له و مالهی که میجر
 تاییدا دهژیا، تح که به لامه وه قیزه ون بوو، هر که به لایدا تیده په پیم
 و ته مه شام دهکرد، نیکام پر ده بوو له که ربو کینه. به لام که ناری
 پووباره که وا نه بوو، له وی پیاو دهیتوانی به دم ته مه شای ئاسمانی
 بهرینه وه، به دم ته مه شای بیابانی بیتپایانه وه، به لای که مه وه خوی و
 به دبه ختی خوی له بیر بکات، وهکو چۆن زیندانی کاتی له ته لبه ندی
 زیندانه وه، له شیشبه ندی زیندانه که به وه ده پروانیتته ده ری، ده پروانیتته
 جیهانی ئازاد، زیندانه که ی له بیر ده کات. گشت شتیکی نه شوینه م به
 لاوه دلگیر و ئازیز بوو: هه تاوی پرشنگذاری ئاسمانی بیتپایانی شین و
 ساف، سه دای دوورده سستی گورانی و سترانی نه و قهرخیزیانه ی
 له و بهری پووباره که وه ده هاتن.

زورجار چاوم ده بریبه کوخته یه کی هه ژارانه ی دووکه لاوی یه کی تیک
 له بیاباننشینه کانی نه و ناوه! زورجار چاوم له دووکه له شینباوه
 ده کرد که به ئاسماندا بلاوده بووه وه، ده مروانیه نه و ژنه قهرخیزییه ی
 چهند سهر په زیکی ده له وه راند! راسته دیمه نیکی سامناک و قاقر بوو،

به لām نازاد بوو، له پړ بالنده يه کم ده بڼی ناسمانی شین و سافی ده دایه ژیر بالی فږین، له بهرزیه کی بهرزه وه داده کشا، به ناسته م خوی به ناوی پرو باره که دا ده دا، دیسان بهرزه ده بووه وه، بهرزه ده بووه وه تا له قولای ناسماندا ده بوو به خالیکی بچووک، ته نانه ت نه و گولیکه به سته زمانانه ش که له درزیکي که ناره که دا سیس ده بوون و هله ده ورین، له سهره تای به هاردا سهرنجیان راده کیشام و سوز و گودازیان بیدار ده کړمه وه، نه و خه م و په ژاره یی که له سالی یه که می زیندانیه که مدا، چوکی به سهر سینه مدا دابوو، له کیشا نه بوو، زوری نیگه ران ده کړم و ده ماری ده کړم. نه م نیگه رانییه له هوه له وه کړدیه کاریک که نه توانم سهرنجی نه و شتانی ده ورو بهرم بدهم. چاوم ده نوقاندن و نه مده ویست هیچ شتیک ببینم. که سیکم نه ده بڼی بریک به ناوه و هه ستیار بڼ، قسه یه کم نه ده بیست سوزیکي تیدا بڼ، ئیدی ته وسوتوانجی ژاروی وه کو باران به سهرمدا داده باری، هر چه ند نه و قسانه زور به ناسایی ده کړان، هیچ مه به سستیکي شاراوه یان تیدا نه بوو و له کانگای دلی که سانیکه وه ده رده چوو که له من زورتر و زیاتریان به سهر هاتبوو. به لām نه و لاله وه پیه له پای چی؟

ماندوو بوونی زورم پیخوش بوو، نه و پوژهی شه که ت و ماندوو بوايم، باش ده خوتم. خوی وهرزی هاوین له چاو خوی وهرزی زستاندا، عه زاییکي گوره بوو، به لām پیاو هق بلن هه ندی ئیوارانی زور خوشیشی تیده که وت، کاتی خور ناوا ده بوو، دنیا فینکی ده کړد، شه و سارد ده بوو، ئیدی که شوه وای بیابانان وایه، زیندانییه کان به دم چاوه پوانی نه وه وه که بکړینه ژور و قاوشه کانه وه، برپر به دم قسه و باسه وه پیاسه یان ده کړد، یان له موبه قه که دا کو ده بوونه وه و ئیدی کوږی قسه و باسان له وچ گرم ده بوو، له وچ

ئەو دەنگۇ و ھەوالانەى لە دەرەوھ دزەیان دەکرد و دەگەییشتە نیتو
 زیندانەکە، دەخرانە بەر باسوگەنگەشان، ھەلبەتە زۆربەى کات ئەو
 دەنگۇ و ھەوالانە، دەنگۇ و ھەوالى، پروپوچ و نابەجى و مەحال
 بوون، بەلام ھەمیشە جیگەى باپەخى ئەو خەلکە بوون کە لە کۆمەلگە
 دابپیتراپوون. بۆ نمونە یەکیک لەو دەنگویانە ئەوھ بوو دەیانگوت
 میچەر دەرکراوھ. زیندانینیان وەکو منداڵ وان، زۆر خوشباوھەرن، بە
 ھەموو شتێ باوھە دەکەن، سوور دەزانن ئەم ھەوالە درۆیە و
 دەرکردنى میچەر ماقوول نییە و ئەو پیاوھى ھەوالەکەى
 بلاوکردووھتەوھ (کفاسوف) ە کە بابایەکی درۆزنە، کەچی زۆر
 بەجدیدی ھەوالەکە وەرەگرن، موناھەشەى دەکەن، کەیفیان پندیت و
 دلخۆشى خویانى پتەدەدەنەوھ، کەچی زۆری پیتاچیت درۆکە ئاشکرا
 دەبیت، شەرمەزار و تەریق گلەیی لە خۆ دەکەن کە چەند خوشباوھەرن
 بوون و چۆن پینگەیان داوھ کەسیکی وەکو کفاسوف فریویان بدات.
 زیندانییەک لە لاوھ ھەلدەداتى و دەلیت:

- کى دەتوانى دەرى بکات؟ خەمى ئەوت نەبى، پشتى ئەستورە،
 کەس ناتوانى پشتى لە عاردى بدات، دەزانى چۆن پتەوپایەى خۆى
 بپاریزیت!

زیندانییەکی دیکەى زرىنگ و زیتەلى، قسەزان و گەنگەشەکار،
 پرتەزموون و دنیا دیدە، ھەلدەداتى و دەلیت:

- باشە لەو گەرەتر نییە؟ ماری مارانخۆر نییە؟
 یەکیکی دى، گرژومۆن و سیماپەست، وەک ئەوھى خۆى بدوینى
 دەلیت:

- گورگ یەکدى ناخۆن.
 ئەو زیندانییەى ئەو قسەییەى کرد، پیاویکی سەرسەپى بوو، لە
 سووچیکدا کزکولەى کرد بوو، شۆربای کەلەرمى دەخوارد.

زیندانییه کی چوارهم: قامک به ژنی بالالایکا کهیدا دیتنی و بهوپه ږی
خه مساردی و بيموبالاتی ده لیت:

- له وه ده چی به تما بی، بهرپرسان بښن راویژ به تو بکن و
چاوه پوانی قسه ی تو بن که ده ری بکن یان نا؟
یه کیکي دی، به توندی و به تورپی وه لامي ده داته وه:

- جا بق پرس و راویژ نه کهن؟ براده رینه نه گهر پرس یاریان لیکردن
به پاشکاو ی و بی دودلی وه لام بده نه وه. هرچی به کتان هیه بیلین.
به لام نا، ئیمه فیرین له ناو خوماندا دهیکه یین به هراوه نگامه و
گهنگه شه یه ک کلکی کوری تیا ده پچرئ، که چی هر که کاتی کار و
چونه سر کار دیت، قوروقه پ ده دینه وه کهندی.
بالالایکا ژنه که ده لیت:

- نه ی وایه! له بهر دوو شتی وا بنگاره زیندان (سجن الاعمال الشاقة)
دانراوه!

زیندانییه که ی پیشوو، بښه وه ی کوئ بگری و بزانی چ وه لامیکي
درايه وه، له سهری ږوی:

- دوینس، پیرئ توژئ پاشماوه ی ئاردمان کوکړد بوه وه
ده مانویست بیفروشین و سوودیک له پاره که ی وه رگری، که چی
چاودیږه که مان خه به ری لیداین و هاتن و ده ستیان به سر ئارده که دا
کرت، هه لته تا بق خویان بیفروشن!، نه مه راسته یان نا؟

- کی دات ده پرسیت، دات ده به یه لای کی؟
- ده به مه لای کی؟ ده به مه لای ئو سهرپرشتیاره تازه یه ی که
به م زووانه دیت.

- کام سهرپرشتیار؟

- راسته هاوړتیا، به م زووانه سهرپرشتیار دی!

ئەو زىندانىيەى ئەو قىسەيەى كرد، گەنجىكى خورتى خويئەوار بوو، كىتېبى "دۇشس دى لافالير" و ئەو جۆرە كىتېبانەى خويئەدبوو، كاتى خۇى لە سوپادا عەريف بوو. پياويكى حەنەكچى و قوشمە باز بوو، بەلام زىندانىيەكان لەبەر شارەزايى و خويئەوارىيەكەى پىزىيان دەگرت. ھەر كە ئەو قىسەيەى كرد، بىئەوھى گويى بە گەنگەشە و مشتومرى زىندانىيەكان بدات، ھەستا و يەكسەر بۆ لاي ئاشپەزەكە پۇيى و لىتپىرسى ئاخۇ جگەر ماوھ (زۆرچار ئاشپەزەكان ئەو جۆرە خواردنانەيان دەفرۆشت. دەچوون جگەرىكى تەواويان دەكپى، دەيانجنى و پارچە پارچە بە زىندانىيەكانىيان دەفرۆشتەوھ. ئاشپەزەكە لىتپىرسى:

- بايى چەندە؟ بايى دوو كۆبيك يان چوار؟

- بايى چوار كۆبيك، با خەلكى كام بكن، ھارپيان، جەنەرالىك، جەنەرالىكى راستەقىنە لە پوترسبۆرگەوھ دىت بۆ تەفتىشى سىبىريا. ئەمە راستە. ئەم قىسەيە لە مالى ئاميرەوھ بىلابووبوھتەوھ.

ئەم ھەوالە، زىندانىيەكانى بە جارى ھاروژانسد. زىندانىيەكان نزيكەى چارەكە سەعاتىك گەنگەشەى ئەوھيان كرد كە ئەم جەنەرالە كىيە، نازناوى چىيە، ئاخۇ لە جەنەرالەكانى شارەكەى ئىمە گەورەترە يان نا؟ زىندانىيان زۆريان حەز لە باسى پلەوپايەى بەرپرسانە و حەز دەكەن بزائن كى لەو بەرپرسانە لەوانى دى گەورەترە، كى دەتوانى پشتى كارمەندانى دى لە عاردى بدات و كى پشت بۆ كارمەندانى دى دادەنەوئىن؟ ئىدى لەسەر باسى ئەو جەنەرالانە دەكەوتنە مەملانى و دەمەقالە و ھەندى جار دەيانگەياندە شەپەمست و دەستان. دەبى چ قازانچ و بەرژەوھەندىيەكيان لەمەدا ھەبى؟ كە گويت لە زىندانىيەكان دەبى، باسى جەنەرالان و بەرپرسان دەكەن، يەكسەر بۆت بە ديار دەكەويى كە ئەو زەلامانە لە كۆمەلگەدا، بەر لەوھى زىندانى بكرين، لە

چ ئاستىكى ئەقلىدا بون. ھەلبەتە دەبى ئەۋەش بلىنن كە باسى
جەنەرالان و ئىدارەى بالا و ئەۋ شتانه لە ناو ئىمەدا لە ھەر باسىكى
دى گرىنگر و گەرمتر بوو.

ماسوف، كە پىاۋىكى كور تەبالاى، دەموچاۋ سوورەى، توند
تەبىئەتى كە مئاۋەز بوو، ھەر ئەۋ بلاۋى كرد بوو ھە كە مېچەر
دەگۈردى، گوتى:

- كەۋاتە كوپىنە راستە كە مېچەر دەگۈرن.

پىرەمىردە گرژ و خەمبارە پۆر سىپىيەكە، لە خواردى
شۆربايەكەى بوو ھە و بە دەنگىكى پىچر پىچر گوتى:

- بە بەرتىل دەمبەستى دەكات.

- بىگومان بەرتىلى دەداتى. ئەم دزە سەرۋەت و سامانىكى زۆرى
دزىۋە، بە تايىبەتى كە پىش ئەۋەى بۇ ئىرەش بى ھەر مېچەر بوو.
ماۋەيەك لەۋەپىش خوازىنى كىژى سەرۋكى كە شىشەنى كردوۋە.

- بەلام نەيگۈاستەۋە و دەرگرا. ئەمە نىشانەى ئەۋەيە كە ھەزار و
نەبوو. خۆش خوازگارا! تەنیا خاۋەنى جەكانى بەرتىتى. پار لە جەژنى
پاكدا، ھەرچى ھەبوو و نەبوو لە قوماردا دۆراندى، فېدكا ئەۋەى بۇ
گىرامەۋە.

سكوراتوف ھەلى داىە و گوتى:

- كوپىنە باۋەرم پىبەكن، ھەزار و ژنەيتانىان نەگوتوۋە. مەن
تەجرۋوبەم ھەيە و ۋەرن لە مەن بېرسەن. پىاۋ زۆرى پەلەيە، بەلام
لەزەتەكەى زۆر ناخايەنى.

ئەۋ گەنجە خويىنگەرمە زىتەلەكەى كە كاتى خۆى لە سوپادا
غەرىف بوو گوتى:

- تۆ پىتۋايە ئىستا ئىمە ھىچ ئىشوكارمان نىيە گوتى لە تۆ بگرىن
باسى خۆتمان بۇ بىكەى؟ بەلام توكفاسۆف ھەر زۆر كەرى! ئەگەر

پیتوایی میجره یک بتوانی به رتیل به جهنرالیکی سهرپهرشتیار بدات،
ئەوا زۆر زۆر سههویت! پیتوایه جهنرالیکی گهوره و گران له
پوترسبۆرگهوه به تایبهتی بق ئهوه دهئیرن که میجره هاوپیت
تهفتیش بکات؟ ئەم بیرکردنهوهیه ئهوپه پری گهوجیهتییه کوپی باش!
ئەم قسهیه له من وهربگره.

یهکیک له ئاپۆراکه بهگومانهوه کوتی:

- یانی لات وایه له بهر ئهوهی جهنراله بهرتیل وهرناگری؟
- ههلبهته، خو ئهگەر بهرتیلیش وهربگری، بهرتیلی گهوره
وهردهگریته.

- راسته، بهرتیلیش به گوێرهی پلهیه، تا پلهکه بهرزتر بی دهبی
بهرتیلهکه زیاتر بی!

کفاسۆف به تۆنیککی بنجبر دهلیت:

- هیچ جهنرالیک نییه بهرتیل وهرنهگریته!
باکۆشین له پیر قسهکهی پیتیری و بهتهوسهوه کوتی:
- باشه تق بهخۆت بهرتیلت به هیچ جهنرالیک داوه، وا بهو دلتیاییه
ئهو قسهیه دهکهی؟ باوهپ ناکهم به عهراتت جهنرالیکت دیتبی!
- بق نهمدیوه؟ دیوومه و زیاتریش.

- درۆ دهکهی!

- تق درۆ دهکهی!

- باشه ئیستا من درۆکهت تاقی دهکهمهوه. کوپینه ئیوه به شایه
بن، نالی جهنرالی دیتووه، با پیمان بلی کام جهنرالی دیتووه! دهی
بیلی! من ههموو جهنرالهکان دهناسم!

کفاسۆف، به دوودلی کوتی:

- جهنرال زیبه رتم دیتووه.

-زیبهرت؟ جهنهرائی وا له سوپادا نییه. رهنگه مه به سست ملازم
زیبهرت بی که له کاتی شه لاقار بییه که تدا یه ک دوو جار پشتی
دیتوویت، ئیدی تو له ترسا، لیت بووه به جهنهرال و به جهنهرالت
زانیه.

سکور اتوق هاواری کرد:

- نا، براده رینه گوئ له من بگرن، چونکه من پیاویکی ژندار و
پوخته م. راسته کاتی خوی له موسکو جهنهرالیک هه بوو به نیوی
زیبهرت. کابرایه کی ئه لمانی بوو، بووبوو به پووسی. ئه جهنهراله
هه موو سالیک ده چوو له قه شه و ئیعترافی به و خه تایانه ده کرد که
ده گهل کچانی چکوله دا کردبوونی، وهکو مراوی ئاوی ده خوارده وه. به
لای که مه وه چل پهرداخ ئاوی له پووباری موسکوفا ده خوارده وه.
خولامه که ی بوی گنپرامه وه که گوايه نه خوشه، نه مزانی چ
نه خوشیه که یه تی، دکتوران خواردنه وه ی ئه و ئاوه یان وهکو دهرمان بو
دانا بوو.

زیندانییه بالالیکا ژه نه که گوئی:

- دیاره ورگی هه وزی ماسییان بووه.

زیندانییه کی دیکه به ناوی مارتینوف، که پیاویکی پیری بزوی
هه میشه جهنجال بوو، که کۆنه سوپایی، به شی سواره بوو، خوی له
قسه کان هه لقورتاند و گوئی:

- ئه پئ توژی بیده نگ نابن؟ ئه م مه سه له یه، مه سه له یه کی زور
جدیدییه، بۆچی وا کردووتانه به فشقیات و رابواردن؟ باسی
سه ره رشتیار له من بپرسن، سه ره رشتیاری چی؟
یه کیک له گومانداره کان گوئی:

- ئه وانه خه لکی دروزنن! خوا ده زانی ئه م هه واله یان له کتیه
هیتاوه! ئه مه هه مووی قسه ی پرووته، فپی به پاستیه وه نییه.

کولیکوف، که تا ئو کاته بیدهنگ بوو، هه‌لی دایه و گوتی:

- نه‌خیر، قسه‌ی پروت نییه، ئه‌مجاره‌یان درۆ نییه.

کولیکوف، پیاویکی سه‌نگینی په‌نجا ساله، په‌زاسووک بوو، هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاری غروورئامیز بوو. ده‌ماریکی قه‌ره‌جانه‌ی تیدابوو، کاری به‌یتالی ده‌کرد، پاره‌یه‌کی زۆری له‌ چاره‌سه‌ری ئه‌سپان ده‌ست ده‌که‌وت، له‌ زیندانه‌که‌دا ئاره‌قی ده‌فروشت، پیاویکی که‌وچ نه‌بوو، بگره‌ زیره‌کیش بوو، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی یادگه‌یه‌کی پر و ده‌وله‌مه‌ندی هه‌بوو. به‌ ئه‌سپایی قسه‌ی ده‌کرد، وشه‌کانی، وه‌کو ئه‌وه‌ی زی‌ر و زیو بن، به‌دانسقه‌ هه‌لده‌بژارد. به‌ هیمنی له‌سه‌ر قسه‌که‌ی پۆیی:

- ئه‌م قسه‌یه‌ راسته. من هه‌فته‌ی رابردوو بیستم. ئه‌مه‌ جه‌نه‌رالیکی زۆر گه‌وره‌یه، بۆ پشکنینی سه‌رانسه‌ری سیبیریا هاتوه. بئگومان به‌ریتل وهرده‌گریت، به‌لام می‌جهره (هه‌شت چاوه‌که‌ی) ئیمه‌ به‌رتیلی ناداتی! هه‌ر ناوێری بچینه‌ نزیکیشیه‌وه، چونکه‌ ئیوه‌ خۆتان ده‌زانن، جه‌نه‌ره‌لانی‌ش گه‌وره‌ و بچووکیان هه‌یه. هه‌موویان وه‌کو یه‌ک و له‌ یه‌ک‌ئاست و پله‌دا نین. به‌لام من دلنایانان ده‌که‌م که می‌جهره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان له‌ جێی خۆی ده‌مین. چونکه‌ ئیمه‌ زمانمان نییه، ده‌موپلمان نییه. هه‌قی قسه‌کردنمان نییه، بئگومان به‌رپرسه‌کانمان زمانی لێ ناده‌ن، له‌عه‌له‌یی نادوین، ئه‌فسه‌ران یه‌کتر ناشکێنن، سکالا له‌ یه‌کدی نا‌کن. ده‌بینن یارۆی سه‌رپه‌رشتیار دیت بۆ زیندانه‌که‌مان، چاویکی پێدا ده‌گیرێ و ده‌روات و پاشان پاپۆپێک به‌رزده‌کاته‌وه‌ که هه‌موو کاروباره‌کان به‌ پێکوپێکی ده‌پۆن و هیچ که‌موکوپیه‌ک له‌ ئارادا نییه.

- راسته، به‌لام می‌جهر ترساوه. له‌ به‌یانییه‌وه‌ تا ئیستا سه‌رخۆشه.

- ئەم ئىۋارەيە داۋاي دوو گالىسكەي كىردۈۋە، ھەلبەتتە بە قىسەي
فېدكا.

- ئىۋە دلى خۇتان بە چى خوش دەكەن، چما ئەمە يەكەم چارە بە
سەرخۇشى بېيىنن؟

زىندانىيەكان ھاوروژان، لە نىۋان خۇياندا دەيانگوت:

- بە راستى ناھەقىيە ئەگەر شتى لەم مېجەرە نەكرى.

ھەۋالى ھاتنى سەنەپەرشتىار لە سەرانسەرى زىندانەكەدا
بلاۋبوۋە. زىندانىيەكان بەدەم باسى ھەۋالەكەۋە بە نىۋ ھەۋشەكەدا
دەھاتن و دەچوون. ھەندىك بەگەرمى خەرىكى گىتوگۇ بوون.
ھەندىكى دى ھىدى و ھىمەن ھىچيان نەدەگوت، ھەندىك خەمسارد و
بىموبالات بوون. ژمارەيەكىش بە خۇ و بالالاىكاكانىيانەۋە لەسەر
سەكۆى بەر دەرگاكان دانىشتىبوون و خەرىكى مۇسىقا ژەنىن و
ستران چىرەن بوون. بەلام بە شىۋەيەكى گىشتى زىندانىيەكان خرقشا
بوون.

لە دەۋرۋەرى سەعات نۆى شەۋدا، سەرژمىرى كراين و خراينە
قاۋش و ژوۋرەكانەۋە و دەرگاكانمان لەسەر داخرا.

ۋەرز ۋەرزى ھاۋىن بوو، شەۋ، خۇى لە خۇيدا كورت بوو،
ئىمەش سەعات پىنجى بەيانى ھەلدەستايىن. بەۋ ھالەشەۋە كەس پىش
سەعات يازدەي شەۋ نەدەخەۋت، چۈنكە قىسەۋباس تا ئەۋ كاتانە ھەر
نەدەبىرايەۋە و تەۋاۋ نەدەبوو، زىندانىيەكان لە جموجۇل و ھاتوچۇ
نەدەكەۋتن، تەنانت ھەندى جار ۋەكو شەۋانى زىستان كۆپى قوما
دەبەسترا. گەرمى دنيا لە كىشا نەبوو. راستە پەنجەرەكان دەرگانەۋە
و ھەۋاي فېنكى شەۋ دەھاتە ژوۋرەۋە، بەلام زىندانىيەكان لەسەر
تەختەخەۋەكانيان ئاراميان نەدەگرت و لىكدا لىكدا گىنگلىيان دەدا. جا
كىچ و مېشۋولە چەند زۆر بوو! بە زىستان زۆرمان ھەبوو، بەلام كە

به هار ده هات هیندهی دی زیادیان ده کرد، نه گهر به خۆم نه مدیتبا،
 باوهرم نه ده کرد. جا له هاویندا کێچ و پیشکه له پاده به دهر زیادی
 ده کرد. راسته پیاو ده توانی ده گهل کێچ و پیشکه دا رابی، به لام به
 راستی عه زابه، عه زایکه ئارام و هه وانه وهت لێهه لده گریت، نه خۆشت
 ده خات، تات لیدئ! خهوت لی هه رام ده کات، که ده نویت وه کو
 ئه وهیه نه نوسستیت، نه نجام له به ره به یاندا، که دژمنه کهت ماندوو
 ده بیت، له فینکی به یاندا خهوت لیده که وئ، له پر دهنگی ده هۆلی
 ناموباره کی بیدارباش بهرز ده بیت هه، سات به سات دهنگی لیدانی
 ده هۆله که بهرز و بهرز تر ده بیت هه، هه زار و یهک نه فرهت بۆ ئه م
 ده هۆلکوتانه ده نیریت و خۆت له پالتو فره که ته وه ده پێچیت و ناچار
 له دلی خۆتا ده لێی: به زمه کهیه، ئه مه نه پۆژیکه و نه دوان و
 سبهی و دووسبهی و به درێژایی سالان دووباره ده بیت هه تا ئه و
 پۆژهی ئازاد ده بیت. جا که ی ئه و پۆژه دیت؟ ئه م ئازادییه له کونیه؟
 چار نییه ده بی هه ستیت، زیندانیه کانی ده ور به رت هه ستاون،
 که وتوونه ته جموجول، ژاوه ژاو به ره به ره بهرز بووه وه زیندانیه کان،
 خۆیان گۆپی و حازرو ئاماده بوون که بۆ کار برۆن. ئیدی تۆش
 به په له ده بی هه ستیت و فریا بکه وئ، گرینگ نییه هه رچۆن بی
 ده توانی دوا ی نیوه پۆ سه عاتیک بخه وئ.

نه نجام هه والی هاتنی سه ره پر شتیاره که بوو به راست.
 فره مان به ریکی گهره، به پله ی جه نه رال، له پوترسبۆرگه وه نێردا بوو
 بۆ پشکنینی گشت دایره و فره مانگه کانی ده فره ی سیبیریا و گه یی بووه
 توبولسک، حالی حازر له وئ بوو.

هه ر پۆژه ی شتیکی تازه مان ده بیست. ده نگوباس و ده نگو کانمان
 له شاره وه بۆ ده هات. ده یانگوت شار خرۆشاوه. هه موو ده ترسن.
 هه ر که سه و له خه می ئه وه دایه به باشترین شیوه ده ربکه وئ.

حکومت و دهزگا فەرمییەکان، سەرگەرمی ئەوەن که کۆڕ و ئاھەنگی
 ھەمەجۆری ھەلپەڕکی و گۆرانی بۆ ھاتن و پێشوازی ئەو ساز بکەن.
 ژمارەیک زیندانیی نێردران بۆ پاککردنەوە و پرکردنەوەی چالوچۆلی
 شەقام و پێگاکانی تاراوگەکان، بۆ بۆیە کردنی دیوار و کۆلەکە و
 عامود و دەرگاگان، بۆ چاککردنی ھەر شتیکی دیار و بەرچاو.
 زیندانییەکان زۆر چاک لە مەبەستی ئەم کارە ھالی دەبوون، سات بە
 سات گەنگەشە و گفتوگۆکانیان توندتر و گەرمتر دەبوو. ئیدی پەتیان
 بۆ خەیاڵ بەرھەڵا کردبوو. تەنانت خۆیان ساز دەدا کہ جەنرال
 ھات، گلەیی و سکاڵای خۆیان لە ئیدارەیی زیندان بکەن و
 داخوازییەکانی خۆیانی پێتلین، بەلام ئەمە بەو مانایە نەبوو کہ تەبا و
 کۆک بن و ھەموو دەمبۆلە و قەرەشەیک وەلاوە بنەن.
 مێجرەکەشمان، دەرگوت لەسەر ئاو و ئاگرە، زۆر نیگەران بوو.
 بەردەوام سەردانی زیندانەکی دەکردین، لە جاران زیاتر دەبێژان و
 زیندانییەکانی سەرکۆنە دەکرد، لەسەر بچووکتێن سەرپێچی بۆ
 بنکەیی پاسەوانی (قەرەولخانە) دەناردن تا سزا بدرێن، بایەخیکی
 زۆری بە پاکوخواوێتی و پوالەتیی ژوور و قاوشەکان دەدا. لەو
 ماوەیەدا، پروداویکی بچووک پرووی دا، لەجیاتی، وەکو چاوەروان
 دەکرا، مێجر تورپە بکات، بە پێچەوانەو زۆری خوشحال کرد.
 زیندانییەک دەگەل زیندانییەکی دیدا بەشەر ھاتبوو، پێک
 درەوشەیک کرد بوو بە سینگیدا و چی وای نەمابوو بەر دلی
 بکەوێ. کابرای درەوشەو شێن ئێوی لوموف بوو. ئەویتر لە
 زیندانەکاندا پێیان دەگوت گافریکا: ئەمە یەکیک بوو لە چەتە و پێگرە
 کۆن و کارامەکان، پێشترش باسم کردوو. ئیدی نازانم ناوی دیکەیی
 ھەبوو یان نا، بەھەر حال من پۆژی لە پۆژان نەمبێست کہ ناویکی
 تری ھەبێ.

لوموف، له مالباتیکي جووتیاری دهوله مهندي، خه لکی (تومسک)ی هریمی (ک) بوو. ئم مالباته له پینچ کهس پیکهاتبوو: دوو برا و سنی کوپ، ئه مانه جووتیاری دهوله مهند بوون، له نیو خه لکی هریمه که دا وا باوبوو که پتر له سنی سه د هه زار رۆبلی کاشیان هیه. ئه مانه به فلاحهت و جووتیاری و دهباغچیه تیه وه خه ریک بوون. به لام دهولهت و سامانه که یان زیاتر له ریکای سووخورى و کرپن و فرۆشتنی مالی دزیاری و په نادان و شارندنه و هی یاخی و چته و پنگران و ئه و جوړه کارانه وه بوو، نیوه ی جووتیارانی هریمه که قهرداری ئه وان بوون، دهستیان له ژیر باری ئه واندای بوو. ئه ندامانی ئم مالباته، زیرهک و چاوکراوه بوون، ئیدی خو یان به گه وړه ی هریمه که ده زانی و هه رچییه کیان بویستایه ده یانکرد. تا پوژنیکیان فهرانبه ریکی گه وړه به ریکه وت ده بی به میوانیان، ئم فهرانبه ره گه وړه یه مه حه به تی ده چیته سه ر باوکه که یان و زیره کی و بویری باوکه که یانی ده چیته دل وه، ئیدی مالباته که ی لوموف، ئمه به هل ده زانن و وا خه یال ده که ن ده توان هه رچییه کیان بو ی بیکه ن، بو خو له سه ر پتشیلکاری یاسایی و کارین خو سه ری به رده وام ده بن و شولی لینه ده کیشن و خه لکه که به ره به ره ده که ونه پرته وبۆله و لینیان ده خوینن و خو زیا ده خوازن به ناخی ئه رزا بچن. به لام مالباته که ی لوموف په ند وه رناگرن و گو ی به پرته وبۆله ی خه لکی ناده ن، له سه ر پتشیلکاری خو به رده وام ده بن، وایان لیدیت نه منه تی سه رانی پو لیس و نه دادستیان و دادگا کانی ئه و هریمه ده زانن. به لام ئه نجام به خت لینیان هه لده گه ریته وه و به جار ی باریان ده که ویته لیژی و لینیان ده قه ومی، هه لبه ته نه ک به هزی ئه و تاوانه نه تیان وه که ده یانکرد، به لکو به هزی تۆمه تیکی هه لبه ستر او و درۆ وه. ئم ماله مه زرایه کیان هه بوو له دووری ده فه رسه خی ماله که ی خو یان.

هاوینان شەش وەرزیری قەرخیزی کاریان لەم مەزرایەدا دەکرد، ئەم
 وەرزیترانە لە میژ بوو کاریان لای ئەم بنەمالیە دەکرد. لەپریکدا، ئەم
 شەش وەرزیترە، بە کۆمەل لەو مەزرایەدا دەکوژرین، دوا
 لیکۆلینەوێ دوورودریژ، زۆر شتی ناپەوا و نابەجێ ئاشکرا دەبێت.
 ئیدی لیکۆلینەوێ ئەو دەردەخات کە مالباتی لوموف، ئەو شەش
 وەرزیترەیان کوشتوو. لوموف و برازایەکی ئەم واریقاتەیان
 گێڕابوووە و کەوتبوو سەر زاری گشت زیندانییەکان، گوتبوویان،
 حکومەت ئەوێ بۆ ساغ دەبیتەوێ کە قەرخیزییەکان قەرزێکی زۆریان
 لەسەر مالباتی لوموف دەبێت، ئەم مالباتە وێرای پارەداری و
 زەنگینیان، لە بەغیلی و چرووکیدا قەرخیزییەکان دەکوژن تا
 قەرزەکیان نەدەنەوێ و بە یەجگاری لە شەریان بخەلەسێن. ئیدی
 بەدەم لیکۆلینەوێ و دادپرسییەوێ دەست بەسەر سەرۆت و
 سامانەکیاندا دەگیرێ و دەکەوێ سەر ساجی عەلی. بابەکیان
 دەمریت. کۆرەکان دەگیرین، یەکیک لە کۆرەکان لەگەڵ مامەکیاندا
 حوکمی پازدە سال بێگارەزیندان دەدرێن و هەوالێ زیندانەکی ئێمە
 دەکرێن، هەلبەتە مالباتی لوموف، بێتاوان بوون، نە لە دوور و نە لە
 نزیک دەستیان لەو تاوانەدا نەبوو. پۆژیک گافریلکا، کە مەرفۆتیکی
 هەرچیوپەرچی و ناکەس بەچەیه، گوایه یاخی و چەتەش بوو، بەلام
 تا حەز بکە بەدەماخ و حەنەکی بوو، خۆی ددانی بەویدا نابوو کە
 ئەو، ئەو وەرزیترەکانی کوشتبوو، بەهەر حال دانیانیم لەوێ کە بە
 پاستی خۆی ددانی پێدا نابوو یان نا، بەلام زیندانییەکان بێ
 چەندوچوون بە بکوژی شەش قەرخیزییەکیان دەزانن. ئەم
 گافریلکایە، پێشتر، لە سەردەمی یاخیگەری و چەتەگرییەکیدا،
 سەروسیێکی دەگەڵ مالباتی لوموفدا هەبوو (ئەم پیاوێ بە
 شێوەیەکی کاتی پەوانە زیندانەکی ئێمە کرا بوو، بە تۆمەتی

هه لاتن له سه ربازی بۆ ئیره نیردرا بوو، ئەم گافرلیکایه، به هاودهستی سێ چهتهی دیکه، به ئومیدی تالانکردنی مهزرایه که، قهرخیزیهکانی کوشتبوو.

زیندانییهکان، نازانم بۆچی، لوموف و برازاکیان خوشنه دهوێست! برازایه کهی، کهنجیکی خوشمه شرهب و زیرهک بوو، له گهڵ هه موو که سیکدا ده سازا و هه لی ده کرد. به لام مامه کهی، ئه وهی دره وشه کهی له گافرلیکا دابوو، جووتیاریکی که و جی، هه لچووی شه پانی بوو، هه میشه به گژ زیندانییهکاندا ده چوو و ئه وانیش ده ستیان لینه ده پاراست و هه موو جارێ به قه د که ریکیان ده کوتا. به پیچه وانه وه گافرلیکا، چونکه پیاویکی پوو خوش و حه نه کچی و زه مانساز و خوشمه شرهب بوو، لای هه موو زیندانییهکان خوشه وێست بوو. لوموف و برازاکی ده یانزانی، گافرلیکا سه رچاوهی ئه و تاوانیه که ئه وان له سه ری حوکم دراو، یانی باجی تاوانی ئه و ده دن، به لام شه پریان پینه ده فروشت. گافرلیکاش که م و زۆر خۆی لێ تینه ده که یانندن. به لام شه په کهی لوموف و گافرلیکا له سه ر ئافره تیکی قیزه ون بوو، که گوايه ئه و دووه هه فزکیان له سه ر ده کرد، تا پوژێ گافرلیکا به که شوفشیکی زۆره وه باسی ئه و ئافره تهی کرد بوو که چۆن بۆی ده سته مق بووه، ئیدی که لوموف گویی لیده بێ، به جارێ ده هری ده بی، غیره تی ده جولی و دره وشه یه ک به سینگێ گافرلیکا دا ده کات.

هه رچهنده مالباتی لوموف، به هۆی ئه و پروداوه وه هه موو سه روه ت و سامانی خۆیان له ده ست دابوو، مالیان به ته واوه تی وێران بوو بوو، هیش تاش له زینداندا له هه موان پاره دارتر بوون. پاره و سه ماوه ریان هه بوو، هه ر کاتی حه زیان کردبا، چایان ده خواره وه. مێچه ر به مه ی ده زانی و رقی که و ره ی له لوموف و برازاکی بوو،

لێیان به بیانوو بوو. مام و برازا هۆی ئەم بیانووھیان بەوھ دەزانی کە بەرتیلیان نەدابووێه.

ئەگەر لوموف، درەوشەکی لە سینگی گافریلکا دا خەتم کرد بوایه، بێگومان کوشتبووی، بەلام ئیدی تەنیا بە سووکی برینداری کرد بوو. یەکسەر هەوالی ئەم شەپەرە بە مێچەر گەیهنرا. بۆیه بەلەز خۆی گەیانده قاوشەکە و نەک هەر ناپەرەحت نەبوو، بەلکو زۆریش خۆشحال بوو. تا ئێستاش لەبەرچاومە چۆن خۆی بە ژووردا کرد، یەکسەر خۆی گەیانده گافریلکا و بە میهر و سۆزینکی باوکانهو، وەک ئەوھێ کۆپی خۆی بدویننی گوتی:

- ها برادەری ئازیز، لە خۆت پادەبینی بە تەنیا و هەر خۆت بپروی بۆ نەخۆشخانە، یان پتویستت بەوھیه بە گالیسکە بپۆیت؟ نا، پیموايه باشتر وایه ئەسپینکت بۆ بینن. ئادەیی یەکسەر ئەسپینکی بۆ زین بکەن. گافریلکا گوتی:

- بەلام پایەبەرز من هەست بە هیچ ناکەم تەنیا توژیک سیگم پروشلوو و هیچی تر. - نا برادەر تۆ نایزانی، تۆ نایزانی، پاشان دەبینی لە چ شوینینکی هەستیار و ترسناکی داویت، شوینینکی زۆر ترسناکە، رێک ژێر دلته، ئەم بیشەرەفی خوێرییه رێک لە ژێر دلی داویت!

مێچەر دواي ئەو قسانە پرووی کردە لوموف و گوتی:

- ئەمەت لێ بەسەر ناچن، پراوەستە بۆم، بزانه چۆن ئەم دپکەت لە ژێر پێ دەردینم! دەی بیبەن بۆ بارەگای پاسەوانی!

مێچەر هەپەشەکەیی خۆی برده سەر. لوموف حوکم درا. هەرچەندە زامەکی یارو زۆر سووک بوو، مەسەلەکە بە ناھەق خرایه ئو خانەپەوھ کە بە تەما بووھ دوژمنەکەیی خۆی بکوژیت، بۆیه ماوھێ زیندانیەکەیی لوموف، چەند سالیک زیاد کرا، هەزار داریشی بۆ بپرایهوھ. هەلبەتە مێچەر بەو کارە زۆر خۆشحال بوو.

ئەنجام سەرپەرشتىياری گۆرىن گەشت. بۇ پۇژى دووھەتات بۇ
 پىشكىنى زىندانەكە. پۇژەكە پۇژى جەژن بوو. ھەموو شىتىك،
 دارودیوار، چەند پۇژىك بوو پاكخوايىن كرا بووھو و شۆردرابوو و
 لە دوورەو دەبرىقايەو. زىندانىيەكان، سەريان تاشرا بوو، جلى سىي
 خاوينيان لەبەركردبوو. جلى ھاوينەمان برىتى بوو لە دەستىك جلى
 كەتانی چوونىك، پارچەيەكى رەشى چوارگۆشەى چكۆلەى چەند
 سانتىمەترى بە پشتى چاكەتى بىجامەى ھەر يەككىمانەو دورابوو.
 يەكدانە سەعاتى تەواو مەشقمان پىكرا بوو كە ئەگەر ئەو فەرمانبەرە
 گەرەيە سلاوى لىكردىن چۆن وەلامى بدەينەو و چ بلىين، تەننەت
 ھەندى تاقىكردنەوى پراكىكىشمان پىكرا، تا دلنيا ببن لەوہى كە
 زىندانىيەكان مەشقەكە فىر بوون و لەبەريان كردوو. مېجەر دەتگوت
 ژانى كردوو، ئۆقرەى نەدەگرت، وەكو شىتان دەھات و دەچوو. بە
 سەعاتىك پىش ھاتنى جەنەرال گشت سەربازەكان لە جىي خۆ پىز
 بوون، وەكو پەيكەر بىجىوولە لە جىي خۆ چەقین، قۆل و باسكىان
 پىك و بىجىوولە شۆپ كردبووھو. ئەنجام جەنەرال، لە سەعات يەكى
 دوا نىوہەپۆدا خۆى بە ژووردا كرد. جەنەرالىكى ئەوئەندە مەند و
 مۆن و بەسام و بەھەيبەت بوو، ھەر فەرمانبەرىكى دەفەرى
 سىبىرياي پۇژئاوا بىبىنبايە، بىگومان لە ترسا پادەچلەكى. جەنەرال،
 بە كەشوفش و لووتبەرزىيەو، وەژوور كەوت، دنيايەك خولام و
 دەستوپۆھەندى بە دواو بوو كە زۆربەيان جەنەرال و كۆلۇنل بوون،
 زياتر گەرە كارمەند و فەرمانبەرى ئەو شارە بوون كە زىندانەكەى
 تىدابوو. كابرايەكى مەدەنى بالابەرزى، سىما جوانى، فەرەو لەبەرىشى
 لەگەل بوو، كە زۆر ئازادانە و سەربەستانە پەفتارى دەكرد، جەنەرال
 بەردەوام لە ناو ھەمواندا پرووى لەو دەكرد و بەوپەرى پىز و
 حورمەتەو قسەى دەگەل دەكرد. ئەم پىاوە مەدەنىيەش لە

پوترسبۆرگه وه هاتبوو. زیندانییهکان له وه حایر مابوون، که چۆن
 جهنه رالیکێ وا گه وره ئه وه هه موو پیزه له بابایه کی مه ده نی ده نیت،
 به هه رحال ناوی زانرا و پاشان پۆست و ئهرکه کانی زانرا، به لام
 مه گه ر هه ر خوا بزانی تا چوونه بنجوبناوانی ناو و ناوبانگ و
 پۆست و فهرمانه کانی و قورپی بنیان ده رهیتا، چهند گه نگه شه و
 قسه کراوه! به لام میچه ره که ی له مه ر خۆمان، که خۆی له چاکه ت و
 پانتولینکی ته سکا جه رانم بوو و قردیله یه کی پرته قالی له مل کرد بوو،
 نه چووه دلی جهنه راله وه، چاوانی سوور ده تگوت گۆمی خوینن،
 گۆناکانی سوور هه لگه را بوون، دلره قی له سیمای ده باری، وه کو پیز
 بۆ میوانه گه وره که، چاویلکه که ی داکنه د بوو و که میک دوور له و
 به پیزه وه په ق راوه ستا بوو، چاوه پروانی هه ر ئه مر و فرمانیک بوو تا
 به سه ر بۆ پایه به رزی ئه نجام بدات. به لام جهنه رال هه یج داوایه کی
 نه بوو تا بۆی جیه جی بکریت. جهنه رال به بیده نگی به سه ر قاوش و
 ژووره کانه گه را، چاویکی به مووبه قه که دا گه را و توژیکی له
 شۆرباکه، که شۆربای که له رم بوو چه شت، منیان پینیشاندا و گوتیان
 ئه مه ئه شراف و نه جیبزاده یه و گوايه ئه مه و ئه وه م کردووه، جهنه رال
 کوتی:

- ئا، ئه دی ئیستا په فتاری چۆنه؟

پینان کوت:

- پایه به رز، په فتاری زۆرباشه، عه یی نییه.

جهنه رال سه ریکی له قانده و دوا ی دوو ده قیقه له زیندانه که
 وه ده رکه وت. زیندانییهکان هه موو په ست و نارازی و سه رسام بوون. هه یج
 که سه یک زاتی نه کرد نه ک سکالا له میچه ر بکات بگه ر ناویشی بینن.
 هه لبه ته میچه ر به خۆیشی دلنیا بوو که س ناویزی پرکیشی وا بکات.

«۱۷»

ئاۋەلە مالىيەكانى زىندان

دوای سەردانەكەى سەرپەرشتىار بە ماوۋىيەكى كەم، ئىدارەى زىندان ئەسپىكى كۆيتى كرى، ئەم پروداۋە بۆ زىندانىيەكان لە سەردانەكەى جەنەپال زۆر خۆشتر بوو. ئىدى باو بوو كە لە زىنداندا ھەمىشە ئەسپىك پادەگىرا بۆ ھىتانی ئاو و فېيدانى زېوزىل و خۆلوخاشاك و ئەو شتانە. يەككىك لە زىندانىيەكان، دەكرا بە بەرپرسى ئەسپەكە، دىھىنا و دىبىرد، ھەلبەتە بە چاودىزى پاسەوانىك. ئەم ئەسپە لە بەيانىيەۋە تا ئىتۋارى كارى دەكرد. ھىوانىكى باش بوو، بەلام ئەۋەندە كارى كرد بوو بە تەۋاۋەتى چروسابوۋەۋە، تەۋاۋ لەپوللاۋاز بوو بوو. پوژىك پىش جەژنى سان پتروس، لە كاتىكدا بەرمىلى ئاۋى بەسەر پىشەۋە بوو، لە ناۋەندى ھەۋشەكەدا كەوت و دوای چەند ساتىك لىچ بوۋەۋە و مردار بوۋەۋە. زىندانىيەكان زۆرىان خەفەت بۆ خوارد. لە دەۋرى خپ بوۋنەۋە، ھەر كەسە و قسەيەكى لە بارەۋە دەكرد. خەلكانى ئەزموندار: ئەۋانەى لە فەۋجى سوارە كارىان كرد بوو، قەرەجان، بەيتالان و ھى دىكە، كە شارەزايان

دەورى ئەسپەكاندا دەھاتن، لىتى ورد دەبۇنەو، تەمەشايان دەكرد،
 وەكو ئەوئى ئاسوودەيى و خۇشگوزەرانى ئايىندەيان لە زىندانەكەدا،
 پەيەست بى بەو ئەسپەو، كە دەيانكەرى، تەنەت چەرەكەسپەكان
 سواری ئەسپەكەش دەبۇون و لە خۇشيدا چاويان دەبرىقايەو و
 بەگەرمى بە زمانى خۇيان، كە كەس تىنەدەگەيى يەكتريان دەدوان و
 ددانە سىپپەكانيان دەردەكەوت و سەريان دەلەقاند. ھەندى پرووس
 لەوئى بوون، زۆر بەوردى گوئييان لە موناقلەشەكانيان دەگەرت و بە
 جۆرئ تەمەشايان دەكردن، لە تۆ وایە دەیانەوئ بە نىكا بيانخۆن. لە
 تاقە وشەيەكى قەسەى ھاورپىكانيان نەدەگەيشتن، بەلام ديار بوو،
 حەزيان دەكرد، نىگايان بخوئىنەو و بە نىگاياندا ئەوئەيان بۆ دەر
 بگەوئ كە ئاخۆ ئەسپەكەيان بە دلە يان نا. تۆ بلىنى زىندانىيەكى
 بەدبەختى داماو، كە تا ئىستا زاتى نەدەكرد بە دەنگى بەرز لەبەردەم
 ھاورپى و ھاوزىندانىيەكانى خۇيدا قەسە بكات، بۆچى ئەم ھەموو
 موناقلەشەيە لەسەر كړىنى ئەم ئەسپ يان ئەو ئەسپ بكات، وەك بلىنى
 بۆ خۇيى بگريت؟ ديارە لەم سەوداومامەلەيەدا زياتر ھەقى قەسەكردن
 بە چەرەكەسپەكان و پاش ئەوان بە قەرخىزەكان و پاشتر بە كۆنە
 مامەلەچيانى ئەسپ، درابوو، جۆرە مشتومر و ھەفرىكەك كەوتە
 نىوان دوو زىندانىيەو، يەكەميان كولىكوفى ناو بوو كە كۆنە دەلال و
 دزى ئەسپان بوو، دووھەميان بابايەكى بەيتالى بەھرەمەند و لىزان
 بوو، جووتيارىكى سىپپىريايى بوو، ماوئەيەكى كەم بوو بۆ
 بىگەرەزىندان نىردرابوو، ئىدى لە مەسەلەى بەيتاليدا بوو بە ھەفرىكى
 كولىكوف و بەرەبەرە سەنەتەكەى لە دەست دەرھىتا و ئەو بازارەى
 جارانى لای خەلكى شار نەما. جا ھەر بەم بۆنەيەو دەبى ئەوئەش
 بلىن كە خەلكى مەمانەيەكى يەجگار زۆريان بە بەيتالانى، بىشەھادەى
 زىندانەكەى ئىتە ھەبوو، خەلكى شارەكە، بازركانان و بگرەگەرە

فرمانبهرانیس که ئهسپهکانیان نهخوش دهکوت، لهجیاتی ږوو بکه نه
 بهیتالانی پسپوړ و خودان شاده تمامه، ږوویان دهکرده بهیتاله
 ناپسپوړهکانی زیندانه کهی ئیمه. جا کولیکوف، پیش ئهوهی ئه و
 جووتیاره سیبیریاییه، یانی یولکین بینه زیندانه کهمان، مشته ریبه کی
 زور زوری له شاردا هه بوو و هه قدهست و بهخشیشیکی زوریان
 ده دایه و کس نه بوو له و بواره دا ږکابه ری و هه ږکی بکات. وهکو
 هر قهره چیکی راسته قینه کاری ده کرد، فیلی ده کرد و دهستانی
 ده بری. ئه وهندهی به دهمی خوی هه لده کیشا و به شانوبالی
 شاره زایی و لیزانی خویدا هه لی ده دا، به کزده وه ئه و شارهزا و
 پسپوړه نه بوو. ئیدی به هوی دهستکه وته مادییه کانیوه، له نیو
 زیندانییه کاند و هکو ئه رستوکرانیک سهیر ده کرا، زیندانییه کان گوئیان
 لیده گرت و به قسه یان ده کرد، به لام پیاویکی که مدوو بوو، له بۆنه ی
 که ورده نه بوايه، ږای خوی دهر نه ده بری. زور به خوی دهنازی و
 ده فشی، به لام ئه له قی پیاویکی چالاک و چه له نگ و گورجوگول و
 به توانا بوو. ته مهنی هه بوو، زور قوز بوو، زیره کییه کی تاییه تی تندا
 هه بوو. زور به ږیز و حورمه ته وه ئیمه کی کۆنه نه جیبزادانی ده دواند،
 به لام قه دری خوشی ده گرت. دلنیا م ئه گه ږلوه به ریگی که شخه ی
 له بهر کرا بوايه و برابر بوايه بۆ یانه یه کی پایته خت و وهکو کۆنتیک به
 خه لکی ناسیترابا، ده یوانی زور به باشی ئه و ږوله بیینی و ته نانه ت
 تویت بکات و به شیوه یه کی زور دلگیر قسان بکات و سه رنجی
 خه لکی ږابکیشیت، وهکو هر پیاویکی به شانوشه وکته له کاتی
 پیویستدا بیده گ ببی و به دریژایی شاهنگه که کس ههست به وه
 نه کات که ئه م کۆنته، کۆنه چه ته و ږیگریکه و هیچی تر. پیاویک بوو
 زور شارهزا له دابونه ریتی چینه بالاکانی کۆمه لکه، پیده چوو دنیای
 زور دیتتی، هیچمان دهر باره ی ږا بردووی ئه م پیاوه نه ده زانی، سه ر

به بهشی تایبهتی زیندان بوو. هر که یولکین هات - که جووتیاریکی سباده و ساکاری سر به ثایینی "باوه‌پدارانی دترین" بوو، به لام له هر جووتیاریکی دی به فیلتر بوو- ئیدی ئه‌ستیره‌ی کولیکوف، وه‌کو به‌یتالیکي کارامه و لیزان، ئاوا بوو، به‌یتاله تازه‌که له ماوه‌ی که‌متر له دوو هه‌یفان، گشت مشته‌رییه‌کانی لیکرد، چونکه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا، که‌لنک له و ئه‌سپانه‌شی چاک کردنه‌وه که کولیکوف گوتبووی ده‌ردیان بیه‌چاره‌یه و به‌یتاله پسپۆر و خودان شاده‌تنامه‌کانیش چاریان نه‌کرد بوون و ده‌ستیان له چاره‌سهریان هه‌لگرته‌بوو، ئه‌م جووتیاره، له‌سهر پاره ته‌زویرکردن گیرابوو و خرا بووه بیه‌کاره زیندانه‌وه، به شهریکی له‌گه‌ل که‌سانی تر دا پاره‌ی ته‌زویر کرد بوو، ئاخۆ چ ته‌ماحیک هانی دا‌بوو ده‌ست بداته ئه‌م سنعه‌ته؟ خۆی جارنیک، به‌گالته‌کردن به‌خۆیه‌وه، بۆی گێتراینه‌وه که چۆن بۆ دروستکردنی دراویکی ته‌زویر پارچه زێری خالیسه‌یان به‌کار بردوه!

کولیکوف، زۆری پیناخۆش بوو که ده‌بیینی ئه‌و جووتیاره ساده‌یه، پۆژ به پۆژ زیاتر سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینی و ئاوبانگ په‌یدا ده‌کات و ئه‌ستیره‌ی ئه‌ویش به‌و خه‌یراییه‌ پاده‌خوشیت و به‌ره‌و ئاوا بوون ده‌چیت. ئه‌م پیاوه له شارۆچکه‌یه‌کی ئه‌و نزیکاندا ماعشوکه‌یه‌کی هه‌بوو، پالتویه‌کی فه‌روی جوانی له‌به‌ر ده‌کرد و جووتن پوتی دریزی نایابی له‌ پێ ده‌کرد، له‌ پڕنکدا سه‌یری کرد ناچاره ده‌ست بداته مه‌یفرۆشی. ئیدی له به‌یتالییه‌وه بۆ مه‌یفرۆشی. بۆیه هه‌موو زیندانییه‌کان، پیتشیینی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، له‌م ئه‌سپ کرپینه‌دا، لیان بێن به‌ شه‌پ و قه‌رقه‌شه‌یه‌کی توند. هر یه‌کنیک له‌م دوو‌پیاوه، لایه‌نگر و هه‌واداری خۆیان هه‌بوو. توند‌په‌وه‌کانیان که‌وتنه‌ مۆپه له یه‌کدی، بگره له ئیستاوه که‌وتنه شه‌په جینو، بزه‌یه‌کی ته‌وسامیز به‌ سیمای پڕ فیل و ده‌هۆی یولکینه‌وه خۆی ده‌نواند. که‌چی

مهسه له كه رېك به پېنجه وانەى پېشېنېه كەى جماعه ته وه ده رچوو:
 كوليكوف خوى له جې خوران نه دا، زور زېره كانه خوى له شه پ و
 قه رقه شه بوارد. له سه ره تا وه هموو شتيكى بۆ هاو زېندانېه كەى
 سه لماند، به پېزه وه گوينى بۆ بۆچوون و په خنه كاني هه فركه كەى
 گرت، به لام زورى پېته چوو، يولكين په ئيكي هه لهى له دم ده رچوو،
 ئيدى كوليكوف، به وپه پى خوئنساردى و خاكيانه پېى گوت كه
 هه له يه. بهر له وهى يولكين فريابكه وئ و له په ئى خوى ژيان
 بېسته وه، ئو كه وته سه لماندى نه وهى كه يولكين هه له يه كى زه ق و
 ئاشكراى كردوه و به مجوره يولكين به جوړئ كه وته داوه وه كه
 خوئشى ته سه وري نه ده كرد، بهو جوړه حيزبه كەى كوليكوف
 برديانه وه و زور دلخوش بوون و گوتيان:

- كورپنه خو به چاوى خوتان بېنيتان؟ نه خير ئه هه له ناكات!
 ده زانى چ ده كات!

ئوانى دى، به زمانىكى نه رمى دوور له هه هه فركيه ك گوتيان:
 - يولكين لهو شاره زاتره.

هه ردو حيزب ئاماده بوون بۆ سازش و ئاشته وايى.

هه وادارانى كوليكوف گوتيان:

- كوليكوف جگه له وهى به ئه ندازهى ئو شاره زايه، ده ستيشى لهو
 سووكتره، سه باره ت به مالات كه س شان له شانى نادات.

- يولكينش وايه!

- كوليكوف له مه دا بېهاوتايه!

ئه نجام ئو ئه سپه تازيه هه لېژېردرا كه پاشان هاته كرېن.
 ئه سپيكي زورباشه، كه م ته مه نه، توكمه و په زاسووكه: حه يوانىكى
 بېعه يبه. سه وادوامه له ده ستى پيكره، خودان ئه سپ داواى سى پۆبل
 ده كات، زېندانېه كان گه ره كيانه به بېست و پېنج پۆبل له ده ستى

دەربىنن. سەوداومامەلەكە درىژەى كىتشا، گەرم بوو، لايەك كەسى
دەچىتە سەرىچ و لايەكى دى توزى دىتە خواری، ئەوسا زىندانىيەكان
لە نىق خۇياندا و خۇبەخۇ دەكەونە پىكەنن.
هەندىكيان دەيانگوت:

- باشە ئەم ھەموو پىنداگرتن و مامەلەيە لە پای چى؟ چما لە
كىسەى خۆت دەيكړى؟
هەندىكى دى ھەليان دايە:

- دەتەوئ پاشەكەوت بۆ خەزىنە بكەى؟
- ئەم پارەيە، پارەى گشتىيە، ھاوبەشە!
- پارەى گشتىيە! راستە كەس گەوجوكەودەنان ناپوئىن، بەلام
گەوجوكەودەنان، خۆپسك، بىتەوہى كەس بيانپوئىن، دەپوئىن.

ئەنجام ئەسپەكە بە بىست و ھەشت رۆبل ھاتە كړىن. مېچەر لە
ئەنجامى مامەلەكە ئاگادار كراو پازى بوو، بەلەزنان و خوئ ھىتراو،
ئەسپە تازەكە، بە شكۆ و جەلالىكى زۆرەوہ بۆ ناو زىندانەكە ھىترا.
پىموايە ھىچ زىندانىيەك نەما دەست بە گەردن و قەپۇزى ئەسپەكەدا
نەيەنئ و نەوازشى نەكات. ھەر ئەو پۆژە ئەسپەكە خرايە ژىر بارى
ئاوكىشان بۆ زىندانەكە: گشت زىندانىيەكان بە كونجكاوييەوہ
تەمەشايان دەكرد كە چۆن بەرمىلە ئاوەكەى رادەكىتشا. رومان، كە
سەقا و ئاوكىشى زىندانەكە بوو، بەوپەرى خوشحالى و
پەزامەندىيەوہ دەپروانىيە ئەسپەكەى. ئەم زىندانىيە، كاتى خۆى
جووتيار بوو، تەمەنى نزيكەى پەنجا سال دەبوو، پياويكى زور جددى
و ئىشكەر و بىدەنگ بوو، وەكو زۆربەى ھەرە زۆرى عارەبانچيانى
پروس، لەوہ دەچئ، ھەلسوكەوت دەگەل ئەسپاندا جۆرە و يقار و
جددىيەتيك بە پياو ببەخشىت. رومان، كەسىكى ھىدى و ھىمن و
خۇشمەشرەب بوو، لەگەل خەلكىدا نەرمونيان و ميرەبان و كەمدوو

بوو. شه‌یدای برنوتوتی و ئه‌سپه‌وانی بوو. له‌میژبوو، که‌س نه‌یده‌زانی له‌که‌یه‌وه، ئه‌سپه‌کانی زیندان به‌و سپێرد‌رابوون، له‌وساوه‌ که‌ هات‌بووه‌ ئه‌م زیندانه، ئه‌مه‌ ئه‌سپی سێهه‌م بوو که‌ به‌و سپێرد‌رابوو. گشت زیندانییه‌کان قه‌ناعه‌تیان وابوو که‌ ئه‌سپی "کویت" له‌ بارترین ئه‌سپه‌ بۆ زیندانه‌که‌ی ئیله‌ "رومان" ش هه‌مان بۆچوونی هه‌بوو. بۆیه مه‌حال بوو، بۆ نمونه، ئه‌سپێکی به‌له‌ک بک‌رد‌پێ!

ئیدی کاری ئه‌سپه‌وانی و میرئاخوپی وه‌قف بوو له‌سه‌ر رومان و که‌س له‌و بواره‌دا هاوتای نه‌ده‌کرده‌وه‌ و شانی له‌ شانی نه‌ده‌دا، که‌ ئه‌سپه‌ کویتی یه‌که‌م مردار بووه‌وه‌ هیچ که‌سێک، ته‌نانه‌ت می‌جهرش، خه‌تای رومانی نه‌گرت ب‌لای بی‌موبالاتی یان که‌مه‌ترخه‌می ده‌ره‌ق به‌ ئه‌سپه‌که‌ کرد‌وه‌. به‌لکو به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ریان زانی و هیچی تر. رومان به‌ راستی مه‌یته‌ر و ئه‌سپه‌وان بوو نه‌ گالته‌.

زوری نه‌برد، کویته‌ تازه‌که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری زیندانه‌که‌دا خۆشه‌یستی په‌یدا کرد. زۆرجار زیندانییه‌کان هه‌رچهند زۆربه‌یان خه‌لکی میهره‌بان نه‌بوون، لای خ‌رده‌بی‌ونه‌وه‌ و نه‌وازشتیان ده‌کرد.

هه‌ندێ جار کاتی رومان، له‌سه‌ر ڕووبار به‌ به‌رمیله‌ ئاوه‌وه‌ ده‌گه‌ڕایه‌وه‌ و عه‌ریف‌خه‌فه‌ره‌که‌ ده‌روازه‌که‌ی بۆ ده‌ک‌رده‌وه‌، ئه‌سپه‌کویت وه‌ژوور ده‌که‌وت، رومان خه‌ریکی داخستنی ده‌روازه‌که‌ ده‌بوو، جنیدکو (ئه‌سپی کویت) له‌ جێی خۆی په‌ق راده‌وه‌ستا و چاوه‌پوانی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرد، له‌ لاره‌ چاویکی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرد، رومان تیی‌ده‌خوپی: "به‌ ته‌نیا ب‌رۆ!" ئه‌سپه‌که‌، به‌کاوه‌خۆ ده‌پوویی و پێک له‌به‌ر مووبه‌قه‌که‌دا ده‌وه‌ستا تا ئاشپه‌ز و شاگرد‌ه‌کان بین سه‌تله‌کانیان له‌ ئاو پ‌ر ب‌کن. ئیدی زیندانییه‌کان به‌ خۆشحالییه‌وه‌ ده‌یانگوت:

- جنيدڪو ٿهسپه نه ڪالته! هر خوي بهرميلهڪي هيٺاوهتهوه!
 ٿهسپيڪي ڪوپرايهله! به راستي بهختمان ههيه!
 - راسته ههيوانه، بهلام زرنگه، ههرچيهڪي پيدهڪوتري تينهگات!
 - جنيدڪو، ٺاقله ٺاقل!

ههنگي ٿهسپهڪه وهڪ بلي لاهه موو ستايشه گهيشتب، بهدهم
 سر لهقاندنهوه دهى حيلاند. يهڪيڪ لاهه لاهه توڙي نان و خوي بز
 دههيتا، كه له خواردني نان و خوييهكه دههيووه جاريڪي دي سهرى
 دهلهقاند وهڪ ٿهوهى منهتباري خوي دههريڙ و بيهوي بليت: "من تو
 باش دهناسم، باشت دهناسم، من ٿهسپيڪي باشم و توش پياويڪي
 پياوانه و باشيت!"

منيش زورم پيخوش بوو، نازي جنيدڪو ههلگرم و ناني بدهمى. له
 تههشاڪردني دههوقهپوزه جوانهڪي تير نهدهبووم، چهندم لهزهت
 لهوه دههيني كه دههوقهپوزه گهرم و نهرم و شيدارهڪي لهنيو دهستم
 دهنا و به تامه زرويهوه نانهڪي ناو دهستي دهخواردم. زيندانيهڪان،
 ههيواناتيان خوشدهويست، خو ٿهگهر ريگههيان بدرايه، قاوشهڪانيان
 پر دهکرد له تههپروتور گيانلهبهراني مالى. چ شتيڪ دههيتواني به
 ٿهندازهى بهخيوكردن و پهروهدهى ههيواناتي مالى، تهبعي هوڦيانهى
 زيندانيهڪان نهرم و رام بڪات؟ بهلام ههيفى نه ياساورپيساي
 زيندانهكه ريگههيان دهدا و نه جيڪه و ريگه ههيه. پيموايه من پيشتر
 باسي سهگهڪه مان "شاريڪ"م کرد. شاريڪ سهگيڪي زيرهڪي بههوش
 بوو، بهينم لهگهليدا خوش بوو. بهلام چونكه سهگ له نيو پهههڪي
 خهلي پروسيادا بهگلاو ههساب و دهڪرا كهس خوي لي نهدهگاياند
 و بايهخي نهدهدايه. ٿم سهگ بهردهوام له نيو زيندانهكه بوو و
 لهويندهر دور نهدهكهوتهوه، له ستيهري ديواران دهنووست و
 پاشماوهى مووبهقهڪي دهخوارد، سههباري ٿهوهى گشت

زیندانییه‌کانی ده‌ناسی و خۆی به‌هی هه‌موان ده‌زانی، نه‌که‌س پووی ده‌دایه و نه‌که‌س ده‌یلاواند و نه‌وازشتی ده‌کرد. که زیندانییه‌کان ئیواران له‌سه‌ر کار و بێگار ده‌گه‌رانه‌وه و بانگیان له‌عه‌ریفه‌فه‌ر ده‌کرد ده‌رگیان لێبکات، شاریک به‌له‌ز به‌ره‌و ده‌روازه‌که‌ی زیندان به‌پیریانه‌وه ده‌چوو، شاد و به‌که‌یف کلکی بۆ ده‌له‌قاندن، به‌خۆشه‌ویستییه‌وه ته‌مه‌شای یه‌ک به‌یه‌کی ده‌کردن، وه‌کو ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی ئه‌وه‌ بێ یه‌کیکیان پوویه‌کی خۆشی بداتی، یان ده‌ستیکی ناز و نه‌وازشت به‌ پشتیدا بیتی. به‌لام سه‌رباری ئه‌و هه‌موو مه‌راییه‌ی که ده‌یکرد به‌ درێژایی چه‌ندین سال، جگه‌ له‌ من، که‌سی تر لای لینه‌کرده‌وه. که‌س ئاماده‌ نه‌بوو نازی هه‌لگرێ و یان پوویه‌کی خۆشی بداتی. بۆیه‌ منی له‌ گشت زیندانییه‌کانی دی خۆشتر ده‌ویست. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ سه‌گی دووهم که‌ نێوی بایلکا (واته‌ به‌فر) بوو، له‌ بیرم نایه‌ت که‌ی و له‌ کوێه‌ هات. به‌لام سه‌گی سێیه‌م که‌ نێوی (کولیتابکا) بوو، من خۆم، به‌ تووتکی، که‌ هه‌شتا چاوی به‌ ته‌واوه‌تی نه‌تروکا بوو، هه‌تاه‌م بۆ زیندانه‌که‌مان.

بایلکا، گووراویکی عه‌نتیکه‌ بوو. به‌ تووتکی که‌وتبووه‌ ژێر گالیسکه‌یه‌که‌وه و پشتی سه‌قه‌ت بوو بوو، له‌ ناوه‌راسته‌وه‌ چال بوو بوو، که‌ له‌ دووره‌وه‌ ده‌تینی، به‌ تاییه‌تی ئه‌گه‌ر به‌غاردان به‌ره‌و پیرت هاتبوایه، وا ده‌هاته‌ به‌رچاو دوو سه‌گی جمک بن و پیکه‌وه‌ لکابن. وێرایی ئه‌مه‌ش گوپ و چاو پڕوش بوو، تووکی کلکی هه‌له‌وه‌ری بوو، به‌ ناو گه‌لۆزیدا شۆڕ بوو بووه‌وه. ئه‌م سه‌گه‌ پێده‌چوو هه‌ست بکات که‌ قه‌ده‌ر غه‌دري لێکردوه‌، بۆیه‌ بریاری دابوو، سه‌ری خۆی کز بکات و خۆی له‌ هه‌یج شتیک هه‌له‌نه‌قورتینی. به‌ که‌س نه‌ده‌وه‌ری، له‌وه‌ ده‌چوو بترسیت بکه‌ویته‌ ژێر شتیکه‌وه‌ و جاریکی تریش شتیک پانی بکاته‌وه. زۆربه‌ی کات له‌ پشت ژوور و قاوشه‌کانه‌وه‌ کزکۆله‌ی

ده‌کرد. هەر که‌سیک لێی نزیک ببوايه ته‌وه، پێک له‌به‌ر پێیدا وه‌ر ده‌که‌وت و خۆی ده‌خسته‌ سه‌ر گازی پشت وه‌ک ئه‌وه‌ی بێ: "چیم لێ ده‌که‌ی بیکه، من به‌ ته‌ما نیم هیچ جو‌ره به‌رگرییه‌ک بکه‌م!" ئیدی هه‌ر زیندانیه‌ک به‌ لایدا تیده‌په‌ری، وه‌کو ئه‌وه‌ی گه‌نمی خێر بێ، نووکه شه‌قیکی تیده‌سه‌رواند و سه‌گه‌ش نه‌یده‌وێرا قروسکه‌یه‌کیش بکات، خۆ نه‌گه‌ر ئازاریکی زۆریشی پێکه‌یشتبا، م‌ه‌یه‌کی خنکاوی ده‌کرد و هیچی تر. ئه‌م سه‌گه، هه‌مان تاکتیکی وه‌ر که‌وتن و مه‌راییی و خۆ خسته‌ سه‌ر پشتی به‌رانبه‌ر به‌ شاریک (قه‌له‌و) و هه‌ر سه‌گیکی دی، که‌ بۆ ملوموش ده‌هاتنه‌ ده‌ورو به‌ری مووبه‌قه‌که، به‌کار ده‌برد. هه‌ر سه‌گیکی د‌ر پێی وه‌رپیا یه‌کسه‌ر بۆی مت ده‌بوو. سه‌گانیش وه‌کو به‌شه‌ر حه‌ز ده‌کن هاو‌ره‌گه‌زه‌کانیان لێیان بترسن و مه‌راییان بکه‌ن. بۆیه‌ تو‌ره‌ترین سه‌گ که‌ ده‌بینن هاو‌ره‌گه‌زه‌که‌یان لێیان ده‌ترسیت و له‌ به‌رده‌میدا وه‌ر ده‌که‌وێ، یه‌کسه‌ری تو‌ره‌یه‌که‌ی داده‌مرکیته‌وه‌ و ماوه‌یه‌ک به‌ دیار سه‌گه‌ که‌ساس و زه‌بوونه‌که‌ی به‌رده‌میدا ده‌وه‌ستی و لێی پاده‌مینێ و ئه‌وجا ده‌که‌وێته‌ بۆنکردنی سه‌رانسه‌ری. تو‌ بێی بایلکا له‌و کاتانه‌دا که‌ له‌ ترسا پ‌و‌حی پێنه‌بووه، بیرى له‌چی کردبێته‌وه؟ په‌نگه‌ له‌ د‌لی خ‌ویدا گو‌تیبێتی: "تو ب‌ل‌ی ئه‌م به‌رازبا به‌مگه‌زێ؟" که‌ سه‌گه‌ د‌ره‌که‌ له‌ بۆنکردنی ده‌بووه‌وه‌ و بێ هیچ وه‌زه‌نی به‌ج‌یی ده‌ه‌یشته‌ و ده‌پ‌و‌یی، هه‌نگ‌ی بایلکا به‌له‌ز هه‌لده‌ستا و به‌ شه‌له‌شه‌ل د‌وای په‌وه‌سه‌گ‌یک ده‌که‌وت که‌ به‌ د‌ووی د‌یلکی د‌له‌ف‌ین و به‌رچاو که‌وتبوون. هه‌لبه‌ته‌ بایلکا زۆر چاک ده‌یزانی، که‌ ئه‌و د‌یله به‌و قاییل نابێ و بۆ ئاستی ئه‌و نایه‌ته‌ خواری، خۆی له‌وه‌ به‌ گه‌وره‌تر ده‌زانی روو بداته‌ که‌مال‌یکی وه‌کو ئه‌و، به‌لام ئه‌م کاره‌ بۆ ئه‌و جو‌ره‌ خه‌مه‌په‌وینیه‌ک بوو، بۆ ماوه‌یه‌ک کل‌ولی که‌ساسی و نه‌گه‌ته‌ی خۆی له‌ بیر ده‌کرد. سه‌باره‌ت به‌ که‌رامه‌ت و حورمه‌ت، ئه‌وا

ھەر باسی مەكە، بە جۆری لە دەستی دابوو، نە ھەستی پێدەكرد و
 نە دەیناسی. كە ھیچ ھیوايەك بە ئاییندە نەمیتى، خەمی گەورە دەبیتە
 خەمی ورك و خۆ تێركردن، ھەر واش بوو، زۆر بیثابروانە وركی تێر
 دەكرد. جارێك كەمێك نەوازشتم كرد، ئەمە بە لای ئەوێوە و بۆ ئەو
 شتیكى تازە بوو، پێشتر شتی وای بە خۆوە نەبینی بوو، یەكسەر
 لەبەردەستەدا وەر كەوت، لە كەیف و خوشیاندا ھەلەدەلەرزى و
 دەیقروساند، جا چونكە بەزەیییم پێیدا دەھاتەو، زۆرجار یارییم
 دەگەل دەكرد و دەم لاواند. بۆیە ھەر جارێ كە دەیییم، بەلەز بە
 نوزە نوز و بە چاوانی فرمێسك تێزاوێوە بەرەو پیرم دەھات.
 پوژینك، لەودێو زیندانەكەدا، لە خەندەكەكەى دیوی دەرەوێ
 زیندانەكەدا تۆپی بوو، تومەز لە شەپە سەگیكدا، سەگەكانن پارچە
 پارچەیان كرد بوو.

بەلام كولیتابكا، تەبیەتییكى زۆر جیاوازی لە تەبیەتیی بایلکا
 ھەبوو، خواشیان یەك نەبوو، نازانم بۆچی پوژى ھات بەسەرما، لە
 یەكێك لەو شوێنانەدا كە كارمان تیا دەكرد، ھیشتا تووتكێكى بچكۆلەى
 چاوەنەپشكوتوو بوو، لەبەر دایكیم ھەلگرت و بۆ زیندانەكەمانم ھێنا.
 زۆرم لەزەت لە بەختوكردن و پەرەردەى دەبینى. شارێك زۆر زوو
 ھۆگرى بوو و خستى ژیڕ بەلى خۆى و دەپیاراست و لەسەرى
 دەكردەو، وای لێھات دەگەلى دەخەوت، تەنانت كاتى كە گەورە بوو
 و بوو بە سەگى تەواویش شارێك ھەر جۆرە سۆز و
 خۆشەویستییەكى بەرانبەرى ھەبوو، بۆ نمونە قاییل دەبوو، قەپ بە
 گوێیدا بكات، تووكەكەى پاكێشیت، شارێكیش بەو نەفەسەو گەمەى
 دەگەل دەكرد كە سەگى گەورە دەگەل تووتەلاندا دەیکەن. ئەوێ
 ماھى سەرنج بوو كولیتابكا، بالای نەدەكرد، بەلكو بە بارى پانى و
 درێژیدا گەورە دەبوو. كولیتابكا زۆر تووكن بوو، پەنگى تووكەكەى،

له پهنګى تووګى مشک دهچوو، يانې شينګى بوو، ګوڼچکۀ يه ګى
 قوتوقيت بوو، ئه ویتري شوږ و ئاويزان بوو. سه ګيګى زور
 ګورجوګول و چالاک و چه له نگ بوو، وهکو هر سه ګيګى که م ته مه ن
 که چاوى به خاوه نه که ى ده که وچ له خو شيدا ده که ويته هه لېب ز و
 دابه ز و به ره و پيرى ده چيت و بکره سه روچاويشى ده لېسيته وه، به و
 ئاوايه په فتارى ده کرد. سه ګيګى به سوز بوو و نه يده توانى سوزى
 خوى وه شيريت، له تو وايه له دلى خويدا ده لیت : " ئه وهندهم به سه،
 شادمانيه که م ببينى، ئيدى ګله يو ګازانده ګانى دى ناکه نه هيچ و
 بايه خيګى ئه وتويان نيه!". هر که ګوڼى له ده نگم بوايه که بانګى
 ده که م، يه کسر له سووچنکه وه وه در ده که وت، وهک ئه وهى له ژير
 عاردييه وه هه لتوقى، به له ز و به غاردان، به دم نوزکه نوزکه وه بۆ لام
 ده هات، ئيدى له بهر پيتما وهکو توپ خوى غل ده کرده وه يان له سه ر
 پشت وه ده که وت. ئه م تووتکه سه که، به ره به ره خوى له دلدا شيرين
 کردم، له وه ده چوو قه در له م دنيايه دا جګه له که يفوسه فا و شادمانى
 هيچى تری له چاره نه نووسى بى، به لام پوژنيک زيندانيه که به نيوى
 نوسترويف که پيشه ى ده باغچيه تى بوو، قونده ره ى ژنانه ى دروست
 ده کرد، ده ببينى، کوليتابکا گاز ده کات، ده ست به تووکه که يدا ديتى و
 تاقي ده کاته وه، نه وازشتى ده کات و سه ګى به سته زمان، که ئه م
 لاوانه ويه ده ببينى، هيچ ګومانيګى خراپ ناکات، له خو شيدا ده ست به
 چه پين ده کات، ئيدى بۆ سبه پين سه ګى تاي ن ديار ناميتى، که س
 نازانى ئه رز قوتى دده يان ئاسمان هه لى ده کيتشيت. ماوه يه ګى زور
 بيه وده بۆ سه ګه که م ګه پام، سه روسو راخى نه بوو، به لام دواى دوو
 هفتۀ هه موو شتيګ پوون بووه وه و در که وت، تومز نوسترويف
 ته ماح ده کاته فره وه که ى و ده يکوژى و پيشته که ى ده ګرووى و
 ده يکات به ئه سته پى جووتى پيلاوى ژنانه، که ژنه فره مانبه ريک پاى

سپارد بوو بۆی دروست بکات. تهنانهت نوسترولف ئه وهنده گوساخ
بوو که له دروستکردنی قوندهرهکان بووهوه، پيشانی دام، ئهستهپ و
ناوهکهی هينده نهرم و جوان بوو هر زينهت بوو ته مهشای بکهی،
ژاروق کولیتا!

گهلیک له زیندانییهکان کاری دهباغچیه تیان دهکرد، زۆر جار
سهگی تووکنی تووک جوانیان بۆ زیندانهکه دینا و له پریکدا ون
دهبوون. زیندانییهکان ئهم سهگانهیان دهکری یان دهیاندرین. له بیرمه
پوژیک دوو زیندانیم له پشت مووبهقه کهوه بینی که به دووقولی
پاویتز و تهگیریان دهکرد. یهکیکیان رستی سهگیکی رهشی زۆر
جوانی به دهستهوه بوو، دیار بوو سهگهکه له تیرهیهکی رهسهن بوو.
تومەز نوکهریکی نارپهسهنی ناکهسهبهچه له ئاگاکی خوی دزی بوو و
به سی کوبیکان بهم جووته قوندهرهچیهی له مهپ ئیمهی فروشتبوو.
ئهم پیاوانه خویان سازدهدا که سهگهکه له سیداره بدهن، (ههلبهته
ئهمه کاریکی ئاسایی بوو، له کوشتنی سهگاندا بهکاریان دینا). تا
پاشان پستهکهی بگروون و کهلاکهکهی فریج بدهنه ئهو چالهوه که بۆ
فریدانی زپ و زبل و خولوخاشاک تهرخان کرا بوو، ههمیشه بۆنیکي
زۆر ناخۆشی لندههات، به تایبهتی له گهرمای هاویندا، چونکه به
دهگمه پاک دهکرایهوه. لهوه دهچوو ئهم سهگه بهسته زمانه بزانی چ
چاره نووسیکی له پشته، بۆیه به نیگه رانییهوه ته مهشای دهکردین،
ناوبهناو به ترسهوه کلکه تووکنه جوانهکهی که به گهلوزیا شوپ بوو
بووهوه، دهلهقاند، وهک ئهوهی بیهوی بهو رهفتاره سۆز و بهزه ییمان
ببزوین. من به لهز خۆم لهو دوو زیندانییه دوورخستهوه، که بی هیچ
دوو دلییهک ئهو حیوانه به لهنگازهیان کوشت.

له زیندانداندا پۆله قازیکیشمان ههبوو، یهکه م قاز به ریکهوت له
زیندانهکه مانداندا گیرسابوووه. به ههر حال نه مهدهزانی ئهم قازانه می

کۆن و کۆ به خێوی دهکردن، به لام جۆره سه رگه رمیه ک بوون بۆ زیندانییه کان، ته نانه ت له شاریشدا نێویان ده رکرد بوو. ئهم قازانه له مووبه قه که دا ده ژیان. هر کاتی زیندانییه کان، له بهر ده روازه ی زیندانه که کۆ ده بوونه وه تا بۆ کار به رۆن و ده هۆله که لێی ده دا، قازه کان به خنه خن و باله فرکی دوايان ده که وتن و به سه ر سه کۆ و دیواره کاند و ده ر ده که وتن و به گه ل زیندانییه کان ده که وتن. که زیندانییه کان ده که وتنه کارکردن، قازه کان له نزیکي ئه وانه وه ده که وتنه له وه پین. که زیندانییه کان له کار ده بوونه وه و خۆیان بۆ گه رانه وه ئاماده ده کرد، قازه کانیش سه رله نوێ به گه لیان ده که وتنه وه، پێپواران به دم پێگاوه ته ماشایان ده کردن و ده یانگوت: "ته مه شاکن، زیندانییه کان له گه ل قازه کانیاندا ده پۆن". جارێکیان، پێپوارپێک لێپرسین: "ئێوه چۆن ئهم قازانه تان فیرکردووه به مجۆره دووتان بکه ون؟". پیاویکی تر، که ده ستی له به رکی نابوو، گوتی: "ها ئهم خێره م لێوه ربگرن بۆ قازه کانتان". سه رباری ئه و هه موو دلسۆزی و ئه مه کدارییه ی قازه کان ده ره ق به ئێمه هه یانبوو، زیندانییه کان، له جه ژنی گه وره ی پاش پۆژووی سالتکدا هه موویان سه ربپین و خواردیان.

سه باره ت به گیسکه که مان، فاسکا، ئه گه ر بۆ نه یه کی زۆر تاییه تی نه بویه، که س بۆی نه بوو بریاری سه ربپینی بدات. نازانم ئهم گیسکه چۆن له زیندانه که ماندان گیرسابووه وه، کۆ هینا بووی: گیسکیکی سه ی زۆر جوان بوو، به ماوه یه کی زۆر که م فاسکا بۆ به نازداری هه موان، مایه ی دلخۆشی و سه رگه رمی هه موان بوو. که س بیری له فه وتانی نه ده کرده وه، بیانوویشان ئه وه بوو گیسک (۱) به ره که ت و فه پی هه ر ئاغه ل و په چه یه که. وێرای ئه وه ش گیسکه سه ی نه له ئاغه ل و نه له په چه نه حه وایه وه، به لکو له مووبه قه که دا گیرسایه وه، کار گه ییه

نهو هی بهر بهر ه سهرانسهری زیندانه که ی کرد به مالی خو ی و به
 که یفی دلی خو ی تیایدا ده سوراپه وه. فاسکا، حیوانیکی به که یف و
 به ده ماخ و جوان و زیتل و چالاک و چه له نگ بوو، به سهر میز و
 کورسی و ته خته خه وه کانداهه هه له بهز و دابه زی بوو، ده گهل
 زیندانییه کانداهه که و ته شه ره قوچ، هه کاتی بانگیان کردبا، به غار و به
 شادمانی ده هات. رۆژیک له زخینی بابای، له گهل چهند زیندانییه کی
 دیکه دا، له سهر پله کانی بهر ده رگای قاوشه که دا دانیشتبووین، نه م
 پیاره لیبرا زورانبازییه که ده گهل فاسکادا بکات، که شاخه کانی بریک
 دریژ بوو بوون، پیاره و فاسکا که و تنه شه ره قوچ، نه م که مه یه
 خوشترین یاری بوو به لای زیندانییه کانه وه. فاسکا خو ی که یانده
 سهر بهر زترین پله ی قالدرمه ی بهر ده رگای قاوشه که، هه ر که (بابای)
 پشتی تیکرد، له پر گیسکه سپی هه ستایه سهر هه ردوو پاشووی و تا
 هینزی (تیدابوو به هه ردوو ده ست کیشای به پشتی سهریا و بابای
 که و ت و به سهر پله کانداهه و خلبووه وه، هه موو نه وانه ی له و ی بوون به
 (بابای) شه وه، به شادمانی له قاقای پیکه نینیان دا. به کورتی
 هه موومان فاسکامان زور خوشده ویست، که بهر بهر ه که و ره بوو،
 بوو به سابریژ، به یتاله زیندانییه کانی له مه ر خو مان، پاش راویژ و
 ته گبیریکی زور، نه شته رگه رییه کیان بۆ کرد که تیدا پسپوړ و کارامه
 بوون، مه به ستم نه شته رگه ری خه ساندنه. نه وسا زیندانییه کان به
 ته شه ره وه ده یانگوت: "باشه، ئیدی منه تی نیرایه تیمان به سهر دا
 ناکات". فاسکا له وه به دواوه دایه قه له وی نه م قه له وی. هه له به ته ده بی
 نه وهش بلتین که زیندانییه کان خو اردنیک یه جگار فره یان ده دایه.
 فاسکا بوو به سابریژنیک ی زور جوانی، شاخدریژی، قه له وی نه و تو که
 هه ندی جار له پویشتندا به خو رتی خو ی به کیش ده کرد. نه ویش
 له که لماندا بۆ سهر ئیشوکاران ده هات، نه مه مایه ی شادمانی و

سرگرمی هم زیندانییه‌کان و هم ئو پېیوارانه‌ش بوو که فاسکای
 زیندانیان دهناسی. فاسکا، به ناوی (فاسکای زیندان) هوه ناوبانگی
 ده‌رکرد. نه‌گر زیندانییه‌کان له که‌ناری پووباردا کاریان بگردایه، گول
 و که‌لای ناسک و جوانیان له دارودره‌ختان ده‌کرده‌وه و له شتویه
 ملوانکه‌دا ده‌یان هونه‌وه، سه‌روگه‌ردنی فاسکایان پیده‌پازانده‌وه و
 تاجه‌گولینه‌یان له‌سه‌ر دهنه، ئیدی فاسکا له که‌پانه‌وه‌دا به‌ره‌و زیندان،
 به‌وه‌موو شکو و جه‌لاله‌وه پیش زیندانییه‌کان ده‌که‌وت و
 زیندانییه‌کانیش به‌شانازییه‌وه دواي ده‌که‌وتن و به‌جوانی و
 شکوکه‌یه‌وه دهنازین، هندی له زیندانییه‌کانمان به‌پاده‌یه‌ک شه‌یدای
 فاسکا بوو بوون، که وه‌کو من‌دال پېشنیازی ئه‌وه‌یان کرد، که
 شاخه‌کانی به‌زیر زاخاو بدهن، به‌لام پېشنیازه‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت.
 له بیرمه جاریکیان له (شاکیم شاکیمیچ)م پرسیی، که له دواي ئه‌شه‌یا
 فومیچ باشترین زیرپنگه‌ری زیندانه‌که‌مان بوو، باشه ده‌کرئ شاخی
 سابترین زیرکفت بکرئ، زور به‌دققت له شاخی فاسکا وردبووه‌وه،
 دواي که‌میک بیده‌نگی به‌رسفی دامه‌وه، ده‌کرئ، به‌لام به‌رگه‌ناگریت و
 زور زوو ده‌چیته‌وه، بویه پتویست به‌و کاره‌ناکات. ئیدی نه‌خشه‌که
 له‌م سنوورده‌ا وه‌ستا. ته‌سه‌ورم ده‌کرد فاسکا سالانیکي زور بژی،
 به‌لام پوژیک که زیندانییه‌کان له کار ده‌که‌پانه‌وه و فاسکا که به‌گول
 پازابووه‌وه پېشیان که‌وتبوو، توشی میچهر ده‌بن، که به‌سواری
 گالیسکه‌وه بوو، میچهر هاواریان لیده‌کات: "بوه‌ستن! ئه‌م سابترینه‌هی
 کتیه؟" حال و حیکایه‌ته‌که‌یان بو گتیرایه‌وه، ئه‌ویش به‌توپه‌یی گوتی:
 "شتی واچون ده‌بن، یانی به‌بن ئاگاداری من، ئه‌م سابترینه‌ له زینداندای
 به‌خینو ده‌که‌ن؟ ئاده‌ی عه‌ریف! هه‌نگی ده‌ستووری به‌عه‌ریفه‌که‌دا
 به‌کسه‌ر سابترینه‌که‌سه‌ر بی‌پړئ و که‌ولی بکات و که‌وله‌که‌ی له بازار
 بفروشتیت و پاره‌که‌ی له سندوقی زینداندای دابنئ، به‌لام گزشته‌که

بکولینری و دهگل شوربای که له رمدا لینیری و ده رخواردی زیندانییه کان بدری. گشت زاندانییه کان زوریان خهفت بق سابرینه سپی خوارد، به لام کی ده سلاتی میجهری هه بوو، یان دهیتوانی قسه له قسه ی بکات. ئیدی فاسکا، له قهراخ چالی زبل و خاشاکه که دا سه برردا و یه کیک له زیندانییه کان سه روپیشه که ی، به پۆبل و نیویک کپی و بهو پاره یه نانی سپی کردرا و به سه ره موو زیندانییه کاندا دابهش کرا. ئه و زیندانییه ی که سه روپیشه که ی کپی بوو، هه ستا له توپهت و پارچه پارچه ی کرد و سووری کرده وه و به زیندانییه کانی فروشته وه. به راستی گۆشته که ی زۆر به تام و به له زهت بوو!

یه کیک له گیانه به ره کانی دیکه ی زیندانه که مان هه لۆیه کی بیابان بوو (کاراجوش) له تیره ی هه لۆ چکوله کان بوو. پۆژی یه کیک له زیندانییه کان به نیمچه مردووی هینابووی. گشت زیندانییه کان دهوریان دا، نه یده توانی بفری، بالی راستی شکا بوو و به قه دیا شۆپبوو بووه وه، لاقیکی ده رچوو بوو. زۆر به توپیه ی ده یروانییه ئه و ئاپۆرایه ی لئی خپ بوو بوونه وه و دهن دوو که کولینگیه که ی ده کرده وه و ئاماده بوو تا دوا هه ناسه داکۆکی له خۆی بکات. کاتی که زیندانییه کان به ره به ره بلاوه یان لیکرد، ئه ویش به شه له شه ل و باله ته پی خۆی گه یانده سووچیکی لچه پک و ته ریکی حه وشه ی زیندانه که و سنی دانه مانگی خشت له ویدا مایه وه. زیندانییه کان له سه ره تا وه ناو به ناو ده هاتنه ته ماشای و هه ندی جار شاریک شیان تیه رده دا تا سه ر بخاته سه ری، هه رچه نده شاریک به رقه وه گوپی ده به سته وه و بۆی ده چوو، به لام نه ده ویراش زۆر لئی نزیک ببینه وه، ئیدی به مه که یف و سه فای زیندانییه کان ده رده چوو. زیندانییه کان له نیتو خویاندا ده یانگوت: "حه یوانیکی دپه ها! ده ست دریزی له که س قبول ناکات!".

به‌ره‌به‌ره شاریک ترسی لیتی شکاو ناو به‌ناو شه‌ری
 پیده‌فروشت و ته‌شقه‌له و گه‌ری پیده‌کرد، تاکتیکی په‌لاماره‌کانی خوی
 گنۆری، له لای باله شکاوه‌که‌یه‌وه بۆی ده‌چوو، له باله شکاوه‌که‌ی
 ده‌نه‌وی و هه‌لۆیه‌که‌ش به ده‌ندووک و چنگاله‌کانی به‌رگری له خوی
 ده‌کرد، له سووچه‌که‌ی خۆیدا هه‌لده‌کو‌رما و وه‌کو سولتانیکی بریندار
 به فیزه‌وه ده‌یروانییه ئه‌و خه‌لکه‌نه‌ی هاتبوونه ته‌مه‌شای. ئه‌نجام
 زیندانیه‌کان لیتی بیتاقه‌ت بوون و به ته‌واوه‌تی فه‌رامۆشیان کرد، خۆ
 ئه‌گه‌ر هه‌ر جاره‌ی یه‌کی‌ک به خیری خۆی، پارچه‌یه‌ک گزشتی کال و
 تۆزێ ئاوی له کاسه شکاوی‌کدا بۆ نه‌بردبا، له‌گین بوو له‌و سووچه‌دا
 مردار بیته‌وه. هه‌لۆیه‌که له سه‌ره‌تاوه هیچی له ده‌ستی که‌س
 نه‌ده‌خوارد، یان له‌به‌ر چاوی خه‌لکه‌که هیچی نه‌ده‌خوارد. چه‌ندین جار
 له دووره‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد. ئه‌گه‌ر که‌سی نه‌دیتبا و وای زانیبا به
 ته‌نیا به‌ و که‌سی له ده‌ور نییه، به بن دیواری حه‌وشه‌که‌دا، نزیکه‌ی ده
 دوانزه شه‌قاویک ده‌پۆیی و پاشان ده‌گه‌رایه‌وه شوینه‌که‌ی خۆی،
 پاشان بۆ جاری دووهم هه‌مان مه‌ودای ده‌بیری و ئه‌وجا ده‌گه‌رایه‌وه،
 پێک له نه‌خۆشیک ده‌چوو که پزیشک ئه‌و وه‌رزشه‌ی بۆ دانا بیت!
 به‌لام هه‌ر که چاوی به من ده‌که‌وت، به‌له‌ز، به شه‌له‌شل و باله‌ته‌یین،
 غاری ده‌دا بۆ شوینه‌که‌ی خۆی. هه‌نگی سه‌ری به پشتدا ده‌برد،
 ده‌ندووکی ده‌کرده‌وه و په‌ره‌کانی گیف ده‌کرده‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی خۆی
 بۆ شه‌پێک ئاماده‌ بکات. زۆرم هه‌ولدا پامی بکه‌م و تۆزێ ده‌سته‌مۆ
 بێن، به‌لام بیتوده: هه‌ر که ده‌ستم بۆ بردبا، به‌ر ده‌نووی ده‌دام، تاقه
 جارێکی‌ش ئه‌و گزسته‌ی نه‌ده‌خوارد که بۆم پاده‌گرت. به نیگایه‌کی
 بوغزنی پێر پ‌قو‌کینه‌وه لیتی ده‌پوانیم. ئه‌م هه‌لۆ به‌ده‌خته زۆر
 گزشه‌گیر و کینه‌له‌دل بوو، ئاماده‌ بوو به ته‌نیا به‌مریت، به‌لام
 دۆستایه‌تی که‌س نه‌کات. زیندانیه‌کان، ئه‌نجام دوا‌ی دوو مانگ له

فهرامۆشی و پشت گوێ خستن، بیریان کهوتوه و بریاریان دا که له زیندانکه بیهنه دهڕێ و ئازادی بکه، له بهینی خۆیاندا دهیانگوت: "ئەگەر مردارێش دهبیتهوه، با به لای کهمهوه له ئازادیدا و به ئازادی مردار بیتهوه".

زیندانییهک گوتی:

- ئەمه بآلندهیهکی ئازاده، قهت پوژێ له پوژان دهگهل زینداندا پاناپهت.

یهکیکی دی گوتی:

- وهکو ئیتمه نییه، زۆر جیاوازه له ئیتمه.

زیندانییهکی تر ههلی دایه:

- ههلبهته جیاوازه، بآلنده له کوێ و بهشهر له کوێ !

سکوراتف ههلی دایه و گوتی:

- ههلو، برادههرینه، پاشای دارستانه.

بهلام کهس گوئی نه دایه.

پوژیک دواي فراڤین، دههۆلی چوونه سههر کار لیندرا، چهند زیندانییهک هاتن به لای ههلوکهوه، دهنووکیان بهستهوه، چونکه دهنووکی دهههشاند، ئیدی بهسههر دیواری ههوشهکه دا ئاودیویان کرد. ئەو زیندانییانهی که ئەم کارهیان کرد، ژمارهیان دوازه زیندانی بوو، زۆر به تاسهوه بوون بزائن ئەم ههلوپه بهرهو کوێ دهفرێ. سهیر شهوه بوو ههموویان زۆر شادمان و خوڤحال بوون، دهتگوت خۆیان ئازاد دهکړن، ئازادی خۆیان له ئازادی ههلوپهکه دا دهبینیهوه! ئەو زیندانییهی که ههلوکهی به دهستهوه بوو، نیگایهکی پر میهری ههلوکهی کرد و گوتی:

- ئەی شهپانی، تو دهتهوێ چاکهێ دهگهل بکهی، ئەو به دهنووک دهستت ههلهدهپړی، ئاوا چاکهت دههاتهوه.

په راویز:

۱-گیسک: بوونی کیسک له په‌چه و ټاغه لاند، له نک پرووسان:
نیشانه‌ی فەربو به‌ره‌که‌ته، یانی خیر دیته پیت.

گنڀاڀووه و ڪه تاوانباري نافبري ڪوپڻڪي سهرسهرى، ناوزڀاو ڀووه و تا بيناقاقاي له قهرزا ڀووه، ٻويه بابي ڪوشتبوو تا دهست بهسهر ميراتيه ڪهيدا بگريت. ههروهه ها هه موو خه لڪي نهو شارهي ڪه ياروي بابكوڙ ڪاري تيدا ده ڪرد، مهسه له ڪه يان به هه مان شيوه گنڀا ڀووه وه، ئيدى بهو جوڙه نووسهر زانياريهي ڪي زوري لهو بارهيه وه دهست ڪهوتبوو. ههروهه ها نووسهر نه وهشي باس ڪرد ڀوو ڪه نه بابكوڙه، ڪاتي ڪه له زيندانيشدا ڀووه، ڪه سيڪي بهوره، ڀووخوش، سوعبه چي و بيباڪ و خه مسارد ڀووه، نه ڪ گهوجيتي پيوه ديار نه ڀووه، به لڪو زيرهڪ و به ئاوهر ديار ڀووه و نووسهرى يادگارويه ڪان، ڀوڙي له ڀوڙان دلره قى لي نه ديتووه و نووسهر ده لئيت: ٻويه هه رگيز باوه ڀم نه ده ڪرد تاوانبار بي و نهو جوڙه تاوانهي ڪردبيت.

وه شانڪاري نه ڪتبه ((يادگارويه ڪاني خانه ي مردوان))، چهند ڀوڙي له مه پيش له سيبيرياوه هه واليڪي پنگه ييووه ده لئيت نه ڪه نجهي ڪه به تاواني ڪوشتتي بابي تاوانبار ڪراوه و گيراوه، بيگوناهه و نه له دور و نه له نزڪ دهستي لهو تاوانه ڪه دا نيهه، به ناههق ده دانه سالي ته مهني له بيگاره زينداندا بهسهر بردووه و به فره مي و له دادگادا بيتاواني نافبري سه لميئراوه و بكوڙه راستيه ڪان دانيان به تاواني خوياندا ناوه و نهو ڪه نجه به ده بخته ئازاد ڪراوه. دياره وه شانڪاري نه ڪتبه ههچ گومانتي ڪي له دروستي نه هه والانه نيهه.

ٻيوست ناڪات ههچي تر له مبارهيه وه بليين، له وه ي پتر باسي نه ڀووداوه ڀر تراجيدييايه بڪهين. باس ڪردني نه ڙيانهي ڪه به هوي تومه تيڪي ئاواهوه، ويڙان ڀوو به چي دهچي؟ رووداوه ڪه خوي باسي خوي ده ڪات، مانگي چواردده نه نگوستي ناوي.

بە بۆچۈنى ئىتمە ئەگەرى پۈۋدانى ئەم جۆرە ھەلەنە زۆرە و ئەم ئەگەرەش خۇى لە خۇيدا پۇشناییەکی زیاتر دەخاتە سەر ئەو دیمەن و پۈۋدانەى که لە کتییی ((یادگارییهکانی خانەى مردوان))دا باس کراون و دەکرین.

جا ئیستا با بگە پیننەو ە سەر چیرۆکەکەى لەمەر خۆمان، سەر ئەو یادگارییانەى که ئەلکساندەر پتروفیچ گوریانچیکوفی رەحمەتى نووسیویەتى:

ئەو ەبوو گۆتم ئەنجام لەگەل ئەم ەلومەرج و ژینگەیدە پراہاتم، بەلام ئەم ئەنجامە زۆر بەئازار و درێژ خایەن بوو. یانی پاستت دەوئ نزیکەى یەک سالى تەواوی پتچوو تا لەگەل ژینگەى زینداندا پراہاتم، تا ماوم ئەو سالىم لە بیر ناچیت، سەختترین و دژوارترین سالى تەمەنم بوو. بۆیە بە تەواوەتى، بە ەموو ورد و درشتیکەو ە لە مێشکدا نەخش بوو، بگرە سات بە ساتى ئەو سالى یەکەمەم لە مێشکدا چەسپيوە. ەروەها باسى ئەو ەشم کرد که زیندانییەکانى دیکە نەیان دەتوانى وەکو من بەم ژيان و ژینگە تازەيە پابین. بە درێژایى ئەو سالى یەکەمە بەردەوام لە خۆم دەپرسى که ئاخۆ ئەمانە بە پاستى و لە ناخەو ەئەندە ەین و ئارامن؟ ئەمجۆرە پرسیارانە بە زۆرى بەرۆکیان دەگرتم و ەودالى وەلام بوون. گشت زیندانییەکان وەکو پتشتیش گۆتومە، ەستیان بە غۆرەت و نامۆی دەکرد، بە ژيانى زیندان بێگانه بوون. زیندانیان بە مالى خویان نەدەزانى، ەستیان نەدەکرد لە مالى خویاندان، بەلکو وایان ەست دەکرد، لە قۇناغیکى پێگادان، بۆ پشوویەک لە کاروانسەردا و ئوتیلیک بە شێوہیەکی کاتى لایان داوہ. ئیدى ئەو پیاوانەى که حوکمی ئەبەدیش درابوون، نیکەران و بیتۆقرە بە ئومیدی مەحالان دەژيان، ەرچەندە ئەم نیکەرانى و ئومیدەوارییە نەدەهاتە دەر بپین، بەلام لە چاوى تیز

دهرباز نه ده بوون. ئهم بېقه راری و ئومېده وارییه که خۆ به خۆ له
 مروځدا پيدا ده بوو، نه وهنده خه يالی و مه حال بوو، زورجار له وړينه
 ده چوو، هر هه موو ئهم حاله تانه شه قلتيکی سه یر و غه ريبیان به م
 شوينه به خشی بوو، هر بویه ش رهوشیکی تاييه تی وه رگرتبوو، پياو
 که يه که م جار ده چيته زيندانه وه، هه ست ده کات، له ده رتی زينداند
 شوينيکی تری له و جوړه شوينه نييه، يانی له هيچ شوينيکی ده ره وه
 ناچیت. هر چی خه لکی ناو زيندان هه يه رادهستی زينده خه ونان ده بن
 و له ونه کانی خه يالدا ئاواره و سه رگه ردان ده بن، ئهمه حاله تيکه له
 چاو ون ناييت و به خوی به رۆکی بينين ده گريت. من ئهمه له بهر
 گران بوو، چونکه ئو خه ونه ره روه ريبیه ی زيندانيه کان تيادا نقوم بوو
 بوون، ده يکرده کارتيک زوربه يان هه ميشه گرژومون، شه ره نگيز و
 نه خوش بنوينن. زوربه ی هه ره زوريان بينده نگ بوون و قسه يان
 نه ده کرد، پيشيان ده خواره وه و له هه موو ئانوساتيکدا له سه ر چز و
 ته قينه وه بوون. هه زيان نه ده کرد، دلایان بۆ که س بکه نه وه، بویه رقيان
 له ساده یی و راشکاوی بوو. تا خه ون و خه يال و ئاره زوو و
 ئومېده کان نيچه مه حال بوايه ن، تا زيندانی له دلی خویدا، زياتر په ی
 به مه حال بوونی هيو و ئاواته کانی خوی بېردايه، زياتر سوور ده بوو
 له سه ر نه وه ی بېشاريته وه و لای که س و بۆ که سی نه درکيني. تۆ بلنی
 شه رميان کردبئ ئو هيو و ئاواته خه يالی و مه حالانه ی خويان
 بگيرنه وه؟ خۆ خه لکی پروس، خه لکانیکی واقع بينن، ئاماده ن ئيراد له
 خۆ بگرن، گالته به عيب و که موکووپيه کانی خويان بکه ن!

په نگه هه ر ئهم له خۆ نارازی بوونه په نهان و هه ميشه ييه هۆيه ک
 بووبن، له هۆيه کانی سستی په يوه ندی نيوان زيندانيه کان و
 چيکلده تهنگی و پروگرژی و دلره قيان و يه کتر قه بوول نه کردنيان.
 خۆ ئه گه ر يه کيکی له وانی ديکه ساويلکه تر، به پيکه وت، به دهنگی

بەرز گوزارشتی لەو خەون و ئومێدانە بکردایە کە ھەموو کەسێک لە
 بێدەنگیدا بیری لێدەکاتەو، شاخ و بالی لە خەون و خەیاڵەکانی
 بناپایە، کۆشک و تەلاری لە ئەسپانیادا پۆبناپە، ئەوا ھاورێکانی
 یەکسەر تەریقیان دەکردەو و گالتەیان پێدەکرد و دەیانکرد بە
 گەپجارێ خۆیان. بە زۆریش ئەوانە گالتەیان پێدەکرد کە بە خۆیان لە
 ھەموو کەس پتر خەیاڵاوی بوون و ئومێد و ھیوای شیتانەیان لە
 دل و دەروونی خۆیاندا پەروەردە دەکرد.

پیشتر باسی ئەوەم کرد بوو کە زیندانییەکان بە چاوی سووک
 تەمەشای خەلکانی سادە و ساویلکەیان دەکرد و بە گەوجوگەلحۆیان
 دەزانین. زیندانییەکان ئەوەندە گرژومۆن و خۆپەرست بوو بوون،
 چاویان بەرایی نەدەدا خەلکی سادە و ئاسایی و خوشمجێز ببینن و
 بدوینن، دەیان بوغزاندن. جا سەرباری ئەو خەلکە سادە و پاشکاوە،
 دەشیت زیندانییەکان بکڕین بە دوو دەستە تەواوی جیاوازیووە:
 باش و خراپ، پووخواش و پووگرژ. پووگرژ و خراپ و
 بەدخووەکان زۆرینە بوون، خۆ ئەگەر بە پێکەوت خەلکانیکی زۆریت
 و دەم شەریان تێدا ھەلکەوتبە، ئەوا ئەو دەم شەڕ و زۆریتزانە،
 دەکەوتنە دوو زمانی و ئاژاوەگێڕی و ھەسوودی و بەغیلی و خۆیان
 لە کاروباری خەلکی تر ھەلدەقورتان و لەزەتێکی زۆریان لەو کارە
 دەبینی، ئەمانە زۆریش ھەولیان دەدا، دل و دەروونیان نەکەنەو و
 ئەوێ لە میتشک و خەیاڵیان دایە دەری نەبڕن و بیشارنەو، چونکە
 ئەو لە نیو زیندانییەکاندا کاریکی ناپەسەند بوو.

بەلام خەلکە پووخواش و باشەکە - کە کەمینە بوون - خەلکیکی
 ھێدی و ھێمن و بێوھی و لاشەپ بوون، خەون و ئاواتەکانیان لە
 ناخی دڵدا دەشاردەو و زیاتر بە لای خوشخەیاڵیدا دایان دەکێشا، لە
 خەلکە خراپ و پووگرژەکە پتر باوەریان بە خەون و خەیاڵەکانی

خویان هه‌بوو. پتموایه جگه له‌و ده‌ستانه، ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ش له زیندانه‌که‌ماندا هه‌بوو که ده‌سته‌ی ره‌شبینان و بیئومیدان بوو، نمونه‌ی نه‌وانه‌ش، که ژماره‌یان یه‌جگار که‌م بوو، پیره‌میریک بوو به نیوی ستارودوب.

ئه‌م پیره‌میرده به‌رواله‌ت زور هه‌یمن و هه‌یدی بوو، به‌لام به‌گویره‌ی هه‌ندئ نیشانان، ئه‌وه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که‌باری ده‌روونی و سایکولوژی ئه‌و پیاوه‌یه‌جگار ناله‌بار و ترسناکه، له‌کیشدا نییه. ئه‌م پیاوه‌ بۆ سوکنا‌یی دلی خۆی ڕینگه‌یه‌کی تاییه‌تی دۆزی بووه‌وه، که‌بریتی بوو له‌عییاده‌ت و چله‌کیشی و قه‌ناعه‌تی به‌خۆی هه‌ینابوو که‌شه‌هیده. ئه‌گه‌ر بیرتان مابێ پشتر باسی زیندانییه‌کی دیکه‌م کرد بوو که‌هه‌میشه‌ی خوا خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ته‌ورات بوو، مه‌به‌ستم ئه‌و زیندانییه‌یه‌ که‌شیت بوو و خسته‌که‌ی خێوانده‌میچهر، له‌گینه‌ئه‌ویش یه‌کیک بووبێ له‌و ره‌شبین و نا‌ئومیدانه‌ی که‌دوا تروسکه‌ی ئومیدیان له‌دڵدا ده‌کوژیته‌وه، جا چونکه‌مه‌حاله‌مرۆف بتوانی به‌بێ هیوا و ئومید هه‌لبکا و بژی، بۆیه‌زیندانی نا‌قبری له‌نا ئومیدیدا، ڕینگه‌یه‌کی بۆ خۆی هه‌لبژارد بوو و به‌خوایشه‌تی خۆی، به‌حوسن و په‌زای خۆی په‌نای بۆ شه‌هاده‌تیکه‌ ده‌ستکرد برد بوو. ئیدی ئه‌م زیندانییه‌ خۆی گه‌ڕابوو‌یه‌وه‌ که‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌لاماری میچه‌ری نه‌دابوو که‌خرابه‌ی له‌گه‌ل کردبیت، یان ڕقی لینی بووبێ، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌لاماری دابوو که‌ئازاری بدات و هه‌چی تر. کێ ده‌زانی له‌و کاته‌دا چ ئه‌نگیزه‌یه‌کی ده‌روونی و سایکولوجی بۆ ئه‌و کاره‌ی هانداوه؟ که‌س به‌بێ ئومید و ئامانج هه‌لناکات و نا‌ژی، هه‌ر مرۆفیک له‌پیتاوی ئامانج و ئاواتیکدا ده‌ژی، که‌ئومید و ئامانج نه‌ما، نیکه‌رانی له‌مرۆف ده‌و‌پوکی و ده‌بێ به‌گووراویکی نه‌ساز و سه‌یر، هه‌موو ئاوات و ئامانجیکه‌ی ئیمه‌ی زیندانی ئازادی بوو، ئه‌وه‌بوو له‌زیندان په‌ها‌بیین.

جا ئىستا من دەمەۋى زىندانىيەكانى خۇمان پۇلىن بىكەم، بەلام
 ئاخۇشتى وا دەشتى؟ ھەلبەتە واقع ھىندە ھەمەجۇر و ھەمەپەنگە،
 مەھالە ھىچ ھەزرىنىكى پرووت بتوانى پۇلىنى بىكات. واقع بەوردى و
 بەپوونى پۇلىن ناكىرى، واقع يىئەندازە ھەمەجۇر و ھەمەپەنگە،
 مەھالە سنووربەندى و پۇلىن بىكرىت. ئىمە ھەر ھەموومان، ژيانى
 تايىبەتى و شەخسى خۇمان ھەبوو، مەبەستم ژيانى دەرئى، ژيانى
 فەرمىيە، ژيانى دەرئى؛ ئەو ژيانەى كە سىستەم و ياساوپىساي
 فەرمى دەيسەپىتى.

بەلام من، ۋەكو پىشتىرىش باسم كىردوۋە، لە سەرەتاي
 ھەپسىيەكەمدا نەمدەتوانى بچمە بنجوبناۋانى ئەو ژيانە تايىبەتتە و
 پەى بە جەۋھەرى ناخ بىبەم، بۆيە ھەموو پوالەتە دەرەكىەكان
 ئازارىيان دەدام، لە رادە بەدەر خەمباريان دەكىردم. ھەندجار وا
 پىدەكەوت پىر بەدل رىقم لەو ھاوزىندانىيە شەھىدانەم دەبوۋە ھە
 ۋەكو من بەدەم ژان و ئازارەۋە دەتلانەۋە. تەنانتە بەغىلى ئەۋەشم
 پىدەبىردن كە لە نىتو ھاپەرەگەزانى خۇياندا دەژيان و لىكىدى ھالى
 دەبوون، ئەلھەقى ئەو پەيوەندىيەى كە زىندانىيانى كۆ دەكىردەۋە و
 دەكىردن بە ھاپىرى، واتا، پەيوەندى دار و قامچى، ژيانى ھاپەشى
 ناچارى، بوغز و نەفرەتى لە لا دروست دەكىردن و ھەر كەسە ھەۋلى
 دەدا بۆ خۇى و بە تەنبا لە سوۋچىكدا بۆى و لە بەندوبابوى
 ھاپىرىتە ناچارى ئازاد بى. بەلام ئەو بەغىلى و نەفرەت و بىزارىيەى
 لە دەمى ھەلچوون و توۋپەيىدا بەرۋكى دەكىرتىم، ئەنگىزەى پەۋا و
 ھۆى بەجىتى خۇى ھەبوو. ئەۋانەى دەلەن بابايەكى نەجىبىزادە يان
 پۇشنىير و خوتەۋار و خانەدان، لە بىكارەزىنداندا، ھەمان دژۋارى و
 ناپەرەحتى و ئازارى بابايەكى جوتىيارى ساۋىلكە دەبىشن، زۆر
 سەھون. من لەو دوايىانەدا لەم بۆچۈنە ئاگادار بوۋمەۋە و تەنانتە

هەندى شتىشم لە بارەيەو خويندەو. ئەلەقى بىرۆكە و بۆچوونەكە
 لە پرووى پرەنسىپ و سەرەتاو پەسەند و بەجى و دادوهرانەيە:
 زىندانىيان هەموو بەشەرن و بەشەر دەبى يەكسان بن. بەلام ئەم
 بىرە، بىرىكى زۆر ئەبستراكت و مەجەد و پروتەلە: چونكە زۆر
 وردەكارى ئالۆز هەيە، تا بە خۆمان لە ژيانى واقىعى و پراكتىكىدا
 تووشى نەبين و تاقى نەكەينەو، ناتوانين لىتى بگەين. هەلبەتە
 مەبەستم ئەو نىيە بلىم هەستوسۆزى نەجىبزادەيەكى پۆشنىبىر و
 خوینەوار، چونكە پىشكەوتووتر و شارستانى ترە، ناسكتر و بالاترە.
 بەلام يەكسانى ساىكۆلۆژى و دەروونى مەحالە و پۆشنىبىرى لىترەدا
 نابى بە پتوهر و پتوانە. من يەكەم كەسم كە شايەتى ئەو دەدەم لە
 نىو ئەو زىندانىيە قەرەبەختانەدا، خەلكانىك هەبوون، دوور لە هەر
 پۆشنىبىرى و خوینەواریيەك، بەلام تا حەز بەكى لە پرووى
 دەروونى و ساىكۆلۆژىيەو بەسۆز و ناسكو مېهرەبان بوون، واتا لە
 بارى دەروونىيەو لە ئاستىكى پىشكەوتودا بوون. زۆرجار لە
 زىنداندا خەلكانىكم دەناسى لە دلى خۆدا بە ئازەلىكى دېندەم دەزانين
 و زۆرم بۆ لىتان دەبوو و بە سووكى تەمەشام دەكردن، كەچى
 لەپرىكدا و لە ساتىكى چاوهرواننەكراودا، ئىنسانىيەتى ناخيان كەشف
 دەبوو و هاوسۆزى و هاوخەمىيەكى هيندە مرقۇدستانەيان دەرەق
 بە خەم و ئازار و ئاواتى خەلكى دەنواند و دەرەبىرى پياو نەيدەتوانى
 باوهر بە چاو و بە گوىى خۆى بكات، وەكو ئەو بوو لە پەرەديەك
 لەسەر چاوت لاچووبى و شتىكى تازەى باوهرنەكردەنى ببىنى. هەندى
 جار پىچەوانەى ئەمەش پرووى دەدا: لەپەرەكەيكى زۆر پۆشنىبىر و
 خوینەوار، بەدخوایى و دېندايەتییەكى وای دەنواند تەزوت پىندا
 دەهات، دلت لىتى تىك هەلدەهات، چەندىش خاترت بگرتايە و
 نەتەتوانى هېچ پاكانەيەكى بۆ بىننیتەو.

من هیچ باسیکی گۆرانی ژینگه و عادهت و پهوشی ژيان و جوړی خواردن و نهو شتانه ناکه، که بیگومان تهحهمولی نهو گۆرانه بۆ بابایهکی نه‌رستوکران و نه‌جیبزاده، زۆر قورستره تا بۆ جووتیاریکی هه‌ژار که په‌نگه له ده‌ریی زیندانیشدا، کاتێ که ئازاد بووه، تیر به سکی خۆی نانی نه‌خوارد بێ، به لای که‌مه‌وه لیڤه، له زینداندان، تیر به سکی خۆی نانی ده‌خوارد، نا نه‌خیر باسی نه‌وه ناکه‌م! گریمان راسته‌ خه‌لکی به‌وره و خۆپاگر، گوێ به‌و توپه‌هاتانه نادات که له چاو حورمان و مه‌حرووم بوونی ترده‌ ناکه‌نه هیچ. به‌لام گۆرینی عاده‌تی مادی و واقعی کاریکی هر وا ئاسان و ئاسایی نییه. ژيانی زیندانی، نا‌په‌حه‌تی و ریسوایی نه‌وتۆی تیده‌که‌وێ، که ژینگه‌ی چه‌په‌ل، غوربه‌ت و غه‌ریبی، خواردنی که‌م و پیس، کۆتوزنجیر، له چاویدا ناکه‌نه هیچ. نازدارترین نه‌جیبزاده و ده‌ست سپیترین خانه‌دان پاش نه‌وه‌ی پوژیکی ته‌واو کار ده‌کات و له بیگار ده‌که‌په‌ته‌وه، بێ چه‌ندو‌چوون به‌رده‌بیته‌ نانه‌ بۆره‌که‌ی زیندان و مل ده‌نی به‌ شۆربا پر له‌ کێچ و پێشکه‌که‌ی زیندانه‌وه. نه‌مانه‌ له‌و شتانه‌ن که‌ پیاو به‌ره‌به‌ره له‌که‌لیدا پادێ، وه‌کو چۆن نه‌مه‌ له‌ گۆرانییه‌کی ته‌وسامیزدا ده‌ره‌ق به‌ بابایه‌کی نه‌جیبزاده که‌ زیندانی کراوه، به‌رجه‌سته‌ کراوه: خواردنم شۆربای که‌له‌رمه،

هه‌لی ده‌لوشم و ده‌م ده‌لیسمه‌وه.

نه‌وه‌ی گرینگه‌ هر که‌سیکی عه‌وام که‌ ده‌گاته‌ زیندان دوا‌ی دوو سه‌عات ده‌بێ به‌ هاو‌پێی زیندانیه‌کان: وا هه‌ست ده‌کات له‌ مالی خۆی دایه، له‌ نیو که‌سوکاری خۆی دایه، هه‌موو نه‌و مافانه‌ی هه‌یه‌ که‌ هاو‌زیندانیه‌کانی هه‌یانه. لی‌یان ده‌گات و لی‌ی ده‌گن، هه‌موو زیندانییه‌کانیش به‌ یه‌کێک له‌ خویانی ده‌ژمێرن. سه‌باره‌ت به‌ بابایه‌کی نه‌جیبزاده مه‌سه‌له‌که‌ وا نه‌بوو، نه‌و زیندانییه‌ی سه‌ر به‌ چینی

نه جییزادان بوايه، چەند پیاوی باش بوايه، چەند دلپاک و دروستکار، چەند بە ئاوەز و ئەقلمەند بوايه، هەموو زیندانیەکان بۆ سالانێکی زۆر دەیان بوغزانن، ئە لێنی حالی دەبوون و ئە متمانەیان پێدەکرد. نەیدەتوانی ببێ بە دۆست و هاوڕێیان، خۆ ئەگەر توانیبای کارێکی وەها بکات، ئە شەقلە و گەڕی پێنەکەن، سووکایەتی پێنەکەن و پێزی بگرن، هەر وەکو بێگانهیەک تەمەشایان دەکرد و مامەلەیان دەگەل دەکرد، ئیدی ئەویش بەردەوام هەستی بە تەنیایی و گۆشەگیرییەکە ناخۆش دەکرد. دیارە زیندانیەکان لە نێهادپێسییەوه ئەو گەمارۆیەیان نەدەخستە سەری، بەلکو خۆبە خۆ و بە شیوەیەکی ئاسایی دروست دەبوو. هەموو مەسەلەکە ئەو بوو، کە ئەم زیندانییە نه جییزادەیه و لەوان نییه، سەر بە چینی ئەوان نییه، بەوان نامۆ و غەوارەیه.

ناخۆشترین شت ئەوێهه کە پیاو لە ژینگەی خۆی نەژی، لە ژینگەی خۆی دای بێرن. بۆ نمونە ئەو جووتیارەکی کە لە "تاگانروک(2)" ئەو بۆ بەندەری "پتروپافلوفسک" دەگوازرایەوه، لەوێندەر تووشی هەمان جۆره جووتیارانی ڤووس دەبوو، کە لە زاگەیی خۆیدا هەبوون. بۆیه دواي دوو سەعاتان هۆگری یەکتەر دەبوون، ئیدی وای هەست دەکرد لە مالی خۆی دایە، پێکەوه و بە تەبایی لە یەک گالیسکە و لە یەک کەپرەدا دەههوانەوه، بەلام بۆ بابایەکی نه جییزاده پەوشەکە زۆر جیاوازتر بوو، بۆشاییەکی زۆر لە نێوان ئەو و خەلکە عەوامەکەدا هەبوو. ئەمەش وەختی بە دیار دەکەوت کە یارۆی نه جییزاده لە ژینگەکەیی خۆی دادەبەرا و ئەو نازەیی جارانی نەدەما و بە ناچاری دەکەوتە ناو پەمەکی خەلکییەوه. لە غەیری ئەم حالەتەدا، خوای دەکرد هەموو پۆژیک سەرۆکاری دەگەل جووتیاراندا دەبوو، پۆژانە بەدەم ئەرکی ئیدارییەوه دەبیینن

وهكو بابيكي باش خزمه تي ده كردن و چاكي ده گهل ده كردن، به لام
 قهت پوژي له پوژان وهكو پتيوست و به قوولي نه يده ناسين و
 له يه كتر نه ده گيشتن. خو نه گه ر وای هه ستر دبا ناسيوني و ناخي
 خويئدوونه ته وه، نه مه له سنووري وه هم و خه يال تينه په پيوه.
 بنگومان نه وانه ي نه م بچوونه ده خوئنه وه، نه م قسانه م به
 موباله نه اميز ده زانن، به لام من دنيا م كه تيبيني و بچوونه كه م زور
 پاست و دروسته. هه لبه ته من له ريگه ي خويئدنه وه ي كتيپانه وه نه م
 بچوونه م له لا گه لاله نه بووه، به لكو نه زموني ژياني واقيعي خوم،
 نه و بچوون و قه ناعه تي له لا دروست كردووم. هه لبه ته پاش
 نه زمونيكي زور و دريژ، نه و قه ناعه ته م له لا چيپووه. په ننگه پوژيكي
 بي هه موان راده ي دروستي نه و بچوونه ي منيان بۆ به ديار بكوئ.
 ئيدي، پروداوه كان هه ر له سه ره تاوه، دروستي و راستي
 سه رنج و بچوونه كان ي منيان سه لماند، نه م پروداوانه زوريان كار
 تيكردم، به ته زانندن ته زاندميان. له يه كه م هاويني سه ره تا ي
 حه پسپيه كه مدا هه ميشه به تاقي ته نيا به گوشه و كه ناري زيندانه كه دا
 ده سوورامه وه و پياسه م ده كرد. پيشتersh باسي نه وه م كرد بوو، كه
 نه و كاته، له باريكي ده رووني نه و تودا نه بووم كه بتوانم زيندانيه كان
 هه لبه سه نكيتم و بزاتم كن به كه لكي دوستايه تي ديت و كن به كه لك
 نايه ت. چه ند دوستيكي كو نه نه جييزا ده م پيدا كرد، به لام
 دوستايه تيپانم نه چوه دلوه و هيچ سوكنايه كي به رۆحم نه به خشي.
 بگره خوزيام ده خواست كه سيانم نه ناسيبا و له هه موان بيزار بووم،
 به لام چار چييه؟ جا با پروداويكتان بۆ بگيرمه وه كه هه ر له يه كه م
 ساته وه تتيگه ياندم كه من له م زيندانه دا غريب و نامۆ و ته نيام.
 مانگي ئاب بوو، له پوژيكي زور گهرمدا، ده وروبه ري سه عات يه كي
 پاش نيوه پۆ بوو، ياني پيك نه و كاتانه بوو، كه زيندانيان به ر له وه ي

بۆ سەر کار ههستنهوه، چاویکیان گهرم دهکرد، له پهره موو
 زیندانییهکان، پیکهوه پابوون و له ههساری زیندانهکهدا خربوونهوه،
 من تا ئه کاته هیچ شتیکم نهدهزانی. هینده نقومی بیر و خهیالاتی
 خۆم بووم، نه مدهزانی چ شتیگ له دهوڕوبهرم دهگوزهری.
 زیندانییهکان سێ دانه پوژ بوو جموجۆلیان تیکهوتبوو، شپهرزه و
 پهریشان دیار بوون. من دهلیم سێ پوژ بوو، بهلام پاشان که ههندی
 له قسهکانی زیندانییه پهست و توپهوتپۆکانم بیر کهوتهوه، بۆم
 دهکهوت نهخیر ئهم جموجول و خرۆشانهیان زۆر له میژتر، دهستی
 پیکرد بوو. من له دلی خۆمدا هۆی ئهم هاوڕۆژان و خرۆشانه
 دهگێڕایهوه بۆ قورسی کار له وهرزی هاویندا، بۆ درێژی پوژگاری
 تاقت پڕوکیستی ئهم وهرزه، بۆ ئهوهی که زیندانیان بهسێ ویستی
 خۆیان بۆ کار دهبران بۆ دهشتوده و مهیلی ئازادیان له لا
 دههزهرد و تازه دهبووهوه، بۆ کورتی شهوکار که تیر خه
 نهدهبوون، وام ههست دهکرد ههر هه موو ئه فاکتهر و هۆکارانه
 یهکیان گرتووه و پهنگاونهتهوه و ئهم جموجول و هاوڕۆژان و
 خرۆشانهی دروست کردووه و مهسهلهی خراپی خواردن کراوه به
 بیانو هه نهجت.

زیندانییهکان چهند پوژیک بوو کهوتبوونه گلهیی له خواردنهکه
 ئیدی له هه موو شوینی، چ له قاوشهک هه چ له مووبهقهکهدا، به
 ئاشکرا گلهیی و گازاندهیان دهکرد. یهکیگ له ئاشپهزهکانیان گۆپی،
 بهلام ههر دواي دوو پوژ ئاشپهزی دووه میان دهکرد و ئاشپهزی
 یهکه میان هیناوه. به کورتی گشت زیندانییهکان شپهرزه و نیگهران
 بوون.

یهکیکیان بهدم پرتهویلهوه گوتی:

- ئه وه موو کاره مان پێدهکهن و خراپترین خواردنمان دهدهنی!

زیندانییه کی دی هه لده داتی:

- ئەگەر ئێم خواردنەت بە دل نییە، ئەمەر بفەرموو خواردنی
نایاب و تایبەتیت بۆ دروست بکەن!
زیندانی ستیەم دەلیت:

- کۆپینە لە گەدگین خوشتر نییە، من زۆری حەز لێدەکەم!
- ئەگەر هەموو پوژیک گەدگین بخۆی، هێشتا هەر لە لات خوشە!
زیندانی چوارەم گوتی:
- هەقە گوشتی گامان بدەن، پوژ هەتا ئیوارێ لە کورەخانەدا
شانوبال دەوشیتین و ئیوارە ماندوو مردوو و دەگەپێنەوه و
گەدگینمان دەرخوارد دەدەن، ئاخەر گەدگین لە کوێ بەری دل
دەگرێ و پیاو تێر دەکات!

- یا گەدگینمان دەدەن یان عور.
- بە راستی، خواردنێکی خراپە.
- ئیدی گیرفانی خۆی پڕ دەکات!
- ئەمە پەیوەندیی بە تۆوه نییە. تۆ هەقت چییە!
- ئەگەر پەیوەندیی بە منەوه نەبێ، پەیوەندیی بە کێوهیە؟ خۆ ورگم
هی خۆمە. ئەگەر هەموو قسەمان یەک بخەین و سکالا بکەین، هەنگی
دەبینن.

- سکالا؟

- بەلێ.

- نەهەقت ناگرم، وا دیارە لێدانی باشت لەسەر ئەو جۆره سکالایانە
نەخواردووه! بە راستی گەوج و کەودەنی!
زیندانییه کی دی، بە خەمگینی و بە پەستی هەلی دایە و گوتی:

- راسته! په له كړدن په شيمانی له دوايه، ئه پړی قهلبياو پيمان نالتي
سكالا له كې دهكې؟ سكالا له چي دهكې؟ خو دهبي له پيشدا ئوه
بزائين و له سهری پړك بكهوين.

- ده ليم ئه گهر همومان سكالا بكه، منيش سكالا دهكهم، له گهل
عامی دهچمه شامی، چونكه خهريكه له برسا دهتوپم. به لام ئهوانه ی
خواردنی تاييه تي خويان دهخون، هه قی خويانه به شداری نهكهن،
له جتي خويان نه جولین، به لام ئهوانه ی نانی زيندان دهخون.

- ئه ی به غیلي حه سوود! چاوی به رايبی نادات شتی خهلكی دی
بيین!

- باشه هاوپتيان! بۆچی قهراری خومان نه دهين؟ ئهم عه زابه
هه تاكې؟ ئه و دزانه خهريكه كه ولمان دهكهن، دهيانه وي پيشتمان
بگروون! با سكالا بكهين! با ناپه زايی دهرپرين!

- ناپه زايی چی؟ يانی ده ته وي پارووه كه ت بۆ بجوون و ئه وسا
بيكه نه ده مته وه؟ ها؟ كورې باشه دهيه وي پاروكه ی بۆ بكه و بيكه نه
دهميه وه! كورپنه ئيمه له بيگاره زيندان داي نو ته واو، ناوی خوی به
خويه وهيه.

- ئیدی هه روا بووه و وا هاتووه، گهل له برسا دهمريت و
به پرسانيش له خه می ورگی خويان دان. له سهر حيسابی
په شوپووت قه له و دهين.

- راسته، ياروی له مه پ خومان هه شت چاو قه له و بووه، له و ئاخړ
و ئوخرده دوو ئه سپه شتي كړيوه.

يه كيك له زيندانيه كان به ته شهروه كوتی:

- فه قيره حه ز ناكات بخواته وه!

- هر چيپه کي هه بووه، ماوه يه ک له مه پيش له قوما ردا دايانوه، دوو دانه سه عاتي پټک، به يئ ئوه وي قرو شي کي له گيرفاندا بووي، ياري ده گهل به يتاله کدا کردووه.

- بويه گه دگين ده ر خواردي ئيمه ده دن!

- ئيوه هه مووتان کهن! ئيمه هه قمان چيپه به سهر ئه مه وه؟

- نه گهر گشتمان پيکه وه يه کده ست و يه کده نگ رابين چي له ده ست دئ؟ پتويسته يه ک بگرين و عه زممان جه زم بکهن.

- چي له ده ست دئ؟ تاهيزي تيدابي يه کيک ده کيشيت به ده موفلقت داو...

- هر ئه ونده؟

- ده شتداته دادکا.

زينداننيه کان هه موو پهريشان و نيگه ران بوون. پياو هه ق بلئ خواردني ئو ده مانه مان زور خراپ بوو. ئه مه جگه له وه ي ناره زاييه کي گشتي له نئو زينداننيه کاندا هه بوو، هه موو نيگه ران و دلته نگ بوون و له چاوه پروانيه کي بيکو تايدا بوون. زينداني به ته بيه عت شه رفروش و ياخي و سه رکيش و واز وازييه، به لام به ده گمه ن ريده که وي زينداننيان پيکه وه و به کو مه ل رابن، هو يه که شي ني فاق ي هه ميشه يي نيوان خه لکيه، نه سازاني خه لکيه. هه موويان په يان به و مه سه له يه بر دبوو، بويه زياتر خه ري کي مشتومر و شه ره جنيوان بوون تا کار و کرده وه، ياني هر دم بوون، کرده وه نه بوون. به لام وي پراي ئه وه ش ئه مجاره يان، هاو روژان و خروشانه که بيته نجام نه بوو. زينداننيه کان، له هه وشه و قاوشه کاندا له ده وري يه کدي خرده بوونه وه و به ئاشکرا گه نگه شه و مشتومريان ده کرد، گازانده يان ده کرد، جنيويان ده دا و به پقه وه که مو کو وري و عه يبو عاري ئيداره که ي ميجه ريان ده ژمارد و ته نانه ت نه يتيه کانين له قاو ده دا.

ههلبهته ئاشکرایه که ههر مهسه له یهکی وهکو ئهم مهسه لانه خو به خو پێبه ران و هانده رانی خوی دهخولقێتی و بهرهم دینی. پێبه رانی ئهم جوړه هه لومهرج و قوناغانهش دهبی، کومه لیک سیفه تی تایبه تییان تێدای، نهک ههر له زینداندا، به لکو له هه موو ژینگه و کومه لگه یه کدا، له ناو سوپا و له شویتانی دیکه شدا. نموونه ی پێبه ر له هه موو کات و شویتیکدا هه مان نموونه یه: خه لکانیکن خوینگهرم، چاونه ترس، تینوی دادپهروه ری و خوشباوه، خوشخه یال، له کانگای ده وه باوه رپان به وه یه که ئاوات و ئامانجه کانیا ن دیته دی. ههلبه ته ئه مانه له خه لکی دی گه و جتر نین، به لکو هی وایان تێدایه یه جگار پر ئاوه ز و زیرهک و ئه قلمه ند، به لام له وه شوپشگێپر تر و خوینگه رمترن که له هه یج شتیک پیرینگینه وه و سل بکه نه وه. ههلبه ته له و جوړه هه لومهرج و قوناغانه دا خه لکانیکش هه لده که ون که ده زانن چو ن پزه کانی جه ماوه ری خه لک جو ش ده دن، چو ن پێبه رپیان ده کن، چو ن ده یان گه یه نن به ئامانج، ئه مانه پێبه ری میلی ن و نموونه یان له ولاتی ئیمه دا زو ر که مه. ئه وانه ی که ئیستا باسیان ده کم، زیاتر پێشپه وان و هانده رانی یاخیگه رین، ئه وانه خه لکانیکن زو ربه ی کات مه سه له که یان ده دپێنن و به ئامانج ناگه ن و چه پس و زیندان ده بی به جیگه یان. عه یبی هه ره گه وه ی ئه وانه، خوینگه رمی و جو شوخرۆشه، به لام ههر ئهم خوینگه رمی و جو شوخرۆشه یه که وایان لیده کات کار له جه ماوه ربکن! خه لکی دوویان ده که ون، چونکه ئه و گروکلپه و بلیسه و تو رپیه یه راستگو یانه یی که له دل و ده روونیانه وه ده رده چی، کار له هه موو که سیک ده کات، ته نانه ت سلو کترین که سیش جو ش ده دات. متمانه یه کی کوێرانه ی ئه و تو یان به سه رکه و تن هه یه، که گو ماندارترین خه لک ده خه نه سه ر که لکه له، ئه گه رچی ئهم متمانه یی که خوی ده سه یتنی، زو رچار له سه ر بنه مایه کی هتنده سست و مندالانه

پۆنراوه، که پیاو سەری سوردەمینی چۆن خەلکانیک باوەریان
 پێکەردوو. نەیتی کاریگەرییەکیان لەوەدایە که بە خۆیان بێ هیچ
 ترس و دوودلییەک، بێ هیچ سەلمینەوێک دەکەوێتە پێشی پێشەوێ
 خەلکە. وەک گای بوغە سەر دادەنوێت و شاخیان پەپێش دەخەن
 و بۆ پێشەوێ مل دەنێن بێشەوێ زۆرجار بزانی چێ دەکەن، یان بیر
 لە هیچ جۆرە سازش و بادانەوێک بکەنەو، یان بیر لە هیچ جۆرە
 تاکتیکێکی ھەلپەڕستانە بکەنەو، که زۆرجار دەبێتە مایە ئێوەی
 خۆڕیتە زەلام مەسەلەیک بباتەو و بێ هیچ ئاسیو و زەرەپێک
 بە ئامانج بگات. ئەمانە دەبێ شاخەکانیان بشکێن. ئەوانە لە ژیاڵی
 ئاسایی خۆیاندا خەلکانی سەرکێش و خۆسەرن، زوو ھەلەدەچن، زۆر
 ڕقن و ڕکونین، لێبوردەییان زۆر کەمە، زۆربەیی کات خەلکی کورت
 بینن، ئەم کورتبینییە خۆی لە خۆیدا بەشیکە لە توانایان، جا
 ناخۆشتەین شتیان ئێوەیە یەکسەر و راستەوخۆ بەرەو ئامانجی
 خۆیان ناپۆن، زۆربەیی کات بە دەوری ئامانجەکیاندا دەسورپێنەو و
 ڕەنجیان بە فێرۆ دەپوات. بەلام جەماوەری خەلک گۆییان لێدەگرن و
 باوەریان پێدەکەن، ئەمەش یەکیکە لە نەیتیەکانی توانای ئەوانە.

بەلام با بێمەوێ سەر سکالا و چەند وشەیکە لە بارەوێ بلێم.

ھەندێ لە زیندانییەکانی لای ئێمە تەنیا لەبەر ئەوێ بۆ سیبیریا
 دوورخرا بوونەو و لە زیندان پەستیترا بوون سکالایان بەرز
 کردبوو. ئەوانە لە ھەموو زیندانییەکانی دی پەرۆشتەر و نیگەرانتەر
 بوون. یەکیک لەوانەم لە بیرە کە نێوی مارتینوف بوو، لە تیپی
 سوارەدا کاری کرد بوو، ھەرچەندە پیاویکی خۆینگەرم و سەرەپۆ و
 ھەلەشە و تورەوترۆ بوو، بەلام مەرقەییکی راستگۆ و دروستکار بوو.
 یەکیکی دیكەم لێدەناسین نێوی فاسیلی ئانتونوف بوو، پیاویکی
 ناگەرن مەجیز، نیگا گۆساخ و بژەتال بوو، بەلام وێرایی ئەوێش تا بلێی

هۆشن و زیرهك و مهرد و په‌ند و پاستگو و سه‌رپاست بوو. هه‌لبه‌ته هه‌ر بۆ نموونه ناوی ئه‌و دووانه‌م هه‌تا، ده‌نا ژماره‌ی ئه‌و جۆره پیاوانه زۆر بوو. پتروفش له‌م كۆمه‌له‌وه ده‌چوو بۆ لای ئه‌و كۆمه‌ل، زۆر كه‌م قسه‌ی ده‌كرد، به‌لام ديار بوو زۆر توپه‌ و به‌داخ بوو، چونكه له‌ پيش هه‌موانه‌وه له‌ قاوشه‌كه ده‌رپه‌ی و خۆی گه‌يانده ناو ئه‌و ئاپۆرايه‌ی كه له‌ حه‌وشه‌كه‌دا كۆبوو بوونه‌وه. ده‌رجه‌دارى زیندانه‌كه كه به‌ په‌لێ گروبان بوو (سه‌ره‌ریفان) به‌په‌له‌ خۆی گه‌يانده خه‌لكه‌كه و ترس و نېگه‌رانییه‌كى زۆر له‌ سیمای نیشته‌بوو. زیندانییه‌كان پزیزان به‌ست و به‌وپه‌رى نه‌زاكه‌ته‌وه تکیان لێكرد كه به‌ میجهر بلیت زیندانییه‌كان هه‌ز ده‌كن قسه‌ی ده‌گه‌ل بكن و ده‌رباره‌ی هه‌ندێ شت پرسیارى لێبكن. له‌ داوی ده‌ره‌جه‌داره‌كه‌وه هه‌موو سه‌ربازه سه‌قه‌ته‌كانی جه‌نگیش هاتن و له‌ به‌رانبه‌ر زیندانییه‌كاندا پزیزان به‌ست. ئه‌و داوا نا‌ئاساییه‌ی زیندانییه‌كان، ترس و نېگه‌رانییه‌كى زۆرى خسته‌ دلی گروبانه‌كه‌وه، چونكه پینشتر داواى وا نه‌كرا بوو، به‌لام نه‌یده‌وێرا پاپۆرى خۆی نه‌گه‌یه‌نێته میجهر، چونكه له‌گین بوو زیندانییه‌كان یاخى ببن و پروداوی زۆر خراپ بقه‌ومى، له‌وه ده‌چوو هه‌موو به‌رپرسانى زیندانه‌كه‌مان له‌ زیندانییه‌كان بترسن. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌چیش پروی نه‌دایا و زیندانییه‌كانیش ژێوان ببونایه‌وه و بلاوه‌یان لێكردبا، سه‌ر گروبانه‌كه ده‌بوايه ئیداره‌ی زیندان له‌ مه‌سه‌له‌كه ئاگادار بكاته‌وه، بۆیه بیئیه‌وه‌ی هه‌چ چه‌ندوچوونیک ده‌گه‌ل زیندانییه‌كاندا بکات و هۆی ئه‌م داواکارییه‌یان لێ بپرسیت و هه‌ولبدات ژێوانیان بکاته‌وه و قه‌ناعه‌تیان پێبکات كه ئه‌مه کاریکی ئاقلانه نییه، به‌له‌ز و به‌ په‌نگی هه‌لبه‌زپکاوه‌وه چوو بۆ لای میجهر. چونكه بۆی ده‌رکه‌وتبوو كه زیندانییه‌كان قه‌ناعه‌تیان به‌ قسه‌ی ئه‌و نییه.

منیش بیثاگا له نیاز و مه بهستی ئەم جموجوله، پێک خۆم به نێو
 ئاڤۆراکه دا کرد و له گه‌ل ئەواندا به پیز وه‌ستام (پاشان بۆم ده‌رکه‌وت
 که نیاز و مه بهستیان چی بووه). وام ده‌زانی ئەم پیز به‌ستنه‌ بۆ
 ته‌فتیش و سه‌رژمیری زیندانییه‌کانه، به‌لام که سه‌یرم کرد هیچ
 پاسه‌وانێک له‌وێ نییه، ئەب‌له‌ق و سه‌رسام که‌وتمه‌ پروانینی
 ده‌وروبه‌رم. سیمای زیندانییه‌کان تو‌په و ئاگرین بوو. هه‌ندیکیان
 په‌نگیان زه‌رد هه‌لکه‌را بوو. هه‌موو ک‌پوک‌پ و خه‌یالاوی بیریان له‌وه
 ده‌کرده‌وه چی به‌ میچه‌ر بلێن. سه‌یرم کرد زۆربه‌یان به‌ سه‌رسامی له
 من ده‌روانن و پێیان سه‌یره که له‌گه‌ل ئەواندا وه‌ستاوم، به‌لام
 بیته‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌ن پرویان لێوه‌رده‌گێڕام. پێیان سه‌یر بوو
 که منیش له‌ پیزی ئەواندا وه‌ستاوم و گه‌ره‌کمه‌ به‌شداری سه‌کالاکی
 ئەوان بکه‌م، باوه‌ریان نه‌ده‌کرد. دوا‌ی تو‌زیک هه‌مدیس که‌وتنه‌وه
 ته‌مه‌شاگردنی من، نیگیان یه‌که‌پارچه‌ پرسیار بوو.

قاسیلی ئانتوتوف، به‌ ده‌نگی که هه‌موو ئەوانی دی گوێیان لێبیبی
 و به‌ زمانیکی زه‌یر و به‌ جیناوی (تو)، که جاران به‌ جیناوی کۆی
 (ئێوه) ده‌یدواندم، گوئی:

- باشه‌ تو‌ لێره‌ چ ده‌که‌ی؟

به‌ په‌شو‌کاوی و سه‌رسامی لێم‌روانی، ده‌مویست بزانه‌ مه‌به‌ستی
 چیه، هه‌نگی هه‌ستم کرد که شتیکی نانا‌سایی له‌ گۆرپیه.

زیندانییه‌کی سوپایی گه‌نج، که تا ئەو کاته نه‌مه‌ده‌ناسی، دیار بوو
 گه‌نجیکی باش و میهره‌بان بوو، پێگوتم:

- پاست ده‌کات! چ ده‌که‌ی لێره‌؟ بچۆوه‌ بۆ قاوشه‌که، ئەم مه‌سه‌له‌یه

په‌یوه‌ندی به‌ تو‌وه‌ نییه‌ !

به‌رسفم دایه‌وه‌ و گوتم:

- چوزانم، هه مووتان لیره پیزتان به سستبوو، وامزانی بۆ تهفتیش و
سه رۆمیری وه ستاون!
زیندانییهک هاواری کرد:
- هاتوو خۆی به ئیمه وه هه لواسیت!
یه کیکێ دی گوتی:
- لووت ئاسنین!
زیندانی سێیم، به ته شه ریکی له وه سف نه هاتوو وه گوتی:
- مێشکوژ!

هه موو زیندانییهکان، به م ناتۆره تازه یه ی که یارۆ لیتنام، له قاقای
پینکه نینیان دا
یه کیکێ دی گوتی:

- ئاخر جه نابیان جار جار ته شریف بۆ موو به قه که دیتن!
- ئه مانه له هه موو شویتنی داشیان سواره! ئیره زیندان نییه، له گه ل
ئیمه دا زیندانی نین؟ که چی نانی سپی و به رازه کوڕپه ده خۆن! باشه
تو خواردنی تایبه تی ناخۆیت؟ ئه دی بۆچی بۆ ئیره هاتووی؟
کولیکۆف، بی له پروودامان دهستی گرتم، له ریزه که ی هینامه
ده ری و به ریزه وه گوتی:
- ئیره شویتنی ئیوه نییه.

پهنگی زهره هه لگه را بوو، چاوه په شه کانی پرشنگیان ده دا و به
جۆری لێوی ده گه ست له زگ بوو خویتی لیتی. زۆر هه لچوو بوو،
ئوه نه بوو وه کو ئه وانی دی به ئارامی و خوینساردی چاوه پروانی
هاتنی مێچه ر بکات. زۆرم هه ز ده کرد له و حاله تانه دا ته مه شای
کولیکۆف بکه م، واته له و کاتانه دا که ناچار بوو، خۆی وه کو چۆن
هه یه، به لایه نی چاک و خراپیه وه، ئاشکرا بکات و ده ربخات. پاسته
کولیکۆف لافوگه زافی لیده دا، به لام هه ر لافوگه زاف نه بوو، به لکو

کرده و هشی هه بوو. دلنیا م ئه گه ر بۆ ئیعدامیش بېرایه، قیتوقوز و سهره رز و بيمنت وهکو خانه دانتيکی چکوله به ره و پيري ده چوو. له کاتيکدا هه موو ئه وانی دی گالته یان پنده کردم و تانه یان لینده دام و به ته و سه وه ته مه شایان ده کردم، کولیکوف، دوو هینده ی جار ان پیزی ده گرتم و به شتوه یه کی بنجېر له سهری پوی:

- ئه لکساندهر پتروفیچ، ئه م مه سه له یه په یوه ندی به ئیمه وه هه یه، هیچ په یوه ندیه کی به توه نییه. برق بۆ شویتنیکي تر، گوئ بگره! جماعه ته که ت له مو به قن، بچق بۆ لای ئه وان،

یه کتکی دی گوتی:

- بۆ خویان له وئ دانیشتون و هیچ عه یینکیان نییه!

له په نجه ره که وه پروانیمه ناو مو به قه که، سه یرم کرد پۆلاندیه کان هه موویان له ویتدهرن، له وه ده چوو زۆر که سی تریش له وئ بن. له کاتيکدا به و په پری شېرزه یی و په شوکاوی به ره و مو به قه که ده چووم، خه لکه که له دواوه پیم پنده که نین و جنتویان ده دامی و هزیهایان لینده کردم.

- به ئیمه رازی نه بوو! هوی هوی! بیگرن، نه پوی!

له و کاته وه پیم که وتبووه ئه م زیندانه، تانه وته شه ری وام به خزوه نه دییتوو. به راستی ساتنیکي به ژان بوو، به لام شتینیکي چاوه پروانکراو بوو، چونکه خه لکه که له پاده به دهر هاوروژا بوون، له پاره وئ مو به قه که دا تووشی "ت. سکی" بووم، ئه مه گه نچیکي سهر به چینی نه جییزادان بوو، خوینته وارییه کی زۆری نه بوو، به لام کوپینیکي به و ره و جوامیر و نه فسبه رز و دلوالا بوو، زیندانییه کان ئه ویان له ئیمه جیا کردبووه وه، وه کو زیندانییه نه جییزاده کانی دی نه یان ده بوغزانده و بگره له هه ندی پوه وه خو شیشیان ده ویست. به هه لسو که وت و په فتاریدا مرۆفیکي مه ردانه و ئازا بویتر بوو.

هاواری کردم و گوتی:

- گوریانچیکوف نه وه چ دهکەیی؟ وه ره ژووړی!

لیم پرسى:

- باشه نه م قه ره بالغیه چیه؟

- جماعت ده یانه وئ سکالا پتسکهش بکهن، چما نازانی؟ به لام خه یالیان خاوه، هیچ به هیچ ناکه ن، کئ گوئ له سکالای زیندانیان ده گریت، کئ باوه پریان پیده کات؟ هه لبه ته ئیداره ی زیندان به دواى هانده ره کانددا ده گه پړئ، نه گهر ئیمه یان له گه ل بین، تاوانه که ده خه نه ملی ئیمه و ئیمه به بهر پرسیاری پرووداوه که ده زانن. ده زانی ئیمه یان بوچی بۆ ئه م شویته ناردووه! ئیداره نه گهر بیه وئ ئه وان سزا بدات، نه و په په که ی چه ند جه لیه کیان بۆ ده بریته وه و ته واو، به لام سه باره ت به ئیمه بیتگومان ده مانداته دادگا. چونکه میچه ر زوری پق لیمانه، ته نیا به دادگایی کردنمان دلی فتنک ده بیته وه. ئیدی ئیمه ده کات به بیانوو و پاساوی کرده وه کانی خوی!

که چووینه مووبه قه که وه، "م. کئ" گوتی:

- زیندانییه کانیش به ده ستوپئ به سترای ده مانفرۆشن!

"ت. سکى (۳)" گوتی:

- هه لبه ته به زه ییشیان پیماندا نایه ته وه.

جگه له زیندانییه نه جیبه زاده کان، نزیکه ی سى زیندانی دیکه ش له مووبه قه که دا بوون، هر یه که یان به هه نه جتیک نهیده ویست به شداری له و گه له سکالایه دا بکات، هه ندئ له ترسنۆکیدا و هه ندیکى دى به و هه نه جته ی سکالا سوودی نییه و که س گوئی لیتاگریت. یه کتیک له وانه ئاکیم ئاکیمیچ بوو - که دژی هه موو جوړه سکالا و کارو کرده وه یه کی نااسایی و نایاسایی بوو- ئاکیم به و په پرى هیمنى و خوینساردی، بئ هیچ دلاره وکئ و نیگه رانییه ک چاوه پوانی کوتایی

ئەو مەسەلەيە بوو، كە دۇنيا بوو، سەر كەوتن بۇ ئىدارە و مائۇمورانى
 ئىدارەى زىندانە (ئەشعيا قومىچ)ش لە مووبەقەكە بوو. زۇر
 ناپەحەت و خەمبار بوو، شەپزە و نىگەرەن لووتى داۋەندىبوو و
 بەنىگەرەننىيەو گوتى لە قسەكانى ئىمە دەگرت. يەچگار ناپەحەت و
 نىگەرەن بوو. جگە لە پۇلاندىيە نەجىبزادەكان، كۆمەلىك زىندانى
 دىكەى پۇلاندى سەر بە چىنى عەوامى خەلكى و ژمارەيك زىندانى
 ترستۆكى پووسى لە مووبەقەكەدا بوون، ئەمانە كۆمەلىك خەلكى
 مات و بىدەنگ بوون، نەيانوئىرا بوو لەگەل زىندانىيەكانى تردا مان
 بگرن، بەخەمگىنى و ئائۇمىدىيەو چاوپروانى كۆتايى مەسەلەكە
 بوون. ھەرۈھا ژمارەيكە دىكە لە زىندانىيەكانى پەست و بىزار لە
 مووبەقەكە مابوونەو، نەك لەبەر ترستۆكى، بەلكو لەبەر ئەوھى
 دۇنيابوون كە ئەم ياخى بوونە بىمانايە و نە ھىچى لى شىن دەبىت و
 نە سەردەگى و نە سەردەكەوئ. بەلام ھەستەم دەكرد زۆرىش
 باوھەريان بە خۇنەبوو و پەرىشان و پەشتىو دەيانئواند. ھەرچەندە
 دۇنيابوون كە ئەوان لەسەر ھەقن، كە ئەنجامى سكالاكە ھەمان ئەنجام
 دەبىت كە ئەوان پىششىنيان كىردو، بەلام ھەستىان بە جۆرە
 تەرىقىيەك دەكرد، ھەستىان بەو دەكرد پىشتىان لە ھارپىكانى خۇيان
 كىردو، ھارپىكانىيان بە مېچەر فرۆشتو و خىانەتيان لىكردوون.
 'يولكىن'ش لە مووبەقەكەدا مابو، يولكىن ئەو جووتىارە
 سىبىريايىيە پىتۈى سىفەتە بوو، كە لەسەر پارە تەزۈير كىردن گىرا بوو
 و دە بىگەرە زىندان پەستىنرا بوو، ئەوھى كە بۆپى بە كولىكۇفى
 بەىتال دابو و ھەموو مشتەرىيەكانى لىكردىبوو و نانى بېرى بوو.
 ھەرۈھا كاپرا پىرە ستارودوبىيەكەش لە مووبەقەكەدا مابو، ھەموو
 ئاشپەزەكانىش لە جى خۇنەجولا بوون، پەنگە لەبەر ئەوھى

خویان به ستافی ئیداره‌ی زیندانه‌که ده‌زانی، بۆیه پێیان جوان نه‌بوو
 خویان تیکه‌لی ئه‌و مانگرتن و یاخی بوونه بکه‌ن.
 پروم کرده "م. کی" و به دوودلی گوتم:
 - جگه له مانه‌ی ئێره هه‌موو زیندانییه‌کانی دی پڕیشتوون.
 "ب" له بن لیوانه‌وه گوتی:

- ئیمه هه‌قمان چییه؟
 - ئه‌گهر ئیمه به‌شداریمان بکردایه، سه‌د هینده‌ی ئه‌وانه به‌ر تالوکه
 ده‌که‌وتین. به‌ راستی من رقم له‌و چه‌ته و دزانه‌یه. یانی تۆ به‌راستی
 پیتوایه ئه‌م سکا‌لایه سه‌ر ده‌گرئ؟ ئاخ‌ر بۆچی خۆمان بخه‌ینه ئه‌م
 گێژاوه‌وه؟ من تیناگه‌م ئه‌وانه چ له‌زه‌تیک له‌وه ده‌بینن که به‌ ده‌ستی
 خویان، خویان گیرۆده ده‌که‌ن.

زیندانییه‌کی پیری منجری خوینتال گوتی:
 - نه‌خێر، هه‌یج به‌ هه‌یج ناکه‌ن.
 (ئه‌لامازوف)ش که له‌گه‌لماندا وه‌ستا بوو، هه‌لی دایه و گوتی:
 - نه‌خێر هه‌یج به‌ هه‌یج ناکه‌ن، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که په‌نجا نه‌فه‌ریک به
 تێه‌لدان بده‌ن.

نه‌فه‌ریکی دی هاواری کرد:
 - مێچه‌ر هات.

هه‌موو به‌له‌ز خۆمان گه‌یاند به‌ر په‌نجه‌ره‌کان. مێچه‌ر عه‌ینه‌کی له
 چاو کرد بوو، وه‌کو دڕنده توپه‌وتڕۆ له ژووره‌وه ده‌رپه‌پی،
 ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پابوو، به‌بێده‌نگی و مه‌نگی به‌ره‌و پیزی
 زیندانییه‌کان چوو. مێچه‌ر له‌م جۆره هه‌لوێستانه‌دا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی
 زۆر گۆساخ و بێچا‌و‌پروو ده‌بوو، به‌ هه‌یج جۆریکیش خۆی شیلو
 نه‌ده‌کرد، ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلیتین که مێچه‌ر زۆربه‌ی کات مه‌ست و
 سه‌رخۆش بوو. له‌و کاتانه‌دا قه‌یتانه پرته‌قالیه‌کی کلاوه

چلکڻهڪي و ئهستيره زيوه له پهونهق كهوتووهڪاني سهرشاني،
 شيويهڪي شووم و ترسناكيان پيڌههخشي. له دواي ميجرهوه
 (دياتلوف)ش هات، دياتلوف فهرمانبهرى زيندان بوو، كهساپهتيهڪي
 زور گرنگي زيندانهكه بوو، له راستيدا ئهو حوڪمي زيندانهڪي
 دهکرد و بهپيوهه دهبرد. گهنجيكى زور بهتوانا و زيرهك و پيوى
 سيفهت بوو و دهسهلاتيكى زورى بهسهر ميجرهوه ههبوو.
 كابرايهڪي نارپهسن و بهدخوا نهبوو، زيندانپيهكان به شيويهڪي
 گشتى لپيرازى بوون. سهرگروبانكه و سن چوار سهربازى به دواوه
 بوون. ديار بوو كه سهر گروبانكه سهركونه و سهرزنشتيكى باش
 كرا بوو و چاوهپروانى ئهوه بوو زور لهوهش خراترى پيكرنت.
 زيندانپيهكان كه لهو كاتهوهه سهر گروبانكه چوو بوو بڻ لاي
 ميجره، بهسهرى كوتهوه وهستا بوون، كه چاوپيان به ميجره كهوت
 ههموو پيگ تهكيان دا به يهكهوه و بهپيزهوه وهستان و چاوهپروانى
 يهكهم قسهه، تق بلئ يهكهم نهپه و هاوارى سهرؤكهكيان بوون.

زورى نهبرد كه ميجره يهكهم قسهه له زار دهرهات، دووهم
 قسهه بوو به هاوار، تق بلئ به نهپه. به تهواوهتي دههرى بوو بوو.
 له پهنجرهكانهوه دهمان بينى، بهلهز لهمسهرى پيزهكهوه بق
 ئهوسهرى پيزهكه دههات و دهچوو، هيرشى دهكرده سهر
 زيندانپيهكان و بهر دهپيژى پرسيارانى ددان. ئيمه چونكه لپيانهوه
 دوور بووين، نه گويمان له پرسيارهكان و نه له بهرسفهكان دهبوو،
 تهنيا گويمان له هاتوهاوارى بوو و هيچى تر.

- پيگران، چهته، ياخيان! كوتهك دهزانى قوناغ له كوئيه! ههلبهته
 خهلكانيك ههه هانتان ددهن.

ئوسا پهلامارى زيندانپيهك دههات و هاوار دهكات:

- تق يهكيكى له هاندهران! تق هاندهريت!

گویتان له بهرسفی زیندانییه که نه بوو، بهلام دیتان که دواي
توژیک له پیزه که دهرچوو به رهو باره گای پاسه وانان (قهره ولخانه)
وه پیکهوت، پاشان زیندانی دووهم و نه وجا زیندانی سینه میش له پیز
دهره پتران و په وانه ی باره گای پاسه وانان کران!

- هه مووتان دادگایی ده کرین! که له په نجره وازه که وه چاوی به
نیمه کهوت، قسه که ی بری و گوتی:

- کی له مووبه قه که یه؟ خیرا له وچ دهریان که و هه موویانم بق
بینن!

دیالتوف، به رهو مووبه قه که هات، که پیمانگوت: نیمه سکالامان
نییه و هیچ گله ییه کمان نییه، یه کسه ر بق لای میجر که پایه وه و
په یامه که ی نیمه ی گه یانندی. میجر به توژیک ی ئارامتر و به
شادمانییه وه گوتی:

- ئاوا، یانی نه وانه هیچ سکالا و گله ییه کیان نییه. قهیدی نییه،
هه موویانم بق بینن!

له مووبه قه که وه دهرکه وتین. هه ستم به جوړه ته ریکی و
شهرمه زارییه که ده کرد، هر هه موومان به دهم پړیوه سه رمان
شوړکردبو وه وه.

میجر نیگایه کی میهره بانی کردین، به له ز و په له پهل گوتی:
- نه ها، پرؤکوفیف! یولکین توش! نه دی تو نه لماروف! نه مه ئیوه
لیژهن! وهرن وهرن پیز بن!

نه وجا میجر له سه ری پړیوی و گوتی:
- توش له گهل نه ماندای م. کی، ناویان بنووسن! دیالتوف ناوی
هه موویان بنووسه، ناوی رازییه کان به جیا له ناوی نارازییه کان
بنووسه، هر هه موو ناوه کان بنووسه، ناوی کهس مه په پینه. هه موو

ناوه‌کان بنۆسه و بۆمییته، هه‌ر هه‌موتان دادگای ده‌که‌م خۆپینه!
پیتانی نیشانده‌م که من کیم!
ئو هه‌ر هه‌شه‌یه‌ کاری خۆی کرد. یه‌کیک له‌ نێو نا‌رازییه‌کانه‌وه، به‌
ده‌نگیکی گه‌ و به‌ نا‌به‌دلی گوتی:
- ئیمه‌ رازین.

- ئاوها، رازین، کێ رازییه‌؟ ئه‌وانه‌ی رازین با له‌ ریزه‌که‌ بینه‌
ده‌ری!

چه‌ند ده‌نگیکی دی به‌رز بووه‌وه:
- ئیمه‌! ئیمه‌!

- ئیوه‌ له‌ خواردنه‌که‌ رازین؟ که‌واته‌ هاندراون؟ بێگومان
ئا‌ژاوه‌گیرانیک هانیان دا‌ون؟ وا‌ه‌یلا به‌ حالی ئو هاندهرانه‌!
ده‌نگیک له‌ نێو هه‌شاماته‌که‌وه به‌رز بووه‌وه:
- خودایا به‌ خیری بگیری!

می‌جهر به‌ توندی به‌ره‌و لای ده‌نگه‌که‌ هێرشى برد و نه‌راندی:
- کێ ئو قسه‌یه‌ی کرد؟ تۆ بوویت راستوگویی؟ ده‌ی خیرا بۆ
باره‌گای پاسه‌وانان!

راستوگویی، له‌ ریزه‌که‌ ده‌رچوو، به‌ خاوه‌خا‌و به‌ره‌و باره‌گای
پاسه‌وانی وه‌پێکه‌وت. راستوگویی گه‌نجیکی ده‌موچاو پری بالا‌به‌رز
بوو. ئو، ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌کرد بوو. به‌لام که‌ می‌جهر دا‌وای لیکرد بوو
به‌وات بۆ باره‌گای پاسه‌وانی، بێ چه‌ندوچوون ملی دا بوو.
می‌جهر دیسان نه‌راندی:

- له‌ تیریدا چاوتان سوور بووه‌! راوه‌ستن بۆم قه‌پۆز زلینه‌! دا‌ی
سێ رۆژ خۆت ده‌بینیه‌وه‌ که‌ ناتوان، راوه‌ستن بۆم، بزانه‌ چۆن یه‌ک
یه‌ک ده‌تان دۆزمه‌وه‌ و هه‌موتان ده‌ستگیر ده‌که‌م. ده‌ی ئه‌وانه‌ی
رازین و گله‌یان نییه‌ له‌ پیز بینه‌ ده‌ری!

ژماره‌یه‌ک له زیندانیانی په‌ست و خه‌مگین گوتیان:

- ئیمه هیچ گله‌یه‌کمان نییه پایه‌برزا!

به‌لام ئه‌وانی دی بیده‌نگ بوون و هیچیان نه‌گوت. می‌جهریش
ئه‌مه‌ی ده‌ویست. قازانجی له‌وه‌دا بوو که به زووترین کات کوتایی
به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بیتن، ئیدی کوتایی به‌گله‌یی و هه‌ره‌شه‌کانی هیتا و
به‌له‌ز گوتی:

- ئا، یانی ئیستا که‌س سکا‌لا و گله‌یی نییه. هه‌موو رازین. خۆم
ده‌مزانسی، ئه‌مه ئۆینی هانده‌رانه! به‌لێ بی‌گومان ئه‌مه ده‌ستی
ئا‌ژاو‌ه‌چیان!

ئه‌وسا ڤوو له دیالتوف گوتی:

- ده‌بی هه‌موو ئا‌ژاو‌ه‌چی و هانده‌ران بدۆزینه‌وه. ده‌یان دۆزینه‌وه،
ده‌ی ئیستا وه‌ختی چوونه سه‌ر کاره. ده‌هۆله‌که لیده‌ن!
می‌جهر به‌خۆی له سه‌رژمیری تیمی کاردا ئاماده بوو.

زیندانییه‌کان هه‌موو کړوکپ، مات و خه‌مگین به‌ره‌و کار
وه‌پیکه‌وتن، له دلی خۆیاندا خۆش‌حال بوون که هه‌رنه‌بی چاویان له
چاره‌ی شوومی می‌جهر ده‌ب‌را. می‌جهر هه‌ر که له دابه‌شکردنی
تیمه‌کانی کار بووه‌وه، ږویی بۆ باره‌گای پاسه‌وانی و هانده‌ره‌کانی
سزا دا، به‌لام زۆر سه‌ختگیری نه‌کرد. دیار بوو ده‌یویست به
زووترین کات ئه‌م کیشه‌یه‌ چاره‌سه‌ر بکات. یه‌کی‌ک له‌وانه‌ی که
نێردرابوو بۆ باره‌گای پاسه‌وانی پاشان بۆی گیت‌پامه‌وه که داوای
لیتوردنی له می‌جهر کردووه و ئه‌ویش یه‌کسه‌ر به‌خشیویه‌تی. دیار
بوو که می‌جهر ئاسوده نه‌بوو، له‌وه ده‌چوو که‌میک ترسا بیت. یاخی
بوون هه‌میشه کاریکی ئالۆزه. هه‌رچه‌نده ناتوانی ئه‌و کاره‌ی
زیندانییه‌کان به‌ یاخی بوون دا‌بن‌ری (چونکه ته‌نیا که‌ییبووه می‌جهر، له
سه‌رانی بالا‌تر شار‌درابوووه) به‌هه‌رحال هه‌ر چۆنی بوو، کیشه‌یه‌کی

ناخوش و ناآسايی بوو، زیاتر لهو پوهه مایه ی نیکه رانی و ناپه حتی بوو که تیکړای زیندانییه کان تیایدا به شدار بوون. بویه ده بوا به هر نرخي بووه هم ئاژاوه یه دابمرکیته وه. میچر زووبه زوو هانده ره کانی موره خهس کرد و بڼ سبه ییڼی خوار دنه که که میک باش بوو، به لام هم زوری نه خایاند و وه کو جارانی لیته اته وه. میچر له پوژانی دواتردا زوو سهر دانی زیندانه که ی ده کرد، سهر پیچیکارانی سزا ددها. سهر گروبانیش، سهر سام و چه په ساو، په شیو و پهریشان، نیکه ران و خه مبار ده هات و ده چوو. له وه ده چوو وه خو نه هات بیته وه. زیندانییه کانیش تا ماوه یه کی زور نه یانده توانی ئارام بگرن، نه گهر چی که میک هیور بوو بوونه وه، به لام تارپاده یه که هر نیکه ران بوون. ئیستا کزومات و حایر و په شیو بوون. هه نديکیان سهری خویان کز ده کرد و هیچیان نه ده گوت، هه نديکی تریان له بن لیوانه وه و به دم پرته و بوله وه باسی هم پرسکه یان ده کرد، زوریشیان، وه کو نه وه ی بیان هوی خویان سهر کونه بکن، به داخو که سهر وه باسی هم مانگرته نابه جیه یان ده کرد. مانگرتنیک که له جی خویدا نه بوو.

یه کیکیان ده لیت:

- وهره هاوړی، بگړه و بخو! قسه ئاسانه، به لام کردار گرانه.
- زهنگوله کردنه ملی پشيله، کاری مشک نییه!
- ئیمه تا کوته که نه خوین قه دری عافیت نازانین، کوته که ده زانی قوناخ له کوئیته. با مه منوونی به ختی خومان بین که نه مری نه کرد هه موومان دارکاری بکن!

- باشتړین شت نه وه یه زور بیر بکه یته وه و کهم قسه بکه ی!

- چیه دهرسم داده ده ی؟ چما تو موعه لی می؟

- به لی، دهرست داده دم و نه ولاتریش!

- تو کئی تا دهرسی من دابدهی؟

- من پیام، ئەدی تو چیت؟

- نهخیر تو گوی سهگی!

له هه موو لایه که وه هاوار بهرز بووه وه:

- بۆ خاتری خوا بیبرنه وه، ئەم هاتوها واره تان له چیه؟

بۆ ئیواره ی هه مان پوژی مانگرتنه که، دوا ی ئەوه ی له کار و
بێگار گه راینه وه، تووشی پترو ف بووم. پترو ف به دوومدا ده که را.
به دهم بریک ورته ورتی نا مه فووومه وه لیم نزیک بووه وه، که گه ییشته
لام بیده نگ بوو، به دهم پیاسه ی دوو قۆلییه وه له فکران راچوو. تا ئەو
کاته ش هیچ شتی که له مه سه له ی مانگرتنه که حالی نه بوو بووم. به
هیوا بووم پترو ف شتی که تی بکه یه نئ و بۆ باس بکات. بۆیه لیم پرسى:

- ئەڕی پترو ف گیان، هاو پیکانت له ئیمه تو په نین؟

له پر وه خۆ هاته وه و گوتی:

- تو په؟ کئ؟

- زیندانییه کان، ئایا له نه جیبزاده کان تو په ن؟

- بۆچی تو په بین؟

- له بهر ئەوه ی به شداری مانگرتنه که مان نه کردن!

پترو ف گوتی:

- باشه ئیوه بۆ مان بگرن، مان له چی بگرن، ئەدی ئیوه له کیسه ی

خۆتان نان ناخۆن!

- خۆ له ئیو ئیوه شدا خه لکانیک هه ن له کیسه ی خۆیان نان

ده خۆن و له مانگرتنه که شدا به شدارییان کرد. ده بوايه ئیمه ش

پشتیوانیتان لیکه ین، ئەدی هاو پیتان نین؟

پترو ف به سه رسامی لئی پرسیم:

- ئیوه هاو پیتی ئیمه ن؟

تەمەشایەکم کرد. نەیتوانی نیاز و مەبەستەکی من وەخویتی. بەلام من بە تەواوەتی لەو حاڵی بووم. بۆیەکم جار ئەو مەسەلەیم بۆ پوون بوووەوە کە لە میژبوو، لە میتشک و خەیاڵداندا گینگلی دەدا و پێوەی دەرەتەلەمەو. مەسەلەیک کە تا ئەو دەمە تەنیا مەزەندە و خەیاڵ بوو لە لام. ئیدی بۆم دەرکەوت هەرگیز ناتوانم پۆژی لە پۆژان بجم بە هاوڕێی زیندانییەکان، تەنانت ئەگەر مەحکومی ئەبەدیش بم، مەحکومی بەشی تایبەتیش بم. ئیدی لەوساتەو هەینت و بیچمی پترووف، بۆ هەتا هەتایە لە خەیاڵدان و یادگەمدا چەسپی. هینتە بەسادی و پاشکاری و بێگەردی و حیرەتەو گوتی: "ئێو هەر پێی ئیمەن؟! وای لێکردم لە دلی خۆمدا بپرسم ئاخۆ جۆرە تەوسوتوانجێک لە قسەکانیدا نەبوو، چەشنە پابواردنیک لە پشت پەردە قسەکانییەو نەبوو؟ نەخیر، شتی وام تیا بەدی نەکرد. تەنیا ئەو بوو کە من هاوڕێی ئەوان نیم و تەواو، تۆ بە پێی خۆت و ئیمە بە پێی خۆمان، تۆ بە خیر و ئیمە بە سەلامەت، تۆ ژیاڵی تایبەتی خۆت هەیه و ئیمە ژیاڵی خۆمان.

ئەلەهقی وام وینا دەکرد، کە زیندانییەکان لە دواي ئەم مانگرتنە ناکامە، بە کەولکردن کەولمان دەکەن. ژیاڵمان لێدەکەن بە دۆزەخ. بەلام بە هیچ جۆرێ شتی وا پووی نەدا! تەنانت کەمترین گەییشتیان لێنەکردین، کەس تاقە نیگایەکی خراپی نەکردین! تەنیا وەکو جارێ ئەگەر پێکەوت و بۆنەیک هەلکەوتبێ، تەشەپێکیان بە گوێدا دەداین، دەنا هیچ پێکیان لێ هەلنەگرتین. تەنانت پقیان لەو هاوسنغانەیی خوشیان کە بەشداری مانگرتنەکیان نەکرد بوو و لە مووبەقەکە دەرەنچوو بوون، هەلنەگرت، پقیان لەوانەش هەلنەگرت کە زووبەزوو بایان دابوووەو لە پیزەکە هاتبوونە دەری و گوتبوویان پازین و

گلەییان نییه! کەس ھەر باسی ئەو مەسەلە یەشی نەکرد. ئەو ھەم زۆر
پێ سەیر بوو! تا ئێستاش ھەر پێم سەیرە!

پەرەوێز:

۱- ئەو چیرۆکە دلتەزینەیی کە بە ناھەق دراوھتە پال ملازم ئیلنسکی
کە گواھ بەبایی خۆی کوشتووە، دۆستویفسکی ھەندێ بەشی لە
پۆمانی برایانی کارمازوفدا بەکار ھێناوە.

۲- تاگانروک کەوتووھتە سەر دەریای ئازوف و پتروباقلوسکس
کەوتووھتە کامتشاتکا، دوو ھەزار فەرسەخێک لە یەکتەرەو ھەوورن.
۳- ت. کی. سیمون توکارفسکییە (1823-1900) یەکیکە لە
شۆرشگیرانی پۆلاندی. خواھەنی کتیییکە بە ناوێشانەی "ھەوت سال لە
زینداندا".

«۱۹»

هاورپیکانم

له سه ره تاوه زیاتر مه یلم به لای ئه وانه دا هه بوو که وه کو خۆم بوون، واتا نه جییزاده بوون. به لام له نیو ئه و سئ نه جییزاده پووسه ی که ئیستا هاو زیندانی من بوون، یانی له نیوان ئاکیم ئاکمیچ و (ئا. ف) ی شوڤار و ئه و کوپه ی به وه تاوانبار بوو که بابی خۆی کوشتبوو، ته نیا په یوه ندیم ده گه ل ئاکیم ئاکمیچدا هه بوو. ته نیا دلی خۆم بۆ ئه و ده کرده وه. ئه ویش ته نیا له و کاتانه دا که بیتاقه تی و نا ئومیدییه کی دژوار به روکی ده گرتم و خه میکی بیته ندازه دای ده گرتم و ههستم ده کرد به رگه ناگرم و ده بی بۆ که سیکی هه لپیزم و جگه له و که سی ترم شک نه ده برد. له فه سلی پششودا هه و لم داوه زیندانییه کان پۆلین بکه م و به سه ر ده سته ی جیاوازا دا به شیان بکه م. به لام که ئیستا (ئاکیم ئاکمیچ) م وه بیر که وتوو ه ته وه، هه سته که م ده بی ده سته یه کی دیکه ش بخه مه پیزی پۆلیتکاریه که مه وه، دیاره ئه م ده سته یه جگه له ئاکیم ئاکمیچ که سی دی ناگریته وه. ئه م ده سته یه بریتی بوو له و زیندانییه نه ی که دنیا یان دابووه به ر کلکان،

خه مسارد و بيموبالات گوييان به هيچ نه ده دا، به لايانه وه گرینگ نه بوو له بيگاره زينداندا بژين، يان نازادبن و له ده ريتي زينداندا بژين، به لام نه و جوړه كه سانه له گين بوو، به شتو ه ي پيزپه پ له لاي نيمه ه بن. ئاكيم ئاكميچ يه كيك بوو له و پيزپه رانه. به نه فه سي له زيندان و بيگاره زينداندا گير سا بووه وه و كو نه وه ي ئيدي به يه كجاره كي و بڅ ه تا ه تا يه هر له زينداندا بژي. هه موو شته كانى، دوشه ك و باليف، قاپ و ئامانه كانى زور به ديقت و پيكيويكي دانابوو، به جوړي پيكيخستبوون وهك نه وه ي زيندان واري يه كجاره كي و ه تا ه تا يي نه و بيت. ئاكيم ئاكميچ هيشتا سالانيكي فره ي مابوو كه مه حكومييه ته كه ي ته واو بكات، به لام باوه پ ناكه م قهت بيرى له وه كرديته وه كه پوژانئ له پوژان نازاد بيئ و خه و به و پوژه وه ببيني. ئيدي به ته واوه تي ده گل واقيعدا سازابوو، به و هه لومه رجه پازى بوو كه تنيكه وتبوو، نه مه شي له ملكه چي و گوپرايه لي نه بوو، به لكو ته بيه تي و ابوو. ئاكيم ئاكميچ، مرقنيكي دلسوز و مەرد و رهند بوو. له هه وه لي زيندانيه كه مدا، يارمه تيه كي زوري دام، كومه ليك ناموزگاري به سوودي كردم، به لام ده بي نه وه ش بلنم كه هه ندي جار، زوري خه مبار ده كردم، من بڅ خوم، كه سيكي نيگه ران و خه ماوي بووم و نه ويش هينده ي دي قورپه كه ي خه ست ده كرده وه. كه خه م و په ژاره و نا ئوميدى زوري بڅ ده هينام، ده چووم گرپي دلم بڅ نه و ده كرده وه به و هيوايه ي دلخوشيم بداته وه و دوو قسه ي ئوميد به خشم به گويدا بدات و هيچ نه بن به ناره زاييه وه باسي چاره نووسي ره شي هاو به شي خومان بكه ين و داخي دلي خومان هه لپيژين و دلخوشيه كي خومان بده ينه وه. به لام ئاكيم ئاكميچ، هيچي نه ده گوت، به كاوه خ خه ريكي فانوسه كانى خوي ده بوو، يان زور به وردى باسي نه وه ي بڅ ده كردم كه له فلان سالدا نمايشيكي سوپايان كرده وه و

فرماندهی له شکره که ناوی فلان بووه و ئاماژه و هیمای نیتوان
 سه بازانی توپخانه چی بووه و چون گوپردراوه... هتد. هر هه موو ئه م
 تولوته فسیلاته ی به دهنگیکی یهک نهوا و ئارام، وهک ئه وهی دلۆپه بی
 و تک تک بیتته خوارئ، دهگیرایه وه. ته نیا کاتی که باسی ئه وهی
 دهگیرایه وه که کاتی خوی له قهقاز بووه و به شداری کاریکی
 کردوه (ئیسنا بیرم نهماوه ئه و کاره چی بوو) و میدالی (سانت
 ئان) یان داوه تی نهواری میداله که یان به شمشیره که یه وه کرد بوو،
 گهرم ده بوو و تۆزئ جدیدتر قسه ی ده کرد و که ناوی "سانت ئان" ی
 ده برد، وهکو ئه وهی نهینیه که بدرکینئ که منی دهنگی نزم ده کرد و
 پاشان بۆ دوو سئ دهقیقه یهک بیتدهنگ ده بوو، له سالی یه که می
 چهپسییه که مدا، هه ندئ جار له خۆمه وه و بیتته وهی هۆیه که ی بزائم،
 رقم له ئاکیم ئاکمیچ هه لده ستا و له دلی خۆمدا نه فره تم له و قه در و
 چاره نووسه ده کرد که منی کرد بوو به هاو زیندانی ئه و و
 تهخته خه وه کانمان ئه وه نده له یه کتره وه نزیک بوو که له زگ سه رمان
 له سه ری یه کتر بدات، به لام هر دوا ی سه عاتیک ژوان ده بوومه وه و
 ده که وتمه سه رکۆنه کردنی خۆم. به هه ر حال ته نیا له سالی یه که مدا
 تووشی ئه و حال ته ده بووم. پاشان شاره زای تهبع و ته بیعه تی ئاکیم
 ئاکمیچ بووم و ده گه لی راهاتم و که ئه و حال ته نه ی جارانی خۆم بیر
 ده که وتمه وه ته ریق ده بوومه وه. هه لبه ته بیرم نایه ت پۆژئ له پۆژان
 به زهقی و پووبه پروو له گه لی به شه پ هاتیم.

جگه له و سئ پووسه، هه شت (۱) هاو پۆی دیکه شم هه بوون،
 دۆستایه تی که زۆر خۆش و پته وم ده گه ل هه ندیکیاندا پهیدا کرد،
 دۆستایه تی هه ندیکیانم، نهک هه موویان، پینخۆش بوو. هه ره
 باشه که یان له تورپه یی و چیکلانه ته نگیدا بیوینه بوو. ته نانه ت دوا ی
 ماوه یهک ناچار بووم په یوه ندی خۆم ده گه ل دوانیاندا بیرم و قسه یان

لیدابیرم. تهنیا سیان لهوانه خوځینهوار و پوښنیر بوون که بریتی
 بوون له: "ب. کی" (۲)، "م. سکی" و "ز. سکی" (۳) که پیاوړتیا پیر و
 جاران ماموستای بیرکاری بوو بوو. نه مه پیره میړدیکي باش بوو،
 بهلام خووی تایبه تی خووی هه بوو، سهرباری نه وهی له بواری خویدا
 زانا و زانیار بوو، بهلام هزر و هزینتی تهسک و سنووردار بوو. "م.
 کی" و "ب. کی" زور له و جیاواز بوون. له هه وه له وه "م. کی" م چووه
 دلوه، قهت پوژئی له پوژان قسه یه کی بهرز و نزمان له هه نبر
 یه کدا نه کرد. زور قهر و حورمه تم دهگرت، بهلام په یوه نندی و
 دوستایه تیم دهگه لیدا توخ نه بوو، قهتیش پوژئی له پوژان نه گیمه نه و
 ئاسته. هرچنده پیاوړتیا توپه و ترو و پووگرژ و بهگومان بوو.
 بهلام زور به سهر خویدا زال بوو. توانای خو کونترپولکردنی هه بوو،
 من نه سیفه تیم به دل نه بوو، پیاو ههستی دهکرد که هرگیز پوژئی
 له پوژان دلی خووی بۆ کهس نه کردووه ته وه و ناکاته وه. له وه شه من
 هه له بوو بم. گرینگ نه وه یه پیاوړتیا زور به ته بیعت و نه فسه برز
 بوو. زیره کییه له پاده به ده ره که ی، دوو پوو یه کی، درېونگی و
 دوو ره په پریزیه که ی، گومانیکي قولی له لای دهو رو به ره که ی دروست
 دهکرد. پیاوړتیا بوو چهند به گومان بوو نه وه ندهش له هه ندی پوه وه
 به باوه پ بوو. نه دوو فاقیه سهرچاوه ی عه زابی پوچی نه و بوو.
 سهرباری هه مو نه مانه، به ئاشکرا دزایه تی هه ردو هاوړئ "ب.
 سکی" و "ت. سکی" دهکرد.

"ب. سکی" پیاوړتیا نه خوځش بوو، خه ریک بوو تووشی سیل
 ده بوو، زور تونده ته بیعت و چیکلده ته نگ و دپ بوو، بهلام له ناخا
 نیهادپاک و پاقردل بوو. هر نه به دمجیزی و توپه یه وای لیکرد
 بوو هه ندی جار وه کو مندالی گروژ و وپکن و بیانوگر دهاته
 بهرچاو. من نه مده توانی دهگل نه ته بیعت و خووه دا هه لکم، بویه

ھا توچۇ و پەيۋەندىم دەگەل (ب. كى) دا بىرى، بىئەۋەى توزقالىك
 خۇشەۋىستىم بەرانبەرى كەمبىتەۋە، رېك بە پىچەۋانەى (م. كى) يەۋە
 كە ھەرگىز پۇژى لە پۇژان لىى زىز نەبوو بووم، بەلام خۇشىشم
 نەدەۋىست. كە ھەموو پەيۋەندىيەكم لەگەل (ب. سكى) دا بىرى،
 ناچار بووم پەيۋەندى دەگەل ھاۋرېكەشىدا ت. سكى، كە لە فەسلى
 پىتئوودا باس كىردوۋە، بېرىم، ھەلبەتە ئەمەم زۆر لە بەرگران بوو،
 چونكە ھەرچەندە خويئەۋارىيەكى كەمى ھەبوو، بەلام پىاۋىكى
 جوامىز و بويز و جوانخاس بوو. ئەم پىاۋە (ب. كى) بە پادەيەك
 خۇشەۋىست، ھەر كەسنى قىسەى لى داپرايايە، ئىدى بى
 چەندوچوون، دەبوو بە دوژمنى. ئەۋەبوو لەسەر (ب. كى) بەينى
 دەگەل (م. كى) شىدا تىكچوو. ھەرچەندە بەزەخمەتىكى زۆر ئەۋ
 بىرپارەى دا. بە ھەر حال ھەموو ئەۋ پىاۋانە، توندەتەببەت و بەدمجىز
 و ھەستىار و بىخەۋسەلە و جىكلدانەتەنگ و خەمۇك و پىرگومان
 بوون و ئەمەش ھۇى خۇى ھەبوو. ئىدى ژيانى زىندان بۇ ئەۋان زۆر
 دژوارتر و زەخمەتر بوو لە ژيانى ئىمە، چونكە لە ۋلات و زىدوژاگەى
 خۇ دوور خرابوونەۋە و ھەندىكىان حوكمى دوورودرىژى دە سال و
 دوازە سال درابوون. لە ھەموو ئەمەش ناخۇشتر ئەۋە بوو، كە
 بۇچوون و قەزاۋەتىكى پىتئەۋەختە و بى بنجوبناۋانىان دەرھەق بە
 ھەموو زىندانىيەكان لا دروست بوو بوو و ھەموو زىندانىيەكان بە
 دېندە دەزانى و نەدەيانتۋانى و نەدەيانۋىست بچوكتىر نىشانەى
 مرقۇسستىيان تىا بىيىن يا كەشف بكن. ديارە ئەم بۇچوون و
 قەزاۋەتە بى بنجوبناۋانە زادەى ئەۋ ژىنگە سەخت و ھەلومەرجه
 دژوارە بوو كە تىيەكتەۋتوون، ئىدى ژيانىيان لە زىنداندا زۆر نارەھەت
 بوو. بەينىان تەنيا دەگەل چەركەس و تاتارەكان و ئەشعيا فومىچدا
 خۇش بوو، رقىان لە زىندانىيەكانى دى بوو و خۇيان لىدەپاراستن.

تهنیا پیزی ئو پیاوه پیره موسولمانه‌یان ده‌گرت که خه‌لکی ستارودوب بوو. به‌لام به دریژی ئو ماوه‌یه‌ی که من له زیندانداندا بووم، تاقه زیندانییه‌کم نه‌بینی گالته به ره‌گورپه‌چه‌لک و ئایین و باوه‌ریان بکات، له کاتیکدا له نێو خه‌لکی عه‌وامی ئیمه‌دا وا باوه که به ته‌وسوتوانجه‌وه بره‌وانه خه‌لکی بیانی، به تاییه‌تی ئه‌لمانه‌کان، خه‌لکی بۆیه گالته‌یان به ئه‌لمانی ده‌کرد چونکه به درۆزن و دوو‌پوویان ده‌زانین، که‌چی زیندانییه‌کانی له‌مه‌ر ئیمه، هینده‌ی پیز و قه‌دری نه‌جییزاده پولاندییه‌کانیان ده‌گرت، ئه‌وه‌نده پیزی ئیمه‌ی نه‌جییزاده‌ی پرووسیان نه‌ده‌گرت. قه‌ت نه ئازاریان ده‌دان و نه ته‌شهریان لیده‌دان، که‌چی پولاندییه‌کان نه ئه‌مه‌یان ده‌بینی و نه له‌به‌رچاویان بوو. باسی 'ت. کی'م کرد، جا با بیمه‌وه سه‌ر باسی ئو پیاوه. ئه‌م پیاوه که ده‌گل هاو‌پیکه‌یدا به‌ره‌و زیندانه‌که‌ی له‌مه‌ر ئیمه دیت، به دریژی پیکا 'ب. کی' هاو‌پیتی له کۆل ده‌کات، چونکه 'ب' کابرایه‌کی ریوه‌له‌ی مرده‌له‌ی له‌ش به‌بار بوو، له نیوه‌ی قوناغی یه‌که‌می ریگادا په‌کی ده‌که‌وئ. هه‌وه‌ل جار په‌وانه‌ی تاراو‌گه‌ی 'ئو-گورسک' (۴) ده‌کرین که به قسه‌ی خۆیان وه‌زعیان له‌وئ باش ده‌بیت، به‌هه‌رحال وه‌زعی ئه‌وینده‌ر زۆر له وه‌زعی زیندانه‌که‌ی ئیمه باشتر ده‌بیت. به‌لام چونکه نامه - هه‌لبه‌ته نامه‌ی زۆر ئاسایی- بۆ زیندانییانی شاریکی دی ده‌نیرن و حکومه‌ت به‌مه ده‌زانس و بریار ده‌دات بۆ زیندانه‌که‌ی ئیمه‌یان بنیڕ، تا پاسته‌وخۆ له ژیر چاودیری ده‌سه‌لاتی بالادا بن. تا هاتنی ئه‌وان (م.کی) به تهنیا بوو، جا ته‌سه‌ور بکه له ماوه‌ی یه‌که‌م سالی زیندانییه‌که‌یدا چه‌ند نیگه‌ران و تهنیا بووه!

هه‌موو زیندانییه سیاسییه‌کانی لای ئیمه گه‌نج بوون، تهنیا 'ژ. کی' نه‌بن که وه‌کو پیتشریش باسم کرد، هه‌میشه خه‌ریکی نوێ و وێرد و نزایان بوو، ته‌مه‌نی په‌نجا سالیک ده‌بوو. ئه‌م پیاوه که بیگومان

مرقۇڭىكى ئابۇرۇمەند بوو، تەبىئەتتىكى زۆر سەير و غەربىي ھەبوو. تەنەت ھاورپىكانىشى: 'ت. كى' و 'ب. سكى' خوشياننە دەويست و بە دەگمەن قەسەيان دەگەل دەکرد و گلەپپان لىدەکرد كە كەسىكى كەللەپەق و سەرسەخت و بە بروبپانۇو، مەن نازانم تا چ ئەندازەيەك ھەق بەوان بوو. بەلام ئەوئەندە دەزانم ئەگەر خەلكى لە زىنداندا يان لە ھەر شوپىنكى تردا، بە زۆر و بىن خوايشتى خۇيان كۆ بىكرىنەو ھەپ و پىشوپىنى و ناكوكى و بوغز و كىنەيان زىياتر دەكەويتە نيوان وەك لەوئە بە ئازادى و بە خواستى خۇيان كۆ بىنەو و يەكبگرن. ديارە ئەم ناكوكى و پىشوپىنىيەش فاككەر و ھۆكارى زۆرى ھەيە. ئەمە جگە لەوئە 'ژ. كى' بە خۆى مرقۇڭىكى كورتىين و ناساز بوو. ھىچ يەككىن لە ھاورپىكانى لەگەلدا ھەلى نەدەکرد. ھەرچەندە مەن قەت لەگەلى تىنك نەچووبووم، بەلام پەيوەندىشم لەگەلدا قول و تورخ نەبوو. ئەو پياو ھەماتىكزانىكى لەزەبەر بوو، لە بىرمە پۇژى، بە زمانىكى تىكشكاوى نيوۋەرووسى و نيوۋەپۇلاندى باسى تيۋرىيەكى ئەستىزەناسى بۆ كردم كە گوايە لە داھىتان و دۆزىنەوئەى خۆى بوو و بۆى باسكردم كە كاتى خۆى كىتپىكى زانستى دەربارەى ئەو بابەتە نووسىو، بەلام ھەموو مەلەبەند و بىكە زانستىيەكان گالتەيان پىكردوۋە. لەو دەچوۋ مىشكى كەمىك تىك چوۋبى و پارسەنگى بوئ. جارى وابوۋ چەندىن پۇژى يەك لە دواى يەك دەكەوتە سەر چۆكان و نوپۇزى دەکرد و وپۇردى دەخوئىند و نىزاي دەکرد، ئەمە واى كرد بوو گىشت زىندانىيەكان پۇزى بگرن و تا مەردىش ھەر پۇزىيان دەگرت. دواى نەخۇشەكى كوشىندە، لە زىنداندا و بە بەرچاۋى مەنەو كۆچى دوايى كرد. كە يەكەم پۇژ گەپپە زىندانەكەى لەمەپ ئىمە، بە ھۆى بەدھالى بوونىكەو دەگەل مەچەردا، گىشت زىندانىيەكان خوشيانوئىست. كە ئەو زىندانىيەكە بە قۇناغ لە (ئو-گورسك) ھەو بە زىندانەكەى ئىمە

هینرابوون، له پینگه قژ و پدینیان نه تاشی بوون. که به سهر و پيشی هاتووه و هرابوونه به ردهم میجر، هر که چاری پشيان که وتبوو، زور تورپه بوو بوو، ثم سهر پینچیهی، هر چه نده هیچ خه تاو تاوانیکی زیندانییه کانی تیدا نه بوو بوو، پی قووت نه چوو بوو. ئیدی میجر بهک به خوی نه پاند بووی:

- ئه مانه چین! سهر سهرین، چه تن، پینگرن چین!

(ژ. سکی) له کاتانه دا به ئاسته م له پرووسی دهگهی، وای زانی بوو له وان ده پرسن که ئاخو چه تن، یان پینگرن، ئه ویش وهلامی دابووه:

- ئیمه سهر سهری و به ره لالا نین، زیندانی سیاسین.

میجر دهنه پیتی:

- چوون؟ چی؟ قسه له قسهی من دهکهی! یه کسه ر بۆ

پاسه وانخانه کهی بهرن و ده سته جی سه دانه جهلدی لیده ن.

ثم پیره میزه، بی هیچ چهن دوچوونیک پیک به ده مدا راده کشیت و دهستی دهخاته بهینی ددانه کانیه وه و بی هیچ ئاخو ئوفیک، بینئوهی به حال ببزوی، سزاکهی خوی وه رگرت و مهردانه ههستایه سهرین. له کاته دا ت. سکی و ب. کی یان هینا بۆ زیندانه که، م. کی له بهر ده رگا چاوهروانیان بوو، هر که بینینی هر چه نده پیشتر نه بینینی بوون، یه کسه ر باوهشی پیدا کردن و بهستی له مل وه رینان. ثم دووه که زور له پیشوازییه کهی میجر پهست و تورپه بوون، ئه و پرووداوه تاله یان بۆ گیرایه وه که به سهر ژ. کی هاتبوو. من ئیستاش ئه و ساته م له بیره که م. کی ئه و پرووداوهی بۆ گیرامه وه. م. کی کوتی: له قه پیلکی خۆم ده رچووبووم، نهک هر تورپه بوو بووم، به لکو ده له رزیم، چووم بۆ بهر ده روازه که و له چاوهروانی ژ. کی دا وه ستام. چونکه ده بوا دوا ی سزاکهی یه کسه ر له باره گای

پاسهوانییه وه بیته ده ری. له پړ ده رگا کرایه وه. ژ. سکی، پهنکی سپی هه لگړا بوو، لیوی ده لرزی، بیته وهی ته مه شای هیچ که سیک بکات، به به رده م ئو زیندانییه نه که له حوشه که دا بوون، تیپه پری- زیندانییه کان ده یانزانی نه جییزاده یه که شه لاقکاری کراوه- خوی به قاوشه که دا کرد و یه کسه ر چوو بۆ سه ر جیگا که ی خوی و بیته وهی تاقه قسه یه که له گه ل هیچ که سیکدا بکات، که و ته سه ر چۆکان و دهستی به نویژ و دوعا و نزیان کرد. زیندانییه کان نه که هه ر سه رسام بوون به لکو زوری ش خه فه تیان بۆ خوارد. که چاوم به م پیره میرده سه رسپییه که و ته که به و ته مه نه وه مال و ژن و منداله کانی له زاگی خوی به جییه تیشتبوو، که دیتم چۆکی داداوه و پاش ئو سزا ناهه قه نویژ ده کات و ویردان ده خوینی، زور توپه بووم، ئاگام له خۆ نه ما، ده تگوت مه ست و سه رخۆشم."

ئیدی له و سه عاته به دواوه زیندانییه کان ژ. سکی یان خۆشو یست، به راستی زور دل به ندی ئو هه لویسته ی بوون که له ژیر لیدان و جه لده دا، هیچ ئاخو ئۆفیککی نه کرد بوو. هه لبه ته پتویسته ئه وه ش بلیم که هه رگیز ناکرێ ئو نموونه یه ی سه ره وه به نموونه ی باوی مامه له ی ئیداره ی زیندان ده گه ل زاندانییانی نه جییزاده بزانرێ، ئیدی نه جییزاده ی پرووسی بن یان پۆلاندی. ئه مه شتی که په یوه ندی به خودی به رپرسی زیندانه که وه هه یه، که ئه گه ر که سیککی نارپه سه ن و ناجسن بێ و به خوتو خۆپایی پق له زیندانییه کی به دبخت هه لگریته، ده توانی ژیا نی لئ تال بکات، ژیا نی لیبکات به دۆزه خ. به لام پتویسته ددان به وه شدا بنه م که سه ره کردایه تی بالای تاراو که و بیکاره زیندانه کانی سیبیریا، که به رپرسیاریه تی تیکرای به رپرسیانی زیندان و تاراو که کانی له ئه ستو بوو، ئامۆژگاری و پیتما یی تایبه تی ده ره ق به زیندانییانی نه جییزاده هه بوو، ته نانه ت زۆرجار، چاوپۆشی

زیاتریان لیده کرا، یه کهم له بهر ئه وهی ئه وه فرمانده گه ورا نه خویان نه جییزاده بوون، دووهم زورجار نه جییزاده کان ملیان بق جهلد نه دابوو و به گژ جهلاده کانی خویاندا چوو بوونه وه و ئاکامی خرابی لیکه وتیو وه، سیتیهم، که ئه مه یان به پای من هوی بنه رتهی بوو، سالانیک له مه و بهر، پتر له سی و پینج سالان، کۆمه لیک زور له نه جییزادان به که رتهی (5) ده زگیر ده کړین و حه والهی تاراوگه و گرتووخانه کانی سیبیریا ده کړین، ئه وه نه جییزاده دوورخراوانه، ئه وه نده پیزی خویان ده کړن، ئه وه نده سه لار و سه نگین و خوشه رفته تار ده بن، که سه رانی تاراوگه و گرتووخانه و بیگاره زیندانه کان، ناچار ده بن زور پیزیان بگرن و مامه له یه کی جیاواز تریان ده گهل بکه ن وه کو ده گهل زیندانیانی ئاساییدا، ئیدی ئه مه بوو به داب و بهر پرسانی بچووی زیندانه کانیش، په پره وی سه رانی سه رووی خویان ده کرد و به چاویکی دی ته مه شای زیندانیانی نه جییزاده یان ده کرد و مامه له یان له ته کدا ده کړن. و پرای ئه وه ش گه لیک له بهر پر سه بچو که کان گله ییان له ئاموزگاری و پینماییه کانی سه رانی خویان ده کرد و داخی ئه وه یان ده خوارد که پئ نادرین به مه یل و ئاره زوی خویان رهفته تار بکه ن، چونکه رهفته تریان سنووردار بوو، ئه گه ئازادی رهفته تریان بدرایه زوریان غه در له زیندانییه کان ده کرد و سه ختگیریان ده گهل ده کړن. دیاره من ئه م قسانه له گیرفانی خۆمه وه ده رناهیتم، به لکو به لگم هیه، بق نمونه زیندانییان دابه ش کرابوون به سه ر سی دهسته وه، دهسته ی دووهمیان که من یه کیک بووم له وان، بریتی بوون له زیندانییه کانیه که له ژیر ده سه لاتی سوپاییدا بوون، ئه مانه ژیانیان زور سه ختر بوو له ژیان زیندانیانی دهسته ی یه کهم و (که له کانه کاندایان پنده کرا) دهسته ی سیتیهم (که له کارخانه کاندایان پنده کرا). جا ژیان

دهستى دووهم هر بۆ نه جييزاده كان سهخت نه بوو، بهلكو بۆ گشت
 زيندانيه كانى ئو دهسته يه هر سهخت و دژوار بوو، چونكه
 سيستمى بردنه كيان، سيستمى سويپى تهواو بوو، پىك له هر
 بنگه يه كى سويپى ديكى پرووسيا ده چوو. سيستمى سويپى
 هميشه جددىتر و به زهبتوره بقتره. بۆ نمونه زيندانيانى ئه
 دهستى دووهمه هميشه پى به كۆتوزنجير بوون، پاسه وانيان به
 دياره وه بوو، بۆ كۆچ چووبان پاسه وانيان ده گهل ده چوو، كه شتى وا
 له گهل دوو دهسته كهى تر دا نه ده كرا و نه بوو، ههلبهته ئه مه قسه ي
 سه رزارى زيندانيه كانى لاي ئيمه بوو كه خه لكانى شاره زاش هه مان
 قسه ي ئه وانيان ده كرد. بۆيه زيندانيانى ئه دهسته يه خۆزگه يان به
 زيندانيانى دهستى يه كه م ده برد (كار له كانان) كه گوايه به گويره ي
 ياسا قورسترين سزا بوو. به لى ژيانان له دهستى دووهمدا ئه وه نده
 ناخۆش بوو، خه ويان به وه وه ده بينى بۆ بىگار بچن بۆ كانه كان.
 هه موو ئو زيندانيانه ي كه له گرتووخانه كانى ديكى پرووسيا وه
 هاتبوون بۆ سيبيريا، يه كدل و يه كزمان باسى خراپى زيندانه كانى
 خۆيانيان ده كرد، ئه وه يان دووپات ده كرده وه كه زيندان و گرتووخانه
 نه بوون، بهلكو دۆزهخ بوون، دلنپايان ده كردن كه سيبيريا له چاو
 زيندان و گرتووخانه كانى ديكى پرووسيا دا، وهكو به هه شته. جا ئه گه ر
 ئيمه ي نه جييزاده، له زيندانى دهستى دووهمدا، كه له لايه ن
 جه نه رالىكى سويپيه وه، سويپايانه به پتوه ده برا، له چاو زيندانيانى
 ديدا، مدارايه كى زياتر ده كراين، ئه وا بىگومان زيندانيانى دهستى
 يه كه م و ستيه م به گشتى له دهسته كه ي ئيمه پتر مدارا ده كران،
 پيموايه من به باسكردنى ئو شوينانه ي كه خۆم به پراكتيكى تيايدا
 بووم، توانيومه نمونه يه كى زيندوو ده رباره ي پهوشى سه رانسهرى
 گرتووخانه و تاراوگه كانى سيبيريا پيشكهش بكه م. ئو واريقات و

به سه رها تانه‌ی که له لایه‌ن زیندانیانی هه‌ردوو ده‌سته‌ی یه‌که‌م و
 سیئه‌مه‌وه بۆم گێردراونه‌ته‌وه، دروستی و پاستی نه‌ج‌ام‌گیریه‌که‌ی
 من ده‌سه‌لمێن. ئیمه‌ لێره، له ژێر چاودێریه‌که‌ی هینده‌ تونددا بووین،
 که چاودێری وا له هیچ شوێنێکی تردا نه‌بوو: له هیچ پوویه‌که‌وه
 خاتریان نه‌ده‌گرتین و چاوپۆشیان لێنه‌ده‌کردین، هه‌مان کار و هه‌مان
 بێگار، هه‌مان کۆت و هه‌مان زنجیر، هه‌مان چه‌پس و هه‌مان قفل،
 خۆلاسه‌ هه‌مان مامه‌له‌ی هه‌موو زیندانییه‌کانی ترمان ده‌گه‌ل ده‌کرا.
 یانی مه‌حال بوو په‌نا بدریتین یان بپارێزیتین یان چاوپۆشیمان
 لێبکری، چونکه له سه‌رده‌میکی نزیکي سه‌رده‌می ئیمه‌دا، خه‌لکانی دوو
 زمان و بوختانه‌ی و چال هه‌لکه‌ن و شو‌قار له‌و شاره‌ی ئیمه‌ی لێ
 بووین، نه‌وه‌نده‌ زۆر بوو بوون، که ئیداره‌ی زیندان و فهرمانبه‌ره‌کانی
 له‌وه‌ ده‌ترسان زمانیان لێبدری و بینه‌ قوربانی بوختانی بوختانه‌یان،
 له‌و سه‌رده‌مه‌دا چاوپۆشی له‌ هه‌ندێ زیندانی به‌ تاوانی زۆر گه‌وره‌
 داده‌نرا، بۆیه‌ فهرمانبه‌ره‌کان، له‌ خۆیان ده‌ترسان، له‌وه‌ ده‌ترسان
 ناویان به‌ خراپه‌ ده‌رچێ یان وه‌زیفه‌کانیان له‌ ده‌ست بده‌ن، بۆیه
 هه‌مان مامه‌له‌ی زیندانیانی ئاساییان ده‌گه‌ل ئیمه‌شدا ده‌کرد، به
 حیساب ته‌نیا له‌ مه‌سه‌له‌ی نه‌شکه‌نجه و سزای به‌ده‌نیدا به‌خه‌شرا
 بووین، به‌لام له‌ پاستیدا نه‌گه‌ر هه‌له‌ و خه‌تا و سه‌رپێچیه‌کی
 چکوله‌شمان کردبا، پێک و بێ چهندوچوون ده‌خراينه‌ ژێر جه‌لد،
 چونکه سیسته‌می سوپایی وا ده‌خوایه‌ هه‌موان له‌ به‌رده‌م سزا
 یه‌کسان بێ، به‌لام له‌ خو‌پایی و به‌بێ هق، وه‌کو هه‌ر زیندانییه‌کی
 ئاسایی، نه‌ده‌خراينه‌ ژێر جه‌لد. که فهرمانداری زیندانه‌که به‌ سزاکه‌ی
 "ژ. سکی" زانی بوو، به‌ پاستی له‌ میجهر توپه‌ بوو بوو و ئاگاداری
 کردبووه‌وه که ئاگای له‌ خۆی بێ و جاریکی دی کاری وا نه‌کات.
 هه‌موو زیندانییه‌کان به‌مه‌یانزانی بوو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شیان زانی بوو

که فرماندار، متمانیه‌کی زوری به میجر ه‌بوو و چونکه زور پابه‌ندی یاسا بوو و نمونیه‌کی ته‌واو عیاری فرمانبری گوت‌پایه‌ل بوو، خوشیده‌ویست، که نه‌و ه‌واله‌ی بیستبوو، ه‌واله‌ی نه‌شکه‌نجه‌دانی (ژ. سکی)، زور به توندی سه‌رکونه‌ی کرد بوو. ئیدی میجر په‌ند و دهرسیکی له‌مه‌وه‌رگرتیوو، بۆ نمونه به‌ئاوته‌وه‌ بوو پوژئی له‌ پوژان (م. کی) له‌ قافا بگریت و بیخاته ژیر جه‌لد و پئی پابویرئ. زوری پق له‌ (م. کی) بوو، ه‌لبه‌ته به‌ه‌وی نه‌وه‌وه‌ که (ئا. ف) بوختانی بۆ کرد بوو و زمانی لیدا بوو. به‌لام ویرای نه‌وه‌ی ه‌میشه له‌ بیانویه‌ک ده‌گه‌را و بۆی له‌ که‌میندا بوو، شو‌فار و جاسووسی به‌ سه‌روه‌ه‌ دانا بوو، ه‌هر به‌و ئاواته‌ی نه‌گه‌یی. ئیدی ه‌والی مه‌سه‌له‌که‌ی (ژ. سکی) له‌ شاردا بلاوبووه‌وه‌، پای گشتی دژی میجر ه‌اوروژا، خه‌لکیکی زور سه‌ره‌نشتیان کرد و ته‌نانه‌ت ه‌ندی که‌س سه‌رکونه‌شیان کرد.

ئێستاش یه‌که‌م به‌رخوردی خۆم ده‌گه‌ل میجره‌دا له‌ بیره‌. وه‌ختی که‌ییشتی نه‌توبولسک، زور چیرۆک و حیکایه‌تی ترسناکیان له‌مه‌ر به‌دخوویی و به‌دمجیزی میجر، بۆ من و زیندانییه‌کی نه‌جیبزاده‌ی دی گت‌پایه‌وه‌. ه‌ندی له‌ و‌کۆنه‌زیندانیانه‌ی (که‌ کاتی خۆی بیست و پینج دانه‌ سال حوکم درابوون و حوکمه‌کانیان ته‌واو کرد بوو و له‌م شاره‌دا ئاکنجی بوو بوون و وه‌کو ئیمه‌ نه‌جیبزاده‌ بوون، تا ئیمه‌ له‌ زیندانی توبولسک بووین، ه‌لبه‌ته به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی له‌و‌ج بووین، چه‌ند جارێک له‌ پیاوه‌تی و چاکه‌ی خۆیان سه‌ریان داین و ئاموژگاریان کردین که‌ ئاگامان له‌ خۆ بئ و خومان له‌ شه‌ری ئه‌م پیاوه‌ بپاریزین که‌ قه‌رار بوو بئ به‌ به‌رپرسی زیندانه‌که‌مان، ه‌روه‌ها به‌لێنیان داین، که‌ بچه‌ لای ه‌ندی که‌سی ناسراو و ده‌ست‌پۆ تا شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ن و له‌ شه‌ری میجرمان، بپاریزن.

ټلهه قى نامه شيان بڼو هر سى كيڅه كهى فرماندار نووسى بوو، كه
 له پروسي اووه بڼو ديدنهى بايان هاتبوون، دياره ټوانيش به قازانجى
 ټيمه قسه يان كرد بوو. به لام جه نه رال فرماندار، دهيتوانى چ بكات؟
 ته نيا ټوه ندهى له ده ست ده هات كه به ميجر بللى پتويسته به
 يه كچاو سه پرى هم موان بكات و دادپه روه رانه ياسا جيبه جى بكات.
 ساعات سنى پاش نيوه پڼو بوو كه من و هاوپنكهم گه يينه ټهم شاره،
 پاسه وانه كان، يه كسره بڼو لاي ميجر يان هيتاين. له راره وه كه دا
 وه ستينراين، نارديان به شويين عه ريفخه فهرى زيندانه كه دا. هر كه
 عه ريفخه فهر گه ييه جى، يه كسره ميجر خوى به ژوردا كرد.
 ده موچاوى سوور، يه كچارچه رځوكينه بوو، رڼك له جالجالو كه يه كى
 دې ده چوو كه خوى بڼو په لاماردانى ميتشيكى داماو ټاماده بكات كه
 كه وتيښته دا وييه وه و بيهوده په له قاڅهى دهر باز بوونى بيت.

ميجر پووى كړده هاوپنكهم و پرسى:

- نيوت چيه؟

دهنگى گر و پچر پچر بوو، ده يو يست به و شتويه سامى خويمان
 به سهردا بنويښتى

ټه وچا پووى له من كړد، له ژير چاويلكه كه يه وه نيگايه كى كردم و

پرسى:

- ټه دى تو؟

ناوى خوم پڼ گوت. ټه وچا پووى كړده عه ريفخه فهر و گوتى:
 عه ريف، ټه مانه يه كسره بڼو زيندان ببهن، با له قهره ولخانه كه ش
 سهر يان بتاشن، وه كو زيندان ييانى مه دهنى سهر يان بتاشن، يانى
 نيوهى سهر يان، سبه ينى كوتوزنجير يان بكن!

سهروو پالتوی خاکیمان له‌بەر بوو که په‌له‌په‌له‌ی زه‌ردیان به پشته‌وه بوو، ئه‌م پالتویانه‌یان له تو‌بولسک دابوینی. که چاوی به پالتوکانمان که‌وت، له سه‌ری پو‌یی و گو‌تی:

- ئه‌م پالتویانه چی‌یه؟ ئه‌مانه له کو‌یوه دین؟ ئه‌مه ئونی‌فۆرمی تازه‌یه، بی‌گومان ئونی‌فۆرمی تازه‌یه، ئه‌مانه به ته‌مان، ئه‌مه ده‌ستوری پترسبورگه؟

به‌ده‌م ئه‌و قسا‌نه‌وه، به ده‌ورماندا ده‌سو‌پایه‌وه و یه‌ک یه‌ک ته‌مه‌شای ده‌کردین. ئه‌وجا له‌و پاسه‌وانه‌ی پر‌سی که له گه‌لماندا هات‌بوو:

- ئه‌مانه هی‌چیان پێ نی‌یه؟ هی‌چیان له‌گه‌ل خۆدا نه‌هیتاوه؟ یارۆی پاسه‌وان، خه‌به‌ردار وه‌ستا و به‌پێژه‌وه تفه‌نگه‌که‌ی خسته سه‌رشانی و بگره که‌میکیش له تر‌سا ده‌له‌رزێ، هه‌موو خه‌لکی می‌جهریان ده‌ناسی و لێ‌ده‌ترسان، یارۆی پاسه‌وان به‌رس‌قی دایه‌وه و گو‌تی:

- پایه‌به‌رز، جلی تای‌به‌تی خویان پێ‌یه!
- هه‌موو ئه‌م جالانه‌یان له‌بەر دا‌که‌نن، ته‌نیا جلی ژێره‌وه‌یان له‌بەر بیل‌نه‌وه، جلی سه‌پی، ئه‌گه‌ر جله‌کانی ژێره‌وه‌یان سه‌پی نی‌یه، په‌نگاو‌په‌نگه، ئه‌وانه‌شیان له‌بەر دا‌که‌نن، بیه‌خه‌نه هه‌را‌چه‌وه و پا‌ره‌که‌ی بیه‌خه‌نه سه‌ندوقی دا‌هاتی زین‌دانه‌وه.

ئه‌وسا نی‌گایه‌کی توندی ئێ‌مه‌ی کرد و له‌سه‌ری پو‌یی:
- مه‌حکوم یان زین‌دانیی بی‌کاره‌زین‌دان نابێ هی‌چی هه‌بێت. ئا‌گادار بن! ئا‌گاتان له په‌فتار و هه‌لسو‌که‌وتی خۆ بێ! نا‌مه‌وێ بچو‌و‌کت‌رین شت ببی‌ستمه‌وه! ده‌نا سزا و ئه‌شکه‌نجه‌ی به‌ده‌نی له خزه‌متان دایه!
هه‌ر که پێ خوار دابنێن، شه‌لاق ئاماده‌یه!

ههلبهته من فیزی ئه و جۆره پیتشوازییه نهبووم، بۆیه به درێژیایی
ئهو شهوه نیمچه نهخۆش بووم، که چوومه ئهو دۆزهخهوه به جاپی
خه م دای گرتم! به ههرحال من پیتشتر باسی ئهو شتانه م کردوه، بۆیه
پیتووست ناکات، جاریکی دی دووباره ی بکه مه وه.

گوتم که ئیمه هیچ جۆره ههسانه یه کمان نه بوو، وهکو هه موو
زیندانییه کانی دی مامه له مان له ته کدا ده کرا. به لام جاریکیان ویستیان
یارمه تیمان بدهن، (من و ب. سکی) هاو پیمیان، بۆ ماوه ی سێ هه یف،
له نووسینگه ی ئه ندازیاریدا، وهکو نفیسه قان (ناسخ) دانا، ههلبه ته ئه م
کاره ژیاوژیر و به نهیتی کرا، بۆیه هه موو ئه وانه ی که پیتانده زانی،
وایان ده نواند ئاگایان له شتی وا نییه. چونکه به شی ئه ندازیاری
نووسینگه ی ئه ندازیاری، به نهیتی ئه م چاکه یه ی ده گه ل کرد بووین.
پێک له و سه رده مه دا بوو که لیوتان کولونیل ژ. کوف بۆ ماوه یه کی
پێکم فه رماندارمان بوو. ئه م پیاوه بۆ ئیمه زۆر باش بوو، ده تگوت له
ئاسمانه وه به تایبه تی بۆ مدارا کردنی ئیمه نێر درواوه (به لام زۆر
نه مایه وه. درۆم نه کردبێ ته نیا شه ش مانگیک مایه وه و ئه وسا بۆ
پروسیا گه رپایه وه) یادگار و بیره وه ریبه کی زۆر باشی له لای گشت
زیندانییه کان به جیهیشت. زیندانییه کان نه ک هه ر خوشیانده ویست،
به لکو ده یانپه رست. من نازانم چۆن به و پاده یه خۆی خۆشه ویست
کرد بوو، به لام هه ر له سه ره تاوه، زیندانییه کانی به لای خۆیدا
پاکیتشا. به درێژیایی ئه و ماوه یه ی که ئه و به پێوه به ری کاری
ئه ندازیاری بوو، زیندانییه کان زۆر لێی پازی بوون و به رده وام به
ستایشه وه ده یانگوت: "باوکمانه، به راستی باوکه، باوکایه تی هه ر له
خۆی دی! پیاویک بوو پوو خوش، کراوه، ژیا ندۆست، کورته بالا یه کی
چاوگه شی، نیگانه ترس، متمانه به خۆ بوو، ده گه ل هه موو
زیندانییه کاندایه خوشه فه تار بوو، وهکو بابی راسته قینه زیندانییه کانی

خۆشدهويست! من نازانم زيندانييه كان بۆچى بهو پاديه پموودهى
 بوو بوون و خۆشياندهويست. بهلام ئهوه دهزانم، مهحال بوو
 زيندانييهك ببيني و قسهيهكى خۆشى دهگهل نهكات، به پرويدا
 پينهكهنى و شۆخى و سوعبهتى دهگهل نهكات. ههلبهته له قسه و
 سوعبهتهكاندا زۆر بيفيز و خاكى بوو، قهت وهكو گهوره و بهرپرس
 خۆى نهدهنواند. بهلكو وهكو هاوپرئ مامهلهى دهگهل زيندانييهكاندا
 دهكرد. كهچى سهربارى ئهمش، زيندانييهكان نهك هه زۆريان پيز
 دهگرت، بگه شهرميانيش لیدهكرد. هه زيندانييهك به پيكتوت له
 دوورهوه ئه فرماندهيهى ديبا، پووى دهگهشايهوه، بزهيهكى بۆ
 دهكرد و كلاوهكهى وهكو پيزيكت بۆ دادهگرت. خۆ ئهگه فرماندهكه
 مهرحهبايهك و قسهيهكى دهگهل كردبا، ئهوهى به خهلاتيكي گهوره و
 پر شانازى بۆ خۆى دهزانى. ئهمهيه ئهجامى خۆشهويستى! 'ج.
 كوف، كابرايهكى به ههيهت بوو، ههنگاوى ههپاوى دهن، له پيكردندا
 قوتوقيت بوو. زيندانييهكان پيئاندهگوت 'ههلق'. ههلبهته ئه پياوه
 نهيدهتوانى هيج يارمهتیهكى زيندانييهكان بدات، چونكه تهنيا
 بهپيوهبردنى كاروباره ئهنازيارييهكانى له ئهستق بوو، كه ئهويش به
 گويزهى پرهنسيبى ياسايى پيخرا بوو و نهيدهتوانى بهموو لپى لا
 بدات يان بيگورپيت. بهلام ئهگه به پيكتوت دهستهيهكى له زيندانييان
 ديتبا كه له كار بوونهتهوه، له جياتى ئهوهى به خۆپايى پايان
 بگپرئ و ماتهليان بكات، بهر له ليدانى دههۆلى پايدۆس ئيزنى دهدان
 بۆ شويئى خۆ بگهپينهوه. زيندانييهكان بۆيه خۆشياندهويست چونكه
 متمانهى پيئان ههبوو، پيزى دهگرتن و نهيدهبوغزاندن، خۆى
 بهسهردا نهدهنواندن. دلنيام ئهگه ههزار رۆبلى ليكهوتبا و دهستی
 دزترين زيندانيى ئيمه كهوتبا، به دهقى خۆيهوه بۆى دهگيرايهوه.
 دواى هاتنى ئيمه به مانگيكت، دهنگۆى ئهوه بلاو بووهوه كه دهگهل

مینجهردا، مینجهری بیزراودا به شه پ هاتوو و سهرکونه ی کردوووه،
 ئەمە هینده ی دی له نیو زیندانییهکاندا خوشهویستی کرد! زیندانییهکان
 له خوشیدا له پیستی خۆ نهدههتورین! فرماندار هاودهووهی مینجهر
 بوو، وانا دوست و هاوپی کۆن بوون، که پاش دابرائیکی زۆر لیره
 یهکیان گرتبووهوه، دوستایهتییهکیان دههزهرد کردبووهوه، بهلام
 زۆری پیناچیت، بهینیان تیک دهچیت، بهشه پ دین و لهوه به دوا ج.
 کوف دهبی به دوژمنی سهرسهختی مینجهر. تهناوته باسی ئهوهش
 دهکرا، که له یهکیان داوه، ههلبهته مینجهر ئهوه جۆره ههزهکارییهی
 لیدهوهشایهوه. که زیندانییهکان بهمیانزانی زۆریان پیتخۆش بوو، له
 بهینی خویاندا دهیانگوت: "چما ئەم ههشت چاوه دهگهڵ پیاوی
 پیاوانه دا ههلهدهکا؟ دهک دهستی قوماندان (فرماندار) خوش بی.
 ههشت چاو ههر قوماندانی وای قابیله. قوماندان ههلهوه ههله، بهلام
 مینجهر من پیم شهرمه ئهوه وشه ناشیرینه بخهمه سهر کاغز که
 زیندانییهکان به مینجهریان دهگوت. زیندانییهکان زۆریان ههزهکرد
 بزنانن کێ لهم شه په دا سهرکهوتوو، کتییان ئهویتریان پر شهق
 کردوو! خۆ ئەگەر ئەم دهنگویه درۆ دههچووبا، زیندانییهکان زۆریان
 پیتاخۆش دهبوو! بۆیه بهپیتی ههزی خویان دهیانگوت: "بیگومان
 قوماندان داری داوه به پوچیدا، تهختی کردوو. راسته قوماندان
 پیاویکی کورتهبالایه، بهلام زۆر رهشید و بهغیرهت و بویره! بیگومان
 مینجهر له ترسا خۆی وهبن قهرهویلهکهی داوه و خۆی
 شار دووهتهوه! بهلام ج. کوف، ههر زوو داخوکهسهریکی زۆری بۆ
 زیندانییهکان بهجیهتشت و لهوئ نهما! ههلبهته گشت ئەندازیارهکان
 خهلهکی باش و مهرد و پهند بوون، لهو ماوهیه دا که من له زینداندا
 بووم، سێ چوار جاریان گوپین، زیندانییهکان له بهینی خویاندا

ده يانگوت: 'حه يفي له ئيمه چوو، جار يكي دى پياوى وا نابيينه وه.
 هه لويهك بوو لهو گوره. فريشتى نىگابانى ئيمه بوو!'.
 'بويه ج. كوف، من و ب. سكي' نارد بۆ كار كردن له
 نووسينگه كهى خوى، چونكه زيندانىيانى نه جيبزادهى خوشده ويست.
 پاش پويشتنى ئويش، وه زع و حالمان تا ئەندازه يهك باش بوو.
 چونكه ئەنداز ياره ئهفسه رهكان، به تاييه تى يهككيان، زوريان خاتر
 دهويستين. ئيمه ئه وهنده مان راپورات نووسى بووه وه. كه خهتمان
 تهواو خوش بوو بوو و له سهر كار هكه راهاتبووين، پيك لهو كاته دا،
 فهرمانيك له سه پيرا هات كه بمانگيرنه وه سهر كار هكهى جار انمان.
 ديار بوو، يهكيك راپورتى لىندا بووين! ئهله قى ئيمه ش ئه وه مان زور
 پىناخوش نه بوو، چونكه ئه وهنده مان نووسينان شهكلنوس
 كردبووه وه بىزار بوو بووين. ئىدى بۆ ماوهى دوو سال، به دوو قولى
 دهگه ل (ب. سكي) دا له كارگه و وه رشه كاندا كارمان كرد، ئىدى
 بهردهوام خهريكى گهنگه شه و گفتوگويان بووين. باسى هيا و
 ئاواته كانى خومان ده كرد، بيروبوچوونى خومان دهگۆپيه وه. ئەم
 هاوپى هه ره باشه م (ب. سكي) هه ندئ جار راپوچوونى سه ير و
 توندى هه بوو. هه ندئ كهس هه ن زور زي ره كن، بيروبا وه پى سه يريان
 له لا دروست ده بئ، ئه وهنده بيروبا وه پى خويان خوشده وي،
 بچووكترين ئىرادى به رانه يريان پيقه بول ناكري، له بچووكترين
 په خنه زو ير ده بن. كوپم ده وي به رپه رچيان بداته وه. جا (ب. سكي) له
 هه موو ئىرادىكى من ده په نجا، زور به توندى به رپه رچى ده دامه وه. خو
 په نگه زور جار يش ئه و له من زياتر له سهر هق بووين، ئه و له
 هه ندئ بۆچوندا، له من واقىيىنتر بووين. به لام ئەنجام به ناچارى
 لىكدى جيا بووينه وه، هه لبه ته من ئەمهم زور پىناخوش بوو، چونكه

خالی هاوبه‌شی زۆرمان له نیتواندا هه‌بوو، له زۆر شتدا هاوڕه‌ئى بووین.

ئیدی 'م. کى' پوژ به پوژ خه‌مگینتر ده‌بوو. ناڤومیدی و بیهیوایی زۆرى بۆ ده‌هیتا. له سه‌ره‌تای زیندانیه‌کەى مندا زۆر کراوه‌تر بوو و زیاتر بیروبۆچوونه‌کانى خۆى ده‌رده‌بهری. که من گه‌ییمه‌ زیندان، ئه‌و سالى سێیه‌مى زیندانى ده‌گوزهراند. له سه‌ره‌تاوه‌ زۆر به‌ بایه‌خه‌وه‌ ده‌یدواندم و گوێی له‌و هه‌والانه‌ ده‌گرت که من پێم بوو، چونکه‌ هیچ ده‌نگوباسێکی ده‌ریی زیندانى نه‌ده‌زانى. به‌په‌رۆشه‌وه‌ پرسىاری لێده‌کردم، به‌وردی گوێی له‌ وه‌لامه‌کانم ده‌گرت، رمووده‌م بوو بوو. به‌لام ورده‌ ورده‌ سارد بووه‌وه‌ و ئه‌و جۆشوخرۆشه‌ی نه‌ماو، به‌سه‌ر خویدا کپکه‌وت و پاڤى دلى خۆى ده‌رنه‌ده‌بهری. به‌ ته‌واوه‌تى دامرکایه‌وه‌ و پوژ به‌ پوژ گوشه‌گیرتر ده‌بوو. باسى ئه‌و زیندانیانی ده‌کرد که من تازه‌ خه‌ریک بوو ده‌مناسین و ئاشنایان ده‌بووم، به‌ زمانى فه‌ره‌نسى ده‌یگوت: "من رقم له‌و چه‌ته‌ و پێگرانه‌یه‌؟ چه‌ندم هه‌ولده‌دا که به‌رگريیان لێبه‌که‌م و به‌لگه‌م بۆ دیتایه‌وه‌ و موناقه‌شه‌م ده‌کرد فایده‌ی نه‌بوو و گوێی لێته‌ده‌گرتم و قسه‌کانى منى به‌ گوێدا نه‌ده‌چوو و نه‌ده‌چوو. خۆ ئه‌گه‌ر به‌ پێکه‌وت و له‌ غه‌فله‌تیکدا، له‌ سه‌ر په‌ئیدا، په‌ئیکى لێوه‌رگرتبام، ئه‌وا بۆ سبه‌ینى باید ده‌دایه‌وه‌ سه‌ر باى به‌په‌ بۆر و دووباره‌ به‌ زمانى فه‌ره‌نسى ده‌یگوته‌وه‌: "من رقم له‌م چه‌ته‌ و پێگرانه‌یه‌". جا چونکه‌ ئێمه‌ به‌ زۆرى به‌ زمانى فه‌ره‌نسى قسه‌مان ده‌گه‌ل یه‌کدی ده‌کرد، یه‌کێک له‌ سه‌ربازه‌کانى هێزى ئه‌ندازه‌ به‌ نیتوى درانچنیکوف، ناوى نابووین 'په‌رستار'، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆى بزانی بۆچی ئه‌و ناوه‌ی لێنا بووین! (م. کى) ته‌نیا که ده‌هاته‌ سه‌ر باسى دایکى، توپه‌ نه‌ده‌بوو و هه‌لنه‌ده‌چوو. بۆی ده‌گێرماوه‌ که: "پیره‌ژنیکى نه‌خۆشى زه‌مینگیره‌، منى له‌ هه‌موو شتیکى ئه‌م دنیا به‌

خوشتەر دهوئ، نازانم ئاخۆ ئیستا مردووہ یان ماوہ! ئەگەر دەیزانی
منیان خستووہ تە ژیر جەلد!

م. کی له چینی نه جییزادان نه بوو، بهر له وهی زیندانی بکریت،
شهلاق و جەلای خوارد بوو، هەر که ئەوهی وهبیر دهکهوتهوه، لیتوی
خوی دهگهست و پرووی وهردهگیرا. له ئاخروئوخری زیندانییهکهیدا،
له جاران زیاتر ههزی له تهریکی و تهنیایی دهکرد، له گهه که سدا
پیاسهی نهدهکرد. پوژیک، نزیکي نیوهپو، بانگ کرا بۆ لای قوماندان،
قوماندان به پرووخۆشی و بهدهم زهردهخهنهوه پیشوازی دهکات و
لێی دهپرسیت:

- م. کی بلن بزانم شهوئ خهوت به چیهوه دی!

(م. کی) که له دیدارهکهی فهرماندار (قوماندان) گهپایهوه، بوئی
گیرامهوه و گوتی: "که قوماندان ئەو پرسیارهی لیکردم، دلم داخوړپا،
دهنگوت له پر دلایان شەق کردم."

م. کی له وهلامی قومانداندا دهلیت:

- شهوئ، له خهوما، نامهیهکی دایکم بۆ هاتبوو.

قوماندان پێی دهلیت:

- لهوه خوشتره! لهوه خوشترت له پێیه. تو له مپووه ئازادی،
دایکت تکانامهیهکی بۆ تزار ناردوو، تزار تکاکی قهبول کردوو.
فهرموو ئەم نامهیه بخوینهوه، ئەمه فهرمانی ئازادیی تویه، له
ساتهوه تو ئازادیت و زیندان جێی تو نییه.

که بهو ههوالهوه بۆ لای ئیتمه گهپایهوه، له خویشیدا پهنگی بوو
بوو به زهعهفرانی زهره.

پیرۆزباییمان لیکرد. به دهسته سارد و لهرزۆکهکانی تهوقه
دهگهه کردین. ههموو ئەو زیندانیانی که به ئازادی ئەو خوشتال
بوو بوون پیرۆزبایان لیکرد.

ئىدى لەۋىتىدەر، ھەر لەۋ شارەدا بوو بە موھاجىرنىشىن (مستوگن) و پاش ماۋىيەكى كەم ئىشيان دايە و بوو بە فرمانبەر. لە سەرەتاۋە زۆر جار بە سەردانى دەھات بۆ زىندان بۆ لا مان، ھەۋال و دەنگوباسى ھەمەجۆرى بۆ دەھىتايىن، بە تايىبەتى ھەۋال و دەنگوباسى سىياسى كە خۆى ھەزى لىدەكرد.

پۇلاندىيەكان، جگە لەۋ چوارەى كە باسەم كەردن و گوتەم زىندانى سىياسى بوون، دوانى دىكەشيان ھەبوو كە زۆر گەنج بوون و بۆ ماۋىيەكى زۆر كەم دورۇخراپوونەۋە، ئەم دوانە ھەرچەندە خوينەۋارىيەكى ئەۋتۇيان نەبوو، بەلام خەلكىكى ئابرومەند و سادە و ساكار و پاشكاو و قسەلەروو بوون. سىيەمى ئەمانە نىۋى ئا. كزوكوفسكى بوو، ئەمە گەنجىكى زۆر ساۋىلكە و بىشەخسىيەت بوو. بەلام نەفەرى چۈرەمىيان كە نىۋى ب. م. بوو، ھەندى بە تەمەن بوو، ئەمە كارىگەرىيەكى خراپى لە دل و دەروونى ھەمووماندا جىھىشت. نازانم ئەمە بۆچى بۆ سىبىرىا نەفى كرا بوو، ھەرچەند بەخۆى و لە خۇيەۋە ھۆى نەفى كەردنەكەى گىتاپايەۋە. ئەمە پىۋاۋىكى نەفسەنزم، بورژوا تەبىئەت بوو، ھەمان رەئى و تەبىئەتى بابايەكى دوكاندارى ھەبوو كە سەرۋەت و سامانەكەى عانە عانە كۆ كەردىيىتەۋە. ھىچ پۇشنىبىرىيەكى نەبوو، جگە لە پىشەكەى خۆى ۋەكو بۆيەچى و نىگاركىشى، ھىچ شتىكى دىكەى بە لاۋە مەبەست و گرىنگ نەبوو. ئەلھەقى بۆيەچى و نىگاركىشىكى زۆر چاك و كارامە بوو. سەرەن و بەرپەرسانى زىندانەكەمان، بەمەيانزانى، ناۋبانگى ۋەستايى و دەستەنگىنى بلاو بوۋەۋە، ھەموو خەلكى شار. بۆ پارانەۋە و بۆيە و جوانكارى دىۋار و بنمىچى ژوورەكانىيان پوۋيان لەۋ دەنا. لە زەرفى دوو سالىكدا زۆربەى مالەكانى فرمانبەر و كارمەندەكانى بۆيە و تازە كەردەۋە، ھەلبەتە فرمانبەرەكانىش كىرتى باشيان دەدايە، بۆيە

هميشه گيرفانی گرم بوو. به لام باشتړين کار نه وه بوو که هميشه
 سې شاگرديان له هاوړپکاني خوی دهگه لدا بڼ کار دهنارد، دووان له و
 شاگردانه، فټري پيشه که ی نهو بوون، ته نانه ت يه کټک له و سې
 شاگرده که نيوی (ت. ريزيفشکی بوو) بوو به نيگارکټش و
 بڼه چيپه کی هټنده لټه اتو که هيچی له وه ستا که ی که متر نه بوو.
 مټجهره که ی له مه پ خومان که له خانوويه کی دهوله تيدا ټاکنجی بوو،
 ب. م ی بانگ کرد و ئه مری پټکرد دیوار و بنميچی خانووه که ی بڼ
 بڼه بکات. (ب.م) به جوړی هونه و ده سټرهنکینی خوی له م کاره دا
 به کار هټابوو، که خانووه که ی فرماندار (قوماندان) له چاو ئه وه ی
 مټجهره دا نه یده کرده هيچ. خانووه که ی خانوويه کی کونی يه ک نهومی
 بوو، له دیوی دهره وه زور پيس و دارووخاو بوو، به لام له ناووه
 هټنده پوخته و جوان کرا بووه وه، که م کوشکی پازاوه ی دهگه ييشتی.
 ئیدی مټجهر بڼ خوی له خوشيدا خنی بوو و بگه ييشتا يه ته هر
 که سيک، ده سته کانی خوی هله ده گلوقت و به شټويه کی ناراسته وخو
 تينده گه ياند که گهره که يتي ژن بينی و به تونیکي سهنگين ده يگوت:
 "پياو له خانوويه کی وادا بڼی، چوڼ بير له ژن ناکاته وه، ئه م خانووه
 ته نيا ژنی نوستانه؟" ئیدی زور له (ب.م) و شاگرده کانی پازی بوو.
 کاری بڼه کردنی ماله که ی مټجهر يه ک هه يفی خاياند، مټجهر له
 ماوه ی نه و مانگه دا په ئی سه باره ت به ئيمه ته و او گوړا، بگره حيسابی
 تا يبه تی بڼ ئيمه ی زيندان يانی سياسی ده کرد و داکوکی و به په فانی
 لينده کردین. کار گه ييبووه نه وه که پوړی ژ. سکی بانگ کرد بوو و
 دواي عوزرخوا يی پنی گوتبوو:

- گوڼ بگره ژ. سکی! من غه درم ليکريدت، ده زانم به خورپای
 خستمته ژير شه لاق و جه لد، زور به داخه وم، من په شيمانم.
 تينده گه ی؟ من له م کاره ژيوانم، بمبوره!

ژ. سکی: بهرسفی دابووهوه که باش تیدهگات.

میجهر لهسهری دهپوات و دهلیت:

- دهزانی که من، من، منی سهروکی تو، بۆیه من بۆ ئیره بانگ کردوویت، تا داوای لیبور دنت لیکهه؟ حالی هیت؟ ئاخر تو له ئاستی مندا چیت؟ تو له ئاستی مندا کرمیکی، بگره له کرمیش که متری! تو بابایهکی زیندانیت، بهلام من سوپاس بۆ خوا که میجهپیکم(7)، میجهرا! تیدهگه؟

ژ. سکی: بهرسفی ده داتهوه که تیگهییشتووه.

میجهر لهسهری دهپوات:

- زۆر باشه، جا من گهرهکمه دهگهلت ئاشت ببهوه. بهلام ئایا تو له من دهگه؟، له کارهی من دهگه؟ به تهواوهتی ههست دهکیت که ئه کارهی من تا سهه مۆخ کاریکی ئینسانیه؟ لهو ئاسته دایت که به تهواوهتی ههستی پێکهیت؟ تهسهه بکه، من، منی میجهر، منی میجهر، دهههوی ئاشتت بکه مهوه... هتد.

ژ. سکی: به خۆی ئه دیمه نهی بۆ گێرامهوه، که واته ئه م مرقفه دپودرپنده و هه میشه مهست و مهردم ئازاره له سۆزی مرقفانی و مرقفدۆستی به دهه نه بووه. بهلام ئه گهر سههیری کورتبینی و که له رهقی ئه و بکهین، ئه و قه ناعه ته مان لا دروست دهییت که ئه م رهفتار و ههلوێستهی له پیاوهتی و به خشندهی نه بووه. به لکو گومان له ودا نییه که مهستی و سهه خوشی دهوړیکی زۆری تیدا دیتووه.

ههلبه ته خهون و ئاواته کهی میجهر نه هاته دی. هه رچه نده لیبرابوو که هه کاتێ له بۆیه کردن و جوانکاری خانووه کهی بووه وه ژن دین. بهلام فریا نه کهوت، ژنی نه هینا. له جیاتی زه ماوه نده، درایه دادگا و ناچار کرا دهست له کار بکێشیته وه. ئیدی په تکی هه له و تاوانه کانی پێشوویشی که و ته سهه ناو. جاران له شاردا به پێوه بهری پولیس

بوو. ئەم جەزىرەبە كوتوپپە وپوكاسى كىرد. كە زىندانىيەكان بەم
 ھەوالەيان زانى زۆر خۇشحال بوون. ئەو پۇژدە بۇ ئەوان جەژن بوو.
 دەيانگىرپايەو دەيانگوت مېچەر وەكو پېرەژن دەگىريا و دەينالاند.
 بەلام چارى چى بوو؟ دەبوايە مل بداتە خەت و دەست لە كار
 بگىشىتەو. ھەوئل جار ئەسپەشىتە جوانەكانى فروشت. ھەر
 چىيەكىترى ھەبوو فروشتى، سەرەنجام كەوتە سەر ساجى ەلى .
 پاش ئەو، جارجارج دەمانىنى، چاكەتىكى شىرۆلەى لەبەر و
 كاسكىتىكى پىسى لەسەر بوو، مۆرەى لە زىندانىيەكان دەكرد. بەلام
 ھەر كە جلى مېجەرىيەكەيان پىداكەند ئىدى ھەيبەت و سامەكەى
 جارانى نەما. بە جلكى سوپاييەو ەوايەك بوو بۇ خۆى، بەلام بە
 جلكى مەدەنىيەو زياتر لە خزمەتكار دەچوو.
 تومەز قىمەتى ئەم پياو ە جەلە سوپاييەكەيەو بوو!

پەراويز:

- ۱- ھەشت ھاورپى دى: ئەمانە پۇلاندى و زىندانى سىياسى بوون.
- ۲- ب. سكى: شۆپشگىرپىكى پۇلاندى بوو.
- ۳- ژ. سكى: جوزيف زوخوفسكى، شۆپشگىرپىكى پۇلاندى بوو، لە
 سالى 1800 لەدايکبوو. لە سالى 1948 دا ەوكمى بىست سال
 زىندان درا. لە سالى 1851دا لە زىنداندا مرد.
- ۴- ئو- گورسك: شارىكە كەوتووتە سىبىرياي پۇژئاواو ە لە دەقەر
 و ھەرىمى سىمىيا لاتنسك.

۵- 'ئەمانە دىسامبەرىيەكان بوون': لە ساڵى 1826 دا دەستگیرکران،
 ژمارەيان نزیکەى سەد کەسیک دەبوو.
 ۶- 'بەلام من سوپاس بۆ خوا مێجەرم': ئەم مێجەرە تاقە ئەفسەر
 نەبوو کە ئەو دەستەواژەیی بەکار دەبرد، بەلکو ئەفسەرانی دیکەش
 ھەبوون لە سەردەمی مندا ئەو دەستەواژەییان بەکار دەبرد، بە
 تاییبەتی ئەوانەى لە دەرەجەدارىی بچووکەو، گەییوونە پلەى
 ئەفسەرى (ئەم پەراویزە لە نووسینی دۆستويفسکییە).

«۲۰»

هه لاتن له زیندان

دواى پوښشتنى مېچر به ماوړه يکى کورت، سيستمى زیندانه که مان به تهاوتى دهسکاري کرا و گورپا. بېگار زیندان و بهشى زیندانی مهدهنى لا براو، کرا به زیندانيکى سوپايى و وهکو هر گرتووخانه يکى سوپايى دیکه ي سهرانسهرى پووسيا، به سيستمى سوپايى به پړوه دهبرا. له وه به دواوه مه حکوماني دهستى دووهم بق ثم زیندانه نه دهنردران، وای لتهات جگه له زیندانيانى سوپايى، واتا ئه و زیندانيانى که له مافى مهدهنى خویان بېبش نه کرابوون، هيچ زیندانيه کى تریان بق ئيره نه دهنارد، جا ئه و زیندانيه سوپايانه، له و سهربازانه بوون، که حوکمى کهم دهران (دریژترین حوکمیان له شش سال تېنپه پرى)، که حوکمه کهيان تهاو دهرد، وهکو جارى جاران بق پايه گا سوپايه کانی خویان ده که پانه وه و سهربازى خویان ده کرد. هه لبه ته زیندانيه مهدهنيه کونه کان، ئه وانه ي حوکمى ئه بهدى و بيست سال درابوون و له هر مافىک بېبش کرا بوون، داغمه يان پتوه نرابوو و سهریان سفر کرا بوو، ده بوايه له بهر بېجنگايى تا

حوکمه کانیان ته و او ده کهن لیږه بمیننه وه. هه لښته له پېش هم
 گورانکارییه دا له زیندانه کې ئیمه دا (به شی تاییه تی) هه بوو، هم هېچ
 گورانیکی به سر نه هات، چونکه له بنه رتدا بؤ تاوانبارانی سوپایی
 دامه زرابوو. به هر حال هېچ زیندانییه کې تازه ی مه دهنی بؤ ئیږه
 نه ده نیردرا، کونه کانیس یه یه حوکمه کانیان ته و او ده کړد و
 بهر بهر ژاژاد ده بوون و وای لیده هات له زهر فی ده سالیکنه تاقه
 زیندانییه کې له جوړه زیندانییانه له زیندانه که ماندا نه ده ما. به شه
 تاییه تیه کې زیندانه که مان وه کو خوی مایه وه، ناو به ناو هندی
 تاوانباری سوپایی خه تر ده گیشته لای ئیمه و به شیوه یه کې کاتی
 له لای ئیمه زیندانی ده کران، چاوه پروانی نه وه یان ده کړد له سیربای
 پوژ هه لاتدا بیتکاره زیندانی دیکه بیته دامه زراندن. شیوه ی ژیانمان
 نه گورپا، کار و سیسته مه که وه کو جاران بوو. ته نیا سیسته می
 به پړوه بردنی زیندانه که ده سکری و تازه کرایه وه: ئه فسر یکی گوره
 به پله ی قوماندان کرا به فرمانداری زیندانه که، چوار ئه فسریشی
 خرابووه ژیرده ست که به نوره کاریان ده کړد. سهر بازه
 نو قستانه کان، نو قستانانی جهنگ ده کران، دواژه سهر بازی
 ده رجه دار و چاودیز له جی ئه وان دانران. زیندانییه کان دابهش کران
 به سر چهند ده سته یه کې ده که سییه وه، بؤ هر ده سته یه کې،
 سهرده سته یه کې له خودی زیندانییه کان هه لېژیردرا، دیاره هم
 سهرده سته یه هر به ناو سهرده سته بوو دنا هېچ ده سله لاتیکی
 به سر هاورپ و هاو زیندانییه کانی خویدا نه بوو، بهو جوړه (ناکیم
 ناکمیچ) به سر ده سته هه لېژیردرا. جله وی هم سیسته مه تازه یه
 پاسته وخو له ده سته یه فرمانداری زیندانه که ماندا بوو. ئیدی
 گورانکارییه که له مه هیوه تر نه پړی.

زیندانییه‌کان له سهره‌تاوه زۆر نیکه‌ران بوون، زۆر به جدی
 گه‌نگه‌شه و گفتوگۆیان دهرباره‌ی ئهم سیستمه تازه‌یه ده‌کرد،
 ره‌خه و ئیرادیان لیده‌گرت، به‌لام که دیتیان شته‌کان وه‌کو جاری
 جاران به‌پتوه ده‌چیت، ئیدی هتور بوونه‌وه و ژیا‌نمان ئاوه‌پۆی
 جاران خۆی وه‌رگرت‌وه. به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌بوو که به لای که‌مه‌وه له
 شه‌پێ می‌چهر پزگار بووین و ترسمان په‌ویی‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کمان
 وه‌به‌ره‌اته‌وه و هه‌ر زیندانییه‌ک بۆی هه‌بوو، له کاتی پتو‌یستدا داد و
 سکالای خۆی به‌ریته لای سه‌رانی زیندان و ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر هه‌ق بوا‌یه،
 دادیان ده‌پرسی و بێگونا‌حان تاوان و با‌جی گونا‌خی خه‌تا‌کاریان
 نه‌ده‌دا. هه‌رچه‌نده دهرجه‌داران له جێی سه‌ربازانی نو‌قستانی جه‌نگ،
 دانرا‌بوون و سه‌ره‌رشتی و چاودێری کاروباری زیندانه‌کیان ده‌کرد.
 مه‌یفرۆشی به‌هه‌مان ده‌قی جاران‌وه به‌رده‌وام بوو. زۆربه‌ی ئهم
 دهرجه‌دارانه خه‌لکی ئاب‌روومه‌ند و دووربین و ئا‌قل بوون و قه‌دری
 خۆیان ده‌زانی. یه‌ک دواتیک له‌ما‌نه له سه‌ره‌تاوه ده‌یانویست
 خۆیانمان به‌سه‌ردا به‌سه‌پتن و وه‌کو سه‌رباز مامه‌له‌مان ده‌گه‌ل بکه‌ن،
 به‌لام زووبه‌زوو تی‌گه‌یه‌شتن که سه‌روکاریان ده‌گه‌ل کێ دایه، خه‌را
 بایاندا‌یه‌وه. ئه‌وانه‌ی که به‌دابونه‌ریتی زیندانه‌که نامۆ و بێگانه‌ بوون،
 خودی زیندانییه‌کان، رامیان‌کردن و به‌دابونه‌ریتی زیندانه‌کیان
 راهێنان. ته‌نانه‌ت ئهم کاره هه‌ندێ چیرۆک و پرو‌دا‌وی خۆشیشی
 لێکه‌وته‌وه. بۆ نموونه زیندانییه‌کان، یه‌کێک له دهرجه‌داره‌کانیان له
 خشته برد بوو و عه‌ره‌قیان دهرخوارد دابوو، سه‌رخۆش بوو بوو، که
 وه‌خۆ ها‌تبووه‌وه، زیندانییه‌کان قه‌ناعه‌تیان پته‌یتابوو، مادامیکی ئه‌ویش
 وه‌کو ئه‌وان خواردویه‌تییه‌وه، بۆی نییه‌ پتگی ئالو‌وی‌ری عه‌ره‌قیان
 لێگریت. سه‌ره‌نجام کاتی که زیندانییه‌کان به‌قا‌چاغ و له‌په‌خۆله‌دا
 عه‌ره‌قیان ده‌هه‌یتایه‌ ناو زیندانه‌که، دهرجه‌داره‌کان خۆیان له‌گیلی ده‌دا.

و چاوپوښيان لټده کړدن. ئيدى دهرهجهداره کانش، وهکو سهر بازه نو قستانه کاني پيشوو، دهچوون بو بازار و ناني سپي و گوشت و هموو جوړه خوړا کيکي تريان، به مهر جي قهدهغه نه بوايه، بو دهکړين و بزيان دههينانه وه بو زيندانه که، ئيدى ئه مه بوو بوو به کار يکي ئاسايي. ئيدى من نه مزاني حیکمه تي ئه م گور انکارييه چي بوو، بوچي زيندانه که مان بوو به زيندانيکي سوپايي. که ئه م گور انکارييه پروي دا من تازه دوو سالم ته واو کرد بوو. ياني ده بوايه دوو دانه سالي ديکه له سايه ي ئه م سيستمه تازه يه دا به سهر بهرم..

ئايا پتويسته له سهر م له م بيره وهرييانه دا سهر اپاي ئه و ژيانه بگيرمه وه که له زيندانا به سهر م برد؟ نه خير، من خوم قناعه تم به وه نييه، خو ئه گهر پتويست بوايه به ريز، هموو ئه و شتانه ي که له م ماو هيه دا ديتيوومن و جهر باند بوومن بگيرمه وه و وهکو خوي توماري بکه م، ئه وا قه باره ي ئه م کتيب به دوو چه نانه و سي چه نانه ي ئيستا زيادي ده کرد، ههنگي وه سفه کان زور دووباره ده بوونه وه و جواني و له زه تي خويان له ده ست دده و له زور به ي فسه لکه اندا به شيوه يه کي پوتيني و يه کهاوي دووباره ده بوونه وه، به تايبه تي ئه و خوينه رانه ي که له ميانه ي فسه لکه کاني پيشوودا، وينه يه کي پرونيان له مه ر ژياني زيندانيياني ده سته ي دوو م له هزرو بيردا چه سپي بوو، بيزار و بيتاقت ده بوون. من ويستوومه له ريگي تابلويه کي زور ورد و پروون و دروسته وه، زيندانه که ي خومان و ئه وه ي به دريژايي سالانيکي زور له وينده ر به سهر م هاتوه، بهر چه سته بکه م. ئيدى نازانم ئاخو مه به ستم پيکاوه يان نا؟ به هر حال من ناتوانم له مباره يه وه هيچ حوکميک بدهم به لام هه سته ده که م ده توانم ليره دا کو تايي پتيينم. که ئه م بيره وه ريانه هه لده ده مه وه، هه ست ده که م

ھەرچى كۈنە غەزەبى جارانە لە ناخمدا بىئار دەپپتەو و دەست دەنپتە
 بىنم و ھەناسەم سوار دەپپت. ھەلبەتە بەشىك لەو بىرەو ھەريانە، لە
 زەينىدا كال بوونەتەو و ھەكو تايق و سىيەران دەنوئىن. بەلام
 دلىناشەم زۆر شەتم ھەر بە يەكجارەكى لە بىرچووەتەو و بە
 يەكجارەكى لە مېشكەدا سەراونەتەو. ئەو ھى بىرم مابى ئەو ھەيە كە
 ئەو سالانە زۆر بەخاوى و خەمناكى بورىن، پۇژگار زۆر درىژ
 بوون، بە خاوى تىدەپەپىن، دەتگوت دلوپەي پاش بارانە و تەك تەك لە
 بن مېچان دەھاتە خوارى. لە بىرمە كە ئارەزوويەكى زۆر بەھىن،
 ئارەزووى پابوون و ژيانەو، ئارەزوو كەلگەلەي تازە بوونەو و
 بەردەوام بوون لەسەر ژيان، توانا و بەھرى خۆ پاگرى و
 چاوەروانى و سەبر و ھەوسەلە و ھىوادار بوونى پىدەبەخشىم.
 سەرەنجام توانىم بەم ژيانە پابىم، ھەموو پۇژى چاوەروانى
 تەواو بوونى ئەم دەورانەم دەكرد، پۇژم دەژمارد، لەگەل تىپەپبوونى
 ھەر پۇژىكدا ئۆخژنىكى سەيرم بە دل و دەرووندا دەگەرا. تەنانەت
 كاتى كە ھىشتا ھەزار پۇژم لەبەردەمدا مابوو كە لەم زىندانىيەدا
 بەسەر بەرم، دلى خۆم بەو خۆش دەكرد، دەمگوت گۆچ مەدەيە،
 سەبەينى دەبى بە تۆسەد و نەو ھەونق پۇژ، لە ھەزار دىتە خوارى..
 ھەروەھا لە بىرمە لە كاتىكدا، لە ھەموو ئەم ماوەيەدا. لە نىو ئەو
 سەدان زىندانىيەدا كە لە دەورم بوون، ھەستەم بە تەنبايەكى بەسام
 دەكرد، ئىدى بەرەبەرە وام لىھات ھەزم لەم تەنبايى و گۆشە گىرىيى
 دەكرد. بەدەم ئەم تەنبايى و گۆشە گىرىيەو، ژيانى پابردوى خۆم
 دەور دەكردەو، ورد و درشتى ژيانى خۆم شەنوكەو دەكرد. بە
 قوولى بىرم لىدەكردەو، زۆر بىرەھمانە ھوكم لەسەر خۆم دەدا.
 زۆرجار سوپاسى قەدەر و چارەنووسم دەكرد كە بەھرى ئەم
 تەنبايى و گۆشە گىرىيەي پىنەخشىوم كە ئەگەر ئەو نەبوايە

نهمدهتوانی بهو جوره دهربارهی خوم قهزاوت بکه و بهو بینمهتیه به ناخی ژیانی پابردووی خومدا بچمهوه و ئه و دهمانه هزار و یهک هیوا و ثاوات له دلم چهکهره یان دهکرد! بیرم دهکردهوه، بریارم ددها، سویندم دهخوارد که له ئاییندهمدا، هیچ یهکیک له ههله و خه تاکانی پابردووم دووباره نهکه مهوه. بهرنامه یهکی تهواوم بق ئاییندهی خوم دادهنا، بهلیم به خق ددها که بهوپه پری جددی ئه و بهرنامه یه جیته جی بکه و بهموو لیتی لانهدم. باوه پری تهواوم به خوم و به توانای خوم هه بوو که ئه و بهرنامه یه ئه انجام ددهم. ئیدی چاوه پروانی ئازادی خوم دهکرد، زور به تاسهی ئازادییه وه دهژيام. ده مویست هیژ و توانای خوم له مهیدانی خه باتیکی تازه دا بجهریتم. هندی جار تاسه و که لکه له یهکی پر جوش بهروکی دهگرتم و دهستی دهخسته بینم، هه ناسهی سوار دهکردم. ههلبهته ههلدانه وه و بیدارکردنه وهی ئه م بیره وه ریا نه که جگه له خوم په یوه نندیان به هیچ که سیک تروه نییه، بۆ من که لیک پر سوو و به ئازاره، بویه توماریان دهکه م، چونکه پیموایه هه موو که سیک ده توانی لیتان تیگات و هه ر که سیک له تافی لاوی و هه ره تی به هیژیدا، ئه گه نه گبه تی شانی بگریت و ده سئگیر بکری و ده زیندان بخریت، هه ست به هه مان ئه و شتانه دهکات که من هه ستم پیکردوون.

با له وهی پتر به تانی ئه م بابه ته دا نه چم و بق ئه وهی ئه م بیره وه ری و یادداشتانه به شیوه یهکی کوتوپر کوتاییان نه یهت، هندی شتی دیکه ش ده گیرمه وه.

پیموایه، پهنگه خه لکانیک هه بن بپرسن ئایا هه لاتن له زیندان مهحاله، ئایا به دریژیایی ئه و سالانه ی من له زینداندان بووم هیچ هه ولیکی هه لاتن پرووی نه داوه؟ وه کو پیشتریش گوتوومه، هه ر زینداییهک که دوو یان سئ سالی له زینداندان گوزهراند و به پری کرد،

حیساب بق ئو ماوهیه دهکات، حیساب بق زهره و قازانجی خۆی دهکات، و بیر دهکاتهوه مادامیکی دوو سئ سالیکی به پئ کردووه، قازانجی له وه دایه پاشماوهی مه حکومیه ته که ی به بی هیچ پيسک و سه رکيشیه که ته و او بکات و به گویره ی یاسا بی به موهاجیرنشینی ئازاد. دياره ئه وانه ی که و بیر دهکه نه وه، زیاتر ئه و زیندانیان که موده تی مه حکومیه ته که یان که مه. به لام ئه وانه که ماوه ی حوکه که یان زوره، زورجار بیر له هه لاتن دهکه نه وه و ئاماده ن هه ر پيسکک له و پیتاوه دا بکه ن، به لام و پرای ئه مه ش هه ولی هه لاتن له زیندانه که ی ئیمه زور که م بوو. ئایا هۆی ترسنۆکی زیندانییه کان بوو، زه بتوره بتی توندی سیستمی سوپایی بوو، یان توبؤگرافیی شارکه که بوو که که وتبووه ناوه ندی بیابان و دهشتیکی کاکي به کاکیه وه، هه لاتن هه روا ئاسان نه بوو؟ نازانم، پیتماویه هه موو ئه و فاکته رانه ده وریان هه بوو، هه لاتن له زیندانه که ی ئیمه ئه سته م بوو. له سه رده می زیندانییه که ی مندا، ته نیا یه کجار دوو زیندانی که هه ردووکیان زیندانی زور خه ته ر بوون، هه ولیاندا هه لین.

که مینجه ر دهستی له کار کیشایه وه و پویی، "ئا. ف" (شوقار و جاسوسی زیندانه که) بئ پشت و پشتیوان مایه وه. "ئا. ف" هیشتا کهنج بوو. به لام که رمی و ساردی پوژگاری چه شتبوو و قال بوو بووه وه. کابرایه کی بیباک، به وره و چاونه ترس و زور زیره ک و زیتل بوو. ئه کهر ئازاد بکرایه، بیگومان دهستی به کاری جاسوسی و شوقاری و دهستبپی و پاره کیشانه وه له خه لکی ده کرده وه و بق ئه و مه به سته هه ر پینگه یه کی، چه ند ناپیاوانه ش بوایه، ده گرت به ر، به لام ئه مجاره به ئاسانی ده ستگیر نه ده کرایه وه، چونکه له زیندانان ئه زمونیکی زوری پهیدا کرد بوو. له زیندانییدا موماره سه ی ته زویرکردنی پاسپورتانی ده کرد. شاره زاییه کی باشی له و بواره دا پهیدا کرد بوو. هه له به ته من

زۆر لەمە دلتیا نیم، چونکە بە چاوی خۆم شتی وام لێ نەدیتبوو، بەلکو لە زیندانییەکانی دیکەم بیستبوو، بە قسەی زیندانییەکان، کە جار جار بۆ مالی میجر دەچوو، خۆی بە مووبەقەکەی ئەودا دەکرد و لەویندەر پاسپۆرتانی تەزویڕ دەکرد و دەرامەتیکی باشیشی لەم کارە دەست دەکەوت. بەهەر حال ئەم پیاوێ ئامادەبوو لە پێناوی گۆرینی چارەنووسی خۆیدا، هەر سەرکێشی و پرێسکێک بکات. بەهەر حال، من هەلی ئەوەم بۆ پەخسا کە لە نزیکەوێ بیناسم و بچمە ناخی دڵ و دەروونییەوێ. بێئەدەبی و نامەردی و خۆپریەتی و بێباکی و بێئامانی ئەم کابرایە لە پادەبەدەر بوو، پیاو قیزی لێی دەکردەوێ.

سێ بەندییەکی وەها بوو، ئەگەر حەزی لە عەرەق بکردایە و هیچ پێگەیەک نەبایە بۆ وەدەست هێنانی عەرەق، تەنیا پیاوکۆژی نەبێ، ئامادە بوو بێ چەندوچوون لە پێناوی قاپێ عەرەقدا پیاویک بکوژیت، بە مەرجێ کە کەس پێی نەزانیا. لە زیندانەکەیی ئێمەدا فێری ئەوێبوو کە حیساب بۆ هەموو شتێک بکات، هەر لەبەر ئەو وردی و وریاییی بوو کە (کولیکوف)ی تاوانباری بەشی تایبەتی دۆستایەتی دەگەڵدا گرت.

پێشتر باسی ئەم (کولیکوف)ەم کردووە، هەرچەندە پیاویکی میانە سال بوو، بەلام زۆر چالاک و چەلەنگ و زیتوزیتەل بوو، ژیانی لێدەچۆرا. گەلیک بەهره و توانای نااسایی هەبوو. لەو پیاوانە بوو کە مل بۆ پیری نادەن و دەیانەوێ تا دوا هەناسە هەر بە گەنجی بژین و لە ژیا ن تیر نابن.

من پێم سەیر بوو کە دەمبینی کولیکوف وەکو زیندانییەکانی دی ملی داوێتە خەت و هیچ هەولێکی هەلاتن نادات، تومەز کولیکوف ژیاوژیا بریاری هەلاتنی دابوو. نازانم ئەم جووێتە، کامیان

کارىگەرىيى بەسەر ئەۋىترەۋە زىياتر بوو؟ بەلام پىندەچوو، لە ھەموو شتىنكىدا ھاۋتاي يەك بن، ھىچيان لە ھىچيان كەمتر نەبوو، كۆپى يەكتر بوون. بۆيە زۆر زوو بوون بە دۆستى يەكتر پىتموایە كولىكوف چاۋەروانى ئەۋە بوو كە "ئا. ف" پاسپۇرتىكى قەلىبى بۇ دروست بىكات. ھەروەھا (ئا. ف) كۆنە ئەسلىزادە بوو، سەر بە خانەدانانى كۆمەلگە بوو، ئەمە خۆى لە خۇيدا دەرفەتتىكى باشتىر و شانسىكى پترى بۇ ئەۋ جووتە پىاۋە دەپەخساند، ئەگەر بىانتوانىيا خۇ بگەيەننەۋە پووسيا. ئىدى ھەر خوا دەيزانى ئەم جووتە لەسەرچى پىكەۋتبوون و بە چ ھىوا و ئومىدىك بوون. بەھەر حال ئەۋ ھىوا و ئومىدانە، گەرەتر بوون لە ھىوا و خەۋ خەيالى تەرىدە و وىلگەرانى سىبىريايى، كولىكوف كە بە تەبىئەت ئەكتەر و لىتۋىكىكى لىھاتوو بوو، دەيتوانى دەۋرى ھەمەجۆر لە ژياندا بىينى و ھەقى خۆى بوو بە بەھرە و تواناكانى خۆى پىشت ئەستوور بىت. زىندان ئەۋ جۆرە خەلكانە دەپوكىتتەۋە، خەفەيان دەكات. بۆيە ئەۋ جووتە لىپران كە لە زىندان ھەلەن.

بەلام ھەلاتن بەبى ھاۋدەستى چاۋدىر و پاسەۋان مەھال بوو، بۆيە دەبۋايە ھاۋدەستى چاۋدىرىك مسۆگەر بىكەن. لە يەككىك لە دەستە سوپايىيەكانى نىۋو زىندانەكەدا پىاۋىكى پۆلاندى كەمىك پىر ھەبوو، بەلام بە گور و گورجوگۇل و چالاک و چەلەنگ و بىپەرۋا و بىپاك بوو، ھەلبەتە شايسەتى چارەنووسىكى باشتىر بوو. ئەمە بە گەنجى بۇ خزمەتى سەربازى، بۇ سىبىريا نىزدىرابوو، دۋاى ماۋەيەك، غەربىي نىشتىمان دەكات و لە خزمەتى سوپايى ھەلدىت، دەگىرىت و پاش سزاي جەلد و شەلاقان، ھوكمى دوو سال دەدرى و جەۋالەى سەربازگەى تەمىكارى دەگىرىت. پاش ئەۋەى ھوكمەكەى تەۋاۋ دەكات دەى نىرنەۋە بۇ فەۋجەكەى خۆى، ئىدى ئاقل دەبىت و ھىندە

به جدی و دل‌سوزی مل بۆ خزمه‌تی سوپایی ده‌دات که له پاداشتی
 ئه‌و دل‌سوزیه‌دا ده‌یکه‌ن به‌ سه‌ر ده‌سته و عه‌ریف. ئه‌م پیاوه‌ زۆر به
 خۆی ده‌نازی و مقمانه‌ و شانازی له‌ ده‌م و دووی ده‌خوێنرایه‌وه. من
 هه‌ندێ جار له‌ ئێو ئه‌و سه‌ربازانه‌دا ده‌مبینی که‌ چاو دێریان ده‌کردین.
 پۆل‌اندیه‌کانیش هه‌ندێ شتیان له‌ باره‌وه‌ بۆ گێڕابوومه‌وه. له‌وه
 ده‌چوو ده‌ردی دووره‌ ولاتی و غه‌می غه‌ریه‌ت، کاریان تیکردبێ و
 بوو بێ به‌ که‌ربوکیه‌یه‌کی له‌ بن نه‌هاتوو. ئه‌م پیاوه‌ له‌ هیچ شتیک
 نه‌ده‌په‌رینگایه‌وه، کۆل‌دان و گه‌رانه‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌با نه‌بوو. ئاماده‌ی
 هه‌موو کاریک بوو. کولیکوف، که‌ به‌ زیره‌کی خۆی ئه‌و په‌سککاری و
 سه‌رکێشیه‌ی تێدا به‌دی کرد بوو، ئه‌وی بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌م نه‌خشه‌ و
 پلانه‌ هه‌لبژارد بوو. ئه‌م عه‌ریفه‌ نیوی کولیر بوو. ئیدی به‌ سی قۆلی
 ته‌گه‌یر ده‌که‌ن و پوژی هه‌لاتنه‌که‌یان دیاری ده‌که‌ن. مانگی حوزه‌یران
 بوو، که‌شوه‌وه‌ای شار له‌م مانگه‌دا و به‌ تایبه‌تی له‌ وه‌رزی هاویندا
 یه‌ک هه‌وا و نه‌گۆژه‌، ئه‌مه‌ وه‌رزی باران به‌رانه‌، بۆ ته‌ریده‌ و
 ویلگه‌پان و ئاواران یه‌کاو یه‌ک بوو. هه‌لبه‌ته‌ زیندانییه‌کان نه‌یانده‌توانی
 یه‌که‌راست له‌ زیندانه‌که‌ وه‌ده‌ربکه‌ون و هه‌لێن، چونکه‌ شار له‌
 زیندانه‌که‌مانه‌وه‌ دوور بوو، که‌وتبووه‌ به‌رزی و چوار ده‌وری
 ده‌شتیکی راست و ته‌ختانی بوو، هیچ بێشه‌ و دارستانیکی له‌ نزیک
 نه‌بوو که‌ پیاو خۆی تێدا په‌نا بدات. بۆیه‌ ده‌بوا یه‌ پێش هه‌موو شتیک
 جله‌کانیان بگۆڕن. بۆ ئه‌م کاره‌ش ده‌بوا یه‌ خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ په‌ناگایه‌کی
 نزیکی شار که‌ کولیکوف له‌میژ بوو ئه‌و په‌ناگایه‌ی دا‌بین کرد بوو.
 ئیدی نازانم ئاخۆ هاو‌پێ دل‌سوزه‌کانی، له‌ ده‌وروبه‌ری شارد، ئاگایان
 له‌م پازه‌ هه‌بوو یان نا، هه‌رچه‌نده‌ من له‌مه‌ دل‌نیانیم، به‌لام پێده‌چوو
 ئاگادار بووبن. له‌ ماوه‌ی ئه‌و سه‌له‌دا، کێژیکی گومانلیکراوی گه‌نج و
 جوان، به‌ نیوی فانیکا مانیکا، له‌ گۆشه‌یه‌کی ئه‌و ده‌قه‌ره‌دا گیرسا

بووه وه و دهست به کار بوو، نهو کیژه وهعد و بهلینی زوری دابوونی که له دواي هه لاتنی نهوان، ههندی له بهلینهکانی خوی برد بووه سهر. خهک و خوا " ناگروگر"شیان بهم کیژه دهگوت. بیگومان نهو کیژه هاودهستی هه لاتووهکان بوو، چونکه کولیکوف ناماده بوو له پیناوی نهودا خوی به کوشت بدات.

که بهیانی، زیندانییهکان کوکرانهوه تا دهسته دهسته جیا بکریتهوه و بق سهر کار بنیردرین، نهو سق برادهره، به جورئ ریزبوون که دهگهل شیلکیندا بق سهر ئیش بنیردرین. شیلکین زیندانی بوو، وهستای سپیکاری و گهچکاری بوو، ئیشی نهوه بوو که نهو پاپهگا و قاوشه سوپاییانه نوژهن و گهچکاری بکاتهوه که زیندانییه سهربازهکان دهمن بوو چۆلیان کرد بوو. (کولیر)ش توانی کاریکی وهها بکات که به چاودیری نهوانی دابنن. چونکه به پتی پینمای و دهستوور دهبوايه دوو سهرباز بق چاودیری سق زیندانی دابنریت، تازه سهربازیکی گهنجیان بهگهل عهریف کولیر خست، تا ههم فیری کاروباره سوپاییهکان ببی و ههم یارمهتی عهریف کولیر بدات. دیاره دهبی نهو دوو زیندانییهی که لیترابوون هه لئین و برهفن، کاریگه ریهکی زوریان بهسهر (کولیری) دنیا دیده و زیرهکهوه هه بووب، دهنه چۆن دهیانتوانی بهو ئاسانییه پیاویکی دنیا دیده و پوخته و زیرهک، ده رجه داریکی جددی و هیمن که هه مووی چهند سالیکی کهمی مابوو خزمهتی سوپایی تهواو بکات و مه رهخهس ببی، پیننه په دا و پیشی خوی بداته دهست نهوان.

نهمانه، واته ههر سق زیندانییهکه و ههردوو چاودیره که سهعات شهشی بهیانی دهگهنه پایهگا که. چۆلهوژل، جگه لهوان کهسی تری لئینابیت. دهست بهکار دهکهن، پاش سهعاتیک کولیکوف و "ئا. ف" به (شیلکین)ی هاوپتیان دهلئین که ئامیریکی کارکردنیان له بیرچوووه و

دهچن له کارگه که (وهرشه) دهپنځن. ده‌بوايه زور وريايانه و به
 شتويه‌ه‌کي ناسايي مامه‌له ده‌گه‌ل شيلکيندا بکه‌ن تا گومانيان لټنه‌کات.
 شيلکين، وه‌ستا و به‌نايه‌کي لټهاتوو، مؤسکويي بوو، زيره‌ک و
 وريايه‌کي که‌مدوو بوو، زور لاواز و باريک و بنيس بوو. بؤ‌ئوه
 دروست بوو بوو به چاکه‌ت و پانتوله‌وه، له دوکانيکي شاري
 مؤسکودا دابنيشيت و دوکانداري بکات، به‌لام ده‌گه‌ل قه‌ده‌ر و
 چاره‌نوسدا چ ده‌کړئ، ئه‌وه‌تا ئيستا دواي گه‌رانيکي زور سهره‌نجام،
 بؤ‌هميشه له به‌شي تاييه‌تي زينداندا، ياني له نيو خه‌ترناکترين
 مه‌حکوماني ده‌زگاي دادفاني سوپاييدا گيرساوه‌ته‌وه. من هو و
 سهرچاوه‌ي ئم چاره‌نوسه خه‌مناکه‌ي ئو نازانم، لي شيلکين هيچ
 جوړه به‌دخوايي و شه‌ره‌نگيزييه‌کي نه‌ده‌نواند، زور به هيمنی و
 سه‌لامه‌تي و بيوه‌يي له زيندانه‌که‌ماندا ده‌ژيا. ناوبه‌ناو هه‌نديک ناشيانه
 ده‌يخواره‌وه و مه‌ست ده‌بوو، له‌وه بترازي هيچ عه‌بييکي تري نه‌بوو.
 هه‌لبه‌ته کوليکوؤف و جماعه‌ته‌که‌ي نه‌خشه‌که‌ي خويان پينه‌گوتبوو،
 ده‌بوايه چه‌واشه‌ي بکه‌ن. کوليکوؤف، چاوئکي لي داگرتبوو و واي
 تيگه‌ياند بوو که دوئ شه‌و قاپي ئاره‌قيان له کارگه‌که شار‌دووه‌ته‌وه
 و بؤيه بؤ‌ئوينده‌ر ده‌چن تا ئو ئاره‌قه بيتن. به‌و جوړه (شيلکين) ي
 فريودا، که‌مترين گوماني لټنه‌کرد. وه‌ستا شيلکين و گه‌نجه‌تازه
 سهر‌بازه‌که به دوو قولی مانه‌وه (کوليکوؤف و ئا.ف) ش به چاو‌ديريي
 کولير به‌ره‌و ئاوه‌دانييه‌که‌ي قه‌راخ شار وه‌ړيکه‌وتن و دوور که‌وته‌وه.
 نيو سه‌عاتيک بوري و جماعت نه‌گه‌رانه‌وه. شيلکين که زوري
 له‌م جوړه واريقات و رووداوانه ديتبوو، که‌وته بيرکردنه‌وه، زوري
 بيرکرده‌وه، له‌پر ئه‌وه‌ي بيرکه‌وته‌وه که باري ده‌رووني کوليکوؤف
 ناسايي نه‌بوو، دوو جاران چاوي له (ئا. ف) داگرتبوو و به چه
 دواندبووي. شيلکين تازه هه‌موو شته‌کانی بيرده‌که‌وته‌وه. "کولير" يش

سهرنجی ږاکښا بوو. پټش نه وهی دهگل جووټه زیندانییه که دا
 بکه وپټه ږی، گهنجه تازه سهر بازه کهی بانگ کرد و ناموژگاری کرد
 بوو که دواي نه و چی بکات و چی نه کات، دیاره هم کاره ی نه و
 شتیکی ناااسایی بوو. ئیدی شیلکین تاپتر بیري ده کرده وه و چینه ی
 له یاد کهی خوی ده کرد، گومانی زیاتر ده بوو. که کات درهنگ بوو
 که س نه گه راپه وه، ئیدی گومان به جارئ زوری بق هینا، دهیزانی به
 هو ی هم کاره و چ مه ترسییه کی دپته ږی، له گین بوو ئیداره ی زیندان
 گومان له و بکن، به وه تاوانباری بکن که هاوده ستی هه لاتووه کان
 بووه و پټگی داوون هه لټین، نه گهر فریا نه که وئ و زووبه زوو ئیداره
 ناگادار نه کاته وه، نه و شته که له گومان دره ده چیت و به سهر نه ودا
 ساغ ده بیته وه. که واته پټویسته تا زووه فریا بکه وئ و ماته ل نه بی.
 ههنگی بیري که وته وه که له و دوا ییانه دا کولیکوف و "ئا. ف" زور
 رمووده ی په کتر بوو بوون و زور جار پټکه وه ده که و تنه فسکه
 فسک و ده چوونه پشت قاوش و پایه گاکان و دور له چاوی خه لکی
 خه ریکی پیلان و ته گبیران ده بوون. ته نانه ت نه وه شی بیر که وته وه که
 پټشتریش نه و گومان و مه زنده یی له لا هه بووه که له گینه شتیکیان
 له ژیر سهر دا بټ، شیلکین ته مه شایه کی سهر بازه چاودیره که ی کرد.
 خوی دابو به سهر تغه نگه کهیدا و به دهم باویشکه وه سهری قامکی له
 که پوویدا ده گټرا. ئیدی شیلکین بق نه وه ی له خه یالی نه دات، دلی
 نایه ت گومانه کهی خوی بق ناشرکا بکات، ته نیا داوای لیکرد که
 له گه لیدا تا کار که به پروات. ده یویست بزانتیت که ناخو هاوړپټکانی
 چوون بق نه وینده ر یان نا، ناخو که س دیتوونی یان نا. که بوی
 دره کهوت که س نه ییدیتوون، ئیدی گومانه کانی بوون به راست.
 شیلکین له دلی خویدا کوتی: "نه گهر ته نیا بق مه ینووشی و رابواردن
 بق نه وینده ر چووبان، وه کو هه ندی جار کولیکوف نه و کاره ی ده کرد،

ههلبته به منیان دهگوت. چونکه ئمه شارندهوی بۆچییه؟ که شیلکین گهیبه ئمه قهناعهته، یه کسه ره لهویندهرهوه، بیتنهوهی بگهپیتنهوه بۆ سه سر کارهکهی، بهرهو زیندان دایکیشا. دهرووبهری سعات نۆی بهیانی بوو که شیلکین گهیشتهوه زیندان، یه کسه ره خۆی به لای عریفخه فهدا کرد، حال و حیکایه ته که ی له سپری تا پیازی بۆ گیراپیه وه. یارۆ زۆر ترسا، له ههوله وه باوه پری نه ده کرد. شیلکین پروداوه که ی وهکو گومانیک بۆ باس کرد بوو، ئه ویش به له ز پۆیی بۆ لای میجر، میجهریش به له ز خۆی ده گهیینه تته فه رماندار و هه واله که ی پیده گهی نه ت. دوای چاره که سه عاتیک بریار یاری پیویست درا. راپۆریک له مباریه وه بۆ فه رمانداری گشتی بهرز کرایه وه. چونکه ئهم جووته زیندانبیه له زیندانبیه خه ته ره کان بوون، ئه گهری ئه وه هه بوو له پترسبۆرگه وه فه رمانی سهزایه کی قورس بۆ ئیداره و کارگیرانی زیندانه که ده ربچیت و زۆر به توندی سه رکونه بکرین. نا. ف، ئه گهر راست بی یان درۆ، یه کتیک بوو له زیندانبیه سیاسیه کان. (کولیکوف)ش زیندانی (بهشی تاییه تی) بوو، واته له تاوانباره گه وره کان بوو، ئمه جگه له وهی کونه سوپایی بوو. تا ئه و کاته هیچ که سیك نه ییتوانی بوو له زیندانی (بهشی تاییه تی) هه لیت. ههنگی سه ره پرشتیاره کان بیریان که وته وه که به پینی ده ستور و پینمایان ده بی هه ر زیندانبیه کی به شی تاییه تی که بۆ بینگار ده رده کرئ، دوو پاسه وان ی به گهل بخریت. جا ئهم یاساو ری سایه په چاو نه کرا بوو، بۆیه له گین بوو ئهم سه ربپیچی و خه مساردیه زۆر خراپ به سه ر گشت فه رمانبه ران و کارگیرانی زیندانه که دا بشکیتنه وه و قوربه که خه ستر بکاته وه. ئیدی به له ز قاسید و تاقیبکاران بۆ هه موو گوند و شه اره دی و باژیرۆکانی ده رووبهری شه ار به پچ کران. هه والی هه لاتنی زیندانبیه کان به هه موو شوته کان راگه به ترا. ناو و نیشان یان به

هه موو کەسێک درا و ژمارەیک سەربازی قوزاقیان بۆ تاقیب و دۆزینەوهیان نارد. خێرا خەبەر بە گشت بەرپێوەبەرایەتی و هەرمەکانی دەورووبەر درا. بە کورتیکەکی ترس و پەڕیشانیەکی زۆر هه موو لایەکی گرتەوه.

مقۆمقۆ و ههراوهنگامەیی ناو زیندانه کەش، لە هی دەری کەمتر نەبوو. ههوالەکە دەماو دەم دەگەرا، کە زیندانییەکان دەستە دەستە لە کار دەگەرانیوه و بە ههوالەکیان دەزانی. لە دلی خۆیاندا و ژیراویتر کۆلیک خۆشحال دەبوون، ئەم ههوالە جگە لەوهی پۆتینیەتی ژبانی زیندانی دەپەرانیوه، جۆره دلخۆشییەکیش بوو بۆ زیندانییەکان، ههوال، ههوالی ههلاتنە، گالته نییە، بۆیە ئاساییە لە سەرانیسەری زیندانه کەدا پەنگ بداتەوه، دلی خەلکی خۆش بکات و دەماری زیندانییەکان بجولێت. هیوا و ئاوات و متمانەیان لە دل و دەرووندا ببوژینیتهوه و هەست بکەن "گۆپینی چارەنووسی" مەحال نییە. لە دلی خۆیاندا دەیانگوت: "بۆچی ئەوان بتوانن هەلێن، ئێمە نەتوانین، بۆچی چمان لەوان کەمتره؟" هەر کەسە و لە ژیر کاریگەریی ئەم بیروکەیهدا راست دەبووهوه و نیگایەکی پەر هاندانی هاوڕیکەکی خۆی دەکرد. هه موو زیندانییەکان هەستیان بە جۆره غرور شانازییەک دەکرد و بە چاوی سووک دەیانروانییە دەرهجەدارەکان، ئیدی زووبەزوو هه موو بەرپرسەکان، بە خودی فرمانداریشەوه پزانه ناو زیندانه کە. زیندانییەکان هه موو سینگیان دەرپەراند بوو، کڕوکپ و چاونه ترس و وره بەرز تەمەشای بەرپرسەکانیان دەکرد، زمانحالی نیگیان دەیگوت: "ئێمەش دەتوانین هەمان کار بکەین، ها؟". زیندانییەکان پێشبینی ئەوهیان دەکرد کە بەرپرسەکان بە تەمای پشکنینی گشتین و لەم حالەتانهدا خوا خۆی بیانوویەکیانە، بۆیە خێرا هه موو شتیکیان دەشاردەوه. پێشبینی زیندانییەکان دروست دەرچوو.

پشکین و تەحەبە دەستی پێکرد، زیندانەکه ژێروژوور کرا، هیچ شوێنی نەما ژۆر بە وردی نەپشکێت، بەلام هیچ شتیک نەدۆزرایەوه.

دوای نیوەڕۆ، زیندانییەکان بۆ بێگار نێردرانەوه، ژمارە یاسەوان و چاودێرەکانیان کرد بە دوو هێندە ی جاران. شەویش ئەفسەرەکان و دەرەجەدارانی خەفەر و یاسەوان، هەر ساتە نا ساتی خۆیان بە ژوور و قاوشەکاندا دەکرد و یەک یەک دەیان پشکین. بە پێچەوانەی پەوشی باوەوه، دوو جارانیان بۆ سەرژمێری ریزکردن، دوو جار لەسەر ژمێریەکهدا هەڵیان کرد، ئەمە هێندە ی دی پەوشەکهی شەلقاند، بۆیە هەموویان بردینە نێو حەوشەکه تا سەرلەنوێ سەرژمێرمان بکەنەوه. دوای ئەوهو جاریکی دی لە نێو قاوشەکهشدا سەرژمێریان کردینەوه.

بەلام ئەم پەشێویە زیندانییەکانی نیگەرەن نەکرد. وا خۆیان دەنواند کە نە خەمی ئەوانە و نە گۆتیان لێبەتی. شەوهەکیان ژۆر بە ئارامی بەسەر برد و هیچ سەریەشەیهکیان بۆ خۆ دروست نەکرد. لە دلی خۆیاندا دەیانگوت: 'لە شەڕ دەگەرێن، بەلام نابێ هیچ بیانویەکیان بدەینە دەست!' بەرپرسەکانیش لە دلی خۆیاندا دەیانپرسی: 'ئایا لە نێو ئەمانەدا هاو دەستیان نییه؟ پاشدزەکانیان لێرەنین؟' بۆیە بە دزییەوه خەفی و چاودێریان بە سەرەوه دانان تا بزانی چی دەکەین و چی دەلێن، بەلام ئەم کارە دادی نەدان. زیندانییەکان بە خوشحالییەوه، لە دلی خۆیاندا دەیانگوت: 'ئەوانە هێندە کەر نین خەلکی لە دوای خۆیان بەجێ بێن!' 'پیاو کاری وا گەورە ی بە دەستەوه بێ، پازی خۆی بە کەس نالی!' 'خەلکی وەکو 'کولیکوف' و 'ئا. ف.' هیچ شوێنەواریک لە دووی خۆ جێناهیێن، ئەوانە لە شوێنی ناخەون ئاو بیتە ژێریان، پێوین خۆ لە جێی خۆیان نادن! ئەوانە خەلکانن کە ئەگەر بیانەوی بە

کونی دهرزییه وه دهچن! گرهویان له شهیتان بردووه ته وه!، قدر و قیمه تی "کولیکۆف" و "ئا. ف"، له لای زیندانییهکان سه د قات بهرز بووه وه، شانازیان پتوه دهکردن. ههستیان دهکرد که ههوالی ئهم سهرکیشی و ریسکه دهبی به داستان و دهکهوێته سهر زاری گهوره و بچووکی مهردم و نهوه بق نهوهی دهگیریته وه و ههتا ههتایه دهمیئن.

یه کێک دهیگوت:

- ئه وهیه ئه قل، قوربانی ئه و ئاوه زهتان بم!

یه کێکی دی:

- ها! خۆ دهیانگوت مه حاله کهس بتوانی لیتره برهقی، ئه دی ئه وانه

چۆن ههلاتن!

زیندانییهکی دی به تهوسه وه هه لده داتی:

- راسته، به لام دهزانی ئه وانهی هه لاتوون کین؟ دایک دانیشی و

رۆلای وا بینئ! تو ده تهوئ خۆ بیتیه ته پیزی ئه وان؟ به توژی

پیتانیشدا ناگهی!

ئه گهر کاته کهی کاتیکی دیکه بوایه، ئه و زیندانییهی که به و جۆره

وه لام درایه وه، هه رگیز بیدهنگ نه ده بوو و به رگری له خۆی ده کرد و

به گز به رانه ره کهیدا ده چووه وه. به لام ئه مجاره بیدهنگ بوو و به

شه رمیکه وه گوتی: "راسته! هه موو که سیک کولیکۆف نییه، پیاو ده بی

به کرده وه، پیاوه تی خۆی سه لمیئن!"

زیندانییهکی دیکه که تا ئه و دهمه کړوکپ گوئی له قسه کان

ده گرت و به هیمنی له بهر په نجه ره ی مووبه قه که دانیشتبوو، به سه ری

قامکان گونای خۆی خوراند و به دهنگیکی نه رمی سازگاری ئاویته به

شادمانییهکی په نهان گوتی:

- ئەپچ بە راست كۆپىنە، ئىمە بۇچى لىزە بىمىن؟ ئاخىر چى بىكىن
 لىزە؟ ئىمە زىندووى مردووين، مردووى بى كفن و گۆپىن، وا نىيە؟
 يەككىك لە زىندانىيەكان بەرسقى دايەوۋە و گوتى:
 - گەيى چى دەكەي؟ خۇ زىندان پىتلاو نىيە خىزا لە پىتى دابكەنى و
 توپى بدەيت و تەوا. ئىمە لىزە بەستراوينەتەوۋە.
 زىندانىيەكى گەنجى بىتەزموونى خوينگەرم ھەلى دايە:
 - چما كولىكۆف زىندانىيە نەبوۋ! ئەدى ھەلنەھات؟
 زىندانىيەكەي پىتسو، مۆپەيەكى لە زىندانىيە گەنجەكە كرد و
 گوتى:

- كولىكۆف! كولىكۆف! خەلكى ۋەكو كولىكۆف زۆرە كە من گىيانى
 من...

- ئەدى "ئا. ف." بە راستى ئازايە!
 - ئۇ! ئەو ھەر باسى مەكە، ئەگەر خۇي بىويستايە دەي ۋەكو
 كولىكۆفى دەخستە گىرفانىوۋە!
 - خۇزگە دەمزانى، ئاخۇ دوور كەوتوونەتەوۋە؟ زۆر مەراقمە ئەمە
 بزانم!

ئىدى سەرى قسە كرايەوۋە. "ئاخۇ ئىستا لە شارەوۋە دوورن؟ لە
 كۆيندەرەوۋە ھەلاتوون؟ چ پىيەكيان گرتوۋەتە بەر؟ كام پىگە بۇ
 ئەوان باشترە؟ كام باژىرۇك نىزىكە؟". ئىدى ئەو زىندانىيەنى كە
 شارەزاي ئاۋەدانىيەكانى دەوروبەرى شار بوون كەوتنە قسە و
 ئەوانى دى بە تاسەوۋە كەوتنە گويگرتن. كە باس ھاتە سەر خەلكى
 گوندەكانى دەوروبەرى شار، ھەموو گوتيان كە خەلكى باش نىن و
 ھەموو ئاكنجىيانى نىزىكى شار، ئىشى خۇيان دەزانن و ئامادەنىن
 دالەدى زىندانىيەنى ھەلاتوۋ بىدەن و كۆمەكيان بىكەن، بگرە ئەگەر
 بۇيان بىكەن، دەستگىريان دەكەن و رادەستى حكومەتيان دەكەن.

- خۆزگە دەتانزانى ئو جوتيارانه چەند گلاون! چەند ناپەسەن و بەدكارن! ھەر حەيوانىكن لەو گۆرە!

- جوتيارى ھىچو پوچ و نامەردن!

- خەلكى سىبىريا، شىرحەرامىكى وەھان، لە ھىچ شتىك ناپرىنگىتەو، پىاو كوشتن و ئاو خواردنەو، ھىان لە لا يەكە، غەرىبە يەكيان بەردەست بکەوئ، بە كەولکردن كەولى دەكەن!

- بەلام برادەرانى ئىمە

- ئىدى، با بزائىن كى سەر دەكەوئ، برادەرانى ئىمە لە ھىچ ناترسن، باكيان بە ھىچ نىيە.

- بە ھەرحال، كەسى نەمرئ، ھەواليان دەبىستىنەو!

يەككىك لە زىندانىيەكان گوتى:

- تۆ پىتوايە، بتوانن بىيانگرن؟

يەككىك لە زىندانىيەكان، كە تەواو جۆشى سەند بوو، مشتىكى بەسەر مێزەكەدا كىشا و گوتى:

- من دلنiam، تازە ھەرگىز ناگىرئ!

يەككىكى دى گوتى:

- ئەمە پەيوەندى بەو رەوشەو ھەيە كە دىتە پىشئ.

سكوراتوف ھەلى داھە:

- برادەرىنە، پىتوايە ئەگەر من لە زىندان ھەلئم و بپەفم، بە ھەمراتم دەستگىر ناكرئمەو!

يەككىك لە زىندانىيەكان پرسى:

- تۆ؟

زىندانىيەكانى دى لە قاقاي پىكەنىنيان دا، ھەندىكى تريان خويان لە گىلى دا و وايان نواند كە نايانەوئ گوتيان لە قسەكانى بىي، بەلام سكوراتوف دەستبەردار نەبوو، لەسەرى پۆيى و گوتى:

- زۆرچار له دلى خۆمدا دەلیم ئەگەر هەلیم هەرگیز نایەلم
دەستگیر بکړیم. ئەگەر له کونی مشکیشدا خۆم شار دوو و تەو، نایەلم
دەستی دوژمنم بگاتئ!

- ئەوە نەدەت زەحمەتە تا برسیتی زۆرت بۆ دیتئ، هەنگئ بە پینی
خۆت دەچی بۆ لای جووتیارێک و سوالی نانی لێدەکەئ!
دیسان له قاقای پیکەنینیان دایەو.

سکور اتۆف کوتئ:

- سوالی نان؟ درۆزن!

- خۆت درۆزنئ، ئەم فشه فشه چییە؟ ئەدی هەر تۆ نەبوویت
دەگەل ھاپۆ (فاسیا) تدا جووتیارێکتان کوشتبوو لەسەر ئەوئ گوايە
دوعای مەرگی له مانگایەک کرد بوو و مانگاکی مرد بوو، ئەگەر ئەو
نەبایە ئیوە ئیشتان چی بوو لێرە؟ بۆ ئیشتا له زینداندا دەبوون؟

زیندانییەکان له قاقای پیکەنینیان دایەو. سکوراتۆف ھاواری کرد:
- درۆ دەکەئ! میکێتکای دوو زمان ئەم درۆیە بۆ گێراونەتەو. من
لەو مەسەلەیدا نەبووم ھاپۆ فاسیا، جووتیارەکەئ کوشتبوو نەک
من، ئیوە بە ناھەق منتان ئیوە گلاندووە! من بابایەکی مۆسکۆییم و له
مندالیمەو تەریدە و چەتە بووم. با شتێکتان بۆ بگێرمەو کاتئ که
مندال بووم و پەبەنی کلێسا دەیویست فیزی نوێژ و دوعا خویندەم
بکات، گوێی پادەکیشام و دەیکوت: "بلی خودایا، له پەحمی خۆت
بیتەشم مەکە، خودایا بە کەرەمی خۆت پەحمم پیتبکە!" منیش له
دوایەو دەمگوتەو: "خودایا، بە کەرەمی خۆت بۆ زیندانم بنێرە!" هەر
که سەرم له ھیڵکە جووقاوە و بووم.

ھەموو زیندانییەکان له قاقای پیکەنینیان دا. ئەمە پێک ئەو شتە
بوو که سکوراتۆف بۆی دەگەرا. ھەموو حەز و ھیوایەتیکی پیکەنین و
حەنەکبازی بوو! لیبۆکیک بوو لەو گۆرە! بەلام زیندانییەکان هەر زوو

گه پانه وه سهر باسه جدیدیه که ی خویان، به تاییه تی نه وانه ی که ته مەنیکیان هه بوو و شارەزاییان له مه سه له ی هه لاتن و په قیندا هه بوو، زیندانییه گه نه کهان به هین و کونجکاو ی، ملیان قوت ده کرده وه و به خۆشحالییه وه چاویان ده بریه ده موزاریان و گوینیان له قسه کانیان ده گرت. خه لکینکی زۆر له ئاشخانه کهدا کۆ بوو بوونه وه. تاقه یه ک کهس له چاودێر و ده ره چه داره کهان له وێ نه بوو، ده نا زیندانییه کهان نه ده وێران به و راشکاو ییه کۆپی قسه و باسان گهرم بکه ن. له نێو نه و که سانه دا که خۆشحالیان ده ره ده بری، چاوم به تاتارییه ک کهوت به نێوی مامیتکا، نه م پیاوه، کورته بالایه کی گونا زهق و پهقی گوپ قوپاوی پوا لهت کۆمیدی بوو، به حال پووسی ده زانی و به ئاسته م له قسه ی پووسی زمانان ده گهی، که چی له هه موو نه وانی دیکه زیاتر گوینی هه لده خست و که یفی به قسه کهان ده هات. سکوراتۆف که له سوچیکه وه کزکۆله ی کرد بوو، ئاویری لێی دایه وه و گوتی:

- ها مامیتکا یاکشی (باشه)؟

مامیتکا که لله نه ستووره که ی له قاند و به گهرمی گوتی:

- یاکشی! ئا، یاکشی!

- نایان گرن؟ یۆک؟

مامیتکا، به ده م سهر له قاندن و ده ست جولاندنه وه گوتی:

- یۆک! یۆک!

- نه گهر درۆ بکه ی دوا یی خۆم ده زانم چیت پێده که م ها؟

مامیتکا به ده م سهر له قاندنه وه گوتی:

- یاکشی، یاکشی!

سکوراتۆف، چه پۆکینکی نه وتۆی به سه ریدا کیشا که کلاوه که ی

هینایه سه رچاوی و گوتی:

- دهيسا، هانئ ئەم (ياکشی)یه بگره!

ئەوجا، بەوپەری شادمانی لە ناشخانەکە وەدەرکەوت و کابرای
تاتاری بەسەرسامی و هەپەساوی لەویندەر بەجێهێشت!
بۆ یەک هەفتەی تەواو ئەوپەری زەبۆرەبت لە زیندانەکەدا بەکار
بەرا. گەڕان بە دواي هەلاتووہکاندا، لە گوند و باژێرۆکەکانی ئەو
دەورووبەرە بەردەوام بوو. زیندانییەکان ئاگایان لە هەر نەخشە و
بەریاریکی حکومەت بوو دەرەق بە هەلاتووہکان، نازانم ئەمەیان
چۆن دەزانی! لە پۆزانی سەرەتادا، هەوالەکان دڵخۆشکەرە بوون، بە
قازانجی هەلاتووہکان بوو: لە هیچ شوێنیکەوہ سەروسۆراخیان
نەبوو، کەس نەیدەزانی ئەرز قووتی داو، ئاسمان هەلی کێشاو!
زیندانییەکان لە دلی خۆدا و لە بەینی خۆیاندا گالتهیان بە
بەرپرسەکان دەکرد، ئیدی لە چارەنوسوی هاوڕێکانیان دلتیابوون و
هیچ نیگەرانییەکیان لەو بارەییەوہ نەبوو. هەر زیندانییەک قسەییەکی
دەکرد:

‘نا، نایان دۆزنەوہ! تازە تەواو، هیز نییە دەسگیریان بکات!’.

‘تازە وەکو گولە بۆی دەرچوون!’

‘خو حافیزیان بێ، وانییە?’.

ئێمە دەمانزانی کە حکومەت خەبەری بە هەموو جووتیارانی
دەورووبەر داوہ و جووتیاران کون بە کون بە دوايانەوہن و هەرچی
دارستان و پەناوێپاسار و شیو و دۆلی دەقەرەکە هەبە بە دواياندا
دەگەرێن. زیندانییەکان بە دەم ژارخەنەوہ دەیانگوت:

- بێفایدە! بێگومان پێشتر پەناگەییەکیان بۆ خۆ پەیدا کردوہ! خوا

دەزانی هەنووکە لای کێ خۆیان پەنا داوہ؟

- بێگومان! ئەوانە خەلکی ئاقلن، پێشوەختە هەموو تەگبیریکیان

کردوہ!

ئىدى پەت بۇ ھەموو جۆرە گرىمانە و خەيالنىك شىركا، ھەندىك واپان وينا دەکرد كە: ھەلاتوۋەكان لەگىنە ھىشتا لە دەورو بەرى شاردە بن و خۇيان لە ئەشكەوتىكدا شاردىتەو ە چاۋە پروانى ئەو ەبن، ئەم ھەراۋزەنايە بنىشيتەو ە و تۈزى سەرۈپىشيان بىت و نەناسرىتەو ە و ئەوسا لە پەناگەكەيان بىتە دەرى و درىژە بە پىرەوى خۇيان بەن، لەو ەيە ئەم كارە شەش ھەيفان بخايەن.

بەمجۆرە ھەر كەسە و بەدەم خەيالەو ە چىرۆك و حىكايەتلىكى بۇ خۇي دروست دەکرد. لەپەر و دواي ھەشت پۇژان، دەنگىيەك داكەوت كە شوين پىي ھەلاتوۋەكانيان ھەلگرتوۋە و بە دوايانەو ەن. ھەر زوو ئەم ھەوالە بە درۆ خرايەو ە، بەلام بۇ شەوى ھەمان دەنگۆ سەرى ھەلدايەو ە. زىندانىيەكان زۇريان لەبەر گران و ناخۆش بوو. بۇ سبەي بەيانى خەبەر لە شارەو ە ھات كە ھەلاتوۋەكان دەسگىركراون و بەپىو ەن كە بۇ زىندانيان بىتتەو ە. دواي نىو ەپۇ ھەوالى تازەتر گەيپە زىندان: گوايە لە گوندىكى چكۆلەي ھەفتا فەرسەخى شاردە دەسگىركراون. ئەنجام ھەوالى راست و دروست گەيى. سەرگروبانى زىندانەكە كە تازە لە لاي مىجەر ھاتبوو، پاي گەياند كە ئەمشەو ەلاتوۋەكان، دەگەيەنتە قەرەولخانەكەي زىندان. كەواتە ھىچ گومانىك دەربارەي دەسگىركردنەو ەيان نەما. مەگەر خوا بۇ خۇي بزاني ئەم ھەوالە چ كاريكى ناخۆشى لە زىندانىيەكان كرد، بە راستى لە وەسف كردن نايت. لە سەرەتادا زۆر نىگەران و توپە بوون، جموجۆلىكى زۇريان تىكەوت، بەلام زۆرى نەبرد كە دامركانەو ە و بىدەنگ بوون. ئەوجا بەرەبەرە كەوتنە پىشخەن و تانەوتەشەر. ئەمجارە تانەوتەشەريان لە حكومەت نەدەدا، بەلكو لە ھەلاتوۋەكانيان دەدا. لە سەرەتاو ە چەند كەسىكى كەم دەستيان بە تانەوتەشەران كرد، پاشان ھەموو ئەوانى دىكەش بە گەليان كەوتن، تەنيا يەك دوو زىندانى

سهلار و سهنگين نه‌بئي، كه ئه‌قليان هيچ هه‌راوه‌نگامه و ته‌وسوتوانچيكي نه‌ده‌بړي و خويان تيگه‌لي ئه‌و شتانه نه‌ده‌كرد. زيندانييه‌كان، له سه‌ره‌تاوه به چ جو‌شو‌خړوش و گه‌رموگورپيه‌كه‌وه كه‌وتبوونه ستايش و پياه‌ل‌داني 'كوليگوف' و 'ئا. ف.' به هه‌مان نه‌فه‌سه‌وه بايان دايه‌وه و كه‌وتنه زهم و سه‌رزه‌نشست و پېر‌اپوارديان. وه‌كو ئه‌وه‌ي نامه‌ردييه‌كي گه‌وره‌يان ده‌ره‌ق به‌وان كردبیت. ته‌نانه‌ت زيندانييه‌كان به ته‌شه‌ره‌وه ئه‌وه‌يان ده‌گيراپيه‌وه كه ئه‌و جو‌وته به‌رگه‌ي برسيتيان نه‌گرتووه و بق سوالي نان خويان به گونديكدا كردوه، كه ئه‌مه بق كه‌سي ته‌ريده و ياخي ئه‌وپه‌ري شه‌رمه‌زاري و بچووكيه. به‌لام ئه‌م چيرۆك و حيكايه‌تانه، فريان به پراستيه‌وه نه‌بوو. هه‌لاتووه‌كان كه هه‌ستيان كرد بوو، شوين پييان هه‌لگيراوه و به دوايانه‌وه‌ن، بق پځ گومكي خويان به بيشه‌يه‌كي چرچو‌غووردا كرد بوو، به‌لام تاقيبكاره‌كان زوو فريا كه‌وتبوون ئابلوقه‌يان دا بوون، هه‌لاتووه‌كان كه ديتبوويان هيچ مه‌فه‌پريكيان نيه‌، ناچار خويان راده‌ستي تاقيبكاران كرد بوو. وه‌ختي شه‌وي جه‌ندرمه 'كوليگوف' و 'ئا. ف.' يان به ده‌ست و پي به‌ستراوي گه‌يانده قه‌ره‌ولخانه‌ي زيندانه‌كه، هه‌موو زيندانييه‌كان پژانه نيو حه‌وشه‌كه تا ببين چ له هاوپريكانيان ده‌كن. سه‌يريان كرد گاليه‌سكه‌كاني فه‌رماندار و ميجه‌ر له‌به‌ر باره‌گاي پاسه‌وانه‌كان (قه‌ره‌ولخانه) وه‌ستاون. هه‌لاتووه‌كانيان داگرت، زنجير و پيوه‌نديان له ده‌ست و لاق كردن، ئاماده‌يانكردن كه سبه‌يني بق دادگايان بنيرن. كه زيندانييه‌كان به حه‌قيقه‌تي بويه‌ر و پروداوه‌كه‌يان زاني خو‌به‌خو ده‌ستيان له تانه‌وته‌شه‌ران هه‌لگرت، كه زانيان 'كوليگوف' و 'ئا. ف.' له هه‌ر چوارنكاله‌وه گه‌مارؤدراون و هيچ مه‌فه‌پريكيان نه‌بووه و ناچاربوون خو به ده‌سته‌وه‌بده‌ن، هه‌نگي كه‌وتنه هاوخه‌مي و هاوسؤزي ده‌گه‌لياندا و ئيدي باسيان هاته سه‌ر

باسی دادگا و دادگاییکردن. هر کسه و له ئاوازیکی دهخویند،
یهکیک دهیگوت:

- به لای کهمهوه یهکی هزار جهلدیان بۆ دهبرنهوه.
یهکیکی دی بۆی دهسهندهوه:

- هزار! هیچت نهوتوه! تا له ژیر جهلدهدا نهیانکوژن دهستیان
لتههئاگرن. پهنگه به هزار جهلد له 'ئا. ف' پازی بن، بهلام ئهویتر
مهحاله، به کوشتن دهیکوژن، چونکه ئهو زیندانی (بهشی تاییهتییه).
ههلبهته مهزندههی زیندانییهکان راست دهرنهچوو. 'ئا. ف' پینچ
سهدهلدی بۆ بردرایهوه، ئیدی چونکه ئهوه یهکهمین سههرپیچی
بوو و ههلسوکهوت و پهفتاری پیشووشی له زینداندان باش بوو،
خاتریان گرتبوو و مداریان کرد بوو. بهلام سهبارهت به کولیکوف
بیتمویه هزار و پینچ سهده جهلدیان بۆ بری بووهوه. وهکو دهبینن
سزاکهیان له چاو خۆیدا سووک بوو. جا ئهه جووته پیاوه، چونکه
خهلکی ئاقل بوون، له دادگاییهکهیاندان ناوی کهسی تریان نهبرد بوو و
کهسیان تیهوه نهگلاند بوو و گوتبوویان خۆیان، بیکۆمهکی هیچ
کهسیک، بیتهوهی چووبنه هیچ شوینیک، یهک راست و یهکسهری له
زیندانهکهوه ههلاتوون.

به راستی من له ههموویان زیاتر بهزهیمیم به کولیردا دههاتهوه،
جگه لهوهی که گشت هیوا و ئومیدیکی به با پۆیی، سزاکهشی له
سزای هاودهستهکانی زۆر قورستر بوو. دوو هزار جهلدی خوارد و
وهکو زیندانییهکی بیگاره زیندان، ههوالهی زیندانیکی دیکهی دوور کرا.
ئیدی، لهسهه ئامۆزگاری و داوای پزیشکان، 'ئا. ف' له سزاکهیی
بهخشره. بهلام ههر که گهیهیه نهخۆشخانهکه کهوته لافلیندان و
خۆههلیکیشان، دهیگوت له مرق به دواوه له هیچ کۆسپ و تهگههیهک
ناپرینگیتهوه. بزانه چۆن کاریکی وهها دهکات که خهلکی به داستان

بیگیرنهوه! به لām کولیکوف، هیچ نه گۆږا، هر پیاوه سه لار و سه نگین و شایسته که ی جاران بوو. پاش نه وه ی سزا که ی خوی و ده گرت و بق زیندان گه رایه وه، وه کو نه وه بوو بق ساتیکیش زیندانه که ی جینه هیشته تین. به لām زیندانییه کان به هه مان چاوی جارانه وه سه یریان نه ده کرد. هه رچه نده نه وه نه گۆږا بوو و ده یزانی چون قه دری خوی بگریته، به لām زیندانییه کان له دلی خویاندا نه و پریز و حورمه ته ی جارانیان نه ده گرت. وه کو هر یه کی که له زیندانییه کانی دی مامه له یان له ته کدا ده کرد و قاره مانه که ی جاران نه بوو. ئیدی له دوا ی هه لاتنه که وه نه ستیره ی کولیکوف که وته لیژی. تومه ز له م دنیا یه دا ته نیا سه رکه وتن ئیحتوباری هه یه و سه رکه وتن هه موو شتی که!

په راویز:

- ۱- یاکشی: وشه یه کی تاتارییه به مانای (باش، باشه) دیت.
- ۲- یوک: وشه یه کی تاتارییه به مانای: (نه، نا، نه خیر) دیت.

دهرچوون له زیندان

०८३

زۆرچار دههاته ديدنهيمان و سهري دهداين. بهلام ههنديكي ديكهش ههبوون، كه ئيستا و نهوسا نهبوون به دۆستم و تاقه قسهيهكيان دهگهله نهكردم، دهتگوت ديواريكي بهرز له نيوان من و نهواندا دروستكراوه و نايهلي دهنگمان بگاته يهكا!

له م دوا ساله مدا، له چاو سالهكاني پيشوودا زۆر ئاسووده بووم. له نيو نهو نهفسهرا نهدا كه له م شارهدا سهرقالي خزمهت بوون، ههنديكم له كو نه هاوپتياني سهردهمي قوتابياني خو م ناسيهوه و دۆستايهتي و پهيوهندي خو م دهگهلياندا تازه كردهوه. ئيدي له ريگهي نهوانهوه دهمتواني نامه بۆ مالبات و كهسوكاره كه م بنووسم و داواي پاره بكم و ههندي كتيبم بۆ بنيرن. سالانيك بوو كه تاقه كتيبكيشم نهخويندبووهوه، كه يهكه م كتيبم پيگهي -كه گو فاريك بوو- مهگه ر خوا به خوي بزاني چ ههستوسوز و گودازيكي سهير و غهريب بهروكي گرتم، ئيستا ش له بيirme كه هه ر نهو شهوه، كاتي كه دهركاي قاوشهكهيان له سه ر داخستين، يهكسه ر دهستم به خويندهوهي كرد، تاكو بهره بهيان سهرم له سهري ههله نه بيري، وام ههست دهكرد نه م كتيبه پهيامي كه و له دنياهكي ترهوه بۆم هاتوه. ژياني رابردووم به رووني هاتهوه بهرچاوم و بهدم خويندنهوهي گو فاره كهوه له خو م دهپرسی ئايا من هه مان كه سه كه ي جارام؟ ئايا زۆر دواكه وتووم، ئايا نهوان زۆر له خه مي مندا بوون! ئايا نه م دا برانه يان زۆر له بهر گران بووه؟ ئايا دواي من دنيا زۆر گو پاره؟ پهيوهندي و كيشهكان گو پاون؟ هه ولم ده دا نهك هه ر وشهكان، بهلكو نهو ديوي وشهكانيش بخوينمهوه و نهو هيمايانه ببينم كه ئاماژه بوون بۆ نهو رابردووهي من تايادا ژيا بووم، ئاشناي بووم، عه ودالي نهو په مز و نيشانانه بووم كه له رابردوودا، له سهردهمي ئازادي مندا، دل و دهرووناني دهه ژاندا، بهلام ههولهكانم بيتسوود بوو،

هه‌لبه‌ته پێویسته‌ ددان به‌وه‌دا بنێم که زانیم به‌ دنیا و ژبانی تازه‌ نامۆ و بێگانه‌م، زۆر له‌ ژبانی تازه‌ دواکه‌وتووم، زۆرم خه‌فەت خوارد، ئیدی ئه‌ندامیکی دابراو و پاشکه‌وتوی کۆمه‌لگه‌ بووم. چار نییه‌ ده‌بین ده‌گه‌ل ئه‌م شته‌ تازانه‌دا به‌سازیم و نه‌وه‌ی نوێ بناسم! به‌ده‌م ئه‌و خه‌یالانه‌وه‌ که‌وتم به‌سه‌ر وتاریکدا که‌ ناو و ئیمزای ناسیاویکی هه‌ره‌ ئازیزی منی پێوه‌ بوو، ئیدی زۆر به‌ تامه‌ زرقیی که‌ وتمه‌ خوێندنه‌وه‌ی، به‌لام زۆربه‌ی نووسه‌رانی گوتاره‌کانی دیکه‌م نه‌ده‌ناسی، ناویانم به‌ لاوه‌ ئاشنا نه‌بوو. نووسه‌رانی تازه‌ هاتبوونه‌ مه‌یدان. زۆرم هه‌زه‌کرد ئه‌و نووسه‌ره‌ تازانه‌ بناسم. به‌لام به‌داخه‌وه‌ ژماره‌ی ئه‌و گۆڤار و کتێبانه‌ی ده‌گه‌ییشه‌ ده‌ستم، له‌وه‌ که‌متر بوو که‌ به‌و ئاواته‌م بگه‌م. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌ده‌سته‌پێتانی کتێب زۆر زه‌حمه‌ت بوو، خۆ له‌ سه‌رده‌می میچه‌ری پێشوو دا نه‌ک هه‌ر زه‌حمه‌ت بوو، به‌لکو قه‌ده‌غه‌ش بوو، وای به‌ حال و پۆژگاری ئه‌و که‌سه‌ی کتێبکی پێگی‌رایه‌! سزای قورسی له‌سه‌ر بوو. ئه‌گه‌ر ئیداره‌ی زیندان، له‌ هه‌لمه‌تیکه‌ پشکیندا کتێبکی دۆزیابیه‌وه‌، ئیدی قیامه‌ت پاده‌بوو، پرسیاربارانیان ده‌کردیت: ئه‌م کتێبه‌ت له‌ کوێ هه‌تاه‌وه‌؟ کێ بۆی هه‌تاویت؟ کێ شه‌ریک و هاوده‌سته‌؟ جا وه‌ره‌ به‌رسفی ئه‌و جۆره‌ پرسیارانه‌ بده‌وه‌! چ جوابیک ده‌ده‌یته‌وه‌؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌بێ کتێب له‌ زینداندان ژیا، سه‌رم کز ده‌کرد و ده‌چوومه‌ قه‌پیلکی خۆمه‌وه‌، زۆرجار پرسیارم له‌خۆ ده‌کرد، وه‌ره‌ به‌ دوا‌ی وه‌لامی پرسیا‌ری بێ وه‌لامدا بگه‌پێ! ئیدی نیگه‌ران و نا‌په‌حه‌ت خه‌وم ده‌زپا، به‌هه‌رحال با له‌وه‌ی پتر به‌ تانانی قساندا نه‌چم، چونکه‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌ات و سه‌ربوردانه‌ نه‌ له‌ وه‌سفکردن دین و نه‌ ته‌واو ده‌بن!

من له‌ زستاندا خرابوومه‌ زیندانه‌وه‌ و ده‌بوا‌یه‌ له‌ هه‌مان وه‌رز و مانگ و پۆژیشدا له‌ زیندان ده‌رچم و ئازاد بێم. به‌ده‌م چاوه‌بروانی

هاتنی زستانهوه، وهک ئهوهی غهرقی ئاگریم، پۆژانم دهژمارد! مهگه
هر خوا بزانی که دههیبینی هاوین خهریکه بنهوبارگی خوی
دههپچینهوه و گهلای درهختان زهردهلدهگهپین و گیای دهشت و
میرگان وشک دهبن، چ شادمانی و ئوخژنیک له دل و دهروونم
دهگهرا! نهجام وهززی هاوین مالتاواپی کرد، گهردهلوول و بای پایزه
به گفوهوهر ههلی کرد، یهکه بهفر کهوت، ئیدی ئه زستانهه که
سالههه سال چاوهپوانی بووم هات، چهند زیاتر له پۆژی ئازاد
بوون نزیک دهبوومهوه دلم زیاتر لییدهه. کهچی تا له ئازادی نزیکتر
دهبوومهوه، هیمتر و به سهبرتر دهبووم. زۆرم پی سهیر بوو،
زۆرجار گلهییم له خو دهکرد که کابرایهکی خهمسارد و بیتوبالاتم،
ئه ساردوسرپییه چیه، له بهفر دروست بووم!

گهلنیک له زیندانییهکان، که له کاتی ئیسراحت و پشوویدا له
حهوشه زیندانهکهدا پیاسهم دهکرد، دههاتن بۆ لام و پیرۆزباییان
لیدهکردم. یهکیکیان گوئی:

- ئهکساندهر پترۆفیچ! پیرۆزه! بهو زوانه ئازاد دهییت، تو
دهپۆیت و ئیمه نهگبهت و کلۆل لیره دههینینهوه، باوهر بکه
غهریبیت دهکهین!

منیش:

- نوخسه بی له ئیوهش، ئه دی تو مارتینوف کهی ماوهی
زیندانییهکهت تهواو دهبی؟

- من؟ هیشتا زۆرم ماوه گیانه، دهبن ههوت دانه سالی دی
حهپسی بکیشم.

بهدهم ئه قسهیهوه، حایر و حهپهساو دهپروانییه دووری دوور
وهک ئهوهی پروانته ئاییندهی خوی.

به‌لئی، گه‌لیک له‌هاوزیندانییه‌کانم، راستگوییانه و له‌ناخی‌دله‌وه
 پیروزی‌بایان لێده‌کردم، هه‌ستم ده‌کرد له‌جاران میهره‌بانتر و
 دۆستانه‌تر په‌فتارم ده‌گه‌ل ده‌که‌ن. هه‌ستیان ده‌کرد که‌ من ئیدی
 په‌کێک نیم‌له‌وان، له‌وان ناچم، بابایه‌کم ئازاد، به‌پێم ده‌که‌ن. "ک.
 زنسکی" که‌ گه‌نجیکی نه‌جیبزاده‌ی پۆلاندی هیدی و هیمن و
 خوشمه‌شره‌ب بوو، هه‌زی ده‌کرد وه‌کو من له‌کاتی بیثیشیدا له
 حه‌وشی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌ بکات. هه‌ستی ده‌کرد که‌ هه‌وای ئازاد و
 جولان ته‌ندروستی ده‌پاریزن و قه‌ره‌بووی هه‌وای په‌نگاوه‌ی شه‌وانی
 ناو ژوور و قاوشه‌کانی بۆ ده‌کاته‌وه. پڕۆژیک له‌کاتی پیاسه‌ کردندا،
 به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ پڕوی تیکردم و گوئی:

- ده‌زانی زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ چاوه‌پروانی ئه‌وه‌م تۆ له‌ زیندان په‌ها
 بیت. چونکه‌ که‌ تۆ له‌ زیندان ده‌رچوویت، ئیدی من ته‌نیا یه‌ک سالم له
 زیندانا ده‌میتنی.

جا پیویسته‌ لیته‌دا و به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌وته‌نی ئه‌وه‌ش بلێم که
 په‌نگه‌ ته‌سه‌وری ئازادی، به‌ حوكمی مه‌حررومییه‌ت له‌ ئازادی، له
 هه‌زر و خه‌یالی زیندانیاندا، زۆر گه‌وره‌تر و جوازتر له‌ ئازادی
 واقعی و راسته‌قینه، بنوێنن. هه‌ر زیندانییه‌ک مانا و چه‌مکی ئازادی
 له‌ قه‌واره‌ی راسته‌قینه‌ی ئازادی گه‌وره‌تر ده‌بینی و ئه‌مه‌ خالی
 هاوبه‌شی هه‌موو زیندانییه‌که. یانی خولامیکی شه‌پڕیوی شپۆله‌ی
 خه‌مه‌تکاری ئه‌فسه‌ریک وه‌کو پاشایه‌ک دێته‌ به‌رچاوی بابایه‌کی
 زیندانی، به‌ نمونه‌ی مرقفی ئازادی ده‌زانی، ئه‌مه‌ چیه، گۆتوزنجیری
 له‌ ده‌ست و لاقاندا نییه، سه‌ری به‌ گویزان سفر نه‌کراوه، بۆ هه‌ر
 شوێن بپوات چاودێر و پاسه‌وانی به‌ دواوه‌ نییه.

ئێواره‌ی دوا شه‌وی زیندانم، ده‌گه‌ل خۆرئاوا، دوا پیاسه‌م به
 ده‌وری دیواری حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا کرد! له‌ ماوه‌ی ئه‌م ده‌ ساڵه‌دا

ههزاران جار به بن ئەم دیوارەدا پیاسەم کرد بوو! به تایبەتی له
سالی یەكەمدا، لەوێ، له بن دیواری زیندانەكەدا، پەست و غەمگین،
ناوێمێد و بێهێوا به تاقي تەنیا پیاسەم دەکرد! ئیستاش له بیرمه كه
ههزاران جار، ئەو پوژانەم دەژمارد و دەژماردەوه كه دەبوايه له
زینداندا به سەریان بەرم. ژمارەى پوژەكان يەك و دوای نەبوو، به
ههزاران پوژ بوو، خودایا چ پوژگاریكى تال بوو، هەر نەدەبڕایەوه!
خودایا لەو ساوه بۆ ئیستا عومریكه! ئا ئێره، ئەم گۆشەیه شوێنى
پیره هەلۆكه مان بوو، ئا لێرهدا زۆرجار (پتروڤ)م دەبینی، كه له
دوورهوه دەى بینیم یەكسەر بۆ لام دەهات، پتروڤ ئیستاش لێم
نەدەبووهوه، كه له دوورهوه دەى بینیم بەلەز بۆ لام دەهات، كروكپ
شان به شانم دەكهوته پیاسه وهكو ئەوه بوو بیهوێ بزانی چ
خەیاڵێكم له مێشك دایه، له دلى خۆمدا خوا حافیژیم له یەك به یەكى
كۆله كه داره چوارگۆشه و ناریكه كانی دیواری حەوشه كرد، مەگەر
هەر خودا بزانی له پوژانى هەوێلى حەپسییه كەمدا ئەم كۆله كانهم
چەند ناشیرین و ترسناك دەهاته بەرچاو، هەلبەتە ئەوانیش له جاران
پیرتر بوو بوون و سوا بوون، بەلام تەمەنیانم بۆ دیاری نەدەكرا،
مەگەر هەر خوا بزانی چ گەنجانێك، چ بەهره و توانایەك له نێو چوار
دیواری ئەم زیندانەدا، به خوتوخوێراى، به ناھەق، بێتەوهی كه سێك
قازانجی لێبكات، زینده به چال كرا بوون، به فێرێ درابوون! هەلبەتە
دەبى دان بەوه شدا بنێین و بڵێین: كه هەموو ئەو پیاوانه، خەلكى
بلیمەت و بەهرەدار بوون، لەوێ بههرەدارترین و بەتواناترین پۆلێ
میللەتەكەمان بووبن، كەچی هەر هەموو ئەو بەهره و توانایانه، بۆ
هەتا هەتایه به با دران! ئەم تاوانه له ئەستۆى كێیه؟ كى تاوانبارە؟
به لى كى تاوانبارە؟

سبهینی زوو له خو پاپووم، بهر له وهی زیندانییهکان بۆ سهر کار
 بپوون، به گشت ژوور و قاوشهکاندا گه پام تا خوا حافیزی له
 زیندانییهکان بکه. زۆر دهستی زبر و غاراوی کار، تهوقهیان دهگه
 کردم، به لام ژمارهی ئهوانه دهستانه تهوقهیان دهگه کردم کهم
 بوو. به لام ئهوانی دی ههستیان دهکرد که بووم به کهسیکی تر و
 ئیدی یهکیک نیم له وان. دهیانزانی من له شارددا که سوکار و ئاشنا و
 پووشنای ئه رستوکران و نه جییزادهم هه و هه که له زیندان
 وه ده رکه وتم، سه ره له نوێ ده به مه وه به یه کیک له و نه جییزادانه و
 سه روساخت ده گه له ئه واندا پهیدا ده که مه وه و ده به مه هاومه جلیسی
 ئه وان، بویه خودا حافیزی و تهوقه کردنه که یان هه رچه نده، گه رموگوپ
 و له دله وه بوو، به لام خو مانه نه بوو، یانی وه کو ئه وه نه بوو
 خوا حافیزی له یه کیک له خویان بکه، خو هه ندیکی دیکه یان، پرویان
 لیوه پگی پام و وه لامی دوعا خوازییه که یان هه ر نه دامه وه. هه ندیکیان
 ته نانه ت به بوغزو کینه وه نیگیان کردم.

ده هۆلی چوونه سهر کار لێ دا، هه موو زیندانییهکان بۆ سهر کار
 پویشتن و من به تاقي ته نیا مامه وه. سوشیلوف له پێش هه موو
 خه لکه که ی تره وه هه ستا بوو، ده رفه تی هینا بوو که دوا چایم بۆ
 ئاماده بکات. ژارو سوشیلوف! کاتی که جلوه برگ و قایشوقروش و
 هه ندی ورده شت و که می پاره م دایه، گریان ئه وکی گرت. لیوه
 له رزانه کانی که ست و به ده م پوند کړشته وه گوئی: "نا، ئه مه نا،
 له مه م کهم نییه، تو له من ده چیت ئه لکسانده ر پتروفیچ، تو م له ده ست
 ده چیت، ئاخو چۆن به بی تو هه لکه م؟

دوا خوا حافیزم له (ئاکیم ئاکیمیچ) ش کرد و پینگوت:

- نوخسه بیت له توش، توش به م زووانه ئازاد ده بیت.

توند دهستی گویشیم و له بن لیوانه وه گوئی:

- من هیشتا ماوه یه کی زۆرم ماوه لیږه، زۆر زۆر!

دهستم له ملی وه ریڼا و تیر یه کترمان پامووسی.

دواى پوښتنى زیندانییه کان به ده دهقیقه یه ک، من و هاوړیکم، که کاتى خوى پیکه وه هاوړیکه به زیندانه، به یه کجاره کی زیندانه که مان به جیهیتشت. ئیدى له وینده ره وه یه کراست چوین بز کارگه (وهرشه) ئاسنگه ریبه که تا پتوهنده کانی لاقمان بکه نه وه. نه مجاره یان هیچ چاودیریکى چه کدارمان له گه لدا نه بوو، ته نیا یه کیک له عریفه کانمان له گه لدا بوو. چهند زیندانییه کی مه حکوم به بینکاره زیندان له کارگه ی ناڅېرى کاریان ده کرد و پتوهنده کانیان له لاقمان دهره نیتا. من چاوه پروانم کرد تا کۆتوزنجیره کانی هاوړیکه میان شکاند، پاشان له سندانکه که نزیک که وتمه وه. ئاسنگه ره کان به پشتا وهریان چه رخاند، نه وجا لاقیان هه لبریم و خستیانه سهر سندانکه، دهیانویست زۆر وه ستیان و لیتاوتوانه کاره کیان نه نجام بدهن.

وه ستاکه به شاگرد هه کی گوت:

- په رچه که، یه که م جار په رچه که راست بکه وه، بزمارى په رچه که بسوړینه، ئاوها دایبى، زۆر باشه! دهی ئیستا به چه کوشه که لى بده. کۆتوزنجیره کانم که وتن. هه لم گرته وه. ده مویست جاریکى دى به دهسته وه یان بگرم و بز دواچار ته مه شایان بکه م، باوه یم نه ده کرد که نه م کۆتوزنجیره توژى له مه پیش له لاقى مندا بووه.

زیندانییه ئاسنگه ره کان، به دهنگى گر و پچر پچر، که شادمانى پتو ديار بوو، گوتیان:

- پیرۆزه، به دوعا، بزۆن له په نای خوادا بن!

به لى، به دوعا! به رهو ئازادى، به رهو ژيانىکى تازه! من له نيو مردواندا راپوو بوومه وه!

چ ساتیک بوو! نه و ساته، مه حاله، له وه سف کردن نایه!

تېيىنى:

پۇۋى ۲۰۱۲/۹/۲۴ لە سلىمانى، گەرەكى بىزگارى لە پاچقى ئىم
شاكارەى دوستويفسكى بوومەوۋە كە لەم سەرچاوانەوۋە كراوۋە بە
كوردى:

- الاعمال الادبيه الكامله (۵) دوستويفسكى / ژكريات من منزل الاموات / ترجمه: الدكتور سامى الدروبى.
- خاكرات خانه اموات / اپر فيودور داستايفسكى / ترجمه مهرداد مھرىن / چاپ دوم / ۱۳۸۹ / مؤسسه انتشارات نگاه

فەرھەنگۆک

ئ

ئەداو ئەتوار: پەشت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مکیاجكار
ئەوک: قوپگ، ەروو، بەرمل
ئاسیو: ئازار، بەلا، زیان، زەرەر
ئاشخانە: مووبەق، چیشخانە
ئەنگۆ: ئیو، ەە، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگینا، ئەگین، گەرنا
ئیزی: دەلئی
ئەفسووناوی: سیحراوی، جادوویی
ئیکلام: کپنوش، سەرچەماندن بو پیزگرتن
ئامیز: باوہش، ھەمیز
ئەزبەنی: گەرەم، قوبان
ئاران: گەرەمسیر، گەرمیان، زستانەوار
ئۆین: پیلان، دەسیسە، فیل و مەکر
ئۆینباز: بەمەکرو فیلبار، پیلانگێر
ئیشک: پاس، کیشک
ئاکنجی: نیشتەجی
ئالوودە: گیرۆدە، خووپتگرتوو
ئاوہز: ھۆش، قام، ئەقل
ئاشپەز: شیوگەر، چیشت لیتەر، چیشتی
ئەنگیزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسی، دژوار

ئىرەيى: ھەسودى
ئەستىل: ھوز
ئىستەرەم: دەمەوى
ئەستىر: بەر، بەرى كەواو
ئاپۇرا: ھەشامات، قەرەبالغى
ئەوقات : پارىزەر
ئامال كەسك: مەيلە و سەوز
ئەزبەرەم: لەبەرەم
ئىراد: رەخنە، گلەيى
ئۇنىفورم: جلى چوون يەك

ب:

باوھۇن: زېردايىك، ھۆى دايىك، باجى
باب: باوك
بالانما: بالانوتىن، ئاوتىنەى بالاپروان
بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورچ
بلوور: شووشە
يىنەوا: ھەزار، بىچارە، داماو
بە تۆبىزى: بە زۆر، بە خورتى
بە پۇحم: بە بەزەيى ، دلوغان
برنجە: جۆرە كانزايەكە، زەردى سەماوەر(قصدىر)
بەلەنگاز: بىچارە، نەدار، بەسەزمان
بەرۆك: ياخە، يەخە
بەكاوھخۇ: بە ھىتواشى
بەرسف: وەلام

به پک: گیرفان، باخهل
 بالیفوکه: سهرینی بچووک، گوشه
 بوری: تپه پی
 بیلبتون: به ته واهتی
 به و ئاویه: به و جوره، به و شیویه
 باریه: لۆسه
 به ستین: رۆخ، که نار، گوی چه م، ده م چه م
 بیتشه: دارستان، لیر
 به رکوشه: به ره لیتنه
 بنپاله: ژیرپاله
 بۆره قنه: ئامال بۆر، مه یله و بۆر، بۆر باو
 بویر: ئازا، دلیر
 بیتوهی: بی زیان، سه لامهت
 بار: بیتچوه مه لی به هاره
 بیتزوو: بیتزگ، مه گیرانی
 بیتزگه وان: بیتزوو که ر
 به لانس: هاوسهنگی
 بارتقه: باته قا، ههنبه ر، به رانبه ر
 باجه وان: باجگر
 به سوئ: به ژان، به ئازار
 به رده بار: پیاوی زانا و به ته گیر
 بیتدای: نه هقی
 به یتال: پزیشکی ئازهلان
 بویه ر: پرووداو
 باژیروک: شاروچکه

باشار: دەربردن، خۇپاگرتن
بەرايى: پىشايى، بەراھى
بەلە: شارەزا، پىزان، پىنوين
بەفرە ئىلكە: بەفرى زۆر دەنك ورد
بەلەك: پووز

پ:

پىشخزمەت: ئۆكەرى بەردەستان
پارك: باخ
پواز: سىنگىكە لە درزى دارى قەلشاوى دەنن تا نەيەتەوہ يەك
پۆپ: بالندەيەكى خۇش گۆشتە، لە مريشك گەورەترە
پىشكار: خزمەتكار
پەيف: وشە، وتە ، قسە
پەز: مەپ، مىگەلە مەپ و بزن
پەرى: فريشته
پاژ: بەش
پرتەو: تيشك ، روناكى
پىككە: پىكەوہ، بە ھەفرا
پر: زۆر، تەژى
پۇستىن: فەروہ، كەولى تىسكن
پەژمردە: چەرمىسى، ژاكاو
پايدۇس: دەست لە كار ھەلگرتن
پۆلكە: كاگوز
پەسيو: پەسيف، ھەلامەت
پىتاك: باربوو، كوكردنەوہى دارايى

پیشکە: میتشوله

پۆرسپی: قژسپی، سەرسپی

ت:

تەمەشاقان: بینەر، سەیرکەر

تەژی: پڕ، لێپاو لێپ، سەرپێژ

تیشت: نانی بەیانی، قارەلتی، بەرقلیان، تاشتی

تالوکە: مەترسی، خەتەر

تەبارە: دەغلی گەیشتووی نەدوراو، قایمە دەغل

تەژە و ناقلۆ: گەورە و ناشیرین

تاین: یارو، فلان، نافبری

تاژی: سەگی ڕاو، تانجی

تەشقەلە: گەپ، بیانووپیگرتن

تەیروتو: بآلئە و مەلان

تەوازۆ: تەوازی، عوزرخوایی، داوای بوردن

تخوب: سنوور، کەوشەن، تخووم

تەوێل: ناوچەوان، هەنیە، ئەنی، توێل، جەمین

تۆرینۆک: توورەو دلفاسک

تەختەبەن: تەختە خەو

تەقوو: بەلکوو، هاتوو

تاقەتکردن: شارەدەو، داکردن

تۆلان: مێبان، چاو لەوێه پین

تیلە: تیلماسک

تیلەگ: لاسەر

تاوێگاز: تاوانگاز، بە هەتاو سووتاو

تەلفىزى: تەلفىسى، تەوس، گالتەوگەپ
تەرىدە : پىنگر ، چەتە

ج:

جەگەن: گىياھەكە لاسكى سى سووچە لە زەلکاودا دەپوئ
جىنگىن: شەپانى، دې، نەگونجاو
جەلۇ: ھەرزەپپاۋ، سەرسەرى
جەندەخانە: سۆزىنى خانە، قەھپەخانە
جەپباندن: تاقى كىردنەۋە، تەجرەبە كىردن
جوپنە: ھەوزۇكەى گەرماۋ
جما: جولا، بزوا

چ:

چەلەنگ: چوست و چالاك، گورج و گول، شوخوشەنگ
چىنى: چۆرى سۋالەتى ھەرەباشە، ۋەكو كاشى
چىتۇ: چۆن، چلۇن، كوۋ
چىرىن: ۋتن (بۇ گۇرانى و قام)
چىل: مانكا
چەنگ: ئامپىرىكى موسىقىيە، ھارپ
چەكمە: جەزمە، پووت
چەمەنزار: مېرگ، مېرغوزار، سەۋزەزار
چما: بۇچى، ئەپا، لەبەرچى
چەرموۋ: سېى
چىل: دېك، دېو، دېرى
چەرچى: فرۇشىيارى گەپىدە، دەستفرۇش

چو غورد: چو غور، چغر، چر
چمک: سووچ، گوشه
چوارنکال: هر چوارلا
چنبوو: دروست بوو
چه مووش: سل، ره وهک، لهقه هاویژو گازگر

ح:

حایرمان: سهرسام بوون
حه سار: حهوش
حه نهک: جه فهنگ، قسه ی گالتو گهپ
حه شه ری: بهر به تاو، ژنی به ئالوش
حه ژمهت: مهینهت، خهفت، که سهر، داخ، خه م
حه جامات: خوین بهردان

خ:

خه نی له خوتان: خوشی له خوتان
خشکوک: دهلال، جوانکیله، جوان، قه شهنگ
خورجین: هه گبه ی له بهن، جانتای له بهن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، یا
خاپاندن: فریودان، تهره دان، خه له تاندن
خاپینوک: فریبوک، فیلباز
خانه دان: نه جیبزاده، نه سلزاده
خودان: خیتو، خاوهن، ساحیب
خولک: خولق
خورتی: به توبزی، به زوری

خشت: پټک، بڼ کهم و زیاد
خوبزه: ټوکر، خزمه‌تچی، خولام
خاکی: بڼ هه‌وا، بڼ فیز
خه‌رگه: په‌پوی کون و پیس
خوابه‌خته‌کی: خوو به‌خت، به هه‌لکه‌وت
خوارنگه : چیشخانه

د:

داماو: بیت‌ه‌وا، به‌له‌نگان، بیت‌چاره
ده‌فهر: ناوچه، ټاقار، شوین، جی
دیرکه‌وتن: دواکه‌وتن
دلپاقر: دلپاک، بڼ فزو فیل، بڼ گزی
ده‌ربار: دیوه‌خان و باره‌گای پاشا
داکه‌پان: هاتنه خواره‌وه
دلنه‌واز : دلگیر، مایه‌ی دلخوشتی
دلوفان: به به‌زه‌یی، دلنهرم، میره‌بان
هاژوتن: لیخوپین
دیده‌وانی: ټیشک‌گرتن (به تایبته‌ی ټیشکی سه‌ر قه‌لات و بورجان)
داییره: دایه‌گه‌وره، نه‌نک
ده‌لیفه: ده‌رفه‌ت ، هه‌ل
دره‌خت: دار
ده‌رباریان: ده‌ست و پیوه‌ندان‌ی دیوه‌خان و باره‌گای پاشایه‌تی
دپوو: دپک، چقل، دپی
دلر‌ه‌ش: بڼ هزه‌یی، سته‌مکار، دلره‌ق، پکوونی
دامه: مور

دنگ: دینگ، ئامرازی چەلتووک کوتان
 دەلەکدان: پالنان
 دېدۆنگ: دوودل، بە گومان
 دوونیهتی: خوێریهتی، بچووکی
 دەلەچە: مەرایى کەر، ماستاوچی
 دۆنکی: داردەستی حەسحەسى ناو بازار
 دەماوەر: وە پاراو، قسە زان، بە دەم

پ:

پەقسین: سەما، ھەلپەپین
 پەنەک: قەشەو
 پەدین: ریش
 روندک: فرمیسک، رونتک، ئەسر، ئەسرین
 پۆحانی: پیاوی ئایینی
 پاز: نھیتی
 پابوون: ھەستان
 پۆخانە: روبار، چۆم، چیم، پوو
 پەند: جوان، خوشیک، خوشکوک
 پەموودە: ئالوودە، ھۆگر
 پادەست: خۆ بە دەستەوێدان
 پەند: مێرخاس، مەرد، پیاوانە
 پەقیب: نەیار، خەنیم
 پەسک: مەغامەرە
 پەوھە: بچکۆلەى لاوان، بى نموود
 پۆنیش: دانیش

پووپامایی: مەرای، دەلەچەیی، بن ریشەیی
پامووسان: ماچ
پەهەنە: رەهەندە، عەودال ئاوارە، چۆلگەر

ز:

زەپکێژ: کچی مێرد بۆ باوەژن، یان کچی ژن بۆ باوەپیارە
زێدە: زیادە
زەلام: گەرە، ناقولای تەژە
زار: دەم، دەو
زورپیەت: وەچەو نەو و نەتیرە
زێد: زاگە
زاگە: زێد، شوینی لە دایکبوون، مەفتەن
زوخال: رەژوو، خەلووز
زگەرەش: پکەوونی، بوغزن، کینە لە دل
زوقوم: سیخوار
زرانی: ئەژنۆ، چۆک

ژ:

ژنەوتن: بیستن
ژیوان: پەشیمان
ژارخەن: پێکەنینی ژەهراوی

س:

سەرژەنشەت: سەرکۆنە، لۆمە
سەندەل: قاپقاپ، تەقتەقیلە

سېله: پښه زان، بڼ ټمهک، بڼ وهفا، نمهک حرام
 سۆز: پهيمان، بهالين
 ستران: گوراني، قام، لاوک
 سپيڅه: بهره بهيان
 سهوزه زار: ميژگ، ميژگوزار، چه مه نزار
 سه مت: لا، ټالي، رهخ
 سه ربورده: به سه رهات، سه رگوزه شته، سه ربهورد
 سه رگوروشته: سه ربورده،
 سخيف: جنينو
 سه ختگير: توند و به زهبت و رهبت
 سيوات: خوينه واري
 سانه قل: شيتوکه
 سه ربوز: سه ماش و برنج
 ساناو: قوپاو
 ستيو: هه تيوو، مندالي بي ډاک و باب
 سيکتر: ده رکردن، تپوکردن
 سونگي: قه مه
 سه هنده: بزوز، نه سرهوت، زرنگ، ټازاوه چي
 ستيه ندي: بڼ شهرم و حهيا،
 ستيران: ټه ستيران
 سابرين: نيري، ته گه
 سه رڼ: ټيلهام، سرووش
 ساره زي : سبه ي زوو، سوزي
 سول: پيلاو، کهوش

ش:

شېندە: ژنى دەمدىڭىزى شەپانى بېخەيا

شېپۇش: شېۋلە، بىن بەرگ و بار

شەبپور: بۇقى، كەپەنا

شام: شىو، شىف، خواردنى ئىتواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى

شتاقيان، ھىچيان، كەسيان

شنگ: ھىز، تاقتە، توانا

شەقاو: ھەنگاو

شېلىنگ: پارەيەكە

شاپ: شەق

شەكەت: ماندوو، ھىلاک

شووړە: ديوار

شەپبار: پېشەپ، شەپانى

شەنگول: بەدەماخ، كەيف خۇش

شەبەيخوون: پەلامارو ھىزشى شەوانە

شەلاق: شەلاق، قامچى

شەم: مۆم، شەمالک

شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەى مۆم

شوقار: زمان شې، نىوان تىكەر، جاسوس

شەكەت: ماندوو. ھىلاک

شاشک: مېزەر، پىچى مېزەر

شیرەت: راوېژ، ئامۇزگارى

شوقار: زمان شې، جاسوس

ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست

عەيار: زيتەل، زۆرزان

عەبەننوس: داپىكى رهش و رهق و بهنرخه

عەيان: ديار، ئاشكرا، له بهرچاو

غ:

غاپ: ئەشكەوت

غوڤاڤى خەو: شيرنه خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەريبه، بىگانه

ف:

فەرمايشت: فەرمووده، قسە

فەرخە: بىچوھ مەل و جانەوهران

فشقيات: حەنەك، گالتهوگەپ، ئاخافتنى بى تام

فراقين: نيوەپۆژە، خواردنى نيوەرۆ

فەرسەخ: فەرسەق

فەرناخ: لووت بەرز، بە دەعيە، روحزل

فاما: قاميده، تىگەبيشتوو، زيرەك

ڤالا: بەتال، خالى، پووك، ئاوالە، كراوه

ق:

قالىچە: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرال: پاشا

قەۋالنىشىن: پاشانىشىن، ئىمپىراتورىيەت
 قورباقە: بۆك
 قاۋەلتى: تاشتى، بەرقلىيان، نانى بەيانى، تىشت، قاۋەتوون
 قوۋچانى: ھەلھات
 قىشتىلە: بچوۋكى جوانكىلە
 قالۇر: قاوغ
 قاپ: قاچ
 قاوغ: قەپىلك، قاپۇرە
 قوشقى: توۋرە، ۋەرەز، سىل ، رەۋەك
 قەرقەشە: تەشقەلە، شەرو ناخۇشى
 قۇبى: زەلكاۋى قامىشەلان
 قەلەمرەۋ: سىنور و كەۋشەنى ژىر دەسەلاتى كەسىك يان
 دەۋلەتلىك
 قوۋ: بالىندەيەكە لە قاز سېى ترو زلتەرە
 قەلايى: كانزايەكى سېى نەرمە مىسى پىن سېى دەكەنەۋە
 قۇۋلە: تاق تاقكەرە
 قاۋش: ھۇل، شوۋىنى نوۋستىنى بە كۆمەل
 قەساس: سزا، تۆلە
 قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت
 قامك: پەنجە، ئەنگۈست، پىل، كلك
 قامبىژ: گۇرانى بىژ
 قەساۋ: قەساب
 قەلەزراۋ: ترسنۆك
 قاۋو: پەپندەى قاۋ

ک:

کوت و مت: هقاودهق
کوانگه: کوانوو، ناگردان
کارمامز: بهچکه ئاسک
کودهله: بینچووه بهراز
کوخته: کوخ، خانووی چکوله و خراپ
کولکه: موو، توک
کولق: کولله
که وهیی: شینکی، شینباو، خوله میتشی
کیتوه: بۆ کوئی
که پهک: سۆس
کۆمهک: یارمه تی، هاریکاری
کلۆر: ناوبه تال
کوریزگه: کوپی بچووک
که پوو: لووت، دفن
که ونارا: زۆرکۆن، شویتنه وار
که سک: سهوز
کۆمیدی: پیکه نیناوی
کامکردن: نهوس تکان
که زی: پرچ، زلف
کلاوخود: کلاوی ئاسنینی شه پقان
که رب: رق و کینه
کان: مه عدهن
کیوستان، کۆسار، کۆجار
کۆلۆنی: موهاجیرنشین، نشیمه ن، موسته عمه ره

که مدوو: که م قسه
 کوسار: کوجاپ، کئوستان
 که وی: مالی، دهسته مؤ
 که فې: بهرد
 که نده کار: که سېک که له دار نه خش ده که نی
 کیشکچی: پاسه وان، نیکابان
 کۆ: سل، سلکردنه وه
 که پوو: لووت، دفن
 کار که: وەر شه
 که رپوچ: خشتی سووره وه کراو
 که وه پوژ: سپیه پوژ، پوژی بین هه تاو
 کلارونه: چۆره پۆینه کی

ک:

کۆساخ: چاوقایم، رووقایم
 که دا: پارسه ک، سوال که ر، ده روزه که ر
 گورزه: باقه ی گه و ره
 گه ره که: ده مه ی، ده خوازم
 گه مه: یاری، وازی، کایه
 گه نچ: زیرو زیو، مالی دنیا
 گه ر د نه ند: ملوانکه
 گاز کردن: بانگ کردن
 گورین: یارق، نافبری
 گوند: دئ، ئاواپی

گومناو: ناوبزر، نه ناسراو
 گوزینگ: قوله پین
 گهلوز: ناولینگ
 گول: گهړ و گول
 گاگوز: پؤلکه
 گارد: پاسه وانی تاییه ت
 گونگ: ئالوز
 گهنگه شه: موناقه شه
 گووراو: موخلووق
 گه دگین: چیشتی پارچه عور
 گه له سکالا: سکالای به کومهل ،سکالای دهسه جه می

ل:

له که یفان: له خوشیان
 له بیلا ده وه: له ئیجاده وه، له بنه رته وه
 لیږه وار: دارستان، جهنگل، بیشه لان
 لاپره سه ن: فزول، فزولی
 له زگ بوو: خه ریک بوو، وهخت بوو
 لئ: به لام
 لیټېرا: بریاری دا
 لؤسه: باریه
 لاق: قاچ، لنگ
 له زکرن: خیرا کردن، په له کردن
 لایده: بیگانه
 له هه نېر: به رانېر

له یستۆك: بووكه شووشه، بووكه له

له گهز: مه تل

له ش به بار: نه خوش

له گین: پهنگه، له وهیه

لوتاوه: پیس بووه

له ز: خیرا، په له

له بې: یه کسه ری، به قونتهرات

لاشه پ: بیوه ی، سه لامه ت ، دووره شه پ

لاکه وه: لاچۆ ، برۆ که نار

م:

موغازه: فروشگه، دوکان

میریقان: دلۆقان، میهره بان

مشوور: ته گیر، به خه م کردن

مژوول: سه رقال، سه رگه رم

ملوموش: ملومۆ، گهران و بۆنکردنی زه مین بۆ په یدا کردنی خواردن

مۆل: زۆر، فره، زهحف

مژمه: مه ساسه

میرغه زه ب: جه لاد

مه زرا: کیلگه

مقاش: ماشه

مه گیرانی: بیزوو

مه رزو بۆ: ولات، نیشتمان

مقهوا: کارتۆن

مه نهۆل: زیراب

مەزل: قوناغ، جىي مەبەست
 مېرەبان : دلوڧان ، مېرەبان
 مالىبات: خانەوادە ، بىنەمالە
 مدارا :سەبرو ھەوسەلە ، دلپراگرتنى دۆست و ئەھباب
 مووبەق : ئاشخانە
 منجې: نەژنەو ،سوور لەسەر شىتېك
 مسكىن: رەعبىيەت، بەرھوكمى ئاغا
 مەعلان: پىسپۆر ، لىزان
 مراک: كەچك ، كەچك
 ماشقە: گراوى ،دۆستى مېوينە
 ماندۆستى: خۆشەويستى بۇ مانەوہ

ن:

ھىورين: ھەوانەوہ
 نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى
 نىگابان: پاسەوان
 نەبجەزار: قامېشەلان
 نىسبەت: بەلا
 نەترە: وورە
 ناچيز: ھېچ، زۆر كەم
 نەژاد: رەگەن، رەچەلەك، ئەسل
 ناحەز: ناشيرين
 نىچىرقان: راوچى
 نشيمەن: بارەگا ، شوپنى دانىشتن
 نەزاكەت: لوتف و ئەدەب

نک: کن ، لا، جه م ، دهف
نافبری: ناوبراو
نه ژنهو: نه بیست، منجر
نمه: لباد نیوداشت: نه کون و نه تازه
نها: ئیستا، هه نووکه، نهوو
نه خاسمه: به تاییه تی

و:

وه مینئ: بمینیتته وه
وه کرد: کرده وه
وه شیرت: شارده وه
وینا: ته سه ور
وار: هه وار، شوین، مه لهن
ویده ده مئ: ده ده مئ
وه قف کردن: ته رخاں کردن
وه رده وه دان: له جارئ پتر کیلان
وه ردیان: زیندانه وان
واز: کراوه

ه:

هانکه هانک: هه ناسه برکن
هه ژگ: لکه داری وشکه وه بوو، چروچیلکه ی ئاوردوو
هه پروکیف: هه ره شه و گوره شه
هه لئیر: چیکه ی زور بهرزو قیت له شاخ و کینودا
هه زاربه هه زار: شاخی زور بهرزو عاسی

ھەلزان: ھەلگەپان بۆ سەرەوھ
 ھایم: سەرگەردان، ویتل
 ھەنبەر: بەرانبەر
 ھەترەش: زەندەق، زراو
 ھەنووکە: ئیستا، ئھا، ئھوو
 ھۆشن: بەھۆش
 ھەتەر: مەودای ھوكمی چاو
 ھۆفی: کۆی، وەحشى
 ھزرو ھزرین: بیرو بیرکردنەوھ
 ھەیف: مانگ
 ھەدا: سەبەر، ھەوسەلە
 ھەراو زەنا: ھەراو ھەنگامە
 ھەپەمە: تیکەل و پیکەل، گەنم ودانەویتلەى تیکەلکراو
 ھاپۆ: مام
 ھەلەشە: لەسەر، بى ئەقل
 ھەرەت: تاف
 ھەتوان: مەرھەم ، مەلحەم
 ھەفک: ملەکەر، ملەلانى، پکبەپکى
 ھەپوو: ھەپە ، پپۆ
 ھەنگى: ھەینى ، ئەوسا
 ھەشتاو: پەلە ، لەز، خیترا
 ھەپە: مشار
 ھەوسار: ھەفسار، ئەوسار، رەشمە

ی:

یال: تووکی سەر ملی شیزو یه کسم
یه کهاوی: یه کجۆر، یه کده ست، بئگۆران
یارۆ: فلان
یاتاخ: پتخه ف ، نوین

مرۇف بونەۋەرىكە بە ھەموو شتىك رادىت
(لە كىتپە كەرە)

"دۇستۇفسكى يەكەم كەسە لە بواری سايكۇلۇزىدا شتىكى فیركردووم"
(نىتچە)

